

Skirta prieš antrąją sovietinę okupaciją Pasipriešinimo pradžios 80-mečiui ir Pirmojo Lietuvos Prezidento Antano Smetonos 150-mečiui

LR Prezidentui *Gitanui Nausėdai*, Seimo Pirmininkei *Viktorijai Čmilytei-Nielsen*, Ministrei Pirmininkei *Ingridai Šimonytei*, LR Generalinei prokurorei *Nidai Grunskienei*, LR valstybės saugumo departamento direktoriui *Dariui Jauniškiui*, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pirmininkei *Skirgailei Žalimienei*, Lietuvos žydų bendruomenės pirmininkei *Fainai, Kukliansky*, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro generaliniam direktoriui *dr. Arūnui Bubniui*, LR. akademinės etikos procedūrų kontrolieriui *dr. Redai Cimperman*, Organizacijoms, delegavusioms atstovus į Tarpinstitucinę komisiją⁴, Lietuvos istorijos instituto direktoriui *Aurimui Švedui*, Ukmergės merui *Dariui Varnui*, Lietuvos žmogaus teisių koordinacinio centro pirmininkui *Vytautui Budnikui*, Lietuvos Laisvės kovotojų sąjungos Garbės pirmininkui *Jonui Burokui*, LGGRTC, LII ir visų universitetų, muziejų istorikams, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos vadovybei, LRT, BNS, ELTA vadovybėms bei kitai žiniasklaidai.

buvusio Jonavoje Sąjūdžio tarybos nario,
dabar tiriančio Juozo Krikštonio biografiją
Vytenio Aleksandraičio
(tel: 864021719)

dėl Juozo KRIKŠTAPONIO BIOGRAFIJOS

Jums jau teiktos 2024-05-24 [12:07](#) ir 2024-06-07 [13:40](#)

SKUBIOS INFORMACIJOS APIBENDRINIMAS,

konstatuojant Pirmojo Lietuvos Prezidento A. Smetonos 150-mečio svarbą, jog dar ne vėlu ATSIPRAŠYTI už jubilato sūnėno J. Krikštonio apšmeižimą ir už Lietuvos bei pasaulio visuomenės klaidinimą...

Skubiai atsiprašyti ypatingai tiktų Lietuvos Istorijos instituto (toliau LII, arba Instituto) naujam direktoriui *Aurimui Švedui*, nes pirmosios grubiausios klaidos ir net galimai klastotės, nurodytos čia 45-tame bei 20-tame psl., buvo atliktos, būtent, Instituto dėka.

Apie visą tai, jau ne kartą informavau Institutą bei Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrą (toliau LGGRTC-ą, arba Centrą), siūsdamas minėtas informacijas bei teikdamas nuorodą į ruošiamą šį apibendrinimą. Todėl, manau, kad su šiuo tyrimu jokių staigmenų nei Centrai ir nei Institutui neturėjau padaryti ir šioms dvejoms istorinių tyrinėjimų valstybinėms įstaigoms pasirengti atsiprašymui laiko turėjo pakakti.

Tokia drastiškai skubi išvada gaunasi todėl, kad Lietuvos archyvuose, kaip Centriniam valstybiniame (toliau LCVA) ir ypatingai Ypatingajame (toliau LYA) esančių dokumentų visuma neigia bet koki „J. Krikštonio Baltarusijoje“ buvimą.. Peržiūrėjus didžiąją dalį

čia žemiau pateikiamų dokumentų, susijusių su šiuo nagrinėjamuoju asmeniu, paaiškėja, kad dviejų „liudininkų parodymai“ buvo duoti, aiškiai susipainiojus pavardėse; dėl atminties sutrikimo, ir, taip pat; dėl išskirtinai panašių vienas į kitą kuopos vadų. O kitų dviejų: 1-osios ir 3-čiosios kuopos vadų „parodymai“, privalėjusių žinoti, jog J. Krištaponis buvo žuvęs, apie „jį Minske“ KGB tardytojams pakišinėjimai vyko, greičiausiai, gelbėjant savo gyvybes; nuo 1962 m. Vilniuje sovietinio teismo farso, prieš kurį tiems dviems kaltinamiesiems išvengti mirties nuosprendžių vis tiek nepavyko.

O visi kiti iki vieno liudininkai, kurių yra žyniai daugiau ir jie patikimesni, jie tardymo ir apklausų protokoluose nurodė visai kitus karininkus Baltarusijoje vadovavusius 2-ajai kuopai, kurie dažnai kaitaliodavosi. Todėl vokiečiai tą kuopą labiausiai ir naudojo žudynėse, nes nebuvo tikro kuopos vado. Žinoma, jog J. Krištaponis; pagal liudininkų atsiminimus, ir pagal vieną NKVD dokumentą, buvo GESTAP-o suimtas už savotišką protestą prieš nacizmą. To suėmimo-kalinimo fiksuotos detalės labai ryškios tik 1941-mųjų metų aplinkybėms.

Dar įdomiau, jog daugiausiai liudininkų nurodo tai 2-ajai kuopai Baltarusijoje vadovavusį J. Krištaponio pavaduotoją *Vladą Tamosiūną*. O tai labai natūralu karinėje praktikoje, kai netikėtai nelieka vado.

Bet, dar keisčiau, kad šis labai svarbus faktas nėra žinomas minėtam Institutui, nes publikacijose apie tai visai neminima. Todėl galima daryti prielaidą, jog istorikai nematė daug dokumentų archyvuose. Tai aiškiai matosi iš jų netikslių ir net klaidingų tekstų, apie ką aš jau rašiau anksčiau Jums siųstoje informacijoje.

Tuo labiau, jog vyr. leitenantą *Nikodemą Reikalą*, kurį kai kurie liudininkai pastebėjo J. Krištaponį pakeitusį.

Tokius liudijimus, skaitant net pašaliniui asmeniui, kuris nieko nežinotų, kur galėjo dingti J. Krištaponis, vis tiek jam iškiltų klausimas apie šio kuopos vado kažkur dingimą.

Aiškumo neduoda ir paminėti 4 „J. Krištaponį Baltarusijoje“ minintys, kurie tik, dar, painiavą įveda; pagal kitus liudininkus, nurodžiusius tuose įvykiuose kitus vadus.

Bet visišką kažkur J. Krištaponio dingimą patvirtina ir KGB tyrėjai, kurie taip pat *Nikodemą Reikalą*, sūnų Simono nurodė kaip 2-osios kuopos vadą, tapusį nuo 1941 m. spalio mėnesio (įrodymą 1-oje temoje rodau), kai majoro *Antano Impulevičiaus* batalionas į Minską išvyko spalio 5 dieną. Nuo kokios spalio dienos J. Krištaponis tapo ne kuopos vadu, KGB tyrėjai nedetalizuoja. Panašu, kad KGB tyrėjai su tardytojais apytikslę išvadą padarė iš liudininkų apklausų ir ...

Todėl nesuprantama, kokią istorikai turi loginę „teisę“ kvestionuoti KGB-istų kaip specialistų-kriminalistų kompetenciją, nors jie dar patys vykdė apklausas, gal, jie geriau žino, nei vėliau istorikai, katrų liudijimai

teisingi, ir kuriu prieštaringi? Juolab, jog Baltarusijoje J. Krikštaponio buvimą neigia ir kiti svarbūs dokumentai bei kraštotyrininkų fiksuoti į Amžinybę išėjusių artimųjų parodymai.

Todėl dėl kraštotyrininkų surinktų parodymų ignoravimo ir tik dėl NKVD struktūrų „žinių?“ hiperbolizavimo - minėtos valstybinių tyrimo įstaigos iškreipia net Pasipriešinimo prieš antrąją sovietinę okupaciją 80-mečio istoriją:

[2 pav.:](#) Lietuvos visuomeninių ir patriotinių organizacijų atstovai su Ukmergės metu Dariumi Varnu pagerbė Liepos 20-tosios pirmojo Pasipriešinimo 80-metį. Šią nuotrauką [galima pasididinti](#).

Tačiau ją galutinai iškreipti neleido čia kairėje [2 pav.](#) matomi Lietuvos visuomenių-patriotinių organizacijų atstovai su Ukmergės savivaldybės meru - tremtinių vaiku *Dariumi Varnu*. Jis nuo savivaldybės gyventojų padėjo gėles ir užžiebė Šventąją ugnelę prie paminklo: žuvusiems Partizanams, suprojektuoto; prieš 80 metų Liepos 20-osios Pirmojo Partizanų SAŠKRYDŽIO liudininko:

[1 pav.:](#)
Restauruotas Juozo Krikštaponio portretas - restauravimo autorius fotodailininkas Juozas Valiušaitis. Šį labai raiškų portretą [galima pasididinti](#).

Juo ir buvo šio paminklo autorius, buvęs Partizanų ryšininku, o po to ir Kolymoje politiniu kaliniu, LGGRTC-ui gerai žinomas tautodailininkas *Mykolas Dirsė* (1924-02-02 - 2008-09-...?).

O, kaip tik, - tas Pirmasis Partizanų sąskrydis įvyko miške už Lėnų kapinių, kuris minėtoje [2 pav.](#) nuotraukos tolumoje matosi.

Ir kaip tik, to Pirmojo Partizanų sąskrydžio iš 200 dalyvių, kurie savo Vyčio apygardos vadu išrinko Juozą Krikštaponį, o jam netoliese žuvus, su juo kartu žuvo ir tie, kurie šiose kapinėse ir guli; šalia to M. Dirsės 1990 m. suprojektuoto paminklo.

Ir nors LGGRTC tik iš NKVD „žinių“ apie Vyčio apygardos įkūrimą mini tik „1944 m. pabaigoje“, prieš pat J. Krikštaponio žuvimą, kas yra aiški nesąmonė, lyg, neva, „anksčiau organizacijos nebūta ir be J. Krikštaponio pastangų savaime susikūrė“.

Todėl detaliau apie [2 pav.](#) pavaizduotą visuomenininkų su Ukmergės meru renginį, skirtą A. Smetonos artėjančiam jubiliejui su per 50-čia nuotraukų rinkiniu apie Lėno kapines, Užugirio (Užulėnio) dviejų muziejų fone su naujausiu apie J. Krikštaponį atsiminimų faktų pasidomėti ir

panašių pasakojimų [galima analizę atlikti](#), bei su jo čia dėstoma biografijos trumpa [konceptija](#) pradžia galima susipažinti.

O toliau čia pateikiu iš archyvų naujai aptiktų-nufotografuotų dokumentų 225-ių **paveikslėlių** ir 241 psl. apimties rinkinį, kur pradžioje problemos pristatymą aiškinu 59 psl. apimtyje, o po to 17-os temų nagrinėjimą atlieku apie minėtų valstybinių tyrinėjimo įstaigų iškraipytus faktus, fiksuotus fotoobjektyvo dėka.

Pirmiausiai, ATSIPRAŠAU už neišbaigtą šią studiją, nes, būtent, šių jubiliejų proga PRIVALU SKUBIAI INFORMUOTI Jus ir VISUS, nežiūrint to, kad tyrimus būtina ir toliau atlikinėti, nes įdomių-svarbių momentu vis kas dieną aptinku-atrandu. Todėl INFORMUOJU IR APIE TRŪKUMUS šio darbo, taip, kaip reiktų nuorodų daugiau, ir visą medžiagą susisteminti, bet tam laiko nebuvo. Todėl, siūlyčiau šį tyrimą toliau perimti, arba tęsti bet kam, nes archyvų skaityklose dokumentai sudėti į mikrofilmus ir skaitmenizuoti - ir todėl yra labai didelis našumas. Todėl čia papildomai PRIDEDU visą šį darbą ir PDF formate, kuriame yra puslapiai numeruoti, o čia puslapius numeruoju kas 10-tą, - 5-tą, arba ... O greitesniam ir lengvesniam teksto suvokimui, pagrindinės mintys išskiriamos šifrais, o **patys svarbiausi teiginiai rašomi raudonai**.

Pažymėtina, jog J. Krikštaponio biografijos problema paaštrėjo dėl prasidėjusio Ukrainoje karo, nes dėl jo buvo nutrauktas žadėtas Ukmergėje mokslinių konferencijų ciklas ir nebuvo kur su mokslininkais pasiaiškinti dėl jų publikacijose labai grubių klaidų, apie kurias ir yra skirta ši studija. Neaišku, kodėl „istorikai“ IGNORUOJA nacių suimtąjį ir Kauno kalėjime kalintąjį tą patį Juozą Krikštaponį, to fakto net nemini jo biografijoje bei nuslepia labai svarbius teigiamus bruožus, galinčius būti pavyzdžiu kariams, jaunimui-studentijai, moksleiviams ir net aukšto meistriškumo sportininkams.

Kadangi pirmosios konferencijos dalyviai buvo suklaidinti daugelyje klausimuose, todėl Lietuvos žmogaus teisių koordinacinis centras (toliau LŽTKC) [2023-08-16 Prašyme dėl nepagrįstų kaltinimų](#) tos klaidos buvo nurodytos per mano atliktus pirmuosius tyrimus.

Kaip tik, neteisingos-iškraipytos Juozo Krikštaponio biografijos problema paaiškėjo po minėtos pirmosios mokslinės konferencijos, vykusios 2021-12-03 Ukmergėje, kuriai buvo paruošta Pažyma, kurią reikia rašyti iš didžiosios raidės, nes jos pabaigoje buvo pagaliau paminėtos ir nepaneigtos prieštaringos žinios, ir buvo pabrėžta, ką reikia dar tirti-ištirti. Tuo labiau, kad tardymo protokoluose tyrinėti skirtingus parodymus kažį, ar tinka istorikams, kai reikalingos psichologinės-pedagoginės žinios, ir, ypač, kriminologinės? Tuo labiau, kad ir sociologija galėtų prisidėti su matematiniais PATIKIMUMO skaičiavimais, atliekant lyginamąją analizę!

Taigi, iškilius klausimams dėl toje Pažymoje absurdiškų teiginių, teko aiškintis minėtame LCVA archyve. Ten ir paaiškėjo tos Pažymos labai grubių klaidų, nes jos autoriaus nemačiau pažymėto tarp to archyvo dokumentų panaudos lape. Juolab, jis moksliniame straipsnyje (toliau bus pateiktos nuorodos) ir prisipažino, kad naudojos tik jam atrinktomis dokumentų kopijomis ir galima manyti, kad negalėjo matyti kitų labai svarbių dokumentų visumos, pamynus Holizmo elementarius tyrinėjimo principus. Todėl ir atsirado labai grubios klaidos, klaidinančios net profesionalius istorikus - mokslų daktarus, kurie balsavo 1-oje nuorodoje nurodytoje sutrumpintai taip vadinamojoje „Dekomunizacijos-desovietizacijos“ komisijoje už Didvyriui paminklinio akmens pašalinimą².

1 - labai ilgo pavadinimo Komisija, kuri čia tekste sutrumpintai vadinama "Dekomunizacijos-desovietizacijos" komisija, tikrą turi pavadinimą: VIEŠŲJŲ OBJEKTŲ ATITIKTIES TOTALITARINIŲ, AUTORITARINIŲ REŽIMŲ IR JŲ IDEOLOGIJŲ PROPAGAVIMO JUOSE DRAUDIMUI VERTINIMO TARPINSTITUCINĖ KOMISIJA... Jos nuostatų internetinis adresas: <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/1b7f9c30044011eebc0bd16e3a4d3b97?positionInSearchResults=0&searchModelUUID=e8c28823-44b3-459f-a669-8c6f47c11736>

2 - tos Tarpinstitucinės komisijos 2023 birželio 29 d. Nr.1 išvada, kurios internetinis adresas yra http://www.genocid.lt/UserFiles/File/Draudimas/Sprendimai/20230629_isvada01_kristaponis.pdf

-5-

3 pav.: tradicinis kanklių koncertas „Skambėk kanklės“ papuošė ir Šimtmečio Lietuvos dainų šventę, kurioje koncertavo ir pirmasis Lietuvoje kanklių ansamblis. Jis buvo įkurtas tėvo Prano, o vėliau puoselėtas sūnaus Leono PUSKUNIGIŲ, su kuriuo pastaruoju teko ir šių eilučių autoriui pabendrauti kaip Sąjūdžio tarybos nariui Jonavoje, kai šis ansamblis jau pradėjo gastroliauti po Lietuvą kaip Atgimimo šauklys. To ansamblio pasirodymą dabar Dainų šventėje galima pamatyti <https://youtu.be/65j451qPnOg?t=3304> šią nuotrauką galima [pasididinti](#) Apie patį Skriaudžių ansamblį galima susipažinti <https://skriaudziaikankles.wixsite.com/skriaudziukankles>

Tačiau jokio atsakymo iš šių valstybinių istorinių tyrimo įstaigų nesulaukta iki šių dienų, kai 100-mečio Dainų šventė jau įvyko, o apšmeižtojo J. Krikštaponio problema yra **HOLISTINĖ** (visuminė) per Sinerginius ryšius su visomis mūsų gyvenimo sritimis susijusi.

Pavyzdžiui, štai, 3 pav. šv. Jonų bažnyčios koncerte „Skambėk kanklės“

koncertavo ir Skriaudžių ansamblis.

O tas ansamblis, buvo pradėtas dar Tautinio Atgimimo laike net nuo 1906 metų *Prano Puskunigio* ir tėstas jo sūnaus - garsaus lengvaatlečio-trenerio bei jau mūsų laikų Atgimimo šauklio Leono, kuris buvo ir Juozo Krikštaponio bendramoksliu, ir draugu - nuolatinio varžovu bei Sporto rūmų (vėliau LVKKI, o dabar Sporto universiteto) dėstytoju, perdavęs tolimiems įrankių skrydžiams metodines paslaptis, kuriomis dabar garsinama Lietuva pasaulyje, nes jis pirmasis ir išgarsino Lietuvą, parengęs pirmąją lietuvaite mūsų planetos rekordininkę ...

Juk, Leonas ir Juozas buvo nacių kalinti, - pastarasis Kaune, o pirmasis net Štuthofio mirties stovykloje šalia „Dievų miško“ - *Balio Sruogos* pavadinto.

Tačiau Leoną ir Juozą išskyrė ne tik naciai, bet ir sovietai, kai Leonas po Štuthofio dar GULAG-e buvo atsidūręs. Grįžęs iš jo, parengė pirmąją lietuvaite - planetos rekordininkę *Birutę Zalagaitytę Kalėdienę*. Apie šią kaip aukšto meistriškumo sportininko J. Krikštaponio sąsają su įtaka dabartiniams sporto pasiekimams detaliau bus paaiškinta viso šio pristatymo pabaigoje, prieš pat temų turinį.

Todėl nedelsiant ir skubiai reiktų tuo klausimu Ukmergėje pratesti žadėtų mokslinių konferencijų CIKLĄ, kuris nutrūko dėl prasidėjusio Ukrainoje karo.

Tuo labiau, kad man, pradėjus toliau tyrinėti Ypatingojo (LYA) archyvo dokumentus, ir jame, atradus labai svarbius - neskelbtus dokumentus, paaiškėjo, kad ir šiame; LYA archyve istorikai gal kokius tik kelis procentus matė tų dokumentų, kurie privalo būti sietini su šio herojaus studijavimu. (P.S.: tokia gėdos spalva čia toliau tekste žymiu gėdingiausius momentus)

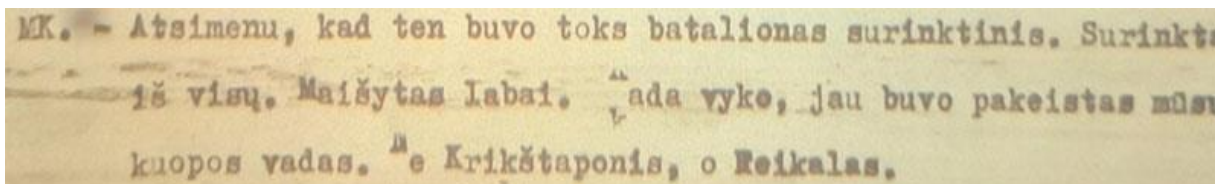
Todėl minėtos Tarpinstitucinės ... komisijos 2023 birželio 29 d. **Nr.1 išvada, gaunasi, kaip „pirmas prisvilęs blynas“**, nes toje „išvadoje“ rašoma, neva, „*Išvadą pagrindžiantys motyvai: Lietuvos istorijos instituto ir Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro tyrimų duomenimis, Juozas Krikštaponis (Krištaponis) 1941 m. spalio 10 d. vadovavo 2-ojo pagalbinės policijos bataliono 2-ajai kuopai Rudensko žydų geto kalinių ir 1941 m. spalio 15–16 d. Minsko karo belaisvių stovyklos Stalag Nr. 352 kalinių žudynėse.*“

Bet pagal čia žemiau pateiktus duomenis, yra kaip ir neteisinis šių valstybinių institucijų parašymas, nes čia paminėtuose dviejuose archyvuose yra visai kitokie duomenys, nei tose įstaigose surankiotose; aiškiai be jokios analizės. Tuo labiau, kad **archyvuose yra didelė dokumentų gausa, paneigiančių tik 2-jų „liudininkų“ išsigalvojimus, aiškiai sumaišius savo kuopos vadų pavardes**, nes pagal Gervino liudijimus „aukštas ir liesas“ *Nikodemas Reikalas*, kuris, greičiausiai,

pakeitė J. Krikštaponį, patekusį į nacių užvaldytą kalėjimą, taip pat buvo aukštas (1 m. 90 cm pagal Mykolo Dirsės prisiminimą) ir irgi turėjo būti lieknas, nes buvo šuolių su kartimi Lietuvos čempionato prizininku. Todėl J. Krikštaponis turėjo būti laibesnis, nei dabartiniai disko metikai Aleknos: tėvas Virgilijus ir sūnus Mykolas ir galėjo labiau būti panašiu į Romo Ubarto sudėjimą.

Todėl tą **susipainiojimą pripažino vienas iš tų 2-jų pats didžiausias „J. Krikštaponio kaltintojas“ Marius Kačiulis**, kuris Tarptautinėje 1982-08-16 Vilniuje vykusioje apklausoje į JAV atstovo iš Specialiųjų tyrimų departamento *Nilo Šero* klausimą, visai ne į temą pradėjo teigti, jog jo kuopos vadai buvo pakeisti ir davė Apklausiai suprasti, jog jo tik ką prieš pertrauką duotame „liudijime“ kaip iš tikrųjų turėtų būti. Po galimai prisiminimų pauzės, įžiūrimos stenogramoje, jis ištare:

„Nė Krikštaponis, o Reikalas“.

4 pav.: tai didžiausio J. Krikštaponio „kaltintojo“ *Marius Kačiulis* (protokole MK. žymimu), kaip ir visų „apie Krikštaponį fantazijų“ perbraukimas, matomas šioje STENOGRAMOJE: apklausos, vykusios Vilniuje 1982 m. rugpjūčio 16 dieną, kuri prasidėjo 11 val. 32 min. ir šis M. Kačiulis atsakymas buvo apklausai gerai įpusėjęs, kai JAV Spec. tyrimų departamento atstovui *Nilui Šerui* paklausius apie miestus, kuriose vyko žudynės, tai, čia, kažkaip M. Kačiulis nelabai raiškiai pradėjo atsakinėti visai ne į temą, ir ką matome, tą ir matome - galimai patvirtino, kad Krikštaponis buvo N. Reikalas pakeistas jau, gal, išvykos į Minską metu. Galima įtarti, kad M. Kačiuliui V. Tamošiūnas vaidenosi „Krikštaponį“, nors tikimybė tam maža, nes V. Tamošiūnas nešiojo barzdą ir gal žymiai žemesnis už J. Krikštaponį ir už N. Reikalą buvo? O, kad N. Reikalas Minske galėjo pasirodyti ir Rudenske žudynių metu, nors ten labai vadovavo Tamošiūnas - vadovavo net visam batalionui, tai kažkas kuopai tada turėjo vadovauti ir tikimybė didelė yra, kad ten N. Reikalas buvo. nes, pagal Vuosaičio liudijimą šalia Tamošiūno buvo ir A. Impulevičius, bet, jis, matyt, nesikišo į žudynių akcijos vykdymą. **Todėl N. Reikalas galėjo rūpintis nenorinčiais šaudyti savo kuopos kariais, nes Tamošiūnas visai operacijai vadovavo**- tokį vaizdą iš Vuosaičio liudijimo galima susidaryti. (čia nuodugnesnę reik analizę visų apklausų atlikti) Taip, kad iš **ŠIOS STENOGRAMOS DAUG TIKSLESNIS VAIZDAS, NEI LABAI IŠKRAIPYTUOSE PROTOKOLUOSE, ir kodėl istorikai tų stenogramų nesinaudoja - labai neaišku?** Tikslesnės M. Kačiulis ATSAKIMO APLINKOS PSICHOLOGIJAI SUVOKTI, **galima visą šios stenogramos puslapį pamatyti.** Tikiuosi kitoje - II-oje informacijos dalyje pateikti kai kurias stenogramas, su skandalingais sovietinių prokurorų demaskavimais.

Iš protokolo matosi, kad M. Kačiulis, pritauskęs apie „Krikštaponį Rudenske“, kuriame pats M. Kačiulis, pagal jo paties parodymus, matomus **5 pav.**; į tas žudynes negalėjo suspėti atvykti, nes antru reisui išvyko į Minską tik po 8-ių dienų, ką jis liudijo tai pačiai Tarptautinei Apklausiai. Todėl prie spalio 5-tos dienos (yra požymių, kad išvyko vieną dieną anksčiau, nei garsusis Nr.42 įsakymas buvo parašytas tai išvykai) ir prie tos datos pridėjus 8-ias dienas, gaunasi jau spalio 13-tosios vakaras, geriausiu atveju. O tai jau 2-3 dienos

Atsakymas - Iš karto išvyko pirmą kuopą ir antros kuopos du būriai. Mes išvykome antru kartu, už kokių aštuonių dienų. Per du kartus visas batalionas buvo pervežtas į Minską. **Spalio 5-6 d.d. +8= spalio 13-14 d. d.**
 Klausimas - Tuo laiku, kai Jūsų būrys išvyko į Minską, kas vadovavo Jūsų būriui? **Taigi, M. Kačiulis Rudenske ar galėjo būti, kai ten žudynės vyko spalio 10-11 d. d. ????**
 Atsakymas - Leitenantas Jurgis Juodis.

[5 pav.](#): ištrauka iš 1982-08-16 Tarptautinėje apklausoje Vilniuje PROTOKOLO Mariaus Kačiulio archyvinio lapo 63 ir 9-to psl., klausiant-atsakant-pasakojant dėl išvykos į Minską antru reisui po kokių 8-ių dienų su mano raudonai išspausdintomis pastabomis, įrodančiomis jog **M. Kačiulis Rudensko žudynėse, vykusiose spalio 10-11 dienomis būti negalėjo**. Galima [visą lapą atsidaryti](#).

Dar svarbiau, jog toje Tarptautinėje Apklausoje aiškiai matosi, kad M. Kačiulis tą savo parodymą apie „Krištaponį“ nori pataisyti, kad jo tik ką duotame parodyme apie Rudenske žudynes turi būti „^N **eKrištaponis, o Reikalas**“.

Pasitaisymo įrodymu yra tai, kad jis tą pataisymą pateikė, kai jo buvo klausama visai ne apie kuopą ir ne apie jos vadovus, o apie miestą atstovas iš JAV Specialiųjų tyrimų departamento *Nilas Šeras* klausė, kuriame jam dar teko matyti žudynes. Tuo labiau, kad M. Kačiulis 1961-09-03 tardyme Javaso lageryje (apie jį žemiau išsamiau bus), apamai neigė, kad jis jokių žudynių nėra matęs, tai aišku, kad jį Tarptautinei apklausai sovietinė prokuratūra pakišo jau kaip specialųjį (profesionalųjį) „liudininką“, daug kartų daugelyje bylose „liudijusį?“ ką gynėja iš JAV *N. Grybauskaitė* M. Kačiulį ir demaskavo, [6 pav.](#) pabrėždama, kad jai jo klausinėti neleido prokuroras:

NG. - Be tų klausimų, aš turiu dar klausimų, bet, kadangi aš buvau sustabdyta. Kelia kartus mano klausimai buvo sustabdyti ir liudininkui buvo pasakyta kelią kartų neatsakyti į klausimus net, kiti mano klausimai kuriuos aš turiu ir kuriuos aš užduočiau liudininkui, jie taip pat yra skirti tam, kad patikrinti liudininko lojalumą ir sąžiningumą atsakymuose. **116**
 JB. - Kaip aš supratau, kitų klausimų neturi panelė Grybauskaitė, prašau ponas Šerai, jus užduokite liudytojų klausimus, jeigu jūs turite.

[6 pav.](#): iš minėtos 1982-08-16 Vilniuje Tarptautinės apklausos STENOGRAMOS 50-to lapo (archyvinės numeracijos) ištrauka atvykusios iš JAV J. Juodžio gynėjos N. Grybauskaitės klausimų priešpaskutinį 50-tą STENOGRAMOS lapą atsidaryti Mariui Kačiuliui **PATIKRINTI LOJALUMĄ sovietams ir SAŽININGUMĄ**, bet jai nebuvo leista klausinėti. Galima [visą](#).

o kaip jis skandalingai painiojosi savo „liudijimuose“ ir apie jo šokiruojančią asmenybę atskirai čia 10-toje temoje yra paskirta analizė šiai odiozinei asmenybei, kuris prie Laisvos Lietuvos laikų buvo du kartus kalinamas už komunistinę veiklą ("prieš Smetonos režimą, Prancūzų revoliucijos šlovinimą), po to sovietinės okupacijos išleistas iš kalėjimo, dirbo Raudonosios armijos karinių bazių statyboje ir,

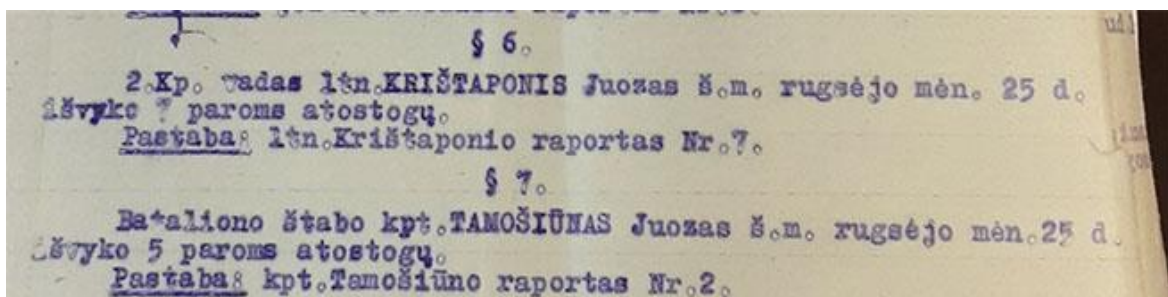
panašu, kad į A. Impulevičiaus batalioną įstojo, kad išvengtų bausmės (sušaudymo) už komunistinę veiklą, o antrą kartą sovietams atėjus, už juos kariavo ir buvo apdovanotas sovietų medaliu už pergalę, po to teistas ir Javos lageryje (Mordoiijoje) galėjo būti informatoriumi, nes išleistas anksčiau laiko, nors nusižengimų turėjo.

Todėl tikrieji mokslininkai-istorikai, tokio dirbtinio „liudytojo“, kuris painiojosi savo parodymuose, aplami, į jį neturėjo jokio dėmesio kreipti - su juo neapgaudinėti profesionalių istorikų-mokslininkų, minėtos Komisijos ir net visuomenės neklaidinti, bemokslį; tik pradinės mokyklos 3 klases baigusįjį, visose Lietuvos istorijos instituto [toliau LII(Lii)] bei Lietuvos genocido ir rezistencijos tyrimo centro (toliau LGGRTC, arba Centro) publikacijose jį pavertus į „karininką“, net iki kapitono laipsnio galintį turėti ir, kaip „negalintį parodymuose apsirikti dėl savo kolegos“.

Todėl apie šią; pačią didžiausią-kvailiausią istorikų apgavystę teikiu čia žemiau.

Taigi, besipainiojantis M. Kačiulis po Rudensko 1941 m. rugsėjo 10-11 d. d. žudynių, toliau toje Tarptautinėje Apklausoje pasakojo apie spalio 15 d. vykusias Karo belaisvių masines žudynes, patvirtindamas, kad tada kuopai vadovavo NE KRIŠTAPONIS, O REIKALAS, ir tuo pačiu paneigdamas „Juoza“ Stanislovo Rutkausko apie tose žudynėse irgi „Krišaponį“ paminėtą, kuris irgi turėjo painiotis tarp minėtų panašių savo kuopos vadų.

Pastarojo „liudininko“ painiojimuisi yra pagrindas tas, kad batalione prieš išvyką į Minską „Juoza“ Stanislovas Rutkauskas buvo parduotuvės vedėju, kurią jis rugsėjo mėnesį perdavinėjo ir todėl galėjo nepastebėti, kaip rugsėjo 25 d. įsakymu Nr. 32 7-ioms ir 5-ioms dienoms atostogų buvo paleisti J. Krišaponis su juo pavaduotoju V. Tamošiūnu:

7 pav.: ištrauka iš J. Krišaponio ir jo pavaduotojo Vlado TAMOŠIŪNO ATOSTOGŲ PALEIDIMO ĮSAKYMAS Nr.32 rugsėjo 26d parašytas, **ISAKANT ATBULINE DATA** paleisti atostogų, nes **įsakymų rašinėjimais atbuline data turėtų būti svarbu istorikams apie raštvedybinę to laikmečio nesąmonę, ant kurios istorinėse išvadose pasiklysta.** Juolab, jog nuo rugsėjo 25-tos dienos **dėl J. Krištaponio paleidimo atostogoms yra realus pagrindas, kad jis galėjo iš jų negrižti - ten GESTAP-ui įkliūti,** ir jo, neva, apiformintas "grįžimas" galėjo būt suklastotu, nes nėra prisegto jo raporto, kaip kiti yra, Galima visą Nr. 32 įsakymą atsidaryti.

O tada, aišku, jog kažkas turėjo laikinai pavaduoti kuopos vadovavime.

Ir kaip tik, tame pačiame Javaso lageryje 1961-09-01 Jonas Arlauskas, ir liudijo kuopos vadu Reikalą buvusį tada.

O šis; išvykai į Minską A. Impulevičiaus garsiajame 1941-10-06 įsakyme

Nr. 42 nėra įtrauktas, greičiausiai, tikintis iš kalėjimo ištraukti ten pakliuvusį J. Krikštaponą, įrodinėjant, kad nėra kam kuopai vadovauti (tas įrodinėjimas aiškiai nujaučiamas LCVA archyvo R-1444 fondo dokumentuose, kuriuos tik analizuojant galima pamatyti keistus reiškinius) ir todėl, logiškai galvojant, jokių kuopos vadovavime pakeitimų neturėjo būti.

Taigi, pagal istorikams dar nematytą šį M. Kačiulio teiginį su čia žemiau aiškinu, kodėl neiginio „Ne“ pirmoji raidė „N“ yra užkelta.

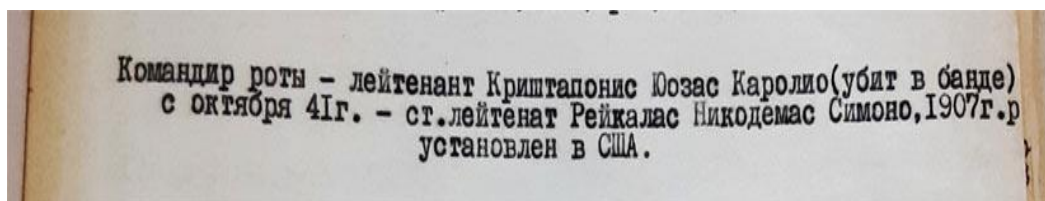
Juolab, **lygiai tą patį, kad NE KRIKŠTAPONIS, O REIKALAS Baltarusijoje kuopai vadovavimo faktą teigė ir KGB tardytojai**, sudarydami 2-osios kuopos Sąrašą - apie tai ištrauka kiek žemiau [4 pav.](#), o dar išsamiau išdėstyta 1-oje temoje su dokumento pavyzdžiu paaiškinta ten viskas.

-10-

Todėl labai ne logiškai atrodo, kai istorikai kvestionuoja KGB-istų, kaip specialistų-kriminalistų kompetenciją, kurie vykdė apklausas, ir kurie matė, kas sako tiesą, o kas ne tiesą, kurią irgi privalėjo užrašinėti į protokolus. O istorikai ir „pasimovė“ ant tų klaidingų, net teisiškai neapibendrintų „žaliavinių“ teiginių kratinio, net nematydami, kad ir Tardymų bei Apklausų protokoluose žymiai patikimesni liudininkai irgi tą patį Reikalą, ir net kitus karininkus mini žudynėse, 2-ajai kuopai vadovavusius. O J. Krikštaponą liudininkai minėjo tik Kaune vadovavus. Tačiau istorikai iki galo tų protokolų neperskaitė, nes yra fiksuojama yda ne iki galo dokumentus skaityti (ypač, po jų naujausio atlikto „tyrimo“), ir todėl nematė, kad jie ne J. Krikštaponą, o kitus karininkus 2-ajai kuopai vadovavusius epizoduose atskiruose min.

Taigi, kartoju, išskyrus, tų 2-iejų apsirikusiujų ir dar 2-iejų artimiausių J. Krikštaponio kolegų - kitų dviejų kuopų vadų, sąmoningų KGB tardytojams melavimų apie, neva, „J. Krikštaponą žudynėse“, nes jie žinojo, kad J. Krikštaponis yra žuvęs, ir, todėl jį pakišinėjo; savo gyvybių gelbėjimui (apie tuos 2 kiek žemiau), - daugiau niekas J. Krikštaponio Baltarusijoje neminėjo.

Taip, kad jei iš Tardymo ir Apklausų PROTOKOLŲ VISUMOS „aišku, kaip dieną“, kad J. Krikštaponio niekas nemini, tai nereikia stebėtis, kad dar aiškiau turėjo matyti ir KGB tardytojai-tyrėjai apie 1981-1982 m. m., sudarinėdami jau minėtą ir čia žemiau [8 pav.](#) rodomą Sąrašą, ruošiamą didžiajai Tarptautinei minėtai apklausai. Todėl tie KGB-istai kaip specialistai ir matė, kaip *Nikodemus Reikalas*, sūnus Simono vietoje J. Krikštaponio išvažiavo į Minską, todėl sudarytame 2-osios kuopos Sąraše N. Reikalą ir įrašė kaip kuopos vadą, pareigas atlikinėjantį nuo 1941 m. spalio mėnesio:

[8 pav.](#): ištrauka iš KGB sudaryto 2/12 bataliono 2-osios kuopos sąrašo, kuris prasideda nuo kuopos vadų paminėjimo, kur KUOPOS VADO PAREIGYBĖ NURODYTA VIENASKAITOS FORMOJE, įrodant, jog J. Krikštaponis nuo 1941 m. spalio mėnesio jau nebuvo kuopos vadu, ir todėl Baltarusijoje būti negalėjo, arba, jei ir „buvo“, tai jau ne kaip kuopos vadas, dėl ko yra absurdas. Galima [pamatyti VISA sąrašo 1-ąjį psl.](#), kurio archyvinis adresas, t. y. - SIGNATŪRA yra LCVA f. K-40-ap. 2, b. 77-1 psl., o jo internetinis adresas yra - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/2-os-kuop-sarasas-KGB-sudar-lya--%20f-K-40-ap2-b77-1-psl.jpg>

Todėl, žiūrint į šią KGB-istų išvadą, tiesiog, vėl šokiruoja minėtų Instituto publikacijos ir nuo jos LGGRTC-o nuplagikuotos „pažymos“ 4-to psl. pradžioje parašymas toks:

„Atskirai aptartinas klausimas dėl duomenų, kurie rodo, kad 2-o bataliono 2-osios kuopos vado pareigas 1941 m. rudenį ėjo du asmenys: lt. Juozas Krikštaponis (Krištaponis) ir lt. Nikodemas Reikalas.“

Šokiruoja, kad šių eilučių autorius ne tik LCVA, bet ir Ypatingajame archyve Tardymo-Apklausų protokolų nėra matęs, nes juose minimi ir žymiai daugiau asmenų šiai 2-ajai kuopai vadovavusių, o labiausiai protokoluose minimas yra J. Krikštaponio pavaduotojas V. Tamošiūnas. (Apie tai ...)

Be to, [8 pav.](#) matome kuopos vado pareigybę ne daugiskaitoje, o VIENASKAITOJE nurodyta ir, ne aišku, iš kur šių eilučių autorius „išpaišė“ žodžius „kuopos vado pareigas ... ėjo“? Matė įsakymus, pareigoms eiti skirtus? Jei pagal liudininkus dažnai keitėsi kuopų vadai, tai čia „pareigų ėjimu“ istorikas vadina, kai kiekvienose žudynės vis kitas vadovauja karininkas?

Na, o toliau žiūrint į [5 pav.](#) matomą sakinį, aišku, KGB-istai tikslios dienos nenurodė, nes iš liudininkų Apklausų ir Tardymo protokolų parodymų labai tiksliai negalima nustatyti, kada kuopai, jau išvykoje pirmiau vadovavo kuopos vado pavaduotojas Tamošiūnas, o kada ir pats N. Reikalas bei kiti karininkai, nuolat besikaitaliojantys kuopos vadovavimo scenose, nekaltai žudant žmones.

O toks kuopos vadų kaitaliojimosi „balaganas“ normalioje karinėje struktūroje būti ne tik negalėjo, bet ir pats J. KRIKŠTAPONIS TEN, (Gudijoje) IRGI NE KAIP BŪTI NEGALĖJO, nes normalus kuopos vadas nebūtų leidęs, vietoj savęs, kitiems karininkams kuopai vadovauti. Tokių nesąmonių niekad ir niekur nebūna, kad vadovas-vadas nusišalintų nuo vykdomų veiksmų (kad ir nuo žudynių) ir už tai, kaip „vadui“ dabar Atminimas būtų naikinamas.

Kad tokias nesąmones sustabdyti, REIKIA ARCHYVUOSE TIK VISUS DOKUMENTUS MATYTI, o ne tuos, kuriuos norisi kai kam išskirtinai matyti.

Pavyzdžiui, kad ir dėl tos 1982-08-16 Vilniuje Tarptautinėje apklausoje M. Kačiulio toliau apie žudynėse su [4 pav.](#) matomu pakeistu kuopos vadu, kad ir jau po Rudenske spalio 10-11 dienomis „besirūpinęs, kad nebūtų kariai

nužudyti, nenorintys žudyti, o po šių pirmųjų žudynių, kažkur dingęs, kaip tai matosi iš visų iki vieno parodymuose, - tai jau vien už tai paminklinio akmens jam negalima nuiminėti, jei ir „būtų Rudenske J. Krikštaponis, jei nebūtų dar kitų faktų, dar labiau neigiančių jo Baltarusijoje buvimo.

O toliau tęsiant tą M. Kačiulio parodymą apie istorijoje žinomas rugsėjo 15 d. masines karo belaisvių žudynes, jau su „pakeistu kuopos vadu“, - tai kai kam gali būti ne aišku, kada tas pasikeitimas vyko, tai nelabai realu, kad iš kart po Rudenske pirmųjų žudynių pakeitimai galėjo būti tokie kardinalūs?

Greičiau, vis tik, M. Kačiulis, tik Apklausoje prisiminęs apie panašius vadus, kai jis 1948 m. Tardyme savo kuopos vadą N. Reikalą minėjo, o tąsai po 32-jų metų J. Kačiulio vaizduotėje ėmė ir „pavirto į Krištaponį“, - tai **labai normalus psichikoje procesas, kai vaizdiniai gali pasikeisti**. Ir nors minėtoje Pažymoje bei nuo jos LGRTC nuplagijuotos „pažymos“ 4 psl., skirtos kaip „priedu“ prie PA-2 sprendimo šalinti Didvyriui Atminimą, yra reikalavimas ištirti prieštarigus M. Kačiulio parodymus:

karininkai, t. 4, ..., p. 277). Tačiau 2-osios kuopos policininkai Baltrus Simonavičius, Stanislovas Gervinas, minėtasis M. Kačiulis, 1948 m. vasarą tardymo metu parodė, kad 1941 m. spalio pabaigoje ir lapkričio mėnesiais 2-ajai kuopai vadovavo lt. Nikodemas Reikalas. Kodėl M. Kačiulio parodymai prieštaringi, neaišku, reikalingi papildomi tyrimai. Be to, 2-osios kuopos buvęs policininkas Jonas Arlauskas 1961 m. rugsėjo 1 d. tardyme liudijo, kad 2-osios kuopos vadas buvo N. Reikalas (B. [9pav.](#): ištrauka iš LGRTC „pažymos“, skirtos šalinti J. Krištaponiui paminklą. Galima šį [vaizdą PRASIPLĖSTI](#) ir pamatyti tų liudijimų signatūras.

Vėl šokiruoja, kad šalia reikalavimo matome net 4 liudininkus liudijančius ne J. Krištaponį, o N. Reikalą buvusį kuopos vadu Baltarusijoje, taip, kaip nustatė KGB specialistai, o dėl M. Kačiulio tų „pažymoje“ reikalaujamų tyrimų neįvykdymas - prieštarigų liudijimų priežastys ne tik nenustatymas, bet ir tų priežasčių neištyrimas, ir tuo pačiu skubėjimas įvykdyti PA-2 sprendimą, **akivaizdu, kad priimtas tas sprendimas, net neskaičius prie to sprendimo pridėto priedo, arba panašu, kad istorikams žinoma apie tai, kad J. Krištaponis nekaltas, ir todėl norima kuo skubiausiai be jokių tyrimų su juo susidoroti**, nes yra ir dar vienas įrodymas, kad Centras žino dar vieną labai svarbią aplinkybę, kad J. Krištaponis slapstėsi nuo vokiečių Ukmergės rajone, apie kurią žemiau.

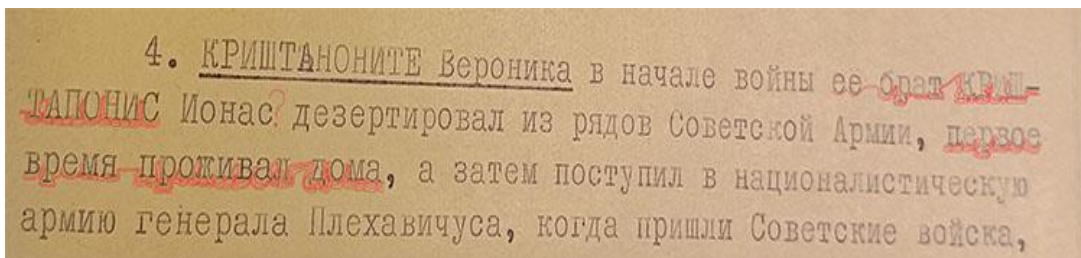
Tai, jei istorikams žinoma, jog daug yra liudijimų apie tai, kad N. Reikalas vadovavo kuopai M. Baltarusijoje, tai tada, privalėtų iškilti pats elementariausias istorikams klausimas:

„Tai kur J. Krištaponis buvo, jei N. Reikalas kuopai vadovavo?“

Tuo labiau, kad be liudininkų gausos ir to KGB dokumento, yra dar ir **NKVD labai svarbus dokumentas, nurodantis, jog J. Krištaponis nacių buvo kalinamas Kauno kalėjime**. Tai labai keistas dokumentas, greičiausiai, sąmoningai nutylėjęs jo suėmimo-kalinimo datą, tikriausiai,

kad apkaltinti J. Krikštaponio giminaitį generolą *Stasį Raštikį* už „banditų gaujos“ vado išlaisvinimą, ir taip iš Sąjungininkų į Maskvą parsivežti minėtą generolą, taip, kaip buvo parvežti generolai *Andrejus Vlasovas* ir *Petras Kubiliūnas*? (Aišku, čia tik HIPOTEZĖ, nes labai keistas to dokumento turinys su šokiruojančiai nesąmoninga data, apie kurią detalus aiškinimas laipsniškai tekste bus teikiama. Todėl NKVD-istų sąmoningas datos nusiūpimas, gal, ir slypi tame, kad su 1941-ųjų metų suėmimu mūsų generolo apkaltinti nebuvo galima?

Labai svarbus yra dar istorikams nežinomas pereinamosios iš NKVD į KGB struktūros 1955 m. lapkričio 19 d. Vilniuje Pabaltijo karinės apygardos Karinio prokuroro padėjėjo - justicijos majoro Mamulin-o atlikto tyrimo konstatavimas **apie J. Krikštaponį, kaip po dezertyravimo iš Raudonosios armijos GYVENUSĮ NAMUOSE, o po to įstojusį į Vietinę rinktinę; NKVD-istų pavadintą „Plechavičiaus nacionalistinę armiją:**

10 pav.: kaip matome, NKVD; persekiojusi ir suėmusi J. Krikštaponio sesę Veroniką, apie jokią „Baltarusiją“ net nemini. Jeigu jis būtų ten, tai būtų sužinojusi labai lengvai iš savo agentūros. Galima [VISA perskaityti skiltį apie Veroniką](#) Krikštaponytę, o taip pat galima ir tos nutarties 4 psl. 156 archyvinio lapo [VISA PUSLAPI atsidaryti](#), kurio internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/nutartis-1955-11-19-viln-apie-kriksto-buri-156-4-psl.jpg>

Ir šis 10 pav. dokumentas ne „užkištas“ kur, o viešai padėtas, ir istorikų privalėjo būti įtrauktu į pažymas, nes tai buvo ne kieno kito, o J. Krikštaponio sesers *Veronikos Krikštaponytės* archyvinės-tiriamosios bylos Nr. 30422/3 peržiūrėjimo išvada J. Krikštaponio rinktinės nežuvusiems - išlikusiems gyvais nariams, kaip ir, lyg, bausmių švelninimui peržiūra. Tokios peržiūros, logiškai galvojant, nė nebūtų, jei NKVD būtų mačiusi pastarąjį Baltarusijoje, o ne nacių kalėjime kalinamą, apie kurį NKVD gerai žinojo, kada jis buvo kalinamas.

Tarp jų toje baudžiamojoje byloje buvo ir mūsų jubilieto Antano Smetonos pusseserės *Eleonoros Smetonaitės* vyras *Marius Smetona*, kurio dabar sūnus **Antanas ir anūkas; irgi Marius SMETONAI yra žymiausiai Lietuvos kalbininkais**, apie kuriuos neseniai per [LRT Dinastijų laidą](#) buvo atskleista artėjančio A. Smetonos jubiliejaus svarba per jojo palikuonis, tarp kurių yra ir mūsų svarstomasis herojus. Konkrečiai apie šį svarbų vokiečių okupacijos laikotarpį J. Krikštaponio namuose buvimo paminėjimo įrodymą daugiau yra ... temoje, dėl kurio jau gaunasi net istorinio „tyrinėjimo“ cinizmas, ignoruojant net 3-4 istorinius šaltinius, įrodančius, jog mūsų Didvyris

„Baltarusijoje“ būti ne kaip negalėjo. Apie tą paskutinįjį tik, tik mano atrastąjį, apie kurį LGGRTC-as žinojo, keliomis pastraipomis žemiau čia teikiu.

Bet, pirmiau privalau pabrėžti, jog ši problema yra aktuali todėl, kad dabartinio Ukrainoje karo akivaizdoje **Pasipriešinimo prieš sovietinę antrąją okupaciją 80-metis prasideda liepos 1 dieną**, kai 1944 m. tą dieną Lietuvos laisvės armija (LLA) paskelbė karinę padėtį. Tarp daugelio jos kūrėjų ir „Pirmojo Lietuvos Prezidento“ karo mokyklos pedagoginis darbuotojas buvo - tai paties Antano Smetonos sūnėnas *kpt. Juozas Krikštaponis*. (P.S.: tos Karo mokyklos pavadinimas įdėtas į kabutes, nes taip ir vadinosi ta Karo mokykla ir tai yra labai svarbu, tai pabrėžiant dabartinį Pirmojo Lietuvos Prezidento 150-metį.)

Toji Karo padėtis Lietuvoje buvo paskelbta, kai sovietinė kariuomenė liepos 3 d. Minską (dabartinio diktatoriaus išgalvota „nepriklausomybės“ diena, o 14 d. Vilnių užėmė, tai prie Šventosios tarp Ukmergės-Jonavos sovietai atsidūrė akimirksniu net liepos 12 d. ir ties čia sustojo. Čia sovietai nesiskaitė su savo kariais - juos varė į nuo kulų verdančią Šventosios upę žūti tam, „kad pas vokiečius pasibaigtų šoviniai“ - taip man 1970 m. pasakė to mūšio liudininkas. (Apie tai detaliau ... temoje)

Kai sovietų užimtos Ukmergė ir Jonava, buvo tik liepos 25 ir 29 dienomis, tai šių žiauriausių beprasmiškų sovietinių karių naikinimo akivaizdoje **liepos 20 d. J. Krikštaponio surengtas Pirmasis Partizanų sąskrydis yra politiškai reikšmingas tuo, kad jis į mišką ėmė tik tuos, kuriems grėsė beprasmiškai žūti už su žmonėmis nesiskaitančius sovietus**, kaip negrįžo iš fronto, sovietų pagautas, J. Krikštaponio - *Žalio Velnio* ryšininkas *Vladas Pranys* ir ...

Iš tokių pavyzdžių, kaip tikrojo Pasipriešinimo prieš sovietus Liepos 20-toji diena net turėtų būti svarbesnė, nei Liepos 1-oji, nes sovietų nesiskaitymo su savo kariais Šventosios upės mūšyje reiktų, manau, įvardinti kaip MOBILIZACINIO GENOCIDO formą, kurią tirti reiktų Centrai, kaip tokios rusiškojo genocido formos tąsą kare su Ukraina, vertą Hagos teisme svarstymo.

Patyrinėti reiktų ir isterijos dėl J. Krikštaponio paminklinio akmens sutapimo su prasidėjusiuoju karu Ukrainoje, ir net rusofašistinės Z raidės provokacijos panaudojimą reikalavime nuimti paminklą, pagerbus tą Z raidę šviečiančiomis žvakutėmis (apie tai 14-tojetojemoje) ir čia pat po šios provokacijos Komisija, net iki galo neperskaičiusi teiktos LGGRTC-o „pažymos“-plagiato su perrašytomis didžiausiomis klaidomis (pateiktomis ... temoje), ir net nepareikalavusi ištirti svarbiausius momentus pažymėtus toje „pažymoje“, skubos tvarka priima nutarimą šalinti paminklą, kaip ir už slapstymąsi nuo

vokiečių, pažymėtą pačioje pabaigoje, kaip svarbiausią išvadą, visad gale moksliniuose tekstuose teikiant.

Todėl labai svarbu iki šių abiejų jubiliejinių sukakčių pripažinti, kaip buvo suklaidinta Komisija ir kaip J. Krikštonio biografijos „tyrinėjime“ atliktas HOLIZMO (visumos) aplinkybių, o taip pat, svarbiausia, kraštotyriminkų užrašytų atsiminimų ignoravimai, net netyrus šio herojaus prieš nacizmą atlikto protesto. Tas faktas ir dabar Lietuvos genocido bei rezistencijos tyrimo centro (toliau LGGRTC, arba Centro) slepiamas jo tinklalapyje⁴, kai Vikipedija⁵ ir internetinė Enciklopedija⁶ tai mini.

3- tas raštas ir prie jo pridėta tokio paties pavadinimo **istorinė-archyvinė pažyma** dėl istorinių faktų ir archyvuose nuslėptų dokumentų čia tekste vadinama kaip „pažyma“ perkeltine prasme su kabutėmis, kurios internetinis adresas:

http://genocid.lt/UserFiles/File/Titulinis/2016/20160210_krikstaponis_02.pdf

4 - Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (toliau LGGRTC, arba Centro) tinklalapis apie J. Krikštonio biografiją, kuriame nuslėptas jojo nuo nacių nukentėjimo (suėmimo-kalinimo) faktas ir jo internetinis adresas - <http://www.genocid.lt/centras/lt/653/a/>

5 ir 6 - Vikipedijos bei internetinės Enciklopedijos (Wikiwand-o) tinklalapiai, minintys J. Krikštonio suėmimą-kalinimą bei nurodantys to fakto dokumento adresą, pagal kurį aš 2021-08-17 Ypatingajame archyve atradau NKVD generolo Kapralovo raštelį ir jį kitą dieną pavišinau. Vikipedijos adresas https://lt.wikipedia.org/wiki/Juožas_Krik%C5%A1taponis, o internetinės Enciklopedijos - Wikiwand adresas - https://www.wikiwand.com/lt/Juožas_Krik%C5%A1taponis

-15-

Dar blogiau, kad istorikai ignoravo ir kraštotyriminkų fiksuotus bei publikuotus žiniasklaidoje parodymus J. Krikštonio jaunesnės sesers, gyvenusios *Veronikos Krikštonytės-Juodienės*, gyvenusios pas tėvus ir visą laiką vokiečių okupacijos metu mačiusios savo brolių Juožą. Be to svarbūs prisiminimai yra ir žymaus bei LGGRTC-ui žinomo tautodailininko - J. Krikštonio kaimyno ir ryšininko *Mykolo Dirsės* parodymai, kuriuos nuolatos užrašinėdavo Šilų bibliotekoje dirbusi *Audronė Astrauskaitė*, o taip pat žymiausias Panevėžio krašto kraštotyriminkas *Romas Kaunietis*, kuris labai unikalius Veronikos prisiminimus užrašė net į magnetofono juostą, kuriuos publikuoju, dar net neredaguotus, tiesiai nuo magnetofono juostos nurašytus ir [užrašytus 1990 m. liepos mėnesį](#).

Tas rašymas vyko, iš anksto susitarus ir pasakotojai apgalvojus. Todėl chronologiniu aspektu gali būt toks vienkartinis įrašas tikslesnis chronologiniu aspektu, nei nuolat kelis metus užrašinėjant, kai ką sesuo prisimindavo ir su dideliu noru pasakodavo. Tuos **užrašymus Audronė atlikinėjo preciziškai, kaip priklausė tikrai kraštotyriminkei, po užrašymo, duodant paskaityti ir net duodant pasirašyti pasakotojams, kaip tikruose Apklausų protokoluose, turinčiuose**

neįkainuojamą istorinę vertę. Bet tie pasakojimai, laike nepririšti, o šiaip, yra gilesni-išsamesni.

Todėl ir didelę ugdomąją vertę turi J. Krikštapoponio šeimos-giminės aplinkos pateiktas atspindys, nes tai Šviesuolių Smetonų-Krikštaponių giminės filosofija, turinti dideles moralines vertybes. Ypač, savamokslis Jonas Krikštaponis (Juožo tėvas) kaip buvęs knygnešys, labai gerus pamokslus savo vaikams; įsimintinus visam gyvenimui, teikdavo - rūpinosi vaikų moralinių savybių ugdymu ir išsilavinimu. O gabumais išsiskyrė, ypač, Juozas, kuris tik į trejetą geriausių moksleivių pateko, kaip konkursui į sustiprintąją Jono Rygiškių gimnaziją Marijampolėje. O joje išsilaikė tik Juozas, kiti neatlaikė mokymosi krūvio.

Todėl **Juožo Krikštaponio asmenybės pavyzdys galėtų būti teikiamas pavyzdžiu ne tik karinėms struktūroms, bet, svarbiausia, Lietuvos švietimo, kultūros ir sporto sistemoje.** Todėl pedagoginiais-educologiniais sumetimais **siūlyčiau pasinerti į Audronės Astrauskaitės užrašytus pasakojimus.**

Aišku, tuose užrašuose yra ir klaustukų, bet, niekas nesitikėjo, kad Juozo sesei, Išėjus Iš Šio Pasaulio, iš karto jos brolis Juozas bus apšmeižtu sovietinę okupaciją kaip ir šlovinančio probolševikiškai nusiteikusiojo bei Anarchizmo - ekstremistinio ANTIFA veikėjo *Evaldo Balčiūno*, kuris, net, beveik gedului nesibaigus, 2011-04-09 paskelbė apie J. Krikštaponį A. Impulevičiaus batalione, apie kurį artimieji net supratimo neturėjo, ką Juozas Vilniuje ir Kaune veikdavo, o apie kažkokią „Baltarusiją“, nei kaimynai ir artimieji, aplamai, net negirdėjo - jo kaime nematė tik kai jį GESTAP-as suėmė ir keliems mėnesiams į kalėjimą uždarė.

Taip, kad po Veronikos mirties, visi pagyvenę kaimynai buvo gavę šoką, kai dabar Gen. prokuratūros paieškomas ir Rusijoje prieglobstį pasiprašęs „paleckininkas“ *M. Gabrilavičius* prie paminklinio akmens pradėjo piketus organizuoti ar ne su pačiu Evaldu ...? .

Šiaip, nuo pastarojo nelabai ką geriau atrodo garbingo mokslinio žurnalo tada jau pagarsėjusios *Mingailės Jurkutės* redaguojamo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2022 Nr. 1(51) 13-14 psl. visai ne garbingai niekinantis dabar gyvenančius J. Krikštaponio artimuosius, išleistame Ukrainoje karo įkarščio metu, kai visų patriotiškai nusiteikusiųjų dėmesys buvo ir dabar yra sutelktas į broliškos Tautos likimą. Į ten aktyvistai nuolat važinėja, paramas organizuodami, todėl pačiame mūsų įkarštyje neturėjo kada skaityti paskalų apie Didvyrį. Net ir aš pražiūrėjau tą „mokslinį?“ straipsnį, nes mano tėvas ir senelė yra gimę Kremenčiuge ir klastinga Rusijos invazija į Ukrainą, buvo tuo metu žymiai svarbesnė, nei atvirų manipuliacijų straipsnis, kurių net keliolika priskaičiavau ir jas tik dabar išvardinu ... temoje.

Nekorektiškai tame straipsnyje pateikti ir artimieji, neva, „norintys

nuslėpti ...“, kai pagal kraštotyrinę praktiką, paprastai, žmonės, norintys ką nors nuslėpti, visai ne bendrauja su kraštotyrininkais.

APIBENDRINIMUI SAKAU, KAD JEIGU NEBŪTŲ
KRAŠTOTYRININKŲ FIKSUOTŲ DUOMENŲ APIE J.
KRIKŠTAPONIO SLAPSTYMAŠI NUO VOKIEČIŲ, TAI ŠIO
TYRIMO NIEKAS MANE NEBŪTŲ PASKATINĘ ATLIKINĖTI.

Nesuprantamas dėl Ukrainoje prasidėjusio karo **nutraukto žadėto Ukmergės mokslinių konferencijų ciklo** pirmojoje 2021-12-03 konferencijoje istoriko *Mindaugo Pociaus* be jokių įrodymų pasakymas, kad, J. Krikštaponis, neva, „...*kalėjo jau demobilizuotas ... - nuo 1942 m. rugsėjo iki 1944 m. liepos*.“

Dėl, neva, „...*iki 1944 m. liepos*“ yra absoliuti nesąmonė, ignoruojanti, J. Krikštaponio vadovaujantį vaidmenį, rengiantis Pasipriešinimui ir iš vokiečių gaunant ginklus (net lėktuvu parskraidinant iš Vokietijos), nes **vokiečiai, tik iš kalėjimo išėjusiam jokių ginklų nebūtų patikėję**. Jo kalinimas turėjo būt seniai pamirštu.

Apie 1943 metus kalinimo tikimybė irgi atpuola, nes Juozas tada buvo Vietinėje rinktinėje.

O dėl, neva, „*kalėjo jau demobilizuotas*“, - irgi prieštarauja istorinei logikai, nes dėl civilio asmens generolas S. Raštikis nebūtų galėjęs kreiptis į GESTAP-ą. O, be to, vokiečiai buvo pikti už SS legiono boikotą ir toks įvykis nebūtų apsėjęs be išvežimo į Štuthofą „Dievų mišką“.

Svarbiausia, jokios „demobilizacijos (paleidimo į atsargą)“ būti, kaip ir negalėjo, kai po kalėjimo J. Krikštaponis pats, tikriausiai, pasileido, negrįždamas į batalioną. Juolab, tą „paleidimą į atsargą“ prisigalvojo Lietuvos istorijos institutas (toliau LII, arba **Institutas**), **galimai sufalsifikavęs melagingas net dvi signatūras**; galimai, apgavystės tikslu, vedančias į dvi nesąmones, apie kurias atskleidžiu 9-iomis pastraipom žemiau.

O dėl šios situacijos galima net pagirti kritikuotąją 2014-12-19 LGGRTC „pažymą“, kurios 3-4 psl. buvo sąžiningai pripažinta, jog „*Konkrečių žinių apie tai, kada 2-osios kuopos vadas Juozas Krikštaponis buvo paleistas iš tarnybos mjr. Impulėčiaus batalione, nėra*.“. Taip pat pripažinta buvo ir to bataliono karininkams įsakymuose apie „*demobilizacijas. Ltn. J. Krikštaponis (Krištaponis) tarp minėtų karininkų neregistruoja ...*“. Tačiau toje „pažymoje“ buvo teigta, jog „*Esama duomenų*“, jog aptariamasis „*paleistas į atsargą iš 252-E bataliono ...*“. Todėl labai keistas „pažymos“ rašymo stilius, joje nenurodant, kas tie per „duomenys“? Tuo labiau, kad tie „duomenys“ buvo paneigti iš kart tos „pažymos“ iškart kitu sakiniu, jau 4-to psl. pradžioje, **PARAŠIUS PRISIPIAŽINIMĄ**, jog „... *turimi duomenys leidžia teigti, kad ltn. Krikštaponio (Krištaponio) tarnyba mjr. A.*

Impulevičiaus batalione pasibaigė 1942 m. pirmoje pusėje, t. y. arba perkeliant į tarnybą 242-E batalione, arba jį paleidžiant į atsargą dar iki W. Denickės lietuvių savisaugos batalionų reorganizacijos.“. (P.S.: nekonkretumo-spėliojimo-abejojimo žodžius ARBA pažymėjau violetine kaip gėdos spalva.)

Iš to sujungiamojo jungtuko ARBA, sujungiančio du skirtingus teiginius, juos paverčia niekais, nes ne aišku, iš kur buvo paleistas į atsargą. Jei ne aišku, tai tada aišku, jog įsakymo apie paleidimą į atsargą nėra, kas jau yra abejotina, ar iš vis buvo paleistas į tą atsargą?

Taip nebūna, kad kariai, ir, ypač, karininkai būtų paleidinėjami be įsakymo. Jeigu tie įsakymai yra dingę, tai irgi reikalingas įrodymas, kiek jų yra dingusių?

Bet, žiūrint toliau į tą „pažymą“, joje rašoma, kad „Po demobilizacijos iš 252-E bataliono, t. y. 1943 m. ltn. Juozas Krikštaponis (Krištaponis) tapo Lietuvos 1944 m. jis įstojo į Vietinę rinktinę ir buvo paskirtas Karo mokyklos 6-osios kuopos vadu. 1944 m. rugpjūčio mėn. paskirtas 1-ojo ir 2-ojo LLA rajono (Taujėnų, iš dalies Deltuvos valsčių) vadu. ...“.

Toliau labai svarbių šio Didvyrio duomenų rašymo citatą sustabdau, nes vokiečių okupacija pasibaigė, bet, taip ir nėra toje „pažymoje“ nurodyta, kada jį vokiečiai galėjo kalinti Kauno kalėjime nuo pusės metų; pagal artimųjų išpūdį, iki 3-jų mėnesių; pagal NKVD dokumentą.

Todėl Ukmergės savivaldybės specialistai-juristai į tokią PRIELAUDŲ „pažymą“, galima manyti, nereagavo. Juolab, ir L. R. Generalinė prokuratūra pagal tokius nekonkrečius „duomenis“ irgi 2015-01-22 rašte, skirtame LLKS turėjo pripažinti OBJEKTIVIŲ DUOMENŲ STYGIŲ, dėl ko ir skundas dėl Didvyrio „veiklos nacių laikais“ buvo [atmetas raštu Nr. 17.2-829 skirtu Centrui](#). Kaip tik, toje nuorodoje matosi, kad tuometinė Centro generalinė direktorė direktorė *Teresė Birutė Burauskaitė* jau post faktum nurodo *dr. A. Bubniui* surinkti visus pažymoje minimus dokumentus ir juos pateikti Gen. Prokurorui. Deja, tų dokumentų net visai, gal ne į temą buvo prikratyta net 29, kas matosi, kad dokumentu buvo pristatytas ir tas labai svarbus NKVD dokumentas (generolo P. Kapralovo raštelis), apie J. Krikštaponio suėmimą-kalinimą.

Tai ir yra įrodymas, kad LGGRTC privalėjo žinoti, jog skundžiamasis asmuo turi ir kitą labai svarbų biografijos faktą - tai nukentėjimą ir nuo nacių. Be to, pagal pateiktus „po demobilizacijos“ duomenis jo kalinimui vietos nėra, Tai, **logiškai galvojant, jis turėjo kalėti tarnybos metu.** Todėl nesitiki, kad Generalinė direktorė galėjo žinoti jo kalinimą ir nesiaiškinusi kalinimo laiko, būtų išdrįsusi mirusių žuvusių žmogų skusti, kai biografijoje didelis neaiškumas?

Toks vaizdas, kad istorikai neperskaitė visą tą NKVD dokumentą,

nors jo suėmimas-kalinimas jame kaip tik rašto pradžioje minimas, o po to jo sunaikinimo pasekmės aiškinamos.

Taigi, tas Gen. prokuratūrai dokumentų kratinys, be atskirų paaiškinimų, taip ir nepadėjo - LR Generalinė prokuratūra dar ir antru kartu atmetė Didvyriui nepagrįstą skundą.

Todėl niekaip ne aišku, pagal kokią „juridinę teisę?“ atmetas ir neapskustas skundas toliau ir dabar kažkokioms organizacijoms platinamas - tiražuojamas tuo pačiu atmetusių „pažymų“ pavidalu, be atskiro papildomo tyrimo, nepaskelbto visuomenei? Tuo labiau, kad tos tiražuojamos „pažymos“, neaišku, ar teisėtos, kaip LR Gen. prokuratūros atmetosios, yra laikomos „kaip šventoji karvė“, nes pagal jas negali LGGRTC darbuotojai keisti nuomonės, kaip man parašė Centras, nors aš jį ir Komisiją (Dekomunizacijos-desovietizacijos) įspėjau apie jos nario bei publikacijų apie J. Krikštaponą autoriaus ... netiesos rašymo faktus, apie LCVA archyve atrastus dokumentų keistumus, dėl „liudininko“ M. Kačiulio hipotezės (tada dar nebuvau LYA archyve ir dar nemačiau apie jį skandalingų duomenų) bei apie klaidingiausią klaidas tose publikacijose. Į jose klaidų pastebėjimus ir samprotavimus 30 psl. apimtyje atsakymą gavau lakonišką tokį:

DĖL JUOZO KRIŠTAPONIO VEIKLOS VOKIEČIŲ OKUPACIJOS LIETUVOJE (1941-1944 M) ISTORINIŲ TYRIMŲ

Informuojame, kad susipažinome su Jūsų atliktame tyrime *Dėl J. Krištaponio* būtino dar vieno atminimo ir apie J. Gagariną nauji faktai Centro istorikams išdėstyta nuomone?

Pranešame, kad istorikų, kitų darbuotojų nuomonė apie J. Krištaponą išlieka tokia pati, kokia ji išdėstyta Centro pažymose. Teiginius, kuriuos Jūs išdėstėte savo tyrime Dėl J. Krištaponio, laikome tik Jūsų subjektyviais vertinimais, suformuotais be istorinių tyrimų specifikos išmanymo.

Generalinis direktorius

Dr. Arūnas Bubnys

Dr. Alfredas Rukšėnas

11 pav.: man skirtame LGGRTC-o 2023-08-31 atsakymas į mano 2023-08-09 išdėstytus naujus atrastus faktus, kažkodėl Centras juos laiko tai mano „nuomone“, nors aš „Dėl J. Krištaponio būtino dar vieno atminimo“ dėščiau apie prie Ukmergės restorano būtino atminimo,

kur jis buvo nacių suimtas ir ir kalintas, lyg tai būtų „ne faktas, o nuomonė“, nors tai mini net 3 istoriniai šaltiniai - NKVD dokumentas ir dviejų kraštotyrininkų užrašyti. Atsiminimai.

Galima VISA raštą pamatyti. (P.S.: tai Komisijai „apie Gagariną nauji faktai“ mano teikti čia Komisijai buvo todėl, kad ji svarsto apie Gagarino gatvių pavadinimus, laikydama juos, kaip, neva, sovietinės ideologijos reliktu, o aš esu jo nužudymo liudininku su bandomuoju tada Su - 15-tuoju naikintuvu, kurį aš su savo radaru per kovinį budėjimą fiksavau jį, ale, „žuvimo“ metu, o nuo 2013 m. birželio 11 d., kai kosmonautas Aleksejus LEONOVAS PRANEŠĖ APIE TĄ NAIKINTUVĄ, nuo tada aš pradėjau internete tyrinėti to įvykio aplinkybes ir nustačiau kaip ir sąmoningą katastrofai sąlygų sudarymą, apie kurias Komisijai pranešiau.

Taip, kad dabartiniam Kremliaus režimui naudinga, kad Lietuvoje naikinamos J. Gagarino pavadinimo gatvės, nes jei būtų prie pavadinimų aprašymai-stendai, apie J. Gagarino sąmoningo nužudymo simptomus, kaip aš tai siūliau Komisijai, tai tada, tikrai, Kremliaus politikai nebūtų saldu, jei Moskovijos žmonės sužinos tikrąjį jų dievaičio nužudymą, ką ir taip ne maža dalis žmonių jaučia, kad paslaptina „žūtis“ yra išprovokuota. Todėl dabar mūsų J.

Krikštaponio problemą reikia išspręsti, o prie kitų šalių „dievaičių“ galima bus prieiti, kai su savais Didvyriais susitvarkysime)

Tame man LGGRTC „atsakyme“, pirmą kartą tenka tą raštą imti į kabutes, nes nesutinku, jog mano pastebėtos ir perduotos Centru bei Komisijai klaidos,; nurodytose publikacijose, yra tai, neva, „nuomonė“, nes tai yra faktai, pateikti foto aparato objektyvo dėka. O dėl paminėtų PAŽYMŲ daugiskaitos formoje taip pat nesutinku, nes visuomenei buvo žinoma tik viena 2014-12-19 LGGRTC „pažyma“, LR Generalinės prokuratūros atmestoji ir naujų tyrimų bei kitų pažymų neteko matyti.

Tačiau, tuojau pat kitu atsakymu man Centras išsamiai paaiškino, jog tos „pažymos“ yra kaip ir slaptos-neskelbtinos kažkokioms organizacijoms (gal irgi slaptoms?) skirtos ir jos pagal dėstymą tokios pačios, kaip minėtoji Gen. prokuratūros atmestoji dėl objektyvių duomenų trūkumo.

Mano manymu, jog Lietuvos teisininkams tik 2-jų „liudininkų parodymai“, NĖRA OBJEKTYVŪS DUOMENYS, kai tie „liudininkai“ jau mirę ir jų perklausti mūsų tyrėjams negalima. Juolab, kai dabar man (ir ne tik man), **atlikus nuodugnią Ypatingojo archyvo Tardymų-Apklausų protokolų analizę, paaiškėjo, jog tie „liudininkai“ aiškiai apsiriko, supainiodami panašių savo kuopos vadų pavardes.** Todėl pagal pedagoginę logiką, teisininkai pasirodė teisūs, nes okupacinių struktūrų duomenis reikia iš naujo tirti, juo labiau, kad patys okupantai tuos protokolus netyrė, nes juos jų sunaikintas J.Krikštaponis visai nedomino, kas apie jį ką kliedėjo.

-20-

Taigi, atviras klausimas iškyla:

-Ar tomis teisininkų atmestomis tokiomis pačiomis „pažymomis“ nėra klaidinamos tos organizacijos?

Juolab, Lietuvos Žydų bendruomenės (toliau LŽB) pirmininkė irgi rašė, apie iš Centro gautas „pažymas“ daugiskaitos formoje. Tai, ar LŽB taip pat nėra tomis „pažymomis“ klaidinama?

Labai keista, jog 2014-12-19 Didvyris buvo skundžiamas, jo žūties 70-ties metų išvakarėse.

Tačiau tašką „J. Krikštaponio demobilizacijos“ problemoje padėjo Istorijos instituto Pažymoje nurodytos signatūros, kurias LGGRTC nuplagijavo su visomis grubiausiomis klaidomis

anoniminėje, jau vėl tik kabutėse vertoje „pažymoje“, kurioje parašyta yra taip:

„Kapitono J. Krikštaponio (Krištaponio) tarnyba 2-ajame batalione pasibaigė 1942 m. pirmoje pusėje, arba perkeliant jį į tarnybą 242-E batalione. J. Krikštaponis (Krištaponis) 1942 m. rugsėjo 30 d. iš 252-E bataliono paleistas į atsargą (Lietuvos karininkai..., t. 4, p. 277; LCVA, f. 930, ap. 2 K, b. 255; LYA, f. K-8, ap. 2, b. 3).“

Ir vėl matome tą patį, kad nematome jokio paaiškinimo apie tą paslaptinę jungtuką ARBA, kuris sujungia dvi nesąmones - galimas Kapitono J. Krikštaponio (Krištaponio) tarnyba 2-ajame batalione pasibaigė 1942 m. pirmoje pusėje, **arba** perkeliant jį į tarnybą 242-E batalione.

Čia ir buvo užslėpta profesionaliems istorikams apgavystė su tomis signatūromis, nes jas pateikus, niekas nepradės abejoti dėl „paleidimo į atsargą“ jei yra pateiktos signatūros, vedančios į kažkokius dokumentus. Juolab, pirmoji Centrinio valstybinio archyvo signatūra yra asmeninių bylų fonde nurodyta, ir todėl, kaip įprasta Istorijos moksle, jomis tikėti privalu, kad „J. Krikštaponio byloje yra įrašas apie paleidimą į atsargą.“

Bet, deja, tos „pažymos“ teiginyje pasigedau elementariausio pedagoginio-loginio paaiškinimo-įtikinimo ar nors paminėjimo, kodėl nėra konkretaus paaiškinimo dėl to sujungiamojo jungtuko „arba“ vartojimo, nes bylose rašomi, paprastai konkretūs įsakymai, iš kur paleidžiamas į atsargą karinis darbuotojas. Todėl teko nuvažiuoti į minėtą Archyvą ir atsiversti tą signatūroje nurodytą bylą:

Nepatikėsite, - šokas!

12 pav. LII pateiktoji byla, nieko neturi bendro su J. Krikštaponiū: Ją galima **pasidinti**.

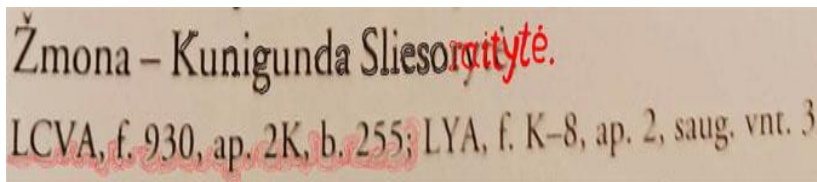
13 pav.: po Istorijos instituto nurodytos klastos pagal; jo nurodytos ne J. Krikštaponio, o visai kito asmens - žinomo Lietuvos kariuomenės pradininko bylos užrašas, kurį galima aiškiai įžiūrėti, **gerai išsididinus VISA bylą**, kad galima būtų ir analizę užrašų atlikti..

13 pav.: melagingai nurodytos **12 pav** bylos kairėje apačioje lipdukas archyvinis, kurios gerokai padidintą vaizdą galima **atsidaryti**

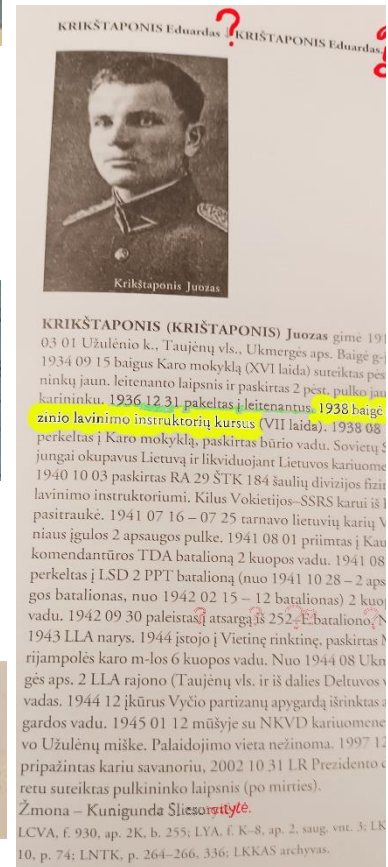

15 pav.: melagingos bylos signatūros antspaudas, kurį analizės tikslu galima **pasidinti**

16 pav.: iš čia dešinėje teksto apie J. Krikštaponį enciklopedinio leidinio IŠDIDINTA MELAGINGA NUORODA-SIGNATŪRA, kurią palyginti galima su istorikų „pažymose“ **sukurpta apgavyste**, kur apie J. Krikštaponį teksto pačioje pabaigoje minėtame enciklopediniame leidinyje J. Krikštaponio neteisingos pavardės mano pataisymas su Fotošopu ir neteisingos signatūros raudonai pažymėjimas perfomanso stiliumi, kuri atveda į ne į J. Krikštaponio, o į Vsevolodo Krilovo bylą. Galima matyti, kad čia ne „klaida“, o **gali būti sąmoninga klastotė, kad apgauti profesionalius istorikus, kad jie patikėtų apie „paleidimo į atsargą“ pasakėlę, parašytą dešinėje esančiame tekste, parodytame 7 pav.** Jeigu tai ne sąmoningai, o „raidžių rinkimo klaida“, tai istorikai privalo tuoj pat pateikti kitą - tikrą J. Krikštaponio bylą su įrodymais apie jo „demobilizaciją“, kurios tokios būti, kaip ir negali, nes J. Krikštaponis Baltarusijoje būti negalėjo.

Šokas net neatsivertus **12 pav** ir **13 pav** matomą bylą ištiko ne tik man, kai pagal tą **16 pav.** matomą signatūrą iš archyvo saugyklų buvo atnešta visai ne J. Krikštaponio, o žinomo Lietuvos vieno pirmųjų kariuomenės karininkų Vsevolodo Krilovo byla, kuri pradėta, kai mūsų Juozukas buvo 9-ių metų, o pabaigta, kai Juozas buvo jau 17-os

17 pav.: įrašas iš enciklopedinio leidinio „Lietuvos kariuomenės karininkai 1020-1953 m.“ IV-to tomo, 277 psl, kuris taip pat yra sugadintas su melaginga-netikra LCVA nuoroda-signatūra, raudonai pabraukta ir čia kairėje **17 pav.** išdidintą. (**P. S.:** Viršuje yra nurodytas kitas Krikštaponis, taip pat Krikštaponio asmenvardį turintis, su vardu Eduardą, bet kaip karinės aukštosios mokyklos klausytojui vardas nebuvo nurodytas ir galima buvo padaryti didelę klaidą, jį supainiojant su aptarinėjamuoju Juozu, nes apie jo minėjimą šiame tome nieko nebuvo, išskyrus viršuje jo įrašą su klausukais, ir bibliotekų darbuotojai jo nepastebėjo.)

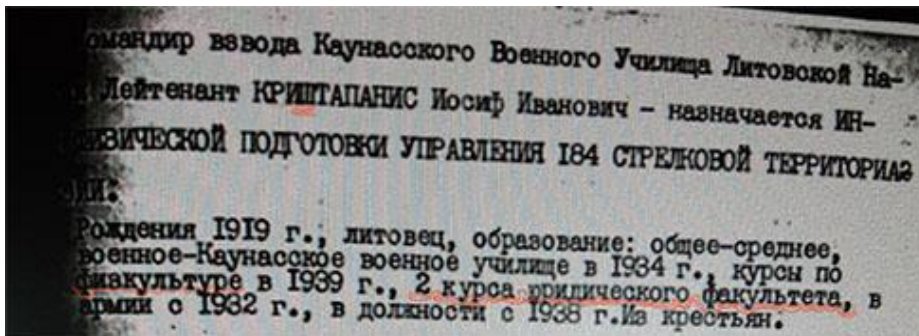
metų.

Apie šią apgavystę, su nuotraukomis... temoje.

Tuo labiau, ši apgavystė, kaip matome iš „pažymos“, pateikta ir Lietuvos kariuomenės karininkų enciklopedinio leidinio 4-to tomo 277 psl., aprašant J. Krikštaponį ir sugadinus visą tomą, kurie visi buvo skirti Lietuvos kariuomenės 100-mečiui.

Tiesa, ten kita Ypatingojo archyvo nuoroda nuveda į 1939-1941 m. m. NKVD bylas, renkant žinias apie mūsų karininkus, kuriose atradau ir nuo Lietuvos gyventojų nuslėptą labai svarbų J. Krikštaponio faktą, kad jis buvo baigęs 2 kursus Juridinio fakulteto. Juolab, tą faktą, kad J. Krikštaponis mokėsi dar ir 3-čiame kurse, pažymėta ir su A. Impulevičiaus parašu patvirtintu Pakėlimo lape įrašas „Išklausęs 5 semestrus teisių fakultete, teisių skyriaus (Kaune)“ įrodo, kad J. Krikštaponis, Karo mokykloje dirbdamas pedagoginį darbą, dar ir mokėsi universitete, ir ne Vilniaus, o Kauno Vytauto Didžiojo. Tačiau šių dviejų dokumentų parodymus „istorikai?“ savo LGGRTC „pažymose“ kažkodėl visai nerodo, galimai slepia, nes „ne matyti“ negalėjo:

Tokio istorikų, sakyčiau, aplaidaus darbo simptomų yra daug, ką dar žemiau dar skandalingesnį faktą parodysiu.

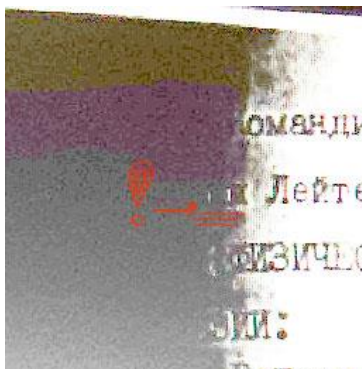

[18 pav.](#): toje LYA melagingoje nuorodoje, dėl, neva, J. Krikštaponio „demobilizacijos“, apie jį NKVD byloje yra tik nuo Lietuvos gyventojų slepiamas ieškomojo **Juridinis pradėto-nebaigto aukštojo išsilavinimo** ir antrojo slepiamo vyr. leitenanto laipsnio įrodymai, po sovietinės okupacijos jam tik prie Lietuvos gautą kapitono laipsnį prilyginus prie sovietinės vyr. leitenanto gradacijos (tai mano hipotezė). Čia NKVD-istai nusipaistė tik dėl Juozo gimimo metų, kai „20-metis“ tokio laipsnio turėti negalėjo. Galima [VISA dokumentą atsidaryti](#).

O
čia [18 pav.](#) matome
dėl Juozo
Krikštaponio
tolimesnio siekio
gauti aukštąjį
išsilavinimą, ir
dar ne bet koki, o
teisinių (juridinių)
yra labai svarbus
faktorius suvokti
psichologinę
situaciją
Ukmergės
restorane
konfliktui tarp
Lietuvos
karininko ir
nacio susidaryti
bei pagal
tai bandyti
nustatyti to

įvykio laikmetį.

Dalykas tame, kad **J. Krikštaponio kalinimo-suėmimo dokumentai gali būti išvežti į Maskvą** - apie tai dėstau šių dokumentų paaiškinimuose:

19 pav.: patamsinimas (šešėlis) Fotošopu prašviesintas, ir jame galima įžiūrėti prie Leitenanto

parašymą „ст. Лейтен ...“ užrašą, kuris ir įrodo, jog Lietuvos kariuomenėje Juozas Krikštaponis galėjo būti gavęs kapitono laipsnį, o jam sovietai, galima manyti, jog tik ką gautą kapitono laipsnį prilygino prie savo sovietinės laipsnių sistemos, nes nuo kažkurių metų, atrodo tarpukario Lietuvoje, vyr. leitenanto laipsnis, atrodo, buvo panaikintas - bent, taip man atrodo, stebint dokumentus, nurodančius, kaip iš leitenantams suteikinėjami kapitono laipsniai, kai peršokimai būti negalėjo. Taip, kad, nors istorikai visur J. Krikštaponį rodo, kaip, neva, tik „leitenanto“ laipsnį teturintį, kas yra neįtikėtina pagal jo ilgą tarnavimą leitenanto laipsnyje, perėjus dirbti į Karo mokyklą jau kaip pedagoginį darbą ir dar besimokant Universitete, kas yra reta tarp tarnaujančių karininkų, ir dar net garsinant Lietuvos kariuomenę sportinėse varžybose bei tapus vienu pirmųjų Fizinio lavinimo instruktoriumi. Aišku, čia

КРИКШТАПОНИС Иозас с.Ионаса, 1912г. рождения, урож.дер.Ужуленис Укмергского уезда, лейтенант бывш.литовской армии истораший лейтенант Красной Армии, при немцах арестовывался гестапо и после трехмесячного содержания под стражей в Каунасской тюрьме - освобожден:

20 pav.: ištrauka iš garsiojo NKVD generolo Piotro KAPRALOVO raštelio kitam generolui Tkačenkai apie sunaikintojo Juozo Krikštaponio (rašant jo pavardę KriŠtaponis, pagal po vestuvių jo pakeistą asmenvardį, kurį istorikai nežino, nes tai aš nustačiau), aprašant jo būrio sunaikinimo aplinkybes ir šioje nuotraukoje nurodant, jog jis „... buvęs lietuviškosios armijos leitenantas, tikrasis (dabartinis) vyriausias leitenantas Raudonosios armijos, prie vokiečių areštavosi GESTAP-u ir po trijų mėnesinio laikymo po sargyba Kauno kalėjime - išlaisvintas.“ (išverčiau tiksliai pažodžiui, kad suvokti mentalitetą minties dėl šio keisto raštelio turinio, o **žaliai ir raudonai aš pabraukiau, nes** **Institutas ir Centras, matydamas, kad J. Krikštaponis buvo nacių kalinamas Kauno kalėjime - jo skusti L. R. Generalinei prokuratūrai neturėjo jokios moralinės teisės, neištyręs kalinimo aplinkybių, juolab, pastarosios Lietuvos teisininkus apgavo, nuslepianč šį labai svarbų biografijos faktą dėl nacių laikotarpio.) Galima [atsiversti VISĄ ORIGINALŲ vaizdą](#) be jokių braukimų**

С П Р А В К А
по Бандокругу - "ЭПИС".
Бандокруг "ЭПИС" действует с 1944 года, с момента освобождения Литовской ССР от немецких захватчиков...
Организатором и руководителем являлся -
КРИКШТАПОНИС, бывший капитан литовской армии (других установочных данных)

21 pav.: iš kart po J. Krikštaponio būrio sunaikinimo, kur apie tai kitą dieną (sausio 13 d.) buvo pranešta *Lavrentijui Berijai*, o taip pat, tiksliai verčiant, Vyriausiosios valdybos kovai su banditizmu NKVD-MVD SSRS (skirtos Vakarų Sovietų Sąjungos daliai) viršininkui. generolui-leitenantui *LEONTJEVUI Aleksandrui Michailovičiui*, prie kurios tos ataskaitos ir yra čia bei viskas detalios (gal kiek vėliau, bet iš dokumentų įsegimo neaišku) nuotraukoje matomos NKVD pažymos apie Partizanų („банд“-ą) Vyčio apygardą, kurioje pradedama rašyti apie tos Partizanų apygardos vadą **Krištaponį, pabrėžiant, kad jis buvo KAPITONAS lietuviškosios buržuazinės armijos** (verčiu pažodžiui -toliau skliausteliuose rašoma, kad „daugiau nustatytų duomenų apie jį nėra“) Kad suvokti, kas tai per dokumentas, galima [VISĄ LAPĄ TOS PAŽYAMOS atsidaryti-paskaityti.](#)) Šis ir kitas (viršuje) vėliau tapusio sovietinės okupacinės Lietuvos Vidaus reikalų ministru Piotro Kapralovo raštelis apie dokumentas apie J. Krikštaponio sunaikinimą yra labai panašūs, bet pastarasis, praėjus 3 mėnesiams ir 21 dienai, kai nebeliko hitlerinės Vokietijos, šokiruoja vėlyvo pranešimo laiku, kaip pavėluotos ir nereikšmingos „operatyvinės

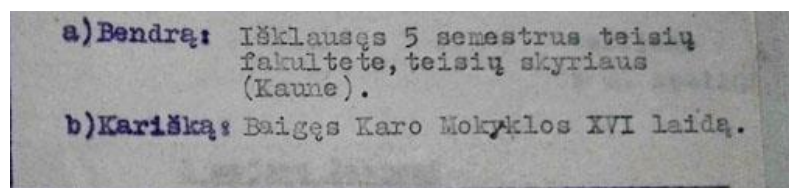
dešinėje du NKVD dokumentai kaip ir vienas kitam prieštarauja, apatinis rodo, kad „buržuazinės kariuomenės“ kapitonas, o viršuje jau vėlesnysis Kapralovo raštelis nurodo kiek intelektualiau, kas yra reta ir įtartina, kaip Lietuvos kariuomenės leitenantą. Bet, vis tie, nurodytas vyr. leitenanto laipsnis ir lieka kaip didelis klaustukas, ar sovietai galėjo J. Krikštaponiui laipsnį pakelti ir kodėl tas laipsnis jau karo metu batalione nebuvo užskaitytas? Ar tai negali būti J. Krikštaponiui pagrindas batalione neturėti motyvacijų jame būti ir ...?

informacijos“ tūriniu, kai tokia tikroji operatyvinė informacija buvo išsiųsta minėtam Leontjevui. O tai todėl susidaro požymis, kad Kapralovo raštelis galėjo turėti kaltinamąjį tikslą už J. Krikštaponio išlaisvinimą iš kalėjimo. Toks kaltinimas galėjo būti teiktas Sąjungininkams, gal generolui S. Raštikiui apkaltinti? Šios hipotezė pagrindui imu sąmoningą J. Krikštaponio suėmimo-kalinimo datos nutylėjimą, nes P. Kapralovas nebuvo beraštis - turėjo vidurinį išsilavinimą bei mokėsi garsiam Rytų kalbų universitete - ne taip, kaip jo aukštesnysis generolas Leontjevas, turėjęs tik pradinės mokyklos išsilavinimą. Todėl, mano manymu, jeigu jau generolas paminėjo apie J. Krikštaponio suėmimą-kalinimą, tai datą, logiškai galvojant, privalėjo irgi nurodyti, nes be datos to įvykio informacija yra bereikšmė. Juolab, sunaikinto J. Krikštaponio kalinimas okupantams, tikrai, neturėjo jų dominti, kad per ypatingą valstybinį ryšį apie tai pranešinėti tokią bereikšmę „žinią“. Dar, tuo labiau, GESTAP-o archyvuose kapstytis - tam tikslui turėjo būti kažkoks motyvas, kurį ir kol kas tik mūsų generolo S. Raštikį matau. Todėl **visi J. Krikštaponio suėmimo-kalinimo dokumentai galėjo būti išvežti į Maskvą** ir

Todėl susidaro paslaptis ir dėl J. Krikštaponio tikrojo karinio laipsnio Lietuvos kariuomenėje, nes, minėto po A. Impulevičiaus teikimo J. Krikštaponiui suteikti kapitono laipsnį, kad jis būtų įsakymu suteiktas, dokumento tokio nemačiau - nematė ir kurie domėjosi.

O istorikai irgi apie tai tyli, neaiškina, kur ir kada tas laipsnis suteiktas, nors sesuo sako, kad 1939 metais gavo kapitono laipsnį.

Bet, kadangi jis tarp Partizanų ir Lietuvos laisvės armijoje (LLA) tarp jos įkūrėjų minimas kaip kapitonas, tai „iš dangaus nukristi“ tas laipsnis negalėjo. O batalione suteikinėjamas tas laipsnis galėjo būti antru kartu, kad būtų pagrindas jį

22 pav.: įrašas J. Krikštaponio Pakėlimo lape, kuriame žemiau yra [A. Impulevičiaus ranka parašyta išvada](#) dėl tinkamumo būti kapitonu, akivaizdžiai, dėka aukštojo teisinio išsilavinimo siekio, o ne dėl, neva, „geros tarnybos“, kaip M. Pocius išsigalvoja LGRTC publikacijose, apgaudinėdamas savo kolegas ir visuomenę, kuris kario nuo karininko neskiria ir kitų Pakėlimų lapų akivaizdžiai, nėra matęs, kuriuose apie gerą tarnybą yra tai atskirai ranka A. Impulevičiaus parašyta, kaip *Zenonui Kemžūrai*, kuris ypatingu mokslo siekiu, kaip J. Krikštaponis, neišsiskyrė. Todėl jam ir buvo prierašas geros tarnybos. Galima ir [visą tą pakėlimo lapą pamatyti](#), kurio internetinis adresas yra

- http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_115147.jpg

ištraukti iš
kalėjimo (čia
jau mano
hipotezė).

Tai
hipotezei
pagrindu
galima
sugalvoti, kad
ir iš kalėjimo
būtinybe
išleisti,
tariantis su
GESTAP-u,
vokiečius
nelabai galima
įtikinti
išleidimo
svarba, kai
kuopai
vadovauti turi
kapitonas?

Juolab, sovietiniais metais du NKVD dokumentai rodo J. Krikštaponį turėjusį vyr. leitenanto laipsnį.

-25-

Bet, visą istorikai suvedė „problema“ į J. Krikštaponio patį asmenvardį, dėl kurio prie LGGRTC minėtame PA-2 sprendimo šalinti J. Krikštaponiui atminimo ženklus ir prie jo pridėto „priedo“, taip vadinamos „pažymos“, pradžioje pradėta dėstyti dėl jo asmenvardžio, neva, „painiavos“, ją išdėsčius ir padarius net 2-o psl. pabaigoje bei minėtame moksliniame žurnale priėjus labai keistą, „išvadą“, dėl, neva, to asmenvardžio pokyčio, apkaltinus mūsų Nepriklausomybę, kurią čia išdėstau 3-čioje temoje, pavadindamas „*Aplaidžiausio „tyrimo“ įrodymu tapo sukurpta fantazija dėl asmenvardžio ..., ignoruojant svarbiausius archyve saugomus dokumentus*“, kuriuos visus tuos ignoruotus ... dokumentus ten parodau ir įrodau elementariausius mokslinių principų ignoravimus tokime paprastame ir net visai dėmesio nereikalingame pačios Krikštaponių šeimos asmeniniame klausime.

Bet, deja, tas pats elementariausias ir visai nereikalingas istorikų iškeltas klausimas, ir įrodo pačių svarbiausiųjų dokumentų ignoravimus, net „neįkišus nosies“ į nagrinėjamo asmens pačias svarbiausias tarnybines bylas, jau nekalbant net interneto ignoravimą bei sveiko proto ignoravimus ir kitose „tyrimo“ problemose dar labiau išryškėjo.

Tačiau dėl tikrojo karinio laipsnio problema susivėlė, kad J. Krikštaponis per vedybas pasikeitė pavardę į Krištaponio asmenvardį. Tai įrodo minėti istorikų ignoruotos asmeninės tarnybinės bylos. Todėl pateiktas ... įsakymas dėl egzaminų laikymo aukštesnei vietai užimti, tai nėra įrodymas, kad, neva, „dar neturėjo“ kapitono laipsnio, nes jis jau tokios įsakyme nurodytos pavardės neturėjo ir istorikai į tai dėmesio visai nekreipia.

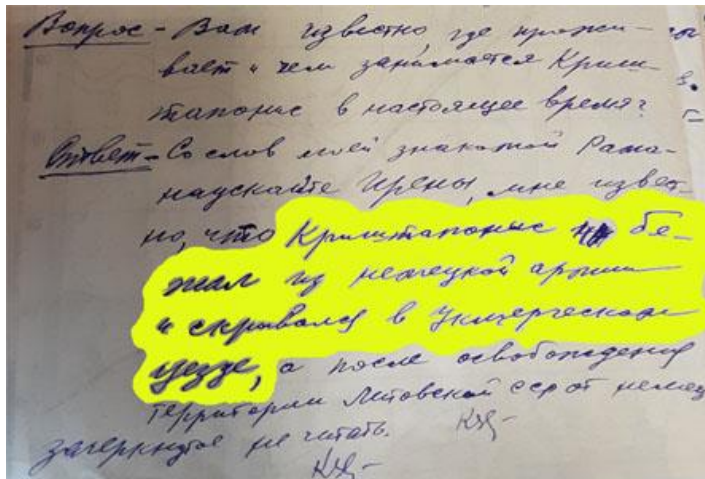
O, neva, „paslaptis“ glūdėti gali tame, kad, kas, kas rinko karininkus laipsniams pakelti, paprasčiausiai, galėjo atsiversti kažkokią seną J. Krikštaponio bylą, kuri, pavardei pakitus, galėjo būt jau nenaudojama, užvedus kitą jam bylą su nauja pavarde, ...? (Tai irgi HIPOTEZĖ, kurią reikia tirti)

Tai, **kai ištysai kyla klausimai ir dėl jų reikia hipotezes kelti, tai ar korektiška biografijoje tašką dėti ir „ant ešafoto kelti“ pasmerktąjį?** Tuo labiau, kai dėl J. Krikštaponio „paleidimo į atsargą įrodymo“ toje Ypatingojo archyvo nuorodoje Instituto pateiktoje, irgi, labai panašu į labai grubią dar vieną apgavystę, nes NKVD ne kaip negalėjo disponuoti žiniomis apie būsimus kitų metų naciams priklausomus batalionus ir tose bylose, kaip man pranešė ..., kas ieškojo - nieko panašaus nerado. Nebent, yra kur nors „užkišta neprieinama“ kokia nors NKVD žvalgybinė informacija?

Todėl dabar teismo dėl J. Krikštaponiui vykstančio paminklinio akmens, pagal logiką, reiktų ir ne pradėti, kol Istorijos institutas, pateikęs ne tikras signatūras, nepateiks tikro įsakymo apie galimai išgalvotą „paleidimą į atsargą“, kurio pagal istorines aplinkybes ir nelabai galėjo būti. Juk, jei nėra „paleidimo į atsargą“ faktą įrodančio dokumento, tai to paleidimo ir nebuvo, kaip patsai savavališkai pasileidęs ir tai įrodymas yra sekantis:

Tai dar svarbesnis tik, tik mano atrastasis įrodymas, jog J. Krikštaponis ne kaip negali būti siejamas „su nusikaltimais“, nes jo buvusios žmonos *Kunigundos Sliesoraitytės* NKVD tardytojams paminėjimas apie jai sužinotą kažkokį faktą, jog josios vyras BĖGO IŠ VOKIEČIŲ ARMIJOS IR SLAPSTĖSI Ukmergės RAJONE. (

24 pav.: 1947 m. Kunigundos Sliesoraitytės tardymo protokolo 4-tame psl. yra užrašyta, jog „**Krištaponis bėgo iš vokiečių armijos ir slapstėsi Ukmergės rajone**“, o po Lietuvos teritorijos išlaisvinimo ...“. Galima to tardymo protokolo 4-tą psl. ir nedažytą [atsidaryti visą ORIGINALŲ puslapį](http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/sliesor-7-tard-protok-4-psl-27-lap.jpg), kurio internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/sliesor-7-tard-protok-4-psl-27-lap.jpg>. Šios žinios signatūra yra: **LYA, f. K-1, ap. 58, b. P-4455,**

Primenu, jog LGGRTC man 2023-10-25 rašytame rašte [prasitarė](#) apie „nerimą keliančias žinias, dėl J. Krištaponio veiklos ...“.

Tačiau [Centras man](#) parašė, kad tų žinių skelbti neketina, kol jos neištirtos.

O, kadangi LGGRTC dėl J. Krištaponio priėmė PA-2 sprendimą, net, tikriausiai, netyręs, tai tada aš tai skelbiu, nes ištyriau vietoje Centro.

Juk, jei **24 pav.** Kunigundos tardyme matome savo vyrą minintį, neva, „Minske tarnavusį“, tai nieko nuostabaus, kai iš šių NKVD dokumentų matosi, kad tardytojams buvo duota užduotis išsiaiškinti dėl K. Sliesoraitytės ryšių su vokiečių karininkais, tai, J. Krištaponis, besiskiriantis su savo žmona, tikrai, negalėjo pasigirti, kad dėl vokiečių kalėjime buvo atsidūręs, ir kad, grįžęs, nuo tų pačių vokiečių slapstytis pradėjo.

Tačiau, **21 pav.** matome, jog vis tiek, buvusi žmona iš kažkokios Irenos Ramanauskaitės sužinojo apie jos vyro slapstymąsi nuo vokiečių, todėl, neturėdama pilnos apie jį informacijos, savotiškai, gal, pakoregavo apie savo vyro „bėgimą iš vokiečių armijos“ kuris galėjo būti elementariai iš kalėjimo negrįžimu į batalioną, greičiausiai ir pirmiausiai, oficialiai galėjo būt jam duotas laikas

23 pav.: iš 1947 m. gruodžio 27 d. baudžiamosios bylos Nr. 1258 Kunigunda SLIESORAITYTĖ, kurios portretą ir pirštų antspaudų pavyzdį analizei galima [ženkliai pasididinti](#). Tai yra saugoma Lietuvos ypatingajame archyve (LYA) f. K-1, ap. 58 Kunigundos Sliesoraitytės, Jono (gimusi 1917 m.) baudžiamaoji byla Nr. P-4433 1947 m. lapkričio 7 d. ji buvo suimta vykdant LSSR („LTSR“) MGB 2N valdybos 1-ojo skyriaus pareigūnų sprendimus dėl arešto ir kardamosios priemonės skyrimo. Ji buvo įtarta nusikaltimus pagal RSFSR BK 58-11 straipsnius. Ji buvo kaltinama tuo, kad priklausė nelegaliai organizacijai, pavadindama ją *Lietuvių nacionalistinė partija*, kad užsiėmė antisovietinė agitacija, nelegalių laikraščių ir lapelių platinimu, lėšų pogrindžiui rinkimu, kad savo būte rengė nelegalios organizacijos narių susirinkimus. Baudžiamosios bylos tyrimas buvo nutrauktas, nes NKVD pareigūnams nepavyko gauti įrodymų, patvirtinančių K. Sliesoraitytės pateiktus kaltinimus.

sveikatai pataisyti, pagal sesers Veronikos atsiminimus brolio sublogimą nuo blogo maisto kalėjime, o po to ...:

kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-sesers-pasakojimai.htm

Po keleto mėnesių jį draugai ištraukė iš kalėjimo. Grįžo į tėviškę, Užulėnio vienkiemį - Pabarninį, kur gyveno mūsų šeima. Namuose visą vokiečių okupacijos laikotarpį slapstėsi, dieną niekur viešai nesirodėdavo. Kartais išeidavo į mišką pamedžioti.

25 pav.: iš J. Krikštaponio jaunesnės sesers Veronikos pasakojimo, Panevėžio kraštotyrininko Romo Kauniečio 1990 m. liepą padaryto įrašo iš magnetofoninės juostos perrašytos dar be jokios redakcijos - tiesioginio pasakojimo, kurio internetinis adresas matomas, mano redaguojamo tinklalapio internetinio adreso įrašo vaizdu.

www.xxiamzius.lt/numeriai/2009/11/25/atmi_04.html

Kalėjime Juozas sėdėjo kartu su komunistais. Šie jį laikydavo šnipu. Artimieji nešdavo jam maisto, bet jis prašė nenešti □ kaip kit užtenka, taip ir jam užteks, nes paskui jį įtaria kaip šnipą. Grįžo iš kalėjimo sublogęs, nes maistas prastas.

Vokiečių okupacijos laikais Juozas slapstėsi savo namuose. Kai buvo aišku, kad vokiečiai pralaimės, Juozo ėmė ieškoti raudonieji partizanai. Liepos mėnesį Juozas išėjo iš namų ir artimieji apie jį nežinojo. Motina vis verkėdavo, kodėl jis nebėgo į užsienį.

26 pav.: tinklalapyje XXI-o amžiaus straipsnio iškarpa, kuri nuotraukoje matosi jos internetinis adresas: www.xxiamzius.lt/numeriai/2009/11/25/atmi_04.html Pagal tą 2009 m. Audronės Astrauskaitės straipsnį, sudarytą pagal sesers Veronikos ir kaimyno, jaunuolio - kaip Pirmojo Partizanų sąskrydžio Liepos 20 dieną liudininko ir vėliau tapusio Partizanų ryšininku Mykolo Dirsės parodymų junginio, kurių yra dar [atskirai surinkti abiejų parodymai](#) iš kurio aišku, kad tai daugiau sesers pasakojimas.

Juk, jei nebūtų sublogęs, tai iš kalėjimo iš kart į batalioną gal būtų pristatytas ir tada, pabėgus, dezertyravimas aiškus. Bet, blogai besimaitinęs kalėjime, logiškai galvojant, karinei tarnybai laikinai galėjo būti ne tinkamu, nors iš kalėjimo ištrauktas ir dėl karininkų stygiaus, kaip galima įžiūrėti iš melagingo J. Klimavičiaus raporto, apie kurį 4-toje temoje.

Tai, kaip matome, **tai jau trečias istorinis šaltinis apie J.**

Krikštaponio slapstymosi nuo vokiečių paminėjimas !

!!

Todėl visuomenei reikia susirūpinti, jog Krikštaponio buvusios žmonos *Kunigundos Sliesoraitytės* parodymus Centras žino, „atlieka istorinius tyrimus“, kaip man jis parašė. Todėl visiškai nesuprantama, kodėl tyrimo neatlikus, buvo parašytas sprendimas PA-2 naikinti Didvyriui Atminimą?

Juolab, prie to PA-2 sprendimo yra pridėtas „priedas“ (gaila, kad ne istorinis pagrindas, o tik „priedas“, kaip „prieskoniai“ prie valgio),

kurios gale (10 psl.), kaip išvada yra paminėta prieštaringa žinia, jog **svarstomas herojus SLAPSTĖSI NUO VOKIEČIŲ - tai 3-jų istorinių šaltinių kaip neginčytinas slapstymosi fakto įrodymas.**

O, kadangi visų mokslinių teiginių išvados, kaip tradicija, visada gale teikiamos, tai Centro priimta bausmė yra labai panaši už tą slapstymąsi nuo vokiečių.

Tokia, lyg, „nacistinio sprendimo“ kuriozinė situacija gaunasi, greičiausiai, dėl pačių dokumentų iki galo neskaitymo, kur tokie faktai čia bus analizuojami.

Juolab, to prie Didvyriui Atminties naikinimo „priedas“ imamas čia į kabutes, nes tokiam sprendimui turėtų būti teiginių pateiktas PAGRINDAS, o ne kažkoks tik „priedas“, kuriame yra nurodyti reikalavimai dar tirti istorines situacijas, o jų neištyrus, jau priimta bausmė paminkliniam akmeniui.

Ypatingai pažymėtinas yra to „priedo“ 4-to psl. pabaigoje reikalavimas tirti prieštarigus *Martyno Kačiulio* parodymus, kuris po karo 1948 m. vasarą tardyme rodė savo kuopos vadą *Nikodemą Reikalą*, o po 32-jų metų šiam „liudininkui“ 1980 m. apklausoje „N. Reikalas pavirsta į Krištaponį.“

Panašus reikalavimas buvo priimtas dar 2014-12-17 Pasipriešinimo dalyvių (Rezistencijos) teisių komisijos, kuri [nutarime Nr. 2PD – 8 \(231\)](#) Centrai nurodė ištirti „*kodėl suimti ir tardomi 2 (12)-ojo Pagalbinės policijos tarnybos apsaugos bataliono nariai neliudijo prieš J. Krištaponį (Krištaponį) 1948–1949 m., o pirmieji parodymai nenuteisto asmens duoti tikrai 1961 m.*“.

Bet, deja, šis labai svarbus prašymas nebuvo įvykdytas, nes jau po 2-jų dienų; t. y., 2014-12-19 Centras į LR Gen. prokuratūrą kreipėsi [su skundu Nr. 13R-300](#) „*dėl Juozo Krištaponio (Krištaponio) veiklos nacių okupacijos metais*“, ir prie to skundo pridėjo „pažymoje“ ir buvo nusiųstas pats pagrindinis skundžiamojo nacių okupacijos metu Kauno kalėjime kalinimo faktas, lyg, „kalinimas ne veikla“ būtų.

Aišku, kad tik per 2 dienas ištirti ir atsakyti į šios Komisijos užduotą tokį sudėtingą klausimą nebuvo įmanoma, nes man, visai ne istorikui, reikėjo net apie 2-jų metų, archyvų dokumentus išnarstyti, kad surasti atsakymą į šį Komisijos dominamą klausimą, kur, pasirodo, atsakymas net šokiruojančiai labai parastas yra toks:

Tai jau čia antrą kartą kartoju, jog du 2-osios kuopos vadai: J. Krištaponis ir N. Reikalas buvo aukšti ir liekni, ir, net iš veido kiek panašūs, galėjo būti (ypač, vienodą karišką kepurę užsidėjęs), o su kariška apranga galima ir apsirikti. Tada NATO standartų nebuvo: turėti pavardes prie krūtinių ir kreipiamasi buvo tik laipsniu.

Tai ir savo patirtimi tvirtinu dėl labai svarbaus visam pasauliui įvykio, kad net ne 3 savaites tarnaujant, kaip tai buvo batalione, liudijant pagrindines žudynes vykdytas tik 1941 m. rudenį.

Juolab aš sovietinėje
3-jų metų tarnyboje
neatsimenu trijų karininkų
- pamainos
viršininkų (operatyvinių
budėtojų) budėjimuose,
kuris vienas iš jų stovėjo
už mano nugaros, kai
radaru aukštimačiu
ieškojau, atseit,
pamesto „J. Gagarino“,
kurio skraidžiusio
šiaurinėje Maskvos
apskrities dalyje tik 4,2 km
aukštyje ir katastrofą
patyrusiojo, mes iš
Mordovijos 294,7 km
atstume nuo mūsų antenų
iki katastrofos epicentro
ir dar didesniame
atstume matyti
negalėjome, nes mūsų
planeta nėra plokščia.

[27 pav.](#): atstumas nuo mano radaro antenų iki J. Gagarino katastrofos epicentro, su 306, 95 laipsnių azimutu, kurios [vietovę iš kosmoso galima pasididinti..](#)

Ir, matyt, to nežinojo Maskvos vadavietės generolai, mus apkaltinę pametimu? Juolab, tie generolai privalėjo ir radarų technines charakteristikas žinoti, todėl akibrokštas rimtas, jei ...

Tačiau, to stovėjusiojo už nugaros karininko ne kaip negaliu atsiminti pavardės, nes minėti 3 karininkai buvo panašūs ir galiu juos supainioti.

Jų net pavardžių 2-jų kitų nežinojau, todėl negaliu to savo pamainos viršininko paieškų atlikti dabar Rusijoje, kad su manimi taptų liudininku J. Gagarino nužudyme, nes mes ne „J. Gagariną“, o jo žudiką; dar tada bandomąjį

[28 pav.](#): pagal kosmonautą Aleksejų Leonovą J. Gagarino mokomojo naikintuvo MiG - 15-tojo apvertimas sukuriu pagalbą ir į suktuką įvedimas pro jį praskridusio tada bandomojo naikintuvo-"žudiko" (taip jis vėliau buvo pramintas, naikinęs keleivinius lainerius (Boengus) su keleiviais), tai Su -15-tuoju, kuriuo skrido dabar per internetą mano nustatytasis V. A. Krečetovas, kuris, galimai, automatinio režimu praskrido, nežinodamas, pro ką, nes turėjo galingą bortinį radarą ir autopilotą, pro J. Gagariną praskriedamas net 10-15 m atstumu, kad taip arti "netyčia" neįmanoma, be automatinio valdymo, suderinimo su bortiniu radaru. Tuo labiau, kad ir pats V. AS. Krečetovui 1977 m. taip pat panašiai buvo

naikintuvą Su-15-tąjį
fiksavome, kurį
kosmonautas *Alekseju*
s Leonovas nustatė
ir 2013-06-
11 konferencijoje
paskelbė labai
netiksliai, nes aš iš
katastrofos
išslaptintos ataskaitos
nustačiau V. A.
Krečetovą žymiai
aukščiau skridusį.

sumodeliuota katastrofa, kad jis žūtų. Bet tai čia atskira tema,
Galima [pasididinti](#)..

Jį ir fiksuojame su pašėlusiu per 1700 km/val. greičiu, kurį J.
Gagarinas su MiG-15-tuoju mokomuoju tik iki 1050 km/val. galėjo
išvystyti. ... (Apie tai minėtą Komisiją aš informavau).

Šią nežymią nuokrypą nuo pagrindinės temos daviau, nes pagal holistinius
Sinerginius ryšius, J. Krikštaponio biografijos problemas turime dėl klastingos
sovietinės praeities, tuo labiau, kad tardymai liudininkų vyko, būtent, tame kalinių
krašte, kuris toks pat yra ir dabartinėje Rusijoje.

Todėl iš šio mano pateikto pavyzdžio dėl neįmanomo tikslaus karininkų
pavardžių žinojimo, akivaizdu, kad **karinėje tarnyboje karininkų atsiminti
pavardžių neįmanoma, kai net gali ir jų nežinoti, nes kartoju - tada NATO
standartų nebuvo, kad prie krūtininių pavardės būtų prisiūtos ir pagal statutą
kreiptis pavardėmis net nebuvo numatyta - kreipiniai buvo atliekami tik pagal
laipsnį antpetyje matomą**. Ir tai akivaizdžiai matosi iš Ypatingojo (LYA) archyve
saugomųjų Tardymo-Apklausų protokolų gausos, jog tardomi-apklausiamieji
liudininkai ne visų karininkų pavardes pasako, arba sumaišo dėl atminties stokos.
Be to, GALĖJO TARDYTOJAMS IR BET KOKIĄ PAVARDĘ PASAKYTI IR
PASAKYTI ŽUVUSIOJO - PASAKYTI NET DĖL ATSIKABINIMO, nes
gyvuosius norima apsaugoti nuo teisinio-okupacinio persekiojimo.

Taip, kad aš iš savo karinės praktikos galiu teigti, jog atsiminti dar galima
pirmuosius karininkus; pirmųjų karinių pratybų metu, kai įspūdis didžiausias.
Todėl **nemažai J. Krikštaponį atsiminė Kaune buvusį ir jį todėl nemažai
paminėjo jau tobulesniuose KGB 1960-tųjų ir vėlesniuose tardymuose**, nei
buvo NKVD tardymai atliekami bemokslų, mokančių tik kankinti ir „išmušinėti
parodymus“, kas vėliau buvo tai uždrausta, kaip norimo rezultato neduodanti
priemonė.

Todėl daug kas ir minėjo J. Krikštaponį, nes kitus karininkus pamiršus,
reikėjo, bent, kažką pasakyti, kad išvengti kaltinimų kažką slepiant. Bet, visi J.
Krikštaponį paminėję, Minske jo jau niekas neminėjo, nors tokioje
situacijoje galėjo kas nors ir šiaip sau jo pavardę Minske pasakyti, kaip
toks „Jonas“ Rutkauskas, kurio motyvai neaiškūs, minint „Krištaponį“ žudynėse
tose, kuriose kiti liudininkai visai kitus karininkus kuopai vadovavusius nurodo. O

vėliau jau Minske stresinių žudynių metu dažnai besikeičiantys kuopos vadai tik žudynių atlikimo operacijoms iš atminties daug kam iškrito pavardės, nes stresinėse situacijose ne karininkų pavardės turėjo rūpėti kariams. Ypač tai matosi vėlesniuose tardymuose ir dar vėlesnėse apklausose, jau net painiojant pavardes, sakant labai neatsakingai liudininkams, kurie galėjo ir žinoti, kad yra žuvę, arba dingę be žinios, kaip J. Krikštaponio pavaduotojas V. Tamošiūnas, labiausiai minimas žudynėse. Net ir ne tyčia galimas karininkų supainiojimas tokiose situacijose, dėl atminties sušlubavusios po per 30 metų įvykių, kaip tai ir įvyko su Mariumi Kačiučiu, kuris prisiminė tik normalios Tarptautinės apklausos metu, kai iš JAV Specialiųjų tyrimų departamento atstovas *Nilas Šeras*, matyt, gerai išmanantis apklausiamųjų ypatumus, savo klausimais kaip nors sujaukino M. Kačiučį, ir jis sugebėjo prisiminti tai, ką jis teigė 1948 metais apie N. Reikalą, kurį prisiminė tik po meistriškos apklausos, kas aiškiai matosi, skaitant stenogramą, kurios istorikai net nečiupinėjo, ir apie kurią dar pratęsiu detalių nagrinėjimų 2-oje temoje.

Taigi, tą N. Reikalo su Krikštaponiu sumaišymą ir atskleidė tik ką šiomis dienomis mano aptiktasis ir čia aukščiau paminėtasis M. Kačiušis, kurio painiojimas LGRTC publikacijose minimas ir minimas reikalavimas tą painiojimąsi ištirti.

Todėl reikėjo tik vieno - REIKĖJO ĮVYKDYTI REZISTENCIJOS DALYVIŲ TEISĖS KOMISIJOS PRAŠYMĄ-NURODYMĄ TIRTI-IŠTIRTI ...

Taigi, patikslinu dėl M. Kačiučio - greičiausiai, jis, dėl atsakingos tarptautinės apklausos svarbos, dalyvaujant garbingiems atstovams iš JAV, turėjo būti labiau susijaudinęs, su teigiamoms nuostatom, nei prieš įgriusius sovietinius teisininkus, ir Apklausoje galimai dėl laukimo-prisiminimo pauzės, stenogramos užrašinėtojas/-a neiginį „^{Ne}“ su spausdinimo mašinėle užkėlė aukščiau.

O, pagal M. Kačiučį galima daryti tokią pačią prielaidą ir su „Krištaponį belaisvių žudynėse“ rodžiusiu „Jonu“ *Rutkausku*, kuris tarnybos pradžioje Kaune pridavinėjo parduotuvę, kurios buvo vedėju ir, nebūdamas batalione, galėjo nepastebėti šių panašių kuopos vadų pasikeitimo, nes prieš išvyką į Minską, panašu, kad N. Reikalas galėjo būti kuopos vadu - tai liudijo *Arlauskas*. Juolab, kuopos vadas J. Krištaponis ir pavaduotojas *Vladas Tamošiūnas* buvo rugsėjo 25 d. išleisti atostogų, ir, akivaizdu, kad jau tada N. Reikalas privalėjo tapti kaip ir laikinai pavaduojančiuoju kuopos vadu.

Minėtajam **kuopos vadų sumaišymas labai įtikinamas** dar ir tuo, kad nemačiau protokoluose, jog N. Reikalą būtų minėjęs „Jonas“ Rutkauskas. (Jo vardas kabutėse, nes su tokiu vardu batalione nebuvo karių, nes jo vardas Stanislovas, pasiėmęs savo mirusio brolio vardą, kai dezertyravo iš bataliono, o „pažymose“ istorikai apie tai tyli, klaidindami besidominčius šia istorija ir galėjo nieko nesuprasti LR Gen. prokuratūros darbuotojai, kai „pažymoje“ nurodomas vienas, o dokumentai pateikti kito asmens)

O dėl „Krištaponio Baltarusijoje“ buvimą atmeta ir 1-osios bei 3-čiosios kuopų vadų *Zigmo Kemzūros* bei *Juozo Ūselio* minėjimai Krištaponio, nes, ypatingai,

pastarasis (3-čiosios kuopos vadas) privalėjo žinoti, jog J. Krikštaponis buvo žuvęs, nes buvo Ukmergėje veikęs kaip Partizanų būrių vadu, su slapyvardžiu „Pakalnis“. Todėl šie du - abu kuopų vadai; savęs gelbėjimo tikslu, KGB tardytojams privalėjo pakišinėti „Krištaponį“, kad dalį kaltės nuo savęs jam - mirusiajam-žuvusiajam primesti, kai mirusius-žuvusius ir buvo taisyklė bei praktika okupantams pakišinėti, kad išvengti naujų netekčių.

Tačiau KGB tardytojų apgauti nepavyko, nes 1962 m. Vilniaus teismo mirties [nuosprendyje](#) vienam iš J. Krikštaponio pakišinėtojų konstatavime, yra aiškiai parašyta, kad **jis (J. Ūselis) būdamas 3-čiosios kuopos vadu, žudynėse vadovavo ir 2-ai kuopai:**

1941 metų rugpjūčio 25 d. Ūselis buvo perkeltas į naujai suorganizuotą Kaune antrąją "pagelbinės policijos tarnybos" batalioną ir paskirtas 3 kuopos vadu. 1941 metų spalio 6 d. Ūselis su kuopa bataliono (vėliau pavadinto 12-tuoju apsaugos baru) sudėtyje išvyko į Minską. Būdamas Minske, Ūselis vadovavo 12-toje "apsaugos" bataliono 2-ajai kuopai, kuri vykdė masinį žmonių naikinimą.

Tai, kur dingo J. Krištaponis? Ar ne todėl J. Ūselis rodė 2-ai kuopai vadovavusį "Krištaponį", kad nuo savęs kaltę sumažinti?

Antai, 1941 metų rudenį Ūselio vadovaujama kuopa šaudė žmones iš Minsko gėto ir koncentracijos stovyklų. Šios akcijos metu buvo nužudyta keletas tūkstančių žmonių.

[29 pav.](#): 1962-10-20 teismo Vilniuje nuosprendžio 14-to lapo fragmentas su mano raudonomis pastabomis ir pabraukimais. Kad tai „spausdinimo klaida“, tikimybė turėtų būti minimali, nes per daug atsakingas dokumentas, kad skaitant teismo nuosprendį ir neatsakingai būtų spausdinamas dokumentas. Juolab, čia pat yra 3-čioji kuopa paminėta matomumo zonoje ir bet kuriam skaitytojui būtų iš kart įtartiną, kad ne tokia kuopa parašyta, kad, net dviem kuopom vadovavo.

Tai, iš [29 pav.](#) akivaizdu, jog **J. Krikštaponio nebuvo, jei jo 2-ajai kuopai vadovavo net pastarojo pakišinėtojas J. Ūselis, kuris pats pripažino, kad ši 2-oji kuopa žudynėms buvo išnaudojama vokiečių labiausiai, kuriai pagal liudininkus dažnai keisdavosi vadai, nes jos tikrojo šeimininko neturėjo, ir todėl iš visų protokolų visumos vaizdas aiškus, kad ši kuopa labiausiai žudynėse minima.**

Taigi, po KGB dokumento apie nuo 1941 m. spalio mėnesio 2-osios kuopos vadą Nikodemą Reikalą, po Pabaltijo karinės apygardos Karinio prokuroro padėjėjo - justicijos majoro Mamulin-o apie J. Krikštaponį 1941-1942 m. namuose konstatavimą, po NKVD tardyme K. Sliesoraitytės teiginio apie jos vyro slapstymosi nuo vokiečių bei šio teismo nuosprendyje J. Ūselio 2-ai kuopai vadovavimo paminėjimo, yra jau **4-tas oficialus dokumentas, paneigiantis J. Krikštaponio „Baltarusijoje“ nepagrįstą versiją.** Be šių 4-ių dokumentų yra 5-tas labai svarbus NKVD dokumentas apie kalinimą, tik be nurodytos datos, bet reikalaujantis visapusiško tyrimo. Taip pat VISI

KITI DOKUMENTAI, IŠTEISINANTYS J. KRIKŠTAPONĮ, YRA VISŲ TARDYMO-APKLAUSŲ PROTOKOLŲ VISUMOJE, apie ką čia žemiau plačiau dėstau:

Net, nagrinėjant pačių žudynių Tardymo ir Apklausų protokoluose pasakojimus, matosi, kad visus žudynėms vokiečių nurodymus perdavinėdavo jaunas leitenantas *Gecevičius*, kuris mokėjo vokiečių kalbą ir jis pagal visus liudininkus, labai bendravo su vokiečiais. Tuo labiau, kad net tą patį *Gecevičių*, kaip tos kuopos vadą *Slucke* masinėse žudynėse ***Baltrus Simonavičius***, 1961-09-05 **Sosnovkoje**:

Apie šią
lagerių
gyvenvietę čia
dešinėje [30 pav.](#) ir
žemiau paaiškinu,
- pabrėžė,
kad „*Tuomet į
Slucką
automašinomis
važiavo antroji
kuopa, kitų
kuopų nebuvo.
Kuopai
vadovavo
Gecevičius, bet
laipsnio
neprisimenu, nes
jis buvo ne II-os
kuopos
karininkas, bet
kokios nežinau.
Važiavo kuopa
pilnu sąstatu,
išskyrus
budinčius ir
ligonius. Tuomet
iš kuopos
kareivių sargybą
niekas nenešė.
...“ Net paties J.
Ūselio žodžiai
panašūs,
jog, „*Bataliono
kariai Minske**

30 pav.: VISIEMS CHRUSČIOVMEČIO GAUSIŲ TARDYMŲ VIETA, LABAI SVARBIŲ J. KRIKŠTAPONIO BIOGRAFIJOS TYRINĖJIMUI, nes tai labai svarbi vieta kaip sovietinių lagerių kraštas Mordovijoje (dabar lietuviškai Mordvija vadinamu), važiuojant geležinkeliu nuo Maskvos į Kuibyševą (dabar Samara), pro garsiąją Jasnąją Polianą, kaip tų lagerių centrą (to krašto rajoną, pro kurį geležinkelis iš kart kabliu) pasuka į taip vadinamą geležinkelio stotį Potjmą, nuo kurios yra statmenai geležinkelio atšaka į šiaurę, skirta aptarnauti sovietinius kalinių lagerius. Nuo pačios Potjmos geležinkelio stoties geležinkeliu iki stambesnės gyvenvietės Molochnica yra 14, 67 km, pagal kurią galima nustatyti kairinės žemėlapiio dalies mastelį, kuris sudarytas iš kart po karo, o kai kur ir prieš karą. Čia pat dešinėje smulkesnio mastelio žemėlapis, kuris jau sudarytas gali būti Stalino epochos pabaigoje iki čia kairėje paminėtos Sosnovkos gyvenvietės, kaip vieno stambiausio lagerių miestelio, kairiniame žemėlapyje nepažymėto (jis raudonai neryškiai ranka nupieštas) prie stambesnio upelio Vindrei ir raudonomis rodyklėmis sujungtas su dešinėje stambesnio mastelio žemėlapiu, kurioje Sosnovkos gyvenvietė jau pažymėta. O kairėje senesniame žemėlapyje, toliau važiuojant vietos keleiviniu traukinuku "tepluška" vadinamu iki pačios stambiausios lagerių JAVAS gyvenvietės yra 35, 69 km, o pats geležinkelis užsibaigia prie galutinės Baraševos gyvenvietės, esančios 52,54 km atstume nuo Potjmos, kur jau šiauriau Baraševos jokių lagerių nėra. Kad aiškiau pastudijuoti, [galima PASIDIDINTI ŠIUOS ŽEMĖLAPIUS.](#)

*buvo išskirstyti
eiti sargybas prie
įvairių objektų.
Tam reikalui
buvo išskirtos dvi
kuopos, trečioji ir
kiek pamenu,
pirmoji kuopos.
Antroji kuopa
buvo palikta
kareivinėse ir
buvo naudojama
kitiems tikslams,
kaip baudžiamoji
kuopa, tačiau ką
konkrečiai darė
nežinau.“*

-35-

Tai iš 1962-01-10 Vilniuje tardymo protokolo 2 psl. 41 lapo, ranka rašyto ir panašaus B. Simonavičiaus liudijimo, jei žudynėse tai kuopai vadovavo net kitos kuopos karininkas, tai jau protaujantiems turi būti aišku, kad tai kuopai nuolatinio kuopos vado nebuvo ir yra aiškus simptomas, kad J. Krikštaponio arba visai nebuvo, arba visai su juo neaišku, kas nežino kitokių apie jį daugiau nieko. Tuo labiau, žinome, kad be II-ai kuopai vadovavusio Slucke Gecevičiaus, vokiečių kalbą labai gerai mokėjo ir J. Krikštaponis, kuris visiškai liudininkų net neminimas kaip vertėjas, dėl ko tik iš šio epizodo jau yra didelė abejonė, jog jis „Baltarusijoje“ galėjo būti.

Dar svarbiau, kad J. Krikštaponiui tik minėto M. Kačiulio vienintelėse žydų inkriminuojamose žudynėse Rudenske, pagal Vuosaičio liudijimą, net visoms toms žudynėms vadovavimas rodomas kažkodėl J. Krikštaponio pavaduotojui Tamošiūnui, kuris buvo tik būrio vadu, o vadovavo visam batalionui, nors ten buvo pats bataliono vadas A. Impulevičius. Šis epizodas išraiškingas, dėl ko JAV A. Impulevičiaus neperdavė sovietams, ką reikėtų dar tirti šį klausimą, o ne akiai mėtytis nepagrįstais kaltinimais. Juolab, kad žudynėms batalione ir buvo antroji kuopa labiausiai naudojama, nes jos tikrojo šeiminko J. Krikštaponio nebuvo, kuris mokėjo vokiškai, gal, geriau už Gecevičių ir kaip, teisę išmanantis, gal būtų vokiečiams mokėjęs ką nors pasakyti-paaiškinti apie neteisėtus veiksmus? Gal, todėl A. Impulevičiaus JAV sovietams ir neišdavė, kad jis nemokėjo vokiškai ir kad batalione vokiečiai šeiminkavo, o jo gelbėjimui, gal kas ir sugalvojo žuvusį J. Krikštaponį sovietams pakišinėti, kad ir per „Juožą“-Stanislovą Rutkauską, kuris lageryje ir tremtyje galėjo sužinoti, jog J. Krikštaponis žuvęs? Gal, todėl ir nelabai smulkinosi, ir gal, norėdamas apsaugoti N. Reikalą nuo teisinės atsakomybės, gal ir pakišinėjo „Krikštaponį“ sąmoningai? O didžiausia tikimybė, kad pastarasis irgi dėl žmogiškos klaidos galėjo taip pat supainioti savo kuopos vadus, nes supainiojimui

yra didelis argumentas, kad kuopos vadų pasikeitimą nebuvo matęs, nes jau kartoju - savo parduotuvę pridavinėjo prieš išvyką į Minską ir batalione nebuvo. Todėl po kiek laiko Minske pasirodęs N. Reikalas, iš tolo galėjo ir atrodyti šiam „liudininkui“ panašiu į J. Krikštaponį, kuris toks ir buvo panašiu.

Svarbiausia, tuos **J. Krikštaponiui kaltinimus paneigia net liudininkai, kurie patvirtina KGB išvadą, kuopai vadovavimą perėmusio N. Reikalo paminėjimą:**

Taigi, ir be mano atrastojo M. Kačiulio tokio paties patvirtinimo, be galo daug yra ir kitų liudininkų neigiančius „Krištaponį žudynėse“ liudijimais, kaip *Henrikas Salelionis*, nurodęs kad KRIŠTAPONIS TIK IŠ PRADŽIŲ buvo kuopos vadu, o vėliau buvo Tamošiūnas, kuris pagal logiką ir privalėjo tapti kuopos vadu, kai netikėtai dingsta tikrasis kuopos vadas.

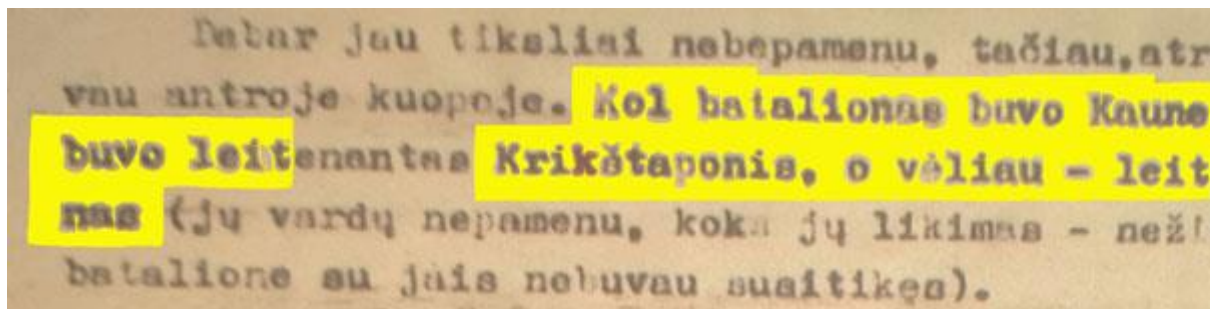
Lygiai tą patį patikslino ir iš Punios puskarininkis *Juozas Vėsa*, kuris irgi lygiai taip pat, kaip H. Salelionis, J. Krikštaponį vadu mini tik „iš pradžių“, o vėliau taip pat Tamošiūną, ir dar prideda Reikalą, kuris pabrėžė, kad jie keitėsi. Aišku, judviejų parodymus demagogai gali ginčyti, aiškindami, kad ta „pradžia Baltarusijoje“ galėjo būti, bet vis tiek tada kiltų klausimas ir dėl pačioje Gudijoje J. Krikštaponio dingimo.

Tačiau visas abejones paneigia žymaus rezistento, Magadano lagerių kalinio, memuarų rašytojo ir tik ką paminėto tarp Višakio Rūdos - Lekėčių vykusio didelio Valkų mūšio vieno iš vadovų puskarininkio *Edvardo GUOGOS* 1982-02-24

Vilniuje apklausos, kuris pasakė aiškiausiai: **„Kol batalionas buvo**

Kaune, kuopos vadu buvo leitenantas KriKštaponis, o vėliau - leitenantas Tamošiūnas.“

Atkreiptinas dėmesys, kad E. Guoga J. Krikštaponio asmenvardį mini su pavardės šaknyje K raide, dėl ko galima įtarti, jog 1938 m. vedybų metu, J. Krikštaponis pakeitęs pavardę, (apie ką istorikai nežino, nusipaistę iki Nepriklausomybės "kaltės" jo pavardės prailginime), besiruošdamas skyryboms, arba, tik sužinojęs apie skyrybas, dėl kurių pergyveno, pagal neįrašytus prisiminimus, galėjo susimanyti vėl gražinti pavardę į pirmąjį variantą pagal gimimo metrikus ir kariams galėjo prisistatyti kaip Krikštaponis, o ne Krištaponis? (Tai hipotezė, kurią irgi reikia tirti). O kaip tas liudijimas atrodė, tai pačią svarbiausią mintį žemiau [31 pav.](#): padažiau aukso spalva:

Dabar jau tiksliai nebepamenu, tačiau, atrodo, antrą kartą kuopoje. Kol batalionas buvo Kaune buvo leitenantas Krikštaponis, o vėliau - leitenantas (jų vardų nepamenu, kokių jų likimas - nežinau batalione su jais nebuvau susitikęs).

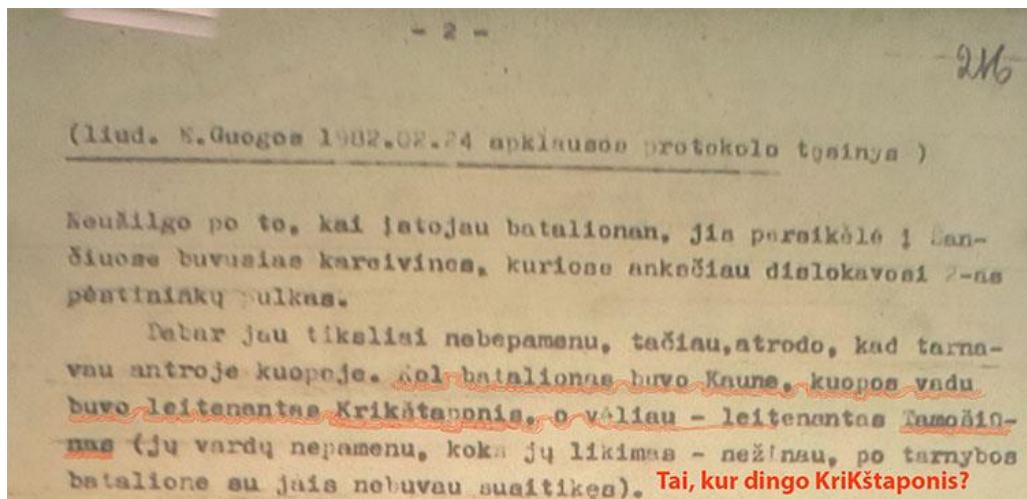
[31pav.](#): vaizdumo dėlei aukine spalva pažymėtas puskarininkio Edvardo Guogos intelektualiausias paaiškinimas, geriausiai situaciją žinojusiojo.

Kad Edvardo Guogos liudijimas yra labai patikimas, tai patvirtina ir jo 1961-08-07 Kaune tardymas, kuriame jis (2 psl.) tardytojui pasakė:

„Aš buvau paskirtas į antrąją kuopą ir turėjau puskarininkio laipsnį. Kuopos vadu buvo leitenantas Krikštaponis, vardo nežinau. Bataliono vadu buvo majoras Impulevičius, vardo nežinau. Miškų gatvėje būnant bataliono kariai buvo naudojami sargyboms nešti.“

Toliau E. Guoga mini, kad batalionas 1941 metų rugpjūčio pabaigoje buvo perkeltas į Šančių kareivines, nes iš kitų liudijimų matyti, kad Miško gatvėje buvo dislokuotas kokios tai mokyklos patalpose ir prieš rugsėjį jas reikėjo apleisti. Taigi, pagal pasakojimo chronologiją, net vaikui turėtų būti aišku, jog apie J. Krikštonį užsiminta buvo jį esantį Kaune, nes toliau jis pasakoja apie Miškų gatvėje bataliono buvimą.

Tačiau, minėtame LGGRTC mokslinio žurnalo 16 psl., visuomenės ir profesionalių istorikų bei minėtos Komisijos apgavystės tikslu, šis E. Guogos ir kiti liudijimai buvo pateikti, kaip, neva, „leidžia neabejotinai konstatuoti faktą, kad J. Krikštaponis (Krištaponis) 1941 m. Baltarusijoje vykusių žudynių metų vadovavo 2-ajai kuopai⁵⁸“. Bet, dar kartą pažvelkime, ką Edvardas Guoga ir po 21-ų metų pasakė:

[32 pav.](#): platesnis kontekstas parengtinėje 1982-02-24 apklausoje Vilniuje, po kurios Edvardas Guoga buvo apklausinėjamas jau tarptautinėje 1982-08-18 apklausoje irgi Vilniuje, kurioje irgi aiškiai matosi „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ bet koks paneigimas. Galima [visa apklausos puslapį atsidaryti](#)

Tai kur pagal LGGRTC-o publikacijas E. Guogos [32 pav.](#) liudijime galima įžiūrėti J. Krikštaponio (Krištaponio) buvimo Baltarusijoje užuominą, jei J. Krikštonį teigia tik buvusį Kaune, o vėliau kuopai vadovavusį Tamošiūną?

Todėl didesnio cinizmo dar neteko matyti, kai J. Krikštaponį

rodančius Kaune, „istorikas?“ paverčia į „Baltarusijoje konstatavimą.“ Juolab, pateikti kiekvieno liudininko, neva, „iš protokolų žodžiai“, kurie, pasirodo, yra išgalvoti, nes liudininkai kitais žodžiais J. Krikštaponį minėjo. Iš kurių aš iš kart įtariau, kad pagal vieną šabloną liudininkai pasakoti tais pačiais žodžiais negali. Todėl galima manyti, kad „istorikas“ akyse tų protokolų nematė, o kažkas jam pakišo atpasakojimą. Tas kažkas, greičiausiai yra tas, kam oficialiai to žurnalo 9-tame psl. padėka reiškė už dokumentų kopijas, lyg „negalima pačiam“ pasinaudoti Lietuvos archyvais ir jų mikrofilmų skaitytuvais bei skaitmenizuotų dokumentų kompiuteriais. Įdomu, kiek pūdų tų kopijų reikėjo prištampuoti?

Taip, kad čia Lietuvoje pavojingas reiškinys bręsta, kai Didvyriui J. Krikštaponiui šalinamas paminklas pagal teistą už komunistinius nusikaltimus užsakytą "liudininką", nebuvusį žudynėse, apie kurias jis pasakoja su dideliais prieštaravimais ir nekreipiamas dėmesys į garsiojo disidentą -

Tai tokia Dekomunizacijos-desovietizacijos komisijos apgavystės technologija, kurios tos Komisijos nariu ir yra tas pats apgavikas. (apie tai smulkiai jau rašiau pirmojo laiško 2-os temos straipsnyje DAR VIENA NAUJAI APTIKTA ISTORIKO FALSIFIKACIJA, LIUDININKŲ PARODYMUS RODANT ATVIRKŠČIAI, NEI JIE LIUDIJA ir dabar pakartuju čia... temoje).

Taip, kad tęsiant tai, ką E. Guoga čia pat 3 psl. mini Rudensko žudynes, į kurias jis gerai pamena, jog važiavo antroji kuopa. Iš kuopos karininkų matė leitenantą *Marcišauską*, jo padėjėją puskarininkį *Neicelį*. Nors tą ranką rašytą protokolą ir labai prastai nufotografuotą sunku įskaityti, tačiau J. Krikštaponis šiose žudynėse nerodomas, nors jam paminklo nuėmimas nuspręstas už Rudenske dalyvavimą, ir, nors be 1982-08-16 pasitaisiusio M. Kačiulio, - daugiau niekas čia J. Krikštaponio ir nerodė.

O toliau pagal tardymo protokolo 4 psl. (321 lapo), Edvardas Guoga apie sovietinių karo belaisvių naikinimą pasakė taip:

„Po to, kiek praėjo laiko, nepamenu, už Minsko, kiek kilometrų neprisimenu, kokiam tai poligone buvo laikomi tarybiniai karo belaisviai. Ten buvo daug medinių barakų ir vienas mūrinis pastatas. Važiavo ten antroji kuopa su automašinomis. Kas vadovavo kuopai nepamenu.“

Raudonai pažymėjau įrodymą, kad J. Krikštaponio nebuvo ir jam inkriminuojamojo karo belaisvių naikinime, nes Edvardas Guoga pažinojo J. Krikštaponį, o čia karo belaisvių žudynėse kuopai

vadovavo kažkoks jam mažai žinomas, kurio nepamena. Tai galėjo būti N. Reikalas, kurio ir E. Guoga nemini, kaip epizodinį, dažnai besikaitaliojantį kuopos vadą. O kadangi N. Reikalas buvo panašus į J. Krikštaponį, tai juo, greičiausiai, „Juožas“-Stanislovas Rutkauskas palaikė tą patį N. Reikalą ir pagal dar vieną „liudininką“, aiškiai painiojantį pavardes, šmeižiamas garbingas Lietuvos Didvyris, nukentėjęs ir nuo nacių.

O kad LGGRTC mokslinis žurnalas įsivėlė į aiškų šio Didvyrio šmeižimą, net, šlykščiai atvirkščiai interpretuojant šį E. Guogos bei kitų liudijimus, ne labai norėtusi tikėti, kad „per desperaciją“, manyta, kad tuos falsifikatus „niekas nepastebės“? Istoriko gynimui, galima priimti tokios klaikios apgavystės versiją, kad tai gali būti pasekmė, jog „mokslininkas?“, paskaitęs pirmuosius protokolų sakinius, toliau, kas tuose protokoluose rašoma, nė neskaitė. Taip, kad panašu, ar nereikės priimti Seimui patį kvailiausią įstatymą, reikalaujantį laikytis pradinio mokslo reikalavimų ir dokumentus skaityti iki galo?

Kas yra svarbiausia,
kad tokių panašių liudijimų, nurodančių Baltarusijoje kuopos vadu ne J. Krikštaponį, yra begalė:

Pavyzdžiui, 1961 m. rugsėjo 1 d. ir kitomis pirmosiomis to mėnesio dienomis vyko Lietuvos prokurorų vykdomas gausus tardymas Mordovijos Javos lageryje, kur čia [33 pav.](#) žemiau matote. Jame kalėjo...*Alfonsas Svarinskas* su *Algirdu Endriukaičiu*. Deja, pastarasis, su manim pokalbyje, neprisimena to bataliono kalinamų karių, nes tame Javos miestelyje yra ne vienas lageris, o iš Lietuvos atvykusių A. Endriukaitis prisimena tik *Nachmaną Dušanskį* atvykusį.

Ten šalia Javos miestelio po 5-ių metų aptarnavau radarus, o iš kitos pusės Baraševe kalėjo tik ką šį pasaulį palikusi *Nijolė Sadūnaitė*. Pro jos moterų politinių kalinių lagerio Patvorį kiekvieną rytą prabėgdavau treniruotės tikslu ...

.(P.S.: Tai miniu, nes tų kalinių laikymo psichologinius momentus esu ten girdėjęs, o, taip ten; „Kurgan“-o šaukinio radijo centro poligone П-12 „Лена“.

Su tuo galingu metrinio diapazono radaru esu fotografavęs žūstančio kosmonauto **V. Komarovo** iš kosmoso grįžimą į Žemę ir esu fiksavęs kosmonauto A. Leonovo nustatyto J. Gagarino žudiko-naikintuvo Su-15 skrydį J. Gagarino „žuvimo“ metu, ką esu [daug metų internete tyrinėjęs tą įvykį ir minėtą Dekomunizacijos-desovietizacijos komisija buvau apie tai informavęs](#). Tų tyrimų užbaigimą, prasidėjus karui Ukrainoje, nutraukiau, nes informuoti Rusiją dėl sąmoningo pirmojo kosmonauto nužudymo simptomų dabar yra beprasmiška. Todėl dabar tyrinėjimų patirtį skiriu J. Krikštaponio biografijos tyrimams, nes, kaip sporto pedagogas, matau, kad aukšto sportinio meistriškumo lengvaatletį ir teisės mokslus studijuojantį J. Krikštaponį įtraukti į jam inkriminuojamus „karinius nusikaltimus“ prieštarauja sveika logika.)

[33 pav.](#): koliažas su schematiniu žemėlapiu; nuo garsaus ir didžiausių lagerių Javas miestelio į šiaurę palei buvusį geležinkelį, nutiestą dar prieš karą nuo geležinkelio stoties Potjmos, kuris buvo čia rodytas bei aprašytas [27 pav.](#), DIDELI TARDYMAI 1962 m. rugsėjo 1-ąją ir vėliau buvo vykdomi Javas didelio ir didžiausio šioje per 50 km atšakos miestelio viename iš kelių lageryje, kuriame buvo pateikti svarbūs parodymai J. Krikštaponio byloje.

Kas įdomiausia, jog šio koliažo centre pavaizduota tik Šį Pasaulį palikusi garsioji disidente sesė Nijolė Sadūnaitė, kuri kaip tik kalėjo Baraševo moterų Politinių kalinių lageryje, pažymėtame raudonai.

Pro to lagerio garbingą Patvorį kiekvieną rytą mankštai prabėgdavau; kaip bėgikas, maratonui ir ilgoms distancijoms besiruošdamas: *Ten moterys išeidavo ryte irgi pasivaikščioti ir mano bėgimą visą laiką žvilgsniais palydėdavo.* Gyvendavome kariniame Kurgano miestelyje, kuris prigludęs prie kalvos, šviesiai rudai pažymėtos, ir nuo tos kalvos "Kurgan"-o šaukiniu vadinosi visas radarų poligonas už 2,5 km nuo miestelio esantis, kurio pačioje pabaigoje buvo ir labai galingas metrinio diapazono radaras II-12 ("Lena"), su kuriuo dirbdavome pagal kosmoso programas.

Dar vienas įdomumas yra tai, kad šalia sesės Nijolės Sadūnaitės fotografuoja **žymus fotomenininkas Juozas Valiušaitis**, kuris čia šiai studijai yra parengęs Juozo Krikštonio labai raiškų portretą ir buvo vienas iš organizatorių sesės Nijolės Sadūnaitės laidotuvių. Ši koliaža prieš dešimtį metų buvau parengęs josios 75-mečio jubiliejui. Tame [koliaže disidente sesė Nijolė laiko plakata Lietuva BE TEISINGUMO - Lietuva BE ATEITIES. Ši problema labai aktuali ir šiai temai, kai Pirmojo Lietuvos Prezidento sūnėnas, du karus būdamas Didvyriu, tapo apšmeižtu, nemokant atlikinėti tyrimų, arba ...](#)

Vienas iš „J. Krikštonio Baltarusijoje“ neigėjų tame Javos lageryje Mokslų metų pradžios dieną *Jono Arlausko* 1 psl. Tardymo protokole fiksuojamas parašymas „*Antros kuopos vadu buvo leitenantas Reikalas, vardo neprisimenu.*“ Šis liudininkas, pradėjęs tarnybą 2-os kuopos eiliniu tik rugpjūčio pabaigoje, natūralu, kad J. Krikštonio galėjo ir nepastebėti, kuris rugsėjo 25 d. su pavaduotoju V. Tamošiūnu išėjo atostogų ir tada laikinai einančiu pareigas kuopos vadu turėjo būti paskirtu N. Reikalas, kuris, kaip matome, pagal J. Arlausko parodymus ir tapo jam juo kopos vadu, nors to protokolo 3-čiame psl. žydų žudynėse „*Antros kuopos vadą Tamošiūną*“ J. Arlauskas nurodo.

Bet, kaip ne keista, jau po 19-os metų 1980 m. birželio 3 d. apklausoje Kaune žinomam prokuroro vyresniajam padėjėjui, vyresniajam justicijos patarėjui *J. Bakučioniui* tas pats J. Arlauskas tos apklausos pradžioje (1-mame psl.) savo kuopos vadu iš karto nurodo jau ne N. Reikalą, o leitenantą Tamošiūną. Šis pokytis gali būti dėl silpnėjančios atminties pasekmė, kad pirmąjį mažiau matė Baltarusijoje ir todėl Tamošiūnas labiau įstrigo atmintyje. Galima įtarti, kad KGB buvo nenaudinga rodyti JAV gyvenantį N. Reikalą, o, kadangi V. Tamošiūno likimas nebuvo žinomas, tai todėl ir rodomas? Kita parodymo pokyčio versija gali būti ir ta, kad V. Arlauskas tarnybos pradžioje taip pat „*J. Krikštonį Reikalą*“ palaikyti galėjo, nes jo nematau Krikštonio mininčio protokoluose. Taip, kad tokie pokyčiai „parodymuose“ įrodo, jog jais aklai pasitikėti negalima.

Bet, kad N. Reikalas vietoje J. Krikštonio kuopai vadovavo, yra daug liudininkų tai liudijančių, kaip man LGGRTC rašte išvardino, jog *Stanislovas Gervinas* 1948-07-28 tardyme kuopos vadu rodė Nikodemą Reikalą, o per 1962-03-13 tardymą pakoregavo, pasakydamas:

„Visą savo tarnybos batalione laiką aš buvau antroje kuopoje. Kuopos vadu vienu metu buvo leitenantas Reikalas, o prieš jį KriKštonis“ (P. S.: čia aš to protokolo nemačiau, bet man tokį

asmenvardį su raide „k“ šaknyje parašė Centras labai išsamiaame laiške, ir jeigu taip iš tikro, tai bus ne mažai liudininkų jo pavardę mininčių ne taip, kaip jo po vedybų, jam pačiam, susitrupečius pavardę. O šio liudijimo signatūrą LGGRTC man pateikė tokią: **LYA, f. K-p. 58, b. 473863/3, t. 4, l. 47)** Todėl visai nesuprantama, kai Centras, žino, jog liudininkai Baltarusijoje J. Krikštaponio nerodo, ir visai į tai nereaguoja. Juk, net kvailam turi būti aišku, kad dažnai kuopos vadu N. Reikalas, gal, negalėjo būti, todėl tas pareigas dažnai atlikinėjo kitų liudininkų rodomas Tamošiūnas. O prieš Reikalą S. Gervino parodytas Krikštaponis akivaizdžiai Kaune buvęs. Juolab, jis tai patvirtino ir dar 1982-08-18 tarptautinėje apklausoje, kai jį JAV Specialiųjų tyrimų departamento atstovas Nilas Šeras klausinėjo, tai aiškiai matosi, kad klausinėjo apie tarnybą Kaune, kurios metu jis ir pamini Krikštaponį.

Na, o aš, atsivertęs to paties S. Gervino ankstesnio 1962-02-14 tardymo protokolą, matau karo belaisvių naikinimą pasakojantį, kuriame antros kuopos vadu rodo leitenantą Tamošiūną.

Taigi, **kadangi S. Gervinas pažinojo J. Krikštaponį, bet žudynėse kuopos vadu minimas jojo pavaduotojas ir įrodo, kad ten J. Krikštaponio nebuvo.**

Apie J. Krikštaponio dingimą iš bataliono 1962 m. liepos 21 d. Kaune liudija *Motiejus Migonis*, kuris tardymo pradžioje (1-mame psl.) nurodo jog jo „Kuopos vadu buvo leitenantas Krikštaponis“ (P.S.: pavardėje raidę „K“ didžiąją aš pavartoju, kad atkreipti dėmesį į asmenvardžio skirtingą naudojimą, apie ką detaliau ... temoje bus.), tai 3-čiame psl. apie žudynes Klecke K. Migonis pasakė, jog „*Antrai kuopai vadovavo koks tai karininkas, bet pavardės neprisimenu*“. Bet dar labiau tai K. Migonis patvirtino per 1982-08-18 apklausą Vilniuje, kur 2 psl. į klausimą, „Kokioje kuopoje Jūs tarnavote? Kas buvo kuopos vadas?“, K. Migonis atsakė, jog „*2-oje kuopoje, kuopos vadas buvo kapitonas, jo pavardę pamiršau*“. Taip, kad ir iš šio pakartotino prisiminimo, **jog tai buvo kapitonas, galima susidaryti drąsiai išvadą, jog J. Migonis turėjo omenyje N. Reikalą**, bet dėl jo keistos pavardės neįsiminė, nes, apamai, karininkų pavardės žinoti kariams nebuvo būtina, jos mažai buvo naudojamos šnekamoje kalboje, kai yra laipsnis ir kreipiamasi pagal statutą buvo tik laipsniu. Taip, kad ir iš J. Migonio parodymo apie galimai N. Reikalą, kaip kuopos vadą, akivaizdu, jog J. Krikštaponio ten būti negalėjo.

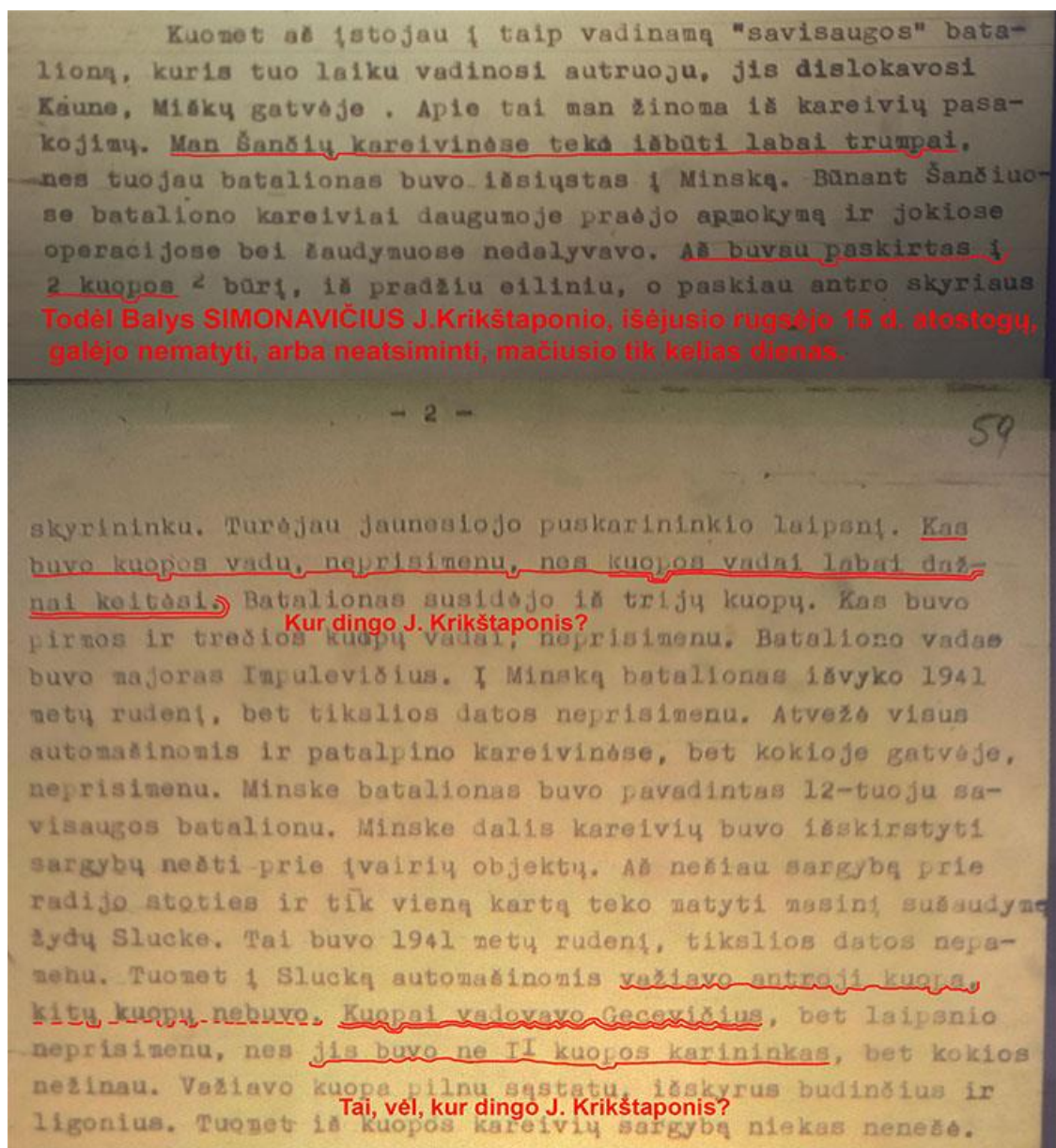
Deja, minėtoje LGGRTC mokslinio žurnalo 16 psl. klastotėje šie M. Migonio liudijimai rodomi kaip, neva, „J. Krikštaponį žudynėse konstatuojantį“.

Tą patį pavardžių neįsiminimą ir *Baltrus Simonavičius* patvirtino, kuris 1961 m. rugsėjo 5 d. Sosnovkos gyvenvietėje (smulkiai [30](#)

[pav.](#) aprašytoje)paskirtas į 2 kuopos 2 būrį, iš pradžių eiliniu, o paskiau skyriaus skyrininku. Turėjau jaunesniojo puskarininkio laipsnį. Kas buvo kuopos vadu, neprisimenu, nes kuopos vadai labai dažnai keisdavosi.“

Svarbiausia, jog Baltrus Simonavičius Šančių kareivinėse išbuvo labai trumpai, nes batalionas buvo išsiųstas į Minską, ir, greičiausiai, J. Krikštaponio galėjo nematyti, nes tąsai rugsėjo 25 dieną išėjo atostogų ir iš jų greičiausiai negrįžo. Todėl ir negalėjo atsiminti daug kartų besikeitusių kuopos vadų.

Be to, ATSIPRAŠAU už žemiau suklustą J. Krikštaponio išėjimo į atostogas datą net 10-čia dienų, ne tą raudonai parašytą skaičių:

[34 pav.](#): iš dviejų tardymo protokolų fotošopu sudarytas Baltrus Simonavičiaus atsakymų vaizdas, kurį galima patikrinti prasekti atsivertus Tardymo [protokolo 1-mąjį lapą](#), matome jį iš Kauno rajono Armoniškių kaimo. [Antrajame puslapyje](#) matome jo aiškinimą, kad šaudė tik antrasis būrys ir jam pačiam prisėjo šaudyti. Dar svarbesnis yra ŠOKIRUOJANTIS PARODYMAS [3-čiajame paskutiniajame puslapyje](#), kuriame B. Simonavičius parodė, jog 1942 metų vasarą

pabėgo iš bataliono ir dar dėl 1948 m. liepos 22 d. tardymo B. Simonavičius pripažino, jog davė „parodymus“, jog, neva, „dalyvavo masiniame žydų šaudyme prie Minsko, Borisove ir Klecke“, bet jis pabrėžė, kad TAI NEATITINKA TIKROVEI, NES TEN TIKRUMOJE TEN NEBUVO IR APIE TAI NIEKO NEŽINO. **Tai akivaizdus neprofesionalus NKVD-istų per kankinimus neteisingų parodymų išgavimo įrodymas, ir įrodymas, kad istorikams akiai vadovautis tokiais „parodymais“ negalima.**

Ten kiek tekste aukščiau tą dar Baliu vadinamo **Simonavičiaus KUOPOS VADŲ DAŽNĄ KEITIMĄSI, KURIO ABIEJŲ VALSTYBINIŲ TIRIAMŲJŲ ĮSTAIGŲ ISTORIKAI NĖ NEMATĖ**, parodymą pabraukiau ir parašiau ir raudonai pažymėjau kaip pagrindinį įrodymą, kad J. Krikštaponio Baltarusijoje ne kaip negalėjo būti, nes taip normaliai karinėje praktikoje nepriimtina, kad kuopų vadai kaitaliotųsi, jei yra nuolatinis, priskirtas vadas.

Be to, čia kairėje matome jog Baltrus Simonavičius buvo ne eilinis kareivis, o turintis net jaunesniojo puskarininkio laipsnį.

Taip, kad KGB tardytojams savo puskarininkio laipsnį pabrėždamas ir čia pat sakydamas, jog neprisimena savo kuopų vadų, dažnai besikeitusiųjų, tai aiškiai matosi, jog jis nori tardytojams pabrėžti apie nenormalią situaciją kuopoje, kai būdamas net puskarininkiu negali atsiminti tiesioginio kuopos vadų.

Dar svarbiau, jog masiniame žydų šaudyme Slucke B. Simonavičius atsiminė tik ne savo kuopos karininką Gecevičių, vadovavusį šiai 2-ajai kuopai>

Juolab, KAI Į ŽUDYNES VAŽIAVO TIK 2-oji KUOPA (lygiai, taip pat, kaip ir J. Ūselis minėjo apie ją, kad 2-oji kuopa buvo naudojama baudžiamosioms operacijoms), TAI KEISTAI ATRODĖ, JOG ŽUDYNĖSE KUOPAI VADOVAVO NE TOS KUOPOS KARININKAS. Todėl, matyt, ir įsiminė B. Simonavič

ius šio keisto reiškinių karininką, besispecializuojantį žudynėms.

Taip, kad, jeigu net puskarininkis neatsiminė tų pavardžių, tai tuo labiau, tik eiliniams kariams, o tuo labiau, net jaunesniesiems kariams žinoti tiksliai pavardes dar sunkiau. Todėl istorikai privalėjo matyti šią labai nenormalią situaciją kariuomenėje, kurioje minimos pavardės turėtų būti nepatikimos tik iš kelių mėnesių trukmės tarnybos.

Pamenu, iš savo 3-jų metų karinės tarnybos ilgalaikes komandiruotes, tai ten „atsiminti pavardes“, apamai negalima - jų net nežinojome ir nenorėjome žinoti tų, kurie mus visai nedomindavo.

Todėl, pagal šių visų parodymų seką, jei ir nebūtų kitų duomenų apie galimą J. Krikštaponio nebuvimą Baltarusijoje, tai jam vis tiek teisiškai negalima inkriminuoti net „Kačiulio parodymų“ apie nenorinčiųjų žudyti rūpestį, kad jie nebūtų nušauti, jei ir tie parodymai būtų ir teisingi, kas yra panašu, kad ten N. Reikalas galėjo rūpintis jam priskirtos kuopos kariškiais, susirūpinęs per pirmąsias Rudenske žudynes, kurios galėjo šokiruoti batalioną, nes nuo tos spalio 10-tos

dienos fiksuojami dezertyravimai kažkokie a. a. *A. Ališausko* rašinyje, kuriuos, manau, reiktų tirti.

Tuo labiau, „**J. Krikštaponiui Rudenske žudynių“ inkriminavimas yra ne neteisėtas juridine prasme, nes tai vienintelio „liudininko“ paistalai, kuriuose jis būti negalėjo ne tik pagal daugelių prieštaraujančių aplinkybių, nurodytų ...** bet ir pagal jam skirtą bausmę už žydų žudynes Minske, Slucke ir Klecke, kurias jis **1961-09-03 Javase M. Kačiulis neigė jokiose žudynėse nedalyvavęs.** Tuo labiau, kad jam 1948 m. birželio 22 d. Kauno rajono MGB tardytojo leitenanto Ponamoriovo bausmės skirtoje M. Kačiuliui nutartyje nėra nurodyto Rudensko, į kurį jis antrąją vykimo partiją net nebūtų suspėjęs ten nuvykti. Todėl, tikriausiai, Rudensku M. Kačiulis ir nebuvo sovietinių NKVD-istų - MGB-istų inkriminuotas, nes ten negalėjo būti?

Dėl Rudenske žudynių liudytoju buvo ir jau paminėtas Edvardas Guoga, kuris tarptautinėje 1982-08-18 apklausoje JAV atstovui *Nilui Šerui* išvardino kuopos karininkus ten buvusius, o kadangi jis tas yra liudininkas, kad J. Krikštaponis kuopos vadu buvo tik Kaune, tai automatiškai apie pastarąjį M. Kačiulio paistalas turėtų būti iš karto atmestu. Kitaip, jei **nebuvo atlikta tokių palyginimų-patikrinimų, tai be jų „tyrimas“ negali būt „mokslu“ vadinamas.** Dar didesnis kuriozas su tik šiuo vienu M. Kačiuliu yra „J. Krikštaponiui inkriminavimu“ yra Lietuvos istorijos instituto 2014-06-30 neaiškių keverzonių numerio (... 238) rašte, skirtame tuometiniam Ukmergės merui *Vydui Pakniui*, kuriame tuometinis Instituto direktorius *dr. Rimantas Miknys* (jis yra nuo VDU toje LGGRTC Komisijoje) parašė kaip ir nesąmonę, kad, neva, to Instituto kažkokiais neaiškiais „*duomenimis Juozas Krikštaponis 1941-1944 m. tarnavo Kauno apsaugos policijos batalione.* ... “.

Čia ir šokiruoja tarnybos laikas, neva, net iki sovietams ateinant. Gerai, kad ši rašliava nepateko į žiniasklaidą - tada dar gyvų liudininkų buvo, kurie J. Krikštaponį visą laiką matė namuose okupacijos laike. Ir, išvis, kas per „duomenys“ tame Institute, kai „J. Krikštaponiui batalione iki sovietams ateinant ir jau Italijoje būnant“, kaip reikėjo ruošti Pasipriešinimui, gaunant iš vokiečių ginklus? O kaip jam ir Vietinėje rinktinėje teko būti, jei jis „batalione“ rodomas? O kalėjime sėdėjo taip pat, „batalione“ skaitydamasis? Net, **ignoruoiant elementarias mokyklinės žinias, to bataliono pavadinimas labai iškreiptai pateiktas, išsityčiojant iš dabartinio Kauno policijos komisariato**, nes Kaune įsteigtas policijos batalionas tik 1942 metais buvo, kuriam buvo suteiktas 250-asis numeris ir jis veikė Pskove bei ... O J. Krikštaponis gal, tik kokius du mėnesius pabuvojo Tautinio darbo apsaugos batalione, kurio dokumentuose matome 1942-09-26 įsakymą Nr.32 skirtą „**II. Pagalbinės Policijos Tarnybos Batalionui**“ ir jame jis su savo pavaduotoju nuo rugsėjo 25 d. išleidžiamas atostogų, o juos abu galėjo pakeisti tik N. Reikalas, kuris pagal J. Arlausko liudijimus ir jau tada buvo kuopos vadu. Taip, kad J. Krikštaponis nuo tada galėjo ir negrįžti į batalioną? (Čia, aišku, hipotezė). Bet, kaip matome, Istorijos institutas net negalėjo nuo dokumentų teisingai nurašyti bataliono pavadinimo. O, dar svarbiau, - iš kur paimti tokie rašte paminėti „duomenys“, Institutui bile ką rašinėjant? Juolab, dar labiau šokiruoja tame rašte

rašymas taip:

„Jo vadovaujama kuopa dalyvavo masinių žudynių akcijose (1941m. spalio mėn. J. Krikštaponis su savo kuopa Baltarusijoje Rud*ia*nsko mieste dalyvavo karo belaisvių bei žydų žudynėse).“

-45-

Lietuvos istorijos instituto istorikų tyrimų duomenimis Juozas Krikštaponis 1941-1944 m. tarnavo Kauno apsaugos policijos batalione. Jo vadovaujama kuopa dalyvavo masinių žudynių akcijose (1941m. spalio mėn. J. Krikštaponis su savo kuopa Baltarusijoje Rudiansko mieste dalyvavo karo belaisvių bei žydų žudynėse). **Tokio miesto Rudianskas NERA** **Rudenske karo belaisvių stovyklos nebuvo.**

[34a pav.](#) : galima "pasigrožėti" Istorijos instituto 2014 m. vasaros laikotarpio raštu, apgaudinėjančiu Ukmergės savivaldybės vadovybę, su Instituto istorikų, neva, "tyrimų duomenimis", tiksliau, net SU NESĄMONINGIAUSIAI IŠGALVOTOMIS FANTAZIJOMIS, apie J. Krikštaponio batalione tarnybos laiką, neva, per visą vokiečių okupacijos laikotarpį, net, visai nebuvus namuose“ ir Rud"IA?"nso kažkokia „karo belaisvių stovykla“ [galima "pasigrožėti", atsidarius visą tą raštą.](#)

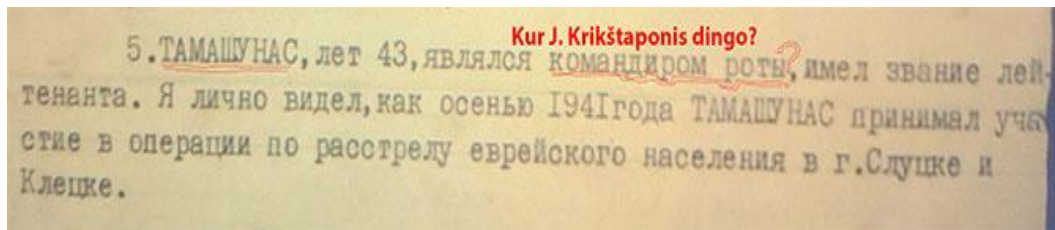
Pirmiausiai, tokio miesto Baltarusijoje nėra - yra Rudenskas, ir jame jokių „karo belaisvių stovyklų“ net niekas negirdėjo. Kas čia per „duomenys“ ir iš kur jie Institute traukti? Net pavardė iškraipyta, nes J. Krikštaponis po vedybų pavardę pasikeitė į Krištaponį (apie tai ...). Tai kas per „mokslas“, rašant bile ką ir net nenurodant rašte šaltinio istorinio?

Dabar į istoriją jau reikia traukti tokią Instituto ANTI mokslinę rašliavą, tik iš kažkokių gandų, apgaudinėjančią periferijos savivaldybę; su kažkokiais, neva, „duomenimis“, kurių tokių net būti negalėjo. Idomumo dėlei reiktų dar tirti tokį „mokslinės?“ įstaigos nusivažiavimą ir dar kitą valstybinę įstaigą (LGGRTC-ą) tame rašte įtraukiant į kažkokių paskalų rankiojimą iš tardymo-apklausių protokolų, be jokios analizės, į kuriuos gali bet ką apklausiamasis-tardomasis teigti, net viską atvirksčiai teigdamas; su tikslu tyrimą klaidinti, ar, geriausiu būdu, nusišnekėdamas, turėdamas omenyje vieną asmenį, o iš susijaudinimo ar trumpalaikės atminties sutrikimo, netyčia, pasakydamas kitą jo asmenvardį.

Toks nusišnekėjimas yra labai įprastas greitakalbėje ir labai tiksliai rusiškai turintis pavadinimą ОГОВОРКА. Ir tokios „ogovork“-os ypatingai galimos, apie asmenis, visai neliečiančius bylą, kaip, pavyzdžiui, apie J. Krikštaponį, apie kurį tardytojus jisai visiškai nedomino ir nusišnekėjimo metu profesionalus tardytojas neturėjo pertraukinėti - jaudinti apklausiamojo, ar tardomojo ir privalėjo tiksliai užrašinėti n ir visus nusišnekėjimus.

Todėl sveiku protu nesuvokiama, kodėl valstybinės įstaigos buvo įveltos į tų nusišnekėjimų, kaip ŠIUKŠLIŲ RANKIOJIMĄ, be jokių tolimesnių tyrimų, kuriuos labai nesunku atlikti, matant-skaitant visų protokolų VISUMĄ ir ją analizuojant. Tokį privalomą tyrimams principą reikalautų ypatingai biologai, kurie HOLIZMĄ naudoja jau nuo XIX-to amžiaus, nes gyvas organizmas yra labai sudėtingas, turintis visą aibę Sinerginių ryšių su kitomis funkcijomis. Todėl be Holizmo ir pedagogika nesuvokiama, kreipianti ypatingą dėmesį į asmenybės

individualumą. Taigi, jei istorikai būtų normaliai pasėdėję archyvuose, tai būtų įsitikinę, kad J. Krikštaponio Baltarusijoje būti negalėjo. Ir tai įrodo begalė liudininkų iš šalutinių parodymų. Vienas iš jų labai charakteringais yra 1948-10-28 Petkevičiaus labai išsamūs parodymai, perrašyti dar ir 1978-01-04, kur 307-309 lapuose 5-uoju numeriu nurodomas 43-metų amžiaus TAMOŠIŪNAS kaip kuopos vadas, kaip vadovavusį žydų žudynėse Slucke. Ten Petkevičius nurodo net 55 asmenis, tarp kurių „Krikštaponio“ nėra. Taip, kad pastarojo pavaduotoju buvo minimas Vladas Tamošiūnas, tai jo vadovavimas kuopai ir įrodo, kad J. Krikštaponis kažkur buvo dingęs ar Baltarusijoje, o, tiksliau, į ten ir neišvažiavo.

35 pav.: tekste minėto Petkevičiaus parodymo pavyzdys apie Baltarusijoje (1941 m. rudenį) kuopos buvusį vadą Tamošiūną, kurios tuo net skaitymasis kaip kuopos vadu akivaizdžiai neigia "ten J. Krikštaponio" buvimą. Galima [1-mą lapą atsiversti](#), o taip pat įdomų pasakojimą apie Migonį, kurį matė prie duobių, bet nenurodo, kokiose žudynėse - tai matosi [2-ame lape](#), o taip pat visus tuos 1948-10-28 parodymus 1978-01-04 perrašė KGB kapitonas Kolesnikovas, kur tai matosi [paskutiniame Petkevičiaus lape](#).

Net, lyginant su aukščiau paminėtu Baltraus Simonavičiaus parodymu apie Slucke vadovavusį kuopai Gecevičių, tai, jis, pagal kitų parodymus, konkrečiai, atseit, vadovavo egzekucijoms, o Tamošiūnas, greičiausiai, bendrai; visai operacijai vadovavo, kaip tai Rudenske pabrėžė Vuosaitis. Todėl ir gaunasi skirtingi parodymai, priklausantys, nuo to, iš kurios vietos liudininkas stebėjo tos egzekucijos vykdymą su savimi joje dalyvavimu, ir, kaip jiems skirtingai galėjo atrodyti visas vyksmas.

Tą patį Tamošiūną kaip kuopos vadą rodė ir J. Grigonis tarptautinės 1982-07-14 apklausos metu.

Labai įdomiai Tamošiūną paminėjo Bronius Stimburys (f. K-1, ap. b. 47386/3, t. 4, psl. 2) kur jis pasakė, kad „Į batalioną įstojau 1941 metų rugsėjo mėnesį Kaune, Šančiuose ir tarnavau jame iki 1942 metų rudenio. Bataliono vadu buvo majoras, pavardės neprisimenu. *Kuopos vadais pamainomis buvo Marcišauskas ir Tamošiūnas. Batalione buvo tris kuopos, bet kas vadovavo pirmai ir trečiai kuopoms, ne prisimenu. ...*“.

Akivaizdu, kad B. Stimburys, tik, nuo rugsėjo pradėjęs tarnauti, galėjo J. Krikštaponio ir nepastebėti-neįsiminti, nors dalyvavo Jonavos miškų akcijoje, kuriai vadovavo J. Krikštaponis, bet kaip tik, tik, pradėjęs tarnybą, į tą kuopos vadą rugsėjo pabaigoje išėjusį atostogų, dėmesio neatkreipė ir net neįsiminė, kad toks, kažkoks Kaune buvo. Todėl labai natūralu, ir kad kaip kuopos vadą jis įkišo dar ir Marcišauską, ir dar besikaitaliojančius abu paminėjo. O tai jau dar vienas, labai svarbus įrodymas, kad J. Krikštaponio būti ten negalėjo, nes, kaitaliotis turėjo J. Krikštaponio pavaduotojas su ne pavaduotoju, kas, jau ir yra įrodymas, kad tikrojo kuopos vado ir nebuvo, jei vyko kaitaliojimaisi ne vieno liudininko pastebėti.

Apie tą pačią akciją link Jonavos šalia miško pas rusiškai kalbančius gyventojus krata darytą ir ten nakvybę, vadovaujant Krištaponiui, detaliai 1962-02-19 tardyme Vilniuje papasakojo *Stasys Arštikaitis* iš Šakių rajono Jančių kaimo gimimo ir Trakų rajone Ustronių kaime gyvenęs (miręs 1978-12-20, iš baudžiamosios bylos 47386/3), bet apie tas pačias sovietinių karo belaisvių žudynes pasakodamas, karininko jokio neminėjo, nes, gal, be J. Krištaponio, daugiau kitų galėjo ir nežinoti karininkų pavardžių. O, kadangi minėto žinomo karininko nepaminėjo, tai, irgi yra didelis požymis, kad jo ten nebuvo.

Minėtame žurnale buvo paminėta-pridėta felčerį, prie neva, „J. Krištaponį žudynėse konstatuojantį“, kas dar šokiravo tame žurnale parašymas, jog, neva, „2-osios kuopos ambulatorijos felčeris Juozas Vosylius“. Teko nustebti, kad kuopa gali turėti ambulatoriją. Karinėje praktikoje gali būti toks atvejis, kai kuopa kažkur nuo kitų junginių atskirai dislokuojama ir veikia, kaip, kokie smulkūs kariniai vienetai. Bet, kai visas batalionas išvyko, čia jau kažkas neaiškaus, kad kuopa gali turėti ne tik felčerį, bet ir visą ambulatoriją. Todėl teko susirasti pagal žurnale paaškinime nurodytą signatūros protokolo 245 lapo nuotrauką.

Taigi, bataliono felčerio Juozo Vosyliaus 1961 m. liepos 20 d. tardymo (LYA, f. K-1, ap. 58, b. 47386/3, t. 3, l. 245.) tą 245-tą lapą, matome J. Vosyliaus žodžius tokius:

„Į "savisaugos" batalioną aš įstojau 1941 rudenį, tiksliai datos nepamenu. Jis tuomet dislokavosi Kaune - Šančiuose kareivinėse ir vadinosi antruoju "savisaugos" batalionu. Kadangi aš buržuazinės Lietuvos kariuomenėje buvau tarnavęs ir turėjau jaunesniojo puskarininkio laipsnį, ir buvau tarnavęs kariuomenėje felčerių, tai aš buvau paskirtas į bataliono ambulatoriją. (P.S.: pabrukta buvo protokole neryškiai rudu pieštuku.) Man dalyvauti jokiose operacijose ir nešti sargybų nereikėjo. Būnant Kaune, po mano įstojimo į batalioną, bataliono kariai nešė sargybas prie įvairių objektų. Batalione buvo trys kuopos. Bataliono vadu buvo majoras Impulevičius. Antros kuopos vadas buvo leitenantas Krištaponis, pirmos ir trečios vadų neprisimenu. Greit po mano įstojimo į batalioną, batalionas buvo iškomandiruotas į Minską ir buvo pavadintas dvyliktuoju "savisaugos" batalionu ...“. Tai, kaip matome, vis tik, ne "kuopos", o bataliono ambulatorijos felčerio parodymas yra duotas apie tarnybos pradžią ir apie „Krištaponį Baltarusijoje“ irgi nėra jokios kalbos..

Tačiau, čia galima įžiūrėti ir į manipuliaciją, kurių tame žurnale apstu, kad skaitytojus įtikinti apie „J. Krištaponį Baltarusijoje“, kuris dar, neva, turėjo „savo felčerį“. Juolab, kad Baltarusijoje buvusius 1-osios ir 3-čiosios kuopų vadų neatsimena, o, čia, tik akimirka pamatęs J. Krištaponį, ėmė, ir atsiminė.

Deja, „istorikus“, nuslėpusius nuo Lietuvos gyventojų J. Krištaponio ypatybes, nuliūdinsiu - FELČERIS GALĖJO GERAI ŽINOTI J. KRIKŠTAPONĮ IŠ KARIUOMENĖS LAIKŲ KAIP GARSIAUSIĄ Lietuvos SPORTININKĄ, GARSINUSĮ VISĄ KARIUOMENĘ. Tuo labiau, kad felčeriu apie buvusį Fizinio lavinimo instruktorių irgi turėjo būt kaip ir privalu kažką žinoti geriau, nei eiliniam kariškiui. O dar svarbiau, kad ir pats J. Krištaponis, kaip kvalifikuotas Fizinio lavinimo specialistas, praėjęs būtinus anatomijos, fiziologijos bei Sporto medicinos kursą, pagal savo tarnybos akiratį jam privalu buvo susipažinti su nauju felčerių.

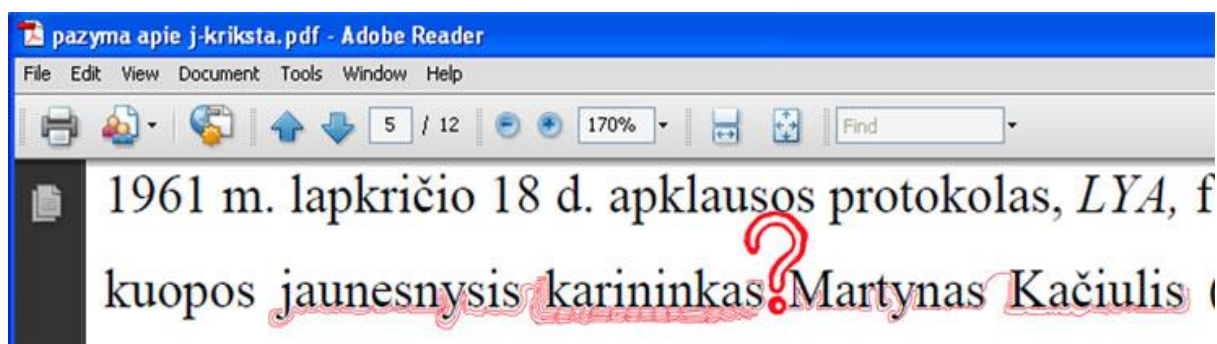
Todėl felčerui ir galėjo dar dėl šių priežasčių įstrigti atmintyje tik J. Krikštaponis, kaip visai kitokio intelekto karininkas. Ir todėl, nors jo Baltarusijoje ir nematęs buvo, bet pagal psichologinę taisyklę, tardytojui paminėti matytą kuopos vadą yra kaip ir gelbėjimasis nuo sovietinio persekiojimo, nei kvailai atrodyti, nieko neprisimenant. O, šiaip, ir labai normalu, kad felčeris visai jam tolimus karininkus dėmesį kreipti ir neturėjo.

Aišku, reikia ir apginti „istoriką“ nuo „sąmoningos“ manipuliacijos įvaizdžio, nes tokie nusirašinėjimai apie „kuopos ambulatoriją“ gali susidaryti tik:

1. visai neskaičius šio tardymo protokolo, kur parašyta apie bataliono ambulatoriją.

2. NUO VISIŠKO NEIŠMANYMO APIE KARINES PAJĖGAS.

Tas visiškas neišmanymo apie karines pajėgas pasireiškia tuo, jog šis karinių struktūrų „tyrėjas“, straipsnio ir pažymų autorius bei minėtos Komisijos narys NESKIRIA KARININKO NUO KARIO, net eilinio laipsnio neturintį jaunąjį kari M. Kačiulį paverčė į „karininką“, t. y., į „jaunąjį karininką“, galinti turėti nuo jaunojo leitenanto iki kapitono laipsnį.

36 pav.: čia ištrauka iš Pažymos, skirtos Ukmergės mokslinei konferencijai, kur tos Pažymos PDF Adobe Reader valdymo pulte matosi skaičius 12, nurodantis 12-os puslapio apimtį dokumentą, kurio failą pavadinau „pazyma apie kriksta.pdf“, o mažame baltame langelyje skaičius 5 nurodo 5-tą puslapį dokumento, kuriame **M. Pocius falsifikuoja pagrindinio liudininko kompetencijos lygį. Ir tai daroma Ukmergės konferencijos dalyvių apgaudinėjimo tikslu - klastojant istorines aplinkybes**, kardinaliai pakeitus liudininko karinį laipsnį; net eilinio karinio laipsnio neturintį „karį“ paverčiant net į „karininką“. **Tai neregėto lygio falsifikacija Didvyrio SUKLASTOTAME kaltinime, kai klausime dėl paminklinio akmens sprendžiasi labiausiai, tik vieno labiausiai eksploatuojamo ir nepatikimiausio „liudininko“ svoryje.** Kad, suvokti kontekstą, kur įvyko istorinio įvykio falsifikacija, galima [atsiversti VISA TEKSTĄ](#), kurį parodysiu dar žemiau.

Ta laipsnio falsifikacija įvyko pažymų dviejose vietose ir minėtame straipsnyje, ką reikia atmesti „rašybos klaidą“, nes ją būtų bet koks istorijos specialistas pastebėjęs, kas yra kariuomenėje tarnavęs, ir tos labai grubios klaidos LGRTC nuo Istorijos instituto nuplagijuotoje „pažymoje“, tikrai, būtų pastebėję.

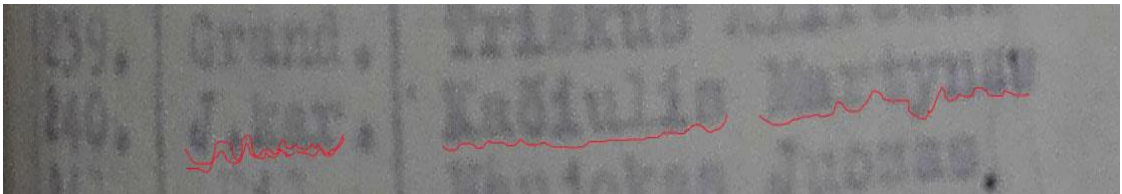
Tačiau, čia tokia grubi klaida ar nebuvo būtina tam, kad minėtą Komisiją apgauti, dėl balsavimo už paminklinio akmens pašalinimą? Jeigu toje „pažymoje“ pašlijų M. Kačiulio, kaip „J. Krikštaponio kaltintojo“ reputacija, tai, akivaizdu, kad „būdamas karininku, turi didesnę kompetenciją pažinoti J. Krikštaponį, dėl kurio apsirikti neįmanoma“. Juk, blaiviai mąstantis Komisijos narys, jei būtų žinojęs, kad

M. Kačiulis yra tik jaunas karys, tai, gal jo „liudijimu“ būtų kas paabejoję?

Taip, kad, jei tų klaidų „nepastebėjo“ LGGRTC specialistai, tai gal iš jų niekas kariuomenėje netarnavo, ir nežino, ką pasaulis vadina „jaunaisiais karininkais“? Kaip tik 3 klase pradžios mokyklos baigęs, galėjo tapti karininku?

-50-

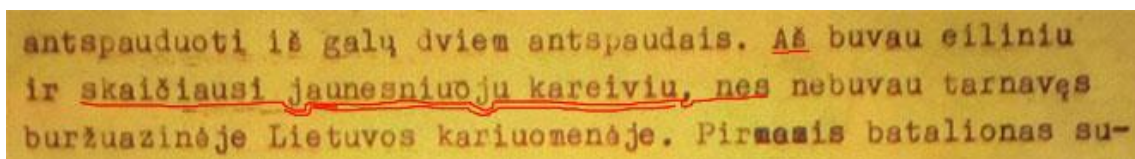
Juolab, 1941-10-06 A. Impulevičiaus garsiam įsakyme Nr. 42 dėl išvykos į Minską tarp 10-ties puslapių apimties dokumente, išvardinat pusę tūkstančių bataliono karių 4-tame puslapyje 161 aprašo (archyvinio įsegimo numerio - ar teisingai vadinu - nežinau, nes su archyvais pirmą kartą susidūriau, taip, kaip **pirmą kartą gyvenime tapau istorikų apgautas**) ties karių eilės tame įsakyme 240-tuoju numeriu ir yra tas Martynas Kačiulis. Todėl prašome „pasigrožėti“, kas iš tikrųjų šalia skaičiaus 240 kitoje-antroje grafoje yra parašyta:

37 pav.: Šią pabrauktą pavardę galima atrasti VISAME tos 2-os kuopos to 161 įsegimo lapo karių sąraše. Čia jau visiškai neaišku, kokiam reikia būti istorikui „debilui“ (atsiprašau, kad dabar karo Ukrainoje metu kitų jau žodžių negaliu parinkti), kad NESKIRTI KARIŲ NUO KARININKŲ, kurių, pastarųjų tik 23-22 įsakymo Nr. 42 1-mame lape surašyti, o karių sąraše apie pusę tūkstančių ir tame tarp pusės tūkstančių sąraše istorikui prie 240. eilės numerio

Kačiulio Martyno antroje laipsnio grafoje sutrumpinimas „J. kar.“ vaidenasi kaip „karininkas“. Taip vaidintis gali ne tik jokio supratimo neturinčio apie Lietuvos kariuomenę ir niekad kariuomenėje netarnavusiam, bet, ir, apamai, **kareivių nuo karininkų žmogus turi būti neskiriančiu**, nes tik 23-jų karininkų sąrašas yra atskiras, o 8-9 psl. (4-5 lapai) skirti tik kariams. Tai, kaip kariams skirtame lape gali „atsidurti karininkas“? Kiek man teko dirbti su pradinėse klasių mokiniais, nemanau, kad jie sugebėtų kario nuo karininko neatskirti? Apie karius ir karininkus berniukai jau ikimokyklinukai žino, nes jau žaidžia karus.

Juk, tame A. Impulevičiaus įsakyme 27 karininkai atskirai surašyti, kuriuos reikia tyrėjui atmintinai žinoti. O, svarbiausia, kad pats M. Kačiulis labai aiškiai paaiškino, kodėl jis yra tik jaunas karys:

38 psl.: pagrindinis M. Kačiulio 1961-09-03 Javos lageryje tardymo protokolo lapo 114 ir 2 psl., kurį galima VISA 2-ą psl. pamatyti

Čia [38 psl](#) matomas 1961 m. rugsėjo 5 d. Javas lageryje (Mordovijoje) M. Kačiulio paaiškinimas, kodėl jis yra jaunesnysis karys. Ir tai IRODO, KAD M. POCIUS IR A. RUKŠĖNAS ŠIO PROTOKOLO NESKAITĖ, nes M. Kačiulis, sėdėdamas lageryje, ne tik J. Krikštaponio nešmeižė, bet ir, net neigė bet kokiose žudynėse dalyvavimą. Todėl šie istorikai, neskiriantys kario nuo karininko, vėl tą pačią klaidą daro; M. Kačiulį paverčiant „karininku“, ir net PA-2 sprendimui skirtos LGGRTC „pažymos“ 6-tame psl., gal, ir, net sąmoningai, kad Dekomunizacijos komisiją lengviau apgauti, užkeliant "liudijimo kompetenciją"?

Dar svarbiau, jog yra ir labai keistas 1961-04-13 Vilniuje per tardymą užrašytas liudijimas Juozo Nacevičiaus, kad, „1941 metų vasarą, maždaug rugpjūčio mėnesyje antroji kuopa, vadovaujama leitenanto Juodžio, dalyvavo žydų areštuose, Kauno senamiestyje“. Paryškinau citatą aš, nes jeigu šis liudijimas būtų 1980-tųjų metų, tai galima būtų paabejoti, kaip skirtuoju visų apklausų serijomis; skirtomis J. Juodžio bylai su visais galimais pritempimais. Bet 1960-taisiais metais vyko didelis procesas, kur JAV gyvenantys įtariamieji neturėjo būt ypatingai dominami. Be to, yra žinoma, kad 2-osios kuopos vadu nuo rugpjūčio 1-osios dienos tapo J. Krikštaponis, o šis J. Nacevičiaus paminėtas masinis žydų suėmimas su tikslu išvymu į getą, kad būtų buvęs vykdomas liepos mėnesyje, tai labai mažai tikėtina, nes Kauno komendanto Jurgio Bobelio liepos 10 d. įsakymas, liepiantį išsikraustyti į Vilijampolės getą [KaunGETwiki](#), buvo nurodytas iki rugpjūčio 15-tos dienos su gana dideliu mėnesio ir 5-ių dienų terminu. (Keista, kad tas įsakymas išeina tą pačią dieną, kai Lenkijos Jedvabno miestelyje vyksta pogromas, visus nužudant žydus, o naciams tik filmuojant-fotografuojant) Juolab, kad liepos viduryje susiformavo ir pradėjo veikti Komitetas žydams į Vilijampolę perkelti, po kurio buvo sukurta Seniūnų taryba su rugpjūčio 4 d. išrinkus pirmininku daktarą *Moisiejų Kopelmaną*. Taip, kad prievartinio žydų iš Kauno senamiesčio išvymo datos internete kaip ir nėra. Bet, logiškai galvojant, **tas išvymas galėjo būti, greičiausiai, tik rugpjūčio mėnesį, nes nekilnojamą turtą, kaip butus reikėjo keistis.** O kodėl tam žydų iškraustymui nevadovavo pats kuopos vadas J. Krikštaponis - tai jau labai didelis klausimas. Gal, **J. Krikštaponiui, kaip Karo mokyklos pedagogui ir kaip Teisės fakulteto klausytojui, bei Teisingumo puoselėtojų ar negalėjo tas prievartinis gyventojų iškeldinimas prieštarauti Karininko Garbei, kai senamiestyje turėjo gyventi ir Lietuvai atsidavę žydai-kariškiai bei sporto kolegos iš Makabi klubo? Tai mano antroji HIPOTEZĖ,** pagal tik birželio 28 d. ryte atrastą J. Nacevičiaus liudijimą.

Juk senamiestyje - Abraomo Mapu gatvės Nr. 18 veikė Žydų karių sąjunga [KaunGETwiki](#), kurios nariai 1918-1923 m. dalyvavo kovose už Lietuvos nepriklausomybę, kurių buvo iki 3-jų tūkstančių, ir pusė iš jų buvo savanoriais iš kurių apie 60 paaukojo savo gyvybes.

Toliau už šios Žydų karių sąjungos, tik per vieną kvartalą Daukšos/Šv. Gertrūdės gatvių kampe, adresu Šv. Gertrūdės g. 33 buvo Lietuvos Žydų sporto ir gimnastikos sąjunga „Makabi“ būstinė, kuriame 1927 m. kovo 12-13 dienomis vyko pirmosios Lietuvoje stalo teniso pirmenybės, kur pirmaisiais „ping pongo“

čempionais ir tapo šios sporto šakos populiariautojai iš šio Makabi klubo *Jakobas Šimensas* ir *Ona Gurvičaitė*. Netoli tos būstinės Jonavos gatvėje buvo Makabi stadionas - futbolo aikštė su bėgimo takais, kuriame treniravosi-varžėsi ne tik žinomi futbolininkai, bet ir lengvaatlečiai, su kuriais kartu sportavo/varžėsi daugiau nei 10 metų ir Juozas Krikštaponis!

Taip, kad prievartinis žydų varymo į Vilijampolės getą maršrutas J. Krikštaponiui būtų buvęs kaip tik pro Žydų karininkų sąjungos ir LŽSGS „*Makabi*“ būstinės, kurios pastarojoje dar nuo 1931 m. dalis to pastato buvo išnuomota tada tik įsteigta Žydų švietimo draugijos „*Javnė*“ berniukų gimnazijai, o dabar tame pastate Antano Martinaičio dailės mokykla.

O nuo to pastato čia pat ir garsusis per Neries upę puikios konstrukcijos arkinis Vileišio tiltas.

Kaip tik, prie to išlikusio - sovietų nesusprogdinto tilto tada prieš ne pilnus du mėnesius **Birželio sukilimo metu ir žuvo Kauno policininkas Juozas SAVULIONIS, jį gindamas nuo susprogdinimo.**

Prie to tilto DABAR Kauno policija pagerbė žuvusį savo kolegą - Birželio sukilėlių, o Vilniaus policiją tą pačią dieną atliko Maskvai didžiausią džiaugsmą, paniekindama to sukilimo prieš sovietus organizatorių.

Tai, šio skirtumo tarp Vilniaus ir Kauno pasekmė nėra užslėpta, sostinės visuomenę dezinformuojančių kaip tokių „istorikų?“, kaip M. Pocius, kuris minėtame LGGRTC-o mokslinio žurnalo ... psl. be jokių įrodymų labai atsargiai metė šešėlį J. Krikštaponiui, kad, neva, "yra tikimybė", kad rugpjūčio 2 d. (kitą dieną, kai jis tapo kuopos vadu) galėjo dalyvauti IV-tame forte žydų žudynėse, arba apie jas turėjo žinoti. Bet, kad jei jis žinojo apie tas žudynes, tai ne reiškia, kad jis dabar privalo „būti kalnu“ už tai, kad žino apie tas žudynes.

Bet, deja, absoliuti moralė buvo pamesta per LRT „tyrimų?“ skyriaus vedėją *Indrę Makaraitytę*, kuri paskelbė, jog J. Krikštaponis, neva, ir „Lietuvoje žudė“.

Po tokios [39pav.](#) „žinios“ gavosi pati efektingiausia Juodoji technologija prieš rinkimus į savivaldybes. O po tokio straipsnio iškilo klausimai tokie:

O kitas prašymas laiške Ukmergės merui skamba štai taip: „Kaip ir 2021 m. laiške jums, dar sykį jūsų prašau pagerbti Holokausto aukas Ukmergėje pašalinant memorialą žinomam nacių kolaborantui Juozui Krikštaponiui. Istoriniai tyrimai labai aiškiai parodo, kad J. Krikštaponis dalyvavo masinėse žydų žudynėse Lietuvoje ir Baltarusijoje.“

Kalbėjau su meru R. Janicku tada, kai laiško dar nebuvo gavęs. Tačiau tai buvo ne pirmas ir greičiausiai ne paskutinis kreipimasis į Ukmergės valdžią. Ir dėl masinės kapavietės sutvarkymo, ir dėl paminklinio akmens žydšaudžiui.

39 pav.: Ištrauka iš LRT straipsnio „Paminklas žydšaudžiui Ukmergėje - ...“

1. Mokesčių mokėtojai jai atlyginimą moka už Juodųjų technologijų skleidimą?
2. Ar LRT „tyrimų“ skyriaus vedėjai žinoma, kad jau internetas išrastas, ir per jo GOOGLE negalima sužinoti, kad J. Krikštaponis nacių buvo pasodintas į kalėjimą?
3. Tai, kaip „derinasi“ jam inkriminuojamas „kolaboravimas“ ir tuo pačiu nuo nacių nukentėjimo faktas yra? Ar sunku buvo atlikti tyrimą?

Taigi, pagal M. Pociaus pastabą pareikštą, kad J. Krikštaponis turėjo žinoti apie žudynes, gal ta žinia ir jį sustabdė, kad jis nėjo per prievartą iškėlinėti į getą savo kolegų kariškių ir sportininkų?

Ir tokių klausimų visą aibę kyla, kai kuo toliau lendi į tuos Tardymų-Apklausų protokolus. Pastarieji „2 istorikai?“ (tik jiedu J. Krikštaponio „biografiją“ lipidę) tuos protokolus vadino tik „apklausų“, kai vaikystėje (Stalino ir po jo) epochoje nusikaltusiems „apklausų“ lyg neteko girdėti? Aišku, man nusikalsti, nelabai teko, kai prieš Komuniją reikėdavo per mišias išpažinties eiti. Bet kai mokykloje kas apsisovkdavo, ar kitaip nusidėdavo, tai buvo sakoma, kad TARDOMAS, arba, aiškinamasi. Todėl ir dabar skaitant stalininio-chruščiovmečio laikų protokolus - jie vadinosi tik Tardymo protokolais.

Juk Apklausą suvokdavome, kai reikėdavo žmones apklausti - toks apklausinėjimas tapo su madingu priedėliu „Sociologinė“ apkl... Kada jis tapo madingu - nesiryžtu teigti, bet aš susidūriau tik „перестройк“-

os laike studijuojant, - pats tokias apklausas dariau savo diplominiam darbui, kurio pavadinime buvo „Pertvarkos ir Tautinio Atgimimo ... problemos ...“.

Toks pavadinimas šokiravo partkomą. Todėl liepė man nedelsiant keisti pavadinimą, arba palikti darbą.

Bet, darbą teko palikti ne man, o tam, prieš kurį (prieš I-ąjį ir prieš III-čiąjį "partsek"-us) išėjau piketuodamas per pirmąją Lietuvoje rajono partinę konferenciją, (aš [40 pav.](#) nuotraukos kairėje)

[40 pav.](#): čia iš 1988-10-17 Jonavos Balso piketas. Man pradėjus piketą, ant plakato mano kolega iš Sąjūdžio tarybos, rajono vyr. architektas sumetė kultūringą raginimą I-ąjį sekretorių GRAŽINTI Į ŠEIMĄ, Galima [VISA STRAIPSNĮ](#) apie tą konferenciją paskaityti.

O po valandų trijų jau ir „*Taurostos*“ (upelio prieš Jonavą įtekančio vardu) Kultūros fondo klubo aktyvas atėjo piketuoti. (Tas Klubas davė pradžią Sąjūdžiui Jonavoje susikurti). Tada per konferencijos tiesioginę transliaciją išgirdome, kai atstovas iš CK pasmerkė mūsų piketą. Senoji nomenklatūra tikėjosi su sovietinės armijos pagalba užgniaužti naują dvelksmą. Bet tarp Ruklos sovietinių kariškių daug atsisėdo mūsų jaunų komunistų, o tie šoke buvo, pamatę dar piketą mūsų.

Todėl jie nepakluso savo generolų, kaip reikia „teisingai“ balsuoti, nes jiems buvo, matyt, *Bronislavo Lubio* vizija apie jų grįžimą į savo „Родин“ -ą pateikta.

Taip, kad Jonavoje nomenklatūros kritimas tapo atvirkštiniu pavyzdžiu kitoms konferencijoms LKP iš TSKP išstojimui. Taip buvo sugriauta marksistinė „*Visų šalių, proletarai, vienykitės!*“ dogma..

Taigi, grįžtant prie Apklausos termino, - rusiškai tai vadinasi ОПОС, o tardymai vadinosi ДОПОС-ais, kur jau pats terminas bylodavo prievartinį "žinios?" išgavimą.

Pamenu, nusikaltus jau tardymus atlikinėdavo net mokytojai, dažniau, - direktoriai, pas kuriuos nesusitvarkantys mokytojai siųsdavo nepaklusniusius. Tai jau būdavo nemalonūs, taip „ruskai“ vadinami „ДОПОС“-ai. Kai kas tarp tų rusiškų žodžių skirtumo nemato - nemato, kas „ruskoje“ kariuomenėje netarnavo, kai tuos „донпос“-sus net padūgnės vykdyti susimanydavo, kai noras užeidavo ką nors išgauti.

Taigi, Ypatingajame (LYA) archyve jau nuo Maskvos olimpiados laikų mačiau tik Apklausų protokolus. Tiesa, tos Apklausos buvo jau bausmes atlikusiems.

Bet, jau šio tūkstantmečio pradžioje buvo ir mokslinis darbas publikuotas apie Ikiteisminių tyrimų Apklausų (ne tardymų) taktiką, teoriją ir praktiką, kurios autoriumi buvo kriminalistas-kriminologas ir socialinių mokslų habilituotas daktaras [Samuelis Kuklianskis](#). Būtų malonu, kad jo duktė, prokuroro darbo patirtį turinti Advokatė ir Lietuvos Žydų bendruomenės pirmininkė *Faina Kukliansky* per savo tėvelio tą mokslinio darbo prizmę irgi pažvelgtų į tų protokolų visumą. Pagal dabar aptiktus archyvuose duomenis net jokio nei pėdsako ir net panašumo į pėdsaką nesimato, kad „J. Krikštaponis Baltarusijoje“ būtų. Taip, kad, kokia būtų Kriminalistikos ir Kriminologijos požiūrio prizmė tik į 4-is tuos keistus „liudijimus?“, su prieštaravimais, kai jie neatitinka kitiems liudijimų duomenims? Kaip prie jų „parodymų“ galima „melo detektorių“ pridėti? Ir, išvis, ar galima „istorikų“ „pažymomis“ tikėti, kai teisininkai iš kart buvo atmetę, kaip objektyvių duomenų stygių? Ir, aplamai, **ar tinka istorikams spręsti apie asmenų kaltumus, kai konkrečios asmenybės kaltumui nustatinėti yra tam skirta kriminalistikos sritis?**

Be to, ar, išvis, verta nagrinėti, „galvą laužyti“, kai yra paties didžiausio „kaltintojo“ prisipažinimas apie suklydimą? Gal, tik tolimesnį tyrimą reikia daryti tam, kad daugiau tokių nesąmonių nesikartotų? Gal, tam reikia tašką dėti, kad Akademinei bendruomenei nebūtų paskato bet kaip tyrimus atlikinėti?

Čia, tas klausimas ir „į mano daržą turi atšokti“, nes viską čia labai skubotai surašiau, net ir sumetu, nes nėra jau kada delsti, kai jau vienas Pasipriešinimo 80-mečio jubilėjus jau prasidėjo, o Pirmojo Lietuvos

Prezidento jubiliejus už kelių dienų neatidėsi. Kitas toks jubiliejus bus tik 50-ties metų.

Dėkingas esu ir LGGRTC kolektyvui, su kurių specialistais teko konsultuotis, ir net su pačiu Centru intensyviai susirašinėti. Nebūtų susirašinėjimo, nebūtų galimybių klaidų galimybes nustatinėti.

Svarbiausia, kad čia su šia biografija, kažkas ne taip, užtenka tik mokyklinio lygio istoriją žinoti. Tada pažvelgus į J. Krikštonio sesers Veronikos Atsiminimus, į akis krenta **Ukmergės restorane įvykio aplinkybės**, kai be reikalo, ne iš šio, nei iš to, (tik už ne tokį žodį pasakytą) teko nacių numesti su visa kėde ne kokiam „karštakošiui“, o, pagal kariūnų atsiminimus, labai ramaus būdo charakterizuojamam asmeniui. Juolab, Teisės mokslo pagrindus gavusiam, turėjo būti aišku, kad už fizinį poveikį prieš naują okupantą, teks atsakyti. Šios aplinkybės ir byloja, kad įvykis turėjo vykti tik kažkokioje ypatingoje, sveiku protu nesuvokiamoje aplinkoje.

-56-

O toji nesuvokiama aplinka galėjo ir koncentruotis pagal istorines sąlygas, tik nepalankiausių sąlygų apogėjaus piko metu, kai prasidėjo sveiku protu nesuvokiamos žudynės - ne tik Holokausto, bet ir net 42 Birželio sukilėlius - Alytaus šaulius naciams sušaudžius, kuriuos Juozas galėjo ir pažinoti, Dzūkijoje karinę tarnybą atlikinėdamas. Apie tą įvykį su giminaičiu generolu S. Raštikiu galėjo aptarinėti - pats generolas pas Juozą galėjo domėtis apie tuos sušaudytus, nes Juozas Dzūkijoje (Varėnos poligone) tarnavo. O, kai ir pati Laikinoji vyriausybė (LLV) tapo išvaikyta, kurios vienu svarbiausiu ministru ir buvo generolas S. Raštikis, nesėkmingai derėjęsis dėl žydų žudynių nutraukimo, - čia ir galėjo būti tas NEvilties taškas, iššaukęs frustracijos būseną. Taip, kad pagal istorikus, neva, „vėliau 1941-ųjų“; jau po nacistinių nusikaltimų sąlygos tai frustracijai susidaryti turi gerokai mažesnę tikimybę, nei šoko nesąmonių viršūnės metu. Juolab, kad vėliau psichikoje susiformuoja ADAPTACIJOS procesas ir vėliau visuomenė turėjo apsibrasti prie nacistinių žiaurumų, kurie, beje, ir silpnėti turėjo.

Tuo labiau, kad sesers Veronikos paminėta aplinkybė, jog **brolis į restoraną nuėjo CIVILIŠKAI apsirengęs. Tai įrodymas, kad aprangą karinę nešioti turėjo ir toks sesers prasitarimas byloja apie karinės tarnybos metą. Dar, svarbiau, kad kalėjimo kameroje KOMUNISTAI buvo, kurie iki 1941 m. pabaigos, arba sunaikinami buvo, arba „įkretus į kailį“, paleisti su nuolatinės registracijos sąlygomis.**

O visi, neva, „įrodymai apie išvykimą į Minską“ dokumentai tik „ant šnipšto“ tinka, kai bataliono vadovybei, su minėto giminaičio-generolo įtaka, reikia iš kalėjimo iškrapštyti kaip nors karininką, pas nacių, kaip į nelaisvę patekusį.

Tas, KAIP NORS ir aiškiai matomas LCVA archyvo R-1444 fondo dokumentuose, apie ką detalai ... temoje.

Tik reikia visus dokumentus VISUMOJE matyt, o ne tik tų kopijas, kuriuos „istorikas-1“ tik pagal kažkokią „cenzūrą“ atrenka „istorikui-2“. Tada ir nepamatomas labai neryškus dokumentėlis, skirtas GESTAP-ui apgauti ir J. Krikštaponį iš kalėjimo ištraukti.

41 pav.: galima pamatyti platesnį vaizdą šioje studijoje šalia Alfredo Rukšeno.

O „istorikas-3“ reikalauja-rėkia visuose centrinių žiniasklaidos priemonių straipsniuose, kad paminklą šalinti Didvyriui reikia. O kai jį pradėjau klausinėti, tai jis, pasirodo, nieko nežinąs apie šalinamąjį iš Tautos atminties, nes akylai „šventai“ tikįs, ką „istorikas-1“ krečia, lyg, tas „istorikas-1“ būtų „Šventoji karvė“.

Taigi, po šiuo pokalbiu, paaiškėjo panašumas į tai, kad ISTORIJA TAMPA RELIGIJA, O NE MOKSLU - ir tai pasitvirtino per LRT radijo „Ringo“ laidą čia aukščiau dešinėje 41 pav. matoma laidos citata. Apie tai detaliau 1-oje temoje) Taip, kad, čia juokauti galima iki begalybės, bet toks aplaidus „tyrimas“ svarbiausioje mūsų Valstybės byloje padarė Lietuvai didžiulę REPUTACINĘ žalą, ypač, J. Krikštaponio dėdės - Pirmojo Lietuvos prezidento Antano Smetonos 150-mečio prieigoje (jis bus š.m. rugpjūčio 10 d.) Ar kas sveikins iš ambasadorių Lietuvą su jos Pirmojo Prezidento jubiliejumi, ar tik artimųjų pakvietimu bus apsiribota?

2 - J. Krikštaponis didvyriškai pasielgė ir proteste prieš nacizmą, nacių numetęs su kėde, akivaizdžiai Holokausto Ukmergėje vykdymo metu. Tokio poelgio psichologinė analizė čia ... temoje

2a - LGGRTC leidžiamo mokslinio žurnalo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2022 m. vasarą išleisto Nr. 1(51), kuris nuo 7 psl. prasideda Mindaugo Pociaus straipsniu apie J. Krikštaponį, ir jis buvo išspausdintas Ukrainoje karo įkarščio metu. Todėl juo mažai kas susidomėjo.

Tas M. Pocius prisipažinimas, nebuvo LCVA archyve yra 9-tame psl. To mokslinio,,,G. ir R.“ žurnalo internetinis adresas - http://www.genocid.lt/UserFiles/File/leidyba/Zurnalas/51_zurnalas.pdf

-57,7-

[42 pav.](#): Juozo AKYS. Jas galima dar labiau [IŠSIDIDINTI](#):

**. APIBENDRINAT ŠIOS
VISOS
PROBLEMOS PRISTATYMA,
PRISIMINKIME:** jog, J.
KRIKŠTAPONIS IR ATLIKO PIRMASIS
Lietuvoje PASIPRIEŠINIMO VEIKSMĄ, -
1944 metų liepos 20 d. surengė pirmąjį
Partizanų sąskrydį³³, kai šalia vyko sovietų
nusikalstamo karo vedimo
būdo **Šventosios** upės šturmas, dėl
ko REIKĖJO GELBĖTI VYRUS NUO
SOVIETINIO-RUSIŠKOJO
NUSIKALSTAMOJO KARO VEDIMO
BŪDO..

Todėl, pagal jo sesers prisiminimus³⁴, J.
Krikštaponis, į mišką ėmė tik tuos, kuriems grėsė
patekti į nusikalstamą rusiškąją sovietinę
kariuomenę, kuri čia pat prie Šventosios upės
šurmavime ciniškai nesiskaitė su savo karių
gyvybėmis.

Taigi šių metų rugpjūčio 10 d.
minėsime ir Pirmojo Lietuvos prezidento
Antano Smetonos 150-mečio jubiliejų.
Todėl tai progai jo sūnėną būtina nustoti
šmeižti, nes jis buvo Humanistinės
pedagogikos įtakoje³⁵, išsiugdęs

[43 pav.](#): Restauruotas Juozo
Krikštaponio portretas - restauravimo
autorius fotodailininkas Juozas
Valiušaitis. [Galima VISA-plačiau
pasididinti](#) ir iš labai RAIŠKAUS
PORTRETO pastudijuoti net akių struktūrą

teisingumo³⁶ jausmą, studijuodamas ir
teisę³⁷ bei tapęs labai garsiu Lietuvos
sportininku³⁸ -

-60,5-

Taigi, beveik niekas nežino, kad Juozas Krikštonis buvo žymiausiu Lietuvos disko metiku - rutulio stūmiku; kas yra slepiama dabar nuo Lietuvos gyventojų.

Ir kadangi vakar Lietuvos metikams buvo šventė Paryžiaus olimpiadoje, todėl pamąstykite, iš kur TRADICIJA SUSIKŪRĖ TOLIMIEMS ĮRANKIŲ SKRYDŽIAMS.

43a-pav.: čia koliažas Lietuvos metimų istorijai, kurioje nėra pirmosios lietuvišės mūsų planetos rekordininkė Birutės Zalagaitytės-Kalėdiurnės. Bet, už tat yra josios treneris apačioje su kanklėmis, Kad čia nepasakoti, siūlyčiau **PASIDIDINTI ŠĮ KOLIAŽĄ ir viską perskaityti**, na, ir čia toliau paskaityti prašome.

32 - iš Lietuvos laisvės kovotojų sąjungos organizuoto kreipimosi matome, jog jis mini per 40 nuteistųjų nei vienas neminėjo J. Krikštonio. Galima manyti, kad jie minėjo kitus karininkus. To paskelbto kreipimosi adresas yra <https://www.pozicija.org/lggrtc-negali-panaikinti-galiojanciu-prezidento-dekretu-del-partizano-juozo-kristaponio-apdovanojimu->

nei-zurnalistu-nei-kitu-valstybiu-ambasadoriu-pageidavimu/?fbclid=IwAR1zXWv0Nd5Z_whr1-iMFMVUpR5uy-4iwp2gHnW6NJmbZTMwLpWIP6EQ4Nc

33 - iš sesers Atsiminimų ištrauka, į magnetofoninę juostą įrašyta 1990 m. liepos mėnesį Šiluose (netoli Užulėnio Panevėžio rajono pakraštyje) žymaus Panevėžio kraštotyrininko *Romo Kauniečio*. Kalba netaisyta - neredaguota; rašyta nuo magnetofono ar diktafono apie tai, kaip brolis ėmė į mišką tik tuos, kuriems grėsė sovietinėje armijoje pražūtis, ir to pasakojimo momento nuotraukos internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/krikst-kuria-pogrind-tik-sesers-parodymas.jpg>

34 - J. Krikštaponio sesers atsiminimų fragmentas iš XXI-to amžiaus tinklalapyje straipsnio skirto Lietuvos kariuomenės dienai skelbto kraštotyrininkės *Astros Astrauskaitės* interviu su Veronika Krikštaponyte ir Užulėnyje gyvenusiu J. Krikštaponio ryšininku bei žymiu tautodailininku *Mykolu Dirse*, kurio darbai po jo 2008 m. mirties buvo eksponuoti LGRTC muziejuje - jo parodą buvo pristatęs *Arvydas Anušauskas*. To straipsnio

adresas yra - https://web.archive.org/web/20141222151402/http://www.xxiamzius.lt/numeriai/2009/11/25/atmi_04.html, o to straipsnio fragmento nuotrauka, kuriame minimas J. Krikštaponio slapstymasis nuo vokiečių, jo surengto 1944- m. liepos 20 d. pirmąjį Partizanų sąskrydį o taip pat **LĖKTUVĖLIU IŠ VOKIETIJOS GINKLŲ**

PARSKRAIDINIMAS, kuris triuškina istoriko M. Pociaus paistalus apie J. Krikštaponio kalinimą, neva, "po demobilizacijos iki 1944 m. liepos", kas yra nesąmonė, nes iš kalėjimo išėjusiam vokiečiai ginklų nebūtų patikėję; dar vienoje kameroje su komunistais pasėdėjusiam. To fragmento nuotraukos adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/krikst-parskraidina-dirses.jpg>, o J. Krikštaponio - *Žaliojo*

Velnio ryšininkui *Vladui Praniui* patekus sovietams į nagus, jį į frontą išvežus, - taip jis ir negrįžo - tai ir yra viena iš MOBILIZACINIO GENOCIDO formų - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/krikst-kuria-pogrind-tik-sesers-parodymas.jpg>

35 - Humanistinės pedagogikos įtaka išanalizuota dideliame mano rašte, skirtame Centrui, kurio PRIEDO yra 6-oji tema: PASAULYJE Lietuvai GARSINTI MOTYVACIJŲ UŽUOMAZGOS BEI JUJŲ PUOSELĖJIMO PRADŽIA išdėstyta 39 psl. 3-jų psl. apimtimi, į kurią galima patekti per to PRIEDO internetinį adresą

- <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/index-priedas-lggrtc.htm>

36 - leitenanto J. Krikštaponio-„Krištaponio“ RANKA PARAŠYTA Atestacijos ištrauka jaunesniajam leitenantui Juozui Grabauskui, kuriame atsispindi J. KRIKŠTAPONIO PEDAGOGINIS POŽIŪRIS Į JAUNIESIEMS

KARININKAMS TEISINGUMO UGDYMO SVARBĄ, kuriam majoras A. Impulevičius rašo: „*Tinka pakelti į J. ltn. laipsnį*“. Į Baltarusiją vyko jau ne kaip 2-os kuopos karininkas, o nuo 1941-11-16 paskirtas bataliono

vertėju. To J. Krikštaponio ranka rašyto, kaip PAVYZDINGOSIOS Humanistinės pedagogikos stiliaus Atestacija, kurios labai didelės raiškos nuotraukos vaizdo internetinis adresas

yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_114136.jpg

37 - Juozui Krikštaponiui-„Krištaponiui“ kapitono laipsniui pakelti Pakėlimo lapo pabaigą galima pastudijuoti per ypatingaididelę raiškos nuotrauką su tikslu detaliu šifro ir rankraščio tyrimui, kurį galima atlikti per to os raiškos nuotraukos vaizdo internetinį

adresą http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_115216-tik-ivertinim.jpg

38 - PRIEDAS prie Lietuvos Gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrui (toliau LGRTC arba Centrui) su pavadinimu: **NUO LIETUVOS GYVENTOJŲ NUSLĖPTI SVARBŪS FAKTAI APIE Juozą Krikštaponį BEI JO ĮTAKĄ Lietuvos SPORTUI** <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/index-priedas-lggrtc.htm>

Tuo labiau, slepiamas yra net Juozo kaimynui draudimas dalyvauti Romos bei Tokio, o gal net ir Melburno olimpinėse bei tarptautinėse varžybose, nors jis buvo du kartus Sovietų Sąjungos rekordininku disko metime. O slepiama jo nedalyvavimo priežastis yra todėl, kad jo dėdės kovojo ir vadovavo J. Krikštaponio rinktinei, bei joje visi žuvo. Juk LGRTC ir LII(Lii) istorikai privalėjo žinoti, jog J. Krikštaponio bendramoksliai buvo pirmieji ir garsiausi Lietuvos sportininkai, o Juozo aršiausi Lietuvos čempionatų varžovais buvo; net ir Sporto universiteto (Sporto rūmų) kūrėjais, kaip *Stasys Šačkus* bei *Atgimimo*

legenda - XIX amžiuje Skriaudžių kanklių ansamblio įkūrėjo sūnus - Dievų miške mirties stovyklos ir po to GULAG-o kalinys *Leonas Puskunigis*, kuris sugrįžęs iš GULAG-o, parengė pirmąją lietuvaite; mūsų planetos rekordininkę *Birutę Zalagaitytę-Kaledienę*.

O J. Krikštonis, kaip tik; juos abu, čempionate buvo lenkęs, ir 8-iais centimetrais buvo rutulio rungtyje apstūmęs viduramžiuose nuo Ukrainos Komorogrado kilusį *Vladą Komarą*, kurio žmona buvo geriausia Lietuvos metikė ir Lenkijos daugkartinė rekordininkė bei žinomiausia pasaulyje rutulio stūmikė. O jūdvių sūnelis, gimęs 1940 metais, tapo 1972-tų metų Miuncheno olimpinio čempionu taip pat rutulio stūmimo.

O, kaip tik, toje olimpiadoje iš sovietinių rutulio stūmimų geriausiai startavo *Rimantas Plungė*, kuris susidraugavo toje olimpiadoje su olimpinio čempionu, turinčiu lietuviškąsias šaknis ir su kurio sesute dabar susipažinau - iš jos interviu ėmiau. O Rimanto treneriu buvo tas pats J. Krikštonio kaimynas, kuris metimų teoriją studijavo pas tą patį buvusį Sporto rūmų, o po to LKKI dėstytoją Leoną Puskunigį, kuris prieš mirtį atkūrė J. Krikštonio rinktinės bunkerius.

O patsai Rimantas Plungė atsimena ir J. Krikštonio vyresnįjį sporto draugą-bendramokslį - visų laikų geriausią Lietuvos sportininką; jau minėtą Stasį Šačką, kuris Vorkutoje buvo atkalėjęs už Birželio sukilime dalyvavimą. Tada, dar vaiku būdamas, Rimantas pamena treniruočių stovykloje šį Sporto Šviesuolį, nuostabiai bendravusį su mažaisiais lengvaatlečiais - būsimaisiais metikais.

Kai Kremluje kažkoks juodais plaukais surengė perversmą prieš N. S. Chruščiovą ir tą perversmą stebėjau per televiziją, ant mauzoliejaus iš kosmoso nusileidusiųjų trijule, tada tuo metu man irgi Dariaus ir Girėno stadiono medinėje tribūnoje teko senelį Stasį matyti, kai jis su treneriais kažką labai rimtai aptarinėjo, o mes tada trenerių užduotis turėjome kartotinio bėgimo dar 500 m. stadiono šlako bėgimo take kartoti. Vėliau mano lengvosios atletikos dėstytoju buvo kita Lietuvos bėgimų garsenybė - tai *Alfonsas Vietrinas*, kuris taip pat buvo, pasirodo, Birželio sukilimo vienas iš vadovų, lyg, išsaugoję sporto archyvą, sovietams neleidę išvežti. (tai reiks tikslinti)

O dėl garsiausio Sovietų Sąjungos disko metiko - J. Krikštonio kaimyno, kuris buvo mano dėstytoju, paskatinęs mane savarankiškai sportuoti ir sporto teorija domėtis, apie jį Lietuvos gyventojams ir negalima žinoti ir dabar, kad šiam J. Krikštonio kaimynui buvo draudžiama atstovauti olimpinėse varžybose - apie tai nutyli Sporto enciklopedija, ir tik tuo draudimu apgailestauja rusiškoji Vikipedija - ji žavisi lietuviu-tremtiniu. Tai **ar šios CENZŪROS pasekmė ne bus kalta J. Krikštonio kaimynystė?** Ką čia neparašiau, ką praleidau - apie visą tai ir TOLIMŲ DISKO SKRYDŽIŲ ESTAFETĘ pateikiu čia ... temoje.

Čia po problemos pristatymo, konkrečiai su visais dokumentais, jų vaizdais (nuotraukomis) bei jų aprašymais dėstymo turinys čia žemiau 20-ties temų apimties STUDIJA.

Skubios J. Krikštaponio biografijos problemos

T U R I N Y S

Kiekvieną temą galima atsidaryti - atsidaro kartu ir visos kitos temos. Atidarymui spausiti geltonus (auksinius) temų numerius, arba jų puslapius.

Temų Nr,	Temų PAVADINIMAI	PUSLAPIAI
----------	------------------	-----------

1. -oji
tema: Negi, tikrai, J. Krikštaponiui atminimas Ukmergėje Maskvai „džiaugsmas“? Iš kur tokia „žinia“? **64** psl.

2. -oji
tema: Svarbiausieji J. Krikštaponį ginantieji liudininkų parodymai **68** psl.

3. -čioji
tema: Aplaidžiausio „tyrimo“ įrodymu tapo sukurpta fantazija dėl asmenvardžio ..., ignoruojant svarbiausius archyve saugomus dokumentus **97**¹ psl.

4. -
toji tema: Panašu, jog A. Impulevičiaus galimai klostoti dokumentai buvo skirti GESTAP-ui apgauti ir J. Krikštaponį iš kalėjimo ištraukti **119** psl.1.

5. -toji
tema: Kad J. Krikštaponis galėjo neišvykti į Minską, - tai galima įsitikinti archyve; TIK VISUS dokumentus peržiūrėjus ir atmetus aukščiausio lygio apgavystę **141** psl.

6. -
toji tema: Komisija nebūtų balsavusi, jei būtų žinojusi „pažymos grožybės“ ir visas istorines plonybes prie Šventosios **163,9** psl.

7. -toji
tema: **AČIŲ** monografijai „Vepriai“, atskleidusiai mūsų prie Šventosios baisumus

174 psl.

8. -toji tema:	IŠ NAUJO REIKIA TIRTI <i>Juozo KRIKŠTAPONIO BIOGRAFIJĄ</i>	64 psl.
9. -toji tema:	Ukmergės konferencijos pranešime prieštarauta jai skirtoje Pažymos duomenims	183 psl.
10. - toji tema:	...ODIOZINĖ M. KAČIULIO FIGŪRA, LEMIANTI J. KRIKŠTAPONIO ATMINČIAI ir jo skandalingiausi susipainiojimai „liudijant“.	192 psl.
11. - toji tema:	Ar ne dokumentų archyve studijavimo ignoravimo dėka pasidarė 11 apgavysčių, skirtų visuomenei, mokslininkams ir Komisijai apgauti?	209,4 psl.
12. - toji tema:	Jei dabar ne karas Ukrainoje, tai J. Krikštaponio visi smerkėjai būtų jau atsiprašę	210,9 psl.
13. - toji tema:	Bręsta Gineso rekordas dėl Atminimo naikinimo; pagal pridėtą neaiškią „pažymą“, kurios pabaigoje prieštaravimas dėl „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ ir siūloma tyrimus atlikti.	221,8 psl.
14. - toji tema:	J. Krikštaponiui atminimo šalinimo naudingumą Rusijos invazijai Ukrainoje byloja prie to šalinimo reikalavimo pridėta rusofašistinės Z raidės provokacija	226 psl.
15. - toji tema:	2014 metais LGGRTC vadovybė ignoravo Pasipriešinimo dalyvių (Rezistentų) teisės komisijos pasiūlymą pateikti <u>J. Krikštaponi</u> <u>charakterizuojančius duomenis.</u>	229,7 psl.
16. - toji tema:	Kaip 2014-2015 metais LGGRTC bandė kvailinti LR Generalinę prokuratūrą	236,8 psl.
17. - toji tema:	... tema: Kur elementariausia etika moksliniame žurnale?	241 - 244,2 psl.

Kiekvieną temą galima atskirai atsidaryti.

Šios archyvuose surinktos
ir apibendrintos medžiagos autorius

Vytenis Aleksandraitis

2024-08-09

Jonava

[Paskutinis lapas](#) su parašu

-64-

TOLIAU DĖSTYMAS PAGAL TEMAS:

1-oji tema: **Negi, tikrai, J. Krikštaponiui atminimas
Ukmergėje Maskvai „džiaugsmas“?**

Iš kur tokia „žinia?“ ?

Kai dar niekas nežinojo paskalos apie, neva, „Krištaponį žudikams tarnavusio“ paskleistos probolševikinio Anarchizmo ir ekstrimistinio ANTIFA veikėjo *Evaldo Balčiūno*, tada Panevėžio rajono pakraštyje šalia A. Smetonos ir J. Krikštaponio gimtojo Užulėnio; Šilų bibliotekininkė ir kraštotyrininkė *Audronė Astrauskaitė*, užrašinėjusi žmonių atsiminimus, labai daug bendravo ir su J. Krikštaponio seserimi Veronika, bei jos brolio Partizanaus, vieno iš jų Audronė užrašė prisiminimą tokį:

„*Papasakojo Bronius Juospaitis*

Man teko dalyvauti kautynėse, kuriose žuvo Juozas Krištaponis. Mūsų būrio vadas Eitmanavičius – Rupūžėnas pasiuntė mus užmegzti ryšius su J. Krištaponiu. Žinojom, kad jis išrinktas Vyčio apygardos vadu, kad jungia partizanų būrius į apygardą. Nuėję į Ukmergės rajono miškus, trečią dieną sutikom Vaitelio būrio vyrus. Jie nuvedė mus į J. Krištaponio stovyklą. Nuėjom apie pirmą valandą nakties: mes trys ir du Vaitelio vyrai. J. Krištaponis pasakė: „Jūs pavargę, eikit pailsėti, rytą aptarsim reikalus.“ Auštant stovykla buvo užpulta. J. Krištaponio būryje buvo apie penkiasdešimt vyrų. **Mūšis vyko 5-6 val. Kareiviai, gal pritrūkę šovinių, puolė su durtuvais, o partizanai buvo gerai ginkluoti, pylė automatiniais ginklais.** Mes prasiveržėm iš apsupimo, man liko tik vienuolika šovinių. Pabėgom, užėjom pas D. Vaitelį. Vienas partizanas sakė matęs, kaip vadas J. Krištaponis, parkritęs ant kelių, viena ranka užsikabinęs už eglutės dar šaudė iš pistoleto. Sužinojom, kad vadas žuvo. D. Vaitelis davė mums šovinių, ir mes grįžom į Rodų pušyną prie Krekenavos.

J. Krištaponis buvo tikras patriotas, geras organizatorius.“ (dačiau užrašymų yra internetiniu adresu <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-veronik-krikstaponyte-uzrausk.htm>)

-65,1-

Kaip, matome, šiame mūšyje maskvėnų žūti turėjo labai daug. Todėl visais loginiais atžvilgiais **J. Krištaponiui Atminimą šalinti reikalavimai su vykdomais to šalinimo veiksmais labai naudingi yra ypač Rusijos ekspansijai Ukrainoje.** Juolab, su karu Ukrainoje ir prasidėjo tie šalinimo veiksmai.

Tačiau, kaip visad, per LRT priešingą nuomonę 2023-08-11 radio klausytojams įteigė Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti vadovas *Ronaldas Račinskas*:

Jis LRT Radijo RINGO laidoje¹³, kurioje be taisyklių buvo „daužomas-spardomas“ miręs-žuvęs asmuo.

Pagal jį, J. Krištaponiui nenuimtas paminklas neva, „džiaugsmas Maskvai“.

Tik, niekas negali suprasti, dėl ko „Maskva džiaugtis“ turi, dėl esančio Ukmergėje paminklo mūsų Pasipriešinimo prieš Maskvą organizatoriui, kai

Radio ringas. Ar reikia nukelti paminklą Juozui Krištaponiui? 44 pav.: tai pasakyta buvo nuo 7:00 įrašo dalies, kurį atsidadyti galima ČIA, arba 11- tos pastabos nuorodoje, kuriame AŠ

Lėno mūšyje žuvo ir „maskvėnų“ nemažai?

YouTube-je SAVO KOMENTARĄ PARAŠIAU - jis vienintelis ir yra. Galima [raiškesnę nuotrauką](#) atsidaryti.

Juk, pagal aukščiau
parodytą Broniaus Juospačio
pasakojimą „Auštant stovykla
buvo užpulta. J. Krištaponio
būryje buvo apie penkiasdešimt
vyrų. Mūšis vyko 5-6 val.
Kareiviai, gal pritrūkę šovinių,
puolė su durtuvais, o partizanai
buvo gerai ginkluoti, pylė
automatiniais ginklais.“

Iš šio pasakojimo aišku, kad jei NKVD kariuomenė buvo varoma be šovinių, tai tų NKVD-istų turėjo žūti žymiai daugiau, nei žuvo Partizanų. Tai koks „džiaugsmas“ Maskvai? **Kodėl LRT naudojama mūsų žmonėms klaidinti?**

Be to, **Maskvos Lubiankoje FSB, tikrai, žino, kad „J. Krištaponis Baltarusijoje“ nebuvo, nes tai 1981-1982 m. m. buvo pati KGB nustačiusi iš 1941-10-06 A. Impulevičiaus įsakymo į Minską Nr.42 išvykai:**

С П И С О К

2 роты 2/12 полицейского батальона со-
ставленный на основании приказа № 42 от
6 октября 1941 года о убитии в Минск-
Слуцк-Борисов (ф.1444, оп.1, хр.3, л.159)

Командир роты – лейтенант Кришtapонис Юозас Каролиo (убит в банде)
с октября 41г. – ст. лейтенант Рейкалас Никодемас Симоно, 1907г.г.
установлен в США.

45 pav.: KGB-istų sudarytas (galima ir VISA [pirmąjį psl. atsidaryti](#) šio dokumento) J. Krištaponio 2-osios kuopos Sąrašo viršutinė pagrindinė dalis, nurodant, kokių dokumentų (įsakymu Nr. 42 sudarytas tas Sąrašas, ir nurodyta archyvo adresas, kuris šiuo metu yra Lietuvos centriniame valstybiniame (LCVA) archyve, kuriuos aš nufotografavau ir kai ką pamačiau - tą ir parodysiu viską čia žemiau. Matome, nurodyta J. Krištaponio kuopos pareigybė VIENASKAITOS formoje ir IŠVYKOJE į Minską RODOMAS KAIP KUOPOS VADAS Nikodemus REIKALAS, sūnus Simono ... Ne tas tėvavardis Juozui Krištaponiui pripašytas todėl (čia mano versija), kad KGB-istai nežinojo, jog paauglystėje J. Krištaponis pakeitė savo pavardę (viena raide sutrumpino per neraštingus pasų stalų darbuotojus) ir todėl jam kitą „tėvą pripaišė“, kuris kažkur Ukmergės krašte gyvena ir kurį aptiko e-pavelde (tokio daikto LGGRTC ir Istorijos instituto istorikai nežino, ir tai įrodo jie savo „pažymose“) buvusi Karo muziejaus ilgametė darbuotoja Violeta, kuri šiuo metu JAV gyvena ir vadovauja Istorikų klubo socialiniam tinklui.

Išspėju, jog daug kas klysta, kad N. Reikalas pakeitė J. Krištaponį todėl, kad, neva, „gaujoje buvo užmuštas“. O

čia ir yra ta problema, kad reikia suvokti, ką skaitai ir kokius dokumentus vartai. Čia KGB-istai užmušimą parodė, kad nereikėtų ieškoti, nes tas Sąrašas sudarytas, kad visus kuopos karius traukti į baudžiamąją atsakomybę, neva, už „kolaboravimą“, nors visiems šio 2/12 bataliono kariams, kaip buvusiems Raudonosios armijos kariams, reikėjo rinktis, arba Karo belaisvių stovyklą ir joje numirti, arba bandyti išgyventi savisaugos batalione. Todėl SOVIETIŠKASIS-RUSIŠKASIS „kolaboravimas“ TERMINAS NETEISINGAS. (Iš J. Semaškos sūnaus Alvydo parodymų) Juk, labai daug kas dezertyravo - rizikavo gyvybes, bet nusikaltimuose dalyvauti nenorėjo. Pavyzdžiui, jei J. Krikštaponis nebūtų prieš nacius protestą atlikęs, tai, kai teisė išmanantis, gal ir A. Impulevičius būtų prilaikęs, taip, kaip ir vokiečius sustabdė nuo nusikaltimo? Taip, kad Maskva ATVIRKŠČIAI pagal logiką privalo reaguoti į J. Krikštaponio paminklo problemą, nei yra įsitikinęs ponas Ronaldas Račinskas dar ir dėl to, kad dėl J. Krikštaponio išlaisvinimo galėjo būti kaltinamas mūsų generolas Stasys Raštikis.

Todėl labai reikėtų, kad buvęs žymiu sportininku-šauliu *Ronaldas Račinskas* paaiškintų, iš kur gali atsirasti Maskvai „džiaugsmas“, prieš Maskvą kovą organizavusiam ir didelę gausybę maskvėnų paklojusiam? Kaip galima tokius niekus teigti per svarbiausiąją žiniasklaidos LRT priemonę ir klaidinti klausytojus?

Taigi, jau ši savaitagalį Pirmojo Lietuvos prezidento Antano Smetonos 150-mečio jubiliejaus prieigoje, būtina kuo skubiausiai paskelbti, kad, būtent, **dėdės Antano dėka, bei jo artimųjų - Švietėjų dėka J. Krikštaponis išsiugdė nuo visuomenės nuslėptą Humanistinę pasaulėžiūrą, dar ir Humanistinės pedagogikos dėka, taikytos Marijampolės Jono Rygiškio gimnazijoje. Joje tik Humanistinės pedagogikos, akcentuotos į SAVIUGDĄ pagrindu J. Krikštaponis tapo garsiu sportininku**, kaip ir jojo bendramoksliai-varžovai tapo Lietuvos sporto teorijos pradininkais bei Lietuvos sporto pasaulyje garsintojais.

Visą tai atskleidžia atsiminimai tos pačios A. Astrauskaitės, užrašyti pagal Juozo Krikštaponio sesers pasakojimo fragmentas yra toks:

Veronikos Krištaponytės – Juodienės prisiminimai

Mano brolis, Lietuvos kariuomenės karininkas, partizanų Vyčio apygardos įkūrėjas Juozas Krištaponis, gimė 1912-aisiais metais Užulėnio kaime. Pradėjo mokytis Lėno pradinėje mokykloje. Paskui mokėsi Raguvoje. Ten gyveno mūsų pusseserė Morta Dvilaitienė, progimnazijos mokytoja, mamos sesers dukra. Vėliau brolį Juozą pervedė į Marijampolės sustiprintą mokyklą. Ten išvažiavo trys mokiniai. Du pabėgo, kad buvo sunku mokytis, tik brolis vienas liko. Iš Marijampolės jis stojo į Kauno karo mokyklą. Baigęs karo mokyklą, buvo paskirtas į II-ąjį pėstininkų pulką Kaune, buvo jaunesnysis leitenantas. Apie 1939-uosius metus gavo kapitono laipsnį. Brolis buvo sportininkas – disko metikas, rutulio stūmikas. Lietuvoje buvo laimėjęs pirmąją vietą rutulio stūmime, Latvijoje tarptautinėse varžybose – antrąją vietą. Turėjo daug sportinių apdovanojimų. (P.S.: Nors dėl paskutiniųjų dviejų teiginių pseudoistorikai bando teigti, kad tai „išsigalvojimai“ artimųjų, nes kaip „istorikai?“ nesigauja asmeninėse bylose, o, kad J. Krikštaponis įėjo į Lietuvos lengvosios atletikos istoriją, davęs tolimiems įrankių skrydžiams, garsinantiems Lietuvą pasaulyje - tam įrodymas yra per Lietuvos čempionatų protokolus, kuriuos studijuoti galima 15-toje temoje)

Brolis dar norėjo mokytis toliau, pirkosi knygas, bet prasidėjo karas. 1941 metais jis sugrįžo pas mus. Pėsčias parėjo iš Vilniaus. Buvo vedęs, žmona pasiliko Vilniuje.

Kai brolis Juozas mokėsi, teta Julija davė pinigų mokslui, ir dėdė prezidentas truputį padėjo. Paklausinėdavo, kaip sekasi. Prezidentas atvažiuodavo aplankyti, sakydavo, kad pas jus linksma, kad jūs visi dirbat, viskas tvarkoj pas jus, pasidžiaugdavo. Brolis Simonas, kai tarnavo kariuomenėj, niekam nesakė, kad jis prezidento sesers sūnus. Pažstamiems iš to paties kaimo prigrasė nesakyti. Brolis Juozas, mokydamasis karo mokykloj, taip pat niekam nesisakė. Kai baigė mokslus, prezidentas atėjo pasveikinti. Tik tada visi sužinojo, kad jis prezidento sesers sūnus.

Aš buvau pati jauniausia šeimoj, ilgai ganiau žqsis, vėliau - avis.

-68-

2. -oji tema: **Svarbiausieji J. Krikštaponi ginantieji liudininkų parodymai**

Tuos jau pristatyme teigtus parodymus galima papildyti, kaip visą sistemą, neigiančią istorikų išsigalvojimus pagal aiškiai tik 4 klaidingus „liudijimus“, paneigiamus elementariais prieštaravimais ir kitokiais žymiai patikimesniais parodymais, kurių yra žymiai daugiau. Vienas iš jų yra:

Pirmiausiai, netiesa buvo pasakyta tos Ukmergės konferencijos istoriko ir Mindaugo Pociaus trečiame pranešime-atsakyme į klausimus, dėl liudijimų, kad Krištaponis yra 2-os kuopos vadas:

„... Naujausiais duomenimis yra 9 (devyni) skirtingų laikų apklausti policininkai-liudininkai, mini Krikštaponio pavardę, kad jis buvo kuopos vadas - dabar yra papildomas tyrimas padarytas. Jeigu būtų koks vienas liudijimas, tai tada galima būtų abejoti. Bet kai yra 3 (trys) - 9 (devyni). Nežinau, kokio dar reikia didesnio, kad šitas žmogus vadovavo 2-ai kuopai?“

O, čia, kaip tik istorikas MANIPULIACIJĄ eilinę atliko, nes niekas toje konferencijoje neneigė, kad J. Krikštaponis nebuvo kuopos vadu. .

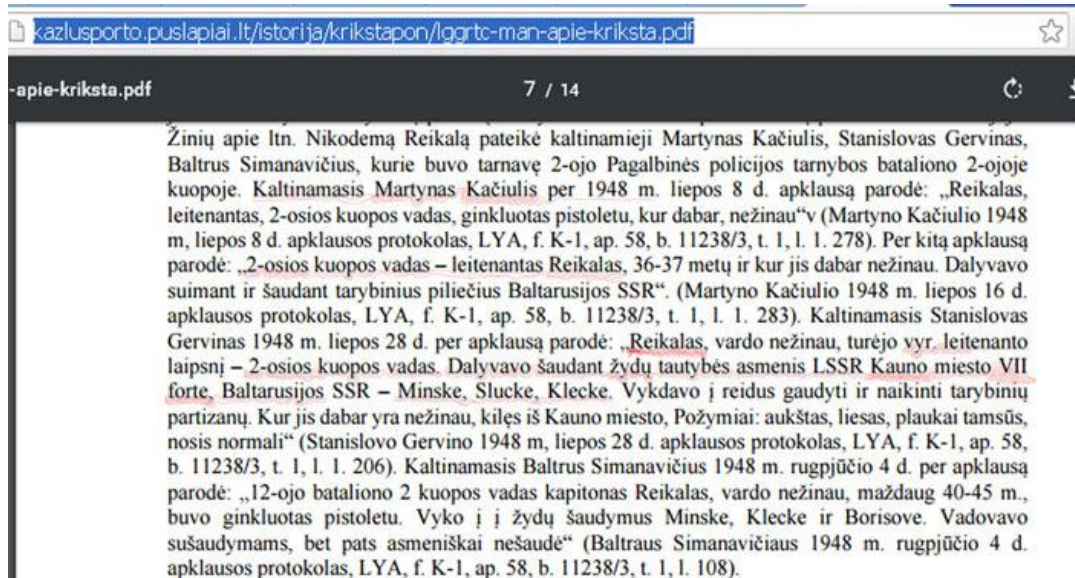
Pirmiausiai, jeigu pareigūnas suserga, tai ar jis įsakymo tvarka šalinamas iš užimamų pareigų, jei yra jam galimybė pasveikti ir vėl grįžti į savo pareigas? O, juk, **J. Krikštaponis atsidūrė svetimos valstybės kalėjime (kaip svetimos valstybės belaisvis), kuri išvaikė Lietuvos Laikinąją vyriausybę!** (toliau LLV), Tai nuo kada įsakymo tvarka bataliono vadas šalins iš užimamų pareigų vadovą, kurį būtina iš kalėjimo išprašyti, ir GESTAP-ui įrodyti, kad ir taip trūksta karininkų, ir kai tą išprašymą vykdo generolas S. Raštikis, kaip buvęs Krašto apsaugos ministras? Be, to, J. Krikštaponio kalinimas ar nebuvo Karinė PASLAPTIS ir kariai ar galėjo žinoti, kur jų vadą vadovybė "laikina išsiuntė"? Todėl man LGGRTC istorikas *Alfredas Rukšėnas* su direktoriumi dr. Arūnu Bubniu atsiuntė 13-os lapų išsamią turimą informaciją, kurioje felčeris-karys [Juozas Vosylius, ir visi kariai: Stasys Arštikaitis, Motiejus Migonis, Petras Andriuškevičius, Edvardas Guoga](#), liudiję J. Krikštaponį kaip kuopos vadą, stebinti tada manęs neturėjo, nes aš tada maniau, kad J. Krikštaponiui netikėtai į nacių valdomą Kauno kalėjimą atsidūrus, naujo vado neskyrė - įrodinėjo naciams, matyt, jog nėra kam vadovauti kuopai, ir todėl nauja vadas skirtas nebuvo, ir todėl minėtieji neturėjo teisės kito vado sakyti.

Tačiau, man ištyrus tuos visus parodymus šių asmenų, paaiškėjo, pirmiausiai, kad jų „liudijimų žodžiai“ yra „laužti iš piršto“, nes vienas ir tais pačiais žodžiais visi vienodai sakyti negalėjo ir, pasirodo, jie protokoluose **skirtingais žodžiais J. Krikštaponį minėjo ir minėjo tik Kaune vadovavusi.** Tai, ir įrodo, žemiau mano pavišinti Lietuvos Centrinio valstybinio archyvo (toliau LCVA) dokumentai, o kas norės mano hipotezę paneigti, lai iš Maskvos parveža GESTAP-o dokumentą su „vėlesniu, nei 1941 m.“ J. Krikštaponio kalinimo laikotarpio įrodymu. Bet „vėlesnis“ suėmimas prieštarauja istorinei-loginei sampratai, ir M. Pocius Ukmergės konferencijoje net nebandė įrodinėti.

Be to, istorikas M. Pocius pasakė Ukmergės konferencijoje netiesą, neva, tie apklausti "skirtingu laiku", kai tas laikas yra tik nuo 1961 m. vasario iki 1962 m. vasario, daugiausiai vasarą apklausas darant ir ne „9-ių“, o tik 7-ių, nes 2 rodė ne J. Krikštaponį, bet Tamošiūną ir Reikalą vadovavus. Taip, kad, jei tos apklausos buvo vykdomos tik metų tarpsnyje, tai jas galėjo vykdyti tas pats tardytojas - tardytojų grupė, ar neturėjusiųjų politinį tikslą apginti tikrąjį kaltininką N. Reikalą ir apkaltinti Prezidento sūnėną? Kodėl, 1961 metais ir dar po 20 m. 1982-ais m. [M. Kačiulis keičia 1948 m. parodymą?](#) Be to, **jei kariai buvo priimti į J. Krikštaponio kuopą, su juo buvo rugsėjo mėnesį, o jei jo spalyje ir lapkričio mėnesį, bet vis tiek skaitėsi Krikštaponio kuopoje, tai kokią „teisę“ turi šioje situacijoje J. Krikštaponį nelaikyti jų kuopos vadu? O kokią „teisę“ turi istorikas A. Rukšėnas 2014-12-19 „pažymoje“ slėpti tame naujajame tyrime atrastus liudijusius tikrąjį žudynių vadovą Nikodemą Reikalą, o taip patapgaudinėti konferencijos dalyvius-klausytojus įvairiausiais netikslumais? Juk tame naujame tyrime Nikodemą Reikalą žudynėms vadovavusį ne tik Baltarusijoje, bet ir Kauno VII-tame forte žydų žudynėms**

vadovavusį liudijo 1948 m. Martynas Kačiulis, Stanislovas Gervinas, Baltrus Simanavičius, kur tas naujas tyrimas yra užfiksuotas man 14-os psl. apimties LGGRTC atsiųsto atsakymo [7-tame psl.](#) taip:

-70-

46 pav.: Nikodemą Reikalą vadovavus žudynėms liudijimai. Galima [pasididinti](#).

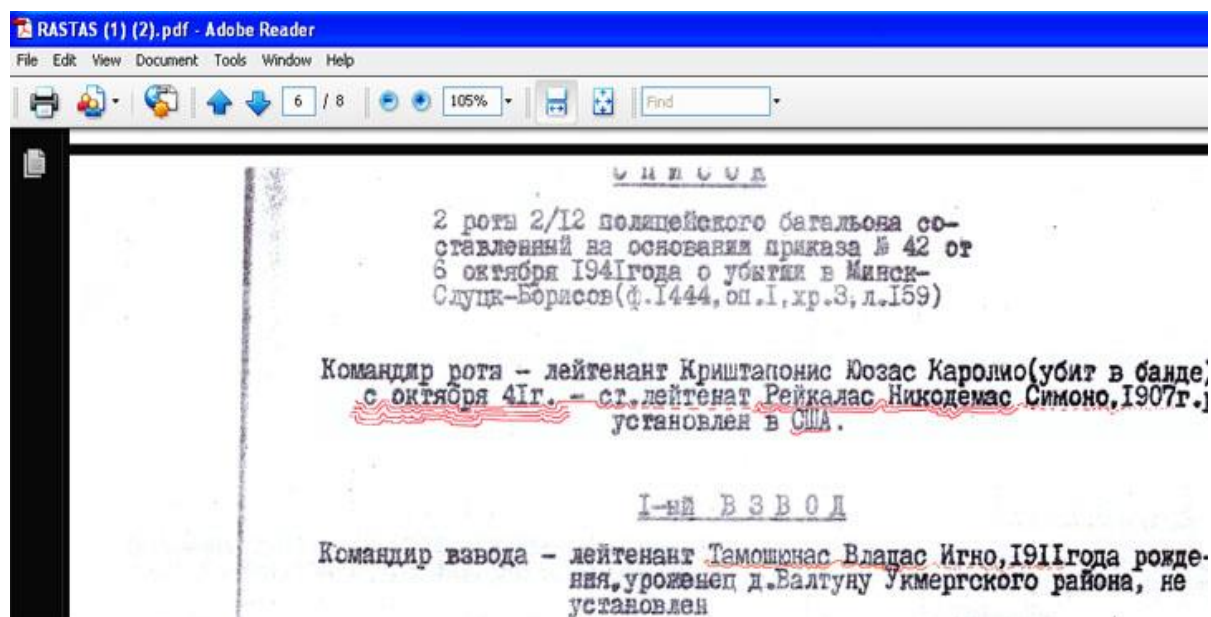
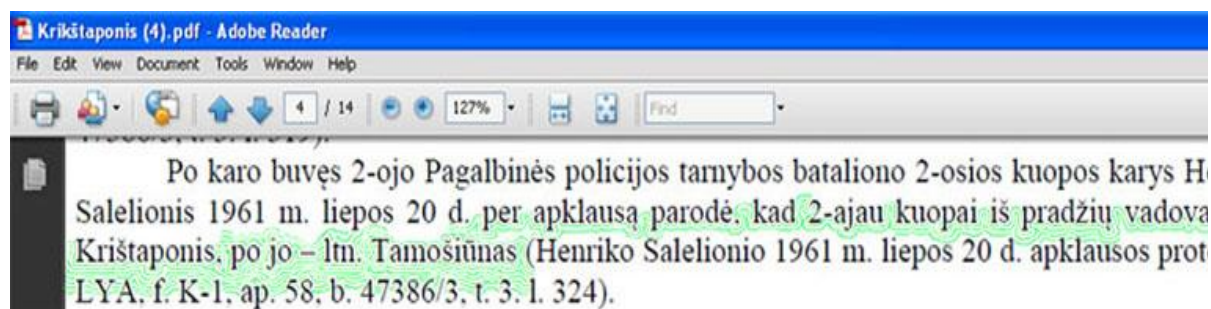
AČIŲ istorikui Mindaugui Pociui, jo [Pažymos](#) 10-11 psl. **demaskavus Martyną Kačiulį, kuris iš Nikodemo Reikalo į žuvusį Krištaponą liudijimą pavertė ar ne tikrojo žudiko gelbėjimui nuo teisinės atsakomybės, kuris tada dar buvo gyvas ir gyveno JAV? (Taip maniau, kol neradau jo prisipažinimą-pataisymą, kad vietoje Krištaponio turi būti Reikalas.)**

karininkai, t. 4, ..., p. 277). Tačiau 2-osios kuopos policininkai Baltrus Simonavičius, Stanislovas Gervinas, minėtasis M. Kačiulis, 1948 m. vasarą tardymo metu parodė, kad 1941 m. spalio pabaigoje ir lapkričio mėnesiais 2-ajai kuopai vadovavo lt. Nikodemą Reikalą. Kodėl M. Kačiulio parodymai prieštaringi, neaišku, reikalingi papildomi tyrimai. Be to, 2-osios kuopos buvęs policininkas Jonas Arlauskas 1961 m. rugsėjo 1 d. tardyme liudijo, kad 2-osios kuopos vadas buvo N. Reikalas (B. Simonavičiaus 1948 m. rugpjūčio 4 d. tardymo protokolas, LYA, f. K-1, ap. 58, b. 11238, t. 1, l. 103-108; S. Gervino 1948 m. liepos 28 d. tardymo protokolas, LYA, f. K-1, ap. 58, b. 11238, t. 1, l. 199-206 a. p.; M. Kačiulio 1948 m. liepos 8 d. ir 16 d. tardymo protokolai, LYA, f. K-1, ap. 58, b. 11238, t. 1, l. 278, 283 a. p.; Jono Arlausko 1961 m. rugsėjo 1 d. tardymo protokolas, LYA, f. K-1, ap. 58, b.

47 pav.: ištrauka iš 2021-12-03 Ukmergės konferencijai paruoštos Pažymos 5 psl. viduryje. Galima [pasididinti](#).

AČIŲ Mindaugui Pociui, parodžius ir Joną Arlauską, net 1961 m. liudijusiam, kad kuopos vadu buvo N. Reikalas. Tai jau žymiai patikimesni 5 liudininkai (jie bus žemiau) neliudijantys Baltarusijoje buvus J. Krikštaponį ir liudija N. Reikalą bei J. Krikštaponio pavaduotoją Tamošiūną. Tik kodėl M. Pocius „nepastebėjo“ Kauno VII-tame forte žydų žudynių paminėtino fakto ir nepaminėjo tai savo Pažymoje? Negi tai „nesvarbu“, N. Reikalui pakeičiant Kauno kalėjime sėdintį J. Krikštaponį?

Svarbiausia, reikia **A Č I Ų** tarti Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrui (toliau LGGRTC, arba Centras), kuris į mano pateiktus klausimus MOKSLIŠKAI atsakė net 14 psl. apimties [2021-11- Nr. 55R- atsakymus](#) ne tik čia aukščiau [2 pav.:](#) paminėtų liudininkų žymiai detalesnį pateikimą, bet ir naujajame tyrime, kuriame tarp visų naujai atrastų liudininkų, atradau DAR VISUOMENEI NEŽINOMUS ketvirtą IR penktą PATVIRTINIMUS, jog **J. Krikštaponis, kaip ir, NEGALĖJO BŪTI Baltarusijoje**, kurį čia žemiau 4 - 7 paveiksliukuose (toliau tekste „[pav.:](#)“), naujaisiu rodau pirmiau, o kitus 3-is jau žinomus patvirtinimus žemiau:

kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-sesers-pasakojimai.htm

Po keleto mėnesių jį draugai ištraukė iš kalėjimo. Grįžo į tėviškę, Užulėnio vienkiemį - Pabarninį, kur gyveno mūsų šeima. Namuose visą vokiečių okupacijos laikotarpį slapstėsi, dieną niekur viešai nesirodydavo. Kartais išeidavo į mišką pamedžioti.

При ликвидации этой банды был убит главарь банды
КРИШТАПОНИС Иозас с.Ионаса, 1912г. рождения,
урожд.дер.Ужуленис Укмергского уезда, лейтенант
бывш.литовской армии истарший лейтенант Красной
Армии, при немцах арестовывался пестапо и после
трехмесячного содержания под стражей в Каунасской
тюрьме - освобожден:

4-7 pav.: dokumentų ištraukos, kurių kiekvieną atskirai galima su pele bakstelėti ir įeiti į tų dokumentų platesnius-išsamesnius vaizdus.

Kaip 4 pav. matote, aukščiau M. Pocius paminėtame NAUJAME TYRIME iš 9-ių paminėtųjų aptiktame 1961-07-20 apklausos protokole *Henrikas Salelionis* aiškiai parodė, kad **2-ai kuopai iš pradžių vadovavo ltn. Krištaponis, po jo - ltn. Tamošiūnas**, lygiai taip pat, kaip ir 5 pav.: KGB sąrašė nurodyta, jog **2-os kuopos vadas yra J. Krištaponis, o nuo 1941 m. spalio mėnesio Nikodemus Reikalas**. Tą patį patvirtina ir *Henrikas Salelionis*, bei *J. Vėsa*.

Vadinasi, KGB tyrėjai, tikriausiai, matydami GESTAP-o dokumentuose apie J. Krikštaponio suėmimo ir kalinimo Kauno kalėjime faktą, todėl jo išvykos nuo 1941 m. spalio 06 d. į Baltarusiją nerodo - rodo 2-os kuopos vadu ginklininką *Nikodema Reikalą*, kuris, matyt, su *Vladu Tamošiūnu* pakeitė j kalėjimą atsidūrusį J. Krikštaponį, nes pastarasis buvo I-ojo būrio vadas ir buvo, matyt, kaip kuopos vado pavaduotojas? Tas 5 pav.: KGB sudarytas Sąrašas paimtas iš L. R. Generalinės prokuratūros 2015-01-22 Nr. 17.2-841 rašto priedų, kuriame nurodoma, jog **dėl J. Krikštaponio „kaltės“, nesant objektyvių duomenų, nėra teisinio pagrindo dėl jo kreiptis į teismą**. Spėju, kad tas KGB Sąrašas ir buvo tuo kertiniu dokumentu atmesti kaltinimą, L. R. Generalinei prokuratūrai net nežinant, kad J. Krikštaponis buvo nacių kalinamas. Kaip tik, tame KGB Sąrašė nesimato, kad nuo 1941 m. spalio mėnesio N. Reikalui tapus kuopos vadu, „galėjo“ būti „du vadai“, kaip teigė M. Pocius - tai blaiviai mąstantiems nesuvokiama - nesuvokiama ir man, kaip tarnavusiam karinėje tarnyboje. Du

vadai (pakaitiniai) gali būti tik tuo atveju, kai jie yra pavaduojantys, pagrindiniam-įstatyminiam negalinčiam eiti savo tiesioginių pareigų. Tašką M. Pocius Krikštonio-Reikalo kaitos teiginiui deda dar vienas - PENKTASIS M. POCIAUS NUSLĖPTASIS paminėto naujojo tyrimo *Juozo Vėsos* 1962 m. teiginys toks:

puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-apie-kriksta.pdf

8 / 14

gruodžio 18 d. Po karo buvęs 2-ojo Pagalbinės policijos tarnybos bataliono 2-osios kuopos karys Juozas Vėsa parodė: „Nuvykus į Baltarusiją mūsų batalionas buvo vadinamas 12-uju, jo vadu buvo Impulevičius. Aš buvau antroje kuopoje, pirmame būryje. Mūsų kuopos vadu buvo iš pradžių Krištonis, vėliau Tamošiūnas, Reikalas. Jie keisdavosi. Mūsų būrio vadu buvo Juodis, po jo Tamošiūnas ir dar kas tai, bet dabar neprisimenu. Vieno būrio vadu buvo Gecevičius. Kitų vadų neprisimenu” (Juozo Vėsos 1962 m. sausio 24 d. apklausos protokolas, LYA, f. K-1, ap. 58, b. 47386/3, t. 3, l. 334). Buvęs 2-ojo Pagalbinės policijos tarnybos bataliono 2-osios kuopos karys Stanislas Gervinas 1948 m. liepos 28 d. per apklausą duotus parodymus dėl ltn. Nikodemo Reikalo buvimo 2-osios kuopos vadu pakoregavo per apklausą 1962 m. vasario 13 d.: „Visą savo tarnybos batalione laiką aš buvau antroje kuopoje. Kuopos vadu vienu metu buvo leitenantas Reikalas, o prieš jį Krištonis (Stanislavo Gervino 1962 m. vasario 13 d. apklausos protokolas, LYA, f. K-1, ap. 58, b. 47386/3, t. 4, l. 47). Tad galimas dalykas, kad Martynas Kačiulis, Stanislas Gervinas, Baltrus Simanavičius minėtus parodymus galėjo duoti paprasčiausiai dėl to, nes tiksliai neprisiminė 2-osios kuopos vadų kaitos.

53 pav.: Juozo Vėsos liudijimas, papildantis Henriko Salelionio teiginį ir taip pat Stanislovo Gervino lyg. ir psichologinis prievartavimo bandymas 1948 m. N. Reikalo žudynėse paliudijimą po 14-os metų pakeisti į J. Krištonį, kaip tai pakeitė Martynas Kačiulis. Galima pasididinti.

Kaip matome, ir čia, kaip pagal H. Stalelionį, kažkur Krištonis išnyksta, kai jo niekas kaitalioji neturėtų kaip pastovų įstatyminį vadą. Taip. kad, gali patys kariai nesuprasti, kada išnyko Krištonis, kai jiems turėjo būti tvirtinama, kad jie yra Krištonio kuopos kariai, nors jojo nebuvo Baltarusijoje. Bet, štai, še, Tau, jujų (t. y. Krištonio) pavaduotoją Tamošiūną keičia N. Reikalas? *Ar ne todėl, kad Tamošiūnas, taip pat iš Ukmergės žemės, kaip ir Krištonis, nuo Siesarčio krantų Valtūnų kaimelio šalia Šventosios, matyt, jam buvo nepriimtinas vadovavimas žudymui ir gal galėjo apsimetinėti nemokančiu tokioms operacijoms vadovauti? Gal, todėl N. Reikalą skyrė kaip patyrusį žudymui vadovauti?* Taip aš maniau, kol nepamačiau čia aukščiau pristatyme pateiktojo Vuosaičio liudijimo, o taip pat ir kitų pristatytų apie Tamošiūną labiausiai liudijančius Baltarusijoje, kaip 2-ajai (J. Krištonio) kuopai vadovavusiam. Ar tie liudijantys savo noru liudija, ar jie buvo verčiami „liudyti“, tai irgi okupacinėmis struktūromis pasitikėti negalima ir reikalingas

nuodugnesnis tyrimas.

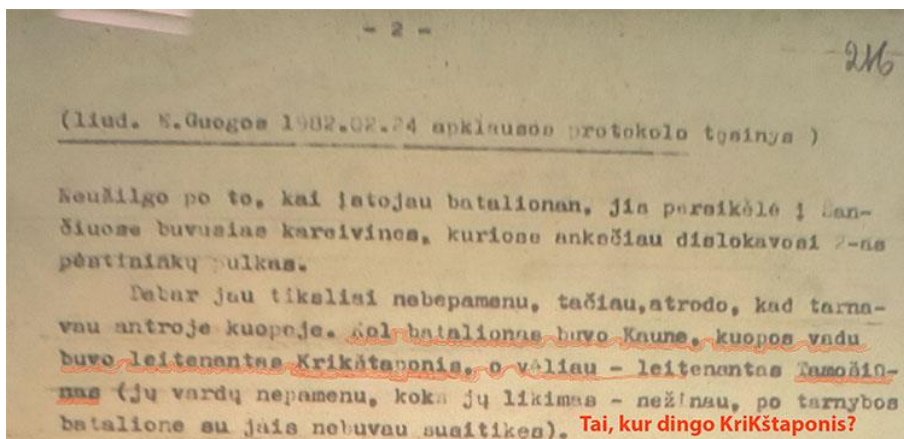
Taigi, kaip matome **J. Vėsos liudijimas papildo**
Henriko Salelionio teiginį, pridedant N. Reikalą!

Tuo labiau, lyg, o su Stanislovu Gervinu, tas pat daroma, ką ir su M. Kačiu, kad dar gyvą N. Reikalą pakeisti į žuvusį J. Krikštonį? Kaip tada galima vadovautis sovietinių organų "tyrimų" duomenimis. Taip maniau, kol neatradau M. Kačiu prisipažinimo, todėl po to, kad KGB kaip ir gynė J. Krikštonį, savo sudarytame 2-osios kuopos sąraše, rodydama Baltarusijoje kuopos vadu esant N. Reikalą, todėl taip manomas daugeliu, jog, neva, „KGB norėjo apšmeižti J. Krikštonį dėl A. Smetonos sukompromitavimo“ - tokiam būgštavimui pagrindo nėra, nes tada KGB negalėjo numatyti, kad grius Sovietų Sąjunga ir Lietuva bus nepriklausoma, kad ją reiktų kompromituoti. Kad J. Krikštonio nėra nebūta Baltarusijoje, tą patį matome [6 pav.](#) ir iš Juozo sesers Veronikos Krikštonytės-Juodienės PASAKOJIMO LOGIKOS, kad brolio suėmimas buvo vokiečių okupacijos pradžioje, kur po kelių mėnesių kalinimo, grįžęs namo, slapstėsi VISA vokiečių okupacijos laikotarpį. Jeigu jis būtų kalbėjęs „po demobilizacijos ... - nuo 1942 m. rugsėjo iki 1944 m. liepos“, [kaip 2021-12-03 konferencijos pagrindiniame pranešime, galimai. klaidino Mindaugas Pocius](#), tai tada sesuo būtų pasakiusi „pusę“, arba „dalį“ vokiečių okupacijos laikotarpį, arba, žodžio „VISA“, visai nebūtų minėjusi, o tada J. Krikštonis nebūtų galėjęs 1944 m. liepos 20 d. nei suruošti Partizanų sąskrydžio ir nebūtų galėjęs suorganizuoti su [lėktuvu iš Vokietijos ginklų parskraidinimo](#), nes tik grįžusiam iš kalėjimo, ir, dar vienoje kameroje su komunistais pasėdėjusiam, tikrai, vokiečiai ginklų nebūtų patikėję. Be to, **komunistai suiminėjami buvo tik 1941 m. o vėliau jų neturėjo likti.** Bet, deja, kaip matome [7 pav.](#), NKVD generolas „nuslėpti“ ką nors „bandito“ karo meto veikloje, tikrai, jokių motyvacijų turėti negalėjo. Juolab, matome, kad **NKVD generolas - keistai net net 7-is mėnesius dėsė, matyt, studijavo savo auką, kol atsiskaitė už J. Krikštonio būrio sunaikinimą.** Juk, sovietinių „išvaduotojų“ nuo nacių nukentėjusiojo ANTInacio SUNAIKINIMAS, tikrai, politiškai nepuošė naikinimo ataskaitos, - todėl ar ne galima paaiškinti net 7-ųjų mėnesių tempimą-ieškojimą, kad ką nors surasti; ką veikė jų auka karo metu ir kaip ją „sunacinti“? (**P. S.:** kursyru man anksčiau kilę

klausimai iki Ypatingo archyvo studijavimo)

(Tai ar ne analogiškai dabar V. Putinas „sunacina“ visą ukrainų Tautą?) Ir jeigu nužudytas J. Krikštonis NKVD-istai nustatė visus karo tarnybos duomenis, tai, manau, kad A. Impulevičiaus bataliono „nematyti“ dokumentų negalėjo - paprasčiausiai, NKVD-istams, matyt, nebuvo tikslo narstyti po bataliono įsakymus to laikotarpio, kuriuo metu buvo kalinamas jų sunaikintasis? Todėl nereikia stebėtis, kad komunistams ir jų pakalikams vėliau pavyko Didvyrių „sunacinti“ per tardymo protokolus. Ar ne dėl to, Tautinio Atgimimo (tik ką mirusio M. Gorbačiovo Persitvarkymo-„Перестройка“) laikotarpyje į Maskvą išvežama daug KGB dokumentų, dėl kurių LTSR AT 1990-02-20 sesijoje [Romualdas Ozolas triukšmą kėlė](#)? Ar tie GESTAP-o dokumentai neiškelia į Maskvą?

Bet, man dabar aptikus, beveik, lygiai tokią pat ataskaitą skirtą Berijai iš karto kitą dieną po J. Krikštonio sunaikinimo ir dar vieną ataskaitą išsamesnę generolui Leontjevui, paaiškėjo, kad J. Kapralovo raštas yra skirtas visai kitiems dalykams, panašioms, kaip apkaltinti J. Krikštonio išlaisvinimo organizatorių Juozo giminaitį generolą S. Raštikį. Todėl aiškiai matoma, kad suėmimo-kalinimo data sąmoningai nuslėpta, nes 1941 m. suėmimas-kalinimas kaltinimui Sąjungininkams netinkama. Šią mano HIPOTEZĘ stiprina tai, kad generolas P. Kapralovas nebuvo beraštis, kaip tokiu buvo jo viršininkas Maskvoje Leontjevas, kuris tik pradinio mokslo išsilavinimą turėjo. O P. Kapralovas mokėsi rimtame Rytų kalbų institute, kurio nebaigė, bet ten pakliūti galėjo tik vidurinį mokslą baigęs. Todėl paminėjęs jis J. Krikštonio suėmimą-kalinimą, nepaminėti datos negalėjo - jei nepaminėjo, tai, greičiau, tikrai, negalėjo dėl jos netinkamumo kaltinti už J. Krikštonio išlaisvinimą. (Čia, aišku, HIPOTEZĖ, kurią būtina tirti)

54 pav.: ištirauka iš Edvardo GUOGOS 1982-02-24 apklausos protokolo 2-o psl. ir 216 archyvinės numeracijos lapo,

kurio visą lapą pridedu PRIEDUOSE; dokumentų vaizdų failus su jų užvardymais archyvinių adresų.

Visuose tuose dokumentuose AŠ BRAUKAU-ŽYMIU **RAUDONAI** PERFOMANSO STILIUMI,

kad niekas nepagalvotų, jog tai „KGB-istų žymėjimai“, ir ant tų dokumentų

RAUDONOM RAIDĖMIS PASTABAS-KLAUSIMUS RAŠAU.

(Galima ženkliai [pasididinti ir prasiplėsti](#) šį vaizdą.)

Šio Edvardo GUOGOS, sūnaus Jono, gimusio 1913 m. JAV Bruklino mieste, vedusio ir pensininko, tada (1982 m.) gyvenusio Šakių miesto Tarybų gatvės 53-5, LIUDYTOJO APKLAUSOS PROTOKOLAS prasideda 215-uoju archyvinio numeriu ir apklausa vykdyta Vilniuje 1982 m. vasario 24 d., pradėjus apklausą 10 val. 30 min. bei pabaigus 12 val. 50 min., kuris saugomas Lietuvos Ypatingajame archyve (LYA) ir Lietuvos centrinio valstybinio (LCVA) archyvo Kopijavimo ir mikrofilmavimo skyriaus nufotografuotas iš FONDO K-40, APRAŠO 2, kurį nufotografavau iš mikrofilmo Nr.: 2 1 .1.0, kurio originalas yra Sov. Sąjungos valstybinio saugumo komiteto (KGB) byloje; t. y.:

ДЕЛО № 13, т.1

„Материалы и отношении нацистского ... преступника И О Д И С А Ю. Ю.“

Pagal BYLOS VIDAUS APYRAŠĄ, prasidedančiu lapu 1, šis E. Guogos apklausos protokolas yra įrašytas 71-u Eilės Nr.-iu ir šio dokumento pavadinimas „Liudytojo Guogos E. J. apklausos protokolas“ su Lapų Nr.-iais 215-218 bei 1982-02-24 pastaba.

Kadangi man nėra techninių galimybių perkrauti savo „[kazlusporto.puslapiai.lt](#)“ tinklalapio serverio tų visų begalės didelio kiekio apklausų lapų vaizdų nuotraukomis, tai todėl dabar trumpai charakterizuoju *Edvardą Guogą*, kuris apklausos protokolo 1-mame psl. (216 lape) nurodė, jog į batalioną įstojo kaip į SAVISAUGOS BATALIONĄ liepos mėnesyje, kai jis dar, jo žodžiais, tas batalionas „... organizavosi Kaune. Tada batalionas turėjo patalpas amatų mokykloje Miškų gatvėje Kauno miesto cente.“ jam vadovavo ne A. Impulevičius, o majoras Šimkus ir pirmasis „vėliau buvo paskirtas ...“.

Iš šios labai svarbios aplinkybės galima spręsti, jog E. Guoga kaip bataliono senbuvis ir turėjo matyti, kaip į batalioną jojo kuopos vadu tapo Juozas Krikštonis, jį privalėjo gerai pažinti, nes išvykai į „*gaudynes*“ Jonavos miškuose, kurias pagal kitų liudininkų teiginius vadovavo, būtent, J. Krikštonis. Todėl E. Guogai ir privalėjo išstrigti atmintyje kuopos vadų pokytis, ir todėl jį paminėti turėjo. Todėl šis E. Guogos liudijimas dėl Krikštonio ir Tamošiūno pasikeitimo 2-ajai kuopai vadovavimo turėtų būti labai patikimu. O, kad silpnai jis atsiminė savo kuopos numerį, dėl ko „prisidirbę istorikai“ gali kabinėtis, kaip jiems įprasta „tyrinėti“ Redukcionistiškai-STALINISTIŠKAI,

- viską tik iš konteksto traukiant, tai juos reikia „nulinčiuoti“, nes jiems reikia įtikinti, jog REIKIA MOKSLIŠKAI - Holistiškai (VISUMINIAI) PROCESĄ MATYTI.

O tada pasimatys, jog tai labai natūralu neatsiminti kuopos numerio, nes pagal kitus liudininkus toje kuopoje visokie pokyčiai vyko, kuriuos aš vėliau pateiksiu, jog šios J. Krikštaponio 2-osios kuopos vadai dažnai kaitaliodavosi ir šita kuopa daugiausiai būdavo naudojama žudynėms - tai liudija beveik visi liudininkai, kurių daugiausiai ir yra iš tos pačios 2-osios kuopos.

Ir tai labai natūralu, KAI PASTOVAUS KUOPOS VADO NEBELIKO (J. Krikštaponiui, greičiausiai, patekus į nacių valdomą Kauno kalėjimą - tai dar hipotezė) - NELIKO KAM RŪPINTIS TOS KUOPOS KARIAIS, KAD JIE NEBŪTŲ ĮTRAUKIAMAI Į KARINIUS NUSIKALTIMUS. Juolab, pagal liudininkus, toje kuopoje žudynėse asmeniškai labai reikėsi (po sušaudymų dar gyvus-sužeistus pribagainėdami) tai 2-ajai kuopai priklausantys karininkai leitenantai *Marcišauskas, J. Juodis* ir, ypač, j. ltn. Gecevičius, kuris organizavo iš visų kuopų savanorių-žudikų specialiąją komandą, nes, nejpratusiems žudyti, iš karto bloga pasidarydavo, ir juos, čia pat, reikėdavo keisti. Be to, pastarasis (Gecevičius) gerai mokėjo vokiečių kalbą ir jis labai bendraudavo su vokiečių vadovybe bei perduodavo batalionui jų nusikalstamus nurodymus, tačiau jei būtų ten „J. Krikštaponis“, tai jis, kaip, irgi, labai gerai mokantis vokiečių kalbą, gal, nebūtų leidęs savo pavaldiniui reikštis ir patsai būtų su vokiečiais bendravęs, bei, kaip teisę išmanantis (buvo *VDU teisių fakultete išklauses 5-ųjų semestrų kursą*, nurodytą jo laipsnio Pakėlimo lape - ...), gal, būtų įrodęs vokiečiams, kad tai Kariniai nusikaltimai? Juolab, jis tai vokiečiams įrodyti sugebėjimą pademonstravo, išgelbėdamas Bognopolio kaimą nuo sudeginimo su žmonėmis (...).

Svarbiausia, kad nėra jokio liudijimo apie J. Krikštaponio bendravimą su vokiečiais, - o tai šokiruoja, kas jau prieštarauja elementariausiai logikai, nes LGGRTC paskyrė tik vieną istoriką *Alfredą Rukšėną*, kuris, greičiausiai, net suignoravo prie Centro sudarytą Pasipriešinimo (Rezistencijos) dalyvių teisių komisijos ... nurodymus: pateikti J. Krikštaponį charakterizuojančius duomenis ir ištirti, kodėl tik po 20-40 metų atsirado „kaltinimai“ Didvyriui, kurie mąstantiems ir kėlė įtarimus:

P. S.: o įtarimų pagrindą sudarė tai, kad labai jau panašu, kad buvo laukiama, kol numirs paskutiniai J. Krikštaponio biografijos liudininkai, - tai:

1. a. a. 2008 m. J. Krikštaponio ryšininkas bei kaimynas ir žymus tauto dailininkas *Mykolas Dirsė*, kuris savo darbus eksponavo net LGGRTC muziejuje

2. a. a. 2010 m. minėtas *Edvardas Guoga*.

3. a. a. 2011 m. vasario pabaigoje į Anapilį išėjo J. Krikštaponio sesuo *Veronika Krikštaponytė-Juodienė*, kuri vienintelė iš seserų visą laiką gyveno pas tėvus ir per visą vokiečių okupacijos laikotarpį matė savo brolių namuose nuo vokiečių besislapstantį, kai jis grįžo iš kalėjimo, ir tą labai svarbų liudijimą paliko [Atsiminimuose](#), kraštotyrininkų [užrašytuose](#). Pagal logiką, broliui Juozui slapstytis nuo vokiečių reikėjo, gal, kad negrįžti į batalioną, kuris užsiiminėjo ne tuo, kuo reikėjo - apie tai galėjo pranešti artimas giminaitis, pusseserės vyras generolas S. Raštikis, kurio dėka, pagal šios sesers Veronikos įsitikinimus, ir buvo išlaisvintas J. Krikštaponis iš kalėjimo to generolo [dėka](#). Negrįžti į batalioną J. Krikštaponis galėjo, gal, ir oficialiai, nes kalėjime dėl labai prasto maisto buvo sublogęs (apie tai dar atskirai pateiksiu samprotavimų), o, gal, pažįstamo-[draugo - Karo gydytojo](#) dėka ar ne galėjo būti nusilpimas diagnozuotas su būtinybe reabilituotis? Tik tuo „girtis“ nei namuose nei niekur, gal negalėjo, kad vokiečių laikais slapstėsi nuo vokiečių, ypač, po Bognopolio kaimo išgelbėjimo, netikėtai, iš kažkur jam atsiradus? Tai, ar ne jis pats tada galėjo sugalvoti „legendą-pasaką“, neva, apie „iš Baltarusijos grįžimą“ savo kaimynams, tolimesniems artimiesiems (su juo negyvenusios sesers Elenos šeimos nariams) bei savo buvusiai žmonai per skyrybas, su kurios nuotrauka kišenėje; ir turėjo žūti, nes ją, pagal kraštotyrimus tyrimus-pasakojimus artimųjų - vis tiek po skyrybų savo Kunigundą mylėjo? O jojo iš kalėjimo išlaisvinimo, bei minėto generolo poveikio simptomai aiškiai matomi LCVA archyvo fondo R-1444 dokumentuose, **į kuriuos reikia žiūrėti kitu kampu; pagal mokslinius, o ne pagal politinius principus**, apie kuriuos čia žemiau pabrėšiu. Tik, **labai liūdna, kad Didvyrio sesei Veronikai, tik, tik išėjus į Anapilį, čia pat, net padoriai gedului dar nepasibaigus, labai artimas bolševizmui Anarchijos Lietuvoje puoselėtojas bei savo F. b. profilyje kaip ir 1940 m. sovietinės okupacijos garbintojas Evaldas Balčiūnas 2011 m. balandžio 11 d. savo ekstremistiniame „antifa“ tinklalapyje ir paskelbė apie J. Krikštaponį tame batalione, ir to bataliono nusikaltimus**. O tai iššaukė ir piketus tuo asmens organizuoto, kuriam dabar baudžiamoji byla iškelta už Partizanų diskreditavimą bei pabėgusiam į Rusiją. (...) Bet, civilizuotame-demokratiname pasaulyje, gal, neturi būti taikomos kolektyvinės bausmės tik už trumpalaikį priklausimą ...?

4. a. a. 2022 m. J. Krikštaponio kaimynas, kurį Didvyris savo išminties ir teisinių žinių dėka išgelbėjo savo kaimyną bei jojo tėvus - ir kitus artimus nuo sudeginimo dar to kaimyno vaikystėje, ir kuris 2021-12-03 Ukmergėje per mokslinę konferenciją bandė apie tai detalai papasakoti, iš anksto užsirašęs diskusijose. Tačiau tos **konferencijos diktatorius - Lietuvos istorijos instituto pavaduotojas bandė neleisti pasisakyti, o patsai direktorius net [nutraukė liudininko pasakojimą](#)**, o tas išvytasis čia pat ir IŠĖJO IŠ Šio Pasaulio, nusinešdamas labai svarbią paslaptį, kuri „istorijos?“ institutui buvo kaip ir žalinga pagal propagandos tikslus, kad giliau sleisti melą toje

mokslinėje konferencijoje, kuris buvo pradėtas to „instituto?“ Pažymyje, kurią LGGRTC nuplagijavo su visomis grubiausiomis klaidomis apie kurias pačias svarbiausias 7-ias apgavystes pateikiau [Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pirmininkei Skirgailei Žalimienei](#).

Kaip tik, Rezistencijos dalyvių teisių komisijos nurodytų-siūlytų klausimų LGGRTC, greičiausiai, netyrinėjo - netyrinėjo ir kraštotyrininkų užrašytų atsiminimų apie J. Krikštaponį bei jo ypatingąsias savybes? Netyrinėjo ir šio dvigubo Didvyrio net prieš nacizmą atlikto protesto aplinkybes bei to įvykio psichologinių aspektų, o, svarbiausia, - laikmečio nenustatė. O, kaip tik, visų istorinių aplinkybių visuma apie tą įvykį Ukmergės restorane su loginių faktų gausa krypta į 1941 m. rudenio pradžią - į Holokausto Ukmergėje vykdymo laikotarpį! Be to, A. Rukšėnas, vargu, ar tyrinėjo LYA apklausų protokolus, kuriuose yra visa aibė sveiku protu nesuvokiamų prieštaravimų!? Čia žemiau kai kuriuos ir pateikiu - ypač, PAGRINDINĮ MOKSLIŠKUMO IGNORAVIMĄ - TAI IGNORAVIMĄ DVIEJŲ PAGRINDINIŲ ARCHYVŲ DOKUMENTUS, VIENAME IŠ JŲ NET NEBUVUS VISAI ir todėl „pažymose“ „skaldant pasakas“, apie kurias dar čia žemiau primenu.

Sveiku protu nesuvokiama, kaip istorikui „negalima buvo“ pastebėti, kad, net paties 3-čiosios kuopos vado Juozo ŪSELIO tvirtinimo, jog jojo 3-čioji kuopa ir Zigmo KEMZŪROS vadovaujamoji 1-oji kuopa atlikinėjo pastovius įvairių objektų saugojimo bei kitus darbus, o pagal J. Ūselį, atseit, „2-oji kuopa pasilikinėdavo kareivinėse tam, kad ją panaudoti specialiose - žudynių vykdymo operacijose“? (...) Kodėl istorikai neatliko analizės tokio teiginio, kad, gal, ir kiek klaidingo?

Šokiruoja, jog Juozui Ūseliui skirtame mirties nuosprendyje pabrėžta, jog šis; kaip 3-čios kuopos vadas žudynėms vadovavo ir 2-ajai kuopai. Šis teiginys yra toks:

1941 metų rugpiučio 25 d. Ūselis buvo perkeltas į naujai suorganizuotą Kaune antrąjį "pagelbinės policijos tarnybos" batalioną ir paskirtas 3 kuopos vadu. 1941 metų spalio 6 d. Ūselis su kuopa bataliono (vėliau pavadinto 12-tuoju apsaugos baru) sudėtyje išvyko į Minską. Būdamas Minske, Ūselis vadovavo 12-tojo "apsaugos" bataliono 2-ajai kuopai, kuri vykdė masinį žmonių naikinimą. **Tai, kur dingo J. Krikštaponis? Ar ne todėl J. Ūselis rodė 2-ai kuopai vadovavusį "Krikštaponį", kad nuo savęs kaltę sumažinti?**

Antai, 1941 metų rudenį Ūselio vadovaujama kuopa šaudė žmones iš Minsko geto ir koncentracijos stovyklų. Šios akcijos metu buvo nužudyta keletas tūkstančių žmonių.

[55pav.:](#) nuosprendžio 1962-10-20 Vilniuje nuo 1-mo lapo iki 14-to 14-tas psl., ištrauka mininti J. Ūselį kaip 2-os kuopos vadą.

Padidintą vaizdą galima atsiversti priede.

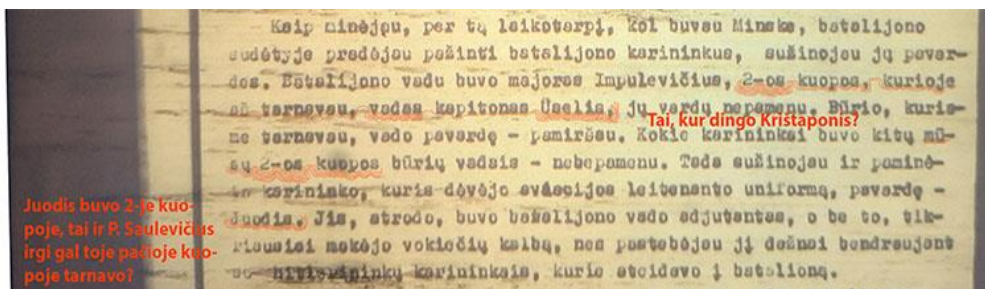
Tai dar vienas įrodymas, kad J. Krikštaponio būti negalėjo, jeigu jau kolega A. Ūselis pavadavo žudynėse.

Pabraukta koncentracijos stovykla, nes ne aišku, ką tai turima mintyje - ar Civilių, ar Karo belaisvių stovyklas? Mat, Karo stovyklas neturėtų būt vadinamos "Koncentracijos" stovyklomis - taip mano žymus Baltarusijos kraštotyrininkas *Olegas Usačiovas*, tyrinjęs Štalag-352 istoriją. (Galima ženkliai [pasididinti ir prasiplėsti](#) šį vaizdą iki pilno lapo vaizdo)

-80-

Kad tai, neva, „spausdinimo klaida“ - neatrodo, nes skaitymo zonoje yra čia pat pabrėžta jojo 3-čioji kuopa, ir jeigu būtų, neva, „klaida“, tai kiekvienam pašaliniui čia pat kitoks kuopos numeris net „akis išbadytų“ ir niekas nesuprastų, kaip iš kart dvejoms kuopoms galima vadovauti! Juolab, teismo nutartis; dar su mirties nuosprendžiu, - tai, jau per daug atsakingas dokumentas, kad tokią „pačią grubiausią klaidą“ palikinėti.

Tuo labiau, kad šioje teismo nutartyje pažymėtas žudynėms J. Ūselio vadovavimą 2-ajai kuopai patvirtina, atseit, 2-oje kuopoje „tarnavęs“ P. Saulevičius, kurio vyko 1982-02-09 apklausa ir jos teiginį matote to apklausos protokolo 2-trame psl. bei 203 lape, įrodinėjantis, jog „2-os kuopos, kurioje P. Saulevičius tarnavo, vadu buvo kapitonas Ūselis“. Tas liudijimas atrodo taip:

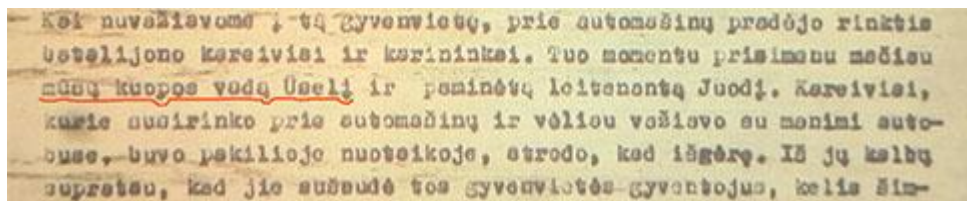
56pav.: Neaiškiaus kažkokio "P. Saulevičiaus, neva, iš 2-osios kuopos, kurio 2 ir 3 psl. pilni pateikiami prieduose. (Galima šį vaizdą ženkliai [pasididinti-prasiplėsti](#) iki pilno 2-tro puslapio vaizdo)

Aišku, įtartina, kad tas P. Saulevičius galėjo sumaišyti savo kuopas, būdamas, kad ir 3-čioje ir vienu skaičiumi apsirikdamas? Bet, deja, aš tokio „P. Saulevičiaus“ nei 3-čioje kuopoje ir, aplamai, - jokiaje kuopoje neradau; garsiojo spalio 06 d. išvykos iš Kauno į Minską vykimo įsakymo Nr. 42 tarp pusės tūkstančių bataliono karių sąrašė.

Labai panašu, kad J. Ūseliui mirties nuosprendžiui paskelbt, galėjo pritrūkti kaltinimų, todėl KGB-istai ar ne **GALEJO IR NUO GATVĖS BET KOKĮ „Liudininką“ PASIKVIESTI ???** Mat, jis labai keistai liudija - tokių „pasakų“ aš dar ne mačiau protokoluose tarp per keliasdešimt liudijimų, kad pradėtų aiškinti, kad tik, neva, „Minske pradėjo pažinti karininkus“, lyg, į Minską „nuo gatvės paimtas“ be jokio apmokymo. Dar tokių „stebuklų“ negaliu įsivaizduoti kariuomenėje, kai į kovinę užduotį-komandiruotę važiuojama „be jokio susipažinimo“. Juolab, ATRODO, MIKROFILME PIRMOJO APKLAUSOS LAPO

NENUFOTOGRAFAVAU, abejoju, ar praleisti galėjau? Todėl to „P. Saulevičiaus“ asmenybė visai nežinoma, galima įtarti, kad KGB ar ne „paslėpė“ titulinį apklausos protokolo 1-ąjį puslapį, kad niekas nesiaiškintų to „liudininko“? (Būsiu dėkingas, jei kas LYA archyvo mikrofilme patikrins mano fotografavimo kokybę) **Jeigu mirties nuosprendžiui buvo falsifikuotas „liudininkas“, tai okupacinės KGB-istų struktūros dokumentų „parodymais“ VISIŠKAI PASITIKĖTI NEGALIMA - tam įrodymus dar labiau šokiruojančius vėliau pateiksiu.**

Aišku, čia galėjau atlikti fotografavimo arba klaidą, praleidęs 1-mą psl. (reikia tam vėl važiuoti į sostinės LYA archyvą, kad tikrintis, ir reikia su FotoŠopu dirbti su minėto įsakymo Nr. 42 neįskaitomų-sutrešusių puslapių pabaigų perskaitymui. Tam reikia daug laiko skirti analizei ir analizei istorinei, ar galėjo dar papildomai kiek vėliau atvažiuoti į Minską karių-"policininkų"? **Todėl teisme negalima skubotai svarstyti Atminimo Didvyriui klausimo, nes iš naujo reikia kruopščiai atlikti tyrimus.** Galima „pasigrožėti“ Saulevičiumi dar ir kitame - 3-čiame to apklausos protokolo puslapyje:

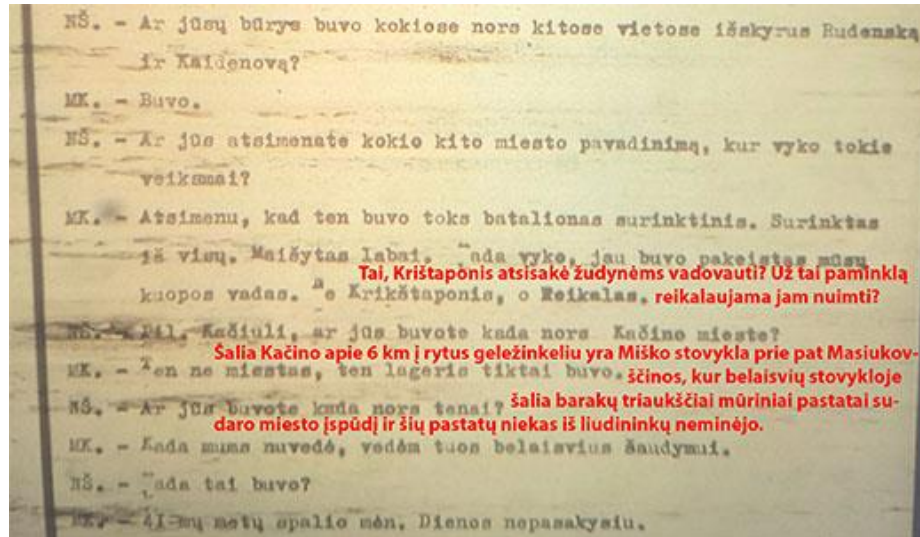

57 pav.: tas pat "P. Saulevičiaus" apklausos protokolo 3 psl. 204 lapas
(Galima šį vaizdą ženkliai [pasididinti-prasiplėsti](#) iki pilno 2-tro puslapio vaizdo)

Toliau iš 3-čio psl. to Saulevičiaus apklausos protokolo matome minintį lt. Juodį, kuris buvo 2-oje kuopoje. Tai tada P. Saulevičius turėtų būti irgi 2-oje kuopoje. Todėl visai neaišku, ką veikė 3-čios kuopos vadas J. Ūselis tarp kitos kuopos karių? Negi, tikrai, vadovavo? Tai, tada, kur J. Krikštaponis dingo? Su tokiu klausimu aš atsibosiu - jį pastoviai uždavinėsiu kituose dokumentuose. O čia **4 pav.:** be niekur nieko, net „kelių šimtų“ gyvenvietės gyventojų „sušaudymas“, jei jie nebuvo taip vadinami „tarybiniais piliečiais“ (žydų tautybės), tai ta gudų sunaikinta gyvenvietė būtų žinoma ne tik Baltarusijoje. Todėl šį „liudijimą?“, net nepasidomėjus gyvenvietės pavadinimu, tai kokio reikia būti bukapročiu, kad versti tyrėjus istoriškai-geografiškai tikrinti?

Labai stebina „liudytojo“ - didžiausio J. Krikštaponio „kaltintojo“ LGGRTC „pažymose“ *Martyno Kačiulio* LABAI IR NET SKANDALINGAI PRIEŠTARAUJANTYS „parodymai“, kurių istorikai „nematė“ - apie juos reikės atskirą temą pašvęsti. O, štai, 1982 m. per apklausą, dalyvaujant JAV Specialiųjų tyrimų departamento atstovui Nilui Šerui ir iš JAV Jurgio Juodžio gynėjai-advokatei N. Grybauskaitei, akivaizdžiai iš apklausos protokolų, ir, ypač, iš

stenogramos matosi, jog J. M. Kačiulio parodymai koreguojami. Matyt, 1980 metais M. Kačiulis per daug pripasakojo apie J. Krikštaponį, todėl apie jį, korekciją, atliko, štai, šią:

58 pav.: netikėtas M. Kačiulio posūkis J. Krikštaponio atžvilgiu

(Galima šį vaizdą ženkliai [pasididinti-prasiplėsti](#) iki pilno 2-tro puslapio vaizdo)

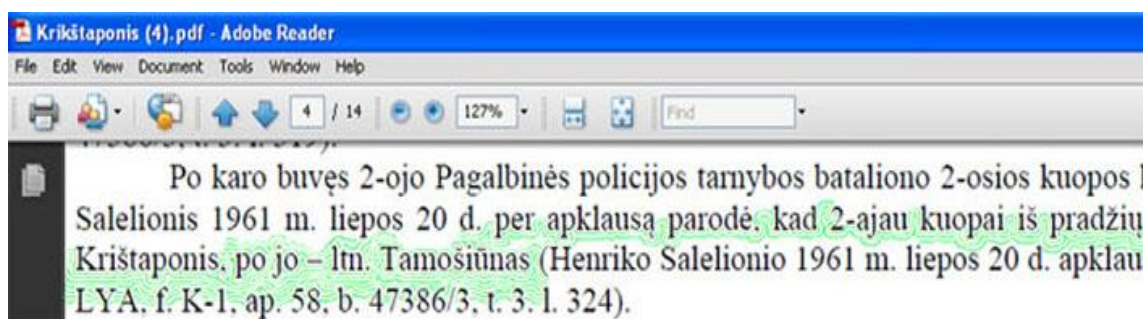
Taigi, žudynėms efektingiau vykdyti, M. Kačiulis pasakoja, kad batalionas daromas rinktinis ir tuo tikslu, neva, **2-ajai kuopai N. Reikalas keičia J. Krikštaponį**, kuris jau Kauno VII-tame forte buvo patyręs prie žudynių vadovavimo, ir, gal, todėl 1985 m. JAV nusišovė?

Kiek „patikimas“ toks „liudijimas“, tai tas pat, **kaip ir Z. Kemzūra su J. Ūseliu, savo kaltei nuplauti, primeta „parodymuose“ J. Krikštaponį**, nes pastarasis, kaip Ukmergės būrių vadas, su slapyvardžiu „Pakalnis“, privalo žinoti, jog J. Krikštaponis žuvo. Todėl jojo pakišimas KGB tardytojams turėjo būti kaip ir būtinybė. Todėl pastarieji J. Krikštaponio „kaltintojai“ su M. Kačiuliu ir kabutėse „Jonu Rutkausku“ (kabutėse, nes tokio asmens tame 2/12 bataliono pusės tūkstančių karių sąrašė taip pat nesuradau, su kuriuo 2014 m. gruodyje LGRTC buvo apgaudinėjama L. R. Generalinė prokuratūra - apie pastarojo akibrokštą kitą dieną papasakosiu), labai **panašu, jog vis šie galėjo ir žinoti, jog J. Krikštaponis žuvęs, todėl jį ir pakišinėjo KGB-istams.**

Bet, deja:

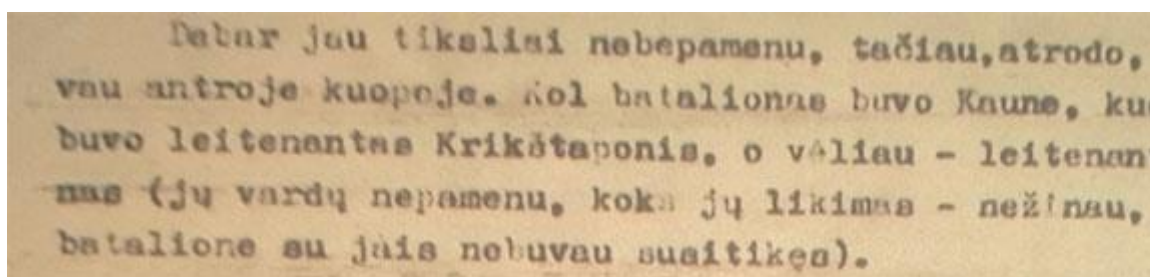
J. KRIKŠTAPONĮ „Baltarusijoje“ NEIGIANČIŲ YRA ŽYMIAI DAUGIAU, NEI TEIGIANČIŲ

Pirmiausiai, AČIŲ man reikia sakyti Genocido-Rezistencijos tyrimo Centrai už man atsiųstus pirmuosius neigėjus. Tai, pirmiausiai, štai, šie:

[59 pav.](#) : Henriko SALELIONIO liudijimas, kuris, gali kelti abejonių, nes jis kažkokių istorikų iškraipytas, gal, net LGGRTC istoriko A. Rukšėno? Pirmiausiai, H. Salelionis visai kitaip pasakė - tokių žodžių „po jo“ nesakė, nes pasakė žymiai aiškiau, - tam pasakymui panaudojęs PASKIAU žodį.

Prašyčiau palyginti *Henriko SALELIONIO* parodymą su šios temos pradžioje paskelbto Edvardo GUOGOS parodymų

[60 pav.](#) : iš 1982-02-24 Vilniuje apklausos protokolo 216 lapo 2-psl. Guogos Edvardo svarbiausiojo paliudijimo ištrauka

Kaip matome, kad buvo kaip ir ne labai aišku, ką tai pas H. Salelionį galėtų reikšti „iš pradžių“. Lygiai tokius pat du žodžius „iš pradžių“ teikė ir puskarininkis iš Punios Juozas Vėsa, kurio parodymus irgi man LGGRTC atsiuntė:

kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-apie-kriksta.pdf

-apie-kriksta.pdf

8 / 14

gruodžio 18 d. Po karo buvęs 2-ojo Pagalbinės policijos tarnybos bataliono 2-osios kuopos Juozas Vėsa parodė: „Nuvykus į Baltarusiją mūsų batalionas buvo vadinamas 12-uoju, jo vad Impulevičius. Aš buvau antroje kuopoje, pirmame būryje. Mūsų kuopos vadu buvo iš Krištaponis, vėliau Tamošiūnas, Reikalas. Jie keisdavosi. Mūsų būrio vadu buvo Juodis, Tamošiūnas ir dar kas tai, bet dabar neprisimenu. Vieno būrio vadu buvo Gecevičius. Kitą neprisimenu” (Juozo Vėsos 1962 m. sausio 24 d. apklausos protokolas, LYA, f. K-1, ap. 47386/3, t. 3, l. 334). Buvęs 2-ojo Pagalbinės policijos tarnybos bataliono 2-osios kuopos Stanislas Gervinas 1948 m. liepos 28 d. per apklausą duotus parodymus dėl ltn. Nikodemo F buvimo 2-osios kuopos vadu pakoregavo per apklausą 1962 m. vasario 13 d.: „Visą savo tą batalione laiką aš buvau antroje kuopoje. Kuopos vadu vienu metu buvo leitenantas Reikalas, jį Krištaponis (Stanislavo Gervino 1962 m. vasario 13 d. apklausos protokolas, LYA, f. K-1, b. 47386/3, t. 4, l. 47). Tad galimas dalykas, kad Martynas Kačiulis, Stanislovas Gervinas, Simanavičius minėtus parodymus galėjo duoti paprasčiausiai dėl to, nes tiksliai neprisiminė kuopos vadų kaitos.

61 pav.: man LGGRTC atsiųstieji ir 7 pav.: visai neseniai mano atrastasis J. Guogos teiginys. "(Galima šį LGGRTC man atsiųstąjį vaizdą ženkliai pasididinti)

Štai, 1961 m. rugsėjo 01 dieną vyko *Arlausko Jono* apklausa Mordovijos Javos lageryje; netoli mano aptarnaujamų radarų, su kuriais fiksavau dviejų kosmonautų (V. Komarovo ir J. Gagarino žuvimus - pastarojo nužudymą) ir iš kitos pusės Baraševos moterų politinių kalinių lageryje, kuriame vėliau po manęs kalėjo tik ką mus palikusi sesė *Nijolė Sadūnaitė*. Tai, tame Javos lageryje tą ir kitas dvi dienas vyko labai daug apklausų, kurie šokiruoja kai kurių atsakymais. Bet, pirmiausiai, atkreipiu dėmesį į J. Arlausko teiginį:

si. Antroji kuopa buvo paskirta šaudymui, o pirmojiėjo vežti žydus. Antrosios kuopos kareiviai tokiu pat būdu šaudė žydus, t.y. vokiečiai statydavo duobėje, o antros kuopos kareiviai šaudė: Tuos žydus, kuriuos sušaudė pirmos kuopos kareiviai, neužkasė, o ant lavonų būdavo statomos sekančios grupės žydų. Antrosios kuopos kareiviai šaudymo metu komandą paduodavo kuopos vadas Tamošiūnas. Antros kuopos kareiviai šaudė ne visi, o tik savanoriai. Iš antros kuopos kareivių, kurie šaudė žydus,

Kur dingo
Krištaponis?

62 pav.: 1961-09-01 Javos lageryje LTSR. prokuratūros apklausa 282 lap, 3 psl.

(Galima šį vaizdą ženkliai pasididinti-prasipłėsti)

D ė m e s i o , J. Arlauskas ATSKLEIDŽIA LABAI SVARBIĄ DETALĘ-
RAKTĄ Į TOLIMESNIUS TYRIMUS !!!

Batalionas dislokavosi Šančiuose kareivinėse. Aš buvau paskirtas į 2 kuopos 2 būrį eiliniu. Bendrai batalionas turėjo tris kuopas. Bataliono vadas buvo majoras Impulevičius, vardo nežinau. Pirmos kuopos vado pavardės neprisimenu. Antros kuopos vadu buvo leitenantas Reikalas, vardo neprisimenu. Trečios kuopos vado neprisimenu. Būrio vadas būryje, kuriame aš tarnavau, buvo leitenantas Tamošiūnas, vardo neprisimenu. Budami Šančių

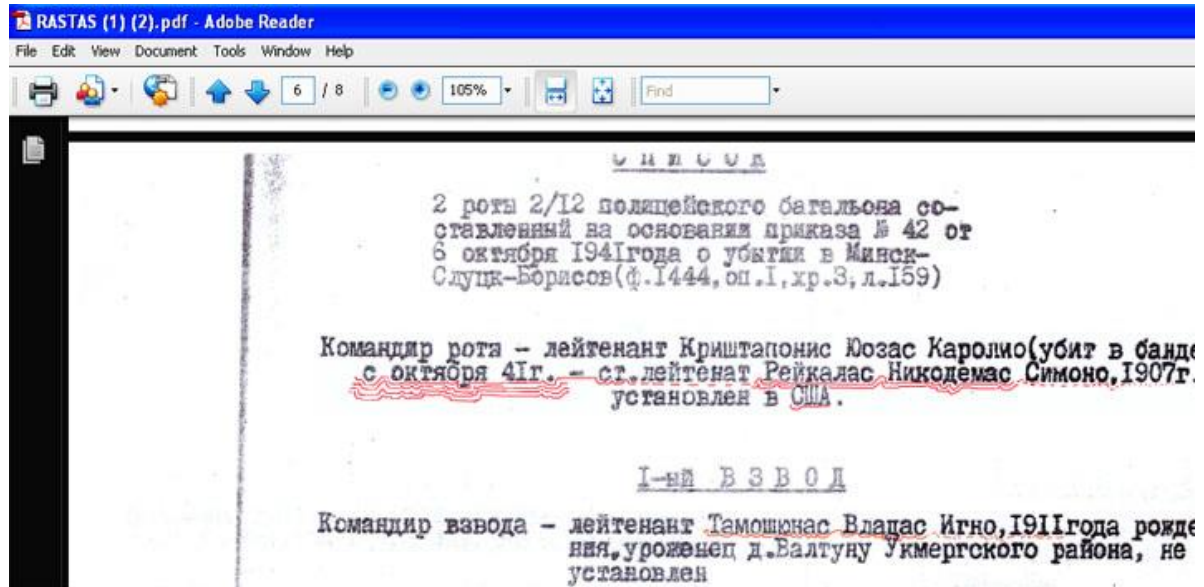
63 pav.: tą pačią rugsėjo 1-ąją dieną J. Arlauskas 1-mame psl. atskleidžia visą mįslę apie Nikodemą reikalą (Galima šį vaizdą ženkliai pasididinti-prasipłėsti iki pilno 1-mo puslapio vaizdo)

Kaip matome, Jonas Arlauskas į batalioną įstojo rugpjūčio pabaigoje ir kaip 2-osios kuopos vadą mato jau ne J. Krikštaponį, o *Nikodemą REIKALĄ, PAVADAVUSĮ Juozą KRIKŠTAPONĮ*, kuris rugsėjo 25 dieną 7-iom dienom išėjo atostogų ir iš jų, prieš pačią išvyką į Minską galėjo ir negrįžti - galėjo Ukmergės restorane GESTAP-ui į nagus įkliūti ir ...

Vėliau pateiksiu J. Krikštaponio išėjimo į atostogas įsakymą, o taip pat ir iš jų grįžimo, kuris gali būti abejotinu, nes tame jo „grįžimo“ paminėjime paminėtas jojo sugrįžimo raportas, bet, kažkodėl jis neprisegtas - to raporto nėra, kaip yra *Jono Klimavičiaus* analogiškas ranka rašytas raportas, apie kurį jau esu daug kur rašęs ir vėliau priminsiu. Todėl iš atostogų „grįžimas“ ne visiškai patikimas.

Na, o kad *Jonas Arlauskas* užfiksavo atmintyje N. Reikalą, tai irgi natūralu, kad ji visą rugsėjį galėjo būti apmokymuose ar sargybose ir galėjo nepastebėti J. Krikštaponio, o N. Reikalą galėjo ir Minske dažnai matyti. Tai, kaip matome, J. Arlauskas 2-osios kuopos vadą savo liudijimuose mini ir Tamošiūną ir Reikalą, lygiai taip pat, kaip tai darė puskarininkis iš Punios Juozas Vėsa, irgi tuos pačius minėdamas, kuriuos jis matė dar ir J. Krikštaponį, kurį pakeitė pagal jį Tamošiūnas ir jie tarpusavyje su *N. Reikalu* kaitaliodavosi. Mat, pagal [64 pav.:](#) V. *Tamošiūnas* yra 1-ojo būrio vadas, todėl, pagal karinę tradiciją kuopos pavaduotoju turėtų būti, būtent, pirmojo padalinio vadovas.

Panašu, jog, kaip J. Arlauskas bei ..., taip ir KGB irgi galėjo tą J. Krikštaponio pakeitimą N. Reikalu pastebėti ir todėl į KGB-istų sudarytą 2-osios kuopos sąrašą J. Krikštaponio pokytį į J. Reikalą fiksavo irgi, gal, kokiais tada išlikusiais dokumentais, kurie šiuo metu, gal aptirpo?

64 pav.: apie 1981-1982 m. m. KGB sudaryto J. Krikštaponio 2-osios kuopos Sąrašo įvadinė dalis, kurio [visą 1-ąjį to Sąrašo puslapį galima atsisiųsti](#).

Taigi, [64 pav.:](#) **matote dokumentą, kuris įrodo, jog mūsų Valstybinės mokslinės Instituto (istorijos) ir Centro (tyrimo) įstaigose mokslininkai neturi Pradinio išsilavinimo, nes nemoka to dokumento perskaityti - „nemato“, jog kuopos vado pareigybė parašyta VIENASKAITOS formoje, todėl, panašu, kad nusikalstamai ignoruoja šią vienaskaitos formą ir savo „pažymose“ apie šios kuopos vadą J. Krištaponį po 1941 m. spalio mėnesio paisto, jog, neva, „jie abu pareigas ėjo pasikeisdami.“, kas yra didžiausia VADYBINĖ NESĄMONĖ, nes dviejų vadovų, vienu metu tas pačias pareigas užiminių nebūna. Paprastai, gali ne vienas būti pavaduotojas, kurie ir kaitaliojasi gali, ypač, kai J. Krikštaponis galėjo neišvykti.**

Daug kas klysta, matydami šį dokumentą, pamanydami, jog „N. Reikalas vadu tapo, žuvus pirmajam ...“.

Daug „iečių sulaužyta“ ir dėl pirmojo asmens pavardės pokyčių bei nurodyto ne to tėvavardžio. O, čia paaiškinti galima labai paprastai, jog, KGB-istai galėjo ir nežinoti, kad J. Krikštaponis keitė nežymiai savo pavardę, todėl jie surado jo tėvo amžiaus Ukmergėje bažnyčios dokumentuose fiksuotą Karolį Krištaponį, ir todėl ...

Todėl dar pratęsiu dėstymą, nes nei mažiausios dalies čia neišdėdėčiau - dar ne visus parodžiau, kurie J. Krikštaponio „baltarusijoje“ nematė - vietoje jo matė visai kitus. Juos teks ir parodyti kitam kartui.

накарались в казармах в ту ночь.
Утром на легковой автомашине
поехал немецкий офицер, напе-
ло пушеда батальон востроичи
в страской пушеда и по взлудно
итали депать перекресту, в тот
момент, я хорошо помню что ед-
покур, был в биро, когда пуш-
пига была произведена, командир
вывода? капитан Райкалас, как и
вип, что будет растекливого и
ресь. Сущей час, батальон
направили в лагерь "Гейто" на
жидицкой, на западной стороне
города Минск. Но пушотню в

29651948-04-04 Kaune vykusioje apklausoje STEPONAVIČIUS labai keistai kapitoną Reikalą rodo kaip, neva, „būrio“ vadą, kuris vadovavo Minsko geto likvidavime. Bet toliau ...:

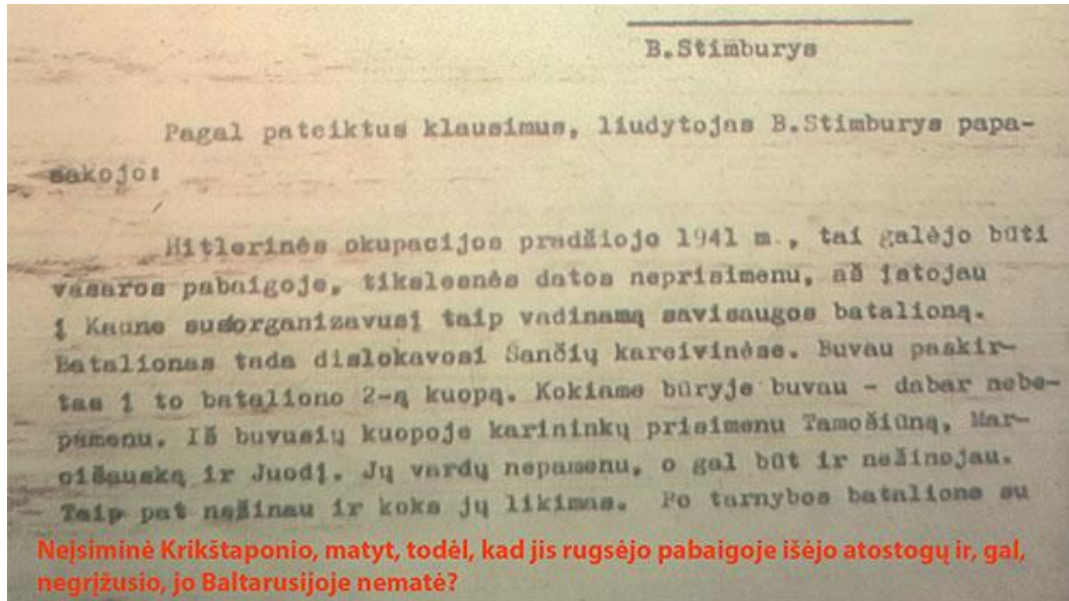
5. Командир батальона, капитан Райкалас
наши немцы, лет 40-45, на воору-
жении имел пистолет. Встретил
на расстрел обреченных немцев.

66 pav.: jai čia Simonavičius N. Reikalą rodo jau kaip 2-osios kuopos vadą.

Kaip minėjau, per tą laikotarpį, kol buvau Minske, batalijono
sudėtyje pradėjau pažinti batalijono karininkus, sužinojau jų paver-
des. Batalijono vado buvo majoras Impulevičius, 2-os kuopos, kurioje
aš tarnavau, vada kapitonas Uselis, ju vardu nepamenu. Būrio, kuris
me tarnavau, vado paverde - pamiršau. Kokie karininkai buvo kitų ku-
opų 2-os kuopos būrių vadais - nepamenu. Tada sužinojau ir paminė-
to karininko, kuris dėvėjo aviacijos leitenanto uniformą, paverdę -
Juodis. Jis, atrodo, buvo batalijono vado adjutentas, o be to, tik-
riausiai mokėjo vokiščių kalbą, nes pastebėjau jį dažnai bendraujant
su hitlerizinkų karininkais, kurie stovėjo į batalioną.

Juodis buvo 2-je kuo-
poje, tai ir P. Saulevičius
irgi gal toje pačioje kuo-
poje tarnavo!

Tai, kur dingo Kristaponis?

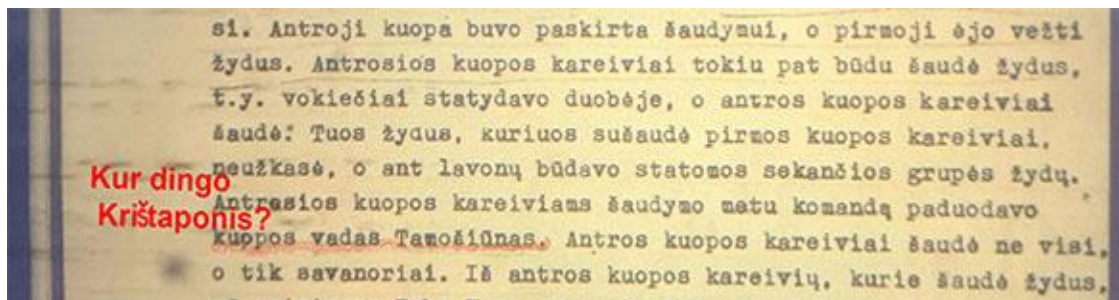

[68](#)

Kad J. Krikštaponio Baltarusijoje nebūta, įrodo ir Arlauskas Jonas, sūnus Juozo,

gimęs 1916 m. Joniškio rajone Saulėlaukio kaime, kuris tada gyveno Kauno mieste Taikos pr. 47-212.

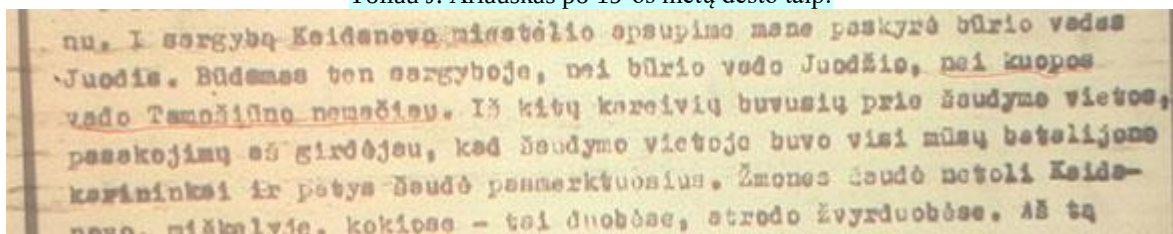
Jis J. Krikštaponio ten nebuvimą įrodo liudijimais tokiais:

[69 pav.](#): Šis liudijimas buvo duotas **1961 m. rugsėjo 1-ą dieną Mordovijos Javos lageryje**, šalia kurio buvo mano aptarnaujami radarai ir su kuriais fotografavau kosmonauto V. Komarovo žūtį bei fiksavau J. Gagarino žudiką-naikintuvą Su - 15-tąjį, kurio skrido dabar mano nustatytasis ir dabar Rusijoje slepiamasis V.

A. Krečetovas (tai paminėjau todėl, kad pagal Holizmą yra sąsajų ir su šiuo nusikaltimu, į ką Dekomunizacijos-desovietizacijos komisija į tai visai nekreipia dėmesio, nors aš jai rašiau dėl šio pirmojo planetos kosmonauto gatvių pavadinimo problemų) Galima [PASIDIDINTI IR PRASIPLĖSTI šį 3-čią psl.](#) (282-ą lapą).

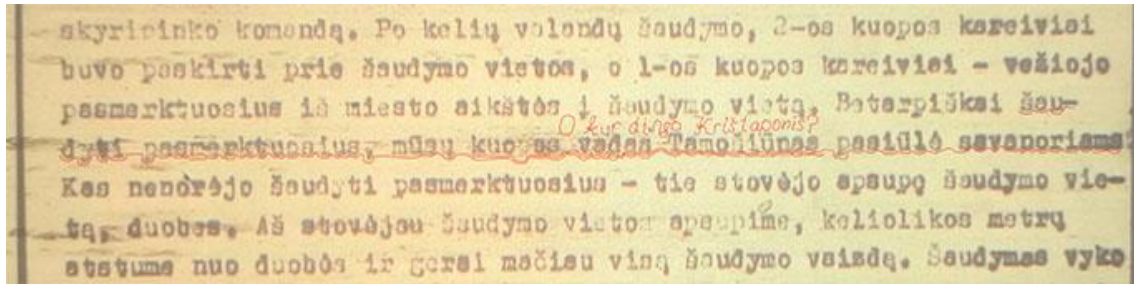
Toliau J. Arlauskas po 19-os metų dėsto taip:

[69a psl.](#): kaip matome, Kaidanovo (dabar Dzeržinskio) miestelio, o po kelių dienų Slucke žydų žudynėse kuopos vadu buvo J. Krikštaponio pavaduotojas Tamošiūnas! Tai kur buvo tada J. Krikštaponis, jei ne Kauno kalėjime? Galima [pasididinti ir prasiplėsti šį 2-ą psl.](#) lapą. Čia šis liudijimas buvo duotas OLIMPINIAIS

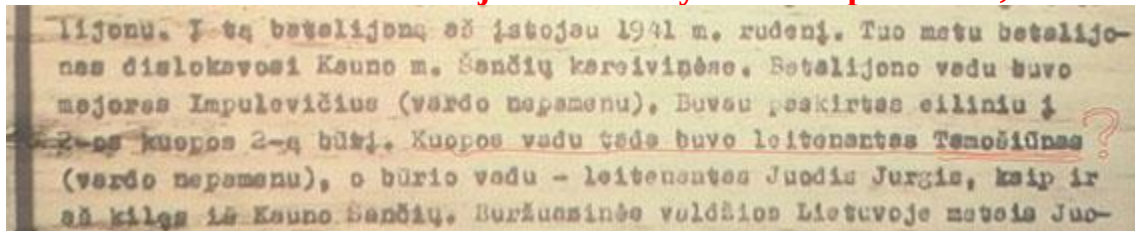
METAIS - 1980 m. birželio 3-čią dieną Kaune.

Toliau J. Arlauskas vaizdžiai pasakoja apie Slucke žiauraus vaizdo žudynes, kuriose iškarpa apie jas tokia:

[70 psl.](#): čia matome pasmerktųjų naikinimui pasiūlymą tai atlikti savanoriams. Tai galima [plačiau pasiskaityti 3-čia psl.](#)

J. Arlauskas liudijimas yra patikimas, nes:

[71 pav.](#): J. Arlauskas, į batalioną įstodamas rudenį (kuris rugsėjo prasideda), nes išvyko į Minską jis tik savaitę batalione pabuvęs. Todėl jis negalėjo matyti J. Krikštonio, kuris rugsėjo 25 d. išėjo atostogų 7-ių dienų laikotarpiui ir galėjo iš jų negrįžti - patekti Ukmergėje GESTAP-ui į nagus. Todėl kaip kuopos vadą mini tik Vladą Tamošiūną. Galima [pasidinti ir plačiau paskaityti titulinę](#) apklausos protokolo dalį.

[72 pav.](#) Negali būti taip, kad KGB buvo politiškai nenaudinga kabinti dar gyvą buvusį N. Reikalą, dėl bylos apsaugojimo nuo vilkinimo ir ...?

6. Gal ir Arlauskui galėjo būti naudinga neliesti dar gyvo N. Reikalo ir todėl naudinga buvo pakišinėti Tamošiūną, kurio likimas buvo nežinomas net KGB?

7. Ar analogiškai **ne galėjo panaši situacija susiklostyti ir dėl žuvusio J. Krikštonio įkišimo, apsaugant N. Reikalą nuo teisinės atsakomybės; tada dar gyvą buvusį?**

8. Ar visa tai nesislepia, kad **Nikodemus Reikalas 1985 metais nusižudo-nusišauna, kaip profesionalus ginklininkas?**

(Galima šį vaizdą ženkliai [pasididinti-prasiplēsti](#) iki pilno 1-mo puslapio vaizdo)

Tai tiek apie liudininkus, neigiančius J. Krikštonį. Kitą kartą pateiksiu, kai tuos liudininkus, neigiančius J. Krikštonį Baltarusijoje, paverčia atvirkščiai, - neva, "įrodančius jį Baltarusijoje" - tai aukščiausio lygio apgavystė, skirta visuomenei ir minėtai Komisijai apgauti. Už tokią falsifikaciją ar prokurorai negalėtų susidomėti? Manau, kad šiame teisme tai būtina demaskuoti. Todėl dar liko didelis skyrius apie melagių prieštarų liudijimo analizę.

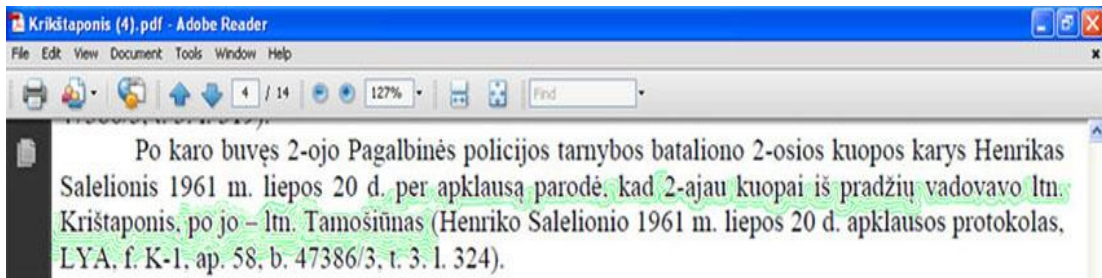
Taigi, kas čia aukščiau [17 pav](#) pateikta KGB išvadoje, jog 2-osios kuopos vadas Juozas Krikštonis, o nuo 1941 m. spalio mėnesio Nikodemus Reikalas, ir šią KGB išvadą patvirtina daug liudininkų, vienas iš kurių man LGGRTC atsiuntė, dėl ko Centrai esu dėkingas, nes jo atsiusta man išsami, net 14 psl. apimties informacija toliau jau man paskatino atlikinėti tyrimą. Taigi pačių geriausiai informatyviausių šios kuopos ir I-mojo būrio karių Henriko

SALELIONIO bei Juozo

VĖSOS liudijimai

yra

tokie:

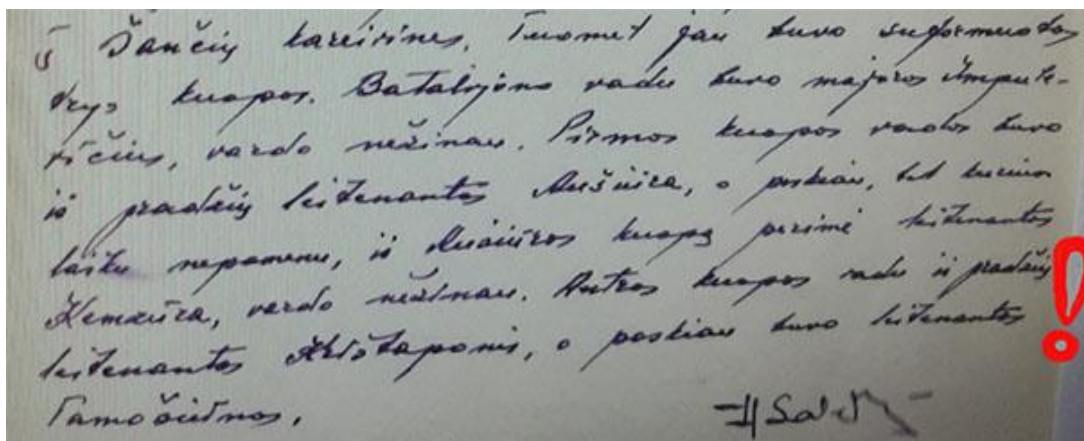

73 pav.: už šią žinią ir už kitas **esu dėkingas LGGRTC-ui**, kuris man pateikė 14 psl. apimties raštą, kuriame matote apie *Henriką Salelionį* rašant 4-tame psl. ir tai parodo Adobe Reader baltame langelyje skaičius, o pilkame bendras psl. skaičius. Tą visą **14 psl. apimties man skirtą raštą galima paskaityti** tik tada, kai jau nebus ką daugiau skaityti. Iš to paties LGGRTC-o rašto žemiau puskarininkio iš Punios Juozo VĖSOS

dar svarbesnis liudijimas, kurį pamatysite čia žemiau po šio **liudijimo originalo pademonstravimo, kuris, vis tik, yra šiek tiek kitoks - labai netiksliai nuo originalo, kuris atrodo taip:**

ip matome 74 pav, *Henriką Salelionį* minint iš 1961 m. liepos 20 d. tardymo protokolo (sudaryto Kaune) M. Pocius parašė, kad „2-ajai kuopai iš pradžių vadovavo lt. Krištaponis, po jo – lt. Tamošiūnas.“ Ir po šių žodžių vis tiek toks liudijimas moksliniame G. ir R. žurnalo 15-16 psl. to žurnalo, galimai, skaitytojų apgaudinėjimo tikslu, M. Pociui pateikus visiškai atvirkščiai liudijančius liudininkus, neigiančius J. Krikštaponį Baltarusijoje, jų liudijimus mokslininkas vadina **atseit, „pasikartojančiais liudijimais“**, juos **iškraipydamas, lyg vieno asmens vienodai parašytus jis išvardina, iš kurių „neabejotinai“ konstatuoja faktą, jog, neva, „J. Krikštaponis (Krištaponis) 1941 m. Baltarusijoje vykusią žudynių metu vadovavo 2-ajai kuopai.“**, pasitelkdamas tuos liudininkus, kurie kaip tik neigia „Krikštaponį-Krištaponį Baltarusijoje“ ir kurie apklausų metų Krikštaponį-Krištaponį mini tik Kaune vadovavusį. Tokia grubia MANIPULIACIJA šiame garbingame moksliniame žurnale, galima „pasigrožėti“ pagal internetinį adresą šį: http://www.genocid.lt/UserFiles/File/leidyba/Zurnalas/51_zurnalas.pdf, o taip pat pagal to teksto dalie nuotrauką, kurią prasmų aiškumo dėliai subraukiau dviem spalvomis ir **tą nuotrauką galima pamatyti ČIA**, kurioje žymiai geriau suvokti manipuliacijas iš kurių kita yra, net, galimai, sukurpti ir kitokią liudijimo prasmę, kad M. Pociui galima būtų daryti „išvadą apie J. Krikštaponį, kad“, neva, „leidžia neabejotinai konstatuoti faktą, kad ... J. K. vykusią žudynių metu vadovavo 2-ajai kuopai“.

Taip, kad, ir Henriko Salelioniopakeistos prasmės liudijime, ne aišku, kokiose aplinkybės buvo tas „iš pradžių“? Negi ta „pradžią“ buvo tik Minske-Baltarusijoje? Todėl reikia skaitytojui vėl į liudijimą „nosį įkišti“ parodyti ir tikro originalo (tardytojo ranka parašyto tardymo protokole). Ir ką matome – nenukriskite:

75 pav.: iš 1961-07-20tardymo protokolo, kurį galima [pamatyti 2-o psl.](#) pabaiga.

Ir čia šiame visame puslapyje nėra „Baltarusijos nei kvapo“, kur pasakojama, kai Šančių kareivinėse buvo suformuotos kuopos, pasakojama, kaip pirmai kuopai vadai pasikeitė. Taigi, matome, kad leitenantas (tik ne "lt.n.", kaip parašė A. Rukšėnas ir nuo jo akiai nurašė M. Pocius. Tai įrodo A. Rukšėno man atsiųsto laiško [6 pav.](#) ištrauka.) Krištaponis buvo IŠ PRADŽIŲ Kaune, O PASKIAU ... Taip, kaip matome, pas abu istorikus vėl fantazijos - visai ne taip protokole parašyta, kaip A. Rukšėnas ir M. Pocius nusipaistė, pastarasis akiai visai ne taip nuo A. Rukšėno nurašydamas . Matome, kad žodžio „vadovavo“ nėra, nes H. Salelionis pasakė, kad BUVO; - t. y., liudininkas kuopos vadą tik, gal, matė esantį, bet ne vadovavusį. O istorikams-fantazuotojams reikia veiksmo, todėl keičia liudininko pasakymą, kardinaliai keičiantį esmę. Lygiai taip pat ir su leitenantu Tamošiūnu, kuris irgi H. Salelioniiui buvo, o ne „vadovavo“. Juolab, kad ir „po jo“ nesakė liudytojas, o sakė PASKIAU ... (P. S.: tokią sakymo forma „po jo“ pavartojo žemiau parodytas Juozas Vėsa, kuris tik to liudijimo dalies pabaigoje pavartojo, paminėdamas būrių vadų kaitą, o kuopos vadams panaudojo žodį VĖLIAU)

Manychiau, kad gali būti ne aišku kai kam, pasakyme ką reikštų: „po jo“ ltn. Tamošiūnas? Manau, kad skaitytojui gali vaizdas susidaryti, jog Tamošiūnas atsidūrė PO Krikštaponiu, - tokį žargonišką pasakymą galima pamanyti, kad Tamošiūnas kaip ir pavaduotoju tapo (jis tokiu ir buvo), nes atsidūrė „po jo“; t. y. po juo - po Krikštaponiu. Toks **Henriko Salelionio**

pasakymo iškraipymas, manau, panašus skaitytojui dėmesį nukreipti nuo liudijimo esmės, kad skaitytojas neprotestuotų iš kart po S. Rutkausko daromos „išvados“ dėl „Krištaponio žudynėse“, - kad skaitytojui ta pradžia ne Kaune, o Baltarusijoje atrodytų. Taip, kad labai panašu į MANIPULIACIJĄ; skaitytojui suklaidinti - išblaškyti nuo tikros liudytojo minties, kad skaitytojas nepamanytų apie **Krištaponį BUVUSĮ Kaune**. Juk, Henrikas Salelionis, kaip ir žemiau liudijimo pateiktojo autorius *Edvardas Guoga* (jie pagal intelektą, atrodo, buvo aukštesnio, nei kiti, nes jų pasakojimai labiau vaizdūs, su svarbesnėmis detalėmis, nei kitų) su gilesnės prasmės liudijimu, abu vienodai Krištaponio BUVIMĄ Kaune pažymi ir Baltarusijoje tik kitus žudynėse karininkus mini beveik visi liudininkai.

Taigi labiausiai KGB išvadą patvirtinantis liudijimas yra puskarininkio *Juozo VĖSOS* iš Punios, kur paskelbtuoju naujuoju tyrimu ir jų rezultatus su tuo tyrimu LGRTC-as man atsiuntė šį J. Vėsos liudijimą, kuris LGRTC-o rašte man skirtame atrodo šitaip:

kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-apie-kriksta.pdf

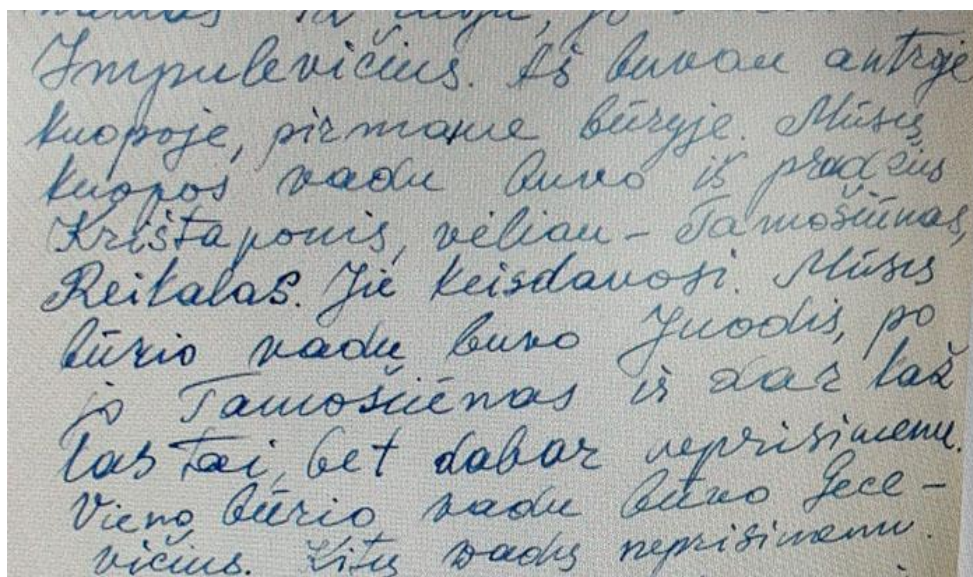
-apie-kriksta.pdf 8 / 14

gruodžio 18 d. Po karo buvęs 2-ojo Pagalbinės policijos tarnybos bataliono 2-osios kuopos Juozas Vėsa parodė: „Nuvykus į Baltarusiją mūsų batalionas buvo vadinamas 12-uju, jo vadu Impulevičius. Aš buvau antroje kuopoje, pirmame būryje. Mūsų kuopos vadu buvo iš pr. Krištaponis, vėliau Tamošiūnas, Reikalas. Jie keisdavosi. Mūsų būrio vadu buvo Juodis, Tamošiūnas ir dar kas tai, bet dabar neprisimenu. Vieno būrio vadu buvo Gecevičius. Kitų neprisimenu“ (Juozo Vėsos 1962 m. sausio 24 d. apklausos protokolas, LYA, f. K-1, ap. 47386/3, t. 3, l. 334).

76 pav.: kaip matome, Juozas VĖSA dar patikslina, kad buvo vadu ir Nikodemus Reikalas, kurį vadu nustatė KGB, sudarydama žemiau ir aukščiau čia pateiktą 2-osios kuopos Sąrašą. Juolab, iš Punios kilęs liudininkas pabrėžė, kad KEISDAVOSI vadai ir turint Pradinį 4-ių klasių išsilavinimą, sakinyje „Jie keisdavosi“, kiekvienas 4-taklasis pasakys, kad „Jie“ YRA TIE, KURIE, VĖLIAU PAMINĖTI - tai Tamošiūnas su Reikalu turėjo keistis. Bet, deja, LGRTC „pažymoje“ išsigalvojimas, kad, neva, „Reikalas su Krištaponiu keitėsi“ įrodo, kad mokslininkai gal turėtų pasikelti savo kvalifikaciją Pradinėje mokykloje?

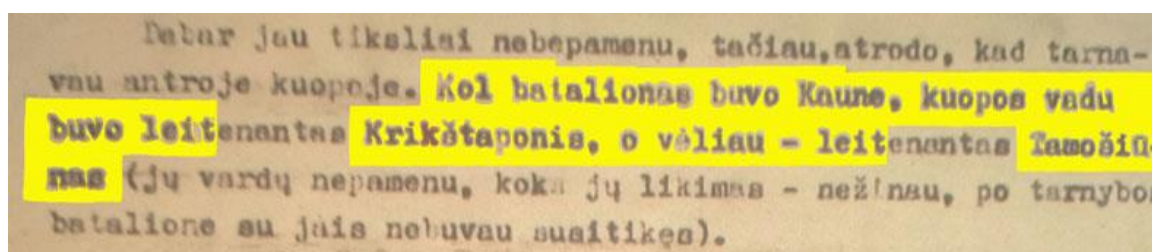
Svarbiausia, jog „suklysti“ Juozas Vėsa ne kaip negalėjo, nes lygiai taip pat Reikalą mini dar ir kitas liudininkas *Stanislovas Gervinas*, patikslindamas savo liudijimą taip:

Deja, kaip ne gaila, šis **Juozo VĖSOS LIUDIJIMAS YRA NUO VISUOMENĖS SLEPIAMAS - jis nerodomas kurio LII(Li) ir LGRTC-o istorikų paskutinėse pažymose bei minėtame „G. ir R.“ moksliniame žurnale nerodomas-slepiamas**, ir tai drąsiai tvirtinu, nes jis atrastas su paskelbtuoju 2021-12-03 Ukmergės mokslinės konferencijos metu, kaip „naujuoju tyrimu“. Todėl svarbu dabar man parodyti ir tikro originalo (tardytojo ranka parašyto tardymo protokole) to liudijimo ištrauką šią:

77 pav.: 1961 metų Juozo VĖSOS liudijimo ištrauka iš Ypatingojo archyvo fondo K-1 aprašo 58 bylos 47386/3 tomo 3 puslapio 353, kurį [VISA atsidaryti](#) galima.

Minėtiems Henriko Salelionio ir Juozo Vėsos liudijimams galima DEMAGOGIJOS „klavišą įjungti“ ir apsimesti, „nežinant“, kokių laikmetį nurodo šių liudininkų dėl J. Krikštaponio pasakyti IŠ PRADŽIŲ, galima postringauti, „kad ta, neva, „pradžia Baltarusijoje“ buvo. Tačiau tą PRADŽIĄ labai aiškiai paaikšina kito puskarininkio - t. y. Edvardo GUOGOS žymiai tikslesnis pasakymas toks:

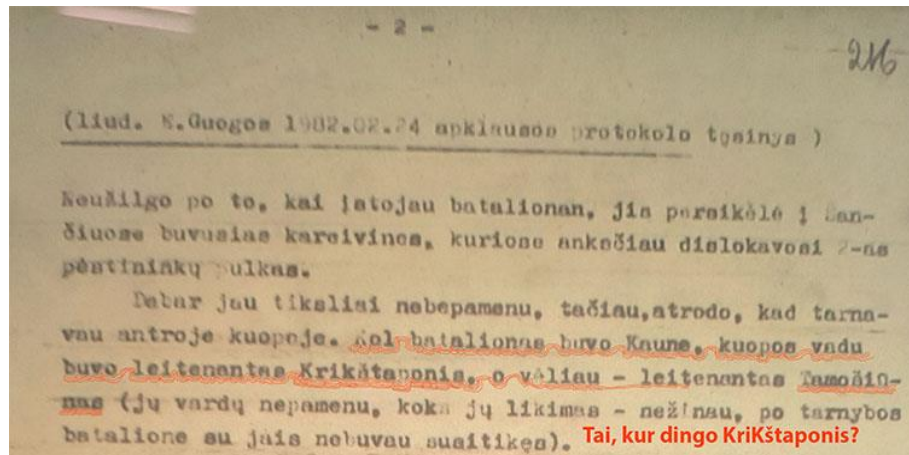
78 pav.: kaip matome, puskarininkis Edvardas GUOGA savo pirmąjį kupos vado pavardę sako jo senuoju - dar nepakeistuoju asmenkvardžiu su šaknyje K raide (apie tai samprotavimą atskirai pateiksiu),

pabrėždamas, jog **KriKštaponis VADU BUVO, KOL BATALIONAS BUVO KAUNE**, o vėliau tapusį vadu nurodo jo pavaduotoją Tamošiūną, kurį čia **11 pav.:** matome kaip 1-mojo būrio vadą ir normaliai pagal karinę praktiką turinčiu tapti ir kuopos pavaduotoju, kai jo nėra - kur nors jis dingsta, kol vadovybė nepaskirs kuopos vado kitą. Todėl liudininkai liudija labai tiksliai, kaip tai nustatė KGB - dar kartą parodau LGGRTC ignoruojamo dokumento užvadimą, pradedamą nuo 2-osios

KUOPOS VADO (vienaskaitos formoje) užvardinimo, rašant taip, kaip parodyta čia **17 pav**

Auksinę spalvą panaudojau vaizdumo dėlei ir, kad ji akių nerėžtų, šiek tiek į platesnę prasmę E. Guogos jau ne tardymo, o APKLAUSOS protokolo dalį **24 pav** plačiau parodau, nes M. Pocius jo parodymą su kitais 6-iais liudininkais visiškai atvirksčiai pakomentavo, nes istorikas, perskaitydamas protokolo pradžią, kur minimas J. Krikštaponio vadovavimas kuopai Kaune, M. Pocius toliau neskaito protokolo, kuriame liudininkai visai kitus karininkus

nurodo žudynėse vadovaujančius. Tas pats gavosi ir su E. Guogos liudijimu, kai, šis istorikas neskaitė vėlesnio (1982-02-24) E. Guogos jau ne tardymo, o APKLAUSOS protokolo, kuriame parašyta labai aiškiai taip:

79 pav.: ištrauka iš Edvardo GUOGOS 1982-02-24 Vilniuje apklausos protokolo 2-o psl. ir 216 archyvinės numeracijos lapo,

kurio visą lapą pridėtu PRIEDUOSE; dokumentų vaizdų failus su jų užvardymais archyvinių adresų.

Visuose tuose dokumentuose AŠ BRAUKAU-ŽYMIU **RAUDONAI** PERFORMANSO STILIUMI,

kad niekas nepagalvotų, jog tai „KGB-istų žymėjimai“, ir ant tų dokumentų

RAUDONOM RAIDĖMIS PASTABAS-KLAUSIMUS RAŠAU.

(Galima ženkliai [pasididinti ir prasiplėsti](#) šį vaizdą.)

Šio Edvardo GUOGOS, sūnaus Jono, gimusio 1913 m. JAV Bruklino mieste, vedusio ir pensininko, tada (1982 m.) gyvenusio Šakių miesto Tarybų gatvės 53-5, LIUDYTOJO APKLAUSOS PROTOKOLAS prasideda 215-uoju archyviniu numeriu ir apklausa vykdyta Vilniuje 1982 m. vasario 24 d., pradėjus apklausą 10 val. 30 min. bei pabaigus 12 val. 50 min., kuris saugomas Lietuvos Ypatingajame archyve (LYA) ir Lietuvos centrinio valstybinio (LCVA) archyvo Kopijavimo ir mikrofilmavimo skyriaus nufotografuotas iš FONDO K-40, APRĄŠO 2, kurį nufotografavau iš mikrofilmo Nr. :2 1.1.0, kurio originalas yra Sov. Sąjungos valstybinio saugumo komiteto (KGB) byloje; t. y.:

ДЕЛО № 13, т.1

„Материалы и отношении нацистского ... преступника И О Д И С А Ю. Ю.“

Pagal BYLOS VIDAUS APYRAŠĄ, prasidedančiu lapu 1, šis E. Guogos apklausos protokolas yra įrašytas 71-u Eilės Nr.-iu ir šio dokumento pavadinimas „Liudytojo Guogos E. J. apklausos protokolas“ su Lapų Nr.-iais 215-218 bei 1982-02-24 pastaba.

gi, galimai per archyvuose dokumentų ignoravimą (be LCVA, dar ir Ypatingojo archyvo) - juose tinkamo dokumentų nestudijavimo, M. Pocius, net, matyt, nematė Juozo GUOGOS SVARBIAUSIOJO PARODYMO, KAD J. KRIKŠTAPONIS KUOPOS VADU BUVO TIK

KAUNE, ir todėl su E. Guogos liudijimu M. Pocius atliko net skandalingiausią falsifikaciją, savo „išvadoje“ jo liudijimą pavertęs atvirkštiniu. Taip, kad tapo pamintas šio liudininko, kaip ir rezistento - žymaus Valkų mūšio vieno būrio vado atminimas:

-94,8-

Dėl Valkų mūšio

„Tremtinio“ Nr.41(278) gerb. Birutės Adomėnienės rašinyje „Išėjo... į mišką“ rašoma, kad partizanų stovykla buvo gerai įsitvirtinusi, apie stovyklą buvo iškasti trys grioviai, o per gegužės 11d. mūsų saugumo kariuomenė įveikė kone pusantro šimto partizanų, žuvo 48 partizanai.

Buvau to mūšio dalyvis, tad noriu faktus patikslinti. Apie stovyklą jokių griovių nebuvo. Kai stovyklą 1945m. gegužės 12d. apsupo, čia buvo mūsų dalyvavo apie 60 l. votojų; pačioje stovykloje mūsų žuvo 19 partizanų. N. puolė sovietų pasieniečiai, o saugumo daliniai. Pasieniečiai žuvo 78 kariai ir 5 vilkšūnai. Tai toks buvo vadinama Valkų mūšis.

Edvardas GUOGA
Šakiai

Edvardas Juozapas Guoga
1913–2010

Gimė JAV, išėmė iš Jancijų k. Lekčių sen. šeimoje. 1920 m. su tėvais grįžo Lietuvą. Tarnavo Lietuvos kariuomenėje turėjo jaunesniojo leitenanto laipsnį. 1941 m. įstojo į 12-ąją saugos bataliją. 1944 m. tapo Tauro apygardos Stirn rinktinės partizanu, slapyvardžiu Glaud. Dalyvavo Valkų kautynėse. 1945 m. suintens. Kalintas Griškabūdyje, Marijampolėje, Klaipėdoje, Vilniuje. 1946 m. karo t. bunolo nuteistas 10 m. lagerio ir 5 m. treit. Kalėjo Chabarovsko kr., Magadano sr. 1956 m. grįžo į Lietuvą. Dirbo melioracijoje, statybose. Prasidėjus Atgimimui, buvo aktyvus Sąjūdžio dalyvis. Daug prisidėjo įamžinant partizanų žūties vietas, statė kryžius, paminklus. Aktyviai dalyvavo patriotiniuose renginiuose.

LPKT

80 pav.: straipsnelis laikraštyje Tremtinys Nr. 42 (727)-2006 Galima pasididinti Mūšio vietoje paminklą statė Šakių savanoriai, iniciatyvos ėmėsi šviesios atminties Juozas Miliušis. Jie atsiveždavome akmenis, po to rankomis nešė į kalvą. Tuomet daug žmonių prisidėjo, kad atsirastų atminties paminklas, menantis čia vykusias kovas. Prisidėjo ir gyvas po Valkų mūšio likęs partizanas **Edvardas Guoga**.

81 pav.: pro memoriam laikraštyje TREMTINYS Nr. 46 (924)-2010 Galima šio pranešimo vietą iš PDF formato pasididinti ir prasiplėsti.

Radom kalvos apačioje tuomet ir žmonių kaulų, vieno tapatybės nenustatė. Čia buvo plika vieta, nebuvo medžių“, – prisiminimais dalinosi šaulių sąjungos narys Arvydas Aleksa. Apie tai rašė DRAUGAS.

ATSIMINIMAI, LIUDIJIMAI PIETŲ LIETUVA Edvardas Guoga-Glaudys Tauro

apygardos partizano prisiminimai. Apie patį mūsų galima dar paskaityti Partizanų leidinyje, o taip pat ir Facebook-e.

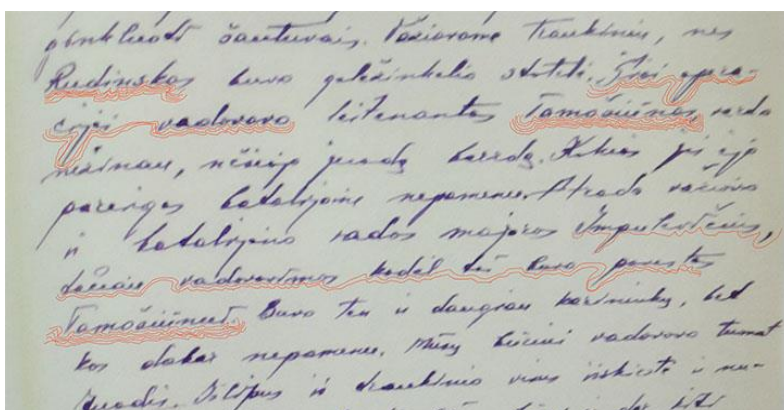
Labai įdomi detalė čia dešinėje **IŠĖJO BROLIAI TĖVYNĖS GINTI** 27 pav matomos 1982 m. apklausos, dalyvaujant:

Atsakymas - Ne.
Klausimas - Gal jūs žinote pavardes Jūsų brolėlio karių, kurie buvo tenai, šaudymo metu?
Atsakymas - Leitenantas Juodis, leitenantas Martišauskas, puskarininkiai Reicelis, Knyrimas, eiliniai Tomkus, Juodis. O kur dingę "Krištaponis čia - Rudenske" min. M. Kačulytis?
Klausimas - Ar jūs asmeniškai pats šovėte į pasmerktuosius?
Atsakymas - Ne, aš buvau apsaugoje.

ištrauka iš 1982-08-18 JAV Specialiųjų tyrimų departamento atstovo Nilo ŠERO apklausos, kurios galima [18 psl. VISA pamatyti](#).

JAV atstovui iš Specialiųjų tyrimų departamento Nilui Šerui, ir kaltinamojo, aviatoriaus bei žymaus Lietuvos dailininko Jurgio Juodžio gynėjai N. Grybauskaitei.

Pirmiau, reikia turėti omenyje, jog tada jau Leonido Brežnevo sveikata buvo prasta ir buvo jau prasti reikalai su Blogio imperija, kuri jau turėjo žlugimo simptomus. Taigi, kai Edvardas Guoga minėjo žudynes Rudenske, tai, skirtingai, nei M. Kačiulis, minėjęs J. Krikštaponį juose, jo visai nemini, nors jį žino gerai. Taigi, matome, jog Edvardas kaip karininkus mini leitenantus Juodį ir Marcišauską. Kodėl jis nemini Vlodo Tamošiūno, tai jis jo galėjo ir nepastebėti, kaip kitur buvusį. Kur buvo jis, tai kitu „priblokšiu“ - liudijimu šiuo:

[83 pav.](#): liudijimas J. Vuosaičio 1961-1962 m. m. laikotarpio tardymo protokolo [3 psl. 327 lapas, iš bylos 47386/3, fondo K-40](#) (pastarojo fondo numerį dar reikia patikrinti, nes neužsirašiau - fotorafootas tik tas psl, su įdomiu faktu),

kurio [VISA puslapi pamatyti](#) galima.

Kaip matome, A. Impulevičius, kuriam NKVD per kankinimus nervus pagadino Kauno kalėjime, batalionui negali vadovauti, ir, ar ne todėl **J. Krikštaponio pavaduotojas Vladas Tamošiūnas tai spec. operacijai vadovauja; Rudensko geto naikinime?** O kur tada buvo kuopų vadai, kodėl tik būrio vadui tai pavesta? Ar tai ne panašu, kad J. Krikštaponis tose žydu žudynėse: arba būti negalėjo, arba, nepritardamas toms žudynėms, - kur tai „nuošalyje?“ stovėjo, o, gal, visiškai ten būti negalėjo? Kodėl ten; „jį Rudenske“ tik vienas M. Kačiulis „matė“,

savo parodymuose besipaniejojantis, o iš bataliono daugiau niekas jo neminėjo nei ten-Rudenske, ir, apleidžiamai, Baltarusijoje nerodė niekas, išskyrus, tik dar 3-jų, kurie privalėjo jį rodyti? Tai **šių; tik 4-ių neaiškūs parodymai, tarp kitokių gausių parodymų, negi nėra persvaros abejonei apie „J. Krikštaponą Baltarusijoje“, kai yra apie jį žinia Kauno kalėjime atsidūrus, ar ne už savotišką protestą dėl Holokausto vykdymo?** Ar ne todėl, kad po susipainiojimų, tas pats M. Kačiulis, Nilui Šerui iš JAV visai ne į temą, apie Krikštaponą; čia pat (kokio pusvalandžio skirtumu) jau visiškai priešingai sušneko apie *naują kuopos vadą Reikalą*? Tai, čia kur, pagal LŽB pirmininkės Fainos Kukliansky J.Krikštaponą: žydų „žudynių iniciatorių“?

Ar ponia F. Kukliansky, kaip buvusi kriminalistikos tardytoja, jei visus tuos tardymo-apklauso protokolus matytų, ar šitaip saktų apie ...? O, gal, ji galėtų būti šio mano tyrimo patarėja-kontrolierė? Negi Žydų bendruomenei „nereikia?“ tiesos apie J. Krikštaponą, kaip su žydais kartu sportavusio ir Lietuvos čempionatuose dalyvavusio? Ar pati Žydų bendruomenė gali ką žinoti apie sportininkus-lengvaatlečius, [Lietuvos čempionatų prizininkus-žydus, nurodytus ČIA?](#)

3-čioji tema: **Aplaidžiausio „tyrimo“ įrodymu tapo sukurpta fantazija dėl asmenvardžio, ignoruojant svarbiausius archyve saugomus dokumentus**

Čia tema skirta parodyti, kaip istorikų kuriamos fantazijos ignoruojant patį svarbiausią mokslinį reikalavimą tai tos fantazijos įrodymą dokumentais, kai archyve dokumentai visai priešingai įrodo, nei istorikai fantazuoja ir ir fantazuodami apgaudinėja savo kolegas - profesionalius istorikus, garbingą Komisiją ir net visuomenę apgaudinėja per savo rašliavų publikacijas.

Svarbiausiai, istorikai suvėlė „problemą“ į J. Krikštapono patį asmenvardį ir jo pokytį, dėl kurio prie LGGRTC minėtame PA-2 sprendimo šalinti J. Krikštaponiui atminimo ženklus ir prie jo pridėto „priedo“, taip

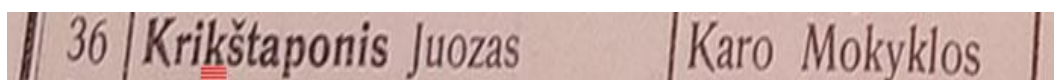
vadinamos „pažymos“, pradžioje pradėta dėstyti dėl jo asmenvardžio, neva, „painiavos“, ją išdėsčius ir padarius net 2-o psl. pabaigoje priėjus keistą „išvadą“, parašytais žodžiais tokiais:

„Pateikti asmenvardžio naudojimo faktai neleidžia daryti galutinės išvados (reikia papildomų tyrimų), bet galima daryti atsargią prielaidą, kad tikrasis J. Krikštaponio (Krištaponio) asmenvardis buvo Krištaponis. Galima prielaida, atgavus nepriklausomybę tikrasis asmenvardis Krištaponis dėl 2-ojo PPT bataliono, sovietiniuose ir partizanų dokumentuose pasitaikančių įvairių variacijų pradėtas klaidingai rašyti kaip Krikštaponis.“ (P. S.: pabraukti žodžiai citatoje buvo kursyru išskirti)

Taigi, kaip matote, KALTINAMA NEPRIKLAUSOMYBĖ, NEVA, IŠKRAIPIUSI ASMENVARDĮ. Tą patį kaltinimą mūsų Nepriklausomybei Institutas su Centru (juose dirbantis istorikas) teikia ir mokslinio žurnalo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA (toliau „G. ir R.“) 2022 Nr.1(51) skiltyje „Koks tikrasis asmenvardis?“ 10-13 psl. apimties aiškinime irgi lygiai tokia pati „išvada“ prieita.

Tačiau, kad „mūsų Nepriklausomybė“ nieko čia dėta, paties LGGRTC-o istorikas *Mindaugas Miknevičius* man pateikė svarbius dokumentus, apie, neva, kad „J. Krikštaponis neturėjo kapitono 1940 metais“, pateikdamas 1940-03-27 Kariuomenės vado *Vitkausko* ir Štabo viršininko *Pundzevičiaus* įsakymą Nr. 13 (LCVA f. R-222, ap. 1, b. 2) laikyti egzaminus aukštesnei vietai užimti, kur prie pridedamo 76-ių leitenantų sąrašo 36-oje eilėje yra ir J. Krikštaponio pavardė, dėl kurios paprašyčiau nenustebti, matant jo

asmenvardžio parašymą tokį:

[84 pav.](#): asmenvardžio parašymas tekste minėto įsakymo sąrašė, kurį galima [VISA sąrašą atsidaryti](#).

Taigi po pavardės šaknies raidę „k“ pabraukiau raudonai, įrodančią, kad mūsų Nepriklausomybė čia nieko dėta, nes J. Krikštaponio asmenvardžio forma su raide „k“ buvo naudojama ne tik nuo J. Krikštaponio gimimo, bet ir net jų tėvų vedybų metu.

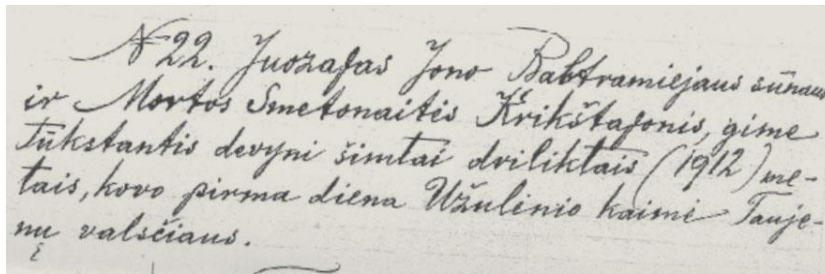
Taip, kad **vėl matome dviejų valstybinių istorijos tyrinėjimo įstaigų rašomas absoliučiai išgalvotas „pasakas“, ignoruojant ne tik archyve saugomus dokumentus, bet ir ignoruojant J. Krikštaponio asmeninę bylą ir net internetą ignoruojant.** Ir tai prašome „pasigrožėti“ pavyzdžiais šiais:

85 pav.: iš 1934 m. spalio (taip tada vadinosi tas mėnuo) mėnesio 12 d. J. Krištaponio Tarnybos lapo įrašas, kurį [VISA galima pamatyti](#)

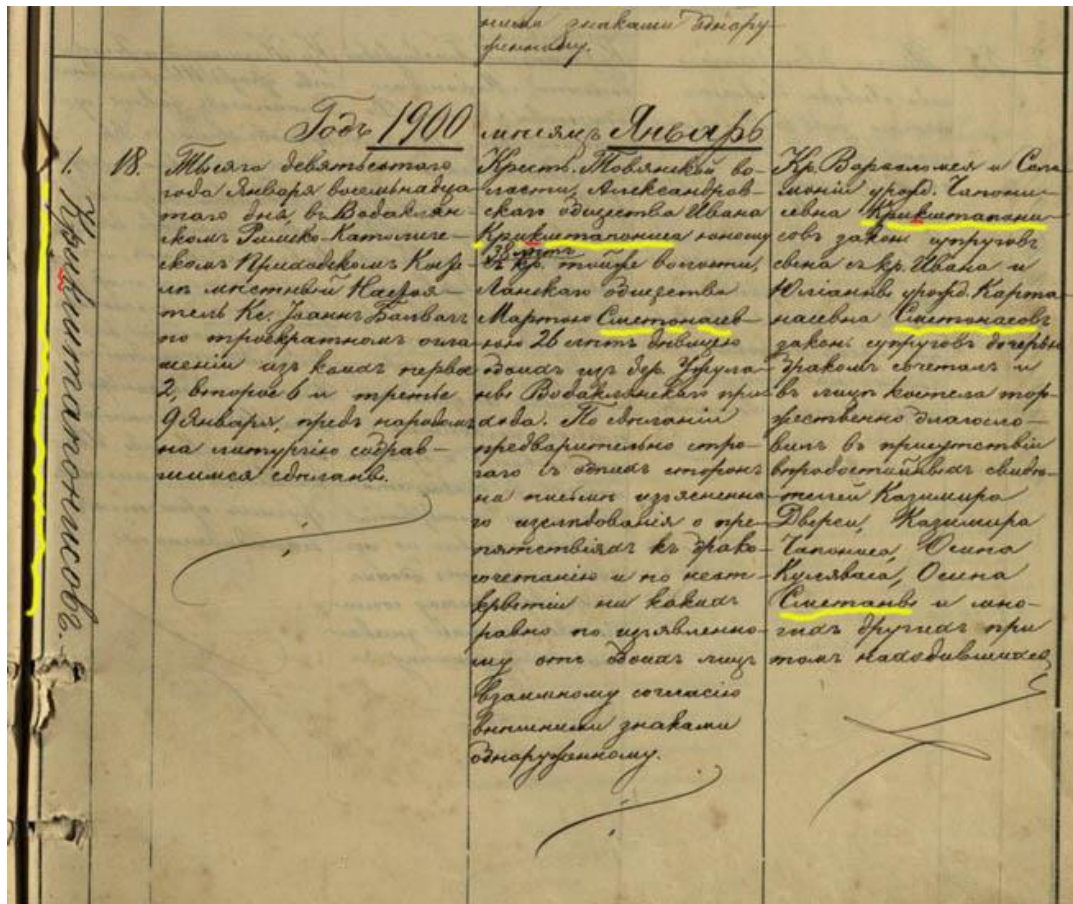
86 pav.: Juozo Krištaponio metrikų išrašas kunigo ranka įrašyta pavardė lietuviška. [Galima vaizdą pasididinti.](#)

Sunku suvokti, kai **85 pav.** matome ne tik 1934 metų tarnybos lapą su pavardėje asmenvardžio forma visai ne tokia, kokią nori įteigti istorikai dviejų valstybinių įstaigų. Juolab, yra dar ir **86 pav** matomus metrikus, kunigo ranka įrašytus. Apie tą įrašą minėto G. ir R. žurnalo 11-tame psl. to straipsnio autorius M. Pocius parašė: „Vadoklių klebonas 1924 m. padarė išrašą iš Vadoklių bažnyčios gimimo metrikų knygos. Šiame išrašė, kuriame daug gramatinių klaidų, įrašytas asmenvardis Juozapas Kriš- taponis, todėl neaišku, ar taip jis rašomas ir originalioje metrikų knygoje, ar padaryta klaida jį perrašant.“. Taip, kad, kiek „klaidų“ - čia žemiau **87 pav** nuotraukoje matosi be jokių komentarų. Bet matosi ir tai, kad **istorikas ignoruoja gimimo dokumentą**, ir tai matosi:

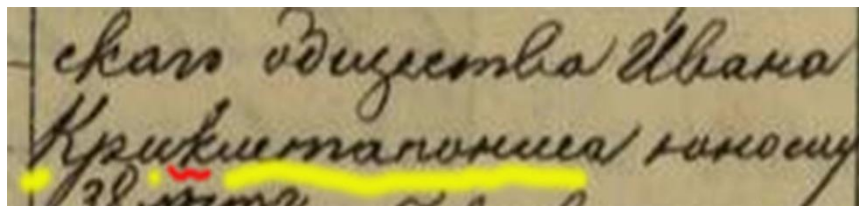

87 pav. iš Juozo Krištaponio metrikų įrašas kunigo ranka įrašytas, kurį minėtame žurnale.

Svarbiausia, minėtose LGGRTC publikacijose dėl J. Krištaponio asmenvardžio „išvada“, net šokiruojanti, nes tai **akivaizdus žinių ignoravimas, būtinų pradinėse mokyklose ir ikimokyklinėse įstaigose, kurios reikalingos vaikų ugdymui**, nes nuo pat mažens vaikai privalo žinoti, jog **PAVARDES VAIKAMS SUTEIKIA TĖVAI**. Ir, kai J. Krištaponio tėvai apsivedė, tai dar pagal okupacinius Rusijos imperijos reikalavimus „maskoliškai“ išrašytame sutuoktuvių liudijimo **KriKštaponis** pavardėje yra aiškiai įrašyta raidė K, ir tai labai aiškiai matosi:

88 pav.: Juozo Krikštaponio tėvų (knygnešio Jono ir Mortos Smetonaitės 1900 m. sausio mėn. sutuoktuvų liudijimas. Galima pasididinti

89 pav.: 1900 m. sausio mėnesio sutuoktuvų liudijime Juozo tėvo pavardės šaknyje raidė **K** aiškiausiai matoma

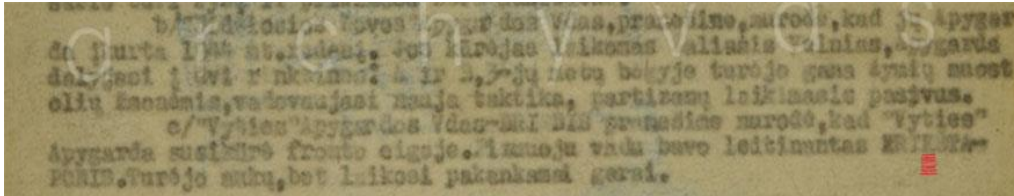
-100-

.ų

Nesuprantama, kokio „išsilavinimo“ lygio turi būti Centro istorikai, „nematantys“, kad tekste tyčiojamosi iš skaitytojų.

Net Partizanų gretose J. Krikštaponio būvimas istorinių šaltinių fiksuotas su tikrosios-gimtosios asmenvardžio atmainos formoje, o ne taip, kaip norėtų valstybinės institucijos istorikai, savo įstaigas į karikatūrą paversdamos. Tai įrodo Pirmojo Lietuvos Laisvės Kovotojų - Bendrojo Demokratinio Paspriešinimo Sąjūdžio, Aktyvistų Jungtinių Karinės KOLEGIJOS

sąskrydžio - suvažiavimo PROTOKOLAS, vykusio 1947 m. rugpjūčio 28 dieną, kuris yra demonstruojamas <http://epartizanai.archyvai.lt/dokumentai/3/doc4969> ir kuriame fiksuotas yra asmenvardis su raide K, dabar fotošopu mano raudonai pabraukta čia:

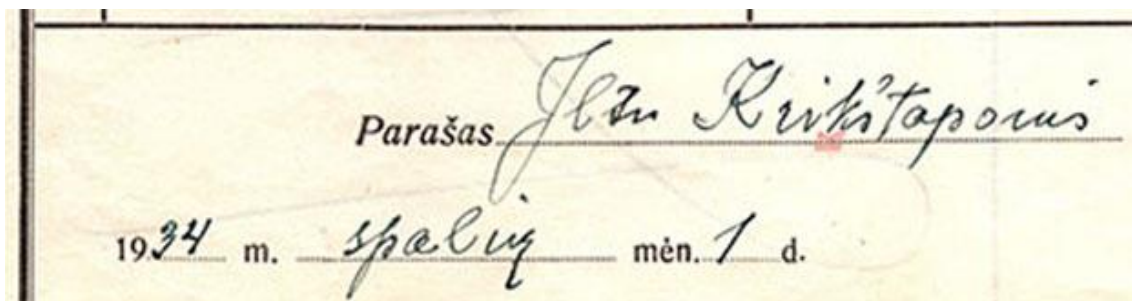

[90 pav.](#): ištirauka iš 1947-06-28 Pirmojo Lietuvos Laisvės Kovotojų - Bendrojo Demokratinio Pasipriešinimo Sąjūdžio, Aktyvistų Jungtinių Karinės KOLEGIJOS sąskrydžio - suvažiavimo PROTOKOLO, kuriame matome paminėtą KriKštaponio pavardę-asmenvardį su raide K pabrauktą raudonai. Galima pasididinti ir prasiplėsti -[VISA protokolą pamatyti](#).

Taigi, iš matome, jog skandalingai melagingo LGGRTC publikacijų autorius šį istorinį dokumentą privalejo matyti, nes jį minėto G. ir R. žurnalo 12-tame psl. mini šį dokumentą ir, aišku, analogišką Partizanų laikų mini ir kitą dokumentą jau su kitokiu asmenvardžiu. Tą aiškiai klaidingą teiginį M. Pocius susidarė tame 12 psl. parašydamas taip:

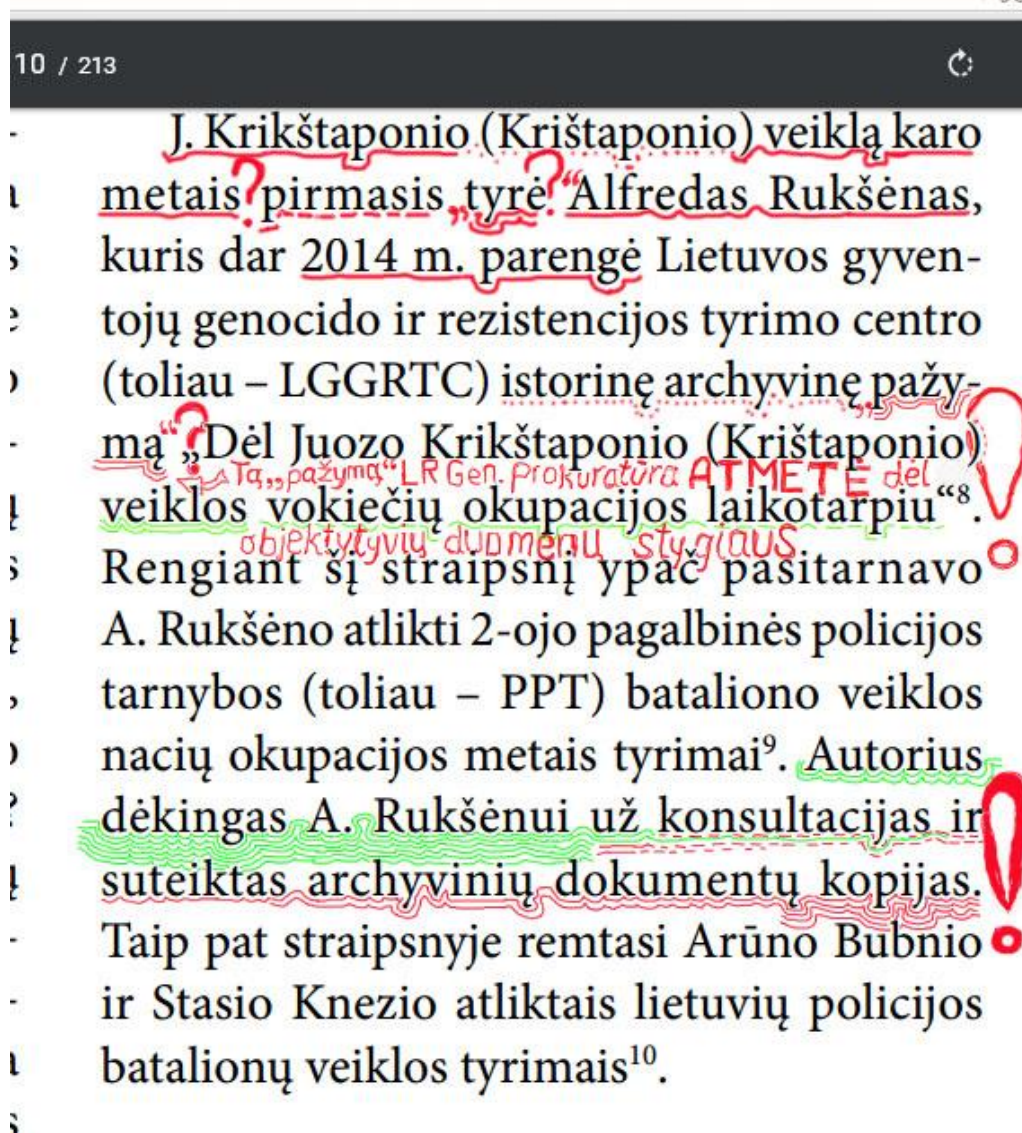
„Išlikę keli originalūs dokumentai su autentišku parašu, kur J. Krištaponis (Krištaponis) pasirašo kaip „kuopos vadas ltn. Krištaponis“²². Jei asmuo pasirašydavo kaip Krištaponis, tai toks ir turėjo būti jo tikrasis asmenvardis, nes niekas negalėjo geriau žinoti, kokia yra ir kaip rašoma jo tikroji pavardė, nei pats žmogus, kuris savo ranka pasirašydavo sudarytus dokumentus..“

Tačiau, **šis istorikas labai žiauriai klysta ir skaitytojus labai klaidina** su tokia savo „išvada“, įrodydamas, kad jis nestudijuoja pačius svarbiausius dokumentus, kuriuos jam R. Rukšėnas nepakišinėja, nes [23 pav.](#) yra parašas J. KriKštaponio ir kitoks - ne toks, kokį nori M. Pocius matyti, - kuris yra ir toks:

[23 pav.](#): tikros J. KriKštaponio pavardės parašas, kurio dokumento ištirauka čia žemiau parodyta.

Kad Istorijos instituto istorikas Mindaugas Pocius yra labai priklausomas nuo Centro istoriko Alfredo Rukšėno, byloja tai paties Mindaugo prasitarimas-prisipažinimas minėtame moksliniame „G. ir R.“ žurnalo 10-tame psl. kurį nufotografavau ir pabraukiau tame 213 psl. apimties žurnale, ir kur tie puslapių skaičiai matosi tamsios juostos viršutiniame-kairiajame PDF-o kompiuterinės programos juodos juostos kampe čia žemiau [24 pav.](#) nuotraukoje:

[92 pav.:](#) ištrauka iš „M. ir G.“ žurnalo M. Pocius „Juozas Krikštaponis (Krištaponis) – dalyvavimo Holokauste ir istorinio atminimo problema“ straipsnio su mano pastebėjimais. To žurnalo internetinis adresas yra http://www.genocid.lt/UserFiles/File/leidysba/Zurnalas/51_zurnalas.pdf

Pirmiausiai: [92 pav.:](#) abejonę kelia pats istoriko M. Pocius pavartotas „karo metų“ terminas, nes Lietuvoje 1941 m. karas su Birželio sukilimu praėjo akimirksniu, ir Lietuvoje buvo tik vokiečių okupacija iki sovietų antrosios okupacijos, kuri ir sukėlė Lietuvos, ypač, kaimo gyventojams kelių metų karą. Todėl neaišku; apie kokį karo laikotarpį šis istorikas pabrėžė *dėl J. Krikštaponio „karo metais veiklos“*, A. Rukšėno „tirtos“? Kad, pastarasis pokario Partizaninę veiklą būtų tyręs - kažkaip apie tai nėra žinoma. Taip, kad nuo 1941 m. birželio

pabaigos iki hitlerinio Berlyno paėmimo Rusijos istorikams tas laikotarpis, tikrai, yra KARO METU vadinamas. Tai, negi, „M. Pocius yra Rusijos“ istorikas, ar tik su rusišku-komunistiniu Kremliaus istoriniu įteigtu naratyvu terminus taiko Lietuvos istorijai?

Antra: toliau tame pačiame [92 pav.](#) M. Pocius teiginyje, kad J. Krikštaponio veiklą PIRMASIS „tyrė Alfredas Rukšėnas“, tai čia jau labai panašu į PIRMAJĄ PRISVILUSĮ BLYNĄ, nes čia to straipsnio autoriaus paminėtąją 2014 m. LGRTC „pažymą“, parengtą A. Rukšėno, kaip tik, po pristatymo, iškart LR Generalinė PROKURATŪRA **ATMETĖ dėl objektyvių duomenų stygiaus**. Juk objektyvių duomenų stygius susiveda į tai, kad „tiriamasis“–skundžiamasis asmuo jau miręs – net žuvęs, todėl sovietinės okupacijos sąlygomis, kad nuo teisinio persekiojimo apsaugoti tikrąjį kuopos vadą N. Reikalą, KGB tardytojams ir galėjo, visai ne prie ko, J. Krikštaponį pakišinėti jo kolegos; tik todėl, kad jis buvo žuvęs?! Kaip tik, tai, matyt, įtardamas, M. Pocius savo Pažymos 5-4psl. dėl paties didžiausio „kaltinančiojo liudininko“ M. Kačiulio, keičiančio parodymus, siūlė ištirti to reiškinių priežastį. Deja, kad nebereikėtų tai tirti, todėl Centras su tuo pasiūlymu ir pareikalavo Didvyriui nedelsiant nuimti atminimą. Tik, deja, tas „reikalavimas“ (2023-06-17 sprendimas PA-2 [sprendimas PA-2](#)) su praeitų metų lapkričio 18 d. terminu: tam vandalizmui atlikti, dėl Laivės kovotojų iniciatyvos teismuose užstrigo ...

sprendimas PA-2 – tai LGRTC Generalinio direktoriaus dr. Arūno Bubnio dėl viešojo objekto pakeitimo, pakeičiant paminklinį akmenį Juozui Krikštaponiui (Krištaponiui) Ukmergėje, nuo jo nuimant Juozo Krikštaponio bareljefą ir jam skirtą atminimo lentą, pakeičiant lentą žuvusiems Vyties apygardos partizanams. Tas sprendimas turėjo būti įgyvendintas iki 2023 m. lapkričio 18 d., kai dieną prieš tai buvo J. Krikštaponio bendražygio ir vado Kazio Veverskio gimimo 110 metų jubiliejus, kuris, beja, žuvo porą savaitių prieš J. Krikštaponį. Šio sprendimo internetinis adresas yra http://www.genocid.lt/UserFiles/File/Draudimas/Sprendimai/20230817_sprendimas_krikstaponis.pdf, o dėl šio sprendimo ir visų kitų sprendimų bei Komisijos išvadų visa informacija teikiama internetiniu adresu <http://genocid.lt/centras/lt/4127/a/>. Įdomu ir labai keista, kad prie minėto PA-2 sprendimo kaip pagrindas PRIEDAS su pavadinimu „Istorinė-archyvinė pažyma apie Juozo Krikštaponio (Krištaponio) biografiją ir veiklą“, turinti teigiamą reikšmę, nes jau joje nieko nenuslėpta. Bet, deja, tą pridėtą PRIEDĄ irgi tik per kabutes aš čia tekstuose vadinu kaip „pažymą“, nes ji šokiruoja kaip neturinti nei autorystės nei jokio patvirtinimo ir pagal mano skaičiavimus tai apie 99% PLAGIATAS nuo LII (Lii) istoriko Mindaugo Pociaus sudarytos Pažymos, su dabar čia LGRTC „pažymos“ gale (10 psl.) paminėtomis PRIEŠTARINGOMIS ŽINIOMIS, patvirtinančiomis J. Krikštaponio kalinimą Kauno kalėjime ir paneigiančiomis jo buvimą Baltarusijoje, nes po kalėjimo slapstėsi nuo vokiečių bei reikalavimu ištirti pagrindinio įtartinio „liudininko“ parodymų nepatikimumo priežastis. Be to, M. Pocius Pažymoje ir šioje LGRTC „pažymoje“ pripažintas net KGB tyrėjų-tardytojų kaip specialistų-kriminalistų nustatytas Baltarusijoje ir kitas J. Krikštaponio kuopos vadas Nikodemas Reikalas, su labai keistu-neįtikinamu ir net nesąmoningu kuopai „vadovavimo kaitos“ teiginiu, lyg, J. Krikštaponis „egzekucijoms atsisakinėdavo vadovauti, ir „jį keisdavo“ egzekucijose patyręs N. R.? Taigi, **kadangi visų mokslinių darbų ar pažymių pabaigos būna kaip apibendrinimai – išvados, o čia šioje „pažymoje“ prieštaringos žinios nepaneigtos, kaip ir duoda suprasti, kad didvyriškai žuvusiajam „atminimas naikinamas už nacių kalėjime sėdėjimą ir po to nuo vokiečių slapstymąsi“?** Todėl labai panašu, kad nei Komisija ir nei Gen. direktorius tos pažymos, gal, neskaitė, o vykdė ...? Įsitikinimui patariu susipažinti ir pastudijuoti pagal internetinį adresą http://www.genocid.lt/UserFiles/File/Draudimas/Sprendimai/20230629_isvada01_priedas.pdf

Trečia: ten pat [24 pav.](#): apie M. Pocius paminėtą 2014 m. (tiksliau, gruodžio 19 d.) LGGRTCistorinę-archyvinę „pažymą“ (mano čia visur vadinamą per kabutes), skirtingai nei M. Pocius Pažymą, skirtą 2021-12-03 Ukmergės mokslinei konferencijai apgauti, - vis tiek ją vadinu iš didžiosios raidės, nes toje Pažymoje šio istoriko apgavystės tapo paneigtos tos pačios Pažymos priešpaskutiniojo puslapio PRIEŠTARINGOMIS ŽINIOMIS, bei tuo paminėtu pasiūlymu, ką 2014 m. A. Rukšėnas slėpė; t. y. slėpė pagrindinį istorinį faktą (skundžiamą J. K. nuo nacių nukentėjimą) ir slėpė-neminėjo pagrindinį dokumentą, tai patvirtinantį. Todėl L. R. Gen. prokuratūra tik švelniai atmetė tuos neobjektyvius „tyrimus“, apie ką ...

Ketvirta: Ten pat apie tos „pažymos“ paminėtą pavadinimą „*Dėl J. ... K. ... (...) veiklos vokiečių okupacijos laikotarpiu*“ ([92 pav.](#): mano žaliai pabraukto), pagal kokią „logiką“ šio nagrinėjamo asmens kelių mėnesių (NKVD generolo Kapralovo raštelyje 3-jų) kalinimas Kauno kalėjime ir po to, pagal jo sesers tvirtinimą, jo slapstymasis nuo vokiečių per visą vokiečių laikotarpį, ką ir M. Pocius paminėjo tame priešpaskutiniame savo Pažymos puslapyje, negi visa tai nėra veikla? Kodėl visą tai netirta?

Penkta: Tai, jeigu tame [92 pav.](#): M. Pocius straipsnyje išgirta A. Rukšėno „pažyma“, pagal kurią L. R. Generalinės prokuratūros raštu 2015-01-22 Nr. 17.2-829 [Gen.prokRAŠT](#) buvo iškart atmesti J. Krikštaponiui „kaltinimai“, kaip NESANT OBJEKTYVIŲ DUOMENŲ [nesantDUOMENŲ](#), nors teisininkai nežinojo, kad J. Krikštaponis buvo ir nuo nacių nukentėjęs, (apie tai detalai ... temoje), tai kokias „konsultacijas“ galėjo suteikti mokslininkas, kurio darbas buvo teisininkų atmetas? Be to, KIEK PŪDŲ KOPIJŲ A. RUKŠĖNUI REIKĖJO PRIŠTAMPUOTI - AR NE PAPRASCIAU ARCHYVUOSE DOKUMENTŲ MIKROFILMŲ PERŽIŪROS APARATU IR KOMPIUTERIU SKAITMENIZUOTOMIS KOPIJOMIS NAUDOTIS ? ? ? Ir, aplamai, kodėl net tokiu atmetu mokslininko darbu reikėjo naudotis, jo galimai išskirtinai ir net gal tendencingai atrinktų dokumentų kopijomis, neaiškos kokybės? Kas LII(Lii) mokslininkui M. Pociui sutrukdė pačiam nuvažiuoti į mūsų šalies Centrinį valstybinį archyvą ir dar į Ypatingąjį nuvažiuoti: pamatyti-pastudijuoti archyvuose saugomus originalus? Ar tai ne **panašu į prastų mokinukų nusirašinėjimą, naudotis ne savo, o kito kolegų galva?** Kodėl po tokio nusirašinėjimo („šperinimosi“) buvo atliktas atvirkštinis plagiato veiksmas, sudarant naują LGGRTC „pažymą“, skirtą Komisijai apgaudinėti? **Tai čia koks „pavyzdys“ studentams ir būsimiems mokslininkams?**

Gen.prokRAŠT - šio L. R. Generalinės prokuratūros 2015-01-22 rašto-atsakymo Centru internetinis adresas yra http://genocid.lt/UserFiles/File/Titulinis/2016/20160210_krikstaponis_03.pdf

nesantDUOMENŲ - konkrečiai - sutrumpintai Gen. prokuratūra dėl NESANT OBJEKTYVIŲ DUOMENŲ J. Krikštaponio kaltinimui atsakė ir Laisvės kovotojų sąjungai, kurio to rašto kopijos vaizdo

internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/gagarino-nuzudymas/laiskai/tyrimai/luk-pirat/impul/falsifik/gen-pr-lks-ui.jpg>

Taigi, tęsiant J. Krikštaponio tikrojo asmenvardžio problemą, siūlyčiau pirmiau pažvelgti į tos tikrosios pavardės ...onis pasirašė:

93 pav.

Kaip matome, nieko panašaus nėra į dviejų valstybinių „tyrimo?“ įstaigų „išvadą“, apie, neva, mūsų „Nepriklausomybės kaltę“, kaip tų įstaigų publikacijose teigta dėl J. Krikštaponio asmenvardžio „iškraipymo“.

Tokių nesąmonių net sovietiniais laikais nebuvo, kad nusipaistyti apie „**KITA Mėnulio PUSE**“ - taip vadinosi Mindaugo Pociaus knyga, ar ne jo disertacijos pagrindu parašyta?

94 pav.: pagrindinis pirmasis Žinių lapas, po kurių dviejų lapų tęsinio J. Krikštaponis pasirašė ir tas parašas buvo ... pav bei ... pav. rodytas. Galima atsiversti VISA lapą ir pamatyti užduodamų klausimų tematiką.

Gaila, man neteko studijuoti, nes prie J. Krikštaponio temos visai pripuolamai prisimečiau. Sakoma, kad iš blogos pusės Partizanai toje knygoje rodomi? Ją citavo ir gerėjosi jau minėtas

ANARCHISTAS Evaldas Balčiūnas, 2011-04-11 skelbęs SENSACIJĄ dėl J.

Krikštaponio priklausimo tam A. I. batalionui. Bet, konkrečių kaltinimų šio autoriaus publikacijoje kaip ir nepastebėjau - jam mačiau tik KOLEKTYVINĘ ATSAKOMYBĘ taikytą už to bataliono nusikaltimus.

Taip, kad dėl KITOS (nematomos) Mėnulio PUSĖS sovietiniais laikais nebuvo tokių nesąmonių, kad būtų paistoma apie tą NEMATOMĄ Mėnulio PUSĘ, kol jos 1959 nufotografavo *Luna-3* stotis.

Bet, deja, **šiam „Kitos Mėnulio pusės“ autoriui šios valstybinės „tyrinėjimo?“ įstaigos leido paistyti apie J. Krikštaponio asmenvardį, net visai nežiūrint į nagrinėjamojo asmens asmeninę tarnybines bylą..** Panašu, kad ir visais kitais klausimais panašus leidimas buvo gautas paistyti paistalus?

Bet **PIRMIAU PATEIKIU TIKRĄ J. KRIKŠTAPONIO ASMENVARDŽIO KAITOS PAČIĄ ELEMENTARIAUSIĄ PRIEŽASTĮ.** Ji yra labai paprasta - Žmogiška ir labai suprantama - tik reikėjo, **bent, nosį įkišti į J. Krikštaponio Tarnybos dokumentus.** Tai atliko vieno kaimo kraštotyrininkė, kuri visus tuos dokumentus nufotografavo ir man atsiuntė.

O mokslų daktarai tai negalėjo tą patį atlikti?

Todėl siūlyčiau sutelkti dėmesį į J. Krikštaponio priešvestuvinę nuotaiką ir būseną, kurios įtakotas jis rašo Raportą DĖL LEIDIMO VESTI:

[96 pav.](#)

[95 pav.](#).: paprašyčiau nenustebti

Manychiau, kad žiūrint į [... pav](#) ir [96 pav](#) J. Krikštaponio Raporto, ir dėl jo turinio pakitusio parašo; į tokį, kokį nori matyti M. Pocius bei jo kolegos iš Instituto-Centro - jų svajonės išsipildė. Todėl daugiau KOMENTARŲ NEREIKIA, nes toliau to Raporto turinio pagrindinė pasekmė matosi dar ir iš Garbės teismo nutarties:

Tam Garbės teismui būsimoji [žmona privalejo rašyti](#) CURRICULUM VITAE (ang./lot. *Gyvenimo aprašymas*), kaip darbui gauti panašius rašydavo visi ir visur:

Slaptas

Sprendimas

1988 m. balandžio m. 16 d. eua.

Šio pabr. Ldk. Algirdo pulko žemuminių karininkų Garbis teismai iš priminimus Pk. ltn. Šimoniūso ir namu: Majoro Reptio, ltn. Modestavičiaus, kapitono Butkovičiaus, kapitono Narbuto, remiantis pulko vadu rezoliucija djo p. pulko ltn. Kristapono raporte Nr. 1 iš įfm. balandžio m. 1988., apsisprendžiama: Krištofonio bei dūn klausimu su p. Sliceravičiute Kuniguada, mutare p. Sliceravičiute, Kuniguada, kaipo dūn Kristapono žmona, i pulko šeimą priimti.

Pulko ltn. Šimoniūso

Garbis teismai priminimas

Namas

{ Majoras Offelys
Majoras Sliceravičius
Kapitonas Butkovičius
Kapitonas Narbutas

97 pav.: matome naują žmoną svarstant į PULKO ŠEIMĄ PRIIMTI. (P.S.: žalia spalva mano paryškinti momentai ir iš vyro pavardės išnykusi K raidė)

Na, o praėjus 5-iems mėnesiams nuo vestuvių, be pavardės (asmenvardžio) pakeitimo, įvyko dar vienas labai svarbus pokytis; - Juozas pradėjo dirbti kaip ir PEDAGOGINĮ darbą - rengti karininkus, t. y., mokyti jos karių rengimo-mokymo menu:

Slaptai asmeniškai.

LITUOS RESPUBLIKA
2-as pabr. D. L. K. ALGIRDO
PULKAS
Rikiuotės dalis

Pirmojo Lietuvos Prezidento
Karo Mokyklos V i r š i n i n k u

1988 m. spalio mėn. 29 d.

Nr. 585
Kaunas-Sankiai.
Byla Nr.

Siunčiu tarnybos lapą, atestaciją ir ištrauką iš drausmės pa-
bandų knygos perkeltos Tamstos val-
džion ltn. Kristapono Juozo.
Priedas: minėti.

Pulkininkas C. J. Tumaz
Pulko vadas

Kapitonas
Pulko adjuntas

98 pav.: prašyčiau atkreipti dėmesį į tos Mokyklos pavadinimo rašymą SU VISOMIS DIDŽIOSIOMIS RAIDĖMIS. Nuo šio gyvenimo tarpsnio matome pakeistą Juozo pavardę

Todėl matome, kad jokia čia „mūsų Nepriklausomybė“ niekuo dėta dėl asmenvardžio pokyčio, sutrumpinus viena raide pavardę, kaip tai nori manyti minėtų valstybinių Instituto ir Centro įstaigų vadovai, savo publikacijose, inicijuodami savo kolegų - profesionalių istorikų, o taip pat ir visuomenės apgaudinėjimą, su, neva, „tikrąja sutrumpintąja“ KriKštaponių šeimos asmenvardžio problema, nes prailgintąją pavardę su raide K matome ne tik ankstesniuose Juozo parašuose esančią tą pačią buvusią raidę K, kurios istorikai nė nematė pačiuose svarbiausiose Juozo Krikštaponio asmeniniuose dokumentuose, kaip ir ignoruodami svarbiausias archyvuose esančias nagrinėjamojo asmens tarnybines bylas su jo Atestacijomis, Žinių lapais juose ir su juo pirmuoju prailgintosios čia pateiktosios asmenvardžio formos parašų pavyzdžiais, bet ir tų „istorikų-mokslininkų?“ dėmesio nekreipimą matome net ir į NKVD dokumentus, kuriuose matoma, kaip buvo tardoma sesuo Veronika Krikštaponytė, kurios 1944 m. gruodžio 06 dienos pradėto 20 val. 35 min. ir baigto 1944 m. gruodžio 07 dienos 00 val. 30 min. (trukusio net 3 val. 55 min.) tardymo protokolo № 1278 (75 lapas) atrodo taip:

[illegible]

99 pav.: tardymo protokolo ištrauka, kuriame matosi tikroji *Veronikos KriKštaponytės* parodė (tikrasis josios asmenvardis), kurio protokolą galima [VISA 75-tą lapą pamatyti](#).

Iš šio protokolo matome tikrąją *Veronikos KriKštaponytės* pavardę (jos tikrąjį asmenvardį) su matoma raide K, nes NKVD-istai privalėjo rašyti pavardę ne tokią kokią sako tardomoji, o kokią pavardę privalėjo įrašyti tokią, kokia yra įrašyta josios dokumente kažkokiam.

Kad, NKVD-istai laikėsi principą įrašinėti asmenvardžius pagal dokumentus, akivaizdžiai matosi toliau iš to paties Tardymo protokolo kito puslapio, kur minimo jos tėvo ir dviejų brolių pavardės rašant taip:

Показания обвиняемого

Вопрос — Уточните, со своим братом вы встречались в течение 1944 года?

Ответ — Да, я еще познакомился ранее, со своим братом я встретился непосредственно 20 октября 1944 года.

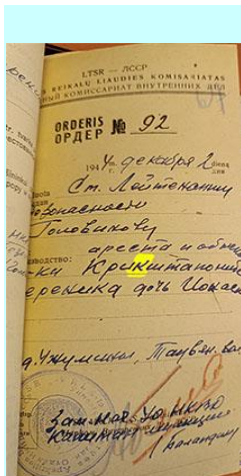
Вопрос — Где и при каких обстоятельствах?

Ответ — В октябре я еще езжу, это время мы все вместе проводили в лесу под названием Крижмистанис. Там же работал Забаст и в конце зимы, время его болезни мой брат поехал в Антанас приехать к нему, и когда мой брат умер, то на следующий день, именно 20 октября езжу на похороны моего брата Юозас и Антанас Вилей.

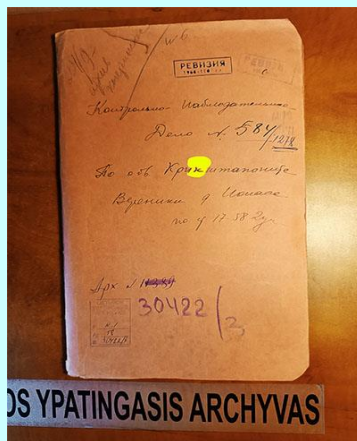
100pav.: tardymo protokole ir Juozo tėvo pavardė visai ne tokia, kaip tai norėtų valstybinės tyrinėjimo įstaigos, klaidindamos istorikus ir visuomenę. Šio protokolo 2-a puslapi (76-a lapa) galima visa atsidaryti.

Kokia parašyta pavardė Juozui, per protokolo užsilenkimą negalima pamatyti. Jeigu raštininkas-tardytojas, pradėjęs rašyti pavardę, tai iš raidę Š (rus.: "Ш") turėjo palikti eilutės pabaigoje, bet jam vietos neužteko. Todėl ne aišku, ar K (rus: "К;к") raidė yra, ar nėra - ne aišku. Galima nenustebti, kad jeigu tardytojams nepateko Juozo dokumentas, tai jie galėjo ir nesusiprotėti, jog jis yra pasikeitęs savo asmenvardį. Juolab, tas tardymas vyko, kaip matome, dar 36-ios dienos iki Juozo žūties ir okupantai galėjo jo pakeistos pavardės dokumento ir nepamatyti ir nesusiprotėti apie galimą vienos iš šeimos narių pavardės keitimą.

Liūdna, kad „istorikai?“ ir dvi valstybinės istorinio „tyrinėjimo?“ įstaigos ignoravo net Juozo Krikštaponio sesers Veronikos Krikštaponytės NKVD tardymo bylą, kurioje yra „juodu ant balto“ parašyta, kad Juozas OKUPACIJOS PRADŽIOJE BUVO NAMUOSE, o ne „Baltarusijoje“ (apie tai ...), bet ir dėl tikrojo asmenvardžio klausimu visiškai priešingi, nei tos dvi valstybinės įstaigos mausto skaitytojus, taip pat įrodymai nepaneigiam šie:

101 pav.: Juozo sesers Veronikos Krikštaponytės suėmimo orderis, akivaizdžiai, nurašytas nuo josios dokumento ir visai ne toks, kokį įrodinėja dvi valstybinės įstaigos. Galima [plačiau atsidaryti visų dokumentų įsegimo vaizdą](#), kuriame nėra tos K raidės padožymo

102 pav.: visa net byla su asmenvardžio užrašu, pažymėtu geltonai mano fotošopu, kurį galima [atsidaryti tikra originalo vaizdą](#).

103 pav.: 1966 m. revizija

Kaip matome, kad **jeigu** **tų** **dvių** **valstybinių** **istorinių** **tyrinėjimo** **įstaigų** **istorikai** **būtų** **matę** **Veronikos** **Krikštaponytės** **bylą**, **tai**, **tikrai** **nebūtų** **rašę**, **kad**, **neva**, „atgavus nepriklausomybę tikrasis asmenvardis Krikštaponis ... sovietiniuose ir partizanų dokumentuose ... pradėtas klaidingai rašyti kaip Krikštaponis“.,

Nebūtų rašę, nes asmenvardį kaip **Krikštaponis** rašomas buvo ir okupantų, kurie, tikrai neišgalvojo Veronikos asmenvardį. Tuo labiau, kad

Tai, kaip ir buvo tikėtasi, toks pats asmenvardis NKVD-istų yra rašomas ir Juozui Krikštaponiui, tikriausiai, pagal tėvų dokumentus, nes, nelabai tikėtina, kad NKVD-istai galėjo turėti Juozo dokumentus.

"TVIRTINU" - "UTVERŽDAU"

№ 584

Forma № 1
Форма № 1

10

1947 m.
г.

XII 2

diena
для

Arestą sankcionuojau
Арест санкционирую

Трунчук Николай Васильевич

Директор ВЛК

Одобрено в ВЛК

Согласно протоколу заседания ВЛК от 1947 г.

Краснов

Nutarimas
(arėstui)

Постановление
(на арест)

ср. Умерзе 1947 м. декабря 1

Al. Liet. TSR VRLK 2-го Нос. 2-й отд. Следственного Отдела

R. (pareigis - должность) (skaitus ir organas - орган и орган)

НКВД Лит. ССР 1-м. Лейтенант Государственной безопасности Головинов

(vardas ir pavardė - имя и фамилия)

Krikštonaitis

Liet. TSR VRLK medžiaga apie nusikalstatų veiklą

исследовать поступившие в НКВД Лит. ССР материалы о преступной деятельности

Vareikių dvaras Jonas 1916 года рождения, уроженки из жи-

(pavardė, vardas, tėvo vardas ir kt. - фамилия, имя, отчество)

тещины дер. Поняшины Почувской волости, литовский, герман-
(nustatymo duomenys - установочные данные)

ско, беспартийный, из крестьян, невоинужный, образование 7 класс,

Radau:
Нашел:

Krikštonaitis, Звлязов сестрой известного ру-

(bet kuris forma plačiai išdėstyti) - произвольным изложением дается развернутая

ководителя, оперирующей в районе Мажульнянской волости

kreino būtinumo motyvus - мотивировка необходимости ареста

банды - Крукштоникиса Робаса до последнего

доли parodymu - приводятся выдержки из показаний

времени поддерживает тесную связь с ним и ока-

aktų reviziją atlikusia - выдержки из актов обследования реально

зывает ему всестороннюю помощь.

ir kt. - и т. д.

Todėl labai keista, kad čia
dešinėje [40 pav](#) matomas
dokumentas nurodo tik
1944 m. gruodžio 1 d.
nutarimą Veronikos
Krikštaponytės areštui,
kaip kaltinamoji yra tik
todėl, kad yra Juozo
Krikštaponio sesuo. Iš šio
dokumento akivaizdžiai
matosi, jog ji suimama,
kad „*Krikštaponytė, yra
sesuo žinomo vado,
operuojamojo* (pažodinis
vertimas)*Taujėnų
apylinkėje Krikštaponio
Juozo, iki paskutinio
laiko palaikanti glaudų
ryšį ir suteikianti jam
visapusišką paramą.*“.

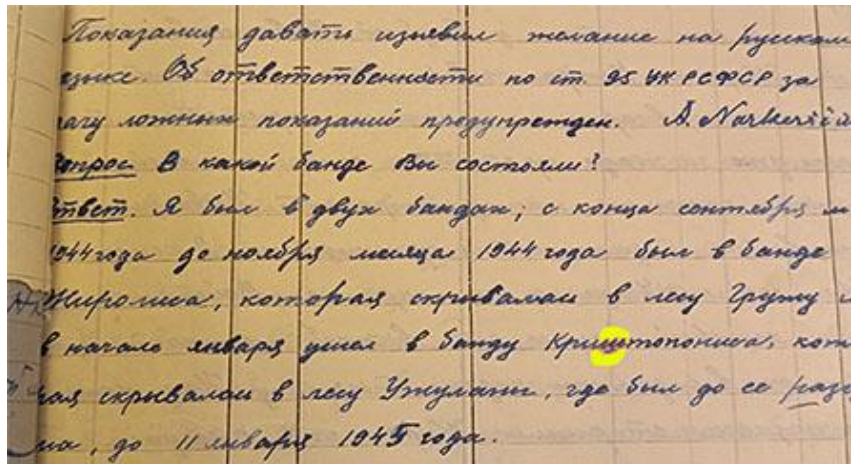
104 pav.: galima ir be asmenvardžio padažymo atsidaryti ir originala šio nutarimo.

Taigi, iš šio pavyzdžio matome, jog asmenvardį Juozui Krikštaponiui NKVD-istai pripaišo pagal tėvų, sesers ir gal, net brolių dokumentus.

Tačiau jau po J. Krikštaponio žūties protokole tardymo atsiranda ir pokytis J. Krikštaponio asmenvardyje

Mat, po jo nužudymo iš kart kitą dieną (1945 m. sausio 13 dieną) buvo išsiųstas pranešimas-raštelis (rus: *записка*) Sovietų Sąjungos Vidaus reikalų Liaudies komisarui, valstybinio saugumo Generaliniam

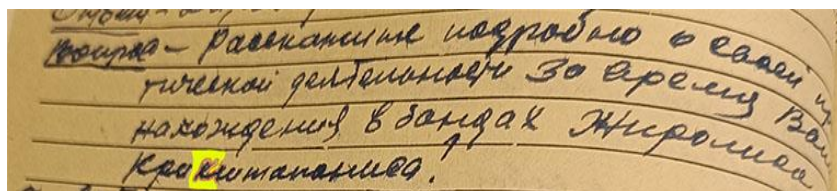
komisarui [Lavrentijui Berijai](#) apie **K R I Š T A P O N I O** būrio likvidavimą.

105 pav.: netikėto, bet, įsigilinus, dėsningo J. Krikštaponio asmenvardžio pokyčio į Krištaponį pavyzdys A. Narkevičiaus tardyme, kurį galima [visą atsidaryti](#).

Jame nurodytas pakeistas asmenvardis be K raidės pavardės šaknyje, nes NKVD apie Krištaponį turėjo duomenis dar nuo pirmosios Lietuvos okupacijos.

Tačiau ne visi NKVD-istai galėjo būti informuoti apie J. Krikštaponio pakeistą asmenvardį ir tai matosi to paties *Antano Narkevičiaus* tolimesnėje apklausoje:

106 pav.: iš A. Narkevičiaus apklausos matome vėl J. Krikštaponio asmenvardyje atsiradusią raidę K, galimai, automatiškai, net nesusiprotėjant, kad vienoje šeimoje gali kisti asmenvardžiai.

Galima [atsiversti visą to tardymo protokolo puslapį](#).

Bet paprašyčiau nenustebti ir *Marijono Smetonos* (žymių kalbininkų Antano Smetonos tėvo ir Marijono senelio) tardymo protokolo, kur kitoje dokumentų įsegimo pusėje yra *Veronikos Krikštaponytės* parašas, kuriame ji savo pavardės šaknyje K raidės nenaudoja!

Taip rašėsi Veronika visuose tardymo protokoluose be raidės K pavardės šaknyje:

Вопрос - Что из себя представляет ЭНМД?
 Ответ - Все эти люди были участниками
 банды, которой руководит наш брат
 Кошар.

Подпись: Хенрих

Примечания: 1) каждая стр. протокола заверяется подписями Хенрих и Хенрих с последним
 шиваемым 2) продолжение протокола

Heinrich

109 pav.: išdidinto J. Krikštaponytės parašo pavyzdys.

Ne tik matome, kad Veronika kažkodėl nepripažino savo tėvų išrašyto santuokos liudijimo, bet ji ir pati yra sakiusi kraštotyrininkei Astrai Astrauskaitei, jog jos pavardė yra trumpesnė ir todėl pastaroji 2009 metais XXI-o amžiaus leidinyje, rašiusi apie J. Krikštonį, jo pavardę minėjo taip, kaip buvo nurodžiusi jo sesuo; vienos sutrumpintos raidės formoje.

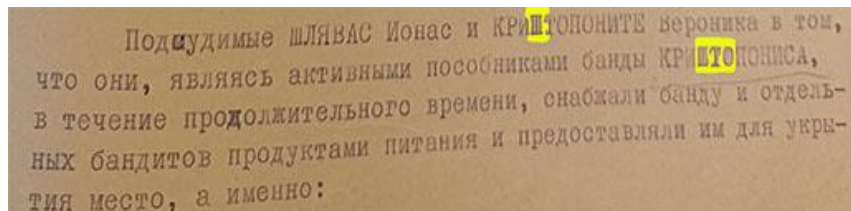
Tuo labiau, kad yra kapo nuotrauka, liudijanti, kad Krikštaponiai dėl nežinomų priežasčių galėjo save laikyti kaip Krištaponiais. Tai labai dažnas reiškinys, kai dokumentai gali būti išrašomi vienaip, o žmonės savo asmenvardžius kitaip vadinti.

Iš čia dešinėje [110 pav.](#) matomos nuotraukos matome mirties datas atitinkančias čia dėstomo tūrinio duomenimis.

[110 pav.](#): tikriausiai Užulėnio kapinaitėse Juozo Krikštaponio tėvų Jono ir Mortos Krištaponių įrašas, kurį [galima pasididinti](#).

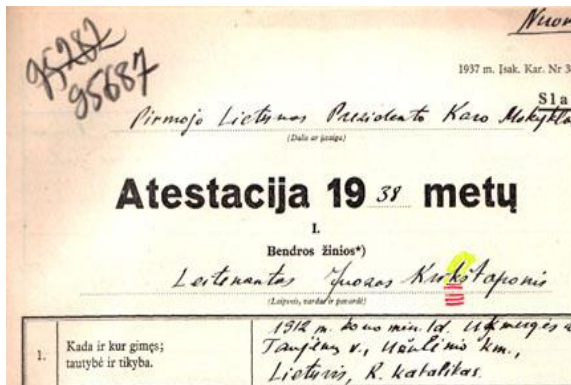
Taip, kad nieko nuostabaus, kad toje pačioje išlikusių gyvų Vyčio apygardos Juozo Krikštaponio būrio kovotojų ir jo sesers Veronikos Krikštaponytės baudžiamojame byloje, po jos 1955 metų peržiūros Krikštaponių asmenvardžiai keičiami į Krištaponius, rašant taip:

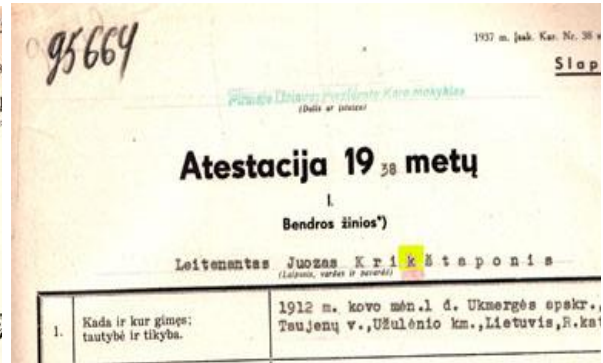
[111 pav.](#): minėtųjų baudžiamojame byloje po 10-ties metų pakitusių Krikštaponių į Krištaponius asmenvardžio faktas, kurį [galima plačiau atsiversti](#), pamatant visą puslapį.

Gaila, Veronikos mergautinės dokumentų neišliko - jų artimieji nematė. O pereinamoji iš NKVD į KGB struktūra, mačiusi J. Krikštaponio tik pakeistos pavardės variantą, natūralu, kad ir Veronikai Krikštaponytei pakeitė asmenvardį, juolab, ji pati tai galėjo norėti ir pritarti. Juk, niekam iš struktūrų gal negalėjo būti aišku, jog J. Krikštaponis keitėsi-trumpinosi pavardę, todėl automatiškai pakeitė ir jo sesei, gal, net nesiaiškinę, kodėl jų pirmtakai NKVD-istai rašė prailginto asmenvardžio variantą?

Bet, studijuojant J. Krikštaponio kitus asmeninius dokumentus, matosi, kad **Juozui pavarde ne visur skubėta pakeisti**, nes perrašyti dokumentus - perrašyti visus įrašus neracionalu, o apie pavardės pakeitimą tai nenumato ir jokios grafos:

112 pav.: ranka rašyta Atestacija.

113 pav.: spausdintas Atestacijos pirmasis lapas.

Kas tose Atestacijose rašoma, tai jau kitos temos sritis. O čia istorikų-„mokslininkų?“ J. Krikštaponio tarnybos bylų ignoravimo pavyzdžius pateikiau, kaip pas istorikus įprasta tikėti savo kolegų paistalais ir netikrinti jų - jiems neoponuoti ir akiai perrašinėti tuos paistalus iš vienos Pažymos į kitą „pažymą“, jau tik kabutėse vertą, nes ne rašoma, o PLAGIJUOJAMA su visomis pačiomis grubiausiomis klaidomis.

Kad suvokti Ukmergės restorane nacio su kėde numetimo psichologines aplinkybes, reikia n **NUODUGNIAI TYRINĖTI J.**

KRIKŠTAPONIO SAVYBES LABAI

SVARBIAS išdėstytas atestacijos lapuose, kaip labai svarbią karių ugdymo programą. Pirmąjį lapą galima paskaityti, kaip paprastai, atsivertus paveikslėlio numerį.

II. Atestuojamojo vertinime 11-toje grafoje dėl protinių savybių pabrėžta, kad „*Išsilavinęs, žinias gilina, sumanus greitos orientacijos, Sveikos galvosenos.*“ 12. Išsiauklėjimas „**Taktingas, mandagus, tvarkingas. Viešumoje laikosi (elgiasi) gerai**“ (skliausteliuose kitoje Atestacijoje, tą patį pabrėžiant, kitais žodžiais tai pasakant, pirmąją savybę paryškinau, nes yra žinomas taktiškumas, o čia **TAKTINGUMAS - reikia aiškintis dėl šios labai svarbios savybės sampratos ar nepamištos?**).

13. Moralė: „Doras, sąžiningas, teisingas“.

14. Būdas: „*Griežtas, pastovus, atviras. Labai jautrus.*“ (pastarasis būdas anketoje nenurodytas, todėl galima daryti išvadą, jog J. Krikštaponio labai jautrumo savybė yra išskirtina.)

15. Sveikata (kūno patvarumas, susirgimai, negalavimai ir t. t.): „*Geros sveikatos, ištvermingas.*“ (Idomu, kad nepastebėti negalavimai, nors anketose matosi, kad gulėjęs Karo ligoninėje. Galima manyti, kad ten galėjo būti koks nors profilaktinis patikrinimas? Ištvermingumo savybė gali būti įgyta labai sportuojant, kurią gali ne visi turėti. O 1939-1940 m. m. Atestacijoje pažymėta kad per *Fizinio lavinimo kursus sužeidė koją*. Galima manyti, kad tai galėjo turėti įtakos, nes Juozo tais metais nesimatė čempionatuose ir jau iš jo čempiono titulą perėmė jo bendramokslis

Leonas Puskunigis.)

16. Valstybiškumas ir tautiškumas (valstybės ir tautos reikalų supratimas, atsidavimas ir abejingumas jiems).: „*Valstybės ir tautos reikalais labai jautrus.*“

17. Pažangumas karo tarnyboje (kariškos literatūros sekimas, sugebėjimas pritaikyti patirtas žinias tarnyboje ir įdomavimasis karo mokslo srityje vykstančia pažanga).: „*Karišką literatūrą seka ir patirtas žinias sugeba pritaikyti tarnyboje. Karo mokslu ir jo pažanga įdomaujasi.*“

18. Tarnybos pareigų supratimas ir jų atlikimas. (drausmingumas, autoritetingumas savarankiškumas kompetencijos ribose, iniciatyva, atsakomybės jausmas, punctualumas vadovauti, mokyti ir auklėti).: „*Drausmingas. Autoritetingas. Savarankiškas. Atsakomybės nevengia. Punctualus. Valdiniais rūpestingais. Sugeba vadovauti, mokyti ir auklėti.*“

19. Kariškas gyvenimas, (karių gyvenimo ir papročių pažinimas; santykiai su karininkais ir jų šeimomis).: „*Karių gyvenimą ir papročius pažįsta, santykiai su karininkais ir jų šeimomis geri.*“

20. Netarnybiniai darbai ir visuomeninė veikla. (ar turi pašalinių darbų, ar priklauso prie kariškų ir visuomeninių organizacijų ir kiek tas atsiliepia tarnyboje).: „*Pašalinių darbų neturi. Jokioms organizacijoms nepriklauso*“ (Šis įrašas abejotinas, nes iš tuometinės spaudos matosi, jog J. Krikštaponis rodomas kaip vienas geriausių šalies lengvaatlečių, atstovaudamas sporto klubą GRANDIS - ko gero karišką.)

21. Medžiaginė būtis. (nekilnojamas ir kilnojamas turtas, ar turto priežiūra bei tvarkymas atsiliepia tarnyboje).: „*Medžiaginiai tvarkosi gerai.*“ (1939-1940 m. m. Atestacijoje pakeista į „*Nekilnojamo turto neturi*“

22. Neigiami palinkimai (girtavimas, azartinis kortavimas, palaidumas, paslapčių nelaikymas, ir t.t.).: „*Girtaujant, kortaujant ir palaidai gyvenant nepastebėta. Nepataikauja ir paslaptis laiko.*“

23. Pasirengimas tolimesnei tarnybai. (ar atestuojamasis geriau tinka rikiuotės ar administracijos tarnybai; jei rekomenduojamas kitai tarnybai, tai kurioms pareigoms: ūkio viršininko, bataliono vado, komendanto, kuopos vado, raštvedžio, išdininko ir t. t.).: „*Geras rikiuotės karininkas.*“ 24oji atestacijos išvada: „*Tinka užimamai vietai.*“ (Labai svarbi yra 1941.I.16 išvada „*Tinka aukštesnei vietai*“, kur yra pagrindas manyti, kad tuo metu ir galėjo būt suteiktas kapitono laipsnis, bet, kaip man pranešė, kad kažkokių dokumentų archyve trūksta, - yra kažkokių požymių, kad kažkas išimta. Ko ten trūksta - nesupratau ir nežinau.) Ši Atestacija yra 1939 m. atestacija f.930 ap8 b.737 p. 23

Visas atestacijas galima paskaityti originaluose:

Ranka rašytos 1938 metų Atestacijos lapus galima atsidaryti-pažiūrėti: [1](#) psl., [2](#) psl., [3](#) psl., [4](#) psl - išvada.

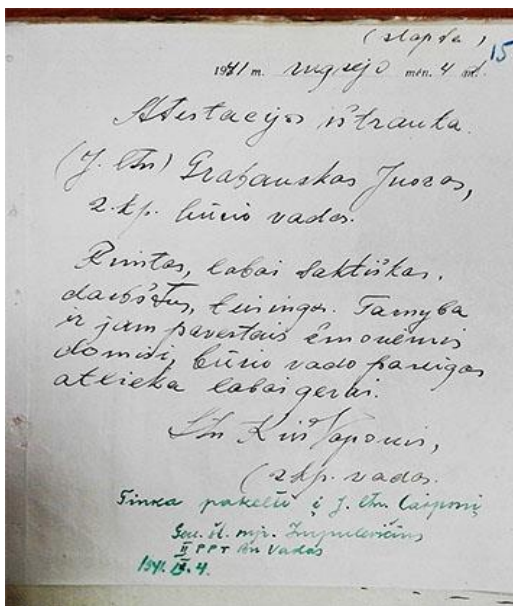
Pirmo puslapio spausdinimo, o kiti kita ranka rašytos Atestacijos

lapus galima atsidaryti-pažiūrėti: [1](#) psl., [2](#) psl. ir [3](#) psl.

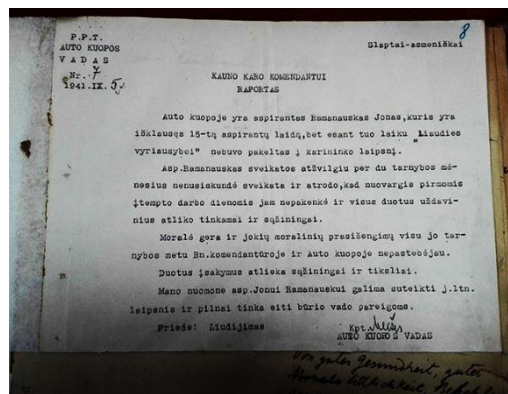
1939-1940 metų Atestacijos lapus galima atsidaryti-pažiūrėti: [1](#) psl., [2](#) psl., [3](#) psl., [4](#) psl. - **išvada AUKŠTESNEI VIETAI UŽIMTI.**

APIBENDRINTAI galima daryti pastebėjimą, kad trafaretiški Atestacijos lapai atestuojamam asmeniui charakteristikos apibūdinime stato į rėmus, kad nerašyti bet ką, o kas numatyta kario-karininko ugdyme, bet gal ne viskas pastebėta - ne viską trafaretas leidžia pastebėti, kaip mokymasi Aukštojoje mokykloje ir nenumato Universitete įgautų žinių pritaikymą tarnybos vietoje. Iš tokių mano pastebėjimų galima atkreipti dėmesį į J. KRIKŠTAPONIO PASINEŠIMĄ Į TEISINGUMĄ kariūnų ugdyme, kur jo paties ranka rašytoje Atestacijoje tai pabrėžia, kad jo atestuojamasi jaunas leitenantas Juozas Grabauskas ir taip pat jam skirtoje Atestacijos visumos.

Be to, galima palyginti J. Krikštaponio požiūrį iš Humanistinės pedagogikos pusės savo ugdomiems aspirantams ir kito karininko iš Autoritarinės pedagogikos požiūrio prizme ir palyginti tarp šių pedagoginių kryptių ryškią prarają:

114 pav.: leitenanto J. Krikštaponio- „Krikštaponio“ RANKA PARAŠYTA Atestacijos ištrauka jaunesniajam leitenantui Juozui Grabauskui, kuriam majoras A. Impulevičius rašo: „Tinka pakelti į J. ltn. laipsnį“. Į Baltarusiją vyko jau ne kaip 2-os kuopos karininkas, o nuo 1941-11-16 paskirtas bataliono vertėju. Galima pasididinti.

115 pav.: laisvos „beletristikos“ pavyzdžio auto kuopos vado Kauno Karo komendantui raportas aspiranto pakėlimui į karininko laipsnį, pažymint ir sovietinį „liaudies vyriausybės“ [periodą](#). Galima pasididinti.

matome kito - Autoritarinio mąstymo karininko laipsnio pakėlimo raporte „motyvams“ rašant tai, kad per du tarnybos mėnesius „sveikata

nenusiskundė ir atrodo, kad nuovargis pirmosiomis įtempto darbo dienomis jam nepakenkė ir ...“. Toks su aspirantais keistas „eksperimentas“ iki rizikos kariūnui sugadinti sveikatą (jį „nulaužti“), keistai atrodo. Juolab, kuopos vadas rašo dar negarantuodamas, tik žodžiu „atrodo“.

Jei tai būtų karo veiksmai ar apmokymai-manevrai, tai įtampa sveikatai norma gali būti, nes ypatingomis sąlygomis psichika mobilizuoja organizmo visas galias

-115-

13	Nuolatinė gyvenamoji vieta.	Kaunas I Sodų g. vi 52
14	Artimiausių giminių adresas	Brolis - <u>Dirsių</u> M. g. vi 13. <u>Presidento</u> - <u>Dirsių</u> M. g. vi 13. <u>Didelis</u> - <u>Dirsių</u> M. g. vi 13. <u>Didelis</u> - <u>Dirsių</u> M. g. vi 13. <u>Didelis</u> - <u>Dirsių</u> M. g. vi 13.
15	Kurie dokumentai įrodo aukščiau nurodytų žinių tikrumą.	Gimnazijos baigimo akta, Nr. 1948 išduota Mariampolės Rgg. Jono gimnazijoje 1933 m. rugp. 28 d.
Parašas <u>J. Krikštaponis</u> 1934 m. <u>spalio</u> mėn. 1 d.		

116 pav.: ne tik panašu, bet, gal, ir greičiausiai, Juozo Krikštaponio ranka užpildyta jo Tarnybos anketa su jo parašu, visai ne tokiu, koku M. Pocius apgaudinėjo skaitytojus ir savo kolegas - profesionalius istorikus. Galima [VISA anketo puslapį atsiversti](#) ir pamatyti jo karinių laipsnių įrašus, bei šeimos sudėtį be mamos-tėčio dar du brolius ir dvi seseris.

Iš nuolatinės gyvenamosios vietos aišku, jog J. Krikštaponis gyveno Šančiuose - dabar ten - Sodų 52 didelis dviaukštis medinis senas namas. Tikriausiai, ten jis nuomavosi, arba ... Įdomu, kad giminiavosi su Dirsių gimine, iš kurios kilęs žymus tautodailininkas Mykolas - palikęs apie J. Krikštaponį atsiminimus. O Juozo dėdė nurodytas Aleksote buvusioje Linksmoji gatvėje - tai Linksmadvario dalis, kuri jau anketos pildymo metu kažkur buvo pervadinta į žymaus pedagogo J. Damjonaičio gatvę. O tos gatvės Nr. 2 vietoje stovi klasicistinio stiliaus rūmas su kolonomis, bet kas jį privatizavo, seniūnijos istorikai nežino, nors iš tos vietos Prezidento brolis-akmenskaldis su anūkėmis - generolo Stasio Raštikio

dukrelėmis buvo ištremtas.

Gaila, kad dabartinės Istorinės prezidentūros specialistės nieko nežino apie šioje anketoje Prezidento 8 nurodytą namą ir nieko negirdėjo, kad Prezidentas galėjo ir NE PREZIDENTŪROJE gyventi, kurioje, atseit, „apsauginiai kiaules laikė“, o, kad Prezidentas „neturėtų“ nuosavos erdvės - nelabai tikisi.

O dėl pačios ISTORINĖS PREZIDENTŪROS YRA IŠ JOS IŠSITYČIOJIMO PAVOJUS IR IŠSITYČIOJIMO IŠ VELIONIO A. BRAZAUSKO, nes jau kvailiau nieko negalima sugalvoti, kad Istorinę prezidentūrą paversti į ISTORINĮ KIČĄ, kad svečiai iš užsienio nieko nesuprastų ir, kad jie būtų klaidinami, kaip ir iki dabar su Pirmojo Lietuvos Prezidento sūnėnu. Jeigu jau ATMINTI daryti Prezidentui A. Brazauskui, tai, gal šalia dabartinės prezidentūros labiau tiktų, gal, reik galvoti ir į ateitį, kad daugiau gali būti tokių ten paminklų ateityje? O, jei taip kauniečiai nori pagerbti, tai, gal, prie Kauno HES-o, kaip jos statytojui labiau tiktų?

Na, o dėl [116 pav.](#) paskutinės 15-tosios grafos, kad 1932 m. gavo atestatą, tai irgi labai svarbus įrodymas, kad J. Krikštaponis rutulio stūmimo rungtyje tarp suaugusiųjų tapo 1931 m. Lietuvos vicečempionu, būdamas gimnazistu - 19-mečiu. Tai galėtų būt įrašyta į Jono Rygiškių gimnazijos Sporto istoriją.

Taip, kad ne „atsitiktinis“ to tikrojo J. Krikštaponio asmenvardžio paminėjimas - tai įrodo ir daugiau dokumentų su pavardės šaknyje K raide:

Taigi, panašu, jog tas bataliono Pakėlimo lape teiktasis kapitono laipsnis toliau tame batalione taip ir nebuvo suteiktas J. Krikštaponiui, tai irgi gali būti ta pati priežastis, kad J. Krikštaponis iš kalėjimo į savo batalioną negrįžo, ir todėl nėra laipsnio nei pakėlimo ir nėra įsakymo dėl „paleidimo į atsargą“, nes pats save pasileido?

Be to, kuopos pareigybė yra kapitono lygio pareigybė. O vokiečiams, kaip tvarkos pedantams, kad būtų pagrindas J. Krikštaponį iš kalėjimo ištraukti dėl, neva, karininkų stygiaus, atseit, dėl kažkokio J. Klimavičiaus, neva, „susirgimo“, prie kurio yra ryškus simuliacijos faktas, kaip GESTAP-ui apgauti surengtas (apie tai ...), tai, gal, tam ir reikėjo A. Impulevičiui ir susirūpinti dėl skolos J. Krikštaponiui gražinimo, nes pagal viską, pastarajam turėjo seniai turėti kapitono laipsnį, jei ne buvo?

Klaustukus dedu, nes tai yra didelė mįslė, taip, kaip laipsniams suteikti Prezidentas A. Smetona įsakymus rašydavo. Ten tarp įsakymų J. Krikštaponio-Krištaponio pavardės nėra. Bet, jis yra A. Smetonos sūnėnas ir, gal dėl šios priežasties **Prezidentui gal nebuvo etiška rašyti savo**

sūnėnui įsakymo? O, gal, ir per vestuves jo pavardėje asmenvardžio kitimas įnešė kokias nors korekcijas, istorikams nematomas?

Dėl pastarosios priežasties jau yra vienas faktas tas, jog buvo įsakymas leitenantui J. Krikštaponiui lankyti kursus dėl egzamino laipsniui pakelti. Tame įsakyme J. Krikštaponio pavardė pažymėta taip:

-119-

4-toji tema: **Panašu, jog A. Impulevičiaus galimai klastoti dokumentai buvo skirti GESTAP-ui apgauti ir J. Krikštaponį iš kalėjimo ištraukti**

Kad tai man pavyko atrasti, reikia dėkoti 2021 m. gruodžio 3 d. Ukmergės konferencijoje papasakotoms apie „mirties nuosprendžio įvykdymo laukusio“ leitenanto Jono Klimavičiaus pasakoms, kurioms nepatikėtų net 9-10 klasių moksleiviai.

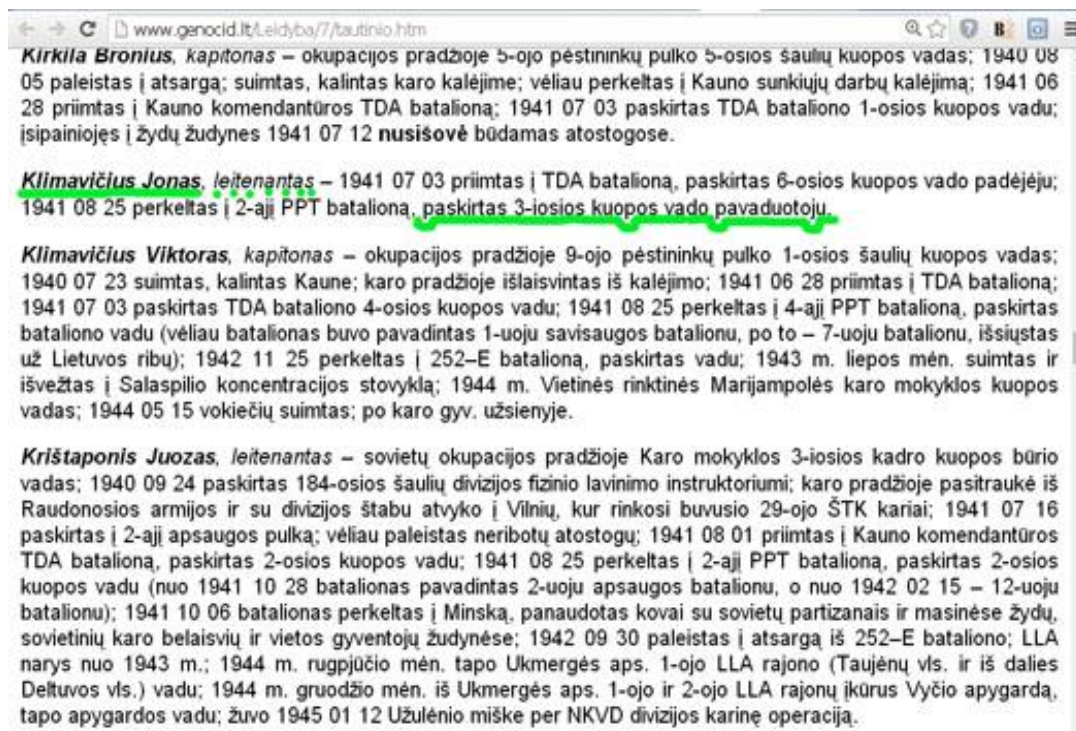
[117 pav.](#) Ukmergės 2021-12-02 konferencijos iš anksto atrinktų pašnekovų „diskusijose“ [118 pav.](#) matote LGGRTC mokslininką E. Rukšėną, savo kalbą pradėjęs nuo jau a. a. A. Čeponio atsiprašymo, kuriam nebuvo leista pasakoti apie J. Krikštaponį, kurį nuo vaikystės pažinojo kaip jo ir jo šeimos bei viso kaimo gyvybių išgelbėtoją, nors jis buvo užsirašęs tos konferencijos diskusijoms. Apie tai ...

Mano supratimu, tolimesnėje savo kalboje LGGRTC istorikas Alfredas Rukšėnas, APGAVO VISUS KONFERENCIJOS KLAUSYTOJUS, PASAKYDAMAS, jog, neva, 2-oje kuopoje buvo toks Jonas Klimavičius.? Jisai prašė Krištaponio, kad tarpininkautų išėjimui iš tarnybos...“[VIDEOKlimav](#).

Taigi, **raudoną** klausuką aš padėjau, nes minimas **Jonas Klimavičius buvo ne 2-troje kuopoje, o buvo 3-čios kuopos vado Jono Ūselio pavaduotoju**, kuris 1962 m. Vilniaus teismu buvo nuteistas mirties nuosprendžiu ir tas nuosprendis buvo įvykdytas.

Šokiruoja tai, jog Jonas Klimavičius kaip 3-čios, o ne 2-os kuopos vadu minimas LGGRTC sudarytoje bataliono karininkų sąvade [TDAkarininkai](#), kurį, šiaip, Centro darbuotojui-istorikui A. Rukšėnui; vieninteliam užsiiminėjančiam-

"tyrinėjančiam" J. Krikštaponio bylą, reikėtų to bataliono karininkus visus atmintinai žinoti, apie kurį [8 pav.](#) rašoma taip:

119) sudarytas Tautinio darbo apsaugos bataliono karininkų [sąrašas, rodantis tik vieną Joną Klimavičių](#). Galima [pasididinti](#) ir to padidinto vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-batal-sar-klimaviciu.jpg>

VIDEOklimav - 2021-12-03 Ukmergėje mokslinės konferencijos videoįrašo nuo 3:21:09 dalies, nuo kurios A. Rukšėnas pradeda paistyti, apie, neva, „2-oje kuopoje buvo toks Jonas Klimavičius ...“ prieš tą frazę prasidedančio vaizdo įrašo internetinis adresas yra https://youtu.be/2vb_tQeM1Nw?t=12065

TDAkarininkai - LGRTC pateikto [TDA bataliono karininkų sąrašo](#) internetinis adresas yra <http://www.genocid.lt/Leidyba/7/tautinio.htm>

-120,5-

Toliau A. Rukšėnas pasakoja, kad „J. Klimavičius prašė J. Krikštaponio, kad jisai tarpininkautų ... kad nori išeiti iš tarnybos, sveikata pablogėjo... O to Klimavičiaus likimas buvo tikrai sunkus ir jis sovietmečiu kalėjo, buvo nubaustas, berods, net mirties bausmės, bet, kažkaip, jam pavyko išvengti, tai, tikrai, žmogui nervai paio. Ir ką mes matome: lapkričio 4-osios dokumentas ir Krikštaponio parašas Tarpininkauju dėl to paleidimo.“

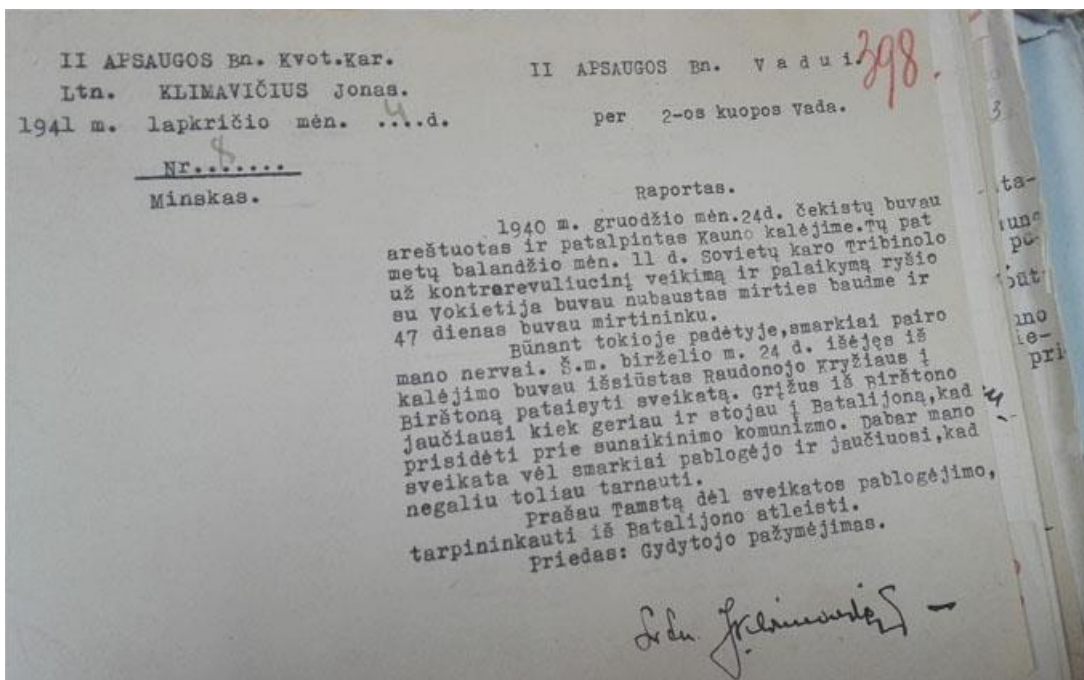
kodėl istorikas A. Rukšėnas neužduoda sau klausimą tokį:

Kokią „teisę“ J. Krikštaponis turėjo „tarpininkauti“ ne savo pavaldiniui?

- tai iš karto man paklausti konferencijoje nebuvo galimybės, neturint po ranka minėto TDA karininkų sąrašo. Bet, nors ir ne istoriku būnant, bet pagal mokyklinę-

internetinę programą, žinant apie iš Kauno per Jonavą-Ukmergę į Minską išvežtus kalinius, kur Minsko kalėjime dalis buvo sušaudyti, o kiti visi sušaudyti prie Červenės, kurios tragedija plačiai žinoma, kažkaip keista tapo, kad visus svarbius kalinius išvežė, o „mirtininką paliko“, kai yra žinoma, jog tardytojas E. Rozauskas prašė leidimo visus kalinius sunaikinti^{Rozausko Bykovui}, kaip buvo padaryta Pravieniškėse, Rainiuose, ... Todėl labai rimtas klausimas kilo, kad mirtininko, tikrai, palikti negalėjo, nes E. Rozauskas sušaudyti galėjo ir be D. Bykovo leidimo, kurio prašė sušaudyti apie 400 kalinių, bet jam leidimo nedavė. Bet, jei jau J. Klimavičius buvo nuteistas mirties bausme, tai sušaudyti net privalėjo be jokio leidimo.

Iškilus visiems šiems klausimams ir ypač, dėl M. Kačiulio, melagingai kaip „karininko“ nurodyto tai konferencijai Pažymoje bei joje ir J. Krikštaponio „rašto“, buvau priverstas važiuoti į LCVA archyvą, kuriame paaiškėjo, kad tai ne „J. Krikštaponio raštas“, o žemiau čia [9 pav.](#): parodytas Jono Klimavičiaus Raportas:

118 pav.: keistas ir daug klausimų keliantis Jono Klimavičiaus raportas. Galima pasididinti

Taigi, man nuvažiavus į archyvą, paaiškėjo ne tik tos mokslinės Ukmergės konferencijos apgavystės, bet ir pamačius tų fondo R-1444 dokumentų panaudos lapą, paaiškėjo tų apgavysčių priežastis labai paprasta, jog **LII(LII) istorikas Mindaugas Pocius savo Pažymoje apgaudinėjęs konferenciją, visai nebuvo archyve ir tų dokumentų, matyt, nematė, kad apie juos melagingai aprašinėjo?**

O tas [118 pav.](#): Jono Klimavičiaus Raportas, man; prieš 55 metus tarnavusiam sovietinėje armijoje, pasidarė iš kart įtartinu, kad to Raporto AUTORIUS NENURODO, KOKIAI JIS KUOPAI PRIKLAUSO.

Suprantama, jeigu jis yra „Kvotų Karininkas“, ką jis sutrumpintai nurodo savo pareigybę, gali būti ne kuopai, o visam batalionui priklausanti ta pareigybė. Tačiau tada kam jis toje Raporto *Bataliono V a d u* i paskirtyje prideda „per 2-os kuopos Vadą“ (su praleista nosine raidė a)? Kam reikia prašyti „tarpininkavimo“ pas karininką, kuriam nepriklausai? Kas čia per manipuliacijos, nenurodant savo kuopos paskirties, bet vis tiek per ne savo kuopos vadą prašantis kažkokio „tarpininkavimo“?

RozauskoBykovui - docento dr. Juozo Jankausko straipsnis XXI amžiaus 2003-08-27 Nr. 65(1169) apie NKVD-istą Eusiejų Rozauską yra jo citata „*Aš pasiūliau (LSSR valstybės saugumo liaudies komisaro pavaduotojui D. Bykovui. -(L.T.)), kad tuo atveju, jeigu nebūtų galimybės suimtuosius evakuoti, išskirti iš jų pavojingiausius ir prieš išvykstant juos sušaudyti. Tokių mano skaičiavimais buvo 400 žmonių. Tačiau drg. Bykovas man nedavė jokių nurodymų*“ /iš E. Rozausko 1941-09-07 rašto A. Sniečkui./ ` To straipsnio internetinis adresas yra https://www.xxiamzius.lt/archyvas/xxiamzius/20030827/mums_01.html

Na, o įsiskaičius į to Raporto turinį, keistas „susirgimas“, kai jau buvo pasigydęs Birštone. Kokios tarnyboje galėjo kitos blogos situacijos paveikti silpną ir jau labai paveiktą nervų sistemą? Galima būtų suprasti SVEIKATOS PABLOGĖJIMĄ DĖL VYKDOMŲ NEKALTŲ CIVILIŲ ŽMONIŲ IR VAIKŲ-SENELIŲ-MOTERŲ ŽUDYNIŲ. Bet tokią simuliaciją paneigs tuoj paaiškėjusi labai svarbi aplinkybė kiek žemiau.

Svarbiausia, **ITARTINA**, kad su mirties nuosprendžiu neįvykdytu išliko iki pat Birželio sukilimo-išlaisvinimo, kas yra labai jau neįtikėtina, kad NKVD-istai mirtininko net neišvežė į Minską-Červenę. Kodėl istorikams (A. Rukšėnui ir M. Pociui) neiškyla toks pats elementariausias klausimas? Ar užtektų mokyklinėje programoje iš Lietuvos istorijos tik patenkinimo įvertinimo mokiniui, kuriam neiškiltų toks klausimas?

Tokiam klausimui iškilus, viską į vietas sustato tarpukario ir pokario Pasipriešinimo laikotarpio Lietuvos karininkų sudarytas enciklopedinio tipo žinynas, kuriame pasirodo:

KLIMAVIČIUS Jonas gimė 1907 08 29 Marijampolėje. Baigė Marijampolės Rygiškių Jono g-ją. Nuo 1928 LŠS narys, Klaipėdos uosto šaulių kuopos vadas. 1930 11 30 baigus Karo mokyklą (V asp. laida) suteiktas pėstininkų ats. leitenanto laipsnis ir paleistas į pėstininkų karininkų atsargą. 1931 01 01 pagal Karininkų laipsnių įstatymą laipsnis pakeistas į ats. jaun. leitenanto. Nuo 1934 01 01 tarnavo Geležinkelio policijoje Klaipėdos nuovadoje. 1934 atliko karines pratybas 4 pėst. pulke. 1940-02-16 pakeltas į ats. leitenantus. Sovietų Sąjungai okupavus Lietuvą 1940 12 23 suimtas, kalintas Kaune. 1941 04 11 NKVD Karo tribunolo nuteistas mirti. 1941-05-13 bausmė pakeista 10 metų lagerio. Kilus Vokietijos–SSRS karami išlaisvintas. 1941 07 03 priimtas į TDA batalioną 6 kuopos vado padėjėju. 1941 08 25 perkeltas į LSD PPT 2 batalioną (vėliau – 12 batalionas) 3 kuopos vado pavaduotoju. 1942 09 30 paleistas į atsargą. Karo pab. pasitraukė į Vakarus, vėliau emigravo į JAV.

LCVA, f. 930, ap. 2K, b. 183; LGG, t. 1, p. 431; LKKAS archyvas.

119 pav.: ištrauka iš knygos „Lietuvos kariuomenės karininkai 1918-1953“

Taigi, paaiškėjo, jog Jonas Klimavičius „mirtininku“ pabuvo tik mėnesį (31 dieną) ir perteisus į 10 metų lagerio, savo „sveikatą“ po perteisimo iki išlaisvinimo turėjo net 41-ą dieną savo sveikatai pataisyti, džiaugiantis, kad mirties nuosprendžio nebus- gyvens. Kaip, matome, ASMUO TAS PATS, kuris Raportą rašė, nes areštavimo ir nuteisimo mirti datos tos pačios, ir akivaizdu, jog Ukmergės mokslinę konferenciją apgaudinėjusysis LGGRTC istorikas A. Rukšėnas su pasaka apie, neva, „2-oje kuopoje buvusį J. K. ...“, matome, ignoruoja ne tik savo įstaigos atliktus istorikų darbus, bet ir ignoruoja, aplamai, visas istorines žinias, stambius istorinius-enciklopedinius leidinius ir net internetą (Vikipediją bei Enciklopediją) ignoruoja, kad apkaltinti Didvyrį.

Todėl ne tiesą rašomą tame Raporte „nepamatyti“ ne kaip neįmanoma. Didžiausia netiesa yra ta, kad J. Klimavičiaus Raporte nepaminėjo jam mirties nuosprendžio panaikinimą.

Kad NKVD-istai nepranešė kaliniui, jog jam mirties nuosprendis panaikintas ir taip jį psichologiškai kankino, atmesti negalima, bet, tai versijai prieštarauja visos kitos aplinkybės ir ypač, tai, kad J. Klimavičius dar metus „sirgdamas“ tarnavo, nors gydytojo pažyma buvo pristatyta.

Mokantiems aritmetiką, labai nesunku suskaičiuoti, kad J. Klimavičius ir neteisingus skaičius savo Raporte (120 pav.) rašo, nes nuo mirties baudmės nuosprendžio jam paskelbimo iki išlaisvinimo yra vis tik 74, o ne „47“ dienos,

kaip jis rašo, atseit, neva, sumaišęs klavišus spausdinimo mašinėlės. Joje ir raidžių „s“ bei „d“ klavišai taip pat yra šalia vienas kito ir žodyje ne „bauSmė“, o „bauDmė“ gali būti ne klavišų sumaišymu, o tokia senoviška tartis? Čia jau kalbininkų - kalbos istorikų reikia klausti.

metų balandžio mėn. 11 d. Sovietų karo Tribinolo
už kontrėvuliucinį veikimą ir palaikymą ryšio
su Vokietija buvau nubaustas mirties bausme ir
47 dienas buvau mirtininku. *iki 1941-05-13 mirtininku 31d*
Būnant tokioje padėtyje, smarkiai paio
mano nervai. Š.m. birželio m. 24 d. išėjęs iš
kalėjimo buvau išsiųstas Raudonojo Kryžiaus į

[120 pav.](#): ištrauka iš J. Klimavičiaus rašyto Raporto su mano pastaba (čia spausdintos raidės eksperimentui paryškintos)

Kad J. Klimavičius pradėtų „simuliuoti - apgaulinėti savo bataliono vadą“ - neįtikinama, nes Birželio sukilimo jie abu buvo išlaisvinti ir Antanas Impulevičius, į kalėjimą patekęs [Impul](#) 1940 m. gruodyje, NKVD-istų kankinamas buvo žymiai ilgiau, nei J. Klimavičius. Pavyzdžiui, naujai pristatytos knygos „Kovok!“ Kazys Škirpa ir Lietuvos likimas Antrajame pasauliniame kare 143-144 psl. istorikas Simonas Jazavita rašo:

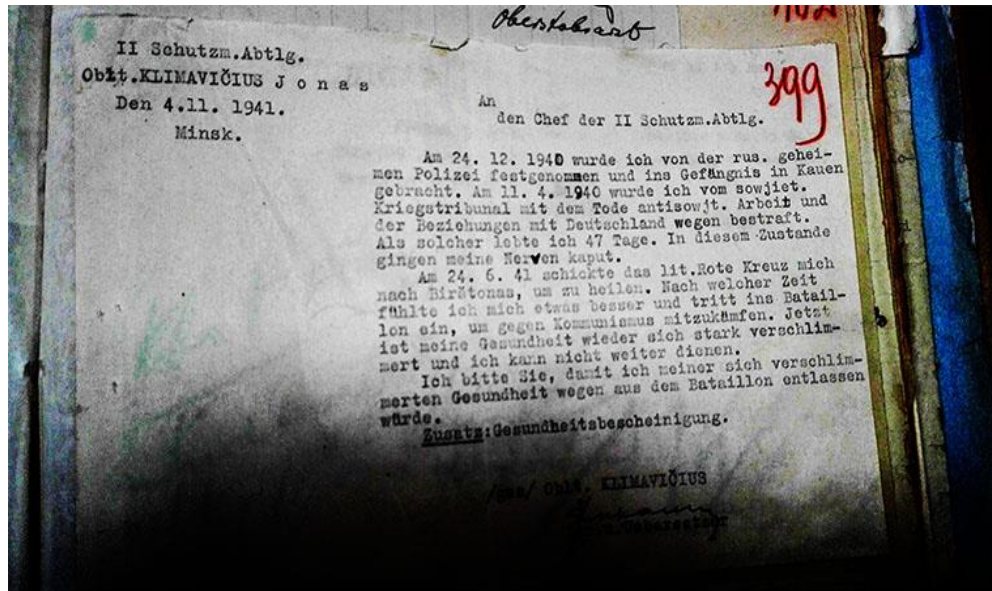
*„Atkreiptinas dėmesys į tai, kad pagrindiniai batalionų vadai - pulkininkas Andrius Butkūnas, majoras Antanas Impulevičius, majoras Kazys Šimkus, kapitonas Bronius Kirkila, kurie vėliau buvo įtraukti į žydų žudynes, buvo suimti NKVD dėl tarnybos tarpukario Lietuvos kariuomenėje ir fiziškai kankinti. Kad tai galėjo pažeisti psichiką, iliustruoja A. Impulevičiaus 1941 m. liepos 28 d. raštas naujam Kauno komendantui voldemarininkui Stasiui Kviecinskui. Jame šis prašosi išleidžiamas penkių savaitių atostogų dėl pairusių nervų.⁴⁵²⁻
[Jazavita](#) Kankinimus patyrę ar artimuosius praradę dažnai lengvai pasiduodavo Vokietijos pareigūnų manipuliacijoms. ...“*

Impul -

452-**Jazavita** - Ibid. p. 19. Pirmą kartą tą TEN PAT (lot.: ibidem) jaunas istorikas Simonas Jazavita toje savo knygoje panaudojo 30 psl. prie pastabų 51-os rodyklės, naudodamas daug kartų. Todėl **galima manyti**, kad tai 17 psl. po pastabos 18-ta rodykle pažymėta 1942. K. Škirpos parengta savo veiklos apžvalga „Kovok!“ pastangos gelbėti Lietuvą. 1939-1941 m. LCVA f. 648. ap. 2, b. 581, 1. 1.1. Kaip S. Jazavita ten rašo, kad tai didžiulis 273 puslapių dokumentas, šalia pateikti priedai, įvairiausi K. Škirpos rašyti ar jo patvirtinti Lietuvos aktyvistų fronto (toliau - LAF) dokumentai, kuris buvo parašytas 1942 m. pabaigoje, dar nežinant Antrojo pasaulinio karo pabaigos rezultatų, kur K. Škirpa išsiuntinėjo kitiems Lietuvos diplomatom, tikėdamasis juos supažindinti su savo įvykių versija ... O pati S. Jazavitos knyga išleista Mokslo ir enciklopedijų leidybos centro Vilnius 2022.

Kadangi nieko panašaus J. Krikštaponis nebuvo patyręs, tai, jei nebūtų nacių suimtas ir kalinamas, galima pafantazuoti, kad jis, kaip teisė ir vokiečių kalbą žinantis, gal būtų savo bataliono vadą A. Impulevičių sustabdęs nuo tų Vokietijos pareigūnų manipuliacijų ir karinių nusikaltimų?

O dėl J. Klimavičiaus akivaizdžios simuliacijos, akivaizdu, kad ta simuliacija buvo skirta kaip ir GESTAP-ui apgaudinėti, nes visas tas J. Klimavičiaus Raportas buvo išverstas į vokiečių kalbą:

- 123 pav.: EKSPERTIZEI galima pasididinti.... pav.: Paryškintas (sukontrastintas) J. Klimavičiaus raportas, kurį galima pamatyti ir [ORIGINALU mažo kontrastingumo labai didelės raiškos nuotrauka](http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_103354.jpg), kurios vaizdo internetinis adresas yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_103354.jpg

Daugiau tokių DVIKALBIŲ dokumentų tame R-1444 fonde man neteko pastebėti. O, kadangi tas originalus vokiečių kalba dokumentas yra labai neryškiai spausdintas (per paskutinę kopiruotę, kurios jaunimas dabar gali ir neįsivaizduoti), tai galima manyti, kad tik J. Krikštaponio „kaltes“ ieškojęs LGGRTC istorikas A. Rukšėnas, matyt, to į vokiečių kalbą išversto dokumento dėl jo neryškumo galėjo nepastebėti ir, matyt, jo kopijos (tą kopiją kseroksu ar kopijavimo aparatu nelabai ir įmanoma padaryti tokio neryškaus dokumento?) nedarė ir LII(Lii) istorikui M. Pociui ir neperdavė?

Šiaip, jeigu A. Rukšėnas būtų padoriai rašęs savo 2014-12-19 „pažymą“, tai tą vokišką dokumentą privalėjo paminėti, nes jis labai siejasi ir su pačiu J. Krikštaponiu. O, kaip tik, **tas neryškusis, galimai nepastebėtas vokiečių kalba dokumentas ir griaua „Krikštaponio Baltarusijoje“ pasaką**, nes jis įrodo, kad J. Klimavičiaus melagingas Raportas buvo skirtas vokiečiams, rašant su didele baime, galimai vaidinant „klavišų sumaišymą“, **PARAŠIUS NETEISINGAI IR VOKIEČIŲ KALBA** mirties nuosprendžio laukimo dienas.

Juolab, neaišku, kam tas vokiečių kalba raštelis skirtas, ir tik pažymėta per II-osios kuopos vadą. Tai panašu, kad **VOKIŠKASIS RAŠTELIS BE PAVADINIMO IR BE PASKIRTIES** turėjo tikslą patekti į kalėjimą pas II-osios kuopos vadą ir buvo pateikta GESTAP-ui, kaip kontrolė, dėl ko reikia

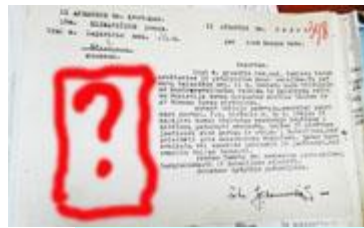
patekti.

Be to, „sumaišyti klavišus“, spausdinant ir vokiškai - tą pačią „sumaišymo“ klaidą padaryti, kaip ir neįmanoma. Čia, panašu, kad buvo kažkaip bandoma apsisaugoti nuo melavimo pasekmių, jei vokiečiai būtų išryškinę mirties nuosprendžio panaikinimą? O tokių visų vaidybų sistema akivaizdi, NETEISĖTAI į „tarpininkavimo“ veiksmą įtraukus ir J. Krikštonį, tarpininkaujant ne savo pavaldiniui.

Kai soc. tinklo Facebook istorikų klube atskleidžiau melagingą tą „tarpininkavimą“, tai vienas LGGRTC istorikas manęs paklausė „pagal kokį įstatymą negalima tarpininkauti ne savo pavaldiniui?“. Keista, kad tam LGGRTC darbuotojui nežinomas 8-tasis Dievo įsakymas. Kad ir ateistinėje sovietinėje kariuomenėje man nesuvokiama, kaip galima tarpininkauti ne savam pavaldiniui, kai jis turi savo tiesioginį vadą?

Bet, svarbiausiai, šokiruoja atlikta visa to „tarpininkavimo“ veiksmo apgavysčių sistema:

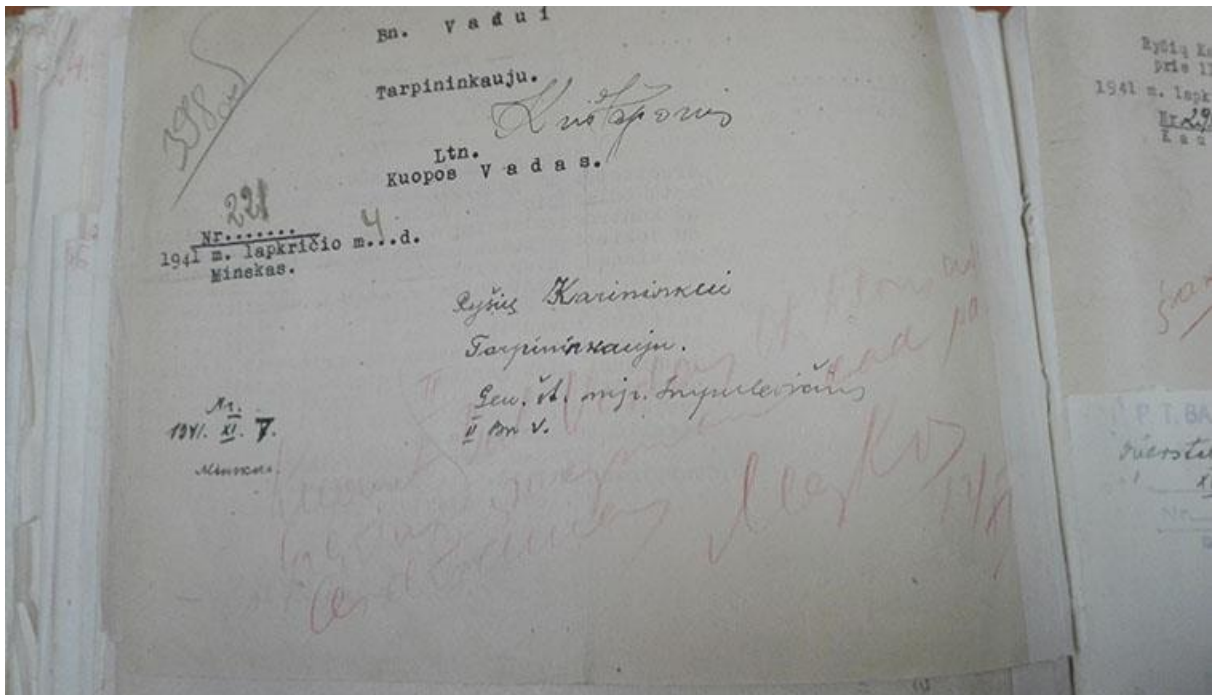
1. Rašant ilgesnio teksto raportus, niekas nerašo, kad taupyti popierių, nes J. Klimavičiaus Raportas parašytas ant pusės lapo formato popieriaus.
2. Nors ir taupant popierių tas Raportas parašytas, bet vis tiek vizoms dėti vietos yra pakankamai.
- 3.

[124 pav.](#) Jono Klimavičiaus raporto forma, kuri [galima originalą](#) pamatyti.

Todėl vizų dėjimas kitoje – nugarinėje rašto pusėje yra ne kas kita, kaip PASIRAŠINĖJIMAS ANT TUŠČIO LAPO, kad nematyti, po ko pasirašinėji.

Tokios „raštvėdybos“ dar neteko matyti, kad būtų pasirašoma ant tuščio lapo, nematant teksto, po kuo pasirašai. Tas ANT TUŠČIO LAPO PASIRAŠYMAS ATRODO TAIP:

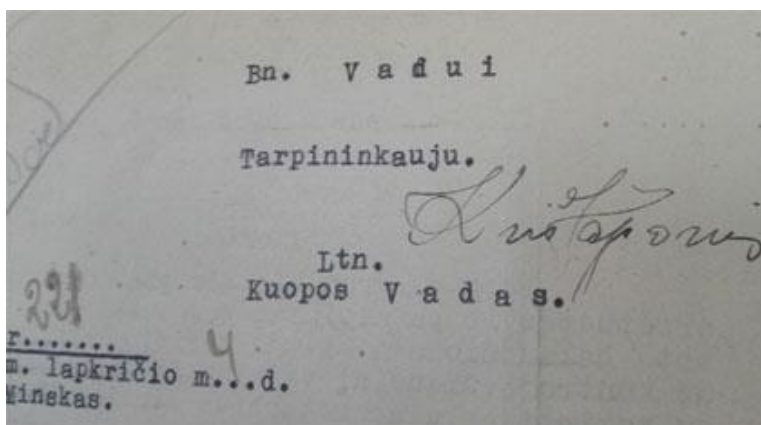

1254 pav.: Ant Jono Klimavičiaus raporto kitos pusės J. Krikštonio-„Krištaponio“ keisto „tarpininkavimo“ parašas ir tik po 3-ju - 4-ių dienų A. Impulevičiaus tarpininkavimas, viską bataliono vadui rašant savo ranka.

Svarbiausia, kažkodėl **spausdinimo mašinėlė tarpininkavimo žodis ir jo registracijos numeris su data ATSPAUSDINTI TIK J. KRIKŠTAPONIUI („Krištaponiui“).** **Kodėl toks raštvedybinis išskirtinis dėmesys tik kuopos vado tarpininkavimo forminimui?** Galima pasididinti, o šio padidinto labai raiškios nuotraukos vaizdo internetinis adresas yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_103046.jpg

Labai panašu, kad kitoje Raporto pusėje atliekamas NETEISĖTAS „tarpininkavimas“ tam, kad J. Krikštonį apgauti, kad jis nematytų po ko pasirašo, arba tai jo paties, kaip teisę išmanančiojo, sugalvota manipuliacija apsisaugojimui, jei nepavyktų GESTAP-ą apgauti?

Pirmiausiai, į akis krenta ne J. Krikštonio braižu užpildytas raštvedybinės procedūros (tarpininkavimo) registracijos numerio ir datos užpildymas, kas **irodo, kad J. Krikštonis ne Minske pasirašė, o, greičiausiai Kauno kalėjime.** Tai istorikai iš pirmo žvilgsnio privalėjo pamatyti, nes jei tokių dalykų „nemato“, tai gal neturi jokios patirties darbe su dokumentais? Juk, iš pirmo žvilgsnio pažvelgus į skaičius, turėtų būti įtartina:

Kažkodėl raštvedys spausdintame tekste nenurodė kuopos numerio, kas irgi labai įtartina, kai batalione trys kuopos ir kažkokios kuopos vadui nenurodomas kuopos numeris, kas gali būti susiję su bendromis manipuliacijomis, nuslepianč J. Klimavičiaus

126 pav.: Išdidinta J. Krikštaponio parašo aplinka, kurią EKSPERTIZEI galima dar labiau pasididinti. ir šio labai išdidinto vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/krikstaponio-parasas-klimaviciui.jpg>

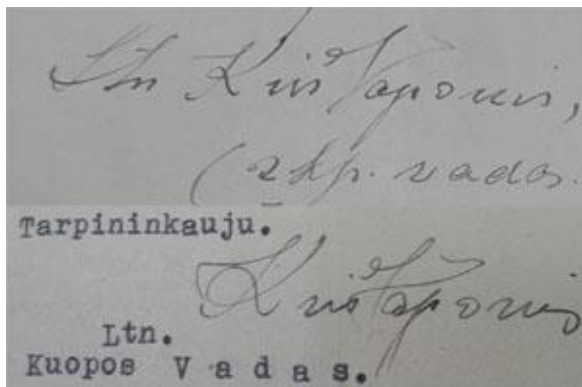
kuopos numerį? Net nereikia būti patyrusiu ekspertu, kad „nepamatyti“ J. Krikštaponio parašo pakrypimą į normalią - dešiniąją pusę, o registracijos skaičiai parašyti į priešingą įprastajai, su pakrypimu į kairę (gal kairiarankio rašysenos?)

Juolab. REGISTRACIJOS SKAIČIAI ĮRAŠYTI VISAI KITA PLUNKSNA, nei J. Krikštaponio parašo, kas yra įrodymas, jog Krikštaponis ne Minske pasirašė.

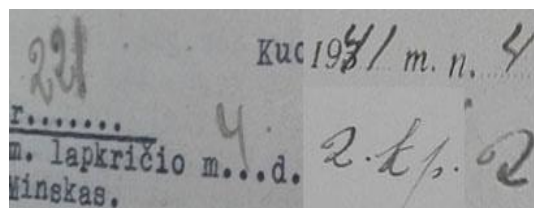
Man asmeniškai sovietinėje kariuomenėje savo bataliono štabe teko stebėti tokias atliekamas procedūras, kai atlikinėdavau budinčiojo pasiuntinio pareigas. Tai visada mano atvestasis tarpininkautojas nurašydavo nuo registracijos žurnalo savo tarpininkavimo numerį ir čia pat pasirašydavo bataliono štabo kanceliarijoje. Kitur atlikinėti tokias procedūras net neįmanoma, kai bataliono dislokacija yra šalia štabo ir po įvairių kovinių užduočių grįžtama į dislokacijos vietą.

Konkrečiam įrodymui, kaip tuos registracijos skaičius ne J. Krikštaponis rašė, užtenka, paimti J. Krikštaponio ranka rašytą Atestaciją ir iš jos palyginti su neteisėto „tarpininkavimo“ rašysena:

J

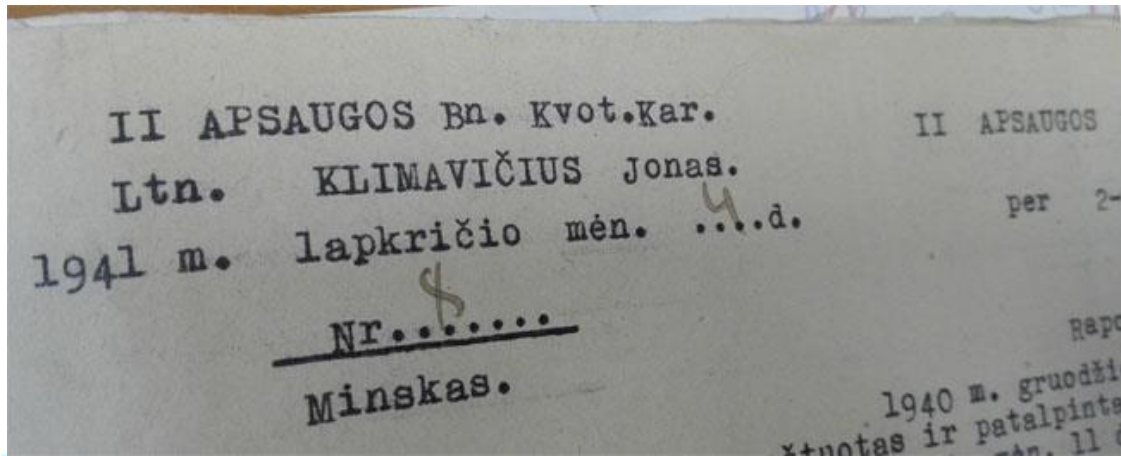

127 pav.: Krikštaponio-"Kristaponio" parašai Atestacijos ištraukoje ir neteisėtame „tarpininkavime“. Galima pasididinti ir šio pasididinto vaizdo internetinis adresas

128 pav.: Krikštaponio-"Krikštaponio" RAŠYSENOS PALYGINIMAS: Dešinėje jojo ranka parašyti skaičiai raporte ir kairėje, greičiausiai, raštvedžio arba paties J. Klimavičiaus ranka užpildytas neteisėto „tarpininkavimo“ registracijos numeris su jo data. Galima pasididinti ir šio padidinto vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/krikstaponio-rasysenos-palyginimas.jpg>

yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/krikstaponio%20pasirasas.jpg>

128 pav.: Jono Klimavičiaus raporto registracija. EKSPERTIZEI galima [pasididinti](http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_133812.jpg), ir to padidinto vaizfo internetinis adresas yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_133812.jpg

Iš šių [126 pav.](#), [127 pav.](#) ir [128 pav.](#) pavyzdžių matome, kad J. Krikštaponis-„Krištaponis“ skaičių „4“ rašo į kitą-normaliai priimtina pusę, o skaičius „2“ visiškai ne panašus į raštvedžio ar paties J. Klimavičiaus neteisėto „tarpininkavimo“ užpildymus.

10 klausimų J. Krikštaponio NETEISĖTAM „tarpininkavimui“:

1. Įdomu, kodėl, išvis, spausdinama?
2. Ar sunku savo ranka parašyti „Tarpininkauju“, taip, kaip tai parašo A. Impulevičius ir po šiuo žodžiu pasirašyti bei čia pat, PAŽIŪRĖJUS Į REGISTRACIJOS ŽURNALĄ, nurašyti tarpininkavimo numerį bei jo datą?
3. Kodėl buvo reikalinga tokia sudėtinga procedūra?
4. Ką byloja toks „vokiškasis PEDANTIŠKUMAS“ ir dar [to paties raporto kopija vokiečių kalba](#)? (P.S.: **atsiprašau**, kad LCVA archyve neatkreipiau dėmesio, ar ant vokiškojo to raporto dublikato kitos pusės buvo toks pats suderinimo-tarpininkavimo įrašas, ar ne buvo? Greičiausiai, kad, galėjo nebūti, nes, atrodo, įdėmiai dokumentus fotografavau, nes būčiau praleidęs ir J. Klimavičiaus kitoje pusėje „tarpininkavimus“)
5. Kodėl toks „pedantiškumas“ netaikomas bataliono vadui A. Impulevičiui, kuriam nėra jokio atspausdinto intarpo pasirašymui ir jis viską savo ranka užpildo? Ar tai ne įrodo, jog „tarpininkautojas“ J. Krikštaponis buvo ypatingoje situacijoje („mūšio lauke“ ar kalėjimo susitikimų kambaryje) ir jam su mašinėle atspausdinama, kad žinotų, kur tik parašą dėti?
6. Kodėl bataliono vadas A. Impulevičius pasirašo net po 4-ių - 3-jų dienų, po J. Krikštaponio-„Krištaponio“ tarpininkavimo? Ar ne tam,

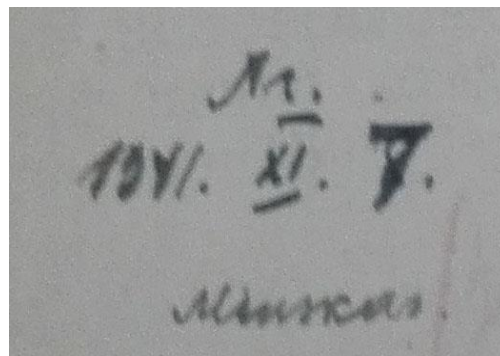
kad „tarpininkavimą“ prašančiajam reikėjo suvažinėti iš Minsko į Kauną ir atgal?

7. Kaip čia A. Impulevičiaus pasirašymo data „sutapo“ su labai svarbia lapkričio 7-osios Didžiojo Spalio perversmo diena, kurios „garbei“ Minske buvo atliekamos masinės komunistų žudynės? Ar tokią dieną bataliono vadui galėjo būti laiko prieiti prie kanceliarinių reikalų? Juk lapkričio 7 d. 1941 m. buvo penktadienį - išeiginių tame tarpe nebuvo, ir kodėl buvo atidėtas pasirašymas, net paskutinei savaitės dienai?
8. Kodėl A. Impulevičius suklydo ir pirmiau parašė šeštadienio lapkričio 8-osios datą? Ar tokią žymiąją, kaip lapkričio 7-tosios - Didžiojo bolševizmo-komunizmo nusikaltimo dieną galima buvo ją „neįsiminti“ ir suklysti?
9. Gal dėl kokių nors nežinomų priežasčių net iki lapkričio 8-tosios to raporto galutinio pasirašymo uždelsimas buvo nepriimtinas?
10. **Kadangi žodis „Minskas“, atspausdintas, o ne ranka parašytas, tai ar gali būti „įrodymu“, kad tas neteisėto „tarpininkavimo“ raportas J. Krikštaponiui-„Krištaponiui“ pakištas pasirašyti Minske”? O, gal, vis tik, Kauno kalėjimo kameroje pasirašė?**

**Gal šis APGAULINGAS-
NETEISĖTAS**

„tarpininkavimas“ buvo skirtas GESTAP-ui apgauti ir tas „tarpininkavimo“ parašas buvo paimtas Kauno kalėjimo kameroje ir po to sugražintas tas raportas į Minską? Kuo kitu galima paaiškinti 3-jų - 4-ių dienų delsimą po J. Krikštaponio „tarpininkavimo“? Negi „negalima“ per tas 3-4 dienas suvažinėti iš Minsko į Kauną ir atgal?

Toks kontraversiškas klausimas iškyla, nes akivaizdžiai J. Krikštaponis pasirašo ne kanceliarijoje.

129 pav.: A. Impulevičiaus ranka parašyta Jono Klimavičiaus raporto data.

Atsiprašau, bet net 3-is - 4-ias dienas delsti bataliono vadui ir nesirašyti po tarpininkavimo, kad išleisti negaluojančią - tokio nežmoniškumo net sovietinėje kariuomenėje tarp kariškių man neteko matyti

Per 4-3 dienas iš Minsko į Kauną ir atgal į Minską, tikrai suvažinėti galima buvo. Kad A. Impulevičius savo ranka

parašo „Minskas“, tai ir yra įrodymas, kad jis tai parašo Minske. O kadangi J. Krikštaponiui pakištas užregistruotas Raportas Minske ir Minske atspausdintas, tai ne reiškia, kad „Minske“ parašą deda, nes ne jo ranka parašytas vietovardis „Minskas“.

Jeigu J. Krikštaponis būtų savo ranka užrašęs „Minskas“, tai tada abejoti nebūtų pagrindo, taip, kaip jei ir užpildęs savo parašo registraciją, kas jam ir priklausė tai padaryti, - tai abejonėms nebūtų jokio pagrindo. Net, jei A. Impulevičius būtų tą pačią ar kitą dieną pasirašęs, tai per vieną parą nors ir įmanoma iš Minsko į Kauną ir atgal suvažinėti automobiliu, bet tai būtų mažai tikėtina. Tada ir visa 1941 m. J. Krikštaponio kalėjime versija būtų labai mažai tikėtina. Bet, deja, 4-ių - 3-jų dienų laikotarpis net per didelis, bylojantis, kad kalėjime prieiti prie J. Krikštaponio galėjo būti kokios nors kliūtys?

Deja, šios KALĖJIME versijos buvimą stiprina VISŲ APLINKYBIŲ VISUMA, pridedant ir minėtų - 2-jų istorikų visų melų-fantazijų visumą, galinčią įtarti, jog istorikai matė tas dokumentų keistenybes, todėl apie jas ir melavo? Aišku, aš esu linkęs kitas priežastis matyti, kodėl Didvyris tapo apšmeižtu.

Svarbiausia, čia visa visuma dar nesibaigia, nes Jonas Klimavičius ištikrųjų LIUOSUOJASI (šį terminą naudodavo mano senelis) ir tą žodį J. Klimavičius naudoja kitame Raporte, jau Nr. 9 1941 m. lapkričio 16 d. J. Klimavičiaus ranka Kaune rašytas raportas Ryšių karininkui dėl „pasiliuosavimo“ rašydamas taip: .

Deja, šios KALĖJIME versijos buvimą stiprina VISŲ APLINKYBIŲ VISUMA, pridedant ir minėtų - 2-jų istorikų visų melų-fantazijų visumą, galinčią įtarti, jog istorikai matė tas dokumentų keistenybes, todėl apie jas ir melavo? Aišku, aš esu linkęs kitas priežastis matyti, kodėl Didvyris tapo apšmeižtu.

Svarbiausia, čia visa visuma dar nesibaigia, nes Jonas Klimavičius ištikrųjų LIUOSUOJASI (šį terminą naudodavo mano senelis) ir tą žodį J. Klimavičius naudoja kitame Raporte, jau Nr. 9 1941 m. lapkričio 16 d. J. Klimavičiaus ranka Kaune rašytas raportas Ryšių karininkui dėl „pasiliuosavimo“ rašydamas taip:

2 Aprangos Bn.
ltu. Klimavičiaus Jono
1941 m. lapkričio m. 16 d.
A 9.
Klaipėda.

Ryšius / 3 w
Jok. 58
Raporas.

Pranešimui Tautai, kad bataliono
vadui leidos, šis m. d. lapkričio m.
14 d. iš Minsko grįžau pariliosavi-
mui.

ltu. Klimavičiaus Jono

397

2 Aprangos Bn.
ltu. Klimavičiaus Jono
1941 m. lapkričio m. 16 d.
A 9.
Klaipėda.

Ryšius / 3 w
Jok. 58
Raporas.

Pranešimui Tautai, kad bataliono
vadui leidos, šis m. d. lapkričio m.
14 d. iš Minsko grįžau pariliosavi-
mui.

ltu. Klimavičiaus Jono

397

130-131 pav.: antrasis J. Klimavičiaus raportas jau iš Minsko nuvykus į Kauną [PASILIUOSAVIMUI](#). Galima ženkliai pasididinti [ORIGINALA](#), kurio labai didelės raškos nuotraukos vaizdo internetinis adresas yra http://kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_103046.jpg ir jo turinys, man, kaip taip pat „besiliuosavusiam“ iš sovietinės kariuomenės, labai keistas, ir, panašu, melagingą, norint, kažką apgauti?

Kažkaip minėti du istorikai „nemato“, kad išvykęs į Kauną „pasiliuosuoti“, pagal minėtą Lietuvos [Karininkų ... knyga](#), Jonas Klimavičius ir toliau tarnauja; dar vos ne metus; iki 1942-09-30 paleidimo į atsargą? **Kaip galima su tokia liga toliau tarnauti ir „ignoruoti“ gydytojų pažymą dėl sveikatos pablogėjimo?**

O nutrauktas liuosavimasis buvo, ir toliau prisėjo „sergančiam“ tarnauti, matyt, todėl, kad iš kalėjimo išleisto Juozo Krikštaponio sveikata gal buvo prastesnė, nusilpus ir išbadėjus dėl labai prasto maisto? Apie tai 2009-11-25 krikščioniškos minties, kultūros ir visuomenės laikraštyje XXI Amžius kraštotyrininkės Audronės Astrauskaitės užrašytame pagal J. Krikštaponio sesers Veronikos Juodienės ir partizano-ryšininko Mykolo Dirsės pasakojimus, buvo pasakyta:

www.xiamzius.lt/numeriai/2009/11/25/atmi_04.html

Kalėjime Juozas sėdėjo kartu su komunistais. Šie jį laikydavo šnipu. Artimieji nešdavo jam maisto, bet jis prašė nenešti □ kaip kitieji užtenka, taip ir jam užteks, nes paskui jį įtaria kaip šnipą. Grįžo iš kalėjimo sublogęs, nes maistas buvo prastas.

Vokiečių okupacijos laikais Juozas slapstėsi savo namuose. Kai buvo aišku, kad vokiečiai ką pralaimės, Juozo ėmė ieškoti raudonieji partizanai. Liepos mėnesį Juozas išėjo iš namų ir artimieji nie apie jį nežinojo. Motina vis verkdamas, kodėl jis nebėgo į užsienį.

[133 pav.:](#) ištrauka iš jau čia 16-toje pastaboje paminėto „Įvykdė Lietuvos karininko priesaiką“ straipsnio, kurią galima [pasiryskinti](#) ir to paryškinto vaizdo internetinis adresas yra

Logiškai galvojant, kelis mėnesius (pagal NKVD generolą P. Kapralovą 3 mėnesius) su kalėjimo daviniu J. Krikštaponis pusbadžiu pabuvęs, kaip aukštesnio ūgio asmuo, turėjo jaustis prasčiau, nei vidutinio ar žemo ūgio kaliniai, nes kalėjime maisto daviniai kaliniams pagal ūgį ne skirstomi. Juolab, J. Krikštaponis kaip aukšto meistriškumo sportininkas-metikas, vardan gerų rezultatų privalėjo kokybiškai dar papildomai maitintis ir, staiga nutraukus gerą mitybą, stresas organizmui turėjo būti didesnis, nei eiliniams kaliniams. Ir jei iki dabar pas liudininkus atmintyje išliko po kalėjimo J. Krikštaponio sublogimas, tai akivaizdu, kad turėjo jis atrodyti ne kaip. Todėl ir galėjo būt rimtas medicininis pretekstas „simuliacijai“ nuo kariuomenės, gal, net išrūpinus medicininę reabilitaciją?

Aišku, namiškiams apie tai girtis neturėjo, ir, aišku, GRĮŽUS IŠ KALĖJIMO REIKĖJO SLAPSTYTIS, pirmiausiai nuo visuotino [surašymo](#), vykusio 1942 m. vasaryje. Todėl keista, jog minimi 2 istorikai nekreipia dėmesio į tokią labai svarbią detalę, kaip KOMUNISTUS kalėjime, kurie ypatingai suiminėjami turėjo būti tik vokiečių okupacijos pradžioje ir į patį slapstymąsi nuo vokiečių, sesers pabrėžtą dar atskirai jos prisiminimuose. Jei, kaip istorikai M. Pocius Ukmergės konferencijoje ir A. Rukšėnas [man teigia](#), kad suimtas buvo, neva, „po demobilizacijos nuo 1942 m. antros pusės iki 1944 liepos“, tai tada

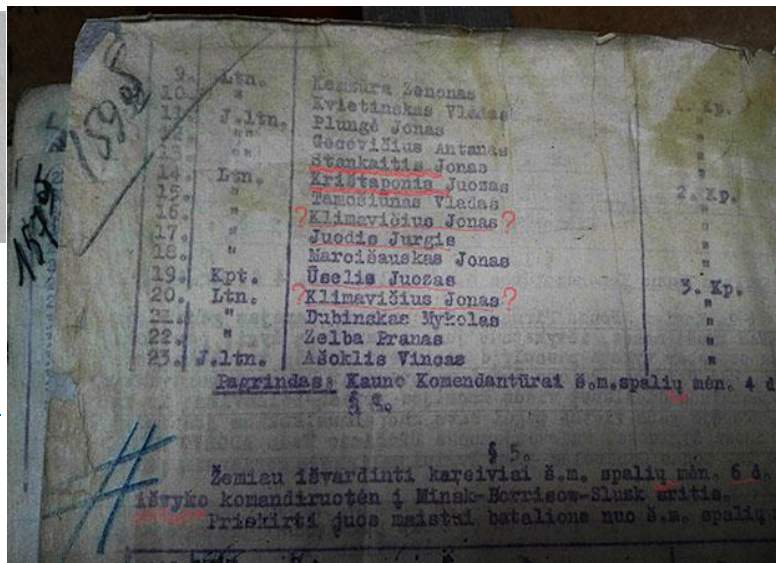
slapstytis nebūtų jam reikėję ir apie tą istorikų išsigalvojimo paneigimą ... temoje.

Na, o dėl antrojo J. Klimavičiaus LIUOSAVIMOSI raporto sunkiai suprantama tokio raporto, skirto Ryšių karininkui būtinybė, lyg, „karininką sukontroliuoti, ar moka Kauną ir namus atrasti kelionės metu?“. Koks to raporto tikslas, ką jis informuoja? Negi karininkas, „gali nežinoti“, kaip iš Minsko iki Kauno nuvažiuoti, ir tai būtina kontroliuoti? Kai aš „liuosavausi“-komisavausi iš sovietinės kariuomenės (tai labai pikantiška istorija, kurioje buvau susijęs su J. Gagarino „žūtimi“, bet tai atskira tema ...), tai man jokių raštų nereikėjo rašyti - užteko tik registruotis komisarijate.

Man panašu į tai, kad tuo J. Klimavičiaus „liuosavimusi“ REIKĖJO NURAŠYTI IŠGALVOTĄ KITĄ Joną KLIMAVIČIŲ, kuris įrašytas į 1941-10-06 A. Impulevičiaus galimai FALSIFIKUOTĄ įsakymą Nr. 42

Krikstaponis Juozas
Tamošiūnas Vladas
Klimavičius Jonas
Juodis Jurgis
Marcišauskas Jonas
Ušelis Juozas
Klimavičius Jonas

134 pav.: Du Jonai Klimavičiai įsakyme Nr.42. Šio šifro raidžių ištyrimui galima pasididinti ir šių padidintų raidžių vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/du-klimaviciai.jpg> Taip pat galima pamatyti visą įsakymo Nr. 42 II-ąjį puslapį, kurio nelabai ryškios nuotraukos vaizdo

internetinis adresas

yra: http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_111037-

[isak-42-antras-psl.jpg](#) 22 pav. pavardžių ištrauka paimta

iš 23 pav.

135 pav.: įsakymo N. 42 antrojo lapo pradžia - išvardintų karininkų sąrašo tęsinys.

Galima pasididinti be pabraukimo ir be kontrasto užkėlimo labai raiškia nuotrauką, kurios vaizdo internetinis adresas yra:

http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_111115.jpg

Kaip matome 135 pav., kitas Jonas Klimavičius yra įrašytas prie 2-osios kuopos po J. Krikstaponio pavaduotojo - 1-ojo būrio vado Vlado Tamošiūno, kurį istorikų nuslėptieji-nerodomieji liudininkai Henrikas Salelionis ir Juozas Vėsa liudijo, vadovavus kuopai, kai neliko J.

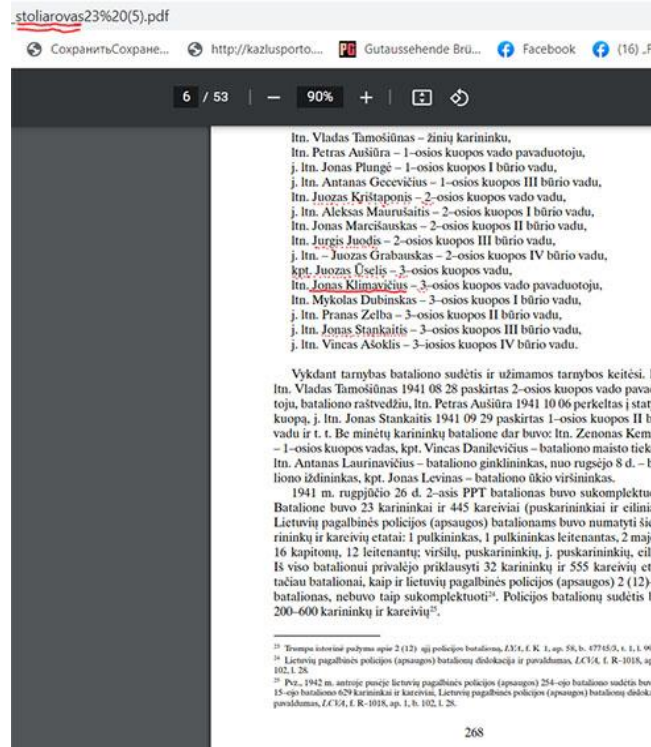
Krikštaponio ir kai vėliau perėmė vadovavimą Nikodemas Reikalas, kurio vadovavimą patvirtino ir KGB specialistai-kriminalistai, šių istorikų ignoruojami. Kur jis tada buvo dingęs - neatskleidžiama liudijimuose.

Todėl ties čia ir **iškyla SVEIKO PROTO būtinybė**, toliau „tyrinėjant“ ir „nematant“ kaip ir didžiausią nesąmonę, kad tokiam mažame tik 22-iejų karininkų kolektyve galėtų atsirasti DU BEDRAVARDPAVARDŽIAI; dar net su vienodais laipsniais ir vienodai identiškais keistomis biografijomis, pakliuvus į NKVD kalėjimą ir abiem tapus mirtininkams, ir abiem keistai NKVD-istai ne tik to mirties nuosprendžio neįvykdo, bet, dar ir neišveža į Minską ir į Červėnę su visais pasmerktaisiais ir palieka Kauno kalėjime, kad Birželio sukilimas juos išlaisvintų. **Ar ne per daug keistų sutapimų?**

Nuo čia ir prasideda istorijos, kaip ne mokslo, o religijos dalykas, verčiantis keistomis nesąmonėmis tikėti ir neleidžiantis jas tyrinėti. Kaip man neleido tyrinėti Teisingumo ministerijos darbuotojas, atsakingas už Lietuvos religijas, kurio labai klauso šie du istorikai - tai ... temoje.

Svarbiausia, jokie istorikai „2-osios kuopos Jono Klimavičiaus“ niekas nenustatė:

Net magistrantas *Andrejus Stolarovas* savo magistriniame darbe apie 2/12 batalioną, pateikdamas 15 karininkų ir dar 4-ių paminėdamas pareigybių pokyčius, tarp 19-os paminėtų karininkų kito Jono Klimavičiaus nerodo.

136av.: Anatolijaus Stolarovo magistrinio darbo 2/12 bataliono karininkų sąrašas ir pareigybių pokyčio aprašymas. Galima pasididinti, ir to padidinto vaizdo internetinius adresus

yra: <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/stolarova>

lt. Vladas Tamošiūnas – žinių karininku,
lt. Petras Ausiūra – 1-osios kuopos vado pavaduotoju,
j. lt. Jonas Plungė – 1-osios kuopos I būrio vadu,
j. lt. Antanas Gecevičius – 1-osios kuopos III būrio vadu,
lt. Juozas Krištaponis – 2-osios kuopos vado vadu,
j. lt. Aleksas Maurušaitis – 2-osios kuopos I būrio vadu,
lt. Jonas Marčišauskas – 2-osios kuopos II būrio vadu,
lt. Jurgis Juodis – 2-osios kuopos III būrio vadu,
j. lt. Juozas Grabauskas – 2-osios kuopos IV būrio vadu,
kpt. Juozas Ūselis – 3-osios kuopos vadu,
lt. Jonas Klimavičius – 3-osios kuopos vado pavaduotoju,
lt. Mykolas Dubinskas – 3-osios kuopos I būrio vadu,
j. lt. Pranas Zelba – 3-osios kuopos II būrio vadu,
j. lt. Jonas Stankaitis – 3-osios kuopos III būrio vadu,
j. lt. Vincas Ašoklis – 3-osios kuopos IV būrio vadu.

137 pav.: iš viršutinės **136 pav.** nuotraukos padidintas karininkų sąrašas 23-čio psl., sudarytas pagal 1941-08-25 vienam iš pirmųjų įsakymų 17 karininkų, kur aukščiau esančiame A. Stolarovo magistrinio darbo 22 psl. yra parodyti kpt. *Povilas Pukys* kaip bataliono adjutantas, j.

KLIMAVIČIUS Jonas gimė 1909 04 12 Pavembrių k., Vilkaviškio vls. ir aps. Baigė Kauno „Aušros“ g-ją. 1929 10 06 baigęs Karo mokyklą (XI laida) suteiktas pėstininkų leitenanto laipsnis ir paskirtas 5 pėst. pulko mokomosios kuopos jaun. karininku. 1931 01 01 pagal Karininkų laipsnių įstatymą laipsnis pakeistas į jaun. leitenanto. Nuo 1932 10 11 ūkio kuopos karininkas ir pulko komendantas. 1933 11 20 pakeistas į le-

tenantus, 1933 11 22 paskirtas 7 kuopos vyr. karininku. Už dalyvavimą 1934 06 06–07 voldemarininkų maište areštuotas ir išsiųstas į karo kalėjimą. 1934 07 10 grįžo, slapta įsakyta paleistas iš kariuomenės į pėstininkų karininkų atsargą, išvyko Vilkaviškio aps. komendanto žinion. Nuo 1937 10 24 LŠS 34 M. Jankaus būrio, nuo 1939 12 22 8 Finansų m-jos kuopos šaulys. Apdovanotas Lietuvos nepriklausomybės medaliu (1928). LCVA, f. 930, ap. 2K, b. 180; f. 561, ap. 2, b. 1644, l. 525.

KLIMAVIČIUS Jonas gimė 1907 08 29 Marijampolėje. Baigė Marijampolės Rygiškių Jono g-ją. Nuo 1928 LŠS narys, Klaipėdos uosto šaulių kuopos vadas. 1930 11 30 baigęs Karo mokyklą (V asp. laida) suteiktas pėstininkų ats. leitenanto laipsnis ir paleistas į pėstininkų karininkų atsargą. 1931 01 01 pagal Karininkų laipsnių įstatymą laipsnis pakeistas į ats. jaun. leitenanto. Nuo 1934 01 01 tarnavo Geležinkelio policijoje Klaipėdos nuvadoje. 1934 atliko karines pratybas 4 pėst. pulke. 1940 02 16 pakeistas į ats. leitenantus. Sovietų Sąjungai okupavus Lietuvą 1940 12 23 suimtas, kalintas Kaune. 1941 04 11 NKVD Karo tribunolo nuteistas mirti. 1941 05 13 išsėmė pakeista 10 metų lagerio. Kilus Vokietijos–SSRS karui išlaisvintas. 1941 07 03 priimtas į TDA batalioną 6 kuopos vado padėjėju. 1941 08 25 perkeltas į LSD PPT 2 batalioną (vėliau – 12 batalionas) 3 kuopos vado pavaduotoju. 1942 09 30 paleistas į atsargą. Karo pab. pasitraukė į Vakarus, vėliau emigravo į JAV.

LCVA, f. 930, ap. 2K, b. 183; LGG, t. 1, p. 431; LKKAS archyvas.

138 pav.: iš knygos „Lietuvos kariuomenės karininkai 1918–1953“ aptikti tik du Jonai Klimavičiai. Galima pasididinti ir šios knygos padidinto vaizdo internetinis adresas

yra: <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/klimaviciai-jonai-d.jpg>

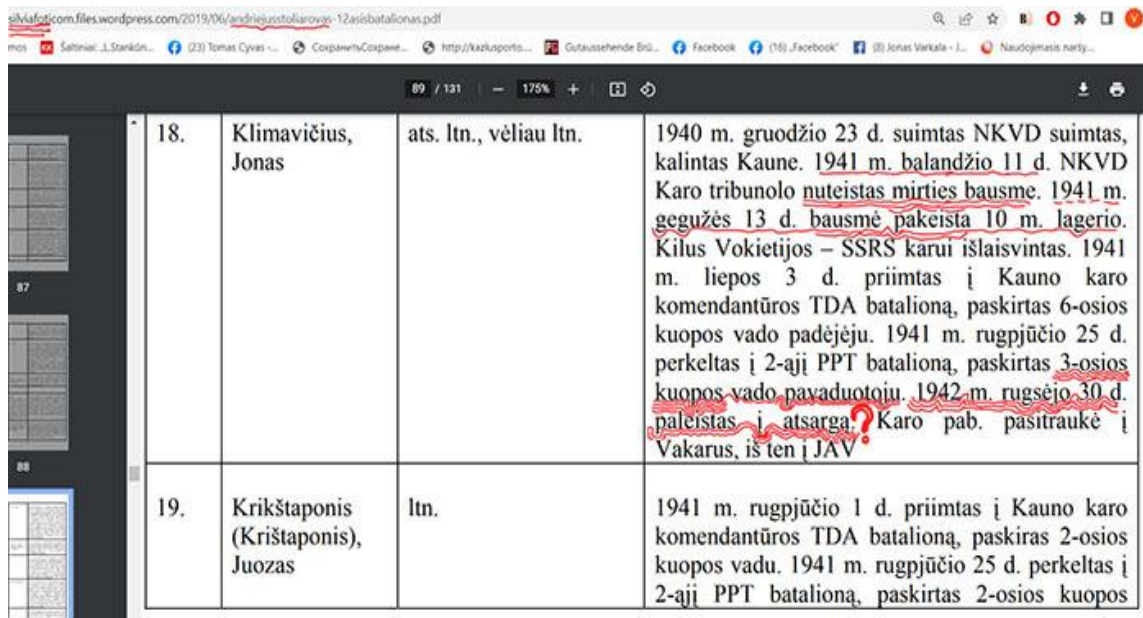
lt. Petras Buinauskas, kaip karininkų vertėjas. O dar [24 pav.](#): tekste buvo sąrašė nepaminėti 1.) Zenonas Kemzūra, 2.) Vincas Danilevičius, 3.) Antanas Laurinavičius, 4.) Jonas Levinas, o pastarojo kaip ūkvedžio pareigas perėmė 5.) Eligijus Sližys. Taigi, aritmetika paprasta $17+5=22$

Tai reiškia, kad 1941 m. rugpjūčio 25 d. viename iš pirmųjų PTM bataliono įsakyme kito Jono Klimavičiaus dar nebuvo. Nerodo kito Jono Klimavičiaus ir garsioji knyga „Lietuvos kariuomenės karininkai 1918-1953“, kuri istorikams turėtų būti kaip „Tėve mūsų ...“, kurioje, kaip matome [26 pav.](#), kitas Jonas Klimavičius kaip voldemarininkas, dalyvavęs maište ir po to bausmę atlikęs, buvo šauliu, ir daugiau apie jį karo metu jokių žinių nepateikta.

Todėl jokių būdu negalima teigti, kad tai „tąsai“, nes jo karo metu likimas nežinomas - galima greičiau manyti, kad jis galėjo būti ir 1941 m. birželį ištremptu į Sibirą, kaip labai daug trėmė Šaulių sąjungos narius, arba nuo sovietų galėjo pasitraukti į Vokietiją? Dėl jo likimo reikia tirti.

Pats magistrantas savo darbo 23-čiame psl. rašo, „kad 1941 m. rugpjūčio 26 d. 2-asis PTM batalionas buvo sukomplektuotas.“ Batalione A. Stoliarovas jau tada mini 445 buvusius karius su puskarininkiais ir 23 karininkus ir tarp jų antrojo Jono Klimavičiaus nėra, nors pagal jo išvardintus karininkus vis tik vieno trūksta.

Na, o apie tikrąjį J. Klimavičių iš 3-čiosios kuopos A. Stoliarovas savo darbo Priedų skyriuje

18.	Klimavičius, Jonas	ats. lt., vėliau lt.	1940 m. gruodžio 23 d. suimtas NKVD suimtas, kalintas Kaune. 1941 m. balandžio 11 d. NKVD Karo tribunolo nuteistas mirties bausme. 1941 m. gegužės 13 d. bausmė pakeista 10 m. lagerio. Kilus Vokietijos – SSRS karui išlaisvintas. 1941 m. liepos 3 d. priimtas į Kauno karo komendantūros TDA batalioną, paskirtas 6-osios kuopos vado padėjėju. 1941 m. rugpjūčio 25 d. perkeltas į 2-ąjį PPT batalioną, paskirtas 3-osios kuopos vado pavaduotoju. 1942 m. rugsėjo 30 d. paleistas į atsargą. Karo pab. pasitraukė į Vakarus, iš ten į JAV
19.	Krikštaponis (Krištaponis), Juozas	lt.	1941 m. rugpjūčio 1 d. priimtas į Kauno karo komendantūros TDA batalioną, paskirtas 2-osios kuopos vadu. 1941 m. rugpjūčio 25 d. perkeltas į 2-ąjį PPT batalioną, paskirtas 2-osios kuopos

[139 pav.](#): ištrauka iš A. Stoliarovo magistrinio darbo. Galima [pasididinti](#), ir to padidinto vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/stoliar-silv-foti-del-klimav.jpg>

Tame Priedų skyriuje A. Stoliarovas išvardino net daugiau karininkų, kurių nėra tame Nr.42 įsakyme, kaip Nikodemą Reikalą, bet apie jį mažai žinių pateikė. Svarbiausia yra tai, kad ir tarp papildomai išvardintųjų bataliono 37-

ių karininkų, „kito Jono Klimavičiaus“ taip pat A. Stoliarovas nerodo. Todėl gilesnei analizei, siūlau pažvelgti į to paties Nr. 42 įsakymo karininkams pradžią:

§ 4.

Šemiu išvardinti karininkai š.m. spalio mėn. 6 d. 0500 val.
išvyko komandiruotėn į Minsk-Borisow-Sluzk aritės.
Priskirti juos maistui batalione nuo š.m. spalio mėn. 6 d.

Sl. Nr.	Laipsnis.	Pavardė ir vardas	Pastaba.
1.	Kpt.	Fukys Povilas	Bn štabo
2.	Ltn.	Barzda Juozas	"
3.	J.ltn.	Grabauskas Juozas	"
4.	Kpt.	Levinas Jonas	"
5.	"	Tamošiūnas Juozas	"
6.	"	Danilevičius Vincas	"
7.	Ltn.	Laurinavičius Antanas	"
8.	"	Salievičius Petras	"

[140 pav.](#): čia aukščiau [23 pav.](#): parodyto įsakymo Nr.42 karininkams pradžia

Taigi, iš įsakymo Nr. 42 karininkams abiejų [... pav.](#) ir [... pav.](#) nuotraukų matome, kad nėra ltn. *Petro Aušiūros*, kurį A. Stoliarovas paminėjo, kaip perkeltą į Statybos kuopą, bet atsirado *Petras Balsevičius*, *Juozas Barzda*, *Vladas Kvietinskas*. **Neišvyko: Eligijus (Elegijus) Sližys**, nors rodomas rugpjūčio mėn. perkeltas į 2-ąją PPT batalioną, kaip to bataliono ūkio tarnybos viršininkas, *Petras Buinauskas* ir rugsėjo 15-tą atleistas iš tarnybos *Aleksas Maurušaitis*. Jį, kaip 2-osios kuopos 1-ojo būrio vadą pakeitė žinių karininkas ltn. **Vladas Tamošiūnas**, kuris ir tapo J. Krikštaponio TIKRU pavaduotoju, pagal istorikų nuslėptųjų H. Salelionio ir J. Vėsos parodymus, pakeitęs J. Krikštaponį. O kur pastarasis istorikų „kaltinamasis“ dingo? - atsakymo nėra, nes tuos liudininkus tie istorikai slepia.

Sudarius BALANSĄ tarp neišvykusių ir naujai atsiradusių, gaunasi, kad neišvyko 4, o naujai atsirado 3, - tai gaunasi, kad į Minską turėjo išvykti 21 išvardintieji karininkai. Tačiau, Minske su dviem Klimavičiais gaunasi 23, kaip ir A. Stoliarovas tą skaičių paminėjo rugpjūčio pabaigai. Negi tas UŽSISLAPTINĘS karininkas ir yra „antrasis J. Klimavičius“ su dar kažkokiu netikslumu?

Tačiau to „antrojo Jono Klimavičiaus“ NĖRA ir A. Stoliarovo Priedo Nr. 2 Daliniame lietuvių pagalbinės policijos (apsaugos) 12-ojo bataliono 39-ių karininkų sąrašė, sudarytame pagal jo darbo 86 psl. nurodytą labai patikimą archyvinę, „medžiagą, kaip LYA archyve, Nacionalinio muziejaus bibliotekoje, minėtu Lietuvos karininkų ... 1-6 tomų leidiniu, galima ignoruotą LGGRTC minėtų istorikų ir technikos mokslų daktaro, karybos istoriko-pulkininko Stasio Knezio 2000 metų straipsnį [Knezio](#) apie Kauno karo komendantūros TDB 1941 m.

Knezio - jau Šviesiosios Atminties kariškis-mokslininkas Stasys Knezys žurnale GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2000 m. Nr. 1(7) parašė straipsnį „Kauno karo komendantūros Tautinio darbo batalionas 1941 m.“, kurio internetinis adresas yra http://genocid.lt/Leidyba/7/stasys_knezys.htm

Šiame A. Stoliarovo sudarytame sąrašė keistas „sutapimas“ Jono Klimavičiaus savo keisto Raporto rašymas su *Juozo Barzdos* 1941 m. lapkričio 4-tą dieną išleidimu į atsargą. Gal jie abu tą dieną važiuoja kartu į Kauno kalėjimą vizą „tarpininkavimo“ gauti iš J. Krikštonio? Čia pat po 14-os dienų paleidžiamas į atsargą ir karininkas vertėjas *Petras Buinauskas*, kuris A. Stoliarovo ir nebuvo rodytas rugpjūčio mėnesį. **Mini jis ir dar neminėtus:** 4-to PTM būrio vadą *Petrą Bulotą, Vladą Čyva*, neatvykusį į paskirties vietą ir iš sąrašų išbrauktą, jaun. gydytoją *Zenoną Danilevičių*, 1941-09-20 atleistas pačiam prašant ir 2-osios Kauno poliklinikos direktoriumi tapusį ..., mjr. *Gavelį ?*, *Juozą Maceiną, Balį Matulevičių* iš V-tojo bataliono, *Vladą Mažeiką* kaip I-osios kuopos IV būrio vadą, kurio nematau tarp išvykusiųjų į Minską ir apie jį jokių žinių daugiau nepateikta, mjr. *Joną Pačkauską (Paškauską)* kaip spalio 3 d. į 2-ąją PTM paskirtą, bet po 3-jų dienų į Minską neišvykusį, *Joną Raščių*, kaip rugsėjo 1-mą perkeltą į 2-ąją PPT batalioną, bet į Minską išvažiavusį nematau, **ginklininką *Nikodemą Reikalą*, kuris nebuvo minėtas nei rugpjūčio mėnesį, nei išvykoje į Minską, *Silvestrą Slavicką***, kaip iš 1-ojo PPT bataliono, kvotų karininką kpt. *Andrių Staugaitį*.

Suskaičiavus visus neminėtus rugpjūčio mėnesį, jų gavosi 13. Prie jų pridėjus rugpjūtyje neminėtus, bet į Minską išvykusius 3, gauname 16 rugpjūtį neminėtų. Taigi, šiuos neminėtus atėmus iš visų A. Stoliarovo aprašytų - aritmetikos veiksmas pats paprasčiausias: $39-16=23$ Gavosi tiek karininkų, kiek A. Stoliarovas ir buvo pabrėžęs, nors pagal išvardintus vieno karininko truko. Tik per vieną karininką neatitikimas - tai nėra didelis neatitikimas, kuris rodo tik apytikslį karininkų grupavimą.

Bet, svarbiausia, **nei šioje Andrejaus Stoliarovo karininkų analizėje nei minėto karo istorijos mokslininko Stasio Knezio straipsnyje nepavyko pastebėti minimo „antro Jono Klimavičiaus“, ką galima teigti, kad jis A. Impulevičiaus įsakyme Nr. 42 gali būti išgalvotu.**

Apie „kitą Klimavičių“ Stasys Knezys parašė tik taip:

„Kai kurie karininkai buvo patyrę sovietinio kalėjimo žiaurumus. Iš kalėjimo juos išlaisvino kilęs Vokietijos–SSRS karas. Tarp jų – buvęs Šaulių sąjungos štabo mokymo skyriaus viršininkas gen. št. mjr. A. Impulevičius, 9-ojo pėstininkų pulko 1-osios kuopos vadas kpt. V. Klimavičius, ...“

Bet, deja matome ne mums reikalingą leitenantą, o matome visai kitą KAPITONĄ V. KLIMAVIČIŲ, kuris yra *Viktoras Klimavičius*, taip pat čia [... pav.](#) LGGRTC straipsnyje rodytas.

Geresniam apie bataliono istorijos suvokimui, labai svarbus yra S. Knezio dėstymas toks:

„2-ojo PPT bataliono formavimo pradžia laikytina rugpjūčio 9 d., kai jo vadu buvo paskirtas gen. št. mjr. A. Impulevičius. Rugpjūčio 22 d. jis pranešė Kauno komendantui, kad

rugpjūčio 20 d. 1-ojo PPT bataliono 1-oji ir 2-oji kuopos persikėlė į Šančius ir jis pradėjo joms vadovauti. Netrukus batalioną papildė atkelta iš 1-ojo PPT bataliono 6-oji kuopa, šiame batalione pavadinta 3-iaja kuopa.

Pirmajame įsakyme 2-ajam PPT batalionui buvo paskirti eiti pareigas atkelti iš 1-ojo PPT bataliono 17 karininkų ir 445 kariai; jie įrašyti į šio bataliono sąrašus nuo 1941 m. rugpjūčio 25 d.

Iš 1-ojo PPT bataliono į 2-ąjį PPT batalioną buvo perkelti ir paskirti šie karininkai:

kpt. Povilas Pukys – bataliono adjutantu;

jaun. ltn. Petras Buinauskas – karininku vertėju;

ltn. Vladas Tamošiūnas – žinių karininku (rugpjūčio 28 d. paskirtas bataliono raštvedžiu);

ltn. Petras Aušiuša – 1-osios kuopos vado pavaduotoju;

jaun. ltn. Jonas Plungė – 1-osios kuopos I būrio vado;

jaun. ltn. Antanas Gecevičius – 1-osios kuopos III būrio vado;

*ltn. **Juozas Krištaponis – 2-osios kuopos vado;***

jaun. ltn. Aleksas Maurušaitis – 2-osios kuopos I būrio vado;

ltn. Jonas Marcišauskas – 2-osios kuopos II būrio vado;

ltn. Jurgis Juodis – 2-osios kuopos III būrio vado;

jaun. ltn. Juozas Grabauskas – 2-osios kuopos IV būrio vado;

kpt. Juozas Ūselis – 3-iosios kuopos vado;

ltn. Jonas Klimavičius – 3-iosios kuopos vado pavaduotoju;

ltn. Mykolas Dubinskas – 3-iosios kuopos I būrio vado;

jaun. ltn. Pranas Zelba – 3-iosios kuopos II būrio vado;

jaun. ltn. Jonas Stankaitis – 3-iosios kuopos III būrio vado;

jaun. ltn. Vincas Ašoklis – 3-iosios kuopos IV būrio vado. “

Citatą **paryškinau ir pabraukiau** **aš**, tam, kad J. Krištaponį ir J. Klimavičių parodyti SKIRTINGOSE kuopose ir kad J. Krištaponis ne kaip neturėjo teisės kitos kuopos vado pavaduotojui J. Klimavičiui „tarpininkauti“, kai pastarasis turėjo savo vadą kapitoną Juozą Ūselį. Tai privalėjo LGGRTC istorikai matyti; pagal visą sukaupią šią istorinę informaciją, ir fantazuoti apie kažkokį „2-osios kuopos J. Klimavičių“ neturi teisės, nes dėl šios fantazijos gaunasi visuomenės ir kitų istorikų apgaudinėjimas, net, galimai, apgavus LII(Lii) istoriką Mindaugą Pocių, jam pakišus galimai atrinktų dokumentų kopijas, nematant visų kitų VISUMOS dokumentų, galinčių visai ką kitą matyti, ne norima pagal kitų organizacijų užsakymą, apie ką ... pateikiu pastebėjimus.

Taigi, į visų tų dokumentų keistenybių atsakymui, vargu ar galima ką nors kitą paaiškinti, kaip ne GESTAP-o apgaudinėjimą ir to apgaudinėjimo tikslas irgi privalėjo būti.

Todėl dėl nenuoseklaus dokumentų archyvuose nagrinėjimo pasekmės išdėstomos kitoje čia žemiau temoje:

5-toji tema: **Kad J. Krikštaponis galėjo neišvykti į Minską, - tai galima įsitikinti archyve; TIK VISUS dokumentus peržiūrėjus ir atmetus aukščiausio lygio apgavystę**

Bet, deja, LCVA archyve nebuvusiam LII(Lii) istorikui Mindaugui Pociui, tokia mintis sukilti negalėjo, nes jis dėkojo LGGRTC istorikui Alfredui Rukšėnui tik už kopijas dokumentų. Tik neaišku, ar visų ir ne aišku, kokios kokybės vaizdų?

Todėl archyve pirmųjų vaizdų išpūdziai, pirmiau teikiu vėl pasikartojančių 6-ių pastebėjimų PROLOGĄ apie tą padėką A. Rukšėnui M. Pocius pareikštą pastarojo straipsnyje mokslinio 213 psl. apimties žurnalo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2022 Nr. 1(51) 10-tame psl., rašant taip:

10 / 213

J. Krikštaponio (Krištaponio) veiklą karo metais? pirmasis tyrė? Alfredas Rukšėnas, kuris dar 2014 m. parengė Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (toliau – LGGRTC) istorinę archyvinę pažymą? Dėl Juozo Krikštaponio (Krištaponio) veiklos vokiečių okupacijos laikotarpiu⁸. Rengiant šį straipsnį ypač pasitarnavo A. Rukšėno atlikti 2-ojo pagalbinės policijos tarnybos (toliau – PPT) bataliono veiklos nacių okupacijos metais tyrimai⁹. Autorius dėkingas A. Rukšėnui už konsultacijas ir suteiktas archyvinių dokumentų kopijas. Taip pat straipsnyje remtasi Arūno Bubnio ir Stasio Knezio atliktais lietuvių policijos batalionų veiklos tyrimais¹⁰.

Holokauste ir istorinio atminimo problema“ straipsnio su mano pastebėjimais. To žurnalo internetinis adresas yra http://www.genocid.lt/UserFiles/File/leidyba/Zurnalas/51_zurnalas.pdf

Pirmiausiai: [141 pav.:](#) abejonę kelia pats istoriko M. Pocius pavartotas „karo metų“ terminas, nes Lietuvoje 1941 m. karas su Birželio sukilimu praėjo akimirkšniu, ir Lietuvoje buvo tik vokiečių okupacija iki sovietų antrosios okupacijos, kuri ir sukėlė Lietuvos, ypač, kaimo gyventojams kelių metų karą. Todėl neaišku; apie kokį karo laikotarpį šis istorikas pabrėžė *dėl J. Krikštaponio „karo metais veiklos“*, A. Rukšėno „tirtos“? Kad, pastarasis pokario Partizaninę veiklą būtų tyręs - kažkaip apie tai nėra žinoma. Taip, kad nuo 1941 m. birželio pabaigos iki hitlerinio Berlyno paėmimo Rusijos istorikams tas laikotarpis, tikrai, yra KARO METU vadinamas. Tai, negi, „M. Pocius yra Rusijos“ istorikas, ar tik su rusišku-komunistiniu Kremliaus istoriniu įteigtu naratyvu terminus taiko Lietuvos istorijai?

Antra: toliau tame pačiame [29 pav.:](#) M. Pocius teiginyje, kad J. Krikštaponio veiklą PIRMASIS „tyrė Alfredas Rukšėnas“, tai čia jau labai panašu į PIRMAJĄ PRISVILUSĮ BLYNĄ, nes čia to straipsnio autoriaus paminėtąją 2014 m. LGRTC „pažymą“, parengtą A. Rukšėno, kaip tik, po pristatymo, iškart LR Generalinė PROKURATŪRA **ATMETĖ dėl objektyvių duomenų stygiaus**. Juk objektyvių duomenų stygius susiveda į tai, kad „tiriamasis“-skundžiamasis asmuo jau miręs - net žuvęs, todėl sovietinės okupacijos sąlygomis, kad nuo teisinio perzekiojimo apsaugoti tikrąjį kuopos vadą N. Reikalą, KGB tardytojams ir galėjo, visai ne prie ko, J. Krikštaponį pakišinėti jo kolegos; tik todėl, kad jis buvo žuvęs?! Kaip tik, tai, matyt, įtardamas, M. Pocius savo Pažymos ... psl. dėl paties didžiausio „kaltinančiojo liudininko“ M. Kačiulio, keičiančio parodymus, siūlė ištirti to reiškinių priežastį. Deja, kad nebereikėtų tai tirti, todėl Centras su tuo pasiūlymu ir pareikalavo Didvyriui nedelsiant nuimti atminimą. Tik, deja, tas „reikalavimas“ (2023-06-17 sprendimas PA-2 [sprendimas PA-2](#)) su praeitų metų lapkričio 18 d. terminu: tam vandalizmui atlikti, dėl Laivės kovotojų iniciatyvos teismuose užstrigo ...

sprendimas PA-2 - tai LGRTC Generalinio direktoriaus dr. Arūno Bubnio dėl viešojo objekto pakeitimo, pakeičiant paminklinį akmenį Juozui Krikštaponiui (Krištaponiui) Ukmergėje, nuo jo nuimant Juozo Krikštaponio bareljefą ir jam skirtą atminimo lentą, pakeičiant lentą žuvusiems Vyties apygardos partizanams. Tas sprendimas turėjo būti įgyvendintas iki 2023 m. lapkričio 18 d., kai dieną prieš tai buvo J. Krikštaponio bendražygio ir vado Kazio Veverskio gimimo 110 metų jubiliejus, kuris, beja, žuvo porą savaitių prieš J. Krikštaponį. Šio sprendimo internetinis adresas yra http://www.genocid.lt/UserFiles/File/Draudimas/Sprendimai/20230817_sprendimas_krikstaponis.pdf, o dėl šio sprendimo ir visų kitų sprendimų bei Komisijos išvadų visa informacija teikiama internetiniu adresu <http://genocid.lt/centras/lt/4127/a/>. Įdomu ir labai keista, kad prie minėto PA-2 sprendimo kaip pagrindas-PRIEDAS su pavadinimu „Istorinė-archyvinė pažyma apie Juozo Krikštaponio (Krištaponio) biografiją ir veiklą“, turinti teigiamą reikšmę, nes jau joje nieko nenuslėpta. Bet, deja, tą pridėtą PRIEDĄ irgi tik per kabutes aš čia tekstuose vadinau kaip „pažymą“, nes ji šokiruoja kaip neturinti nei autorystės nei jokio patvirtinimo ir pagal mano skaičiavimus tai apie 99% PLAGIATAS nuo LII (Lii) istoriko Mindaugo Pocius sudarytos Pažymos, su dabar čia LGRTC „pažymos“ gale (10 psl.) paminėtomis PRIESTARINGOMIS ŽINIOMIS, patvirtinančiomis J. Krikštaponio kalinimą Kauno kalėjime ir paneigiančiomis jo buvimą Baltarusijoje, nes po kalėjimo slapstėsi nuo vokiečių bei reikalavimu ištirti pagrindinio įtartinio „liudininko“ parodymų nepatikimumo priežastis. Be to, M. Pocius Pažymoje ir šioje LGRTC „pažymoje“ pripažintas

net KGB tyrėjų-tardytojų kaip specialistų-kriminalistų nustatytas Baltarusijoje ir kitas J. Krikštaponio kuopos vadas Nikodemas Reikalas, su labai keistu-neįtikinamu ir net nesąmoningu kuopai „vadovavimo kaitos“ teiginiu, lyg, J. Krikštaponis „egzekucijoms atsisakinėdavo vadovauti, ir „jį keisdavo“ egzekucijose patyręs N. R.? Taigi, **kadangi visų mokslinių darbų ar pažymų pabaigos būna kaip apibendrinimai - išvados, o čia šioje „pažymoje“ prieštaringos žinios nepaneigtos, kaip ir duoda suprasti, kad didvyriškai**

žuvusiajam „atminimas naikinamas už nacių kalėjime sėdėjimą ir po to nuo vokiečių slapstymąsi“? Todėl labai panašu, kad nei Komisija ir nei Gen. direktorius tos pažymos, gal, neskaitė, o vykdė ...? Įsitikinimui patariu susipažinti ir pastudijuoti pagal internetinį adresą http://www.genocid.lt/UserFiles/File/Draudimas/Sprendimai/20230629_isvada01_priedas.pdf

-143-

Trečia: ten pat [... pav.:](#) apie M. Pocius paminėtą 2014 m. (tiksliau gruodžio 19 d.) LGGRTC istorinę-archyvinę „pažymą“ (mano čia visur vadinamą per kabutes), skirtingai nei M. Pocius Pažymą, skirtą 2021-12-03 Ukmergės mokslinei konferencijai apgauti, - vis tiek ją vadinu iš didžiosios raidės, nes toje Pažymoje šio istoriko apgavystės tapo paneigtos tos pačios Pažymos priešpaskutiniojo puslapio PRIEŠTARINGOMIS ŽINIOMIS, bei tuo paminėtu pasiūlymu, ką 2014 m. A. Rukšėnas slėpė; t. y. slėpė pagrindinį istorinį faktą (skundžiamojo J. K. nuo nacių nukentėjimą) ir slėpė-neminėjo pagrindinį dokumentą, tai patvirtinantį. Todėl L. R. Gen. prokuratūra tik švelniai atmetė tuos neobjektyvius „tyrimus“, apie ką ...

Ketvirta: Ten pat apie tos „pažymos“ paminėtą pavadinimą „*Dėl J. ... K. ... (...) veiklos vokiečių okupacijos laikotarpiu*“ ([... pav.:](#) mano žaliai pabraukto), pagal kokią „logiką“ šio nagrinėjamo asmens kelių mėnesių (NKVD generolo Kapralovo raštelyje 3-jų) kalinimas Kauno kalėjime ir po to, pagal jo sesers tvirtinimą, jo slapstymasis nuo vokiečių per visą vokiečių laikotarpį, ką ir M. Pocius paminėjo tame priešpaskutiniame savo Pažymos puslapyje, negi visa tai nėra veikla? Kodėl visą tai netirta?

Penkta: Tai, jeigu tame [... pav.:](#) M. Pocius straipsnyje išgirta A. Rukšėno „pažyma“, pagal kurią L. R. Generalinės prokuratūros raštu 2015-01-22 Nr. 17.2-829^{Gen.prokRAŠT} buvo iškart atmesti J. Krikštaponiui „kaltinimai“, kaip NESANT OBJEKTYVIŲ DUOMENŲ^{nesantDUOMENŲ}, nors teisininkai nežinojo, kad J. Krikštaponis buvo ir nuo nacių nukentėjęs, (apie tai detaliai [... temoje](#)), tai kokias „konsultacijas“ galėjo suteikti mokslininkas, kurio darbas buvo teisininkų atmestas? Ir, aplamai, kodėl net tokiu atmestu mokslininko darbu reikėjo naudotis, jo galimai išskirtinai ir net gal tendencingai atrinktų dokumentų kopijomis, neaiškos kokybės? Kas LII(Lii) mokslininkui M. Pociui sutrukdė pačiam nuvažiuoti į mūsų šalies Centrinę valstybinę archyvą ir pamatyti-pastudijuoti archyve saugomus originalus? Ar tai ne panašu į prastų mokinukų nusirašinėjimą, naudotis ne savo, o kito kolegės galva? Kodėl po tokio nusirašinėjimo („šperinimosi“) buvo atliktas atvirkštinis plagiato veiksmas, sudarant naują LGGRTC „pažymą“, skirtą Komisijai apgaudinėti? **Tai čia koks**

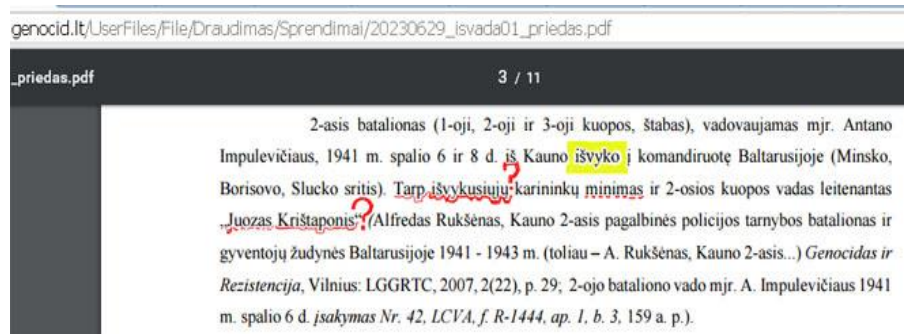
„pavyzdys“ studentams ir būsimiems mokslininkams?

Gen.prokRAŠT - šio L. R. Generalinės prokuratūros 2015-01-22 rašto-atsakymo Centrai internetinis adresas yra http://genocid.lt/UserFiles/File/Titulinis/2016/20160210_krikstaponis_03.pdf

nesantDUOMENŲ - konkrečiai - sutrumpintai Gen. prokuratūra dėl NESANT OBJEKTYVIŲ DUOMENŲ J. Krikštaponio kaltinimui atsakė ir Laisvės kovotojų sąjungai, kurio to rašto kopijos vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/gagarino-nuzudymas/laiskai/tyrimai/luk-pirat/impul/falsifik/gen-pr-llks-ui.jpg>

-144-

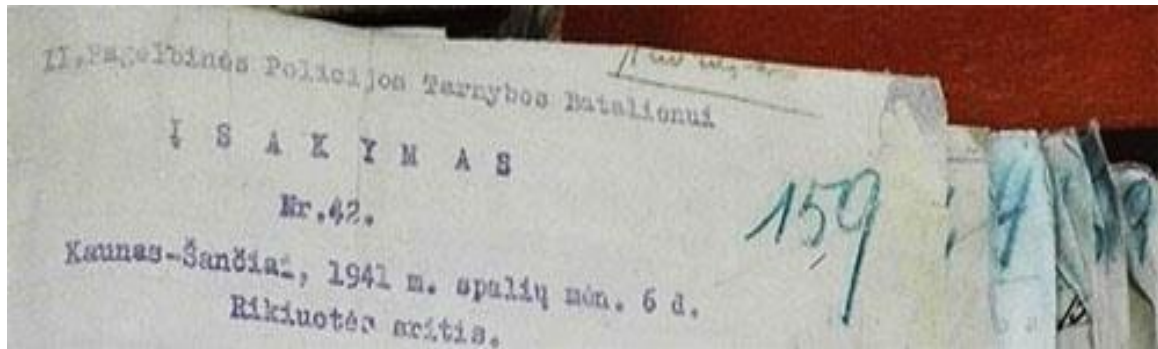
Taigi, tokio istorijos „mokslo“ pasekmių „rezultatas“ matosi prie minėto sprendimo, naikinti J. Krikštaponiui atminimo LGGRTC naujos „pažymos“ vienas iš svarbiausių šios problemos konstatavimų šis:

142 psl.: ištrauka iš LGGRTC naujos „pažymos“, kurios puslapis nurodytas 3/11 baltais skaičiukais ir jos internetinis adresas nurodytas viršuje. Galima pasididinti eksperimentui [paryškintų raidžių vaizdą](http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/isvyko.jpg), kurio internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/isvyko.jpg>

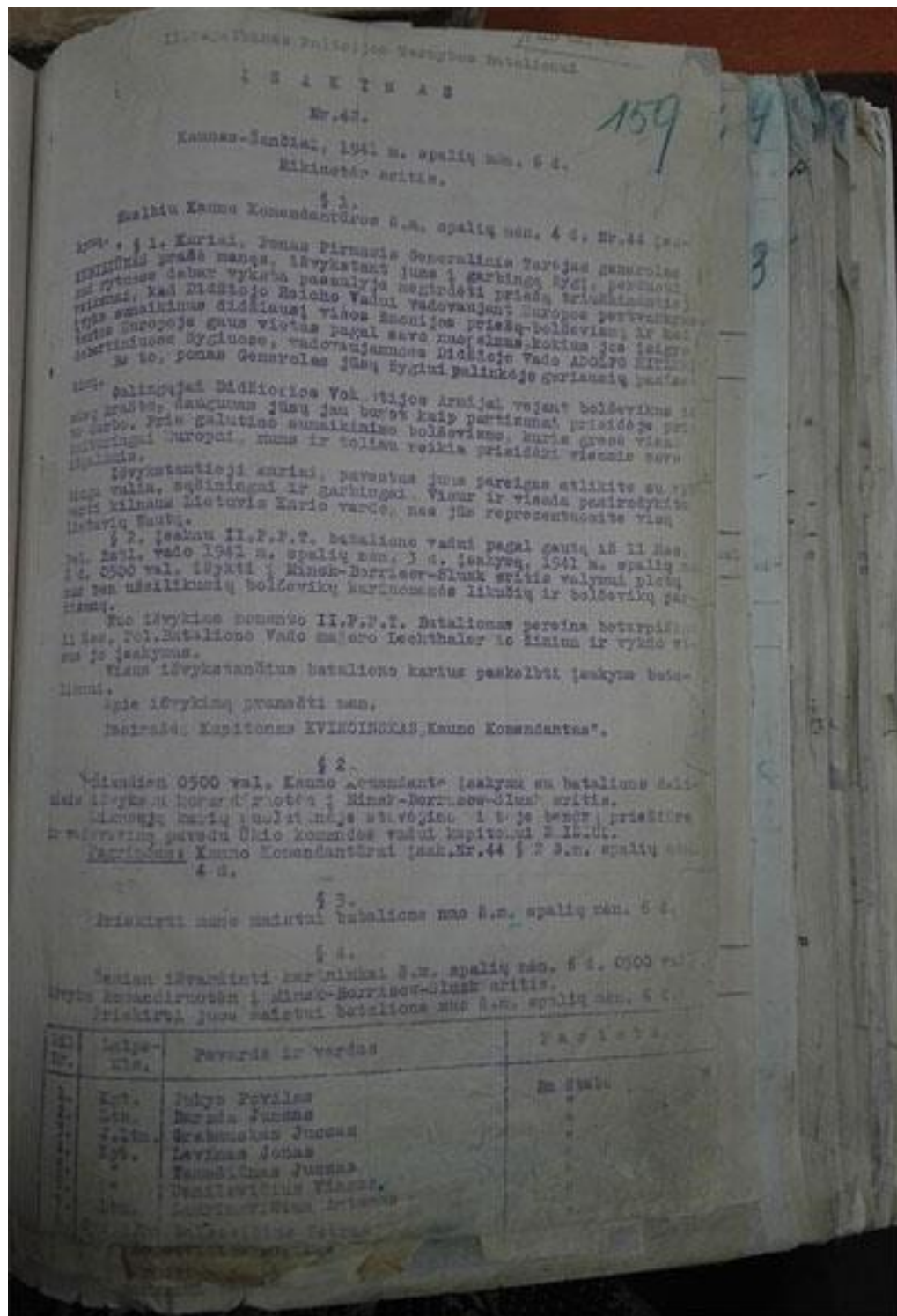
Lygiai viską idealiai taip pat rašė ir M. Pocius savo Pažymos 4-tame psl.. Kad toje LGGRTC naujoje „pažymoje“ minimas Alfredo Rukšeno tirtas Kauno 2-asis pagalbinės policijos batalionas ir gyventojų žudynės Baltarusijoje, tai aišku, kad jos vyko. Tik, ar įmanoma tai kokybiškai tirti, ten nebuvus ir prie dabartinio diktatoriaus režimo - galima ne tik abejoti, bet ir apie galimas klaidas čia toliau ... miniu. O, kad šis LGGRTC istorikas būtų tyręs kokybiškai atskirai, J. Krikštaponį tame batalione, yra irgi labai daug abejonių dėl jo 2014-12-19 tik 4-ųjų psl. apimties „pažymos“, daug ką nuspėjus ir vienpusiškai parašius.

Todėl siūlau atsivesti pabaigoje paminėto 1941 m. to spalio 6 d. (su tokia galūne tas mėnuo buvo minimas) A. Impulevičiaus labai ilgo įsakymo Nr. 42 kai kurias dalis:

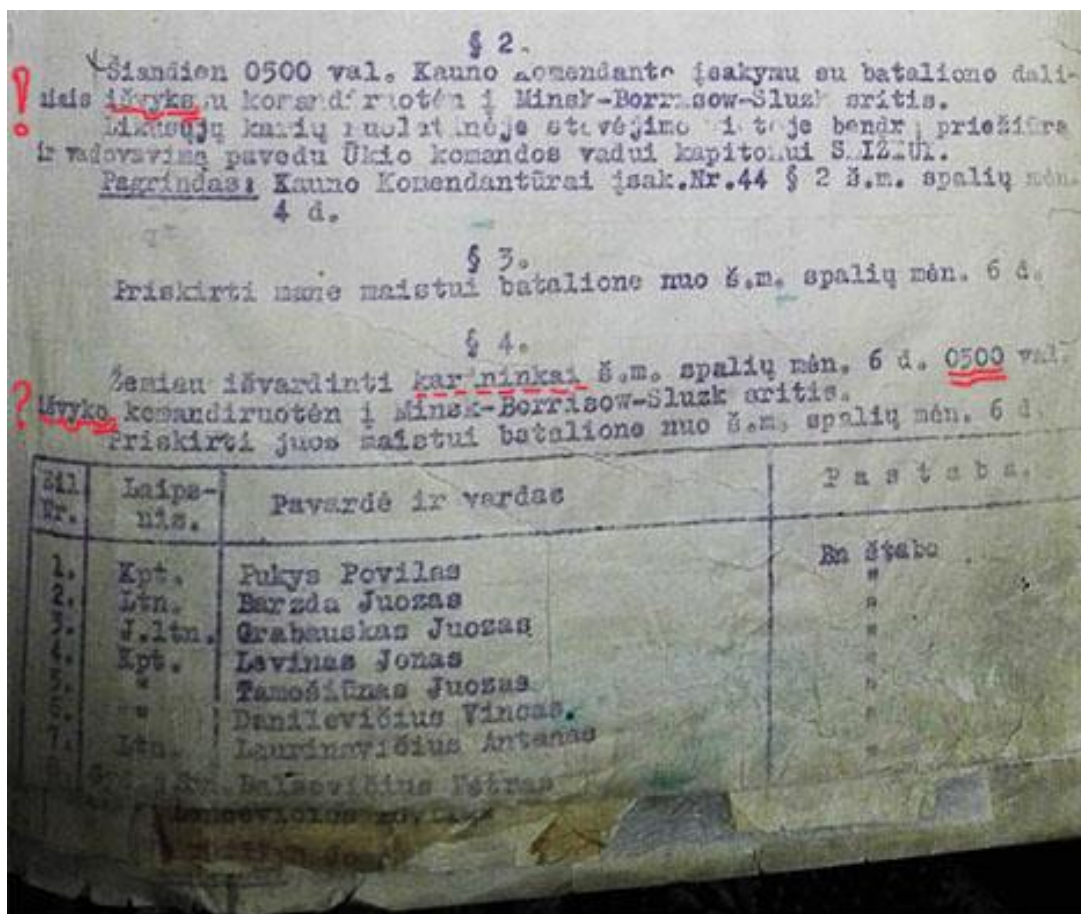

143 pav.: viršutinė įsakymo dalis

Pažymėtina, kad pagal čia [143 pav.](#) ir kitas matomo įsakymo Nr. 42 dalis apie 1981-1982 metus buvo sudarytas tas garsusis KGB-istų-specialistų-kriminalistų sudarytas Sąrašas (apie jį ... rašiau ir dar rašysiu ...), vadovautasi šiuo 159-tojo įsegimo *A. Impulevičiaus* 42-uoju įsakymu, kuris tame KGB Sąraše nurodomas, bet KGB specialistams, matyt, neįrodė J. Krikštaponio „išvykimo“, nes akivaizdu, jog **šis įsakymas buvo rašomas PRIEŠ IŠVYKĄ Šančiuose, o ne traukinyje ar automašinių ešelone.** Todėl tame įsakyme [145 pav., 145 pav.](#) ir [... pav.:](#) paminėtos pavardės ne gali būti kaip „neginčytina tiesa“, nes dėl kai dėl kokių nors priežasčių galėjo ir neišvykti paminėtieji:

144 pav.: minėto 42-o įsakymo pirmas lapas, kurį galima pasididinti.

145 pav.: A. Impulevičiaus įsakymo Nr. 42 paragrafai nuo 2 iki 4 su karininkų sarašo pradžia. Šios nuotraukos vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/isak-42-2-4-paragr.jpg>

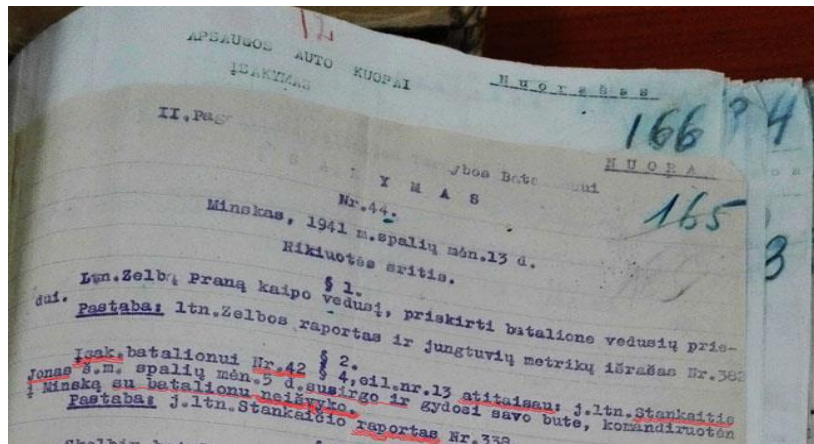
Taigi, kaip matote 145 pav. mano raudonai pabrauktus žodžius 2-ame paragrafe parašymą būsimajame laike, kad „Šiandien 05:00 val. Kauno komendantas įsakymu su bataliono daliniais „IŠVYKS;u komandiruotėn į ...“, (žodį „išvyks“ parašiau didžiosiomis aš, paryškinimui, nes yra ir neaiškumas, rašant jį „išvyks;u“, lyg, vietoje kabliataškio galėjo sumaišyti klavišą raidės „i(?)“ tai 4-tame paragrafe kažkodėl jau būtajame kartiniame laike parašoma, jog „Žemiau išvardintieji karininkai š. m. spalio mėn. 6 d. 05:00 val. IŠVYKO komandiruotėn į ...“. Tai, kur „logika“, kai, įsakymas rašomas Šančiuose ir naudojamas būtasis kartinis laikas?

Kodėl įsakyme nėra liepiamosios nuosakos, arba kitokios formos rašymo, kaip „įsakau, kad išvyktų“, ar panašiai? Kodėl tame pačiame įsakyme skirtingi veiksmažodžių laikai? Ar būtasis kartinis laiko veiksmas yra patikimas, kai čia pat tame pačiame įsakyme buvo pavartotas to paties IŠVYKIMO veiksmo būsimasis laikas? Kodėl istorikas Mindaugas Pocius pažymėjo rašo, jog „išvyko“, kai teiginys su skirtingais laikais jau įrodo, kad įsakyme turėjo būti tik būsimąjo laiko veiksmažodis IŠVYKS? Gal tokia būtojo kartinio laiko forma

buvo reikalinga finansiniam atsiskaitymui? Bet, ar istorikai negali kritiškai vertinti tokį keistą įsakymo rašymo stilių?

Kaip aš daug metų dirbęs su vaikais, manau, kad net su pradiniu išsilavinimu mokiny, pamatęs išvykos į Minską garsų įsakymą Nr. 42⁸, iš karto pasakys, kad tas įsakymas bataliono raštvedžio neteisingai parašytas, nes įsakymą komandiruotei neįmanoma **iš anksto parašyti būtajame kartiniame laike - neįmanoma raštvedžiui žinoti iš anksto, kas išvyks, o kas ne.**

Todėl istorijos mokslų daktaras M. Pocius, net nebuvęs archyve, pasielgia blogiau, nei pradinės mokyklos mokiny, nes bataliono vadas A. Impulevičiaus įsakyme Nr. 44, parašytame po 7 dienų; t. y. 1941 m. spalio 13 d. Rikiuotės srityje, neišvykusiems į Minską ATITAISO buvusį įsakymą Nr. 42 ir taiso, turėdamas tik raštiškus pagrindus, medicininę pažymą su raportu apie susirgimą, kad ir leitenantui *Stankaičiui Jonui*:

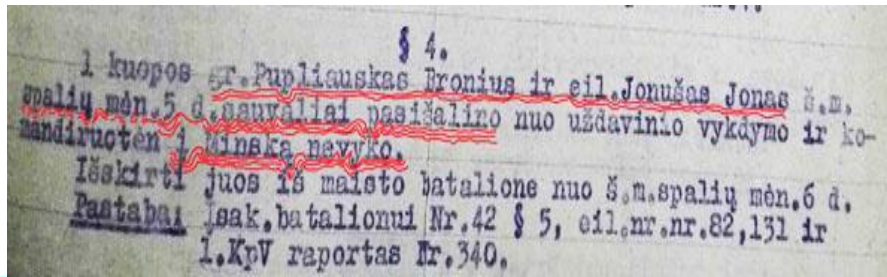

46 pav.: neišvykusiam į Minską ltn. J. Stankaičiui buvusio įsakymo Nr. 42 atitaisymas. Šios nuotraukos vaizdo internetinis adresas yra <http://kazluspoto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/isak44--pradzia.jpg>

kaip raportus žemesniųjų vadų apie kai kurių karių „sauvalinį“ pasišalinimą (toks įdomus terminas) iš bataliono ar

Tai, štai, 34 pav. matome, jog įsakymu Nr. 44 A. Impulevičius naikina (atitaiso) prieš savaitę rašytą garsų įsakymą Nr. 42. To įsakymo naikinimo-atitaisymo pagrindas yra j. ltn. Jono Stankaičio raportas Nr. 338 su gydytojų pažyma. **O kokį „raportą“ J. Krikštaponis iš GESTAP-o ar Kauno kalėjimo galėjo parašyti? Ir, išvis, kodėl A. Impulevičius turi naikinti savo karininką, jei jis per kažkokį nesusipratimą restorane pateko į ne Lietuvos - į vokiečių teisėsaugos rankas ir dėl jojo išlaisvinimo daromos pastangos, kaip minėjo jo sesuo savo Atsiminime?**

Prašome tame įsakyme Nr. 44 žemiau pažiūrėti:

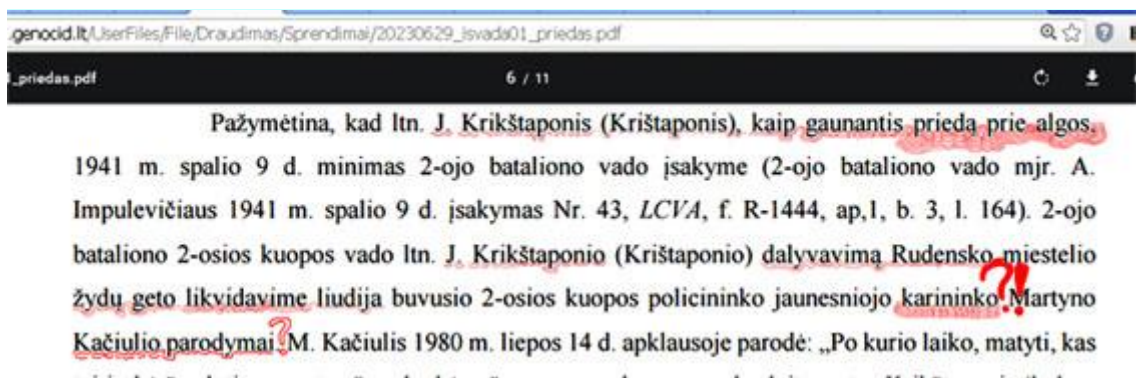

147 pav.: 4-tas paragrafas neišvykusiems ir saivaliai pasišalinusiems ... Šios nuotraukos internetinis vaizdo adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/1cva/savavaliskai%20pasisalino.jpg>

Čia 147 pav. nusišalinimui nuo tarnybos konstatavimui buvo dieną prieš išvyką spalio mėn. 5 d. saivaliai pasišalinimas nuo kažkokio uždavinio vykdymo ir į Minską neatvykimo faktas konstatuojamas dar ir raportu Nr. 340.

Taigi, A. Impulevičiaus įvykdyti įsakymo Nr. 42 atitaisymai ĮRODO, kad ir daugiau galėjo būti neišvykusiųjų, kurių neišvykimo priežastys galėjo būti **nenustatytos**. Juk, kaip matome, **bataliono vadas išvykimo atšaukimą rašo tik esant aiškiai priežastčiai**. Kad ir SAUVALINIS pasišalinimas yra akivaizdžiai užfiksuotas neginčytinu faktu, patvirtintu kuopos vado raportu Nr. 340. O koku "faktu" kas galėjo konstatuoti J. Krikštaponio galimą neatvykimą kaip „sauvalinį“, jei neatvykimo priežastis ar nebuvo žinoma, arba buvo žinomas suėmimas ir buvo planuojamas jo iš kalėjimo išėmimas? O, be to, istorikai, manyčiau, turėtų sau klausimą užduoti, kad ir jei iš kokių nors nuogirdų žinoma buvo, kad J. Krikštaponis į GESTAP-ą bei į kalėjimą pateko, ar iš nuogirdų bataliono vadas turi „ teisę“ jam naikinti išvykimo įsakymą Nr.42 be jokio raštiško pagrindo? Ir kaip jis tai gali daryti, jei yra žinoma, jog batalionui ir taip karininkų trūko?

Čia šio darbo pristatyme iš 11-os apgavysčių („klaidų?“) sistemos 4-tojoje manipuliacijoje yra paminėtas J. Krikštaponiui prie atlyginimo kažkoks nenurodytas priedas, kurį kaip tik parodau čia:

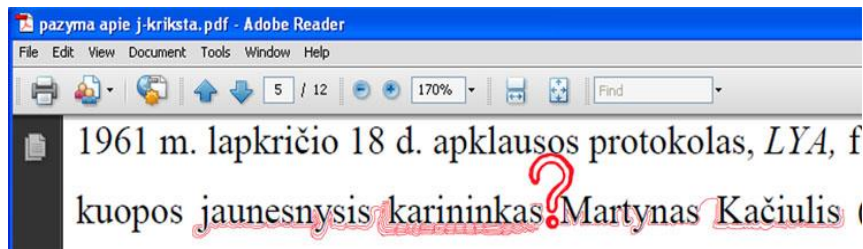
148 pav.: iš LGRTC naujos "pažymos" 6-to psl. ištrauka

Taigi, kaip tik LGRTC naujos „pažymos“ 6-tame psl. 148 pav. matome dvejuose iš eilės pateiktuose sakiniuose net DVI MANIPULIACIJAS atliktas, su antrąja LABAI RIMTA-SKANDALINGA

APGAVYSTE, net eilinio laipsnio neturintį pradedantį jaunąjį karį Mindaugą Kačiulį paverčiant, net į „karininką“, dar, net į ne bet koki, bet į „jaunąjį“, t. y., net pagal rusišką terminologiją „младший офицерский состав“ ir pagal lietuviškąją laipsnių gradaciją net iki kapitono laipsniu galinčiu būti ir galinčiu būti net vyresniu kaip leitenantas J. Krikštaponis ar vyresniu kaip vyr leitenantas Nikodemus Reikalas.

-150-

Kad, tai, neva, „spausdinimo klaida“, reikėtų tokį „pateisinimą“ atmesti, nes M. Kačiulis kaip „karininkas“ rodomas toje LGGRTC naujos „pažymos“ ir 4 psl., akivaizdžiai tą „klaidą“ nuplagijavus nuo analogiškos LII(Lii) Pažymos 5-tame psl.; čia žemiau [149 pav.](#) matomos, bei nuo 7-ame puslapyje jau LGGRTC „pažymos“ 6-tame psl. čia aukščiau [148 pav.](#) matomą, o taip pat Mindaugo Pociaus straipsnyje GENOCIDAS IR REZISTENCIJA žurnalo 19-tame psl., matomame [150 pav.](#) tokiame pačiame kontekste, su kuriomis „pasigrožėti“ galima čia žemiau:

[149 pav.:](#) čia ištrauka iš Pažymos, skirtos Ukmergės mokslinei konferencijai, kur tos Pažymos PDF Adobe Reader valdymo pulte matosi skaičius 12, nurodantis 12-os puslapių apimties dokumentą. kurio failą pavadinau „pazyma apie j kriksta.pdf“, o mažame baltame langelyje skaičius 5 nurodo 5-tą puslapį dokumento (lygiai tą patį parašius ir LGGRTC naujos "pažymos" tik 4-tame psl.) , kuriuose **M. Pocius falsifikuoja pagrindinio ir paties nepatikimiausio "liudininko" kompetencijos lygį. Ir tai daroma Ukmergės konferencijos dalyvių , o šiuo metu ir minėtos Komisijos apgaudinėjimo tikslu - klastojant istorines aplinkybes**, kardinaliai pakeitus liudininko karinį laipsnį; net eilinio karinio laipsnio neturintį „karį“ paverčiant net į „karininką“ ir dar ne bet koki, o į "jaunesnįjį", galintį būti net iki kapitono laipsnio. **Tai neregėto lygio falsifikacija Didvyrio SUKLASTOTAME kaltinime, kai klausime dėl paminklinio akmens sprendžiasi labiausiai, tik vieno labiausiai eksploatuojamo ir nepatikimiausio „liudininko“ svoryje.** . Kad, suvokti kontekstą, kur įvyko istorinio įvykio falsifikacija, galima [atsiversti PLATESNĮ TEKSTĄ](#), kurio kitą vietą parodysiu dar ir žemiau moksliniame žurnale atliktą klastotę. O šios nuotraukos platesnio teksto vaizdo įrašo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/pocius-kaciuli-iskelia-i-padanges.jpg>

Taip, kad, ne karo specialistai, arba jau seniai buvę kariuomenėje, šią apgavystę labai lengvai gali priimti, nes, greitai skaitant, galima pamanyti apie „jaunąjį leitenantą“, kuriais, paprastai tampa tik karo mokyklas baigusieji. O istorijos ir karo specialistai šią apgavystę dar labiau priims, nes, jeigu M. Kačiulis kaip, neva, „vyresnysis karininkas“ gali būti net „vyresnis pagal laipsnį“, nei J. Krikštaponis, tai tada dėl J. Krikštaponio asmenybės „tokio aukšto laipsnio karininkas“ „apsirikti negali“. (Aišku, protaujantis

specialistas galėtų suabejoti, „ką žudynėse ten kaip liudininkas veikė tas „karininkas“?“. Bet, gal, Komisijoje abejoti buvo negalima, kai joje ir tos „klaidos“ autorius yra?)

Kad Istorijos instituto istorikas-mokslininkas su daktaro laipsniu neskiria karininko nuo kario, ką jau skiria net darželyje vaikai ir, ypač, berniukai (aš iki mokyklos tikrai skyriau, nes kaimynai buvo sovietiniai karininkai, su kurių vaikais karus žaisdavau ir matydavau pas juos kareivius atvažiuojančius), tai tokio „karo eksperto“ Istorijos institutas neturėtų prileisti prie karinių bylų „tyrinėjimų“, kuris „išvadas“ sugeba daryti net nebuvęs LCVA archyve ir nematęs juose saugomų dokumentų, juos melagingai aprašinėdamas.

Juolab, ir visi istorikai, nors kažkiek susipažinę su J. Krikštaponio byla, privalėtų visus 22-„23“ karininkus atmintinai žinoti, nes čia ... pav., ...8 pav. ir ... pav. matomuo se įsakymo Nr. 42 karininkų išvardinimo dalyse, **nei LGGRTC sudarytame bataliono karininkų sąraše tokio „Martyno Kačiulio“ nėra.**

Todėl istorikai privalėjo aplamai patikrinti, iš kur toks „karininkas M. Kačiulis“ atsirado, patikrindami tame įsakyme Nr. 42 ir pačius karius, išvykusius į Minską, ir - paieškoti tokio karių sąraše, kurį aš, ten - to karių sąrašo archyvinio 161-to lapo 2-os kuopos 240-toje eilėje, kaip tik, kaip Jaunąjį karį, o ne „karininką“ ir atradau-nufotografavau:

151 pav.: šią pabrauktą pavardę galima atrasti VISAME tos 2-os kuopos to 161 įsegimo lapo karių sąraše.

Pažymėtina, kad lt. J. Krikštaponis (Krištaponis), kaip gaunantis priedą prie algos, 1941 m. spalio 9 d. minimas 2-ojo bataliono vado Minske pasirašytame įsakyme⁶⁹. Šis faktas leidžia teigti, kad dieną prieš žudynes Rudensko gete J. Krikštaponis (Krištaponis) turėjo būti Minske, nuolatinėje 2-ojo bataliono dislokacijos vietoje. Apie 2-ojo bataliono 2-osios kuopos vado lt. J. Krikštaponio (Krištaponio) dalyvavimą likviduojant Rudensko miestelio žydų getą liudija buvusio 2-osios kuopos policininko jaunesniojo karininko Martyno Kačiulio

150 pav.: ištrauka iš „G... ir R...“ žurnalo 19 psl., kurio internetinis adresas nurodytas nuotraukos viršuje.

Galima pasiryškinti-pasididinti šį vaizdą ir jojo vaizdo internetinis adresas

yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/zurnale-pocius-karininka-kaciuli-ir-prieda.jpg>

kurios internetinis adresas žemiau.

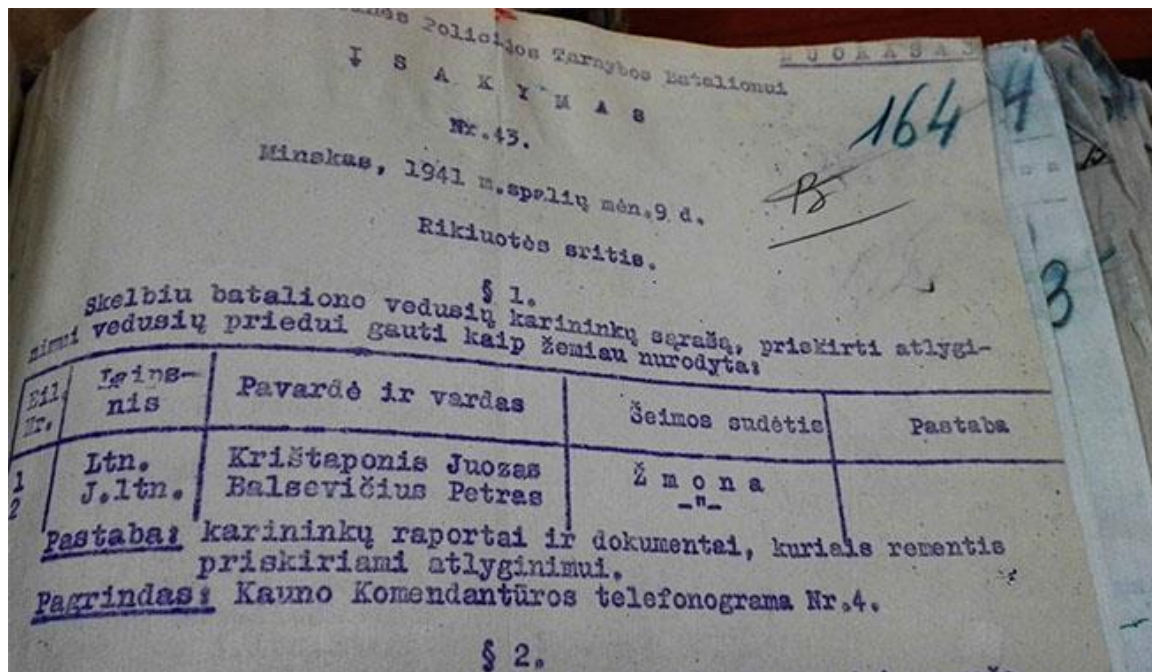
Čia jau visiškai neaišku, kokiam reikia būti istorikui „debilui“ **(atsiprašau, kad dabar karo Ukrainoje metu kitų jau žodžių negaliu parinkti)**, kad NESKIRTI KARIŲ NUO KARININKŲ, kurių, pastarųjų tik 23-22 įsakymo Nr. 42 1-mo puslapio pabaigoje ir 2-o puslapio pradžioje surašyti, o karių sąrašė apie pusę tūkstančių ir tame tarp pusės tūkstančių sąrašė istorikui prie 240 eilės numerio Kačiulio Martyno antroje laipsnio grafoje sutrumpinimas „J. kar.“ vaidenasi kaip „karininkas“. Taip vaidentis gali ne tik jokio supratimo neturinčio apie jokią kariuomenę ir niekad kariuomenėje netarnavusiam, bet, ir, **aplamai, kareivių nuo karininkų žmogus turi būti neskiriančiu**, nes tik 23-jų karininkų sąrašas yra atskiras, o 8-9 psl. (4-5 lapai) skirti tik kariams. Tai, kaip kariams skirtame lape gali „atsidurti karininkas“? **Kiek man teko dirbti su pradinių klasių mokiniais, nemanau, kad jie galėtų kario nuo karininko neatskirti?** Apie karius ir karininkus berniukai jau ikimokyklinukai žino, nes jau žaidžia karus.

Ši nuotrauka paimta iš labai raiškios viso 161 archyvinio įsegimo lapo nuotraukos; su kitais svarbesniais kariais raudonai pabrauktais, kurio vaizdo internetinis adresas

yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/2-kuopa-IMG_20211231_111229.jpg

Bet, svarbiausia, kai toje LGGRTC naujoje „pažymoje“, kurioje taip ir nepataisytas M. Kačiulio laipsnis, lyg, „visi Centro istorikai nežino“ bataliono karininkų, prieš tai sakinyje nurodomas kažkoks priedas prie algos. Kai prieš tai tekste nurodomos ištysai atliktos bataliono žudynės, ir po to vėl liudijimas apie atliktas žudynes, ne bet kieno, o „jaunesniojo karininko M. Kačiulio“, kuris „privalo labai gerai pažinoti savo kolegą“ J. Krikštaponį, tai, matant „garantuotą liudininką“, niekam beturėtų kilti klausimų, kas ten per priedas, nes, galima pamanyti, kad tai „kažkoks priedas už žudynes?“, ir daug negalvoti, nes istorikai „matė dokumentus“ ir daug nesukti galvos dėl to priedo.

Tačiau, man mačius finansinius dokumentus, nesitikėjo, kad priedas prie atlyginimo neturėtų paskirties, už ką jis priskiriamas. Visi šie neaiškumai su tuo „jaunesniuoju karininku“, LGGRTC straipsnio bataliono karininkų sąrašė neįvardintame ir LII(Lii) Pažymoje „iš dangaus“ nukritusio, dėl taip pat „išdygusio“ 2-oje kuopoje Jono Klimavičiaus, dėl to neaiškaus priedo, dėl J. Krikštaponio „Minske rašyto“ rašto, dėl „atsiradusio?“ apie J. Krikštaponio demobilizaciją dokumento ir dėl kitų neaiškumų, teko ryžtis į LCVA archyvą nuvažiuoti ir, štai, ką dėl priedo prie atlyginimo teko pamatyti:

152 pav.: priedo prie atlyginimo įsakymas ir jo vaizdo internetinis adresas yra:

Taigi, batalionui; pagal įsakymą Nr. 42 nuvykus į Minską, po 3-jų dienų, 152 pav. matote jau rašomą įsakymą Nr. 43 priskirti ATLYGINIMUI VEDUSIŲ PRIEDUI gauti, kuriame matome ir Juozą Krikštonį („Krištaponį“) ir pastaboje paminimi karininkų raportai bei dokumentai, kuriais remiantis priskiriami atlyginimai. Be to, to įsakymu pagrindu pažymimas Kauno Komendantūros telefonograma Nr. 4.

Tačiau, tų karininkų raportų nematome. Galima manyti, kad tie raportai buvo rašyti dar gerokai prieš išvyką į Minską.

Taigi, ar šio atlyginimo priedo apiforminimas gali būti J. Krikštaponio „įrodymu“, kaip „išvykimo į Minską faktą“? O, jeigu jis buvo prieš pat išvykimą GESTAP-o sulaikytas ir bataliono vadovybė to įvykio dar nežino, ar žino, dėl ko karininkas neišvyko, tai ar gali būti tam pagrindas nerašyti šio įsakymo dėl priedo, jeigu yra Komendantūros telefonograma ir kiti dokumentai pateikti? O, jeigu ir žinojo apie jojo suėmimą, tai, ką, po ištraukimo iš kalėjimo jis turės tarnauti be to priedo?

Daug neaiškumų su J. Krikštaponio žmona, nes jie greitai (apie vasarį 1942 m.) Krikštaponiai jau teisėsi dėl skyrybų. Ir jeigu J. Krikštaponis į Minską neatvyko, ar galima tik 3-čioje dienoje po atvykimo nerašyti atlyginimo priedui gauti įsakymą, jei netikėtai karininkas neatvyksta į tarnybą ar neišvyksta į komandiruotę ir jeigu neišvykimo priežastis dar nežinoma?

Ir, išvis, ar bataliono kanceliarija gali žinoti, visas Rikiuotės smulkmenas, jei nėra žinoma karininko neatvykimo priežastis? Negi kanceliarija stabdys to priedo gavimą ir kitam karininkui, jei vienas iš jų kol kas dingęs be žinios? Pavyzdžiui, jei karininkas vėliau praneš, kad susirgo, tai ar galima tada įsakymą rašyti atbuline data? Ar bataliono kanceliarija turi įgaliojimus stabdyti Komendantūros telefonogramą ir vestuvių apiforminimo įvykusį faktą dėl nežinomo neatvykimo į tarnybą priežasties?

Bet, svarbiausia, jeigu bataliono vadovybė, pagal J. Krikštonio sesers Atsiminimų teiginį giminaičio generolo S. Raštikio įtaką brolio išlaisvinimui, su tuo generolu jau organizavo čia 5-toje temoje aprašytose dokumentuose matomą GESTAP-o apgavystę ir ją rengė dar prieš išvyką į Minską, tai tas Vedusio vyro priedas prie atlyginimo visiškai neįrodo „J. Krikštonio išvykimą“, nes jam SĖDINT SVETIMOS VALSTYBĖS KALĖJIME, NEMOKĖTI ŽMONAI PRIEDO PRIE ATLYGINIMO ne tik NEHUMANIŠKA, bet, gal ir NETEISĖTA ? ? ?

Svarbiausia, tai, kad manipuliacija, aprašant žudynes, ir tarp jų įterpus atlyginimo priedą, nenurodant to priedo paskirties, lyg jis būtų „už žudynes“ mokamas ir čia pat dar pridėdant akivaizdžią skaitytojų apgavystę, nurodant tų žudynių „liudininką“ su jam falsifikuotą kariniu kaip „karininko“ statusu, atseit, „privalančiu gerai pažinoti karininkus“, gaunasi labai įtikinama skaitytojų apgavystė, nuteikianti J. Krikštonio „kaltumą“ dėl vykusių egzekucijų. **Toks dviejų manipuliacijų sudėjimas net į du, vienas po kito einančius sakinius, skaitytojui net neleidžia paabejoti „liudijimo“ tikrumu, nes „liudija“ „labai kompetentingas“ „karininkas“ iš jaunesniųjų karininkų sąstato** (taip turėtų būt aiškumo dėlei rašoma, kaip tai rašoma rusų kalboje), galintis būti net iki kapitono laipsnio, todėl čia skaitytojų, visuomenės, mokslininkų ir net Komisijos apgavystė gaunasi labai efektinga.

Tada skaitytojui nėra jokios galimybės suprasti, kad „apibendrinimus“ įterpinėja istorijos MOKSLŲ DAKTARAS, NESKIRIANTIS JAUNOJO KARIO NUO KARININKO, parašydamas taip:

153 [pav.](#): ištrauka iš LII(Lii) M. Pocius rašytos Pažymos 11-to psl. (Pažymoje viso 12 psl.), kurios viso konteksto pamatymui galima atsiverti platesnį vaizdą, kurio internetinis adresas yra ...

Tame prasiplėtime jau po [40 pav.](#) matomos kitoje pastraipoje bus dar viena labai svarbi skaitytojų apgavystė, nurodžius paleidimo į atsargą neegzistuojantį dokumentą byloje, kurioje tokio dokumento neturėjo būti, kur apie šią apgavystę bus plačiau aprašyta čia ... temoje. O dar kitoje pastraipoje paminėta, kad „Esama prieštaringos informacijos“, kuri paneigia „J. Krikštonio Baltarusijoje“ buvimą.

Taigi, čia [153 pav.](#) MATOME VISIŠKĄ NEATSAKINGUMĄ, rašant dokumento 1941 m. gruodžio 18 d. ir po to to paties dokumento data skliausteliuose tampa kažkodėl jau gruodžio 1-os dienos. Ir, aplamai, jei jau yra pakėlimo kapitono laipsnio „raštas“, kaip jį istorikas M. Pocius netiksliai pavadino, akivaizdžiai, „1941“ metų būti negali, nes karininkams sudaromi Pakėlimo lapai ir J. Krikštonis leitenanto laipsnį gavo, tikrai ne „1941-ais“ metais, - jau vien dėl to reikia važiuoti į LCVA archyvą ir tikrinti-aiškintis, ką čia Istorijos instituto [LII(Lii)] istorikas pripaistė.

Svarbiausia, jog VISOS MANIPULIACIJOS IR TRYS APGAVYSTĖS AKLAI PERRAŠYTOS (NUPLAGIJUOTOS) Į NAUJĄ Lietuvos genocido ir

rezistencijos tyrimo centro „pažymą“, skirtą ilgo pavadinimo Komisijai apgauti, lyg to Centro istorikai „nebūtų buvę LCVA archyve“ ir „nebūtų matę“ R-1444 fonde saugomų dokumentų.

Taigi, man nuvažiavus į LCVA archyvą, pasirodo Pakėlimo lapas turi 1936-tų metų datą, tą minimą gruodžio 1-os dienos ir visai kitą į bylą įsegimo numerį - ne „145“, kaip LII(Lii) istorikas parašė, o 45-tas mėlynu pieštuku įrašytas:

PAKĖLIMO LAPAS

į.....kapitoną.....laipsnį

1936m...gruodžio...mėn.1.d.
(Vyresniškumas turimam laipsny)

1. Laipsnis, pavardė, vardas ir tėvo vardas.	ltm.KRIŠTAPONIS Juozas, s.Jono.
2. Gimimo laikas ir vieta.	1912 m. kovo mėn. 1 d. Ukmergės apskr. Taujėnų vl. Užulėnių km.
3. Kurį užima tarnybos vietą ir kuomet į ją paskirtas.	Kuopos Vadas nuo 1941 m. rugpjūčio mėn.1 d.

154 pav.: šiame Pakėlimo lapo gimimo laiko ir vietos grafoje įrašas liudija, jog Juozas Krikštaponis ir čia "Krištaponis" yra vienas ir tas pats asmuo, neaišku, dėl ko susitrumpinęs pavardę. Galima VISA Pakėlimo lapą atsidaryti ir raiškaus vaizdo internetinis adresas yra http://kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_115147.jpg

Kad datoje M. Pocius ir nuo jo LGGRTC „pažyma“ 153 pav. mini, neteisingus metus, neva, „1941 m. gruodžio 1 d.“, kai ištikrųjų yra 1936 m. įrašyti, tą datą išdidintai čia žemiau 155pav. pateikiama:

1936m...gruodžio...mėn.1.d.
(Vyresniškumas turimam laipsny)

155pav.: išdidinta J. Krikštaponio Pakėlimo lapo data, kurią analizei galima dar labiau pasididinti ir to išdidinto internetinis vaizdo adresas yra

Šias visas klaidas M. Pocius perneša į LGGRTC leidžiamą mokslinį žurnalą GENOCIDAS IR REZISTENCIJA, kurio 2022 1(51) 22 puslapyje parašo dar „gražiau“ dėl J. Krikštaponiui laipsnio pakėlimo:

22 / 213

1941 m. gruodžio 18 d. 2-ojo bataliono vadas mjr. A. Impulevičius parašu patvirtino, kad „ltn. Juozas Krištaponis“, nuo 1941 m. rugpjūčio 1 d. ėjęs kuopos vado pareigas, „tinka būti pakeltas į kapitono laipsnį“⁸³. Paprastai laipsnis pakeliamas už gerą pavestų užduočių vykdymą ir nepriekaištingą tarnybą. Jei J. Krištaponis (Krištaponis) spalio–gruodžio mėnesiais būtų sirgęs, gydytasis ligoninėje, buvęs komandiruotėje Lietuvoje ar dėl kitų priežasčių ilgai nėjęs vadovaujančių pareigų (dirbęs atsakingo darbo), nebūtų jokio pagrindo jam suteikti aukštesnį laipsnį.

156 psl.: ištrauka iš žurnalo „G. ir R.“ 2022 1(51) 22 psl., kurio tą visą 22 psl. galima atsiversti ir jo vaizdo internetinis adresas

yra <http://kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/zurnale-pocius-apie-laipsn-pakelima-pl.jpg>

Kaip matome 153 pav. ir 156 psl. apie laipsnių pakėlimų subtilybes „išvados“ reiškiamos asmens, kuris kario nuo karininko neskiria.

O, šiaip, kai aš tarnavau prie atsakingos karinės technikos, tai PARASTAI NEĮSIVAIZDUOJAMA, kaip galima negerai vykdyti užduotis ir turėti priekaištingą tarnybą. Paprastai, praėjus kiek tai laiko, normaliai tarnaujantys, kiek teko man matyti, beveik visiems karininkams keliami laipsniai, su kai kuriomis išlygomis, kaip išsilavinimo ar kitų dėl žinių-įgūdžių yra stygiaus.

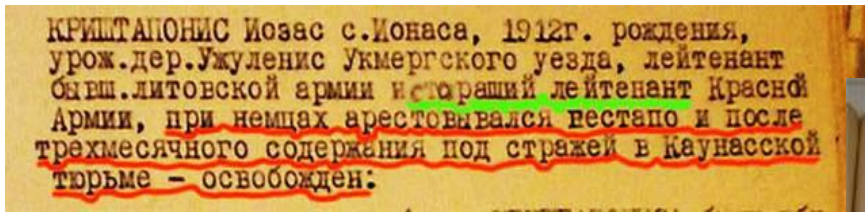
Na, o dėl sirgimo, gydymosi ar po sužeidimų, kad nebūtų laipsniai skiriami, kaip ir neteko girdėti, kad „dėl susirgimo būtų anuliuojami visi ištarnauti nuopelnai“? Ir dar, geriau, - dėl komandiruočių, kad nebūtų skiriami paaugstinimai, tokių „šposų“ dar man neteko girdėti.

Jau panašu, kad **istorikas, kario nuo karininko neskiriantis, visiškai nusišnekėjo (nusirašė)**, nes kaip tik laipsniai gali būti pakeliami po labai svarbių komandiruočių, kad į kokius nors kursus ar į kokias svarbias užduotis, kaip, 1965-1968 m. m., man tarnaujant sovietams, vienas mūsų karininkas, išvykęs komandiruotėn į karą Vietname, iš kart gavo paaugstinimą.

Na, o, **dėl J. Krištaponio, tai kažkodėl Centro ir Instituto istorikai keistai „nemato“**, jog kuopos vado pareigybė yra kapitono lygio, kad vadovauti būrių vadams-leitenantams. Juolab, studijuojant J. Krištaponio biografiją, tai akivaizdu, jog jam jau 1939 metais priklausė kapitono laipsnis, ir pagal sesers atsiminimus, čia žemiau 4... pav.: ir 158 pav. matomus kraštotyrinius užrašymus, jis tada, lyg, ir gavo tą laipsnį? Ir, nors istoriniai dokumentai, tai neigia, bet tuos neigiančius dokumentus taip pat galima laikyti labai nepatikimais (apie tai) ir šią sesers bei kitų liudininkų užuominą reikia labai tirti, kaip ir visų Partizanų J. Krištaponį kaip kapitonu vadintą laikytą, tikrai ne „iš Minske 1941-12-19 Pakėlimo lape įrašo“, kuriame J. Krištaponis būti negalėjo ir apie ten jo buvimą niekas nei iš Partizanų ir nei iš artimųjų nežinojo.

Kad su tuo kapinono laipsniu yra kažkokia painiava - tai įrodo čia 3-me psl. pastabose 5 ir 6 (pagal Vikipedijoje ir Enciklopedijoje paminėtą nuorodą) mano atrastame ir 2021-09-18 pirmą kartą Facebook-

e paviešintame už J. Krikštaponio būrio sunaikinimą atsakingo NKVD generolo majoro *Piotr-o KRYLOV-o* raštelyje yra parašymas toks:

157 pav.: padidintas Kapralovo „*донос*“-o generolui-pulkininkui Tkačenkai ta dalis, kurioje nurodomos pagrindinės žinios apie šios temos herojų, žaliai mano pabrauktas jo karinis sovietinis vyr. **leitenanto laipsnis**, kurio iki 1940 m. okupacijos Lietuvos kariuomenėje nebuvo, o **raudonai mano pabrauktas NKVD generolo Kapralovo teiginys**, kad J. Krikštaponis („Krištaponis“) ... **prie vokiečių GESTAP-o buvo suimtas ir po 3-ju mėnesių „laikymo po sargybą“ (kabutėse pažodinis vertimas) Kauno kalėjime - išlaisvintas.** Šio raštelio **nuotrauka galima pasididinti ir VISA perskaityti be pabraukimo.**

158 pav. NKVD generolo Kapralovo raštelis su mano pabrauktu tekstu. **Galima pasididinti**, o taip pat **dar labiau pasididinti.**

Neskaitant šio NKVD generolo raštelio šokiruojančio turinio ir šios citatos paskutinio „išlaisvintas“ žodžio, į ką Centro bei Instituto istorikai labai keistai nekreipia dėmesio, - apie tai atskirai ... temoje dėstau, o čia, visų pirma, atkreipiu dėmesį į paminėtą vyr. leitenanto laipsnį, kurio tokio Lietuvos kariuomenėje nebuvo. Toks išpūdis, jog sovietai, matydami, seniai priklausantį paaukštinimą, arba J. Krikštaponiui paaukštino pagal savo sovietinę laipsnių gradaciją, arba **neseniai (prieš kokius metus) gautą kapitono laipsnį gal prilygino prie sovietinio vyr. leitenanto laipsnio?** Ar sovietai tai darė, Lietuvos kariuomenę pervedinėdami į Raudonąją armiją, gal, reikia atskirai tai tirti?

Todėl Instituto istoriko, neskiriančio kario nuo karininko, 153 pav. ir 156 psl.: išreikšta „nuomonė“ labai abejotina, kai šis istorikas net nebuvo LVCA archyve ir nematė visų pakėlimo laipsnių dokumentų iš 61-o lapo, susegtų i 1941 metų vieną bylą Nr.9 (Fondo R-1444/182, aprašas Nr. 1, byla Nr. 2 - nurašyta nuo bylos antspaudu), kai visiems, šventųjų Kalėdų proga tą pačią 1941 m. gruodžio TIK 18 dieną A. Impulevičiaus pasirašė daugeliui karininkų (jų net neskaičiavau) ant raštų laipsniams pakelti. Juolab, dėl šio istoriko, neskiriančio kario nuo karininko, parašytas prierašas „*paprastai laipsnis paskiriamas už gerą pavestų užduočių vykdymą*“, yra netikslus, nes Pakėlimo lapuose net nėra tokios grafos, skirtos tarnybos kokybei apibūdinti:

PAKĖLIMO LAPAS
 1911 m. ... laipsnių
 1911 m. ... mėn. ... d.
 (Vyresniškumas turinam laipsnių)

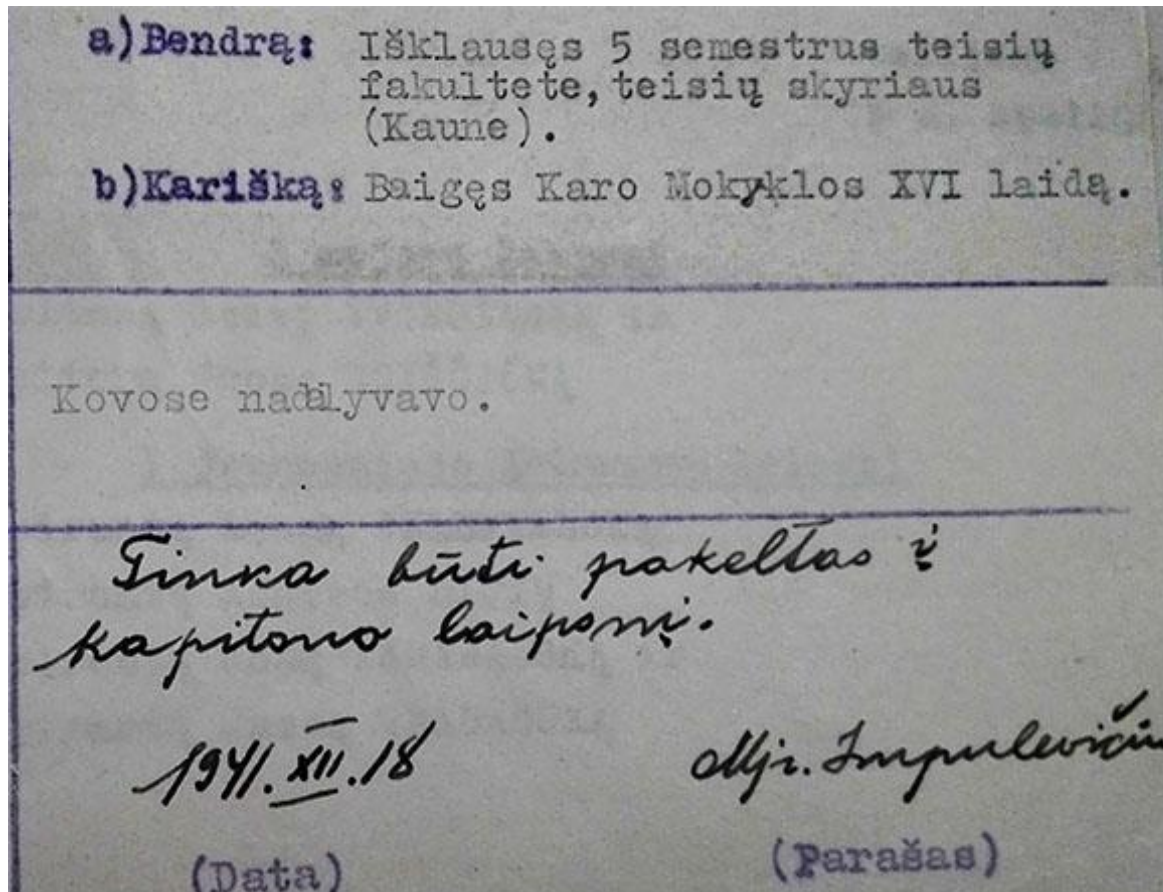
1. Laipnis, pavardė, vardas ir tėvo vardas.	1911 m. ... mėn. ... d. ...
2. Gimimo laikas ir vieta.	1912 m. kovo mėn. 1 d. Ukmergės apskr. Laujėnų vls. Gaidėnų km.
3. Kuriai ušima tarnybos vieta ir kuomet į ją paskirtas.	Kuopos Vadas nuo 1941 m. rugpjūčio mėn. 1 d.
4. Kokius mokslus yra išėjęs	a) Dėdą: Išėjęs 5-amestru, teisių fakulteto, teisių skyriaus (Kaune). b) Karštinį: Baigęs Karo Mokytojų IVI laida.
5. Ar yra dalyvavęs kovose.	Kovose nedalyvavo.
6. Dalies vado nuomone.	<i>Šiuo kardu patikėtas & kapitono laipsni.</i> 1941. 08. 18 (Data) Alf. Ingulskis (Parašas)
7. Aukštėmio viršininko nuomone.	(Data) (Parašas)

[158 pav.](#): Juozo Krikštonio Pakėlimo lapas (kontrastas užkeltas) Galima [pasididinti](#).

Paskaičius čia [158 pav.](#) aiškiai į Pakėlimo lapą įrašytą Juozo Krištonio pavardę; šaknyje be raidės K bei, perskaičius jo gimimo datą bei vietą; tą pačią, kaip ir Juozo Krištonio įrašytos jo paminkliniame akmenyje, kurio įrašą LGRTC reikalauja panaikinti, tai **šis Pakėlimo lapo dokumentas padėjo galutinį tašką, dėl, neva, „kito asmens“, nes mažame Užulėnio kaime gimti „tą pačią dieną“ dar vienas su labai panašia pavarde ir vienodu tėvavardžiu, gal negalėjo?** Todėl „skirtingų asmenų“ variantas, dėl kurio daug kas mano, ir net aš pats taip maniau, - dabar tą klaidingą manymą beveik reikia atmesti, nors šiose Aukštaitijos vietose ir net Lėno apylinkėse yra daug Krikštonių bei Krištonių. Bet toks „atsitiktinumas“ dėl tame pačiame kaimelyje ir tą pačią dieną kito gimusio galima atmesti, o dėl skirtingai rašomų

asmenvardžio priežasčių reikia ieškoti priežastį visai kitur, nei tas pats Istorijos instituto istorikas M. Pocius ir dabar LGGRTC pripaistė, apie ką daugiau ... pateikiu.

Taigi, ir dėl to paties LCVA archyve nebuvusio M. Pocius peršamos „nuomonės“, neva, „dėl geros tarnybos“ suteiktą paaukštinimą galima abejoti, nes šis istorikas tame Pakėlimo lape nematė aiškaus akcento į J. Krikštonio (Krištonio) išsilavinimą, dar net papildomą:

[159 pav.](#): Juozui Krikštoniui-„Krištoniui“ kapitono laipsniui pakelti Pakėlimo lapo pabaiga. Detaliu šifro ir rankraščio tyrimui galima dar labiau [pasididinti](#).

Čia [159 pav.](#) matome, jog majoras (Mjr.) A. Impulevičius visiems savo ranka parašo priedą apie tinkamumą pakelti laipsnį ir tik po to pasirašo. Peržiūrėjus visus Pakėlimo lapus, krenta į akis didžiausias J. Krikštonio išsilavinimas. Paprastai, prie bendro mokslo „a)“ skirsnioje rašoma, kiek klasių yra baigta, ar kokią bendro lavinimo mokyklą yra baigę karininkai. O, čia J. Krikštoniui vietoje gimnazijos, įrašytas, dar papildomas mokslas, išklaudius net 5-is semestrus „teisių fakultete“, „teisių skyriaus“. Tai, ar nebus, kur tai, 2,5 metų kursas? Skliausteliuose pažymėtas miestas „(Kaune)“ ar ne reiškia, kad Lietuvoje buvo du universitetai - vienas Vilniuje, kitas Kaune? Tai, **negi. J. Krikštonis baigęs du aukštuosius mokslus, arba ne pilnai baigtas antrasis papildomas teisinis aukštasis išsilavinimas?** Ar daug buvo karininkų Lietuvoje dar papildomai ir su teisiniu išsilavinimu? (tarp šio bataliono visų

pateiktų pasirašyti Pakėlimų lapuose tokių nepastebėjau.) Tame lape tinkamumą laipsniui pakelti akivaizdžiai išsiskiria be Kariško, nurodžius Bendrą išsilavinimą, jau ne Vidurinį, o jau, net Aukštąjį siekiamą, kas jau TARP LEITENANTŲ AUKŠTASIS IŠSILAVINIMAS SAVAIME TURĖTŲ PRIKLAUSYTI KĖLIMUI Į AUKŠTESNĮJĮ KAPITONO LAIPSNĮ.

Todėl keista, jog Centro ir Instituto istorikai, susirūpinę šalinti J. Krikštaponiui atminimą, visai nė „nemato?“ jo pasirengimą turėti kapitono laipsnį.

Ir, išvis, **ar ne GESTAP-ui apgauti čia tas BENDRO išsilavinimo įrašas parašytas?** Juk Karo mokykla neruošė karo teisininkų. Tai, kur tuos 5-is semestrus (net 2,5 metų!) ir kokiame teisių fakultete ir dar teisių skyriuje galėjo Kaune klausytis? Kodėl tiesiogiai neprašė kad Vytauto Didžiojo universitete (toliau VDU)? Ar ne panašu, kad negalima būtų nustatyti, kad tai abejotina? Atkurtame VDU Teisių fakultetas buvo, bet kad dar tokio pat pavadinimo būtų ir skyrius, čia jau kažkas neaišku? Jei, paprastai teisininkai ruošiami, tai jie klausosi Baudžiamosios, Civilinės, Administracinės ir Karinės teisių gal skyriuose? Gal, raštvedys, tai įrašęs, nelabai tai žinojo, kur kas mokėsi? Jei būtų parašyta, kad VDU klausėsi, tai GESTAP-as būtų patikrinęs ir ...? O kai nekonkrečiai, tai ar ne buvo žaista, kad naujas vokiškasis okupantas nesusigaudys? Negi, tikrai, J. Krikštaponis irgi ruošėsi būti Karo teisininku, taip, kaip ir *Jonas Noreika (Generolas Vėtra)*, teisę VDU besimokydamas? Apie tai ...toliau kitokie duomenys pateikti ... psl.

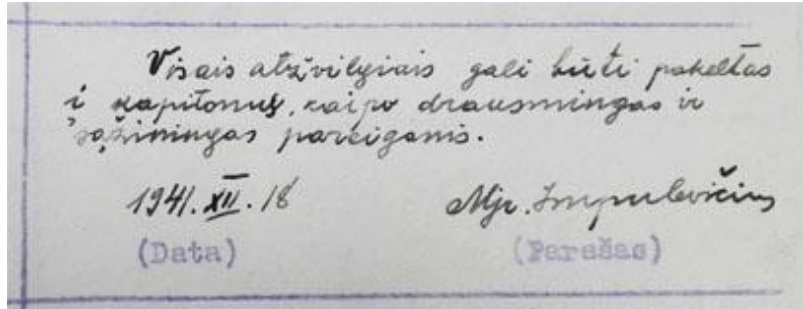
Toks kontraversiškas klausimas iškyla todėl, kad Sanitarijos jaunesniajam leitenantui *Balsevičiui Petrui, s. Povilo* (byloje 43-čias lapas) pakėlimui į leitenanto laipsnį, Bendrasis išsilavinimas nurodytas, jog baigęs Vytauto Didžiojo universiteto medicinos fakultetą, o Kariškasis išsilavinimas nurodytas, jog baigė kariūnų aspirantų kursus. Įdomu, kad jis, kaip Vyr. Bataliono sanitarijos gydytojas buvo paskirtas net Bataliono Vado teisėmis nuo 1941 m. rugsėjo mėn. 2 d., kai ... minėtas ginklininkas vyr. leitenantas *Nikodemas Reikalas* buvo paskirtas Kuopos Vado teisėmis.

Tiesa, čia žemiau iš J. Krikštaponio sesers pasakojimų apibendrintai yra parašyta, jog brolis „svajojo mokytis toliau, pirkosi knygas.“ Neaišku, ar tik svajojo, ar jau mokėsi? Jau, vien tai, kad pirkosi knygas, tai jau labai panašu, kad ir mokėsi gal, tik sesutė, gyvendama toli nuo Kauno; už Ukmergės; tolimiausiam kaime, konkrečiai žinoti, gal negalėjo, kur brolis galėjo ar ketino toliau mokytis?

Bet, jei trūksta išsilavinimo, o dominuoja tik tarnybos kokybė, tai, paprastai, atskirai Vadas papildo motyvą, kaip, pavyzdžiui, į majoro laipsnį kapitonui *Levinui Jonui, s. Domininko*, gim. 1897-02-15 Rygoje (byloje 154-as lapas), kuris nuo 1941-06-28 užima Bn Ūkio viršininko pareigas to paties Bn Vado teisėmis, turintis Bendrą išsilavinimą tik baigusį 6 klases gimnazijos ir Karišką 1917 m. Irkutske baigęs rusų Karo mokyklą, bei V-tą laidą Aukšt. Karininkų kursų bei 1920 m. dalyvavusį kovose su lenkais, jam A. Impulevičius

prie žodžių „Tinka būti pakeltas į majoro laipsnį, ...“, dar prideda „...“, kaip geras šios srities specialistas - ūkio viršininkas“.

Pavyzdžiui, J. Krikštaponio kolegai, 1-mosios kuopos vadui leitenantui Kemzūrai Zenonui (įsegimas Nr. 44), kurio išsilavinimas rodomas tik 6-ios klasės gimnazijos su Karo mokykla, tai nieko neišsiskiriančiam pagal mokslą, tada paaiškinamas plačiau laipsniui pakelti motyvas. Jam nedetalizuojama, ką konkrečiai, mokėsi.

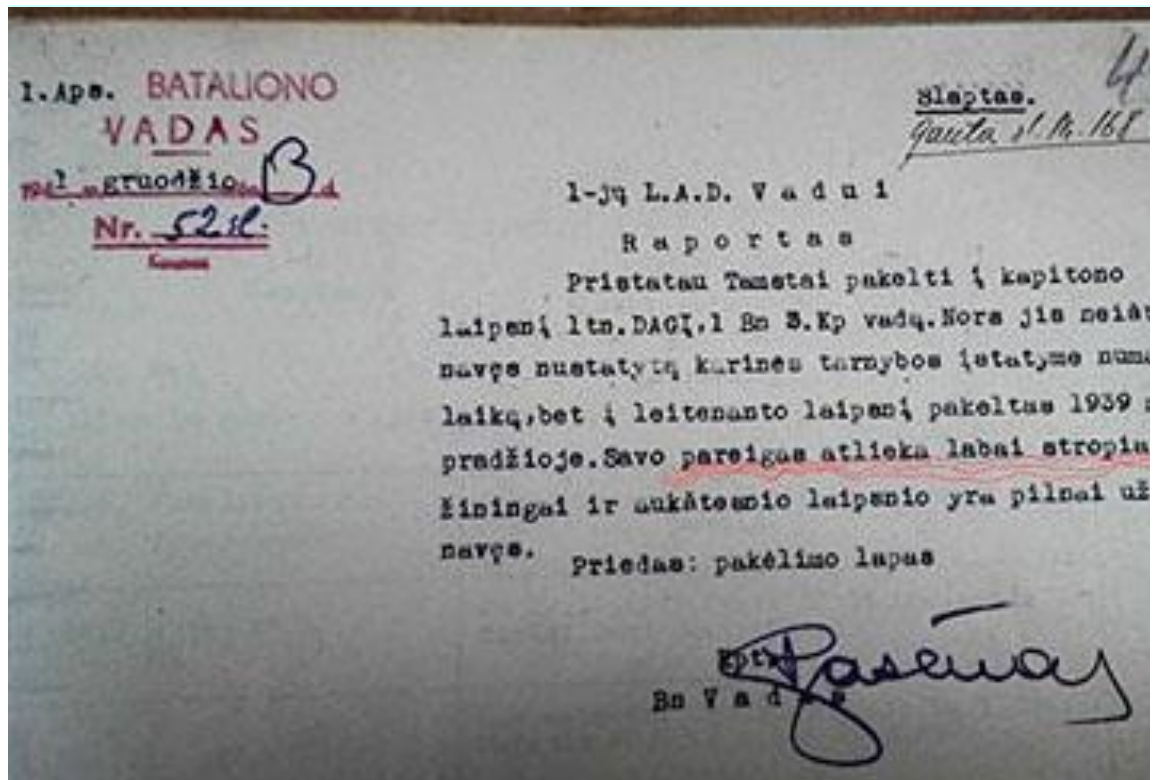

160 pav.: Atskiras A. Impulevičiaus įrašas Zenonui Kemzūrai. Rankraščio tyrimui, galima žymiai pasididinti, o taip pat galima visą Pakėlimo lapą pamatyti.

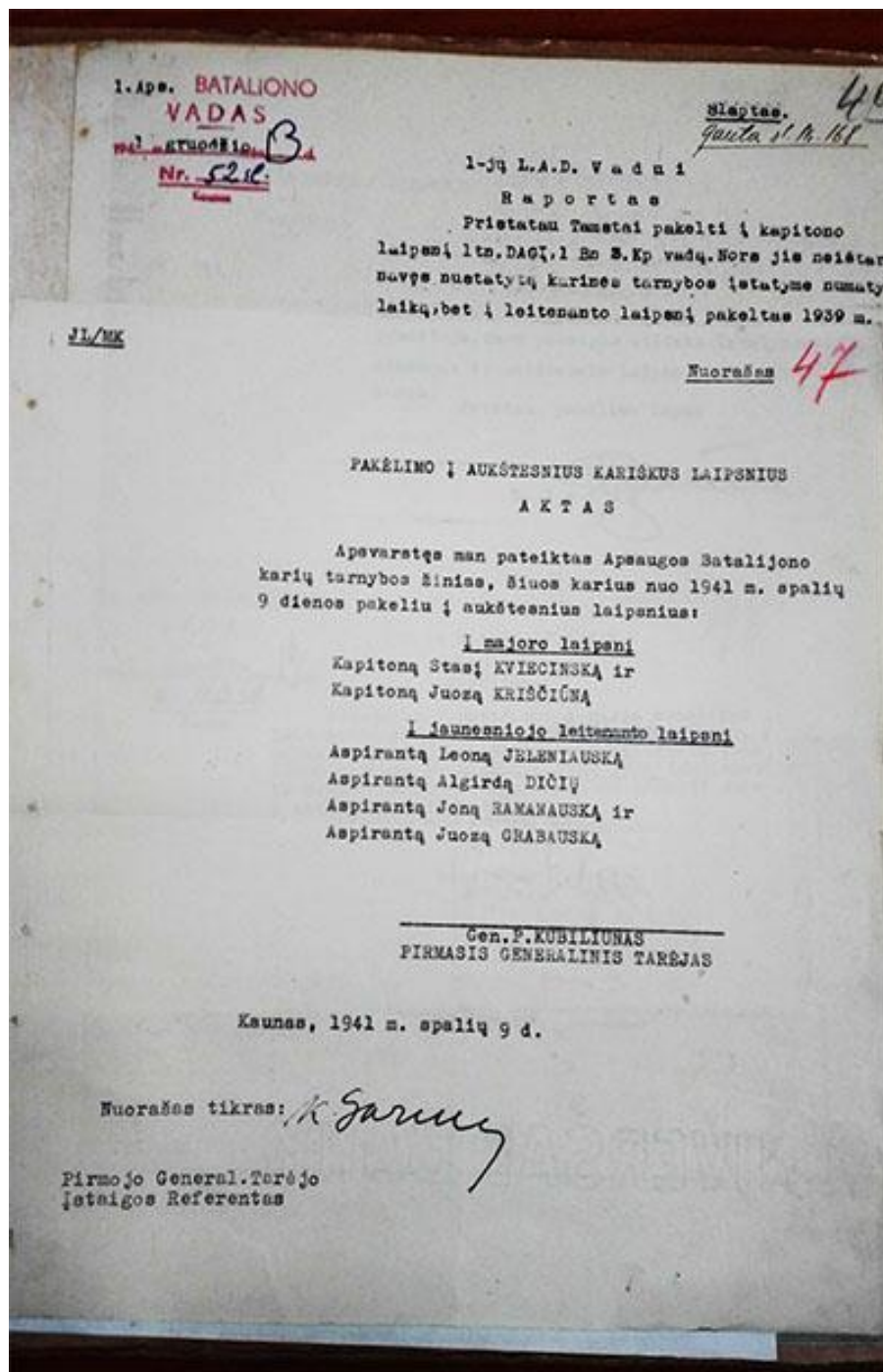
Tai, iš principo, ar dar su papildomu teisiniu išsilavinimu karininkas galėjo toleruoti civilių gyventojų naikinimą? Gal, būtent, tokie pamatyti vaizdai; šoko būsenoje ir iššaukė nekontroliuojamą frustracijos veiksmą Ukmergės restorane? Ar karinę garbę turinčiam karininkui bei papildomos teisinės žinios; be jų praktinių taikymų patirties, pamačius absurdiškiausias žudynės (Holokaustą), gal, net dar ir teorijoje nenagrinėtas, - negalėjo psichologiškai greičiau privesti prie šoko būsenos jaunąjį specialistą, nei patyrusį teisininką?

Be to, **KARINIO IR TEISINIO IŠSILAVINIMO pabrėžimas galėjo būt, gal, planuotas GESTAP-ui įtikinti apie J. Krikštaponio svarbą ir karininko ypatingą vertę?** Tokio ypatingojo UNIVERSITETINIO išsilavinimo tarp kitų Pakėlimų lapų, kažkaip nepastebėjau.

Grįžtant, prie 40 pav.: parodyto istoriko M. Pociaus ir LGGRTC naujoje „pažymoje“ paminėtų gerai atliekamų pareigų atlikimo karinių laipsnių pakėlime, minėtas istorikas, gal ir nebūtų atskirai savo „nuomonės“ įterpęs ją LGGRTC aklai nebūtų nurašiusi, jei šis istorikas būtų buvęs LCVA archyve ir būtų ir matęs, kad tokiems pasižymėjusiems nusipelnusiems buvo atskirai rašomi laisvos formos raportai:

49 161 pav.: stropiai atliekančiajam savo pareigas pakėlimo laipsnio pavyzdys. Galima raiškesnį originalą pamatyti

[162 pav.](#): laisvos formos pakėlimo į aukštesnius kariškus laipsnius aktas
pagal susegimą 47-tas ir už jo matosi byloje įsegtas čia aukščiau [161 pav.](#) Galima [pasididinti](#).

-163,8-

Čia [162 pav.](#) matome aukšto rango karininkų raportai laipsniui pakelti. Matome Stasį Kviecinską ir Juozą Kriščiūną, o [161 pav.](#) matomas pavyzdys dėl leitenantui Dagiui siūlymas pakelti į kapitono laipsnį, gali ypatingai stebinti; net neištarnavusiam nustatytą karinės tarnybos įstatyme numatytą laiką, kai į leitenanto laipsnį buvo pakeltas tik galimai J. Krikštaponio į

kapitonus pakėlimo, arba jam priklausymo būti kapitonu 1939 metais. Tai, akivaizdus J. Krikštonio pranašumas prieš minėtą leitenantą Dagį.

Taigi, matome pagal šį atveją, kad GERA TARNYBA PABRĖŽIAMA, tada, KAI REIKIA PAŽEISTI ĮSTATYMĄ, PER ANKSTI SUTEIKIANT LAIPSNĮ, TADA IR ĮRAŠOMAS TARNYBOS STROPUMAS - visai ne taip, kaip M. Pocius ir LGGRTC „pažymose“ paisto.

-162-

6-oji tema: **Komisija nebūtų balsavusi, jei būtų žinojusi „pažymos grožybes“ ir visas istorines plonybes prie Šventosios upės**

LGGRCT tinklalapyje paėjusiais metais atsirado kažkokia [anoniminė \(nepasirašyta\) „pažyma“-plagiatas](#), kurios pirminis variantas apgaudinėjo Ukmergės 2021-12-03 mokslinės konferencijos dalyvius, o dabar antrasis variantas jau sąmoningai dezinformuoja-apgaudinėja naujai sudarytą Komisiją „Dekomunizacijos-desovietizacijos“ (tai trumpinys; vietoje labai ilgo komisijos pavadinimo).

Galima manyti, ta Komisija nebūtų balsavusi dėl Didvyriui atminimo panaikinimo, jei toje LGGRCT naujoje „pažymoje“ nebūtų sąmoningai nusiėpti:

1. KGB tyrėjų, nustatytas faktas, kad nuo 1941 m. spalio mėnesio 2-osios kupos vadu buvo Nikodemas Reikalas,
2. nusiėptas liudijimas apie pastarojo vadovavimą žydų žudynėms Kauno VII-tame forte (tas žudynes be jokių

[162 pav.:](#) kaip tik su ta LGGRCT

įrodymų Centro
moksliniame žurnalo
GENOCIDAS IR
REZISTENCIJA Nr. 51
(1) bandoma
J.Krikštaponiui
prikergti),

naująja „pažyma“ **APGAUTIEJI, tą melagingą**
„pažymą“ į transparantą įsidėję, piketavo Ukmergėje
prie J. Krikštaponiui atminti akmenų. Kad ji melaginga,
aš [asmeniškai Emanueliui Zingeriui parašiau](#). Šį diptiką
galima [pasididinti](#).

3. taip pat
nuslėpti liudininkų
Henriko Salelionio ir
Juozo Vėsos
liudijimai, iš kurių
aišku, jog J.
Krikštaponis neturėjo
būt Baltarusijoje, nes
jie abu kuopos
vadus Baltarusijoje
rodo kitus.
4. jei tame
pačiame moksliniame
žurnale nebūtų pačios
klaikiausios
apgavystės su
liudininkais,
liudijusiais J.
Krikštaponį tik Kaune
tarnavusį ir iš
jų „mokslininkas“ -
apgavikas (dar
didžiausias) bei tos
Komisijos narys
nebūtų tuos
liudininkus pavertęs,
neva, į „įrodančius ...
Krikštaponį
dalyvavusį
žudynėse“. (apie
tai ...)

5. jei toje LGGRTC „pažymoje“ -plagiate ir daugiau nebūtų sveiku protu nesuvokiamų apgavysčių, kaip eilinio laipsnio neturinčio „liudininko“ M. Kačiulio pavertimas į karininką, net iki kapitono laipsnio galintį turėti (ta pati apgavystė ir moksliniame žurnale atlikta), vieno asmens rašytas Raportas Minske rašytas nebūtų paverstas į „Krištaponio raštą“ ir nebūtų išgalvotos „pasakos apie demobilizaciją“ J. Krištaponio, pakišus melagingas signatūras, bei ...

Tikrai Komisija nebūtų balsavusi už Didvyriui Atminimo šalinimą, jei ji būtų žinojusi visas detales, kaip naciai jį sulaikė prie dabar Ukmergėje prie buvusio restorano (Vienuolyno-Kauno-Kęstučio gatvių sankryžos) **reikėtų dar vienos J. Krištaponiui atminti lentos ar stendo, pabrėžiančio, kad jis nacių (GESTAP-o) čia buvo suimtas, sumuštas ir Kauno kalėjime įkalintas.**

[163 pav.:](#) ir [164 pav.:](#) buvęs Ukmergės restoranas, šalia kurio Juozas Krištaponis nacių buvo suimtas, sumuštas ir keliems mėnesiams įkalintas į Kauno kalėjimą. Tas namas yra kaip kampinis namas prie Vienuolyno ir Kauno-Kęstučio gatvių sankryžos.

Pagal Didvyrio sesers Atsiminimą, įrašytą žymaus Panevėžio krašto kraštotyrininko *Romo Kauniečio*, nežinia, kuo tai būtų pasibaigę, bet J. Krištaponio draugai ir jojo giminaitis generolas *Stasys Raštikis* po kelių mėnesių padėjo ištraukti Juozą iš kalėjimo. Todėl tame **stende reikalinga rodyti LCVA archyve saugomus unikalius dokumentus, kuriuos nufotografavau, įrodančius, kaip buvo apgaudinėjamas GESTAP-as, kad, greičiausiai, Juozą ištraukti iš kalėjimo.** Reikia parodyti ir [NKVD generolo Kapralovo ataskaitą](#) sovietinei vyresnybei, apie J. Krištaponio būrio sunaikinimą. Ir kaip tik, jis mini apie sunaikintąjį, kad buvo nacių Kauno kalėjime kalinamas ir išleistas. Taigi, NKVD-istai, kaip teisę išmanantys, nuslėpė J. Krištaponio suėmimo-paleidimo datas, matyt, tam, kad apkaltinti generolą S. Raštikį už „banditų“ vado išlaisvinimą ir už tai iš Sąjungininkų: britų ar amerikiečių išprašyti generolą, kaip tai buvo padaryta su generolais Vlasovu bei Kubiliūnu? (Tai prielaida, kurią reikia tirti.)

Bet
Sajungininkams,
matyt, nuslėpta J.
Krikštaponio 1941 m.
suėmimo data
netiko „apkaltinimui“
ir todėl sovietai 1946
m. nedelsiant iš Sibiro
parveža generolo
dukreles bei jų
senele, kad generolą
su žmona įvilioti į
spąstus. Tačiau
mergaitės nuo
NKVD-istų pasislepia
- pasikeičia net
tapatybes. Todėl
senele atgal į Sibirą
išveža ir ji ten numirė.

Aš, kaip
Sąjūdžio puoselėtojas
Jonavoje - jaunesnę
Meilutę-pediatrę ir
tremtinių aktyvistę
pažinojau, o
vyresnėlės Laimutės
(ji neseniai mirė ir
žiniasklaidoje
nuslėpta) dukrą Romą
(generolo anūkę); net
labai gerai
pažinojau, kuri tapo
Jonavos Turstų klubo
instruktore. (Tą
Klubą; 1965 m. KGB
uždraustą, man 1969
m. pavyko atkurti.)
Taigi Roma ištekėjo
už mano pusiau
auklėtinio,
garsaus [orientacininko](#)
[Charitonovo](#) Sergejau
s, su kuriuo [vienoje](#)
[KPI komandoje](#)

165 pav.: Raštikičių dukrytės, iš kurių pati jauniausioji Aldutė dėl nepakeliamai blogų trėmimo sąlygų ir be motinos pieno (mama Kauno kalėjime buvo laikoma iki Birželio sukilimo) iš kart po mėnesio Sibire numirė.

varžėsi dabartinis
Kultūros
viceministras
Rimantas Mikaitis,
 kuris
 Nepriklausomybės
 pradžioje,
 vadovaudamas
 Orientavimosi sporto
 federacijai, labai ir
 išpuoselėjo šią
 Lietuvą pasaulyje
 garsinančią sporto
 šaką.

⑥ SIBIRE 1946m, BARNAULE,
 PAPHOŠTOS VEŽEJO NUPIRKTAIS
 RŪB AIS Ė. K. MEILUTĖ,
 BAIMŪNĖ (B. SMETONIENĖ),
 LAIMUTĖ

167 pav.: Stasio RAŠTIKIO DUKROS Meilutė Marija ir Laimutė Julija RAŠTIKYTĖS SU MOČIUTE Barbora SMETONIENE tremtyje, Altajaus kraštas, 1946 m. Fotonuotrauka. Reprodukci ja. LCVA, P-

34787. Sovietų saugumo agentai šią nuotrauką 1946 m. atvežė S. Raštikiui į Vokietiją, siekdami jį užverbuoti ir palenkti sugrįžti. Todėl pagal mano HIPOTEZĘ siūlau priimti tokią versiją ir ją tyrinėti, apie tai, kad **NKVD generolo Kapralovo raštelis galėjo būti skirtu generolui S. Raštikiui apkaltinti už J. Krikštonio išlaisvinimą.**

Pagal HOLIZMĄ (VISUMINĮ požiūrį) ir jo Sinerginį ryšį nuo sovietmečio iki šių jau Nepriklausomybę turinčios dabartinės situacijos, galiu pabrėžti, jog [167 pav.](#) kairėje esančią Meilutę gerai pažinojau kaip pediatrę ir Sąjūdžio veikloje prisidėjusią prie Tremtinių organizacijos kūrimo, o vyresnės Laimutės dukrą Romą labai gerai pažinojau, kuri tapo mūsų KGB uždraustojo ir atkurtojo Jonavos Turistų klubo instruktore, kurios likimas žemiau atspindėtas per NKVD generolo Kapralovo garsųjį raštelį, kuriame nurodytas J. Krikštonio kalinimas Kauno kalėjime.

Taigi, mano tyrinėjimų dėka atsirado tikimybė, jog tuos suėmimo-kalinimo dokumentus NKVD galėjo išvežti J. Krikštonio išlaisvinimo organizatoriui generolui Stasiui Raštikiui apkaltinti - iš Sąjungininkų britų ar amerikiečių jį išprašyti, kaip tai buvo padaryta su generolais *Andrejumi Vlasovu* ir *Petru Kubiliūnu*, o su *Povilu Plechavičiumi* ir *Stasiu Raštikiu* nepasisekė? Ar ne todėl jau buvo gal, atliktas kitas bandymas, S. Raštikiui išvilioti, 1946 metais dukrelės Laimutę ir Meilutę su senele iš Sibiro į Lietuvą parvežant?

Tai versija (hipotezė), nes 2021-09-18 mano pirmą kartą Lietuvoje pavišintame šokiruojančio turinio NKVD generolo Kapralovo dokumente⁹ yra ryškūs požymiai - juos nedelsiant reikia tirti, kuriuos aprašau čia ... temoje. Juolab, nepavykus ir tai, kai sugrįžusios generolo dukrelės nuo NKVD pasislėpė, pasikeitusios tapatybę, panašu, kad net dabar Rusijos KGB-FSB atsikeršijo šio generolo anūkei per mano pusiau auklėtinį^{9a}, žinomą orientacininką, *Sergejų Charitonovą* (jis 1979-06-23 Lietuvos čempionate už Kauno miestą^{9b} su dabartiniu viceministru *Rimantu Mikaičiu* - vėliau tapusiu KGB uždraustosios^{9c} mūsų sporto šakos išvedėju į tarptautinį sąjūdį), kuris (S. Charitonovas), apsivedęs generolo anūkę, prasidėjus Nepriklausomybei, Rusijoje dingo be žinios - buvo paskelbtas žuvusiuoju^{9d}, o dabar aš sužinojau, kad jam pakeista tapatybė ir gyvena kažkur pamaskvėje ir, mano, kaip trenerio įsitikinimu, tai gali būti prievartinis aktas (Detaliau čia po pav...)

9 - šokiruojančio turinio dar istorikų visai netirtas buvusio tuometinio LSSR vidaus reikalų komisaro NKVD generolo Piotro Kapralovo raštelis, kurį Lietuvos ypatingajame archyve pagal Enciklopedijoje nurodytą LYA, f. k-21, ap. 1, b. 49, l. 199 archyvinį adresą nufotografavau (jo vaizdo bei aprašymo internetinis adresas

- https://www.facebook.com/photo.php?fbid=6206066992766947&set=pb.100000911233614.-2207520000&type=3&locale=lt_LT) ir kartu su KGB sudarytu II-osios kuopos Sąrašu paskelbiau - https://www.facebook.com/photo.php?fbid=6299335733440072&set=pb.100000911233614.-2207520000&type=3&locale=lt_LT). To raštelio ypatingos raškos vaizdo internetinis adresas - <http://kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/kapralovo-aiski-visa-zapiska-orginale.jpg>

9a - pirmuoju S. Charitonovo treneriu buvo jo klasės auklėtojas, darbų ir geografijos mokytojas *Aleksandras Konstantinovičius Vestfalis*, o aš buvau antruoju treneriu, aukštesniam

meistriškumui siekti.

9b - 1979-06-23 Lietuvos čempionato protokolo internetinis adresas

yra <https://dbsportas.lt/lt/varz/1979004/rezgru/V?diena=1>

9c - Sovietų Sąjungos Orientavimosi sporto rinktinėi KGB draudė dalyvauti pasaulio bei kontinentų čempionatuose ir draudė priklausyti tarptautinei tos sporto šakos organizacijai. O Jonavoje apie 1965 metus KGB buvo uždraudusi Turistų klubą, nes jį įkūręs buvo disidentas - vėliau Nepriklausomybės signataras Gediminas Ilgūnas, o 1969 metų pabaigoje - aš tą KGB uždraustą klubą atkūriau, ir vėliau to klubo instruktore tapo Roma Kateivaitė - generolo S. Raštikio anūkė - Laimutės dukra.

9d - O 2011-05-26 Mažeikių Santarvės laikraštis dabar nežinomo žurnalisto Mariaus Stonio straipsnyje „*Generolo Raštikio šeima visam likusiam gyvenimui išskyrė karas ir perversmai*“, antrajame skirsnyje „*Auga jau ketvirtoji generolo karta*“ parašyta, jog „*Jaunėlė Roma ištekėjusi, kaip ir jos dukterėčia gyvena Anglijoje. Jos vyras žuvo, tad moteris gyvena su sūnumi ir dukra, kurie dabar jau studentai.*“. To straipsnio internetinis adresas yra <https://www.santarve.lt/generolo-rastikio-seima-visam-likusiam-gyvenimui-isskyre-karas-ir-perversmai/>

Pamenu, kai 1970 m. Santakoje prie [Matelių rėvos](#) Kauno miesto Turistų sąskrydžio metu, kurį tada rengė dabar Šviesuolio vardu nominuotas [Algimantas Jucevičius](#) (jis man tada labai padėjo atkurti mūsų KGB uždraustą klubą) - tada ir buvo KGB sulaikytas mūsų klubo įkūrėjas - žymus [keliautojas-rašytojas Gediminas Ilgūnas](#), ir jam buvo uždrausta su mumis susitikti

Taigi, KGB uždraustojo Jonavos Turistų klubo vienas iš atkūrimo pagalbininku ir buvo [Algimantas Jucevičius](#), kuris jaunystėje su Keliautojų sportu buvo ir Orientavimosi sporto pradininku - jo organizatoriumi, dirbo sportinio Turizmo srityje, visai Lietuvai iniciavo masinių slidžių "Snaigės" žygius, kurie pagal gyventojų ir dalyvių skaičių masiškiausi buvo Jonavoje, kurioje tie žygiai iki šių dienų išliko. Kai Nepriklausomybę atkūrėme, tada Algimantas iniciavo Keliautojų sąjungą ir jos prezidentu buvo išrinktas [Gediminas Ilgūnas](#), o po jo mirties sąjungos vadovu liko A. [Jucevičius](#). O nuo 1967 m. jojo vadovaujamas Kauno Turistų klubas, kuris čia dešinėje [14 pav.](#) matomoje vietoje 1970 m. buvo surengęs

[14 168 pav.](#) : Orientavimosi sportas Gamtoje išsivystė kaip geriausia Keliautojų sportui savybių patikrinimo priemonė, kuriam KGB draudė dalyvauti pasaulio čempionatuose. O ši gražiausia Santakos girios vieta nuo 1970 m. tapo turistinių sąskrydžių ir OS varžybų mėgiamiausia vieta, kurią galima [pasididinti](#)

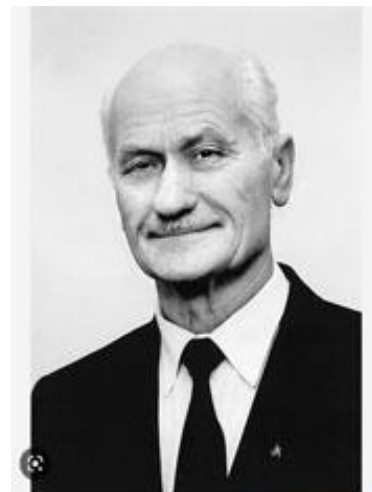
P.S.: Praėjusiais 2023 metais, gegužės 7-8 d. d. Upninkuose vyko minėtos Mokslo akademijos ir minėto Lietuvos Šviesuoliu nunominuoto [Algimanto Jucevičiaus](#) organizuojamas pėsčiųjų 49-tas maratonas. Jampateikiau istorinį fotoreportažą su šios problemos analize per aplinkos pažinimo filosofiją Upninkų seniūnijos perspektyvoje.

aukščiau paminėtą turistų sąskrydį, į kurį G. Ilgūnui KGB buvo uždrausta ateiti, ezopiškai Kauno tiesos laikraščio keliautojams skirtame skyrelyje populiarino šūkį:

KELIAUK, PAŽINK, NE NURIMK!

Šitas šūkis seniems komunistams atrodė "pavojingu". Mat, turizmu labiausiai domėjosi ir tremtinių dalį patyrusieji.

Kai Klube Romos dar nebuvo, organizavau kelionių įspūdžių vakaronę, į kurią pakviečiau mūsų mėgiamą žymiausią Azoto [specialistą](#) ir kelionių mėgėją *Edmundą Simanaitį-Simonavičių*, kuris vėliau tapo pirmuoju Jonavos meru bei Krašto apsaugos viceministru. O tada per vakaronę dar „Перестройка“-ės nebuvo - jis mums pasakojo apie savo kelionę po Karaliaučiaus kraštą baidarėmis, kuriomis plukdė savo tris sūnus. (Juos ir aš po Kareliją plukdžiau). Tada tėvas ir rodė mums skaidres, kaip atvykėlių rusų barbarų **buvo masiškai naikinami lietuvininkų kapai, net, ekskavatoriais atkasinėjant kapus tik tam, kad auksinius dantis lupinėti, net tam pramonę sukūrus. Tada ir nutrūko mūsų Klube kelionių įspūdžių vakaronės, aišku ne be KGB įtakos.** Nuo jos mes kentėjome iš kart, kai man pavyko tą KGB uždraustąjį Klubą atkurti.

Edmundas Simanaitis -

[Apsilankyti](#)

169 pav.:

Vieną įsimintiną įvykį būtina fiksuoti iš karto po šio Klubo atkūrimo 1970 m. pavasarį vykdytą Kauno turistų sąskrydį:

170 pav.: Buvusio Domininkavos vienkiemio vieta atžymėta raudonu kvadratu. Būtent, su šio prieškariniu "smetoniško" žemėlapiu kopijomis teko slapta naudotis per treniruotes bėgimo azimutu įgūdžiams tobulinti. . Galima pasididinti

Tai, būtent tada; 1970 m. Santakoje prie [Matelių rėvos](#) Kauno miesto Turistų sąskrydžio metu, kurį tada rengė dabar Šviesuolio vardu nominuotas [Algimantas Jucevičius](#) (jis man tada labai padėjo atkurti mūsų KGB uždraustą klubą) - tada ir buvo KGB sulaikytas mūsų klubo įkūrėjas - žymus [keliautojas-rašytojas Gediminas Ilgūnas](#), ir jam buvo uždrausta su mumis susitikti

Čia giliau atskleidžiant, Jonavos garbės piliečio: disidento-tyrinėtojo *Gedimino Ilgūno* po 1965-1966 m. įkurto Turistų klubo ir tuoj pat LKP Jonavos RK bei KGB uždrausto, kai man 1969 m. pabaigoje teko jį atkūrinėti; - tada sportiniu-kraštotyriniu tikslu [teko man kalbėtis su Domininkavos vienkiemio trobelėje gyvenusiu tu beprasmiškų žūčių liudininku](#) (to vienkiemio žemėje vėliau buvo pastatyta Statybos tresto poilsiavietė su garsiu „X-as“ praminimu) ,kurio jautrus su ašaromis pasakojimas apie masišką-beprasmišką karių žūtį mane labai stebino.

Mat, tada buvau tik grįžęs iš 3-jų metų karinės tarnybos, kurioje buvau mokytas net Vietnamo karo taktikos, dėl ko šio liudininko pasakojimas mane net

šokiravo.

Todėl iš smalsumo bandžiau aiškintis su žymiu karo veteranu - [Jonavos rajono partijos komiteto II-ujo sekretoriumi Filipu Žabinu](#), kuris man ir atskleidė «[ЗАГРЯД отряд](#)»-ų liūdną paslaptį, **šaudant savus karius**. Vėliau (po 5-ių metų) tasai rajono partijos sekretorius buvo keistai pažemintas pareigose, nukeliant jį į Elevatoriaus (grūdų bazės) direktoriaus pareigas. O po mano pokalbio su tuo II-uju „партсек“-u ir įvyko žemiau aprašytas įvykis:

Gal, neatsitiktinai tada, kai to KGB uždraustojo Jonavos klubo atkūrimo proceso didelis padėjėjas – Jonavos valdžios įtikinėtojas; dabar žinomas kaip Šviesuolio vardu nominuotas *Algimantas Jucevičius* 1970 m. vasarą: šalia minėto *Domininkavos* vienkiemio; prie Matelių rėvos ir priešais Jurkonių kaimą rengė Kauno miesto turistų saskrydį, pakviesdamas į susitikimą žymiausią tuo metu Lietuvoje keliautoją ir tyrinėjimų ekspedicijų organizatorių *Gediminą Ilgūną*, - tada pastarasis ir tapo KGB sulaikytu šalia to *Domininkavos* vienkiemio, ir jam, kaip „liaudies priešui“ tada buvo praneštas oficialus draudimas dalyvauti visuose viešuose renginiuose. Jis apie tai Sąjūdžio laikais Taurostos laikraštyje rašė.

Panašu, kad tas KGB-istų G. Ilgūno sulaikymas ir galėjo būt susietas su Šventosios upės šturmu, nes dabar, dėliojant 1969-1970 m. m. to Klubo atkūrimo detales; su mano Kraštotyros kėlimo klausimais, keltais Jonavos Balse 1969 m. pabaigoje.

Todėl tas KGB įsikišimas prie Šventosios tada mums buvo nesuprantamas, nes G. Ilgūno garsi kelionė-ekspedicija Lietuvos tremtinio ir žymaus pasaulyje geografo - Sibiro tyrinėtojo *Jono Čerskio* keliais buvo tuo metu Mokslų akademijos aprobuotu ir „Tarybų Lietuvos“ kino žurnaluose per televiziją demonstruotu.

Šios Blogio imperijos žlugimo priežastis buvo užkoduota komunistų nesirūpinimu visuomene, kuri net negerbė savo karių žūties vietos – joje **net jokio atminties ženklų nepaliko, kad prie Upninkų buvo svarbus mūšis, pareikalavęs daug aukų**. Tada ir paaiškėjo, jog didelis aukų skaičius buvo slepiamas. Ne mažas palaiduotų aukų skaičius yra ir Ukmergės sovietų karių kapinėse Pašilėje, - joje ilsisi per 1600 karių iš 262-oje šaulių divizijos, kurie Ukmergę iš vokiečių perėmė 1944 metų liepos 25-ąją. Apie tai [Ukmergės žiniose 2011 m. gegužės 9 d. rašė Vilma NEMUNAITIENĖ](#). Ta tematika [2022/04/24](#) rašė ir Loreta EŽERSKYTĖ.

Žymiai mažiau sovietinių karių palaiduota Šėtos kapinėse – jose Kultūros vertybių [registras](#) mini 236 (96 žinomos pavardės), o 2013 m. žuvusiųjų sąrašas papildytu 342 pavardėmis su keista - metais vėlesne 1945 m. žuvimo data. Ar tai nebus pasipildę nuo mūsų su mūsų Partizanais kritusieji - Lietuvos priešai? Todėl jokio jų garbinimo negali būti - tik žmogiškai vardan artimųjų

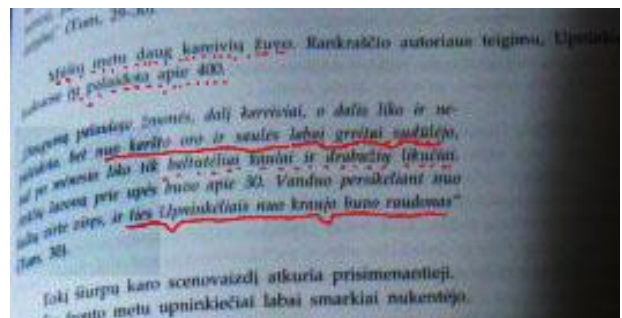
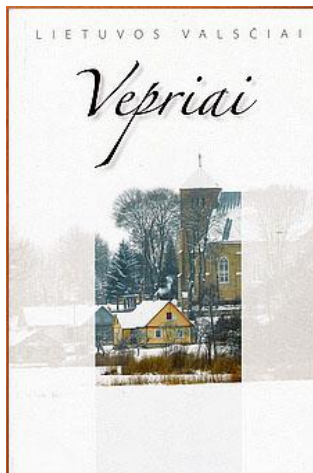
skausmo galima laikyti mūsų žemėje, ar gal, net pasiūlyti perlaiduoti į jų gimtines, jei yra palikuonių? Tokie perlaidojimai Baltarusijoje į Rusiją propaguojami. Jei dabar Karo Ukrainoje nebūtų, gal ir mums galima būtų šios Humanistinės iniciatyvos imtis? Tik gaila, kad Kėdainių soviet. karių skaičius nei [internete](#) ir nei [registre](#) nenurodytas.

-174-

7-ta tema: **AČIŲ monografijai „Vepriai“, atskleidusiai mūsų prie Šventosios baisumus!**

Reikia pagirti Ukmergės savivaldybę, kuri išleido monografiją apie Veprių miestelį, kurioje yra nemažai ir man buvusio pažįstamo kraštotyrininko-skulptoriaus bei mokytojo, jau a. a. *Jono Žentelio* bei kitų pastebėjimai apie karo - sovietinės armijos puolimo keistus veiksmus, atspindinčius Raudonojo teroro metodus, kur teigiama, jog:

*"Mūsų metu
daug kareivių
žuvo.
Rankraščio
autorius
teigimu Upnink
ų apylinkėse jų
palaiduota apie
400. ... nuo
karšto oro ir
saulės labai
greitai sudūlėjo
... po mėnesio
liko tik
baltutėliai
kaulai ir
drabužių
likučiai.
...". Vanduo ...
ties Upninkėliai
s nuo kraujo
buvo
raudonas."*

[172 pav.: liudijimas apie Upninkus-Upninkėlius.
Galimapsididinti-prasiplėsti.](#)

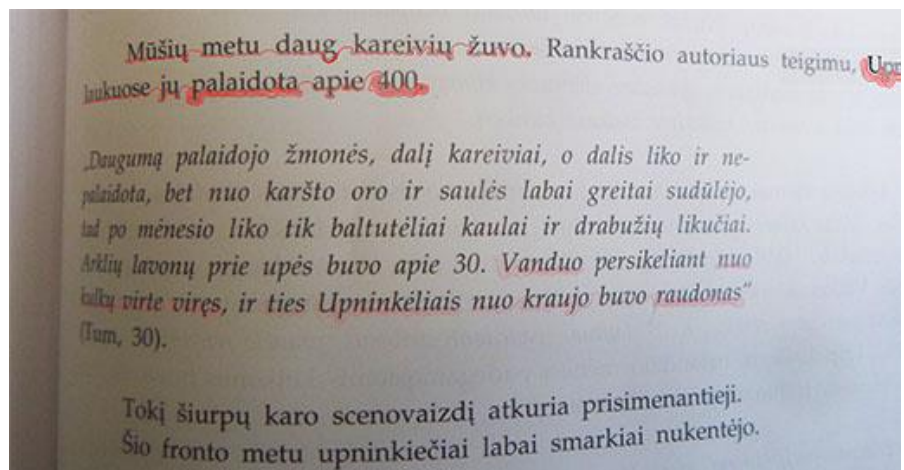
173 pav. Šią monografiją galima [pasididinti](#).

Dar [285 psl.](#) rašoma: "*Frontą išgyvenę žmonės Antanas Morkūnas, Leonas Novikas ir kiti pasakojo, ... kad Pauplių lauke žuvusiųjų sovietinių karių galėjo būti daugiau kaip šimtas. Juos rado ir užkasdavo kareiviai ir vietiniai žmonės. 1944 m. liepos mėnuo buvo karštas. Naktinių mūšių metu žuvę kareivių kūnai greitai iro.*" Šių mūšių data fiksuojama žemiau [174 pav.](#)

1944 m. vasarą nuo Gelvonų pusės prie Upninkų priartėjęs frontas prie Šventosios ir mūšiai truko devynias dienas, nuo liepos 16 iki 24 d.

Kadangi Jonavos ir Ukmergės istorijai yra labai svarbus tų mūšių paminėjimas, galintis liudyti, kad **laukuose gali būt palaiduoti ir lietuviai, tik per prievartą paimti į sovietinę kariuomenę** (žemiau tai bus J. Krikštaponio sesers patvirtinimas), todėl šios labai svarbios žinią žemiau pateikiu ryškesnę monografijos 163 psl. to paminėjimo [175 pav.](#) nuotrauką:

Todėl būtina atkreipti dėmesį, jog Jonavos ir Ukmergės sovietinių karių kapinėse, nors ir labai daug palaidota karių, bet net Vėprių monografijoje paminėti Upninkų, Pauplių ir už Gelvonų palaidojimai liudija nenormaliai didelę sovietinių karių žūtį, o taip pat nenormaliai ŽIAURŲ ir, net, galimai NUSIKALSTAMĄ su ELGESI SU SAVO KARIAIS, kurį būtina priminti UkraJinoje tokį

[175 pav.](#)

pat nusikalstamą
karo vedimo
praktiką.

Kai vietiniai gyventojai užkasinėjo žuvusius, jų „pasiklausti“, kokių tautybių - negalėjo. Mirusieji visad tyli.

Ar ši tylą nebylojo, kad ir lietuvių ar mums artimų kaimyninių tautybių galėjo būti tarp nežinomųjų žuvusiųjų? **Ar tie nežinomieji bet kur pakąsti neįrodo, Raudonojo nusikaltimo slėpimą**

Pagal analogišką mano aukščiau aprašytą 1969-1970 m. m. *Domininkavos* vienkiemio gyventojų man klaikaus pasakojimo liudijimą, irgi panašiai, taip pat šioje monografijoje minimas **nuo vokiečių kulkosvaidžio kulku verdantis Šventosios upės vanduo, o į tą vandenį žuvimui buvo varomi sovietų kariai, nuo kurių kraujo ir tapo net raudonas upės vanduo.**

Panašios kautynės vyko ir dabartinės Ukmergės žemėje, aprašant taip:

„Iš vokiečių ... lauko nebuvo galimybės surinkti žuvusiųjų, suteikti pagalbos sužeistiesiems, jie kančiose ir kaitroje mirė nesulaukę pagalbos. Užkasami buvo daugiausia tose vietose, kur krito. Daugiausia abipus Gelvonų-Veprių vieškelio, kurio grioviais šliaužė iki pakildami atakon. O ataka reiškė žūtį.“

Apie 1961 metais buvo platinamas Praniukų-Veprių vieškelis. Buvo atkasta daug kareivių kaulų, batų su kojų kaulais juose. Mat, laidojama buvo vos prakasant negilę duobę.“ (Vepriai, [J. Žentelio](#) str. 285 psl. [padidinti](#))

Taigi, kaip matome, tas **netikėtas 1961 m. sovietinių karių palaikų aptikimo faktas įrodo, jog nebuvo iškilmingo žuvusiųjų karių laidojimo ceremonijų - nebuvo net padoraus atsisveikinimo su žuvusiais**. Toks su kariais nesiskaitymo faktas gali byloti, jog šie žuvusieji galėjo būti tik ką paimti į kariuomenę - neturėję savo kovos draugų. Tai ar pagal tikimybę „nebus“ panašu, jog gali būti lietuvių ar gudų tautybių žuvusieji? Taigi, pagal galimybes, ar negalima iki liepos mėnesio kuo skubiausiai patikrinti Ukmergės ir Jonavos 1961 m. rajoninę spaudą ir įsitikinti, ar nebuvo minimas Praniukų-Veprių vieškelio platinimo faktas bei jo radiniai, o taip pat, ar vyko karių perlaidojimai ir kur buvo perlaiduota? Jei nebus spaudoje aptiktas tas paminėjimas, tai ar nebus galima traktuoti, kad ir Atšilimo laikotarpiu galėjo būti slepiamas su kariais nesiskaitymo faktas?

Kai dėl Vilniaus kovos vyko liepos 10-14 d. d., mano pažįstamas kraštotyrininkas *a. a. Jonas Žentelis*, pas kurį man ne kartą teko būti Veprių istorijos klausimais, šios monografijos straipsnyje „[1944 metų liepos mėšiai Veprių apylinkėse](#)“, **pamini, kad sovietų kariuomenė per Žuvintės upelį prie Šventosios priartėjo liepos 12 d., t. y., net 4-iom dienom anksčiau, nei prasidėjo mėšiai ties Upninkais**. Taip, kad jeigu Minskas buvo išvaduotas liepos 3 d., tai liepos 12 d. sovietų pasirodymas prie Šventosios parodo gana greitą fronto slinkimą, kuris kaip tik užstrigo prie šio slėnio, kaip labai patogaus gynybos atžvilgiu, kurį, mano supratimu, ar ne galima buvo išnaudoti šią gamtinę LIETUVIŠKĄJĄ MONARHEIMO LINIJĄ pasipriešinimui ir prieš pirmąją 1940 m. per sovietinę okupaciją, jeigu, jei šalia Jonavos į Gaižiūnų poligoną nebūtų įsileistas „Trojos arklys“ - „ribotas“ sovietinis kontingentas? (Čia retorinis klausimas.)

Kaip tik, sprunkantys vokiečiai; priešais Žuvintės upelį rytiniame Kazlaučiznos kaimo pakraštyje iki Ramoniškių griovos, nuo kurios piečiau „iš patogių pozicijų šaudė į bandančius priartėti prie upės sovietų karius.“ Toje vietoje man asmeniškai tekdavo prisidėti prie

turistinių sąskrydžių: trijų rajonų moksleivių ir Chemikų respublikinio orientavimosi, baidarių slalomo bei jų rali varžybų organizavimo; (net iki Pasaulio lietuvių žaidynių ralio), kur vokiečių lėktuvas subombardavo sovietų tiltą ir kur upe plaukė daug žuvusiųjų kareivių. Jų „*kūnai, srovės užnešti ant seklumos ir užkliuvę už akmenų, netrumpai plūduriavo vandeny.*“ (Vepriai, [J. Žentelio str. 283 psl.](#).) Bet, toje skaudžių žūčių vietoje mes sovietmetyje, organizuodami varžybas, net nenumanėme, kad tos žiauriausios kautynės galėjo būti ir žymiai aukščiau, nei 1969-1970 m. m. man pasakojo gyventojas iš *Domininkavos* vienkiemio (vėliau ten „X-so“ atsiradusio vietoje.) Kodėl nežinojome, man dabar pačiam įdomu, kodėl iki galo nepavyko išsiaiškinti? Nors komunistinio ateizmo laike nebūdavo statomi kryželiai žuvusiems pagerbti, bet kodėl nebuvo ir su penkiakampe žvaigždute paminkliukų?

Iš atsiminimų aišku, kad žuvo karių daugiau, nei palaiduota Jonavos-Ukmergės kapinėse, nors ir jose perdėm didelis palaiduotųjų skaičius. Net Baltijos kelio išvakarėse mūsų darytoje ekspedicijoje po Kareliją, kurią aprašinėju Jonavos Balse "[Baltųjų naktų tamsos](#)" serialu, tada mus šokiravo miškuose atrandami sovietų-suomių Žiemos karo dalyvių raudonarmiečių karių griaučiai su ginklu rankose. O šioje Veprių monografijoje užfiksuoti nesiskaitymai su žuvusiais ir jų net mėnesį nelaidojant, ar sulaidojimas be jokios pagarbos; bet kur, - „sulaidoti, ten, kur krito“, net neatžymint tų palaidojimų vietų, - ar tai ne rodo RAUDONOJO TERORO simptomą? Ar tokia PRIEVARTINĘ MOBILIZACIJĄ, gal, net neparuošus karių kovos veiksams ir kovos draugams neduodant, net atsisveikinti - tai ar ne panašu į naujokų sąmoningą žudymą, kad jų nereikėtų ruošti-mokyti? **Ar tie Veprių-Upininkų apylinkėse išmėtyti kaulėliai nėra mūsų lietuvių ar gudų - mūsų tautiečių?** Kai monografijos čia aukščiau pateikti žodžiai: ATAKA REIŠKĖ ŽŪTĮ - tai, negi, "nėra" atviro genocido formos įrodymas? Ar ne kokio „СМЕРЬ“ -o dalinių dėka kariai buvo varomi į tą žūtį? Koks skirtumas, kai viešai sušaudomas, nenorintis kariauti, ar jis nužudomas beprasmėje atakoje? **Kada istoriškai-teisiškai bus įvertintas bendras vokiečių/sovietų žuvusių karių 1/10 santykis?**

Ar ne šių masinių netekčių slėpimo tikslu dabar vėl Rusija kartoja beprasmį karą su šūkiu „*можем повторить!*“?

Ar dabar UkraJinos užpuolimas nėra to Raudonojo teroro pasekmė?

Juk jis buvo demaskuotas Vokietijos socialdemokratų vadovo *Karlo Kautskio* veikale TERORIZMAS IR KOMUNIZMAS, pasmerkus Didįjį Spalio

[22-23 176-177 pav.:](#) K. Markso ir F.Engelso bendražygio, [taip pravardžiuojamojo "Marksizmo Romos popiežiumi"](#) Vokietijos socialdemokratų vadovo [Karlo Kautskio ir ANTIKautskiškosios pozicijos to paties pavadinimo brošiūrėlė Leibo Bronšteino, persivadinusio į](#)

[„Levą Trockį“, kurio šią brošiūrą išdėvino J. Stalinas, nes](#)

perversmą. Ar tai nėra to
pasmerkimo užmarštis,
per tokiu pat pavadinimu
žydo *Leibo*
Bronšteino (Levo
Trockio) brošiūrėlėje,
įteisinto Raudonojo teroro
ir Stalino išdievintos
antikautskiškosios
pozicijos pasekmė?

Antikautskiškosios
nuostatos dėka ir
bolševikinio-stalininio
kerštu socialdemokratijai
dėka rinkimuose į
Vokietijos Reichą
Stalinas per Kominterną
uždraudžia komunistams
su „soc. dem.“-ais sudaryti
koaliciją ir ar ne
sąmoningai šitaip Stalinas
sudarė prielaidą A.
Hitleriui iškovoti
absoliučią balsų
daugumą?

[jis su ja įteisino Raudonąjį terorą. Galima pasididinti.](#)

Negi A. Hitleris Stalinui „nebuvo“ naudingas pasaulio
užkariavime, įteisintame sovietiniame herbe per mūsų planetos
gaublio įkišimą bei per šūkio „visų šalių proletarai,
vienykietės!“ įrašymą?

O Lenkijos karo belaisvių masinis sušaudymas, palei Vokietiją
visų šalių okupacija (jų tarpe ir Lietuvos) ir iš jų birželio viduryje
pradėti trėmimai, bei kariuomenės koncentravimas palei Vokietijos
sieną - negi tai ir dabar tai „neįrodo“ rengimosi pastarąją užpulti? Ar
ne todėl V. Putinas tik ką susirūpino II-ojo pasaulinio karo tikros
istorijos aiškėjimu? O industrializacijos tikslu sąmoningai sukeltas
masinis badas visoje Sovietų Sąjungoje ir, ypač, Badmaris
Ukrainoje, Kryme, kad už maistą iš žmonių atimti tauraus metalo
dirbinius, jungtinių žiedus, už kuriuos buvo perkami įrengimai
industrijai - tai „nėra“ komunistinio-leninio nusikaltimo simptomo,
davusio pradžią stalinizmo terorui? Šalia Jonavos į Gaižiūnų poligoną
„riboto kontingento“ įvedimas ir tuo metu prie Karo muziejaus
mitinge Antano Smetonos Stalino imperija pavadinta „drauginga
valstybe“ - kaip tai dabar istoriškai turėtų būti vertintina?

Kaip galima "drauginga valstybė" vadinti tą, kuri numarino savų piliečių daugiau, nei jų žuvo II-ojo pasaulinio karo metu, kartu su Holokaustu? Ar pastarasis "nėra" komunistinio nusikaltimo pasekmė? Kaip gali būti "drauginga valstybė", sąmoningai numarinusi tiek savų piliečių? Ką VSD tuo metu veikė, jei Prezidento neinformavo apie sąmoningai sukeltus Badmarius? Ar apie tai Lietuvos spauda ką nors rašė? Ar šio karo UkraJinoje priežastis nebus dėl viso to įteigto Raudonojo TERORO pasekmė?

Apibendrindamas SIŪLAU papildomai ištirti PAKARTOTINĄ SOVIETINĖS ARMIJOS LIEPOS MĖNESIO ĮSIVERŽIMĄ - visą tai NUODUGNIAU ARCHYVUOSE IŠTIRTI MŪŠIŲ POBŪDĮ IR NETEKTIS; su tikslu atskleidžiant tolimesnio nusikalstamo karo vedimo metodus UkraJinoje, o taip pat mūsų Partizanų žūtis – Vyčio apygardos vado Juozo Krikštaponio Ukmergėje žūties aplinkybes, kurios buvo paniekintos šiam Didvyriui skirtoje [Ukmergės konferencijoje iš VU dėstytojui-docentui Neriaus Šepečio pusės, Didvyrį išvadinus „nusikaltėliu-kolaborantu“](#) tik todėl, kad jis sugebėjo įtikinti hitlerininkus, kad kaimą su žmonėmis deginti nereikia – įrodė žmonių nekaltumą. Todėl:

8-ta tema: **IŠ NAUJO REIKIA TIRTI**
Juozo KRIKŠTAPONIO BIOGRAFIJĄ

Tai reikalauja toje konferencijoje kai kurių istorikų pademonstruoti viešas nenoras tirti naujai aiškėjančias aplinkybes, jog *J. Krikštaponis* bendravo su pasitraukti pasiruošusiais vokiečiais ne „kolaboravimo“ tikslu, kaip Ukmergės konferencijoje docentas *N. Šepetys* isteriją sukėlė, o ginklų gavimo tikslu, kuriuos su lėktuvėliu parsiskraidino iš Vokietijos, ką apie tai [minėjo jo sesuo](#) ir tautodailininkas [M. Dirsė](#). Kai Didvyrio sesuo buvo dar gyva, kraštotyrininkas *Romas Kaunietis* 1990 m. liepą Šiluose į magnetofoną įrašė jos žodžius tokius:

Brolis Juozas besislapstydamas sulaukė rusų. Kada pamatė, kad jie jau visai arti, sukvietė į vieną vietą apylinkių vyrus: Antaną Smetoną, Joną Bujoką, Bronių Miškinį, - apie 100 vyrų. Dar prie vokiečių jis slapta susitikinėjo su buvusiais Lietuvos kariuomenės karininkais, tarnavusiais armijoje vyrais ir jau organizavo ginkluotą pasipriešinimą prieš bolševikus. Vyrų tai daug susirinko, o kovot ir išsilaikyt tokiai masei ne tik jau paprasta, visgi ir maitintis, apsirengt reikia. Tada Juozas pasiūlė tiems, kurių neličia armija, grįžti į namus ir registruotis. Tokiu būdu jo būryje liko tik 30 vyrų. Juozas, žinau, palaikė ryšį ir su *Žaliu Vėliu* per ryšininką Vladą Pranį, kurį greit sugavo rusai ir išvežė į frontą. Iš ten jis jau nebegrižo.

[179 pav.:](#) Restauruotas Juozo Krikštaponio portretas - restauravimo autorius fotodailininkas Juozas Valiušaitis. [Galima pasididinti](#) ir iš labai RAIŠKAUS PORTRETO pastudijuoti net akių struktūrą.

[178 pav.:](#) Sesers Atsiminimų ištrauka, į magnetofoninę juostą įrašyta 1990 m. liepos mėnesį Šiluose (netoli Užulėnio Panevėžio rajono pakraštyje) žymaus Panevėžio kraštotyrininko *Romo Kauniečio*. Kalba netaisyta - neredaguota; rašyta nuo magnetofono ar diktafono.

Kaip matome, SESUO AKCENTUOJA SLAPSTYMAŠI net vokiečių okupacijos metais, nes, matyt, ir prieš artėjančius sovietus pasipriešinimo organizavimas, tikriausiai, buvo slaptas - besitraukiančių vokiečių, gal, neapčiuotas?

Matyt, su jais nesutiko pasipriešinimo koncepcija - vokiečiai norėjo gyventojus-vyrus mobilizuoti Vokietijos gynybai, o lietuviai savo Gimtinės? Kad nusikalstamai buvo gaudomi vyrai į frontą - tai patvirtino ir šio Didvyrio sesers *Veronikos Krikštaponytės-Juodienės* paminėtu Partizanų ryšininko fronte tokiu pat žuvimu, kaip daugelis žuvo šalia Veprių-Upininkų-Upininkėlių. Žuvo, nes buvo tik ryšininkas, o ne miške besislapstęs kovotoju ir **nuo žūties fronte už svetimą valstybę-okupantę išsisukti nesislapstant nebuvo įmanoma**. Todėl dabar okupuotos pietų Ukrainos gyventojų likimas laukia toks pats, kai stepių

landšafte miškų nėra, o miškeliai visi okupantų užimti - jie ten apsikasę nuo Kijevo puolimo.

Todėl dabar savivaldos lygiu galime Ukraičiai padėti per nusikalstamo II-o pasaulinio karo vyksmų išryškintas detales, kurias **būtina skelbti pasauliui apie ukrainių gaudymą į karą prieš savo Tautą**. Ar tai ne baisiausias nusikaltimas, prilygstantis tos tautos genocidui?

-179,1-

Sesers paminėtas „*Žalias velnias*“ buvo gerai žinomas sovietmetyje Upininkų-Musininkų ir Kernavės apylinkėse (dabar seniūnijose) - apie jį mums sportininkams Gamtoje (orientacininkams) ir keliautojams, keliavusiems Kernavės-Jonavos maršrutuose, apie "Žalią velnią" vietiniai gyventojai minėdavo ir net pasakodavo. Todėl tada komunistinei propagandai nusišlėpti rezistencijos nepavyko, nors, ir kaip buvo stengtasi.

O dabar - UkraJinoje karo metu ypatingai aktuali yra Juozo Krikštaponio tikroji, o ne komunistų - NKVD-istų - KGB-istų falsifikuotoji biografija. Todėl, manyčiau, būtina remtis, pirmiausiai, duomenimis, fiksuotais kraštotyrininkų ir kovų bendražygių, koku buvo J. Krikštaponio gimtajame Užulinyje gyvenęs tautodailininkas *Mykolas Dirsė*. Juo labiau, jis buvo jaunystėje J. Krikštaponio vadovaujamo Vyčio apygardos Partizanų ryšininku, o po to politiniu [kaliniu](#), o grįžęs, tapo žinomu [dailininku](#). Jo darbai nuo 2009 m. lapkričio 25 d. iki 2010 m. sausio 31 d. buvo [eksponuoti](#) net Lietuvos Gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (toliau LGGRTC) [muziejuje](#).

179 pav.:
dailininkas ir J.
Krikštaponio
kovų
bendražygis
Mykolas Dirsė
(1927-2008)

180 pav.: Po dailininko-ryšininko
Mykolo Dirsės mirties parodos atidaryme.
Iš dešinės: Romas Petras Šaulys, disidente
sesė Nijolė Sadūnaitė, Mykolo Dirsės
dukra Audronė Dirsytė-Vinogradovienė.
Galima [pasididinti](#).

Taigi, kaip matome, LGGRTC gerai žinomo *Mykolo Dirsės* pasakojime buvimo "apie Baltarusijoje" taip pat net nėra jokios užuominos [kraštotyrininkės Audronės Astrauskaitės XXI-o amžiaus](#)

[tinklapyje](#) kuris buvo paskelbtos
2009 m. lapkričio 25 d.. Jame
pasakojimo detalės skiriasi nuo
sesers pasakojimo labai nežymiai:

Vokiečių okupacijos laikais Juozas slapstėsi savo namuose. Kai buvo aišku, kad vokiečiai karą pralaimė Juozo ėmė ieškoti raudonieji partizanai. Liepos mėnesį Juozas išėjo iš namų ir artimieji nieko apie jį nežinoj Motina vis verkavo, kodėl jis nebėgo į užsienį.

Grįžtant rusams, daug jaunimo atėjo pas karininką Juozą Krištaponą į mišką, bet jis liepė jiems eiti nam Pasiliko tik tie, kuriems grėsė sovietų armija ar suėmimas. Lietuviai nenorėjo su rusais eiti kariauti prieš kit valstybes. Juozas Krištaponis užmezgė ryšius su kitais partizanais. Jų būryje buvo lakūnas. Jį išsiuntė į Vokietį parvežti ginklų. Parvežęs ginklus, lėktuvas nusileido ne toje vietoje, kur buvo sutarta. Rusai pamatė ir pradė gaudyti. Ginklai buvo sukrauti netoli Jenčenkovo namų, rodos, jų dukė buvo areštuota.

1944 m. liepos 20 dieną miške už Lėno kapinių vyko pirmasis partizanų saskrydis. Buvo susirinkę apie 20 partizanų. Suvažiavime įkurta Vyčio apygarda, jos vadu išrinktas Juozas Krištaponis. Partizanai aptarė sav veiklą, struktūrą, priėmė priesaiką. Buvo nuspręsta slapstyti mažesniais būreliais. Jaunesniesiems liep slapstyti namuose, kai kuriems davė ir ginklų. Taip buvo sukurta pagrindinė Lietuvos kariuomenė.

Juozas Krištaponis buvo tikras Lietuvos patriotas, labai geras organizatorius, turėjo gerą iškalbą. Ryšiai užsieniu buvo palaikomi irgi per J. Krištaponą, nes jis mokėjo užsienio kalbas.

181 pav.: iš XXI-mo amžiaus publikacijos ištrauka, kurią [VISA](#) galima paskaityti [ČIA](#).

Atkreiptinas dėmesys, jog J. Krištaponis 1944 m. liepos 20 d. rengia PIRMAJĄ Partizanų SASKRYDĮ dar, kai prie Šventosios upės vyksta žiaurus mūšis ir kai į Ukmergę sovietai įžengs tik po 5-ių dienų!

Be to, matome, vėl ANTRĄ KARTĄ MINIMAS J. Krištaponio SLAPSTYMASIS SAVO NAMUOSE VOKIEČIŲ OKUPACIJOS LAIKAIS. Ar tai ne akivaizdu, kad vykusiame [1942-05-27. gyventojų surašyme](#) jis save galėjo ir nerodyti - galėjo, paprasčiausiai, pasislėpti nuo surašinėtojų? Todėl jojo neegzistavimas Užulėnio kaimo gyventojų surašymo statistikoje ar gali būti "jrodymu, kad tuo metu buvo Baltarusijoje", kai pagal sesers ir M. Dirsės nurodyta slapstymosi pradžia labiau panaši nuo 1942 m. pradžios? Arslapstymosi motyvu ne galėjo būti nenoru grįžti į A. Impulevičiaus vadovaujamą batalioną, kuris užsiiminėjo karinių nusikaltimų vykdymu (apie juos Ukmergės konferencijoje užsiminė Vytautas Čeponis, kuriam už tai buvo uždrausta kalbėti), ir apie tuos nusikaltimus J. Krištaponiui galėjo informuoti sesers atsiminimuose paminėtas jo artimas giminaitis [generolas Stasys Raštikis, kuris su jo draugais, pagal, seserį, ir padėjo jį ištraukti iš kalėjimo](#). Kaip generolas tai atliko, galima spėlioti pagal LCVA esančius dokumentus, kuriuos žemiau parodysiu. Bet, pirmiau, kitoje (11 psl. 6-toje temoje) priminsiu mokslininkų ignoruotus NKVD ir KGB neginčijamus dokumentus, parodančius, kad J. Krištaponis galėjo nebūti Baltarusijoje, bet ir net Ukmergės 2021-12-03 konferencijoje duomenų ignoravimą:

9-ta tema: **Ukmergės konferencijos pranešime prieštarautai skirtoje Pažymos duomenims**

Kartoju: skirtingai nuo 2014-12-27 LGGRTC prielaidų „pažymoje“, šiai 2021-12-03 Ukmergės mokslinei konferencijai skirtą Pažymą rašau iš didžiosios raidės, nes josios autorius LII(Lii) mokslininkas *Mindaugas Pocius* tos Pažymos pabaigoje: 11 psl. pabrėžė PRIEŠTARINGĄ INFORMACIJĄ, jog J. Krikštaponio „... sesuo Veronika Krikštaponytė-Juodienė atsiminimuose teigė, kad brolis Juozas „visą nacių okupacijos“ laikotarpį slapstėsi nuo vokiečių ir ... kelis mėnesius kalėjo Kauno kalėjime (*Aukštaitijos partizanų*....., p. 217 – 225). Archyviniai duomenys rodo, kad jis iš tiesų buvo suimtas gestapo ir tris mėnesius kalintas Kauno kalėjime (LSSR vidaus reikalų liaudies komisaro gen. mjr. P. Kapralovo 1945 08 29 pažyma SSRS NKVD-NKGB įgaliotiniui Lietuvoje gen. ltn. I. Tkačenkai ..., *LYA*, f. K-21, ap. 1, b. 49, l. 199). Sesuo buvo įsitikinusi, kad jį išgelbėjo įtakingų asmenų laidavimas, iš jų ir generolo Stasio Raštikio, su kuriuo buvo susijęs šeimos ryšiais.“. Taigi, tai praeitų metų pabaigos Ukmergės konferencijoje buvo pateikta iki tolei nuo 2014-12-27 LGGRTC „pažymoje“, slėpti J. Krikštaponio suėmimo-kalinimo faktai, kurie ir gali liudyti ar kelti klausimus, jog Didvyris NE „Baltarusijoje žudynėms vadovavo“, o Kauno kalėjime tuo metu, gal, buvo kalinamas?

Be to, M. Pocius savo Pažymos 5 psl. pirmą kartą pamini iki tolei minėtoje prielaidų „pažymoje“ nuslėptą *Nikodemą Reikalą*, kuris išvyko į Baltarusiją, galimai, ir pavadavo gestapininkų suimtąjį ir Kauno kalėjime kalinamąjį J. Krikštaponį, kurį šį veiksma įrodo KGB sudarytas 2/12 bataliono 2-os kuopos Sąrašas, čia pateiktas žemiau šios studijos 6-tos temos ... psl.

Dar svarbiau yra tai, jog M. Pocius toje Pažymoje pabrėžė pačią svarbiausią problemą - tai sovietinių „parodymų patikimumo“ faktą taip:

*karininkai, t. 4, ..., p. 277). Tačiau 2-osios kuopos policininkai Baltrus Simonavičius Gervinas, minėtasis M. Kačiulis, 1948 m. vasarą tardymo metu parodė, kad 1941 m. spalį ir lapkričio mėnesiais 2-ajai kuopai vadovavo ltn. Nikodemas Reikalas. Kodėl M. Kačiulis prieštaringi, neaišku, reikalingi papildomi tyrimai. Be to, 2-osios kuopos buvęs policininkas Arlauskas 1961 m. rugsėjo 1 d. tardyme liudijo, kad 2-osios kuopos vadas buvo N. F. Simonavičiaus 1948 m. rugpjūčio 4 d. tardymo protokolas, *LYA*, f. K-1, ap. 58, b. 11238 108; S. Gervino 1948 m. liepos 28 d. tardymo protokolas, *LYA*, f. K-1, ap. 58, b. 11238 206 a. p.; M. Kačiulio 1948 m. liepos 8 d. ir 16 d. tardymo protokolai, *LYA*, f. K-1, ap. 1, l. 278, 283 a. p.; Jono Arlausko 1961 m. rugsėjo 1 d. tardymo protokolas, *LYA*, f. K-1, l. 278, 283 a. p.).*

[182pav.:](#) ištrauka iš 2021-12-03 Ukmergės konferencijai paruoštos Pažymos 5 psl. viduryje. Galima [pasididinti](#).

Kaip matome, iš karto po karo *M. Kačiulis* žudynių vadovą mini *N. Reikalą*, kai pagal atminties fiziologinę būseną ankstesnis liudijimas turėtų būti patikimesnis. Bet, net, po 38-ių metų toks kardinalus „liudijimo“ pasikeitimas ar ne byloja kažką ne taip?

Juolab. *M. Pocius* ir minėtos Pažymos 10-11 psl. rašo. og „2-osios kuopos policininkai *Baltrus Simonavičius, Stanislovas Gervinas, Martynas Kačiulis, 1948 m. vasarą tardymo metu parodė, kad 1941 m. spalio pabaigoje ir lapkričio mėnesiais 2-ajai kuopai vadovavo ltn. Nikodemus Reikalas* (P.S.: pabraukta mano), kuris vadovavo kuopai *Slucko, Klecko, Minsko ir Borisovo žydų getų kalinių žudynėse. Išvardindami visus jiems žinomus 2-ojo bataliono karininkus, B. Simonavičius, S. Gervinas ir M. Kačiulis 1948 m. kažkodėl nenurodė J. Krikštaponio (Krištaponio) pavardės, tačiau liudijo, kad N. Reikalas dalyvavo tik šių keturių miestų žydų žudynėse.*“

Apie tai rašė ir *a. a. A. Ališauskas*, kad iš karto po karo tardymuose-apklausose niekas *J. Krikštaponio* neminėjo. Taigi, kaip matome, tą patį ir *M. Pocius* šioje Pažymoje pabrėžia parodymų kaitą ir rašo, kad reikia tirti.

Todėl per konferencijos pagrindinį pranešimą kardinaliai istoriko-mokslininko *M. Pocius* pasikeitusi pozicija šokiravo ir net žiniasklaidos atstovus, kurie pabrėžė net taip

[183 pav.:](#) matote istoriko "teisėju" tapusio, reikalaujančio paminklinio akmens demontavimą atlikti ištrauką iš straipsnio, kurio autoriumi yra *Vidmantas Misevičius*, galima [pasididinti](#), o taip pat ir plačiau galima [pasiskaityti visą straipsnį](#) apie šią Ukmergės konferenciją..

184 pav.:

2021-12-03 Ukmergės konferencijoje M. Pocius J. Krikštonio „kalinimą 1944 m. liepos mėnesiui“ net priskyrė. Galima [pasididinti](#).

Čia jau visai įdomu darosi, kai istorinius duomenis, patvirtintus istoriniais dokumentais; su nuoroda Pažymyje ir artimųjų Atsiminimus istorikas-mokslininkas vadina "gandu". Gal tokį kategorišką teiginį taip suprato žurnalistas? Todėl verta ir net reiktų, pirmiau, viską perskaityti, ką žiniasklaidos priemonė [POZICIJA apie Ukmergės konferenciją](#) rašo, o po to,

net būtina išklausti konferencijos pranešimą ir, ypač, to pranešimo paskutiniąją [dalį apie „gandus“](#). Joje šiek tiek kitaip buvo pasakyta:

„Viešai skleidžiami gandai, kad Krikštonis negalėjo dalyvauti žudynėse, nes 3 mėnesius buvo kalinamas GESTAP-o, - neturi pagrindo, nes jis kalėjo jau demobilizuotas ... - nuo 1942 m. rugsėjo iki 1944 m. liepos.“

Čia tokį keistą 2 m. kalinimo tarpsnį šiam istorikui, iš Maskvos archyvų pranešė? Tai tada, kodėl tiksliai nenurodė tą 3-jų mėnesių kalinimo laikotarpį? Nutempus net iki „1944 m. liepos mėnesio kalinimą“, kodėl ignoruojama ir logika ir istorinė situacija? Juk, **1944 m. liepos 10 d. J. Krikštonis surengė Partizanų sąskrydį ir lėktuvėliu iš Vokietijos organizavo ginklų parskraidinimą**. Kaip vokiečiai būtų ginklus „patikėję tik-tik iš kalėjimo išleistam“ ir dar su komunistais vienoje kameroje pasėdėjusiam? Ir, išvis, kokie „komunistai“ 1944 m. kalėjime galėjo būti? Juk valymai nuo komunistų vyko ar ne 1941 m. labiausiai?

Dar keisčiau. Iš kur istorikas ištraukė J. Krikštonio

kažkokią „demobilizaciją“? **Ar kas matė demobilizacijos įsakymą?** Pirmojoje 2014-12-27 LGGRTC „pažymoje“ buvo tik prielaidos dėl „demobilizacijos“, padarius „išvadą“, kad „buvo demobilizuotas“, nes nerasta jokių dokumentų-įsakymų apie demobilizaciją ar pervedimą į kitą karinę struktūrą, o šioje LII(Lii) Pažymoje buvo pateikta kažkokia falsifikacija, apie kurią čia 32 psl. 14-toje temoje įrodau pastarosios Pažymos skaitytojų apgaudinėjimą kažkokį.

Be to [sesers pasakojime](#) yra detalė pabrėžta, kad brolis buvo CIVILIŠKAI apsirengęs suėmimo metu. Ar būtų sesuo civilinę aprangą minėjusi, jei jis jau būtų „demobilizuotas“? Apie tai čia 34 psl. 16-toje temoje nagrinėjimas sesers pasakojimas. Žemiau nuo 7-tos iki 11-tos temose LCVA archyvo dokumentais parodau, kokiais J. Krikštaponis galėjo būt ištrauktas iš kalėjimo jo karinės tarnybos metu.

Savo kalboje [M. Pocius minėdamas](#), kad pagal prokuratūrą negali pradėti iki teismo tyrimo, ... ką kalbant mirusius asmenis, o pagal M. Pocių, „baudžiamoji teisė leidžia“ Todėl kyla klausimas: **Kodėl apie J. Krikštaponio „buvimą Baltarusijoje“ pradėta kalbėti tik tada, kai visi jo artimieji numirė?**

Kiek žinau, kažkur Nepriklausomybės pradžioje J. Krikštaponio sesuo *Veronika Krikštaponytė-Juodienė* su savo dukra *Artemida Juodyte-Vyčiene* buvo iškvietos į Seimą apdovanojimui, bet Seimo salėje jų kažkas atsiprašė ir pranešė, kad apdovanojimo nebus ir nepaaiškino jokios priežasties. Tada dukra savo mamą tik lydėjo, nes ji buvo jau padoraus amžiaus, o jų iškvietimas į Seimą ir po to atsiprašymas tapo kažkokia patyčia iš nukentėjusios sovietmetyje politinės kalinės ir Didvyrio sesers. Kiek man žinoma, apie brolio-dėdės „buvimo Baltarusijoje“ pasakų tada jos net negirdėjo - jos tada dar nebuvo skleidžiamos. Kitaip, sesuo būtų kėlusi triukšmą.

Būtent, tylėjimą ir apie laukimą, kol sesuo numirs, tos konferencijos pagrindiniame pranešime [M. Pocius ir patvirtino](#), ir M. Pocius minėto straipsnio skyrelio pavadinimas J.KRIKŠTAPONIO (KRIŠTAPONIO) ISTORINIO ATMINIMO PROBLEMA, paminėjo šios problemos labai svarbų momentą 23 psl. pabaigoje lygiai tokiais žodžiais, kaip ir Ukmergės konferencijoje, pasakydamas ir parašydamas taip:

„Pirmasis publikacijoje istorinio J. Krikštaponio istorinio įvardinimo problemą 2011 metais paskelbė Evaldas Balčiūnas.“

Svarbiausia, ši E. Balčiūno 2011-04-09 buvo paskelbta iš karto po mėnesio-dviejų, kai 2011 m. vasario mėn. numirė paskutinė J. Krikštaponio biografijos liudininkė - jo sesuo Veronika Krikštaponytė-Juodienė. Šio žymaus publicisto-antifašisto publikacija kaip tik ir pasirodė po mėnesio - 2-jų, kai 2011 metais vasario mėnesį numirė minėta Veronika Krikštaponytė-Vyčiene - paskutinė savo brolio biografijos liudininkė. Prieš tai 2008 metais J. Krikštaponio gimtajame kaime numirė Partizanų ryšininkas ir tautodailininkas *Mykolas Dirsė*. Juk Prezidentas Valdas Adamkus suteikė pulkininko laipsnius 2002 m. spalio 31 d. dekretu Nr. 1965 ir po to dar sykį Valdas Adamkus, jau būdamas kitoje kadencijoje kitu dekretu Nr. 1 K-849 2007 m sausio 5 d. ištaiso suklystą J. Krikštaponio pavardę į KriKštaponio.

Kodėl iš karto, po dekretų teikimo nebuvo keltas klausimas, o buvo laukta, kol numirs visi liudininkai? **Negi specialiai buvo laukta, kada numirs?** Sutikim, juk laiko aiškintis buvo vos ne visas dešimtmetis ir publikacijos pasirodymas po

mėnesių-dviejų, numirus J. Krikštaponio seseriai, jau nelabai korektiškas veiksmas. Kodėl anksčiau nekeltas tas klausimas, kai dar iki 2008 m. buvo gyvas ir žymus tautodailininkas bei J. Krikštaponio būrio ryšininkas Mykolas Dirsė iš J. Krikštaponio tėviškės?

Kitas labai svarbus momentas, kad Evaldas Balčiūnas žinomas kaip prieštaringai vertinamas „istorikas“ su pravardėmis keistomis, nes yra bolševikinės pakraipos Anarchizmo Lietuvoje populiarintojas, matyt, [prieš valdžiapiketuose](#)-eitynėse, [nepasitenkinimo](#) akcijose ar [mitinguose dalyvaujantis - juos organizuojantis](#)? Ne aišku, ar jis su garsiu [Giedriumi Grabausku](#) nebuvo organizavęs piketo Ukmergėje dėl J. Krikštaponio? Kažkur tada ir [prieš NATO](#) organizavo G. Grabauskas. Pastarasis savo prorusiškais Partizanų niekinimais buvo žinomas [nuo 2019 m.](#), o kai pasiprašė Rusijoje politinio prieglobsčio, tai jau [Generalinės prokuratūros tapo paieškomu](#). O, dar įdomiau, jog E. Balčiūnas, lyg, ir [dievina 1940 m. okupaciją](#) - bei NKVD-izmą, rinkdamas savo Facebook profilyje be jokios kritikos? Tai ar gali toks politiškai į vieną kraštutinę kryptį nusitekęs būti „objektyviu“ istoriniuose „tyrinėjimuose“ tik iš konteksto faktus grupuodamas ir rašydamas apie Lietuvoje „vykusius pogromus“ žydų? (Jų tik Lietuvoje nebuvo, išskyrus, kai lenkai į Vilnių atėjo.) Tai ar ne šmeižia jis Lietuvą savo publikacijoje? Juolab, kas paskatino E. Balčiūną šmeižti ir J. Krikštaponį? Nors jis dažnai archyvais naudojasi, bet, patikėkite, LCVA archyve jis nedirbo ir fondu R-1444 jis nesinaudojo. Įrodymui aš čia nepradėsiu teikti nuotraukų, kas jais naudojosi, nes tai būtų kitų istorijos tyrėjų duomenų saugos pažeidimu. Kam įdomu, Dokumentų panaudojimo lapus archyve gali pasikelti. Tai iš kur E. Balčiūnas priėjo „išvadų“? Apie jas M. Pocius savo minėto [straipsnio 24 psl. pradžioje](#) parašė taip:

Tai buvo pasipiktinimo reakcija į minėtą dekretą, nes visi pulkininkų laipsnius gavę partizanų vadai, E. Balčiūno įsitikinimu, dalyvavo Holokauste ir kitų civilių žudynėse. ...“

Koks buvo tas „pasipiktinimas“ galima pamatyti su tos publikacijos data mano geltonai paryškinta:

ANTIFA LIETUVA

2011-4-9

TRYS NACIAMS TARNAVĘ LIETUVOS LAISVĖS ARMIJOS (LLA) PULKININKAI

Pradėsiu nuo neseno dokumento, kurį užtikau rinkdamas duomenis apie Lietuvos laisvės armiją (LLA) – Antrojo pasaulinio karo metais susikūrusią organizaciją, kurią dabarties istorikai bando vaizduoti kaip antinacinio ir antisovietinio pasipriešinimo Lietuvoje organizatorę.

2002 m. spalio 31 d. **dekretu Nr. 1965** „Dėl pulkininko laipsnio suteikimo kariams savanoriams“ Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus suteikė pulkininkų laipsnius trims „ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams – kariams savanoriams ir prieškario Lietuvos kariuomenės kariams“: Tauro apygardos vadui Antanui Baltūsiui-Žvejui (po mirties), Vytauto apygardos vadui Vincui Kauliniui-Miškiniui (po mirties) ir Vyčio apygardos vadui Jonui Krištaponiui (po mirties). Po 5-erių metų prezidentas apsižiūrėjo, kad supainiojo vieno iš jų vardą ir 2007 m. sausio 5 d. **dekretu Nr. 1K-849** klaidą ištaisė – Joną Krištaponą pakeitė Juozu Krištaponiu (Krištaponiu).

[185 pav.](#): 2021-12-03 Ukmergės konferencijos pranešime paminėta pirmoji 2011 m. Evaldo Balčiūno publikacija, kurią galima [pasididinti](#).

Kaip matosi, čia [185 pav.](#) ir [186 pav.](#) bolševikinės pakraipos ANARCHIJOS tinklalapyje (pagal istoriją po D. Spalio perversmo anarchistų judėjimas mažai kuo skyrėsi nuo bolševikų-žudikų) todėl šis unikalus anarchistinis-antifašistinis, grynai, politinio pobūdžio tinklapis su šiuo [pirmuoju „J. Krištaponiu Baltarusijoje“ paminėjimu](#) ar negalėjo būti inspiruotas Didvyrio sesers išėjimu į Anapilį?

anarchija.lt/aktualijos/81-istorija/32771-trys-paciama-tarnave-lietuvas-laisves-armijos-lla-pulkininkai.html

Juozas Krikštonis (Krikštonis)

Trečias V. Adamkaus dekreto herojus Juozas Krikštonis (g. 1911 m. asmenybė, LR prezidento Antano Smetonos sesers sūnus 1934 m. baigė tarnavęs jaun. karininku. 1938 m. perkeltas į Karo mokyklą, paskirtas bei paskirtas Raudonosios armijos 29-ojo Šaulių teritorinio korpuso 184-ojo fizinio lavinimo instruktoriumi. Kilus Vokietijos–SSRS karui, dezertyravęs Savaitę pratarė Vilniaus įgulos 2-ajame apsaugos pulke. 1941 m. r. Kauno komendantūros 2-ojo Tautinio darbo apsaugos (TDA) bataliono vadu.

Gen. št. majoro Antano Impulevičiaus vadovaujamas 2-asis lietuvių batalionas (nuo 1942 m. vasario 15 d. – 12-asis batalionas), kuriame t. Krikštonis, iš karto pagarsėjo žiauriomis masinėmis žudynėmis už L. spalio pradžioje batalionas gavo vokiečių rezervinės policijos bataliono Lechthalerio įsakymą „išvalyti Minską, Borisovo ir Slučko sritis nuo ten kariuomenės likučių ir bolševikų partizanų“.

186 pav.: Pirmą kartą apie „J. Krikštonį Baltarusijoje“ „publikacija buvo paskelbta ne bet kokiame, o bolševikinės pakraipos „anarchija.lt“ tinklalapyje. Todėl terminas „bolševikai“ ar dar buvo 1941 m. naudojamas? Todėl ir klausukas padėtas. Galima prasiplėsti-pasididinti.

Labai įdomios E. Balčiūno publikacijos ir jo dviejuose socialinio „Facebook“ tinklo paskyrose, kur viename iš jų matome atvirą gėrėjimąsi 1940 m. Lietuvos sovietine okupacija, kitame profilyje jam patinka komunistų veikla tarpukario Lietuvoje, o jis pats, kaip matosi 187 pav.: ir 188 pav. Lietuvoje organizuoja „revoliucinę“-anarchistinę veiklą. Todėl, nieko nuostabaus, kad žymų miškininką-profesorių *Povilą Matulionį* pastebį tik kaip „1905 m. revoliucijos dalyviu“, nors, šio gamtos mokslininko nuopelnai Lietuvai yra, tikrai, toli gražu ne revoliuciniai. Juolab, P. Matulionis buvo ir Tautinio Atgimimo veikėju ir 1905 m. revoliucijos įvykiai buvo naudingi lietuviškajam Atgimimui. Todėl kaip E. Balčiūnas, kaip anarchistas, daro akcentą ne ten, kur reikia ištikrųjų..

187 pav.: E. Balčiūnas savo Facebook soc. tinkl portrete gėrisi kažkokio protesto ar piketo me priešais policijos pareigūną. Galima [pasididinti](#)

188 pav.: E. Balčiūnas, matyt, anarchistų kažkoki renginį prisimena. Galima [pasi](#)

Be dalyvavimų karštuose Rytų Lietuvos pasienio krizinės situacijos vietinių gyventojų [nepasitenkinimo akcijose](#) dėl drastiškų valdžios veiksmų pabėgėlių užplūdimo metu (Evaldas Balčiūnas, tikrai, nėra Rytų Lietuvos gyventojų ir šio anarchisto dalyvavimas ar ne gali būti kurstitojiško pobūdžio?), bet jojo surinkta pirmosios sovietinės 1940 m. okupacijos laikraščių iškarpų kolekcija yra labai unikali istorijai. Manychiau, tokias iškarpas reiktų tinklalapyje kaupti, kad galima būtų matyti visą iškarpų visumą, nes socialiniame tinkle medžiaga IŠTRAUKTA IŠ KONTEKSTO būna labai iškreipta ir tokius iš kontekstų ištraukimus mėgsta labai komunistinė ir dabar RAŠISTINĖ (rusiškojo fašizmo, arba istoriko *Marko Solonino* vadinama Čekistinė) PROPAGANDA. Todėl 1940 metų sovietinės okupacijos "grožybėmis" labai lengvai manipuliuoja paleckininkai, kurie lengvai pritraukia iškreiptai istoriją matančius tokius, kaip V. Lakstučio "pasakų" gerbėjus. Todėl nuoširdžiai ponui Evaldui patarčiau iškarpas sisteminti, kad ir mano pavyzdžiu, kaip surinkau gorbačiovinės "perestroikos" ir Tautinio Atgimimo laikotarpio Jonavos Balso numerius į [SAMONĖS KAITOS skyrių](#).

Nors šio bolševikinio anarchisto yra didelis politinis angažuotumas, kuris kelia jo tyrinėjamų studijų moksliskumo lygio abejonę, bet malonu, kad *Evaldas Balčiūnas* fiksuoja **Holokausto problemas, kuris sovietmetyje buvo politizuotas ir slėptas - žudomi žydai buvo vadinami, „tarybiniais piliečiais“**. Todėl AČIŲ Evaldui, užfiksavusiam sovietinį paminklą; kaip [Holokausto slėpimo įrodymą](#), iš kurio neatsakytų

klausimų šios studijos gale dar vieną hipotezės apmetimus parodysiu. Taip pat, studijos gale Prieduose pateikiu E. Balčiūno kai kurių įdomesnių iškarpų nuorodas.

Bet, gražinu mintį prie Mindaugo Pociaus pranešimo, kuriame jis [pamini kažkokį „teisininką“ Donatą Glodenį](#), apie kurį pasakė, jog jis „*pastebėjo, kad pats Centras gali kreiptis į Administracinį teismą dėl kario savanorio statuso panaikinimo, tačiau to nepadarė ir klausimas buvo užšaldytas.*“

Dar liūdniau, kad ir tame pačiame [straipsnio 26-tame psl. M. Pocius, VĖL KLAIDINA](#); kaip ir Ukmergės konferencijos klausytojus, taip ir čia; žurnalo SKAITYTOJUS su, neva, „teisininku“ [Donatu Glodeniū, kuris, savo Facebook soc. tinkle](#) pristato savo išsilavinimą tokį:

[189 pav. :](#) Donato Glodenio išsilavinimas

Kaip matome, Vilniaus Universiteto Filosofijos katedroje 2-ųjų metų [Religijos studijų](#) Humanitarinių mokslo magistro specialybė nieko bendro neturinti su Jurisprudencijos nelengvu ir visiškai kitokio pobūdžio mokslu, nes programa yra skirta religijotyros, religijų istorijos, religijos filosofijos, teologijos, biblistikos, religijos bei kultūros sąveikos srityse.

Tą patį matome ir Evangeliškosios teologijos centre Klaipėdos universiteto [Baltijos regiono istorijos ir archeologijos instituto](#) padalinį, atliekantį evangelikų bažnyčių ir evangeliškosios kultūros istorinius tyrimus.

Taigi, nesuprantama, kodėl M. Pocius vadovaujasi visiškai ne teisės specialisto teiginiais, jį klaidingai pristatant kaip, neva, „teisininką“ ir rašant, **SIŪLO SU TEISE NIEKO BENDRO NETURINTĮ PASIŪLYMĄ**, atseit, „pačiai Centro vadovybei kreiptis į administracinę teismą prašant panaikinti neteisėtą savo įsakymą dėl kario savanorio statuso J. Krikštaponiui (Kriš- taponiui) suteikimo.“? **Kaip galima nusikaltimų žmoniškumui atvejuose ignoruoti baudžiamąją teisę ir ją perduoti administracinei?** Tokiais pačiais elementariausiais ir grubiausiais skirtingų teisių suplakimo-pakeitimo praktiką atliekanti tik mūsų kaimyninių valstybių diktatoriniais režimais, kad lengviau būtų galima Demokratiją į kalėjimus sugrūsti. Tai, čia, ką, kaimynų diktatorinių režimų iš Rytų praktiką M. Pocius nori pasiūlyti?

Toks kažkokio „teisininko“ siūlomas **Baudžiamosios teisės ir josios Kriminologijoje specializavimosi ignoravimas, ir vietoje pastarosios; tik Administracinės teisės iškėlimas aukščiau virš Baudžiamosios teisės - ar ta nebus panašus veiksmas, tai ką dabar kaimynystėje praktikuoja ypač diktatorius A. Lukašenka?**

-190,5-

Todėl tuo pačiu kiek [kitokią studiją išsiunčiau ir Teisingumo ministrei](#), atskleisdamas veikas, neatitinkančias istorijos mokslui.

[189 pav.:](#) pirmas iš kairės buvęs Baltarusijos vidaus reikalų ministras generolas Zacharčenko, kuris atsisakė pažeidinėti konstituciją ir todėl dingo be žinios bei tapo nužudytu. Galima [pasididinti](#).

Pastarasis, kaip tik, tik administratoriškai, ignoruodamas Baudžiamąją ir Civilinę teisę, pradėjo Baltarusijoje atlikinėti savivales. Joms pasipriešino Vidaus reikalų ministras generolas [Jurijus Nikolajevičius Zacharenko](#), kuris, nors, ir būdamas A. Lukašenkos politiniu bendražygiu, bet [konstituciją pažeidinėti atsisakė](#) - atsisakė net reikalaujamus mirties nuosprendžius be teismo vykdyti. Todėl J. N. Zacharenko 1999 m. gegužės 07 d. dingo be žinios ir tik po 20-ties metų šio generolo dukra Elena Zacharenko 2020-02-07 laikraščio „Neue Ciurker Zeitung“ redakcijoje [susitiko su jos tėvo pagrobimo-nužudymo gaujos dalyviu](#) Rane Garavskiu. Jis nurodė, kokioje uždaroje karinėje teritorijoje pakasė Elenos tėvą

Ši Baltarusijos pavyzdį pateikiu todėl, kad ignoruojant teisės mokslo pagrindus, galima nesunkiai nusiristi iki Rytų kaimynų lygio ir dar todėl, kad J. Krikštaponis kaltinamas „buvimu Baltarusijoje“, apie kurią artimieji nieko neminėjo. Todėl save gerbiančioms istorikams būtina buvo nuodugniau tirti Didvyrio biografiją. Todėl pranešėjo Mindaugo Pociaus „teisininko“ paminėjimas ar nesigavo švelnus konferencijos dalyvių ir jos klausytojų, bei žurnalo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA skaitytojų apgaudinėjimas? Juolab, [internete D. Glodenis dar labai kritikuojamas dėl ...](#) ar ne dėl „sektantiško?“ požiūrio religijoje?

Tačiau, manau, **religija ir istorijos mokslas nieko bendro negali turėti.** Todėl nerimą kelia Donato Glodenio kuriama kažkokia „J. Krikštaponio kaltės“ sekta, kurioje atmetami bet kokie archyvuose esantys dokumentai, bylojantys kai ką kitą - apie juos ne tik nediskutuojama, buvo, bet ir imtasi buvo ne civilizuotų represijų, kurias patyriau Donato Glodenio moderuojamoje F.b. socialinio tinklo grupėje. Juolab, šis Teisingumo ministerijos darbuotojas bandė populiarinti proputiniškosios propagandos skandalingą žmogaus teisių Amnesty International organizaciją ir jo temoje įvyko, galimai, kažkokia EILINĖ Kibernetinė ataka su komentaru ištrynimu ir manęs užblokavimu, kai paaiškinau net GYNYBOS būtinumą karinėms struktūroms naudotis visuomeniniais pastatais, kaip geriausiai įrengtais apsaugai nuo sprogimų, turinčius puikius rūsius slėptuvėms bei puikią kovotojams relaksacijos vietą po mūsų jų pamainų keitime. Todėl arba Rusijos propagandiniam Kibernetiniam veikimui, arba, galimai, Teisingumo ministerijos ciniškam prieš UkraJinos gynybą nusistatymui išsiaiškinti, pateikiu dėl [Amnesty International vykdytos diskusijos analizę](#). O, kadangi, ruošiantis ir Lietuvoje tokiems pat gynyboms veiksams, jei Lietuva būtų užpulta, tai pats laikas pradėti aiškintis, ar Teisingumo ministerijos šis darbuotojas netrukdytų gynybos veiksams, teikdamas rusiškosios propagandos trafaretus ir ar ne vys karines struktūras iš miesto į užmiestį, kad priešas laisvai galėtų įžengti į miestą ir savivaldybėse kelti pergalių vėliavas? Todėl teko su šia analize informuoti Teisingumo ministrę, pabrėžiant ir šios studijos visą esmę.

10-toji tema: **ODIOZINĖ M. KAČIULIO
FIGŪRA, LEMIANTI J.
KRIKŠTAPONIO ATMINČIAI**

Kadangi man teko tarnauti šalia Mordovijos lagerių, tai tų kalinių laikymo psichologinius momentus esu ten girdėjęs ir todėl toliau galiu komentuoti ten vykusio labai keistus minėto M. Kačiulio parodymus Javos lagerių gyvenvietėje parodytus, kuriais jis neigė bet kokiose žudynėse dalyvavęs ir jų nebuvo jokių matęs. Manychiau, kad tokiam jo prisipažinimui apie keistus įrašus protokole, kurio jis net nerodė, įtaką turėjo turėti tuometinis chruščiovinis Atsilimas, ir pačių kalinių naudojimas tų lagerių įkurtose įmonėse, kaip pigia darbo jėga, planų vykdyme. Todėl kaliniai galėjo būti drąsesni parodymuose ir nebijoti fizinio poveikio laike tardymų, kuris tuo metu jau turėjo būti ir uždraustu, ir pati lagerio vadovybė turėjo būti suinteresuota palaikyti gerus santykius su kaliniais, kad jie gerai dirbtų ir „komunizmo statybos“ planus viršytų, apie kuriuos dabartinei karta sunku suvokti.

Juolab jis ir dar vienas ... tame lageryje demaskavo neteisingai užrašytus parodymus, įrodydami, kad sovietinių tardytojų protokoluose gali būti ir nesąmonių prirašyta. Todėl jau pagal M. Kačiulio 1961 m. parodymus, o po 20-ties metų tolimesnius jo „Rudensko žudynių parodymus“, pagal kuriuos priimtas šalinti Didvyriui sprendimas, toks N. Kačiulio „parodymas“ turėtų istorikų būti vertintinu kaip nepatikimas, nes jis ankstesniame tardyme ne tik neigė buvimą žudynėse, bet ir pagal visas jo pateiktas aplinkybes 1961-tų metų tardyme ir net po 20-ties metų jau apklausose pateiktose apie važiavimą į Minską antruoju reisui, ten, jis turėjo būti jau gerokai po spalio 10-11 d. d. Rudenske įvykusių žudynių. Juolab, M. Kačiulis tame Javos lageryje buvo pažymėjęs, kad jam nuvykus į Minską, buvo vykdoma sovietinių partizanų pakorimo vieša egzekucija. O ši egzekucija istorijoje yra garsi ir žinoma kaip spalio 24-tosios egzekucija, net dviem savaitėms parėjus po Rudenske žudynių. Kaip matome, Javos lageryje M. Kačiulis rodė, kad antruoju reisui išvyko po 5-ių dienų, tai jau po garsaus Nr.42 įsakymo, rašyto spalio 6 dieną, tai jau gaunasi spalio 11 dieną, kaip ir atvykus į Minską jau po žudynių vakare. Todėl labai keistai M. Kačiulis po 20 metų dar labiau padidina tarpą iki 8-ių dienų. Todėl susidaro vaizdas, kad **M. Kačiulis, galima, nebuvo Rudenske, jis kaip ir nenori ten liudyti, bet, matyt, yra verčiamas per prievartą liudyti už iš lagerio anksčiau laiko išleidimą, ką ir įtarė JAV gynėja N. Grybauskaitė**. Todėl M. KAČIULIS PADIDINA DIENŲ SKAIČIŲ, KAD ĮDĖMUS SPECIALISTAI PAMATYTŲ NEATITIKIMĄ. Juolab, Javose tardymo net M. Kačiulis minėjo, jog atvykus į Minską, paminėjo tuo metu apie pakartus partizanus viešai, kur tokia egzekucija žinoma spalio 23 d., kas visiškai netelpa apie „M. Kačiulį Rudenske“.

Dar svarbiau, jog **M. KAČIULIS MINĖJO, JOG KAREIVIAI VAŽIUODAVO ŠAUDYTI ŽYDŲ, BET KUR VAŽIUODAVO - JIS NEŽINO, NES NIEKAD TEN NEVAŽIAVO** - tai tokie [1961 m. liudijimo duomenys](#) vienintelio „liudininko“, pagal kurį nuimamas paminklas J. Krikštaponiui.

Net pagal psichologinius dėsnius nenatūralu, kad liudininkui labiau įsimintina egzekucija, kurios jis ne matė, ir būtų praleidęs jam matytas masines žydų gyventojų žudynes, kai prieš kiekvieną tardymą apklausiamieji supažindinami apie atsakomybę už parodymų nuslėpimą.

Todėl šokiruoja dar po 20-ties „prisiminimas“ tų žudynių, kurios buvo tardyme nuslėptos ir už tai neiškelta jokia baudžiamoji atsakomybė.

Be to, M Kačiulio „parodymas?“ apie Rudensko žudynėse įtartinas jau vien tuo, kad jis epizode mini irgi tokį patį jaunąjį karį, kaip ir jis pats, - tai Grigonį, su kuriuo, neva., atsisakė žudyti.

Tačiau pats ... Grigonis toje pačioje tarptautinėje apklausoje net nemini Rudensko įvykio - jis mini kitas žudynes. O tai jau nenatūralu. Ir, akivaizdu, kad dėl šio neatitikimo M. Kačiulis gali būti prokuratūros pakoreguotas ir per jau minėtą 1982-08-16 tarptautinę apklausą, kurioje minėdamas tą patį „atsisakymo žudyti su Krištaponiu“ epizodą, jau nemini Grigonio, bet minį kažkokį jaunąjį karį, su kuriuo, neva, atsisakė žudyti.

Todėl akivaizdus prokuratūros koregavimo braižas labai ryškiai matosi, palyginus skirtingas apklausas. Juolab dviem metais ankstesnėje 1980 m. apklausoje, minėdamas Grigonį ir Krištaponį, kažkodėl įterpė, kad jų, neva, likimus nežino. Juolab, tas įterpimas atliktas protokole skliausteliuose ir kaip tai tuos skliausteliuose įterpimą galima pavaizduoti šnekamojoje kalboje - visai ne aišku, kai į protokolą užrašomi tik parodymų žodžiai? Neaišku, ir kam buvo reikalinga ta skliausteliuose paminėta pastaba, kai prokuratūrai turėjo būti žinomas J. Krištaponio likimas ir likimas paties ... Grigonio, kuris čia pat kitose apklausose buvo apklausiamas.

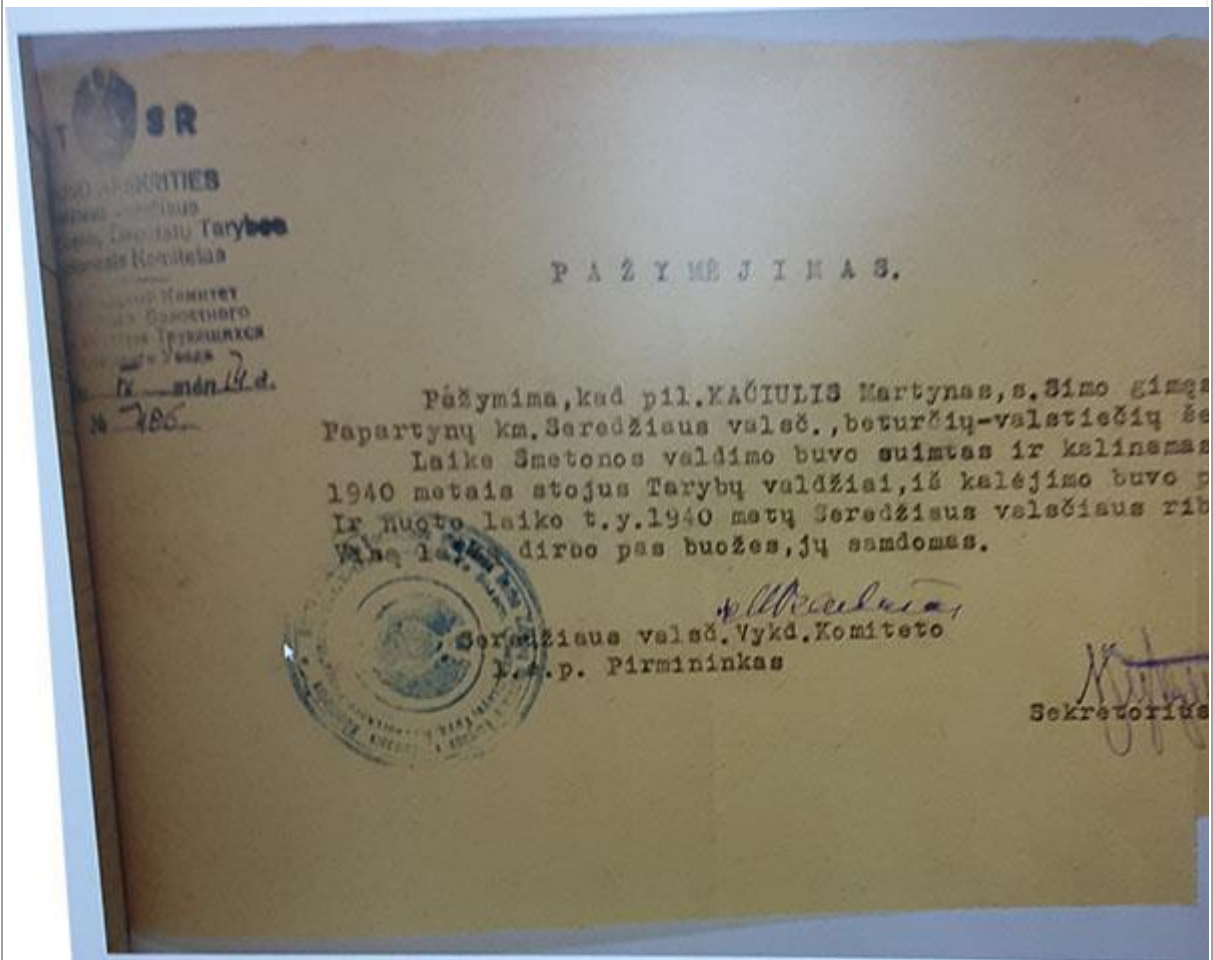
Dar syki šokiruoja su tuo Grigoniui visiškai neatitikimas, kai jau tarptautinėje apklausoje M. Kačiulis pripažino gerai žinąs Grigonį, gyvenantį Kaune, kuris, paaiškėjo, dar 1940-aisiais buvęs komjaunuoliu.

Labai iškaltina toji tarptautinė apklausa, iš matomų stenogramos „vaizdelių“, kurių istorikai greičiausiai, nematė - nestudijavo, yra epizodai, kai iš JAV J. Juodžio gynėja N. Grybauskaitė, pradėjo įdomiai klausinėti M. Kačiulį, jį demaskuodama, kaip filmuotą kinostudijoje ir įtardama, sudarius su prokuratūra sutartį, kad būtų profesionalus liudininkas, jau keliose bylose liudijęs ir todėl iš lagerio ankščiau išleistu, jam sumažinus bausmę.

Tas M. Kačiulio paleidimas iš minėto JAVS lagerio yra gana keistas, kai jis turėjo ir pražangų.

O pati M. Kačiulio odiozinė figūra labai iškaltina, kai jis, sūnus „...Simo gimęs 1912 m. Papartynų km. Seredžiaus valsč., beturčių-valstiečių šeimoje ..., visą laiką dirbo pas buožes, jų samdomas ... Laike Smetonos valdymo buvo suimtas ir kalinamas kalėjime. 1940 metais stojus Tarybų valdžiai, iš kalėjimo buvo paleistas. ...“- apie tai rašė Seredžiaus valsčiaus Vykd. Komiteto pažymėjimas Nr. 486 IX mėn. 14 d., bet metų neįskaitomų stalinistinių, greičiausiai iki 1950 m. birželio 20 d., kai teritorija buvo priskirta Vilkijos rajonui kalinamas (reikia aiškintis, ar kaip kriminalinis, ar politinis?), bet sovietinės okupacijos dėka išleidžiamas iš kalėjimo ir dirba Raudonosios armijos karinių bazių statyboje. O antrosios sovietinės okupacijos metu,

kariauja už sovietus, eidamas iki Berlyno ir apdovanojamas medaliu „Už pergalę!“,

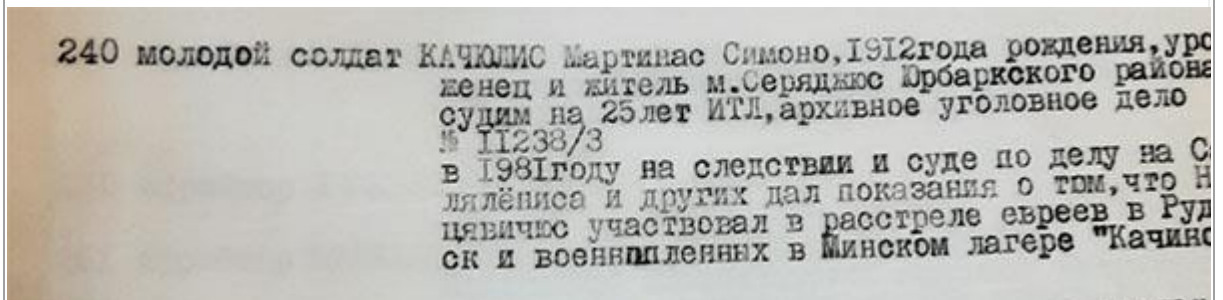
190 pav.:

Кроме положительного КАЧУЛИС имел случаи в 1958 году вел себя отрицательно особенно в быту и проводимых политических занятиях, за что наказывался в административном порядке. В 1959г. имел два случая отрыва от работы, за что также наказывался.

191 pav.: ištrauka iš Mariaus Kačiulio charakteristikos Javos lageryje iš 1963 m. teismo posėdžio, apie NEIGIAMAS SAVYBES, kaip 1958 m. save vedė ypatingai neigiamai buityje ir vestuose politiniuose užsiėmimuose, už ką administracijos buvo baudžiamas. 1959 turėjo atsisakymą nuo darbo, už ką irgi buvo baudžiamas. Todėl **UŽ TOKIUS NUSIŽENGIMU BAUSMĖS LAIKO SUMAŽINIMAS BYLOJA** apie specialiuosius „nuopelnus“ ir taip vadinamas „nepaklusnumas“ gali būti KGB numatytas provokacijoms numatyti. Todėl šokiruoja, kad istorikai pasitikėjo tokios asmenybės „liudijimais“.

192 pav.: po aukščiau išvardintų M. Kačiulio neigiamų savybių, toliau keistai rašoma, jog, neva, „sąžiningai atsineš į darbą ir 1962 metais nuobaudos nuimtos, dirbo staliumi. dienos normas įvykdydavo 120-130 %, dalyvavo meninėje saviveikloje, yra VIDAUŠ TVARKOS SEKCIJOs NARYS, aktyviai dalyvauja diskusijose“ ir dėl to sumažinamas baudimo terminas.

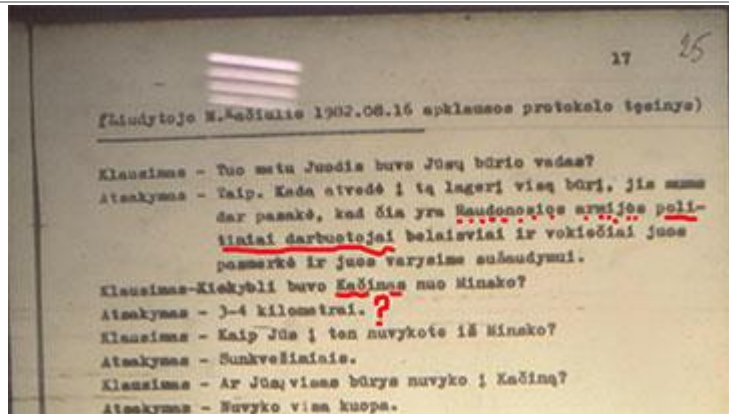
193 pav.: pagrindiniai Mariaus Kačiulio duomenys pagal SIGNATŪRĄ Ypatingajame archyve: **LYA, f-K, ap-2, b77-8** psl. paimti iš garsaus A. Impulevičiaus 1941-10-06 įsakymo Nr. 42 dėl išvykos į Minską, KGB-istų sudaryto apie 1981-1982 m., greičiausiai, skirtai Tarptautinei apklausai. Pažymėtina, kad M. Kačiulio dalyvavimas „Rudenske žydų šaudyme“ įrašytas po 1980 m. apklausos, kurioje jis „liudijo J. Krikštaponį“ ir kitus, ir greičiausiai, tas įrašas pateiktas tik dėl proformos, nes jo 1948 m. nuteisimo byloje Rudensko miesto nėra ir pagal Rudenske žudynių datą, M. Kačiulis išvykę į Minską antruoju reisų po 8-ių dienų nuo spalio 5-os dienos pirmojo reisų išvykimo, gaunasi, kad jis turėjo atvykti į Minską jau po žudynių. **Šokiruoja tai, kad ŠIO LABAI SVARBAUS IR NET SVARBIAUSIO SĄRAŠO NEMATĖ M. POCIUS**, klausimas, ar A. Rukšėnas jį gerai studijavo, nes nepastebėjo M. Pocius klaidos, kai M. Pocius M. KAČIULĮ PAVERTĖS Į KARININKĄ, kai prie jo pavardės aiškiausiai yra parašyta, jog jis jaunas karys. Tai, galima spėti, kad M. Pocius, arba nemoka rusų kalbos, arba visai to sąrašo nematė nei rusų nei A. Impulevičiaus įsakymo **lietuvių kalba**. Tuo labiau, rašoma, kad M. Kačiulis dėl kažkokios "belaisvių Kačino stovyklos", labai didelė abejonė, ar ten galėjo būti, apamai būti kokia nors stovykla? Apie ją internete jokių žinių.

Koncentracijos stovyklos pavadinimo aš nežinau. Šis stovykla buvo 6-8 kilometrų atstumu nuo Minsko. Netoli nuo stovyklos buvo geležinkelis. Apie šaudymo aplinkybes aš pasakosiu žemiau.

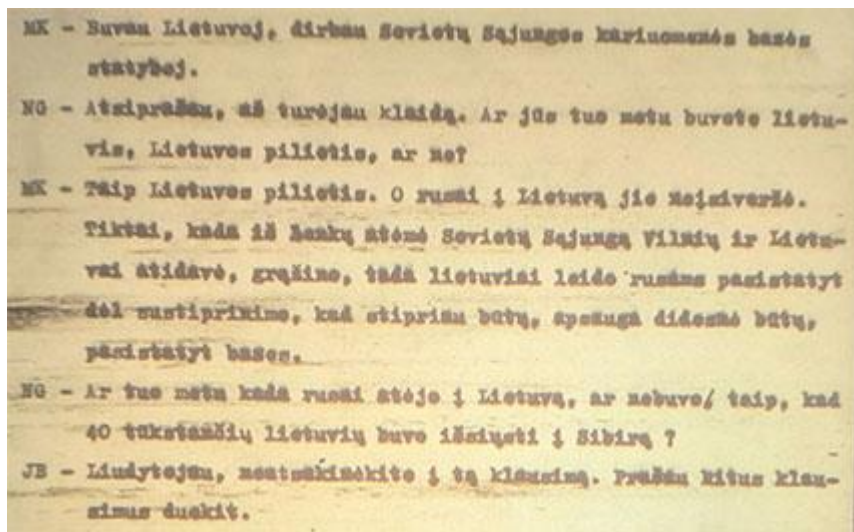
194 pav.: čia iš 1948-08-26 Kaune M. Kačiulio tardymo protokolo esančiame (saugomame) **fonde K-1-4738386-299**, iš kurio labai aišku, kad šalia geležinkelis, labai panašu į Masiukovščinoje Miško stovyklą (geležinkeliukas-siaurukas galėjo būti ir Šiaurinėje Minsko dalyje netoli Pškino kareivinių ir Prodos), tačiau atkreiptinas dėmesys į KONCENTRACIJOS STOVYKLĄ, o ne karo belaisvių stovyklą, ką Koncentracijos stovyklomis vadinamos yra tik civilių asmenų koncentracijos. Tuo labiau, kad M. Kačiukis pasakojo apie naikinamus žydus (tarybinius piliečius), o po 30 metų jam žydai pavirto į „karo belaisvius“, juolab, ta Koncentracijos stovykla galėjo būti į pietus nuo Minsko garsiausioje žydų naikinimo vietoje, kurioje taip pat geležinkelis buvo. Todėl, vėl nieko neaišku. - panašiausia, kad M. Kačiulis per prievartą „liudija“, kur jis būti negalėjo. Dar svarbiau, kad jis KONCENTRACIJOS STOVYKLOS PAVADINIMO NEŽINOJO, o po 30 metų „sužinojo“ ir tai matome žemiau. Tik iš ko sužinojo?

Į Minsko priemiestį Kačinas esanti 2-3 kilometrų atstumu nuo Minsko. sunkvežimiais nuvažiavo mūsų 2-os kuopos trys būriai išvažiuodami iš kareivinių rytą. Išsilaipinome prie Tarybinės mijos karių-belaisvių stovyklos vartų. Į stovyklos teritoriją įėjome riknuotėje. Kada sustojome, kuopos karininkai susirinko atokiau ir kartu su vokiečiais-hitlerininkų kariškiais ką tai rėsi. Po to 1-as ir 2-as mūsų kuopos būriai nužugyavo kur ta tolyn į stovyklos teritoriją. Mūsų būrio kareiviams leitenantas Juodis pasiškino, kad bus šaudomi belaisviai - Tarybinės Armijos politiniai vadovai, kuriuos hitlerininkai pasmerkė ir kad mūsų uždevinys pasmerktuosius nuvesti į šaudymo vietą. Iš stovyklos

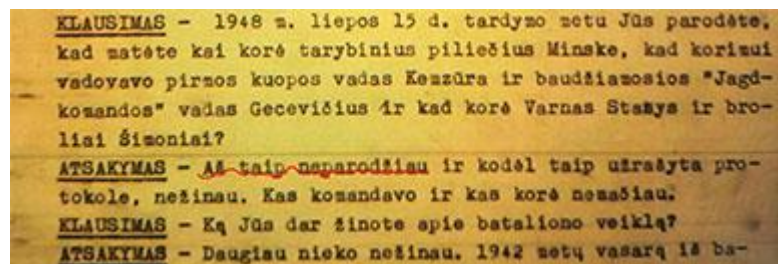
195 pav.: iš 80-tųjų metų apklausos, M. Kačiulio paistymas, kelis kartus sumažinus atstumą į Kačino gyvenvietę, kai, tai gali būti greičiau Masiukovščinoje Miško stovykla, dvigubai toliau, nei nurodė, o Kačino dar toliau tiek pat. **Skandalingas M. Kačiulio parodymas apie naikinamus "polit vadovus?", kai jis po karo rodė žudomus žydus, o po 30 metų pavirsta žydai į "karo belaisvius?", kai 1961 m. Javos lageryje per tardymą M. Kačiulis neigė bet kokią buvimą žuidynėse. Toks kardinalus parodymų pokytis gali vykti tik pagal kažkokį politinį užsakymą!?** Tuo labiau, kad karo belaisvių FILTRACIJA (valymas nuo komunistų-politrukų ir nuo išsimokslinusių žydų buvo) liepos mėnesį Drožų kaimo apylinkėse iki 10-20 tūkst. aukų, kai dar Lietuvoje to bataliono kūrimosi stadija buvo.) Todėl labai abejotinas šis įvykis apie "politvadovus?"

[196 pav.](#): o čia jau vėlesnėje po - 2-jų metų Tarptautinėje apklausoje, kurioje M. Kačiulis pabrėžė, kad VYKO VISA KUOPA.

[197 pav.](#): įrodymas, kad M. Kačiulis dirbo sovietų kariuomenės bazės statyboje, kai buvo sovietų išleistas iš kalėjimo. Tai iš STENOGRAMOS, ISTORIKŲ NESTUDIJUOTOS, gynėjos iš JAV N. Grybauskaitė klausimų 41mo lapo, paklausus apie 40 tūkstančių lietuvių ištremtų į Sibirą, prokuroro padėjėjas **Eugenijus Bakučionis (EB)** uždraudžia M. Kačiuliui į tą klausimą atsakinėti.

[198 pav.](#): o čia 1961-09-05 Javos lageryje M. Kačiulio paneigimas - NKVD "tardymų" demaskavimas.

- 3 -

115

Atvykus į Minską, aš buvau paskirtas radijo stoties apsaugai. Kiti bataliono kareiviai vasuodavo šaudyti žydų, bet kur aš nežinau, nes man nei karto važiuoti neteko.

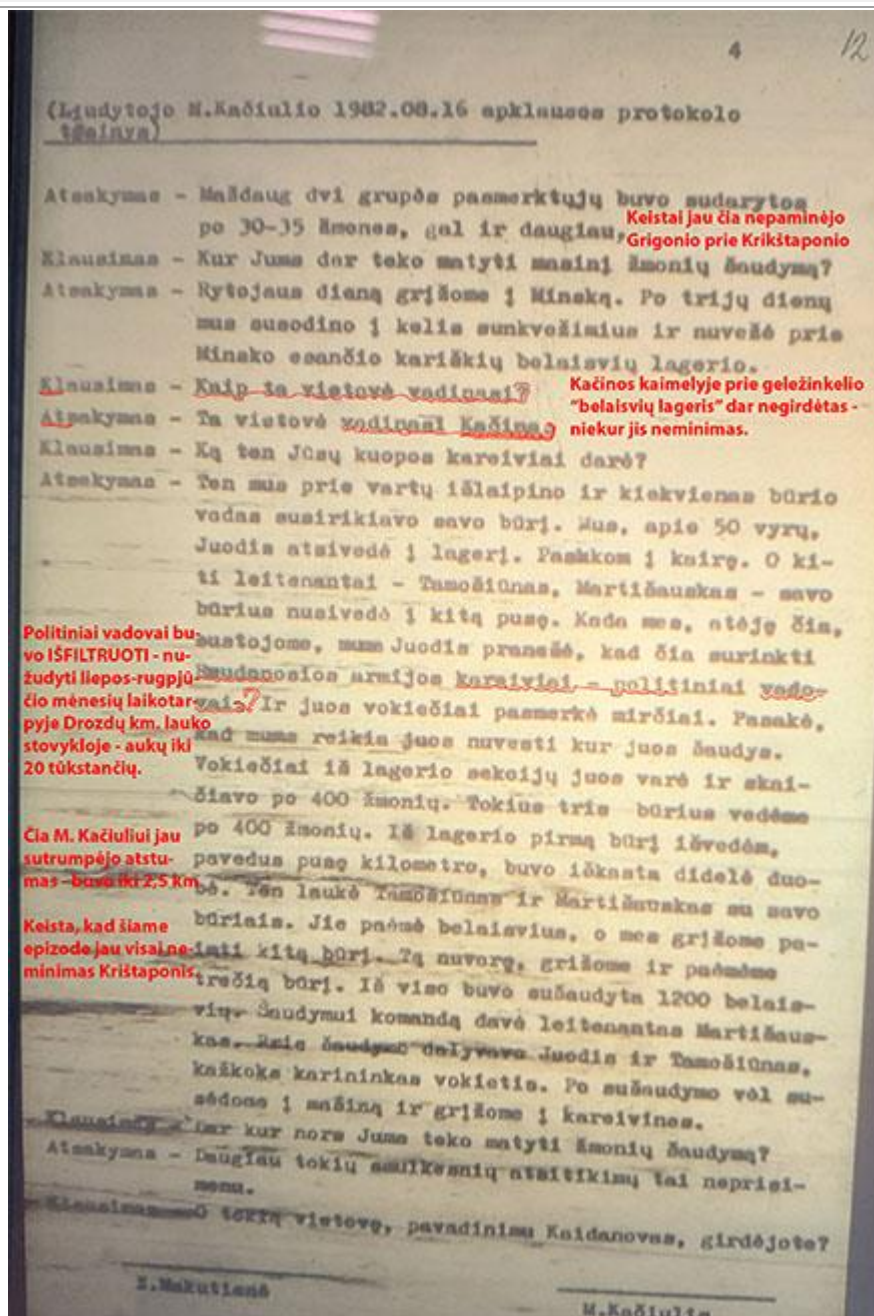
KLAUSIMAS - 1948 m. liepos mėn. 16 d. tardymo metu parodėte, kad Jūs dalyvavote prie žydų šaudymo Klecke?

ATSAKYMAS - Aš Klecke nebuvau ir kodėl taip užrašyta protokole nežinau. Aš taip parodyti negalėjau.

KLAUSIMAS - 1948 m. rugpjūčio 26 d. parodėte, kad dalyvavote tarybinių piliečių šaudyme prie Minsko ir parodėte, kad Mineikis Antanas tuomet sušė tarybinius piliečius šautuvo būrie, kad net ji nulušo?

ATSAKYMAS - Prie Minsko tarybinių piliečių šaudyme nedalyvavau ir apie Mineikį nieko nepasakojau. Kodėl taip užrašyta nežinau.

[199 pav.](#): o čia galutinai **M. KAČIULIS DEMASKUOJA 1948 m. tardytojų melą**

200 pav.: kaip matome, šiame karo belaisvių naikinimo epizode jau nėra J. Krikštaponio - jo nemini niekas, bet ir nemini net pats M. Kačiulis, nežiūrint tai, kad „Juozas“ Rutkauskas J. Krikštaponį. Todėl, akivaizdu, kad jei jis ten būtų buvęs, tai daug kas jį būtų minėję, o NEATITIKIMAI DĖL J. KRIKŠTAPONIO VIENAS KITĄ NEIGIA - naikina ne tikslų „liudijimą“, greičiausiai, apsirikus, sumaišius abiems pavardes, ką M. Kačiulis tai ir pripažino. mini

Klausimas - Trumpai išvardinkite vietas, kur Jums teko matyti masines žmonių šudynes, kur dalyvavo Jūsų bataliono kareiviai, Jūsų būrys, vadovaujamas leitenanto Juodžio?

Atsakymas - Kada nuvykome į Minską, tai už paros laiko mus išvedė į geležinkelio stotį, susodino į prekišnius vagonus ir važiavome. Nuvažiavome iki geležinkelio stoties ir miestelio Rudenakas.

[201 pav.](#): kažkaip niekam neužkliuvo aritmetikos neatitikimai

Tai, prašome „pasigrožėti“ M. Kačiulio „liudijimų?“ palyginimais:

Kačiulis-1948 Koncentracijos stovyklos pavadinimo aš nežinau. stovykla buvo 6-8 kilometrų atstume nuo Minsko. Netoliese stovyklos buvo geležinkelis. Apie šaudymo aplinkybes pasakosiu žemiau. **Po 32-jų metų sumažino atstumą ir „prisiminė“ konc. pavadinimą:**

Kačiulis-1980 Į Minsko priemiestį Kačią, esantį 2-3 kilometrų atstumu nuo Minsko, sunkvežimiais nuvažiavo mūsų 2-os kuopos trys būriai. Išvažiavome iš kareivinių rytą. Išsilaipinome prie Tarybinių karių-belaševių stovyklos vartų. Į stovyklos teritoriją įėjome rikiuotėje. Kada sustojome, kuopos karininkai susirinko atokiau ir kartu su vokiečiais-hitlerininkų kariškiais kalbėjosi. Po to 1-as ir 2-as mūsų kuopos būriai nužūgiavo kuo tolyn į stovyklos teritoriją. Mūsų būrio kareiviams leitenantas Juodis paaiškino, kad bus šaudomi belaisviai - Tarybinių politiniai vadovai, kuriuos hitlerininkai pasmerkė ir kad uždevinys pasmerktuosius nuvesti į šaudymo vietą. Iš stovyklos

[202 pav.](#):

..... **Kažinilis-1948:**

KLAUSIMAS: Išvardinkite vienus 12 batalijono dalyvius, dalyvavo masiniame tarybinių piliečių suša

7-8 kilometrų atstume nuo Minsko koncentracijos stovy

ATSAKYMAS: Aš galiu pasakyti, kad šioje baudžiamojoje docijoje, tarybinių piliečių šaudyme konce

stovykloje, dalyvavo beveik visi aptros kuopos dalyvi

personaliai išvardinti negalima, kad ką nors neapkalbėt

kad buvo vienas dalyvis, kurį aš gerai prisimenu, tai Antanas, 28-30 metų amžius, iš Mažeikių apskrities,

atvarėme į sušaudymo vietą trečią grupę areštuotą, pa pradėjo šaukti "Ura " ir pradėjo bėgti į įvairias pu

pradėjome į juos šaudyti ir gaudėme. MINEIKIS bėganči

šautuvo buože, kaž net šautuvo buože nulužo. Šis fakt

gerai pasiliko atmintyje.

.....
- 3 -

Kažinilis-1961 Javos lageryje:

Atvykus į Minską, aš buvau paskirtas radijo st

apsaugai. Kiti bataliono kareiviai važiuodavo šaudyti

bet kur aš nežinau, nes man nei karto važiuoti neteko.

KLAUSIMAS - 1948 m. liepos mėn. 16 d. tardymo metu pa

kad Jūs dalyvavote prie žydų šaudymo Klecke?

ATSAKYMAS - Aš Klecke nebuvo ir kodėl taip užrašyta

kole nežinau. Aš taip parodyti negalėjau.

KLAUSIMAS - 1948 m. rugpjūčio 26 d. parodėte, kad daly

te tarybinių piliečių šaudyme prie Minsko ir parodėte,

Mineikis Antanas tuomet mūsų tarybinius piliečius šaut

ie, kad net ji nulužo?

ATSAKYMAS - Prie Minsko tarybinių piliečių šaudyme ne

vau ir apie Mineikį nieko nepasakojau. Kodėl taip užra

nežinau.

113

NUORASAS

TARDYMO PROTOKOLAS

Mordovijos ATSR, Zubovo-Poliansko
rajono Javos gyvenvietė,

1961 m. rugsėjo 3 d.

- 2 -

114

leitenantas Juodis, vardo nežinau. Kokiame skyriuje buvau, neprisimenu, bet skyrininku buvo jaunpuskarininkis Gulbinas Adomas. Antroji kuopa, o taip pat ir pirmoji kuopa disloka- vosi Miškų gatvėje. Kas buvo pirmos kuopos vadu neprisimenu.

2

10

(Liudytoja M. Kačiulis 1982.08.16 apklausos protokolo
tesinys)

Klausimas - Tarnaudamas tame batalione Jūs pažinojote asmenį pavarde Juodis?

Atsakymas - Taip. Pažinojau aš jį. Jis buvo mano būrio vadas, leitenantas.

Klausimas - Pamenate jo vardą?

Atsakymas - Jurgis. Juodis buvo pavardė.

[294 pav.:](#)

T A R D Y M O P R O T O K O L A S

Mordovijos ATSR, Zubovo-Poliansko
rajono Javos gyvenvietė,

1961 m. rugsėjo 3 d.

- 3 -

115

Atvykus į Minską, aš buvau paskirtas radijo stoties
apsaugai. Kiti bataliono kareiviai važiuodavo šaudyti žydą,
bet kur aš nežinau, nes man nei karto važiuoti neteko.

2

10

(Liudytojas M. Kačiulis 1982.08.16 apklausos protokolo
tesinys)

Klausimas - Kada Jūs tarnavote batalione, Jums teko matyti
bataliono kareivių vykdomas masines žudynes?

Atsakymas - Taip, teko matyti. Ir leitenantui Juodžiui vado-
vaujant.

[205 pav.:](#)

69

- 3 -

(liudytojo M. Kačiulio 80.07.14 apklausos protokolo tęsinys)

stokiau, apsupę tas švyrdubės, po kurio laiko, matyti, kas tai
 (są)ka sandyti suvartus švyrdubėse žmones, nes kuopos vadas
 leitenantas Krikštoponis (koks jo likimas - nežinau), pradėjo va-
 ryti kareivius prie švyrdubių šaudymui. Jis tada man ir karta
 buvusiam mūsų bario kareiviui Grigonui? (koks jo likimas - neži-
 nau?) liepė eiti šaudyti pasmerktuosius. O kada mes pareiškėme,
 kad i žmones šaudyti negalime, Krikštoponis liepė mums duobių
 pasitraukti toliau, kad mūsų pačių kas netyčia nenušautų. Po to
 NG. - Tai reiškia, kad jūs žinote viską apie kiekvieną iš šitų pami-
 nėtų žmonių ir apie tai kas jiems nutiko.

MK. - Ne visus žinau. Daugumas, kašis tai žinau, Kauno gyvena; Migo-
nis; Grigonis. O 1980-07-14 apklausoje M. Kačiulis teigė, jog, neva,
 Grigonio "nežino" likimo.

NG. - Ir jie laisvai vaikšto?

MK. - Jų tikslų adresų nežinau. Jie laisvi. Jie bausmės iki atli-
 kų. Grigonis su manim vienoje byloje buvo. Mes kartu buvome
 teisti.

[206 pav.:](#)

- 3 -

(liudytojo M. Kačiulio 80.07.14 apklausos protokolo tęsinys)

Rudenske

atokiau, apsaugą tas švyrdubos. Po kurio laiko, mstyti, (nau?) liepė eiti šaudyti suvartus švyrdubose žmones, nes kuopos v leitenantas Krikštaponis (koks jo likimas - nežinau), pr ryti kareivius prie švyrdubių šaudymui. Jis tada man ir buvusiam mūsų bario kareiviui Grigonui? (koks jo likimas nau?) liepė eiti šaudyti pasmerktuosius. O kada mes parei kad i žmones šaudyti negalime. Krikštaponis liepė nuo du pasitraukti toliau, kad mūsų pačių kas netyčia nenušautų

- 2 -

(liud. J. Grigonio 1980.06.04 apklausos protokolo tęsinys)

operacijose dalyvaui neteko.

Visai kitaip, nei M. Kačiulis

1941 m. rudenį batalijonas iš Kauno išvyko į Minską, k kavosi kareivinėse. Būdami Minske, ėjome įvairias saugybas : Minsko mieste, bei išvykdomose saugoti įvairius objektus už Teko dalyvaui operacijose prieš tarybinius partizanus. Būr vavo leitenantas Juodis. Vieną kartą dalyvavau, kada būvali kareiviai Slucke šaudė žydų taunynėse žmones. Tai buvo 1941 : I Minsko į Slucką vokiečiai viena batalijoną suukvežinėsi

[207 pav.:](#)

NG - Ašid. Ar jūs atlikote baumą vienas 15-ka metų?

MX - Devanajo dalį.

NG - Kodėl jums buvo devanota, ar todėl, kad jūs liudijote prieš kitus?

MX - Todėl, kad aš atlikdamas baumą stengiausi dirbt, buvau sąj- ningas darbininkas. Ir už tai man užskaitydavo man dalį baumės mės.

NG - Ar buvo tarp prokuratūros ir jūsų pasirašyti kažkokie tai suri tariniai, kad jūs būsite atleistas anksčiau nuo baumės jeigu liudysite tokio tipo bylose?

MX - Ne.

JE - Ponele Grybauskaitė, aš dar kartą norėčiau paprašyti jami
JBakučinis-prok...
Čia jau ne Juodis bylos eina.

[208 pav.:](#)

MK - Aš dirbu po manus, pensininkas, pensiją gaunu. valstybinę ir.
 JB - Minutėlę. Aš panelei Grybauskaitėi norėčiau priminti, kad mes
 čia susirinkome ne apie liudytojo sveikatą turbūt tairantis,
 bet konkrečiai byla, konkretaus asmens. Galbūt būtų gerai, kad
 aršiau reikalo, gerai? Prašom toliau.

[209 pav.:](#)

edb.archyvai.lt/pagrindas/persons/unilist/1291345

išsiųsti Duomenų bazės EAIS - Prisijung... Naujas skirtukas LCVA - Person L...

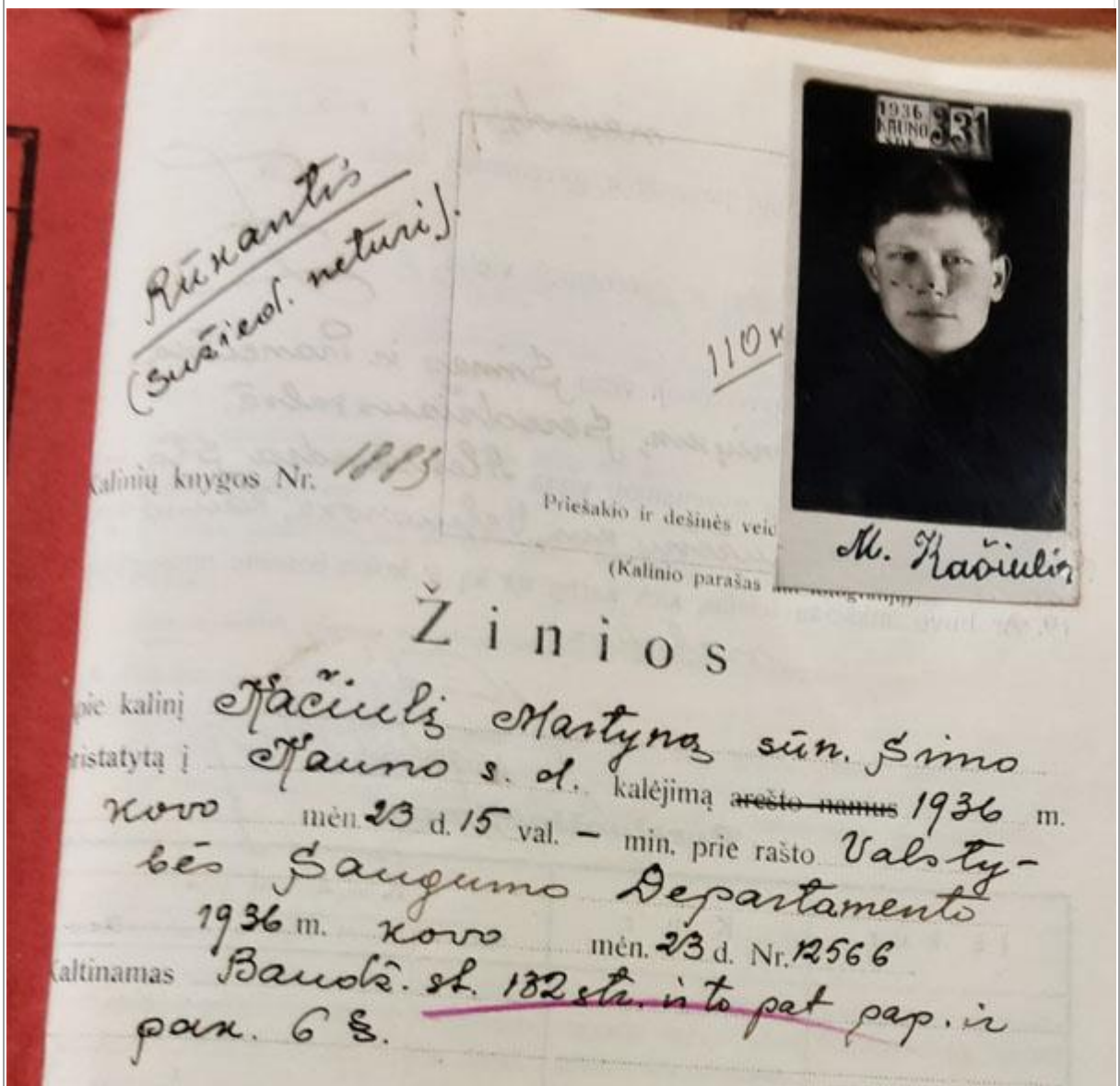
Asmenų sąrašas

Pavardė, vardas	Gimimo data	Gyvenamoji vieta	Fondas/Apyrašas/Byla/Lapai	Tema	Vieta	Pastabos
Kačiulis Martynas		Kauno aps. Vilkijos vls.	402 / 1 vidaus pasių sk / 52 / 15	PASO IŠDAVIMAS	LIETUVA	1931-04
Kačiulis Martynas			507 / 1 / 368 /			
Kačiulis Martynas			507 / 1 / 369 /			
Kačiulis Martynas			R-1444 / 1 / 3 / 133	POLICININKAS		
Kačiulis Martynas			R-1444 / 1 / 1 / 42	POLICININKAS		
Kačiulis Martynas			R-1444 / 1 / 3 / 115	POLICININKAS		
Kačiulis Martynas			R-1444 / 2 / 1a / 89	POLICININKAS		
Kačiulis Martynas			R-1444 / 1 / 3 / 115,133,161,323	POLICININKAS	MINSKAS	
Kačiulis Martynas			491 / 1 / 5672 / 84	KALINIMAS	KAUNAS	
Kačiulis Martynas			491 / 1 / 3618 / 4	KALINIMAS	KAUNAS	
Kačiulis Martynas Semo	1912		378 / 12 / 183 / 15	ĮTARIAMAS KOMUNISTINĖ VEIKLA		gim. Seredžiaus m., Kaun aps.
Kačiulis Martynas Semo	1912		438 / 1 / 1454 / 4,8			gim. Seredžiaus m., Kaun aps.
Kačiulis Martynas Semo	1912		491 / 1 / 3531 / 85	KALINIMAS	KAUNAS	
Kačiulis Martynas Semo	1912		491 / 1 / 8407 /	KALINIMAS	KAUNAS	gim. Seredžiaus m., Kaun aps.

[210 pav.:](#) M. Kačiulio bylos atsakomybės už komunistinę veiklą

[211 pav.:](#)

[212 pav.:](#)

11-toji tema: **Ar ne dokumentų archyve studijavimo ignoravimo dėka pasidarė 11 apgavysčių, skirtų visuomenei, mokslininkams ir Komisijai apgauti?**

Tame retoriniame klausime susitelkė visi pagrindiniai įrodymai, kad J. Krikštaponio Baltarusijoje galėjo nebūti. Tai tos apgavystės ar sąmoningos, ar savaiminės, ignoruojant visapusišką (Holistinį-visuminį) tyrimą, šiam klausimui lai ieško atsakymą, kam priklauso. Tos visos apgavystės išplaukė iš Istorijos instituto [LII(Lii)] 2021-12-03 Ukmergėje mokslinei konferencijai skirtos mokslų daktaro Mindaugo Pociaus labai teigiamos Pažymos, kurios gale buvo

pabrėžtos nepaneigtosios prieštaringos žinios, kurios, kaip ir braukia visas apgavystes bei galimai išsigalvojimus apie „J. Krikštaponį Baltarusijoje“.

Bet, vis tik, M. Pocius apgavystės, garbingai Komisijai ir Visuomenei apgauti buvo labai efektingos pagrindinės šios:

1) Kad, niekam iš skaitytojų nekiltų mintis, jog J. Krikštaponis buvo kalėjime, tai J. Krikštaponio bendramokslio *Jono Klimavičiaus* melagingas 1941-11-04 Raportas, akivaizdžiai skirtas GESTAP-ui apgauti, paverčiamas į „Krištaponio raštą“. Todėl net aršiausiems J. Krikštaponio palaikytojams atpuola jo kalėjime tikimybė, jeigu jų ginamasis „raštus Minske rašinėja“. Todėl akivaizdu, kad, matyt, istorikas M. Pocius to „rašto“ nematė, nes archyve nebuvo, ir už tą apgavystę gal turi dėkoti LGGRTC istorikui *Alfredui Rukšėnui*? (**P.S.:** jam jis ir dėkojo²). Juk, jis (A. Rukšėnas) ir man labai taikliai, tik ezopine kalba, apie tą paslaptingą „raštą“ parašė, kaip J. KRIKŠTAPONIS TAPO ARTISTU, ATLIKĖS „t a r p i n i n k o“ **VAIDMENĮ** ir apie tai ... temoje atskleidžiu.

2) Kad skaitytojas įtikėtų „J. Krikštaponio vadovavimą žudynėms“, M. Pocius sufalsifikuoja „kompetenciją“ didžiausiam jo kaltintojui *Martynui Kačiuliui*, kuris 1948-07-08 tardyme¹¹ pabrėžė savo kuopos vadą Nikodemą Reikalą, o po 20 ir po 40 metų apklausose šiam „liudininkui“ N. Reikalas pavirsta į „Krištaponį“. Tai toks Jaunajam kariui (net Eilinio laipsnio neturinčiam) jo vadų pokytis protingų analitikų neturėtų stebinti, nes, **pagal statutą kariai tada neturėjo žinoti savo karininkų pavardžių ir pavardes šalutiniuose parodymuose galėjo maišyti**, - ypač supainioti galima buvo panašius aukštus-lieknus N. Reikalą su J. Krikštaponiu. Bet, kad N. Reikalo „pavirtimas į Krištaponį“ skaitytojams būtų įtikinamesnis, tam M. Kačiuliui M. POCIUS FALSIFIKUOJA¹² KARINĮ LAIPSNĮ - iš pradedančiojo kario paverčia į „jaunesnįjį karininką“ (tokio laipsnio net nėra - yra tik Jaun. leitenantas), kaip, neva, „karo mokyklą baigusį“ ir privalantį „gerai pažinoti“ J. Krikštaponį - dėl jo „vadovavimo žudynėms“, ir dėl pastarojo asmenybės, neva, „negalinčiu“ apsirikti. (Apie šį istoriko falsifikatą ... temoje)

Todėl nieko keisto, jog Komisija, paskaičiusi tokią LGGRTC „pažymą“, ir nubalsuoja už J. Krikštaponiui atminimo šalinimą.

11 - *Marius Kačiulis* 1948 m. liepos 8 d. ir 1948 m. liepos 16 d. per apklausą savo kuopos vadą nurodo vyr. leitenantą Reikalą. (Jo apklausos protokolai: VII-08 LYA, f. K-1, ap. 58, b. 11238/3, t. 1, 1. 1. 1. 278 ir VII-16 LYA, f. K-1, ap. 58, b. 11238/3; t. 1, 1. 1. 1. 283) Pie M. Kačiulio parodymų yra kartu pateikti Stanislovo Gervino ir Baltraus Simonavičiaus parodymai, kurie irgi liudijo žudynėms vadovavusį vyr. leitenantą/kapitoną Reikalą. (**P. S.:** vyr. leitenanto, gal, tai sovietinis laipsnis, o kapitono lietuviškas? Įdomu, kad niekas vardo nenurodo savo kuopos vado) Tų visų liudijimų vaizdo internetinis adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/apie-nikod-reikala-saudant-zydus-net-vii-forde.jpg> , kuris nufotografuotas iš LGGRTC man atsiųsto išsamaus 14 psl. atsakymo, kurio inter. adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-apie-kriksta.pdf>

12 - keičiančiam „parodymus“ nepatikimam „liudininkui“ Martynui Kačiuliui M. Pociaus sufalsifikuojama jo, kaip liudininko „kompetencija“, savo Pažymos 5 psl. ir 7 psl., o taip pat LGGRTC „pažymos“ 4 psl. ir 6 psl. ir pradedančiojo jaunojo kario paverčiant į jaunesnįjį „karininką“. To falsifikato pavyzdžio nuotraukos internetinis adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/pocius-kaciuli-iskelia-detale.jpg> **P. S.:** NE „klaida“, O FALSIFIKATU TAI VADINAMA TODĖL, KAD DVEJOSE VIETOSE IR DVEJOSE PAŽYMOSE TOKIOS GRUBIOS SPECIALISTAMS „nepastebėti“ NEĮMANOMA. Internetiniai adresai nurodyti ... ir ... pastabų pozicijose.

-212,2-

3) O Ukmergės savivaldybėje dėl paminklinio akmens J. Krikštaponiui niekas nesirengė net svarstyti tik pagal PRIELAUDŲ 2014-12-19 sudarytą LGGRTC „pažymą“, nustačius J. Krikštaponiui „demobilizaciją“, nes apie ją „nerasta dokumentų“ - taip aprašyta tos „pažymos“ 3-čiame psl.. Ir tai natūralu, nes pagal J. Krikštaponio sesers *Veronikos Krikštaponytės-Juodienės* 1990 m. liepą Šiluose į magnetofono juostą įrašytus Atsiminimus¹³ (žymaus kraštotyrininko *Romo Kauniečio*), jos brolis iš kalėjimo grįžo namo ir, kaip ji teigia, „visą vokiečių okupacijos laikotarpį slapstėsi nuo vokiečių“. Vadinasi, į dalinį negrižo, nors iš kalėjimo ištrauktas buvo, suvaidinus išgalvoto-mistinio „jo pavaduotojo susirgimą“. O, kad negrižti į batalioną, gal, todėl ir slapstėsi? Todėl natūralu, gal, negrižusiam į batalioną įsakymo paleidimo į atsargą niekas ir nerašė? Kam paleidinėti į atsargą karininką, kuris jau pats save paleido? Pagal sesers prisiminimus, po kalėjimo dėl blogo maisto buvo labai sublogęs. Tai, gal, po kalėjimo pastovėti negalėjo - gal oficialiai slaptoji reabilitacija buvo jam numatyta? Na, o M. Pociaus Pažymos¹⁴, skirtoje 2021-12-03 Ukmergės mokslinės konferencijos dalyvius apgauti (ten daug apgavysčių ir jos surašytos ...), 11 psl. (o LGGRTC naujos „pažymos“ 10 psl.) jau „atsiranda dokumentas“, kurio archyvinis adresas „LCVA, f. 930, ap. 2 K, b. 255;“ Deja, pagal jį archyve atradau bylą, kuri pradėta 1922 m. birželio 12 d., o pabaigta 1929 m., kai Juozas Krikštaponis buvo nuo 9-ųjų iki 17-os metų amžiaus. Šios M. Pociaus apgavystės nuotraukos ... temoje.

4) Prie apgavysčių galima priskirti ir M. Pociaus ir manipuliacijas, kad ir nutylėjus jo publikacijose J. Krikštaponio prie atlyginimo priedo paskirtį, ir jį prilyginus prie atliktų bataliono žudynių (apie tai čia ... psl.), kur toks sutapatinimas skaitytojui gali atrodyti, kaip priedas „už žudynes“. Bet, deja, LCVA archyve pamačiau Vedusio vyro priedą¹⁵, kuris, pagal logiką, turėjo būt

forminamas ir J. Krikštaponiui; net patekus į nacių kalėjimą, nes tuo metu turėjo vykti su GESTAP-u kokios nors derybos dėl jo išlaisvinimo - į batalioną sugražinimo.

13 - su J. Krikštaponių pas tėvus ilgiausiai gyvenusios sesers *Veronikos Krikštaponytės Juodienės* į magnetofono juostą **Atsiminimus** 1990 m. liepą Šiluose (netoli gimtinės Užulėnio) įrašė žymus kraštotyrininkas *Romas Kaunietis*. Jis man atsiuntė dar neredaguotus, tiesiai nuo magnetofoninio įrašo nurašytus, kurių internetinis adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-sesers-pasakojimai.htm>

14 - numatytai 2021-12-03 Ukmergėje mokslinei konferencijai LII(Lii) istoriko-mokslininko **Mindaugo Pociaus dėl J. Krikštonio Pažyma verta rašymo iš didžiosios raidės**, nes, nežiūrint joje „klaidų?“ ir skaitytojų apgaudinėjimų, vis tik **pirmą kartą oficialiai jos pabaigoje pateiktos PRIESTARINGOS ŽINIOS, paneigiančios „J. Krikštonio Baltarusijoje“ išsigalvojimą**, o taip pat yra ir kitos svarbios žinios, reikalaujančios atlikti tyrimus. Bet, **ISPĖJU** dėl **šios Pažymos internetinio adreso - keistai pradėjo adresas plėstis iki kelių eilučių mažame šifre** (kada pradėjo - nepastebėjau, gal tokį pere GOOGLEį parsisiunčiau?) ir jeigu Word-as tą ilgą adresą sulaužo į kelias eilutes, tai interneto svetainę jis išplečia iki nerealaus pločio, kelis kartus platesnį, nei šis. Todėl teko ilgai sugaišti dėl šios "Kiberatakos?", kol išsiaiškinau priežastį. Todėl **čia žemiau matote aktyvią liniją - tai supermažų raidžių eilė šio internetinio adreso, kuris aktyvus -**

Kadangi aš negalėjau atidaryti ir LGGRTC man atsiustame laiške šios Pažymos internetinio adreso, todėl galima manyti, kad Kiberataka negi atlikta, kad panaikinti šią Pažymą, kaip įrodymą, iš kurios LGGRTC padarė plagiatą? Mano kompiuteris su senesniais windus-ais neatidaro šios Pažymos - skelbia, jog SVETAINĖ NĖGALI UŽTIKRINTI SAUGAUS RYŠIO. . Gerai, kad tą Pažymą išsaugojau bei paskelbiau savo tinklalapyje. Jeigu ši ilgoji (, kuri prasideda "ukmerge.lt/uploads/Lietuvos%20istorijos%20instituto% ...") neatsidarys, tai tada galima atsidaryti adresu ŠIUO - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/pazyma%20apie%20j-kriksta.pdf>

15 – įsakymas Nr. 43 1941 m. 4 priedo prie atlyginimo kaip Vedusio vyro priedas, į bylą įklijavimo Nr.164 . To įsakymo vaizdo internetinis
adresas – http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_111513-isak-43-kristaponiui-vedusio-atlyg.jpg

Todėl komendantūros telefonogramos, kurio, archyve nebuvęs, M. Pocius, gal nematė, bataliono vadovybė ignoruoti aukštesnės institucijos nurodymo negalėjo ir todėl tas šio istoriko nutylėtas Vedusio vyro priedas prie atlyginimo, pagal etiką, nekaip su atliktomis žudynėmis negali būti siejama.

5) Garbingo LGGRTC mokslinio žurnalo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2022 Nr. 1(51) 21 psl. ir savo Pažymos 11 psl., o LGGRTC „pažymos“ 10 psl. apie J. Krikštaponiui kapitono laipsnio suteikimą, po išvardintų atliktų žudynių, M. Pocius ir LGGRTC parašė: „*Paprastai laipsnis pakeliamas už gerą pavestų užduočių vykdymą ir nepriekaištingą tarnybą.*“ Manau, kad, jei istorikas archyve būtų perskaitęs visus Pakėlimo lapus, ir liudininkų prisiminimus, taip būtų nerašęs, nes yra žinių, kad tas laipsnis buvo J. Krikštaponiui suteiktas dar 1939 m.¹⁶ ir, gal, sovietų sulygintas iki vyr. leitenanto¹⁷, nes tokio laipsnio Lietuvos kariuomenėje nebuvo? Taigi, tas 1941-12-18 kapitono laipsnio suteikimas¹⁸ galėjo būti pakartotinu,

kad GESTAP-ą įtikinti iš kalėjimo išprašymo būtinybe. Juolab, J. Krikštaponio nuopelnai Lietuvos kariuomenei buvo ją bei Lietuvą garsinant, kaip kelis kartus šalies čempionas¹⁹, tarptautinių varžybų prizininkas, bei profesionalus Fizinio lavinimo instruktorius kariuomenėje, o taip pat VDU Teisės fakultete 5 semestrus išklauses kursą²⁰. Todėl kapitono laipsnis turėjo priklausyti kaip papildomą svarbų išsilavinimą turinčiam ir 1941 m. buvo kaip vadovybės J. Krikštaponiui sena skola, nes sovietams, greičiausiai, J. Krikštaponį iš kapitono pervedus į vyr. leitenantą, ką NKVD generolas Kapralovas J. Krikštaponį nurodo; kaip vyr. leitenantą, todėl „išsitarnauti“ (rus.: *выслужится*) gal nereikėjo, kaip, kario nuo karininko neskiriantis, M. Pocius galimai klaidina skaitytojus? Todėl J. Krikštaponiui galimai antrą kartą suteiktas kapitono laipsnis nėra joks „įrodymas“ apie „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ tarnybą - greičiau atvirkščiai, - kapitono laipsnio suteikimas buvo reikalingas iš kalėjimo J. Krikštaponio išprašymui, arba, tiesiog, suteiktas Kalėdų proga. Tik M. Pociui, nebuvusiam archyve, ir neturėjusiam rankose Pakėlimų lapų bylos, ir neskaičiusiam 1941-12-18 visiems vienu metu suteikimų laipsnių motyvus, klaidingų „išvadų“ sklaida yra ir kaip ryškus MOKSLINĖS ETIKOS PAŽEIDIMAS, nes tik už gerą tarnybą laipsniai suteikti, A. Impulevičiui tai įrašius savo ranka. Ir tai daroma, atrodo, tik reikiamo išsilavinimo neturintiems karininkams, kaip, pav., 1-osios kuopos vadui Zenonui Kemzūrai²¹

16 - Žurnalo XXI-as amžius kraštotyrininkės Audronės Astrauskaitės straipsnyje „Įvykdė Lietuvos karininko priesaiką“, pagal sesers V. Juodienės ir J. Krikštaponio ryšininko Mykolo Dirsės pasakojimus apie J. Krikštaponį užrašyta „... buvo paskirtas į Kauno II pėstininkų pulką. 1939 metais gavo kapitono laipsnį.“. Viso straipsnio internetinis adresas - http://www.xxiamzius.lt/numeriai/2009/11/25/atmi_04.html

17 - garsiajame NKVD generolo P. Kapralovo raštelyje, aprašytame čia 9-toje pastaboje, yra pažymėta, jog J. Krikštaponis (Krištaponis) buvo Raudonosios armijos vyr. leitenantu. To Kapralovo raštelio dalies - apie J. Krikštaponį-Krištaponį vaizdo internetinis adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/kaparl-teig-m.jpg>

18 - Krikštaponiui ("Krištaponiui") 1944-12-18 kapitono laipsniui Pakėlimo lapas - jo į bylą įklijavimo Nr. 45, ir jo labai ryškaus vaizdo internetinis adresas - http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_115147

19 - visų LIETUVOS LENGVOSIOS ATLETIKOS ČEMPIONATŲ 1921 – 2020 (olimpinės stadiono rungtys) čempionų ir prizininkų sąvadas, atlikto L. a. federacijos statistiko Misiūno unikalus sąvadas, kurio internetinis adresas - http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/Lietuvos_cempionatai.pdf

20 - čia iš 8-toje pastaboje J. Krikštaponio Pakėlimo lapo apatinėje dalyje įrašo apie išsilavinimą: a) Bendrą, parašyto „Išklauses 5 semestrus teisių fakultete, teisių skyriaus (Kaune)“. itin labai ryškaus vaizdo internetinis adresas - http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_115216-tik-ivertinim.jpg. **P.S.:** Kadangi Karo mokykloje, kuri nurodyta prie įrašo b) Kariško išsilavinimo, baigus Karo Mokyklos XVI laidą, tokio fakulteto nebuvo ir kadangi tas fakultetas nurodomas prie Bendro-civilinio išsilavinimo, tai aišku, kad J. Krikštaponis tik VDU galėjo klausyti, nes fakultetai tik aukštosiose mokyklose nurodyti. Juolab, pažymėta, kad Kaune tas fakultetas, kad nebūtų maišoma su Vilniaus universitetu. Šio įrašo trūkumas, kad nenurodyta, kokios teisės skyriuje laikė paskaitas, nes teisės yra Administracinė, Baudžiamoji, Civilinė, gal Karinė ... Jei kas iš istorikų abejotų šiuo įrašu, tai J. Krikštaponis pademonstravo savo teisinį išmanymą išgelbėdamas Bognopolio kaimą nuo sudeginimo su žmonėmis, kurį naciai norėjo atlikti.

21 - Zenonui Kemzūrai Pakėlimo lape (į bylą įsegimo Nr. 44) A. Impulevičius savo ranka įrašo: „Visais atžvilgiais gali būti pakeltas į kapitonus, kaip drausmingas ir sąžiningas pareigomis. 1541.XII.18 Mjr. Impulevičius“. To įrašo labai ryškaus vaizdo internetinis adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/impul-kemzurai-iskirtinai.jpg>, o, taip pat, galima pamatyti ir visą Z. Kemzūros labai didelės raiškos Pakėlimo lapą internetiniu adresu

- http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_115632.jpg (P.S.: Z. Kemzūra, kaip II-osios kupos vadas, taip ir jo kolega III-čiosios kuopos vadas Jonas Ūselis buvo tardomi 1962 m. ir tais pačiais metais po teismo Vilniuje buvo abu sušaudyti. Todėl jų rodymai apie savo kolegą „J. Krikštaponį Baltarusijoje“ neturėtų būti vertinami, nes pastarąjį kaip žuvusį jie abu ir kiti galėjo pakišinėti KGB tardytojams, bandydami ne tik save apsaugoti, bet galėdami, kad ir pykti ant pastarojo, kad po kalėjimo negrįžo į batalioną, arba, paprasčiausiai, tiesiog, vardan to, kad apsaugoti nuo teisinio persekiojimo J. Krikštaponio pavaduotoją Baltarusijoje N. Reikalą, nes J. Ūselis po karo buvo Ukmergės partizanų būrių vadu ir privalėjo žinoti, jog J. Krikštaponis buvo žuvęs. Todėl jis ir galėjo nurodyti, kad KGB tardytojams reikia pakišinėti žuvusį J. Krikštaponį.)

6) Be to, minėtų LII(Lii) ir LGGRTC istorikų „pažymose“ nusišėpti nuo skaitytojų *Henriko Salelionio*²² ir *Juozo Vėsos*²³ parodymai, jog po J. Krikštaponio, kuopos vadais tapo pastarojo pavaduotojas Tamošiūnas, o po to Reikalas, kurie ir keitėsi. Nusišėpti, nes jie griaua „Krikštaponio Baltarusijoje“ minėtų „2-jų istorikų?“ išsigalvojimą, kuriems, panašu, kad jiems mokslinio tikrinimo-oponavimo nebuvo.

22 - LGGRTC ir LII(Lii) „pažymose“ nusišėptasis *Henriko Salelionio* 1961 m. liepos 20 d. parodymas, kad „2-ajai kuopai iš pradžių vadovavo ltn. Krikštaponis, po jo ltn. Tamošiūnas“. (P.S.: LGGRTC ir LII(Lii) istorikai slepia-nerodo, nes iš karto kiltų J. Krikštaponio dingimo klausimas, nes Vladas Tamošiūnas yra J. Krikštaponio pavaduotojas kaip I-ojo būrio vadas, ir tai natūralu, jog J. Krikštaponiui kažkur, dingus, jis pirmiau perėmė kuopai vadovavimą, iki kol pradėjo vadovauti N. Reikalas, kuris, irgi iki žiemos neužsibuvo Baltarusijoje, nes gruodyje fiksuotas Kauno sargybos tarnyboje.) Šį H. Salelionio parodymą - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-salelionio-henriko-ir%20kitu-liud.jpg> man atsiuntė LGGRTC savo išsamame-moksliniame net 14 psl. apimtie atsakyme, kai man buvo neaišku dėl J. Krikštaponio dvigubo asmenvardžio. To man atsiųsto rašto su H. Salelionio parodymu vaizdo internetinis adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-salelionio-henriko-ir%20kitu-liud.jpg>

23 - lygiai, kaip ir 22-oje pastaboje, taip ir čia yra nusišėptas labai svarbus jaunojo puskarininkio, o ne „kario“, kaip mane bandė suklaidinti LGGRTC, *Juozo Vėsos* iš Punios kaimo, kuris, kaip ir H. Salelionis, tik papildydamas tą patį parodė: „*Nuvelykus š Baltarusiją mūsų batalionas buvo vadinamas 12-tuoju, jo vadu buvo Impulevičius. Aš buvaus antroje kuopoje, pirmame būryje. Mūsų kuopos vadu buvo iš pradžių Krikštaponis, vėliau Tamošiūnas, Reikalas. Jie keisdavosi. ...*“ (čia iš Juozo Vėsos 1962 m. sausio 24 d. apklausos protokolo LYA, f. K--1, ap. 58, b. 47386/3, t. 3, I. 334). P.S.: Šis J. Vėsos parodymas, kaip sakant, „viską į savo vietas sustato“, nes J. Krikštaponiui dingus, jį pirmiau pavaduoja V. Tamošiūnas, bet jį kažkodėl keičia KGB-istų - specialistų nustatytasis ir labiau patyręs, pagal Stanislovo Gervino parodymą, žydų naikiniui vadovavimo darbuose pasižymėjęs Nikodemus Reikalas. Galima manyti, kad V. Tamošiūnas galėjo simuliuoti-apsimetinėti, neva, nemokąs tokių „darbų“, todėl nieko nuostabaus, kad KETĖSI PAVADUOJANTYS J. KRIKŠTAPONĮ. Bet, deja, M. Pocius ir LGGRTC situaciją ir gal šį nusišėptą parodymą iškraipė, pripaistę, kad, N. Reikalas keitėsi ne su Tamošiūnu, o, neva, su „J. Krikštaponiu“, lyg, pastarasis būtų „atsisakęs egzėkucijose ...?“. Šią išgalvotą nesąmonę triuškina ir *Stanislovas Gervinas*, kuris savo 1948-07-28 duotus parodymus dėl ltn. Nikodemo Reikalo per 1962-02-13 apklausą tik pakoregavo: „*Visą savo tarnybos batalione laiką aš buvau antroje kuopoje. Kuopos vadu vienu metu buvo leitenantas Reikalas, o prieš jį Krikštaponis.*“ (iš

tos dienos Stanislovo Gervino apklausos protokolo, LYA, f.. Kp. 58, b. 47386/3, t. 4, l. 47 - šių parodymų vaizdo internetinis adresas

- <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/vesa-liud.jpg>) **P.S.:** Įdomi S. Gervino parodymo detalė, pasakius teisingą Krikštaponio pavardę. Čia reikia ištirti, ar LGGRTC suklydo, man laišką rašydama, arba jis Lietuvoje bendravo su pirmuoju savo kuopos vadu, kuris buvo pasisakęs, kad jo neteisinga pavardė?

7) Panašu, kad pastarasis nuslėptasis J. Vėsos liudijimas „apverstas aukštyrų kojomis“ M. Pocius Pažymos 5 ir 11 psl. bei LGGRTC naujos „pažymos“ 4 ir 10 psl., prisigalvojant, kad N. Reikalas KEITĖSI NE su Tamošiūnu, o, neva, su „J. Krikštaponiu“, kai minėtame, KGB tyrėjų-tardytojų nustatytame J. Krikštaponio kuopos Sąraše, paminint du asmenis, oficialiai minima TIK VIENA 2-osios kuopos vado pareigybė, ją rašant vienaskaitos formoje. Jei pavaduotojai keitėsi, J. Krikštaponiui neišvykus, tai natūralu. Bet oficialiam vadui atliekant tarnybą, kad atsirastų „kitas vadas“ - tai nesuvokiama nei karinėje praktikoje, nei gyvenime, kaip vienu metu, neva: „dvi žmonos“, ..., kaip organizacijų „du direktoriai“, „du prezidentai“, ... - tai yra kažkokia nesąmonė, lyg, būtų „J. Krikštaponis atsisakęs žudymams vadovauti“, ir todėl jiems vadovavo N. Reikalas, kaip jau patyręs tokius darbus atlikinėti? Apie tai kitoje - 8-toje pozicijoje parodau:

8) Rašant, apie kuopos vadu buvusį Nikodemą Reikalą ir jį liudijusius asmenis, LII(Lii) Pažymos 5 psl. ir „pažymos“ LGGRTC 4 psl., paminėjus Stanislovo Gervino 1948 m. liepos 28 d. LYA, f. K-l, ap. 58, b. 11238, t. 1, l. 199- 206 a. p.; tardymo protokolą, nutylėtas jo parodymas, kad *„Reikalas, vardo nežinau, turėjo vyr. leitenanto laipsnį - 2-osios kuopos vadas. Dalyvavo šaudant žydų tautybės asmenis LSSR Kauno miesto VII forte, Baltarusijos SSR - Minske, Slucke, Klecke. Vykdamas į reidus šaudyti ir naikinti tarybinių partizanų. Kur jis dabar yra nežinau, kilęs iš Kauno miesto. Požymiai: aukštas, liesas, plaukai tamsūs, nosis normali.“* Už šį ir kitus LII(Lii) bei LGGRTC „pažymose“ slepiamus-nerodomus svarbius liudijimus esu dėkingas to paties Centro istorikui Alfredui Rukšėnui, mokslų daktarams - direktoriams: Arūnui Bubniui bei Birutei Burinskaitei, kuriai, man paskambinus, ir ją pasveikinus su disertacijos apsigynimu, iš kart, Centrui 2021-10-06 į mano pateiktą 21 klausimą, po kokių 2-jų dienų 2022-02-07 09:12; t. y., nuo mano rašto po 4-ių mėnesių LGGRTC atsiuntė man, neva, „2021-11-“ labai puikų-mokslinį; net 14 psl. apimties atsakymą Nr. 55R²⁴, kuriame ir buvo tie dabar slepiami liudijimai apie N. Reikalo vadovavimą kuopai. Taigi, dėl jų, manau, **jei mano vadinamoji Dekomunizacijos-desovietizacijos komisija būtų mačiusi tuos nuslėptus liudijimus, tikrai, nebūtų balsavusi už J. Krikštaponiui**

atminimo šalinimo.

24 - man atsiųsto LGGRTC išsamaus mokslinio 14-os psl. apimties atsakymo internetinis adresas <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-apie-kriksta.pdf>

9) Svarbiausia, kad dvejose paskutinėse „pažymose“, pagal kurias atliktas sprendimas naikinti A. Krikštaponiui atminimą, yra absurdiškiausių; net Ikimokyklinės vaikų ugdymo logikos ignoravimų, kaip pavardžių paveldėjimas iš tėvų, t. y., perkeltine prasme net J. Krikštaponio tėvui - buvusiam knygnešiui norėta pakeisti - sulenkinti pavardę, apie ką detaliau aiškinu ... temoje. Taip pat sveiku protu nesuvokiamas užmiesčio su miestu painiojimas, kad, neva, „tas pat“, taip pat painiojami civiliai ir karo belaisviai, dėl ko tapo supainiotos Minske karo belaisvių spalio mėnesio žudynės, kurios nurodomos ten, kur jos neturėjo būti, nes jos buvo vykdomos liepos mėnesyje, kai A. Impulevičiaus batalionas dar nebuvo sukurtas, o spalio mėnesio žudynės pagal NKVD sudarytą Akta-64²⁵ vyko miesto belaisvių stovykloje – visai ne ten, kur visose „pažymose“ nurodoma. Tai įrodo svarbūs argumentai, kaip sušaudomam kariui skulptūra stovi visai ne ten, kur LGGRTC „pažymos“ paisto, arba taip pat, tų masinių karo belaisvių žudynių aukų kraupios ekshumacijos vyksta visai priešingose vietose, nei kur tos „pažymos“ nurodo. Todėl panašu, kad „liudijimuose“ galėjo būti kažkas prikurtas ar ne N. Reikalo nuo teisinės atsakomybės gelbėjimo tikslu? Apie tai detalai ... temoje.

25 - 1944 m. Minsko apskrities komisijos Aktas-64 apie vokiškųjų fašistinių grobikų žvėriškumus prieškario belaisvius, kuris paimtas iš R. Černoglazovos (buvusios Minsko muziejaus direktorės) knygos "Masiukovščina: Štalag-352 1941-1944. Dokumentai ir medžiagos, kurį nufotografavo žymus Minsko kraštotyrininkas Olegas Usačiovas. Tai šio Akto-64 I-mas psl. ir jo nuotraukos internetinis adresas: <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/minske/is-cernoglaz-1.jpg>. To paties Akto-64 II psl., kurio vaizdo internetinis adresas - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/minske/is-cernoglaz-2.jpg>. To paties Akto-64 II psl. 4-to skirsnio išdidintas vaizdas, kuriame minimos 1941 m. spalio mėnesio masinės karo belaisvių žudynės, tuos belaisvius IŠVEŽANT UŽ MIESTO IR SUŠAUDANT ir laike 3-jų dienų sušaudžius 8000 sovietinių karo belaisvių. Šio sakinio ištraukos vado internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/minske/akto-minsko-apskr-komisijos-nr64--istrauka-1.jpg>. O to Akto-64 5-tame skirsnyje yra RAUDONAS KLAUSTUKAS dėl nuo belaisvių stovyklos iki kapinių 400 metrų, neva, „piet“ ryčių kryptimi, kas gali būti teisinga, jei turima galvoje nuo Puškino kareivinių link Tolbuchino alėjoje ar Čeliuskinkiečių parko alėjoje esančių kapinių, o jeigu tai nuo Miško stovyklos (už Minsko į vakarus šalia Masiukovščinos gyvenvietės, tai kryptis į priešingą pusę privalo būti. Deja, knygoje apie tą batalioną dr. A. Bubnys kaip tik padarė grubiausią geografinę klaidą, kuri parodyta čia ... Bet, kadangi tame Akte-64 nenurodyta, katra belaisvių stovykla, tai galima manyti, kad tai rašoma apie miesto stovyklą, o dr. A. Bubnys tą parodymą, matyt, iš miesto stovyklos pertempė į Miško stovyklą, kurioje masinės žudynės visai niekur neminimos - jų internete man nepavyko atrasti.

10) Istorikai ir visuomenė, kaip ir, apgauta tapo 2021-12-03 Ukmergės mokslinės konferencijos po M. Pociaus trečios kalbos, pradėjus 3:06:23 laike, pasakytų įtaigių žodžių šių: „... Naujausiais duomenimis yra 9 (devyni) skirtingų

laikų apklausti policininkai-liudininkai, mini Krikštaponio pavardę, kad jis buvo kuopos vadas - dabar yra papildomas tyrimas padarytas. Jeigu būtų koks vienas liudijimas, tai tada galima būtų abejoti. Bet kai yra 3 (trys) - 9 (devyni). Nežinau, kokio dar reikia didesnio, kad šitas žmogus vadovavo 2-ai kuopai?“²⁶ O, čia ir gavosi aukščiausio lygio manipuliacija, kai visų pirma, NIEKAS NENEIGIA J. Krikštaponiui buvus kuopos vadu, o antra - pas tuos NAUJAI ATRASTUS APKLAUSTŲJŲ PARODYMUOSE NĖRA „Baltarusijos“ ŽODŽIO. Nors M. Pocius J. Krikštaponio pareigybės terminą „rudeni-žiema“ pabrėžė, tačiau tų visų išvardintųjų, tarp kurių buvo felčeris-karys Juozas Vosylius, ir visi kariai: Stasys Arštikaitis, Motiejus Migonis, Petras Andriuškevičius, Edvardas Guoga, - jų liudijimų žodžiuose nei pas vieną nėra jokio nei rudens, nei tuo labiau žiemos laiko paminėjimo; man LGGRTC atsiųsto laiško 4-tame psl.²⁷, nei paties M. Pociaus straipsnio minėto „G ir R“ žurnalo 15-16 psl., kur kiekvieno liudininko išvardintos pavardės ir jų liudijimų žodžiai. Kad, lengviau būtų analizuoti, aš to žurnalo puslapių nuotrauką sistemiškai paspalvinau skirtingom spalvomis, iš kurių matosi **vieno tardytojo braižas, visiems vienodai liudijimus surašyti**. Tarp tų naujų matome tik 5-ias pavardes, matyt, o, jei pridėjus dar čia jau visai ką kitą liudijančius 22-oje ir 23-čioje pastabose paminėtus nusiėptuosius H. Salelionį bei J. Vėsą, tai, iš 9-ių matome tik 7-is. Ir, jeigu 2 iš tų paskelbtų 9-ių bus tikri J. Krikštaponio kaltintojai, tai, matematiniu 7/2 santykiu gauname persvarą J. Krikštaponio kaltinimo nenaudai. Tai, **kaip matome, M. Pocius akivaizdžiai viską atvirkščiai teigia. Negi I-os klasės lygio Aritmetikos nemoka?** Net, jeigu ir būtų teiginys „su Krikštaponio kuopa buvau Baltarusijoje“, tai dar nebus „įrodymas“ apie to kuopos vado buvimą ten, kaip išvykę kariai galėjo laikyti save KRIŠTAPONIO KUOPOS nariais, jam nesant - jam tuo metu atsidūrus kalėjime, kas batalione galėjo būti griežčiausia karine paslaptimi. Todėl jie galėjo save laikyti jo kuopos nariais, kaip tai laikė ir Partizanai save KRIŠTAPONIO RINKTINĖS NARIAIS; jam žuvus ir pervadinus rinktinę jo vardu.

26 - 2021-12-03 Ukmergės mokslinėje konferencijoje LII(Lii) istoriko Mindaugo Pociaus paminėtos frazės pasakymo pradžios vaizdo įrašo 3:06:23 laike internetinis adresas yra https://youtu.be/2vb_tQeM1Nw?t=11182

27 - LGGRTC man atsiųsto atsakymo 4-tame psl. naujo tyrimo išvardintų visų liudininkų atskirai pateiktų liudijimų vaizdo internetinis adresas <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/lggrtc-man-1-kriksta-teigiantieji.jpg>

28 - LGGRTC mokslinio GENOCIDAS IR REZISTENCIJA žurnalo („G. ir R.“) M. Pociaus straipsnio 15-16 psl. paspalvintos nuotraukos internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/poc-kuop-vadu-15-ir-16-psl.jpg>

11) Apie Bognopolio kaimo išgelbėjimą nuo sudeginimo (nuo „Pirčiupis-2“ likimo) M. Pociaus straipsnyje nekorektiška „išvada“ yra tokia:
 „... atpasakotas įvykis atitinka tikrovę, kalba ne tik apie J. Krikštaponio (Krikštaponio) siekį išgelbėti kaimynus, bet ir jo sąsajas su nacių okupacine

valdžia, tam tikrą autoriteto galią, įtaką, nes niekuo vokiečiams nenusipelnęs, jokių ryšių su karine policine vadovybe neturėjęs žmogus kažin ar galėjo paveikti baudėjus. Jie taip pat netiesiogiai neigia artimųjų prisiminimuose esančią informaciją apie J. Krikštaponio (Krištaponio) savavališką pasitraukimą iš 2-ojo bataliono (dezertyravimą), nes tokiu atveju jis turėjo vengti bet kokių kontaktų su vokiečių policija (grėstų kalėjimas, sušaudymas).“²⁹ Deja, apie straipsnyje išgalvotą „dezertyravimą“ nėra visiškai minima minėtose sesers Veronikos įrašytose Atsiminimuose, nes išbadėjusiam J. Krikštaponiui, grįžus iš kalėjimo, jokio „dezertyravimo“ būtų negalėjo, kai reikėjo po kalėjimo atsigauti. Tą „dezertyravimą“ galėjo pats J. Krikštaponis išsigalvoti, kai pagal sesers Atsiminimus, slapstėsi nuo vokiečių, tai po šio kaimo išgelbėjimo, greičiausiai, ir reikėjo jam išsigalvoti „grįžimo iš Baltarusijos“ pasaką, nes vokiečių laikais nuo jų slapstymusi negalėjo girtis. Taigi, ta savo žmonai ir tolimesniems giminėms bei kaimynams J. Krikštaponio išsigalvota „grįžimo iš Baltarusijos“ pasaka vėliau galėjo pavirsti į „dezertyravimo“ legendą. O pavyko išgelbėti kaimą, matyt, dėka teisinio išprusimo, įgauto VDU Teisių fakulteto įvairių teisių skyriuose, į kurių M. Pocius nekreipia visai dėmesio, nes nebuvo LCVA archyve ir nematė J. Krikštaponio Pakėlimo lapo, kuriame pažymėtas pagrindinis motyvas tam laipsniui pakelti yra, būtent, tas juridinis išsilavinimas. O, pati, to kaimo gelbėjimo operacija vyko, J. Krikštaponiui išmanant ir apie vadybinius niuansus, iš kurių minėtoje Ukmergės konferencijoje žymių „istorikų?“ buvo pasityčiota ir apie tą skandalinę momentą čia ... temoje aprašau. —

29 - čia 2-o psl 2-oje pastaboje paminėto LGGRTC mokslinio „G. ir R.“ žurnalo 21-mame psl., kurio internetinis adresas yra http://www.genocid.lt/UserFiles/File/leidyba/Zurnalas/51_zurnalas.pdf

12-toji tema: **Jei dabar ne karas Ukrainoje, tai J. Krikštaponio visi smerkėjai būtų jau atsiprašę**

Jei nebūtų dabar karo, tai, toliau būtų tęsiama Ukmergės savivaldybėje žadėtas mokslinių konferencijų ciklas, kurį karas ir nutraukė.

Taigi, dėkime ranką prie širdies. Juk visos čia mano pateiktos „pažymų“ apgavystės man pasidarė aiškios, kai po tos mokslinės konferencijos paskutinę 2021 metų darbo dieną atsidūriau LCVA archyve ir iškart pamačiau tai, ko niekas pamatyti ir nesitikėjo.

Todėl, jei ne karas, kitose Ukmergės žadėtų mokslinių konferencijų cikluose būtų tekę tų „pažymų“ autoriams aiškintis ...

Bet, gavosi, kaip gavosi. J. Krikštaponio atminimo pašalinimas buvo numatytas 2023-08-17 terminu, kuris „sutapo“ su J. Krikštaponio bendražygio - Lietuvos Laisvės Armijos (toliau LLA) įkūrėjo Kazimiero VEVERSKIO 110-tųjų gimimo metinių anksčiau paskelbtų metinių minėjimu, kuris, beje, žuvo dviem savaitėm anksčiau, nei J. Krikštaponis. O pastarasis irgi buvo LLA steigėju.

O, kadangi šiuo metu Ukrainoje labai sunkiomis sąlygomis vyksta karas, todėl ši tyrimą nesu išbaigęs - teikiu tik, kas pastebėta. Bet šio karo situacijoje **NUSISTAČIUSIOJO PRIEŠ DVEJUS TOTALITARINIUS RĖŽIMUS ASMENS NIEKINIMAS ir nuo abiejų režimų nukentėjusiojo, sąmoningai slepiant pirmąjį nukentėjimą, yra net pavojingas Valstybei, nes artėjantis prieš antrąją sovietinę okupaciją pasipriešinimo pradžios 80-metis yra labai susijęs su dabartiniais įvykiais Ukrainoje ir ypatingai su dabar Rusijos nusikalstamais karo vedimo būdais.**

Apie dar labai mažai žinomą prie Šventosios upės tragediją ir jos sąsajas su Ukrainos tragedija plačiau pateikiu ...

Jeigu dabar nebūtų karo Ukrainoje, manau, kad, net ir Žydų bendruomenės būtų siūliusios J. Krikštaponiui naujovišką įamžinimą ir net atsiprašymą. Tam Ukmergės savivaldybė inicijavo ir paskelbė **PRADEDANTI VIEŠŲ mokslinių konferencijų DISKUSIJŲ CIKLĄ**³⁹ dėl Juozo Krikštaponio asmens biografijos.

Bet, deja, po pirmosios 2021-12-03 konferencijos prasidėjo Kalėdų-Naujųjų metų linksmybės ir Žiemos olimpinės varžybos, kurios ir tapo skirtomis karui pradėti. Todėl Olimpinių varžybų uždarymo metu Facebook soc. tinkle ir pradėjau Holistinę temą⁴⁰, skirtą po 3-jų dienų prasidėsiančiam karui, nes **iš anksto žinojau, kad karas prasidės**. Todėl to prasidedančio karo Ukrainoje problemą perpiniau su J. Krikštaponio problema kaimyninėje Ukmergės savivaldybėje ir tą temą pradėjau, su nuotrauka prieš 10 metų Jonavos centre pagerbiant Maidano įvykių tada 8-metį. Tas Maidano įvykių sutapimas ir ženklino karo pradžią, kuriai paskyriau tą temą to karo pradžios sekimui, nes buvau ruoštas karui Vietname, bet dėka Kinijos, mūsų karių ten nesiuntė, Todėl istorijai - ateinančioms kartoms, pradėjus sekti įvykius Ukrainoje (ten mano močiutės ir mano tėvo Gimtinė) ir todėl nutraukiau Krikštaponio biografijos tyrimus, nors jie šokiravo po pirmosios Ukmergės konferencijos - netikėjau, kad Istorijos institutas su Centru užsiims melu - grubiai pažeidinė 8-tąjį Dievo įsakymą. Manau, kad su šiuo Dievo įsakymo ignoravimu, pasibaigia ir mokslas, ISTORIJA TAMPA JAU NE MOKSLU, O PIKTYBINĖS

RELIGIJOS SEKTA, kurios gijos tysta net į Teisingumo ministerijos vieną kabinetuką ...

39 - Labai šauni Ukmergės savivaldybės idėja, kuri įeis į Lietuvos istoriją, kur jos iniciatyvą galima pastudijuoti internetiniu adresu <https://www.ukmerge.lt/naujienos/ukmerge-pradedas-diskusijas-del-juozo-krikstaponio-biografijos/?lang=lt>

40 - na, ir mano pradėta karo Ukrainoje analizė dar net 3 d. prieš karą pagal Facebook-o internetinį adresą
- https://www.facebook.com/photo/?fbid=7243559885684314&set=a.153490474691326&locale=lt_L
T

Taigi, **gavosi nekorektiška ir net nesąžininga situacija, kai nusistatymai prieš žuvusio mūsų Didvyrio įamžinimą pradėta naudotis karo Ukrainoje situacija**, kai pažangioji visuomenės dalis nukreipė visą dėmesį į broliškos Tautos nelaimę ir dėl J. Krikštaponio apginimo būtinybės dėmesys savaime nusilpo.

Dar pavojingesniu mūsų Valstybei reiškiniu tapo net naudojimas Rusijos spec. operacijos rusofašistinės Z raidės provokacija - su ja reikalaujant nukelti J. Krikštaponiui paminklinį akmenį (...), kai į Hagos teismą reikia paduoti karo Ukrainoje nusikalstamo karo vedimo būdus.

Juk, tie nusikalstami karo vedimo būdai Kremliaus paveldėti iš nusikalstamos komunistinės praktikos II-ajame pasauliniame kare - beprasmiškose kautynėse, siekiant, kuo daugiau sunaikinti tik, tik į kariuomenę paimtus savus karius. Toks vaizdas susidaro, jog buvo siekta, kad iš vakarinių sovietinės imperijos dalių paimtųjų karių po Berlyno paėmimo kuo mažiau grįžtų namo. Tai ar ne tam, kad sugrįžę, neprisidėtų prie rezistencinių veiksmų visoje vakarinėje sovietinės imperijos dalyje?

Tai, ar ne geriau ir pirmiau Genocido bei Rezistencijos Centrai, Hagos teismo labui tirti to MOBILIZACINIO GENOCIDO simptomus ir pateikti Ukrainoje nusikaltimų paveldėjimo įrodymus?

Be to, **toks rusofašistinis reikalavimas nukelti Didvyriui paminklą daro labai didelę žalą dabartiniams Rusijos nusikalstamo karo vedimo būdams Ukrainoje demaskuoti, kurie verti Hagos teismo, nes, būtent, J. KRIKŠTAPONIS GELBĖJO VYRUS NUO NUSIKALSTAMO KARO VEDIMO BŪDO**, kuris vyko 1944 m. liepos 12-25 dienomis Šventosios upės šturme, „*sąmoningai naikinant sovietinius karius tik tam, kad vokiečių kulkosvaidžiams pasibaigtų šoviniai*“ - taip man 1970 m. pasakė to kraupaus mūsų liudininkas, gyvenęs prie Šventosios upės buvusiam Domininkavos²⁵ vienkiemyje. Detaliau apie tai ... temoje.

13-čioji tema: **Bręsta Gineso rekordas dėl Atminimo naikinimo; pagal pridėtą neaiškią „pažymą“, kurios**

pabaigoje prieštaravimas dėl „J. Krikštonio Baltarusijoje“ ir siūloma tyrimus atlikti.

Bet, deja, jokių tyrimų atlikta taip ir nebuvo. o Atminimui panaikinti sprendimas parašytas, matyt, tos „pažymos?“ neskaičius nei gen. direktoriui, nei Komisijos nariams?

Dabar, kaip ir sovietmetyje, pasirodo, reik EZOPINE kalba naudotis, skaitant tokias „pažymas“ anonimines- be autoriaus, kurios pabaigoje PRIEŠTARINGOS žinios perbraukia visus paistalus primeluotus. Juk, paprastai, gale būna mokslinės išvados. O, jeigu vietoje išvadų-apibendrinimų pateiktos prieštaringos žinios, tai, akivaizdu, kad jos ir teisingiausiomis turėtų būti.

Tačiau, dabar vykstant Rusijos nusikalstamam karo vedimo būdai Ukrainoje ir tiek tokiam pačiam-nusikalstamam savų kareivių naikinimui prieš 80 metų prie Šventosios upės, todėl reiktų detaliau ištirti ir dar nepalaiduotų karių vietas - jas deramai perlaiduoti, nors Ukmergės ir Jonavos sovietinių karių kapinėse ir taip po 1.5 tūkstančių palaiduotų.

Todėl tokio MOBILIZACINIO GENOCIDO formą ar ne galėtų tirti pats genocido tyrimo Centras, kaip vieną iš komunistinio nusikaltimo būdų?

Juolab, 2023-11-17 Seime vykusiame tarptautiniame forumui „Rezistencijos ir tremčių fenomeno vertinimo“ forumo ir jam pristatyti spaudos konferencijoje L. R. Teisingumo viceministrė *Gabija Grigaitė-Daugirdė*²⁶ pranešime kalbėjo apie Rusijos tarptautinius nusikaltimus Ukrainai ir jos nebaudžiamumą kare bei okupacijoje, o to forumo vienas iš vedančiųjų LGGRTC Generalinis direktorius *dr. Arūnas Bubnys*²⁷ forumo dalyvių sveikinimo žodyje pabrėžė apie būtinybę *aktyviai formuoti bendraeuropinės atminties ir istorijos politiką, komunizmo nusikaltimų naratyvą, pakeliant į aukštesnį lygį, ir prilyginti prie nacizmo nusikaltimo bei Holokausto naratyvams, - kad Europa būtų stipri, ji turi įvertinti ir komunizmo nusikaltimus*. Tuo labiau, kad ši konferencija turėjo pavadinimą²⁸ REZISTENCIJOS IR TREMČIŲ FENOMENO VERTINIMAS SIANDIENOS LIETUVOS ATMINTIES KULTŪROJE.

Tačiau iš atminties „kultūros“ yra tik pasityčiojimas, kai J. Krikštonio atvejuje ignoruojamas net elementarus mokslinis principas atminties naikinime nuo sovietų ir nuo nacių nukentėjusiam asmeniui, pastarąjį nukentėjimą bandžius nusišalinti. Bet tai nepavykus ir pripažinus „tyrimų“ klaidas, tuo labiau naikinamas atminimas, kad nusišalinti klaidas, kurios pažymėtos neaiškios kilmės be jokios autorystės „dokumente“, kaip priede, publikuojamame LGGRTC tinklalapio. Galima tik nuspėti, jog tai plagiatas, viską pažodžiui nukopijavus nuo minėto LII(Lii) istoriko M. Pocius Pažymos, skirtos Ukmergės konferencijai apgaudinėti. Jos pavadinimas „*Istorinė-archyvinė pažyma apie Juozo Krikštonio (Krištonio) biografiją ir veiklą*“ ir jos 10 psl. rašoma:

„Esama prieštaringos informacijos J. Krikštaponio (Krištaponio) šeimos narių atsiminimuose. Jo sesuo Veronika Krikštaponytė-Juodienė atsiminimuose teigė, kad brolis Juozas „visą nacių okupacijos“ laikotarpį slapstėsi nuo vokiečių ir sovietinių partizanų, bet buvo suimtas už konfliktą su vokiečiais restorane ir kelis mėnesius kalėjo Kauno kalėjime (Aukštaitijos partizanų....., p. 217 – 225). Archyviniai duomenys rodo, kad jis iš tiesų buvo suimtas gestapo ir tris mėnesius kalintas Kauno kalėjime (LSSR vidaus reikalų liaudies komisaro gen. mjr. P. Kapralovo 1945 08 29 pažyma SSRS NKVD-NKGB įgaliotiniui Lietuvoje gen. ltn. I. Tkačenkai apie J. Krištaponio nukovimą karinės operacijos metu, LYA, f. K-21, ap. 1, b. 49, l. 199). Sesuo buvo įsitikinusi, kad jį išgelbėjo įtakingų asmenų laidavimas, iš jų ir generolo Stasio Raštikio, su kuriuo buvo susijęs šeimos ryšiais.“

Tai, kaip matome, **nors yra prieštaringa informacija, kuri triuškina apie „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ išsigalvojimus, bet vis tiek jam atminimas naikinamas** „už slapstymąsi nuo vokiečių?“. Juk, jei sesuo įsitikinusi, kad brolių išgelbėjo įtakingų asmenų ir generolo Stasio Raštikio laidavimas, tai tas laidavimas privalo dokumentuose atsispindėti ir jis minėtame LCVA archyve akivaizdžiai matomas, net nespecialistams (tai įsitikinti galima ... temoje).

Juolab, užtenka tik SVEIKĄ PROTĄ TURĖTI susirūpinimui, to J. Krikštaponio NKVD-istams svarbumu, kad jie turėjo iškapstyti jo kalinimo pas nacių faktą. Tai turėjo būti itin kruopštus NKVD-istų darbas, naršant po GESTAP-o dokumentus. Tam turėjo būti ir motyvacijos ypatingos, o tas **J. Krikštaponio suėmimo-kalinimo ir išlaisvinimo paminėjimas aukštesnei NKVD vyresnybei privalėjo turėti kažkokį ypatingiausią tikslą. Tokia keistenybė pamatytų net vyresnių klasių moksleiviai. Todėl šokiruoja istorikų nesidomėjimas šioje mįslėje.** Be to, paminėta gen. mjr. J. Kapralovo 1945 08 29 pažyma apie J. Krikštaponio nukovimą net po 7,5 mėnesio nuo jo nukovimo, kai toje „pažymoje“ yra smulkiai išdėstyta operatyvinės reikšmės kovos veiksmų labai svarbi ir skubi žinia (ji čia ... temoje yra), o ši kovinė svarba pateikta tik po 3 mėnesių ir 21-os dienos, kai hitlerinės Vokietijos nebeliko!

Tai kam tokia „žinia“ po karo buvo reikalinga, jei ne generolą S. Raštikį apkaltinti už „banditų vado“ išlaisvinimą ir taip jį iš Vokietijos parvežti į Maskvą, kaip tai buvo padaryta su generolais Vlasovu ir Kubiliūnu?

Ar ne todėl skubama naikinti J. Krikštaponiui atminimą, nes jis susijęs yra su generolu S. Raštikiu ar kitaip, Rusijai su juo turint kitokias ypatingas sąskaitas²⁹? Dar „geriau“ to „dokumento“ 4-tame psl. pabrėžta, kad pagrindinio J. Krikštaponio kaltintojas M. Kačiulis 1949 metais, kai atmintimi skūstis nebuvo įmanoma, rodė savo kuopos vadu Baltarusijoje ne J. Krikštaponį, o N. Reikalą. Pastarąjį rodė dar 3 liudininkai. O, tai, pagal aritmetiką jau yra daugiau liudininkų už N. Reikalą, nei už J. Krikštaponį. Juolab, tame 4-tame psl. parašyta aiškiai taip:

„Krikštaponį (Krištaponį) 1941 m. rudenįėjus 2-osios kuopos vado pareigas mini trys skirtingu laiku apklausti buvę 2-ojo bataliono policininkai: ...“.

O, tai labai natūralu, kad J. Krikštaponio tarnybą rudenį rodoma Lietuvoje iki jo suėmimo: tikriausiai, rugsėjo pabaigoje ar spalio pačioje pradžioje iki spalio 06 dienos išvykos į Minską? Juolab, apie jo suėmimą niekas iš kariškių galėjo ir nežinoti - tai turėjo būti karinė paslaptis ir liudininkais buvę jojo pavaldiniai galėjo save laikyti „Krištaponio kuopos kariais“, nors jiems Baltarusijoje ir kiti laikinai vadovavo?

SKAITYMASIS ĖJUS PAREIGAS, NEĮRODO „vadovavus žudynėms“, ar kitaip konkrečiai „išvykoje“ buvus, nes ir aš 1968 m. sovietinėje kariuomenėje į dviejų mėnesių komandiruotę treniruočių stovykloms bei varžyboms buvau išvykęs, bet aš vis tiek skaičiausi radarų-aukštimačių tarnybos viršininku ir niekas mano pareigybės nekeitė.

Be, to, to neaiškaus „dokumento“ 5 psl. parašyta:

„Aukščiau minėti ir kiti, su 2-uoju batalionu susiję dokumentai rodo, kad 1941 m. spalio – gruodžio mėnesiais ltn. Juozas Krikštaponis (Krištaponis) ir ltn. Nikodemas Reikalas galėjo pakaitom eiti 2-ojo bataliono 2-osios kuopos vado pareigas, todėl aktualu identifikuoti ltn. J. Krikštaponio (Krištaponio) vaidmenį konkrečiuose įvykiuose.“

Šis parašymas šokiravo 2021-12-03 Ukmergės mokslinės konferencijos dalyvius su neaiškia ir SVEIKU PROTU NESUVOKIAMA pareigų „kaita“, kas yra labai nenatūralu, lyg, „J. Krikštaponis būtų atsisakinėjęs vykdyti savo pareigas“ ir todėl jį keitė kitas ...? Tokių nesąmonių kariuomenėje man neteko regėti, kad būtų „pakaitiniai“ vadai, organizacijų „du direktoriai, prezidentai, ...“.

Tuo labiau, čia juridškai korektiškai parašyta, jog „*GALEJO pakaitom eiti ... pareigas*“. Tai abejonė - PRIELAIDA, kad „*galėjo eiti ...*“, nes, **galėjo ir neiti** ir nėra, matyt, tam įrodymų, ir jų M. Pocius (tikriausiai, tai jo autorystė?) minimų „dokumentų“ apie „pakaitą“ nepateikia - slepia (tai paaiškinta bus ... temoje) ir nurodo, kad AKTUALU IDENTIFIKUOTI ltn. J. Krikštaponio ... vaidmenį KONKREČIUOSE ĮVYKIUOSE. Tai labai natūralus pastebėjimas.

Bet, deja, **nieko neidentifikavus, atminimas vis tiek J. Krikštaponiui naikinamas tik pagal prielaidas** BE JOKIŲ ĮRODYMŲ.

Juolab to neaiškaus „dokumento“ 4-tame psl. parašyta:

„Kodėl M. Kačiulio parodymai prieštaringi, neaišku, reikalingi papildomi tyrimai.“. Bet, **neištyrus pagrindinio kaltintojo keistenybės, irgi NETEISĖTAI naikinamas atminimas**.

Todėl, visumoje pagal šios LGRTC naujos „pažymos“ (kabutėse, nes autorystės nėra) 4-5 psl. išvardintus privalomus ir neatliktus tyrimus bei pabaigoje (10 psl.) pagal prieštaringas žinias, neigiančias „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ buvimą, atminimo naikinimas įrodo, jog **LGRTC Generalinis direktorius dr. A. Bubnys, priėmęs naikinti J. Krikštaponiui**

atminimą, tikriausiai, nè neskaitė tos jam pateiktos naujos „pažymos“ svarbiausių akcentų?

Neskaitė šios „pažymos“ labai ilgo pavadinimo taip pavadintos Dekomunizacijos-desovietizacijos komisijos nariai, arba skaitė tik melagingas-apgaulingas iškarpas, „nematydami“ ar nenorėdami matyti paminėtus akcentus, keliančius klausimus ir reikalaujančius iš naujo tikrinti archyvuose duomenis.

P. S.: šis čia mano dėstymas, tai tęsinys ką **Lietuvos žmogaus teisių koordinavimo centras** (toliau **LŽTKC**) 2023-08-16 Prašymo kopijose informavo L. R. Prezidentą, Seimą, L. R. Generalinę prokuratūrą, Ukmergės rajono savivaldybės tarybos narius bei merą, ... dėl nepagrįstų kaltinimų ... Juozui Krikštaponiui¹. Visą tą informaciją LŽTKC teikė pagal mano atliktus tyrimus, kurią dabar čia papildau, vadovaudamasis Holistiniu (VISUMINIU) principu, o svarbiausius akcentus, greitesniam suvokimui paryškinu.

Nors Juozas Krikštaponis buvo prieš nacius atlikęs savotišką protestą, už kurį kalėjo kelis mėnesius Kauno kalėjime ir savo giminaičio generolo *Stasio Raštikio* bei kitų draugų buvo ištrauktas² iš kalėjimo, o nuo sovietų didvyriškai 1945-01-12 mūšio metu žuvo, kaip Vyčio partizanų apygardos įkūrėjas ir vadas, bet 2023-08-17 Nr. PA-2 sprendimu³ **iki š. m.**

lapkričio 18 dienos Ukmergės mieste turėjo būt pašalinti jam skirti atminimo ženklai, nežiūrint to, jog LŽTKC ir aš asmeniškai ne kartą informavome Lietuvos gyventojų genocido bei rezistencijos tyrimo centrą (toliau LGGRTC, arba Centrą) apie jo nekokybišką J. Krikštaponio biografijos „tyrimą“ su atliktomis grubiausiomis klaidomis.

1 - Lietuvos žmogaus teisių koordinavimo centras (toliau LŽTKC) 2023-08-16 Prašymo internetinis adresas: <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/index-papild-prok.htm>

Apie tų klaidų esmę informavau Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pirmininkę *Skirgaile Žalimienę*, nes prasidėjo teisminiai ginčai dėl tų ženklų nuėmimo. Todėl tai, ką čia plačiau dėstau, kaip KONCEPCIJĄ apie LGGRTC galimų klaidų esmę galima susipažinti su tik 2-jų psl. apimties sutrumpintai pateikta šia

- <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/index-admin-teis.htm> informacija.

Šiuo metu Vyriausiasis administracinis teismas 2023-11-08 sprendimu

gražino bylą svarstyti į Vilniaus apygardos administracinę teisimą ir šis klausimas bus svarstomas eI2-12373-860/2023 byloje.

Tačiau ne pašventinto akmens ir geležinio Didvyrio bareljefo bei jo užrašo klausimas aktualiausias dabar turėtų būti.

Svarbiausia yra tai, kad **kitais metais minėsime Pirmojo Lietuvos prezidento Antano Smetonos 150-mečio jubiliejų**. Tai, **kaip atrodo Lietuva prieš pasaulį, su šio Prezidento sūnėno sveiku protu nesuvokiamu istorikų „kaltinamu“, kai to nedarė net KGB specialistai-kriminalistai?** Juk, tie **KGB-istai, turintys dar ir psichologinį pasirengimą, po visų visų liudininkų tardymų bei apklausų, vykdytų nuo pokario iki 1982 m. - nustatė, kad 2/12 bataliono Juozo Krikštaponio 2-ajai kuopai nuo 1941 m. spalio mėnesio Baltarusijoje vadovavo vyr. leitenantas Nikodemus Reikalas, sūnus Simono, gimęs 1907 m. ir nustatyta JAV gyvenęs?** ^{s4}

2 - Žinias apie J. Krikštaponio išlaisvinimą iš kalėjimo 1990 m. liepos mėnesyje Šiluose (Panevėžio rajone; netoli A. Smetonos ir J. Krikštaponio gimtinės Užulėnio) suteikė jojo sesuo *Veronika Krikštaponytė-Juodienė* kraštotyrininkui *Romui Kauniečiui*, kuris man dar neredaguotus - tik nuo magnetofono įrašytus atsiuntė ir aš juos paskelbiau - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-sesers-pasakojimai.htm>, kuriuose yra pasakymas: „*Juoza suėmė ir tiesiai įkalėjimą Kaunan nuvežė. Nežinia, kuo būtų viskas pasibaigę, bet ir Kaune jis turėjo gerų draugų. Dar Raštikis tebebuvo, o Raštikis buvo vedęs mūsų pusseserę Eleną Smetonaitę ... Po keleto mėnesių jį draugai ištraukė iš kalėjimo. Grįžo į tėviškę, Užulėnio vienkiemį - Pabarninį, kur gyveno mūsų šeima. Namuose visą vokiečių okupacijos laikotarpį slapstėsi, dieną niekur viešai nesirodydavo. ...*“

3 - LGGRTC generalinio direktoriaus *dr. Arūno Bubnio* 2023-08-17 Nr. PA-2 sprendimas nuimti J. Krikštaponiui bareljefą ir ... , pagal prie jo pateiktą anoniminę "pažymą"; kaip ir logiškai neteisėtas - LOGINIO neteisėtumo paaiškinimas tekste...) kurio internetinė

nuoroda: http://www.genocid.lt/UserFiles/File/Draudimas/Sprendimai/20230817_sprendimas_krikstaponis.pdf

4 - Pagal 1941-10-06 A. Impulevičiaus įsakymą Nr. 42, skirtą išvykai į Minską KGB tardytojų-tyrėjų sudarytas 2/12 bataliono 2-osios kuopos karių Sąrašas su prasidedančiu kuopos vado, nurodyta VIENASKAITOJE pareigybe ir nurodytomis dvejomis pavardėmis:

a) J. Krikštaponio ("Krištaponio") su klaidingu „Karolis“ tėvavardžiu, nes paauglystėje J. Krikštaponiui buvo pakeista pavardė ir KGB-istai to nežinoję, jam surado kitą „tėvą“; tose vietose fiksuotą e-paveldę.

b) Tame Saraše juodai ant balto, J. Krikštaponi išvykai į Minską keičia Nikodemus Reikalas, kuris KGB-istų-specialistų nustatytas, akivaizdžiai, pagal liudininkų parodymus. Šio pilno pirmo puslapio Sarašo vaizdo internetinis adresas: <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/saras-impul.jpg> **P.**

S.: Tame KGB dokumente nurodyta J. Krikštaponio 2-osios kuopos vado pareigybės pavadinime VIENASKAITOS formoje įrodo, jog į Minską išvyko tik J. Krikštaponi pavadavęs N. Reikalas ir J. Krikštaponis ten būti negalėjo - **LGGRTC istorikų iššalvojimas įrodo, kad nemokėta perskaityti šio dokumento.**

Todėl iškyla du klausimai retoriniai tokie:

Kokią istorikai turi „teisę“ kvestionuoti žymiai kompetentingesnių tyrėjų atliktus tyrimus, betarpiškai klausinėjusius gyvus liudininkus ir jiems matant, kas meluoja, o kas teisybę sako? Kodėl J. Krikštaponio

apšmeižimui reikėjo pasirinkti aiškiai atsitiktinai meluojančius tik 3 „liudininkus“, kai nemeluojančiųjų (Nikodemą Reikalą rodžiusių) yra žymiai, o gal, ir daug kartų daugiau?

Juolab, KGB privalėjo matyti J. Krikštaponio kalinimo dokumentus, arba, bent, apie juos; galimai išvežtus į Maskvą, turėjo žinoti, nes; net NKVD 1945-08-29 konstatavo⁵, jog J. Krikštaponis nacių buvo suimtas ir 3 mėnesius kalintas Kauno kalėjime. Aišku, kad tą žinią „ne iš lubų“, o iš dokumentų ėmė. Tuo labiau, šokiruojančiai keistas tas NKVD generolo Kapralovo raštelis, kuris istorikų visai netirtas. O jis turi požymius, jog sąmoningai yra nutylėta J. Krikštaponio kalinimo data, nes 1941-ieji suėmimo-kalinimo metai buvo netinkami apkaltinti generolą Stasį Raštikį už „banditų gaujos“ vado J. Krikštaponio išlaisvinimą iš nacių kalėjimo, todėl ... (tęsinys ... temoje)

Tai didelių tikimybių hipotezė, kuri gali patvirtinti to kalinimo-išlaisvinimo dokumentų išvežimo priežastį iš Lietuvos, kurių dalis su aiškiais išlaisvinimui iš kalėjimo simptomais saugomi Lietuvos centriniame valstybiniame archyve (toliau LCVA), kuriuos aš nufotografavau ir čia žemiau aprašau.

Bet, deja, nesuprantamai LGGRTC ne tik netyrinėjo ir ignoravo J. Krikštaponio nukentėjimo nuo nacių fakto, bet, ir su 2014-12-19 raštu⁶ Nr. 13R-300 L. R. Generalinei prokuratūrai, nutylėdama šio apskundžiamojo asmens labai svarbų biografijos tarpsnį, galimai apgaudinėjo šios įstaigos teisininkus. Ir taip buvo padaryta tam, kad su šiuo šmeižtu „pagerbti“ didvyriškosios žūties 70-mečio jubiliejų, iki kurio belikę tada buvo mažiau nei mėnuo. Juolab, toks politinis „sutapimas“ šio Centro organizuojamoje galimai šmeižimo kampanijoje „vainikavosi“ aukščiau paminėtas J. Krikštaponio atminties Ukmergėje šalinimui

5 - šokiruojančio turinio ir aplinkybių NKVD generolo Kapralovo raštelis apie J. Krikštaponio būrio sunaikinimą su visomis operatyvinėmis labai skubios žinios 1945-01-12 būrio sunaikinimo smulkmenomis, kaip apie vokiečių desanto bandymą užmegzti radijo ryšį su J. Krikštaponio būriu ir kitomis labai svarbiomis karinėmis smulkmenomis, kai tuo metu vokiečiai iš Klaipėdos link Kretingos vykdė kontrpuolimą, o ši labai skubi informacija buvo perduota po 7,5 mėnesio, arba po 3 mėnesių ir 21-os dienos, kai nebeliko hitlerinės Vokietijos, dėl ko drąsiai galima teigti, kad **šis NKVD raštelis buvo skirtas generolui S. Raštikiui apkaltinti už J. Krikštaponio išlaisvinimą**. Jojo internetinis

adresas: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=6206066992766947&set=a.153490474691326> - tai 2021-08-28 mano pirmą kartą paskelbta vieša žinia apie šį raštelį, kurį nufotografavau Ypatingajame archyve pagal tekste nurodytos Vikipedijoje ir Enciklopedijoje paskelbto to dokumento

6 - LGGRTC 2014-12-19 raštas Nr. 13R-300 L. R. Generalinei prokuratūrai, kuriuo buvo bandyta apskūsti J. Krikštaponį, su prie jo pridėta "pažyma", nuslepiančia skundžiamojo asmens nuo nacių nukentėjimo faktą. To rašto ir "pažymos" internetinis adresas http://genocid.lt/UserFiles/File/Titulinis/2016/20160210_krikstaponis_02.pdf archyvinį adresą.

numatytas 2023-08-17 terminas, kuris „sutapo“ su J. Krikštaponio bendražygio - Lietuvos Laisvės Armijos (toliau LLA) įkūrėjo Kazimiero VEVERSKIO 110-tosiomis gimimo metinėmis, kuris, beje, žuvo dviem savaitėm anksčiau, nei J. Krikštaponis, o pastarasis irgi buvo LLA steigėju.

Kadangi šiuo metu Ukrainoje labai sunkiomis sąlygomis vyksta karas, todėl šį tyrimą nesu išbaigęs - teikiu tik, kas pastebėta. Bet šio karo situacijoje NUSISTAČIUSIOJO PRIEŠ DVEJUS TOTALITARINIUS RĖŽIMUS ASMENS NIEKINIMAS ir nuo abiejų režimų nukentėjusiojo, sąmoningai slepiant pirmąjį nukentėjimą, yra net pavojingas Valstybei, nes artėjantis prieš antrąją sovietinę okupaciją pasipriešinimo pradžios 80-metis yra labai susijęs su dabartiniais įvykiais Ukrainoje ir ypatingai su dabar Rusijos nusikalstamais karo vedimo būdais.

Apie dar labai mažai žinomą prie Šventosios upės tragediją ir jos sąsajas su Ukrainos tragedija plačiau pateikiu ...

Jeigu dabar nebūtų karo Ukrainoje, manau, kad, net ir Žydų bendruomenės būtų siūliusios J. Krikštaponiui naujovišką įamžinimą ir net atsiprašymą. Tam Ukmergės savivaldybė inicijavo ir paskelbė PRADEDANTI VIEŠŲ mokslinių konferencijų DISKUSIJŲ CIKLĄ¹¹ dėl Juozo Krikštaponio asmens biografijos.

Bet, deja, po pirmosios 2021-12-03 konferencijos prasidėjo Kalėdų-Naujųjų metų linksmybės ir Žiemos olimpinės varžybos Kinijoje, kurios ir tapo skirtomis karui pradėti. Todėl Olimpinių varžybų uždarymo metu Facebook soc. tinkle ir pradėjau Holistinę temą¹², skirtą po 3-jų dienų prasidėsiančiam karui, jo problemą perpindamas su J. Krikštaponio problema kaimyninėje Ukmergės savivaldybėje ir tą temą pradėjau, su nuotrauka prieš 10 metų Jonavos centre pagerbiant Maidano įvykių tada 8-metį. Tas Maidano įvykių sutapimas ir ženklino karo pradžią, kuriai paskyriau tą temą to karo pradžios sekimui, nes buvau ruoštas karui Vietname, bet dėka Kinijos, mūsų karių ten nesiuntė, Todėl istorijai - ateinančioms kartoms, pradėjus sekti įvykius Ukrainoje (ten mano močiutės ir mano tėvo Gimtinė) ir todėl nutraukiau Krikštaponio biografijos tyrimus, nors jie šokiravo po pirmosios Ukmergės konferencijos - netikėjau, kad Istorijos institutas su Centru užsiims melu - grubiai pažeidinė 8-tąjį Dievo įsakymą. Manau, kad su šiuo Dievo įsakymo ignoravimu, pasibaigia ir mokslas, ISTORIJA TAMPA JAU NE MOKSLU, O PIKTYBINĖS RELIGIJOS SEKTA, kurios gijos tysta net į Teisingumo ministerijos vieną religijų klausimų kabinetą, apie ką .

14-toji tema: **J. Krikštaponiui atminimo šalinimo naudingumą
Rusijos invazijai Ukrainoje byloja prie to šalinimo
reikalavimo pridėta rusofašistinės Z raidės provokacija**

Tada (2023-06-08) nerimą sukėlė karo Ukrainoje įkarščio metu; Ukmergės Pivonijos šilo Holokausto aukų vietoje pastovių-neaiškių provokacijų „aukščiausioji viršūnė“ - [2-ame pav.:](#) matoma Z raidės provokacija. Ypač, tada mįslingu tapo Lietuvos Žydų bendruomenės tinklalapyje (į tą tinklalapį nueiti galima pagal internetinį adresą <https://www.lzb.lt/2023/06/09/faina-kukliansky-lietvos-zydu-litvaku-bendruomene-ragina-nukelti-paminka-zydsaudziui-krikstaponiui/> <https://web.archive.org/web/20141222112453/http://www.lks.lt/Varpo%20straipsniai/Ceponis%20apie%20Krikstaponi.html>) su rusofašistiniu „Z“ ženklu raginimas J. Krikštaponiui nuimti paminklą:

Faina Kukliansky: „Lietvos žydų (litvakų) bendruomenė ragina nukelti paminklą žydšaudžiui? Krikštaponiui“

🕒 2023-06-09

Lietuvos žydų (litvakų) bendruomenės (LŽB) pirmininkė, advokatė F. Kukliansky lankėsi Ukmergėje. Čia ji atvyko perduoti Lietuvos žydų bendruomenės viltį, kad Krikštaponio paminklas bus pašalintas.

Vandalų? išniekintas? Holokausto aukų atminimo paminklas Pivonijoje jau ne vieną mėnesį nesutvarkomas / Ukmergės žydų bendruomenės nuotr.

[214 pav.:](#) pagrindinė LŽB tinklalapio [straipsnio](#) nuotrauka

Svarbiausia, J. Krikštaponis prieš 80 metų buvo iniciatoriumi kovos prieš rusiškąjį kumunistfašistinį Lietuvos antrąjį puolimą, prieš kurį dabar Kremlius atlieką tą pačią invazijos tąsą jau Ukrainoje su užpuolimo rusofašistiniu Z simboliu!

Taigi, po Žydų bendruomenės nuotrauką (šviečiai mėlynai pabruka autorystė) parašymo, neva, dėl „vandalų“ ir dėl „išniekinimo“ galima labai paabejoti, nes Z raidė yra šviežiai užpiešta - neapdulkėjusi, o žvakutės tvarkingai sudėtos, uždegtos - aiškiai matosi liepsnelės bei pilnos vaško. Tokios apdengtos stiklė žvakės parafiną turi pilnai sudeginti ir tada vėjas turėtų jas išmėtyti-apversti. Bet jos šviežiai padėtos ant senų-sausų lapų. Todėl akivaizdžiai kaltinimas savivaldybei demagogiškas, dėl neva, dėl „nesutvarkomos“ aplinkos, jei nuotraukoje šviežiai uždegtos žvakutės ir, dar šviečiančias nufotografuotas !!! Jų švytėjimo įsitikinimui, galima

nueiti į originalo raiškesnės nuotraukos fragmentą, kuris **yra** internetiniame adrese <https://www.facebook.com/photo/?fbid=700393322100159&set=pcb.700393702100121> :

Prašome pažvelgti į Paneriuose memorialo išniekinimą su ta pačia Z raide!

215 pav.: Paneriuose 2022 m. buvo išniekinta aplinka rusofašistiniais ženklais. Galima [pasididinti ir prasiplėsti](#)

O kodėl internete nėra apie aukščiau 214 pav.: matomą Pivonijos šile rusifašistinių ženklų paišymą? Kodėl tai nuo visuomenės slepiama?

Normaliai, Lietuvos pilietis, pamatęs nedraugiškos šalies atliktą provokaciją, privalo nedelsiant pranešti policijai, jau nekalbant apie tai, kai pamato žvakeles šviečiančias tai Z raidei pagerbti. Tada, kol pėdos provokatoriaus neataušo, nesunku operatyviai ir nustatyti.

216 pav.: išdida nuotrauka liepsnelėms ir parafinui stiklinėse įžiūrėti

Pagal jokus „įstatymus“ ne galima savivaldybę kaltinti „nesutvarkant“ (nenurenkant žvakelių!), jei jos pilnos parafino! Be to, panašu, jog **žvakės uždegtos visai ne Holokaustui, o „spec. operacijai“ Ukrainoje pabrėžti!** Tai, ar ne Kremliaus reikalavimas su „Z“ reikalavimu Lietuvos Didvyriui pašalinti paminklą? **Ar buvo iš karto kreiptasi į policiją - ar nuo žvakelių paimti pirštų antspaudai?** **Kodėl net žiniasklaidai nėra pranešta apie šį politinį rusofašistinį aktą?** Juk, lygiai tokie patys [rusonacistiniai ženklai buvo 2022-04-04](#) išpiešti Paneriuose Holokaustui atminti memoriale. O per GOOGLE negalima internete aptikti Pivonijos šile rusofašistinės

provokacijos užsiminimo! Negi pagal vienodą braižą negalima specialistams nustatyti? Kodėl nutylėta - visuomenė neinformuota?

Tai, ar buvo pranešta, kodėl policija nesurado, kodėl visuomenei nepranešta ir kodėl visuomenė negalėjo padėti, kaip padėjo prieš metus dėl pagrobtos mergaitės?

Negi ne aišku, kad Z raidės paišytojas gal išdėstė tas žvakes ir jas uždegė? Negi „neaišku“, kad jos nufotografuotos; tik, tik; po to ženklo nupiešimo ir tų žvakių išdėstymo? Aš [217 pav](#) raudonai mažytes rodyklytes ties liepsnelėmis ir šauktuką raudoną tuščiavidurį užpiešiau.

-229-

[217 pav.:](#) šį KOLIAŽĄ galima [labai stipriai išsididinti](#), ir perskaityti, kas parašyta po neteisėtu J. Krikštaponio parašu, ištyrinėjant net jo parašą, ir **to parašo registraciją ne jo ranka (ne jo braižu) parašytu, įrodančiu, kad ne Minske pasirašė**, o A. Impulevičiaus viza dėta net po 3-jų - 4-ių dienų atlikta, tikriausiai, laukiant, kol iš Minsko į Kauną ir atgal bus suvažinėta? Be to, VISUS ŠOKIRUOTI PRIVALO ANT TUŠČIO LAPO PARAŠAI SUDĖTI, prieštaraujant raštvedybos taisyklėms ar logikai (kitoje - nugarinėje Raporto pusėje), akivaizdžiai tam, kad J. Krikštaponį apgauti, nes jis ne savam pavaldiniui neturėjo jokios teisės **tarpininkauti**. To išdidinto koliažo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/z-kukliansky-krikstap-koliaz.jpg> Apie šį J. Klimavičiaus Raporto akibrokštą tik aš pamačiau, nes buvau archyve, fotografavau ir studijavau-tyrinėjau ilgai, o pagrindinis istorikas-kaltintojas, aplamai nebuvo archyve ir to klastoto dokumento nė nematė.

-229,7-

15-toji tema: **2014 metais LGGRTC vadovybė ignoravo Pasipriešinimo dalyvių (Rezistentų) teisės komisijos pasiūlymą pateikti J. Krikštaponį charakterizuojančius duomenis.**

Teisinėje praktikoje, kai skundžiamas asmuo, tai visad pateikiami tą asmenį charakterizuojantys duomenys, nepraleidžiant ir jo gerųjų savybių. Bet, deja, Juozo Krikštaponio atvejuje, LGGRTC jį L. R. Generalinei prokuratūrai apskųsdama, 2014 metais ne tik praleido-nuslėpė nuo teisininkų labai svarbų jo asmenybę charakterizuojantį - nukentėjimo nuo nacių faktą, bet teisininkams neparodė ir kitų pačių svarbiausių jo asmenybę charakterizuojančių bruožų. Jo oficialioje

biografijoje LGGRTC net nepamini, kad jis praėjo konkursą važiuoti mokytis į sustiprintą - geriausią Lietuvoje Rygiškių Jono Marijampolės gimnaziją. O, tai nuslėpus, nuslėptos tapo ir joje išugdytos ypatingos savybės, dėl kurių jis tapo fizinio lavinimo instruktoriumi - net nepamirėta, kaip ir kodėl jis juo tapo, nes per jas teisininkai ir pedagogai gali spręsti, ar tokį asmenį galima įtraukti į nusikaltimus. Juolab, nuslėpus jojo teisinį išsilavinimą, bei sporto pomėgį, sportavus kartu su žydų bendruomenės asmenimis - dėl įsitraukimo į jų naikinimą; - kiekvienas blaiviai mąstantis paabejotų.

-230-

Viena iš svarbiausių kertinių klausukų yra jo karinis laipsnis, kuris šokiruojantis yra 1941 metais, kaip, neva, tik leitenantas, vadovaujant kuopai, kai tai yra jau kapitono lygio pareigybė. Taip, kad, akivaizdu, jog J. Krikštaponiui vadovybė seniai buvo skolinga dėl laipsnio pakėlimo. Ne atsitiktinai sesuo minėjo, jog jam kapitono laipsnis buvo suteiktas dar 1939 metais:

pervestas į Marijampolės sustiprintą mokyklą. Baigęs ją įstojo į Kauno karo mokyklą, gavo jaunesniojo leitenanto laipsnį, buvo paskirtas į Kauno II pėstininkų pulką. 1939 metais gavo kapitono laipsnį. Juozas Krikštaponis buvo ir sportininkas (disko metikas, rutulio stūmikas). Rutulio stūmimo varžybose Lietuvoje buvo laimėjęs pirmą vietą, tarptautinėse varžybose Latvijoje antrą vietą. Turėjo daug sportinių apdovanojimų.

Svajojo mokytis toliau, pirkosi knygas. 1941 metais, prasidėjus karui, jis pėsčias parėjo iš Vilniaus į tėvų namus. Buvo vedęs, bet žmona pasileidė Vilniuje.

2184 pav.: ištrauka iš 219 pav.: matomo straipsnio, pabrėžiančio Juozo mokymąsi sustiprintoje mokykloje ir buvus žymiu lengvaatlečiu-metiku bei siekiu toliau mokytis

Lietuvos kariuomenės dienai

Ivykdė Lietuvos karininko priesaiką

Juozas Krikštaponis gimė 1912 metais Užulėnio kaime, Taurėnų valsčiuje, Ukmergės apskrityje, mokėsi Lėno pradinėje mokykloje, pašau Ragnavos progimnazijoje. Iš ten buvo pervestas į Marijampolės sustiprintą mokyklą. Baigęs ją įstojo į Kauno karo mokyklą, gavo jaunesniojo leitenanto laipsnį, buvo paskirtas į Kauno II pėstininkų pulką. 1939 metais gavo kapitono laipsnį. Juozas Krikštaponis buvo ir sportininkas (disko metikas, rutulio stūmikas). Rutulio stūmimo varžybose Lietuvoje buvo laimėjęs pirmą vietą, tarptautinėse varžybose Latvijoje antrą vietą. Turėjo daug sportinių apdovanojimų.

Svajojo mokytis toliau, pirkosi knygas. 1941 metais, prasidėjus karui, jis pėsčias parėjo iš Vilniaus į tėvų namus. Buvo vedęs, bet žmona pasileidė Vilniuje.

219 pav.: ištrauka iš kraštotyrininkės Audronės Astrauskaitės 2009-11-25 straipsnio XXI-amžiaus leidinio apie J. Krikštaponio kaimyno-ryšininko Mykolo Dirsės ir sesers Veronikos atsiminimų ir to straipsnio internetinis adresas yra:

https://web.archive.org/web/20141222151402/http://www.xxiamzius.lt/numeriai/2009/11/25/atmi_04.html

Šiuos atsiminimus užrašė iki 2004 metų Šilų bibliotekoje dirbusi kraštotyrininkė Audronė Astrauskaitė, kuri pastoviai bendraudavo su Veronika Krikštaponyte-Juodiene ir pastoviai juos prisiminimus užrašinėjo praėjusio ir šio tūkstantmečio sandūroje.

Ir kai šių sesers pasakojimų istorikai-skeptikai, įsitikinę dėl, neva, artimųjų „ne tiesos“, tai, kažkodėl tie „specialistai?“ net nepatikrino sesers užsiminimo dėl brolio sportavimo. Iš jos pasakojimo galima buvo susidaryti įspūdį, kad tai kokios nors „žinybinės“-kariuomenės respublikinės varžybos, kaip prie sovietų buvo įprasta jomis girtis.

Bet, deja, pažvelkime į istorinius Lietuvos lengvosios atletikos 100-mečio čempionatų prizininkų suvestines kiekvienai rungčiai:

Disko metimas

1921	Juozas Eretas	K.	26.39	I.Teišerskis	24.68		
1922	Ignas Teišerskis	K.	32.40	B.Žygelis	28.85	Mockus	28.79
1923	Ignas Teišerskis	K.	29.45	A.Bulvičius	29.33	V.Dapkus	28.16
1924	Ignas Teišerskis	K.	27.18	E.Preisas	26.35	K.Bulota	22.80
1926	Vincas Tarvydas	K.	31.75	Skrinskas	30.25	V.Ražaitis	28.90
1927	Stasys Šačkus	K.	31.77	Jakštys	30.28		
1928	Brunas Pašeris	Šilutė	32.05	S.Šačkus	30.84	Šačkys	30.65
1929	Stasys Šačkus	K.	38.00	A.Tamulynas	32.27	Kazbaras	31.96
1930	Stasys Šačkus	K.	36.74	V.Ražaitis	31.27	D.Kalendra	
1931	Stasys Šačkus	K.	40.17	L.Puskunigis	33.84	A.tamulynas	33.50
1932	Stasys Šačkus	K.	41.90	A.Tamulynas	36.79	Klingeris	34.06
1933	Stasys Šačkus	K.	39.63	A.Tamulynas	36.94	P.Vaitonis	33.66
1934	Stasys Šačkus	K.	41.30	A.Tamulynas	36.64	L.Puskunigis	36.00
1935	Stasys Šačkus	K.	39.20	A.Tamulynas	36.34	J.Budrevičius	35.50
1936	Juozas Krištaponis	K.	39.46	A.Jaudegys	36.43	V.Komaras	35.40
1937	Juozas Krištaponis	K.	37.83	J.Jaudegys	36.82	S.Šačkus	36.70
1939	Leonas Puskunigis	K.	40.39	J.Budrevičius	39.90	A.Tamulynas	37.97
1940	Bronius Jankūnas	Š.	39.19	A.Tamulynas	38.30	V.Komaras	37.15
1941	Anupras Tamulynas	K.	38.90	Z.Puzinauskas	38.30	V.Puzinauskas	
1942	Zenonas Puzinauskas	K.	41.02	B.Jankūnas	38.42	Budrys	36.62
1943	Bronius Jankūnas	Š.	39.81	Z.Puzinauskas	39.10	Budrys	37.49
1945	Bronius Jankūnas	Š.	39.15				
1946	Bronius Jankūnas	Š.	37.11				
1947	Bronius Jankūnas	Š.	39.00				
1948	Viktoras Mikėnas	K.	39.48	B.Jankūnas	38.42	N.Allajevs	34.08
1949	Viktoras Mikėnas	V.	39.84	V.Barkalaja	37.41	B.Jankūnas	36.75
1950	Viktoras Mikėnas	V.	42.00	V.Barkalaja	40.70	B.Jankūnas	36.98
1951	Viktoras Mikėnas	V.	40.31	V.Barkalaja	39.34	B.Jankūnas	36.39
1952	Viktoras Mikėnas	V.	41.97	V.Barkalaja	39.76	A.Pocius	39.76

[46 220 pav.: galima pasididinti](#)

Taigi, kaip matome, J. Krikštaponis dalyvaudavo aukščiausio lygio Lietuvos čempionatuose su garsiausiais Lietuvos lengvaatlečiais - buvusiais savo bendramoksliais, kaip su didžiausia Lietuvos sporto garsenybe Stasiu Šačkumi, kurį vėliau lenkė J. Krikštaponis ir sovietinių laikų Tautinio Atgimimo legenda - nuo XIX amžiaus Skriaudžių ansamblio įkūrėjo sūnus Leonas Puskunigis, bei kiti, įėję į garbingą Lietuvos sporto istoriją. Matome, jog po Lietuvos rekordininko Stasio Šačkaus, J. Krikštaponis savo laiku turėjo 2-trą rezultatą Lietuvoje, o pokaryje tik 1948 m. garsusis V. Mikėnas priartėjo prie J. Krikštaponio lygio.

Vadinasi, sesuo nei kiek neįsigalvojo, o tik labai kukliai jo nuopelnus paminėjo, net visai nepaminėjusi, jog jos brolis buvo du kartus Lietuvos čempionu ir disko metime.

Na, o sesers paminėtame rutulio stūmime:

Rutulio stūmimas

1921	Karolis Krukas	K.	8.66	I.Teišerskis	8.54	
1922	Ignas Teišerskis	K.	9.88	K.Bulota	9.38	A.Zamkus
1923	Ignas Teišerskis	K.	9.54	A.Valavičius	8.53	J.Stakniūnas
1924	Kęstutis Bulota	K.	9.76	I.Teišerskis	9.19	E.Preisas
1926	Stasys Sabaliauskas	K.	10.04			
1927	Fridrichas Gėbelis	Šilutė	10.20	Jakštys	9.90	
1928	Brunas Pašeris	Šilutė	11.60	A.Tamulynas	11.46	Grybas
1929	Anupras Tamulynas	K.	11.33	Kazlauskas	10.68	Šrioderis
1930	Igoris Tarakanovas	K.	11.64	B.Krukas	9.94	V.Ražaitis
1931	Anupras Tamulynas	K.	11.97	J.Krištaponis	11.23	I.Tarakanovas
1932	Anupras Tamulynas	K.	12.64	E.Miuleris	11.70	S.Šačkus
1933	Stasys Šačkus	K.	12.84	A.Tamulynas	12.65	L.Puskunigis
1934	Juozas Budrevičius	K.	12.38	A.Tamulynas	12.28	V.Bacevičius
1935	Juozas Budrevičius	K.	13.15	J.Krištaponis	13.09	L.Puskunigis
1936	Juozas Krištaponis	K.	12.54	V.Komaras	12.48	V.Bacevičius
1937	Vytautas Bacevičius	K.	12.90	A.Tamulynas	12.79	J.Krištaponis
1939	Bronius Jankūnas	Š.	12.90	L.Puskunigis	12.83	D.Zemaitis
1940	Vladas Komaras	K.	13.68	B.Jankūnas	12.61	Z.Puzinauskas
1941	Zenonas Puzinauskas	K.	13.46	V.Adomaitis		V.Gontis
1942	Zenonas Puzinauskas	K.	13.74	B.Jankūnas	12.55	Budrys

[47 221 pav.: galima pasididinti](#)

Ir čia matome, jog sesuo net nepamini brolių; kaip gimnazistą (nepilnametį) tarp suaugusiųjų tapusį rutulio stūmimo Lietuvos vicečempionu. Jojo 13,09 m. rezultatas, priartėjęs prie dabartinio pirmojo atskyrio lygio, tada irgi buvo antras ir lenkė garsiausią gimnazijos sporto organizatorių S. Šačką, kuris su L. Puskunigiu tapo Sporto Rūmų (Sporto universiteto) kūrėjais bei jo dėstytojais. Jame galėjo kursus lankyti ir J. Krištaponis, kaip vienas pirmųjų kariuomenės Fizinio lavinimo instruktorius. Juolab, gimnazistai trenerių tada neturėjo, sportą kūrė patys, skaitydami literatūrą ir sukūrę berniukų/mergaičių sporto klubus: *Vaidotas* bei *Mirga*, tie klubai rengė spektaklius istorinėmis temomis ir iš žiūrovų už surinktus pinigus pirkosi inventorių sportui. Tai buvo Humanistinės pedagogikos rezultatas, kuri per sovietmečio Autoritarinės pedagogikos perlenkimus buvo nepelnytai pamiršta ši puikiosios motyvacijos saviugdų metodika, kuri deramai net iki dabar neatkurta.

Jau vien tai, kad **J. Krištaponis pateko į sustiprintą gimnaziją ir joje tapo garsiu sportininku**, tai jau yra įrodymas, kad jo karjeroje 1939 m. kapitono laipsnio gavimas gali būti visai realus dalykas, nors kai kurie istorikai prieštarauja, sakydami, kad prezidento A. Smetonos įsakymuose tokios pavardės nėra, įsakymai numeruoti ir dingti negalėjo, o J. Krištaponio pavardė yra L. e. Kariuomenės vado p. Div. generolo VITKAUSKO ir Kariuomenės Štabo viršininko Div. generolo Pundzevičiaus 1940 m. kovo mėn. 27 d. įsakyme Nr. 13 leidžiama laikyti egzaminus ^{egzamVitkausko}SAK aukštesnei vietai užimti, kur tie egzaminai turėjo įvykti iki tų metų spalio 15 d.. Bet, deja, įvykus sovietinei okupacijai ir, ypač, išdavikiškose pozicijose buvusio Vitkausko dokumentas, su išvardintais 78-iais leitenantais, tarp kurių 36-tuoju minimas iš Karo mokyklos KriKštaponis Juozas, gali būti RAŠTVEDYBIŠKAI NEPATIKIMAS, nes **neįprastai ir neteisingai įrašyta jo tikroji pavardė su raide K šaknyje, su kuria jis gimė ir vėliau ji buvo pakeista, pametus tą K raidę.**

36 | Krištaponis Juozas | Karo Mokyklos

46 222 pav.: neteisingas tikros J. Krikštaponio pavardės parašymo labai retas atvejis aukščiau paminėtame egzaminų rengimo įsakyme gali byloti apie nelabai tvarkingą raštvedybos vedimą, galimai, nežinant, kad jam buvo pakeltas laipsnis.

Pagal minėtos kraštotyrininkės A. Astrauskaitės įsitikinimą, ir jojo sesuo Veronika lyg ir laikė save „Krikštaponyte“ - ne taip, kaip jos tėvo ir mamos tikros pavardės, nors jos dukros Artemida ir Regina man sakė, jog savo mamos mergautinės dokumentų nematė ir tikrosios jos pavardės nežino. O kaip LII(Lii) ir LGGRTC apie tai nusišnekėjo, aprašyta ... temoje.

egzamVitkauskolSAK - Kariuomenės vado įsakymas Nr. 13 (LCVA F. R-222, ap. 1, b. 2) - nuotraukas to įsakymo Facebook soc. tinkle pateikė LGGRTC istorikas Gintautas Miknevičius pagal internetinį adresą https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=695775426067579&id=100069053835200&comment_id=926182632512626&reply_comment_id=887654263102695¬if_id=1708549798376219¬if_t=comment_mention&ref=notif (P.S.: ties raudonais skaičiais reikia panaikinti tarpą, o jeigu Facebook-o nustatymai nerodys Gintauto Miknevičiaus komentarų su jo nuotraukomis, tai tada temos pradžioje reikia pakeisti AKTUALIAUSIUS komentarus į VISUS komentarus)

Taigi, dėl J. Krikštaponio kapitono laipsnio; gauto prieš karą, NEGI VISI SUSITARĘ MELUOTI GALĖJO, kai sesuo į magnetofoną kraštotyrininkui R. Kauniečiui įrašė, jog brolis turėjo kapitono laipsnį, visai neminėdama Baltarusijos? O kraštotyrininkei A. Astrauskaitei su kitu liudininku M. Dirse jau po jo 2008 m. mirties; abiejų interviu apibendrinime atsiranda net 1939 m. to laipsnio suteikimo paminėjimas. Tada (2009 metais iki 2011 m. vasario pabaigos, kai sesuo Veronika numirė ir iki balandžio 11 d. minėto E. Balčiūno straipsnio) pasakos apie „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ buvimą dar niekas negirdėjo, todėl artimuosius įtarti „ne tiesą“ sakant, nėra pagrindo. Juolab, visi kaimynai, pagal šios kraštotyrininkės įspūdžius, Krikštaponius visi laikė labai šviesiais - teisingais žmonėmis.

Dar svarbiau, kad taip pat ir Partizanai J. Krikštaponį vadino irgi tik kapitonu. Taip, kad jau čia kolektyviniu „išsigalvojimu“ neapkaltinsi žmonių, kai jie, net nežinodami apie „jo Baltarusijoje“ buvimą, kapitonu vadino. Be to, žmonės turėjo matyti J. Krikštaponio karinę aprangą, ir jo nebūtų vadinę „kapitonu“, jei aprangos ženklai būtų tik leitenanto. Juolab, jei iš kalėjimo parėjo 1941-1942 m. m. sandūroje, net neužsukdamas į batalioną Minske, tai akivaizdu, jog laipsnį galėjo turėti tik iš prieškario laiko, ir ką bei ko istorikai ar „nemato“, ar čia kažkas neaiškiai suvelta, čia žemiau ... pateikiu.

(P.S.: čia dar galutinės išvados daryti nesiruošiu, nes čia yra dar daug nežinomųjų. Bet, vis tiek, jei ir „neatsirastų“ prieškario dokumentų, tai ir tas 1941 m. gruodžio 19 d. A. Impulevičiaus teikimas kapitonu laipsniui turėtų būtų kaip senos skolos gražinimas, juolab, jei ne GESTAP-ui įtikinti dėl būtinybės iš kalėjimo paleisti.)

Be to, kad tada ir paauglys M. Dirsė, būdamas Partizanų ryšininku, pagal aprangą gal irgi turėjo skirti karininkų laipsnius? Gal ir jis galėjo matyti Juozą; 1939 m. į

kaimą atvažiuosį su kapitono apranga?

Aišku, skeptiški karo „specialistai“ (nematantys, kad jų tarpe yra kolega, neskiriantis kario nuo karininko) tvirtins, jog, neva, „nebuvo pagrindo suteikti, nes tik būriui vadovavo“, o jam vadovauti yra tik leitenanto lygio pareigybė. Bet ir į 2/12 Savisaugos batalioną kuopai buvo priimtas vadovauti irgi ne aišku, kodėl neturint kapitono laipsnio? Gal todėl, J. Krikštaponiui patekus į kalėjimą, per minėtą melagingą J. Klimavičiaus Raportą, kaip, neva, „nėra kam kuopai vadovauti“, ar iš vokiečių (iš GESTAP-o) išprašymui negalėjo būti kliūtis, kad kuopai vadovauti leitenantas negali? Kokios buvo pas vokiečius nuostatos laipsnių ir pareigybių neatitikimams? Tai, gal **J. Krikštaponiui ir teko kalėjime, kur tai, iki šv. Kalėdų - Naujų metų būti, kol oficialiai nebuvo atstatytas jam priklausantis kapitono laipsnis?** Be to, **J. Krikštaponiui Pakėlimo lape siūlymas suteikti kapitono laipsnį, panašu, kad ir liko tik siūlymu, nes batalione nėra, kaip ir išlikusio jokio įsakymo jam suteikti kapitono laipsnį, nors kitiems yra. Tai ir yra požymis, kad po kalėjimo, negrįžusiam į batalioną, - tas kapitono laipsnis ir nebuvo suteiktas, arba neteiktas, nes jį jau turėjo nuo 1939-tų metų, kaip sesuo minėjo? (Tai HIPOTEZĖ)** O, kad po Naujų metų buvo paleistas, tai įrodo 1942 m. sausio-vasario mėnesyje Vilniuje J. Krikštaponio dalyvavimas skyrybų su žmona teisme.

Minėta [labai ilgo internetinio adreso nuoroda](#) ir ginčo su G. Miknevčiumi neaišku kieno [ištrinti](#) komentarai

Na, o dėl J. Krikštaponio, tai VISUMOJE reikia jo biografiją tyrinėti ir matyti, kad jis Kariuomenei buvo nusipelnęs seniai, kurią garsino Lietuvoje ir už jos ribų, tapdamas daugkartiniu Lietuvos čempionu bei prizininku ir prizininku net Tarptautinėse varžybose. Be to, jis galėjo būti vienas iš pirmųjų kariuomenėje Fizinio ugdymo kvalifikuotu specialistu, galimai Sporto rūmuose (dabar ten Sporto universitetas) teorinį parengimą praėjęs ir tą teorinį parengimą galėjo skleisti karininkų ar puskarininkių tarpe? Aišku, tai spėlioju, bet pagrindas tam labai svarus, nes jojo varžovais buvo Sporto rūmų kūrėjas *Stasys Šačkus*, kuris absoliučiai geriausiu sportininku buvo ir Berlyno sporto universitetą buvo baigęs, ir tokį patį kūrė Kaune. Jame dėstytoju dirbo ir jo bendramokslis, ir intensyvus varžovas *Leonas Puskunigis*, kuris parengė sovietmetyje pirmąją planetos rekordininkę *Birutę Zalagaitytę Kaledienę* bei mėtymų teoriją LVKKI perdavė J. Krikštaponio kaimynui - J. Krikštaponio rinktinės kovotojų bei vado sūnėnui *Algimantui Baltušnikui*, kuris buvo du kartus Sovietų Sąjungos rekordininku disko metimo varžybose, ir kuris tapdamas treneriu, perdavė aukšto meistriškumo estafetę disko metime bei rutulio stūmime. Apie tai detaliau ... temoje.

Nors Centro 2014-12-19 Generalinė prokuratūra ir buvo apgaudinėjama, nusiėpus J. Krikštaponio kalinimą Kauno kalėjime, bet teisininkai 2015-01-22 raštu Centrai Nr. 17.2-829 vis tiek atmetė ^{atmetė}PROKURORAI J. Krikštaponiui kaltinimus, išvardinus didžiulį pluoštą svarbių priežasčių, kurios susivedė į pagrindinę priežastį, jog NĖRA OBJEKTYVIŲ DUOMENŲ ^{LLKS}konkrečiai, kaltinimui.

Bet, nežiūrint to, LRT per tuos 10 metų nesuskaičiuojama kartų šmeižė prieš Lietuvos gyventojus Ukmergės savivaldybę, nors teisininkai minėtame dideliame rašte pagrindinę atmetimo priežastį paminėjo, jog MIRUSIAJAM BYLOS NEKELIAMOS. Bet, deja, matyt, LGRTC istoriko dėka žiniasklaida ir Lietuvos žydų bendruomenė (toliau LŽB) galimai buvo apgaudinėjamos ir todėl prasidėjo piktinimaisi, kad, mirusįjį negalima kaltinti. Todėl pasidarė panašu, jog **Lietuvai iki teisinės valstybės dar toli, jei žiniasklaida gali tyčiotis iš teisininkų išvadų.** Juolab, **kyla ir istorikų teisinio išprusimo problema**, jei jau pačių elementariausių žmogiškųjų etinių normų nepaiso, nors aukštosiose mokyklose visoms specialybėms buvo dėstomi teisiniai pagrindai.

Tuo labiau, kad Baudžiamojo persekiojimo departamento vyriausiojo prokuroro pavaduotojo *Žydrūno Radišausko* buvo aiškiai išvardinta, kodėl mirusiajam negalima kelti bylos, ne tik, kad miręs negali apsiginti - pateikti niekam nežinomas išteisinančias aplinkybes, bet ir aplanai, buvo išaiškinta, kokie liudininkai gali būti pagal Administracinių bylų teisenos įstatymą (toliau ABTĮ) straipsniuose aplinkybės, kuriose turi būti pridedami priedai, kaip liudininkų gyvenamos vietos bei kitų įrodymų buvimo vieta, kurios nebuvo nurodytos.

O, kai nežinai, kur gyvena liudininkas, tai kokį galima „tyrimą“ atlikti, kai negalima patikrinti jo „liudijimo“, kad ir per gimines-artimuosius, jam numirus? (Nežinau, ar fantazuuju, bet kaip kraštotyrininkas, tikrai, tai daryčiau, kad įsitikinti liudijimo ...?) Be to, reikalingas ir skundžiamasis aktas ir dokumentai, bet LGRTC pateikė tik pažymą (jai kabučią šį kart neuždėjau, nes teisininkai irgi neuždėjo, nes, matyt, nežinojo, kad jie Centro apgaudinėjami buvo, ne viską surašant, net nepaminėjus N. Reikalo, kalinimo-suėmimo ir kitų žinomų, bet praleistų aplinkybių.)

Be J. Krikštaponio (Krištaponio) veiklos vokiečių okupacijos laikotarpiu pažymos, prokurorai pasigedo kitų objektyvių faktinių duomenų, pagrindžiančių prašymo kreiptis dėl ginčijamo administracinio akto panaikinimo pagrįstumą, net duomenų, patvirtinančių J. Krikštaponio tapatybę, dėl kurios visuomenei net neaišku buvo, dėl tapatybės ir man nebuvo aišku - maniau, kad,

tai, neva, „kitas asmuo“, kol neatradau minėtus sportinius protokolus.

Be to, prokurorams reikalingi buvo J. Krikštaponio individualūs veiksmai, LGGRTC 2014-12-19 pažymoje nurodytuose įvykiuose, visų galimų liudytojų asmens tapatybių duomenys, nors jau čia mano minėta Pasipriešinimo dalyvių (Rezistentų) teisių komisija Centro kaip tik ir prašė tai pateikti Gen. prokuratūrai.

Tai sveiku protu nesuvokiama, kai prie Centro esanti Komisija prašė pateikti, o Generalinė prokuratūra net negavo, to ko prašė rezistentų teisių gynėjai.

atmetė PROKURORAI

LLKSKonkrečiai

Dar įdomiau, jog dar antrą kartą 2015-03-12 Nr. 17.9-954 raštu LR Generalinė prokuratūra turėjo parašyti NUTARIMĄ ATSIŠAKYTI TAIKYTI VIEŠOJO INTERESO GYNIMO PRIEMONES.

Mat, kai Generalinė prokuratūra čia jau išnagrinėtą pirmąjį atmetimą nusiuntė Centrai, tai ant jo matome Generalinės direktorės Teresės Birutės Burauskaitės vizą p. A. Bubniui „... pateikti Gen. Prokurorui visus pažymoje minimus dokumentų patvirtintas kopijas“:

5 223 pav.: Šokiruojanti T. B. Burauskaitės vizą. Galima [pasididinti](#) ir to pasididinto vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/burauskaite-post-faktum.jpg>

Pamačius šią „šaukštų PO pietų“ vizą, šokiruoti, manau, turi ne vieną skaitantįjį, kai 2014-12-19 prokurorams LGGRTC padavė tik „tuščią“ „pažymą“ be jokių įrodymų ir tais įrodymais direktorė susirūpino tik po atmetimo. Suvokti

neįmanoma, kai sovietiniais laikais aukštosiose mokyklose už teisinių pagrindų kursą reikėjo gauti įskaitą, o pats Centras turi turėti ir juristų etatus, tai, čia **kaip suprasti skundo rašymą be pateikiamų įrodymų?**

Taigi, pagaliau iš Centro 2015-02-12 su raštu Nr. 13R-43 į 2015-01-22 Nr. 17.2-829 L. R. Generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento vyriausiojo prokuroro pavaduotojui **Žydrūnui Radišauskui** iškeliauja [kitasLGGRTCraštas](#) Lietuvos ypatingojo ir Lietuvos centrinio valstybės archyvų dokumentų kopijos, kurios Centro manymu kelia abejonių dėl 1997-12-22 m. J. Krikštaponiui suteikto kario savanorio teisinio statuso teisėtumo. (Žodžiu, „prisidirbo“ ir Centro vadovybė, neimdama jokios atsakomybės už atliktas klaidas, kitas institucijas kvaršina ir net nebando ieškoti pati savo klaidų, o, greičiausiai, buvusios direktorės - jau tuometinės Seimo narės ir du kart buvusio mūsų šalies Prezidento apkaltinimo politiniu tikslu, tik pagal komunistuojančio bolševikinio Lietuvos Anarchizmo pradininko *Evaldo Balčiūno* paskleistą paskalą, kuris sulaukęs J. Krikštaponio sesers mirties, be jokios etikos, net gedului nepasibaigus, tą paskalą paskleidžia 2011-04-10 [BalčiūnoPASKALA](#), kai J. Krikštaponio artimieji ir jam paminklų statymo organizatoriai net nebuvo girdėję apie joki „Juozo Baltarusijoje“ buvimą. O tada vienas iš aršiausių paleckininkų ir tada iškart, panašu, kad prasideda ...?)

Taigi, galima tik išsivaizduoti, kai pridedami net 248 lapai, „papildant“ (taip tame rašte parašyta) buvusį „2014-12-19“ ATMESTAĮJį raštą. Svarbiausia, tų dokumentų kratinio pristatyme NET NĖRA JOKIO PAAIŠKINIMO, kaip prie pažymos priderinti tuos naujai pristatytus dokumentus. Taigi, tame dokumentų sąraše, kuriame šio žodžio nėra, o yra pavadinimas DĖL JUOZO KRIŠTAPONIO (KRIKŠTAPONIO) TEISINIO STATUSO ir nėra net tikros paskirties, ant prokuratūros „stalo prikratyti“ net 28 dokumentai be jokių paaiškinimų, kai „pažymoje“ priskaičiavau tik 8 dokumentus minimus.

Tai ką su kitais 20-čia dokumentų veikti ne istorikams ir ne tų dokumentų šeimininkams? **Kas per LGGRTC tyčiojimasis iš kitos srities specialistų?** Negi teisininkams reik kvalifikaciją keisti ir pradėti užsiiminėti tuo, kas jiems nepriklauso, kad suprasti „prikratytų“ dokumentų paskirtis?

Taigi, paanalizuokime, kas prikišta:

1. Šokiruoja prikišti net nieko dėto Jono Rutkausko ir kažkokio J. Rutkausko pateikti 6 dokumentai, nenurodant tikslaus vardo, kurie „pažymoje“ net visai neminimi, ir nėra nei vieno dokumento Stasio Rutkausko, kuris „pažymos“ 3-čiame psl. paminėtas.
2. Stasiui Rutkauskui pagal „pažymą“ turėtų priklausyti tardymo protokolas (*LYA. f. K-1, ap. 58, b. t. 47386/3, t. 3, l. 337, ap. 46, b. 1287, l. 20*), tačiau tarp pateiktų dokumentų su tokiu adresu nėra.
3. Vadinaisi, **7 dokumentai prikišti nereikalingi ir reikalingiausio dokumento nepateikta**. Tai tada, **ką norėta nuo prokurorų nuslėpti, prikišant visai kito vardo asmens bendrapavardžio net 7 dokumentus?**
4. Kokiu tikslu prikišti prokurorams „pažymoje“ visai neminėti ir be paaiškinimų įvairūs nutarimai dėl liudininkų arešto, dėl kardomosios priemonės, asmens anketos ir ...? Ar juose yra nurodyti reikalaujami liudininkų adresai? Kodėl nenurodoma pašalinių dokumentų paskirtis, ir ką jie bendro turi su J. Krikštaponiu?
5. LCVA archyve mano atlikto A. Impulevičiaus įsakymo Nr. 42 fotografavimo karių 1-mame lape pagal Eilės numerį 63^{isak} yra Eilinis *Rutkauskas Juozas*, priklausantis I-ajai kuopai, kai *Rutkauskas Stasys* yra II-osios kuopos Eilinis pagal Eilę Nr. 169 ir garsiajame KGB-istų sudarytame Sąraše nurodomas kaip sūnus Liudviko 1913 gim. m., gyvenantis Karagandoje Saratovskaja gatvėje 9-11, pagal bylą Nr. 28916 **teistas „už banditizmą“**, apklaustas Salelionio byloje. Tai labai svarbi aplinkybė, kad jis buvo partizanų kaip ir Juozas Ūselis, kuris privalėjo žinoti, jog jo kolega J. Krikštaponis žuvęs, nes partizanavo Ukmergės krašte, tai ir S. Rutkauską apie tai galėjo jis ar kažkas iš partizanų informuoti, kad reikia versti kaltę žuvusiajam ... Juolab, S. Rutkauskas nei J. Salelionis, kurio byloje buvo apklaustu, dėl J. Krikštaponio priešingai liudija, galimai, SAVĖS GELBĖJIMO TIKSLU SU J. ŪSELIU PRIEŠ TEISMĄ PRIVALĖJO VERSTI KALTĘ ŽUVUSIAJAM ... Tai psichologinė-loginė tikimybė, nes po 1962 m. Vilniaus teismo kuopų vadai Z. Kemzūra su J. Ūseliu buvo sušaudyti. Todėl **istorikams vadovautis sušaudytojų „parodymais“ daugiau nei ciniška, ignoruojant psichologinius-kriminologinius niuansus, kai kaltinamieji, gelbėjantys savo gyvybę, J. Krikštaponį galėjo KGB-istams pakišinėti vien dėl to, kad jis žuvęs ir kad jam jų kaltes suversti.**

6. O tokio „Jono Rutkausko“ pusės tūkstančių bataliono karių sąrašuose aš neradau. Gal neįžiūrėjau kai kuriuose blogos kokybės nuotraukose? Todėl labai įdomu, dėl ko teisininkams LGGRTC pakišinėjo kažkokio Jono Rutkausko dokumentus, kurio tokio gali nebūti? Reikia patikrinti pagal to rašto paskutiniojoje 28-toje pozicijoje nurodytą 1941 10 06 įsakymo Nr. 42 pateiktus 9 lapus. Jeigu atsiras ten dar ir 3-čias bendrapavardis Rutkauskas, būsiu dėkingas. Bet vis tiek ne aišku, ką jis bendro turi su kito „pažymoje“ nurodyto Stasio Rutkausko parodymais?

7. Kelia įtarimą teisininkams 24-toje ir 25-toje pozicijoje nurodytos pateiktosios 1941 10 21 vokiečių 11-tojo rezervinio policijos bataliono pranešimo apie specialias priemones Minske nuo spalio 14 iki 21 d. vokiečių kalba ir tų pranešimų vertimai, kuriose pagal NKVD-istų *E. Rozausko* Baranausko Rukšėno bei kitų autorių knygos „*Masinės žudynės ...*“ 312-313 psl[[nuotrauka](#)], to vokiečių rezervinio bataliono tuo pačiu laiku atliktų masinių žudynių ataskaitoje yra minimi 625 ir kitu atveju 1115 komunistų nužudymai Minsko MIESTO stovykloje, kurių pritempimas prie UŽ Minsko MIESTO esančiai Miško karo belaisvių stovyklai, kurioje tokių „komunistų“ būti negalėjo po liepos mėnesio filtracijų, ir bandant teisininkams įtikinti, neva, ten „J. Krikštaponis vadovavo žudynėms“, kurios ten spalio mėnesyje tokios būti negalėjo, nes jos (filtracija) vyko liepos mėnesį Drozdų kaime, todėl tokių galimai pašalinių dokumentų (tai reikia patikrinti, nes aš spėlioju pagal minėtos knygos parodymus) **primetimas gali būti irgi kaip bandymas apkvailinti Generalinę prokuratūrą su visai ne tais ir ne tų žudynių dokumentais**, ką jau naujose LII(Lii) ir LGGRTC „pažymose“ tai jau daroma-rašoma akivaizdžiausia nesąmonė; turėtų būti matoma net vaikams, jei jie skaitytų tokias naujausias „pažymas“.

8. Priešpaskutinėje 27-toje pozicijoje parodytas NKVD generolo mjr. Kapralovo raštelis įrodo, kad IŠ TO RAŠTELIO ISTORIKAI PRIVALĖJO ŽINOTI APIE J. KRIKŠTAPONIO KALINIMĄ KALĖJIME IR TODĖL LGGRTC NETURĖJO TEISĖS PRIEŠ NUO NACIŲ NUKENTĖJUSIŲ RAŠYTI SKUNDĄ, **neištirus, kada jis buvo kalinamas**. Be to, nei šis NKVD generolas, nei jo raštelis minėtoje LGGRTC 2014-12-19 „pažymoje“ nebuvo minimas, o aptikus tą raštelį, privalėjo nutraukti skundo teikimą. To nepadarius, galima manyti apie

sąmoningą Centro siekį apšmeižti didvyriškai žuvusį asmenį.

BalčiūnoPASKALA -

kitasLGGRTC - 2015-02-12 raštas Nr. 13R-43 raštas Gen. prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento vyriausiojo prokuroro pavaduotojui Žydrūnui Radišauskui su pateiktais 28-ais dokumentais, kurio internetinis adresas yra http://genocid.lt/UserFiles/File/Titulinis/2016/20160210_krikstaponis_04.pdf **įsakymo** - įsakymo Nr. 42 karių 2-ojo lapo archyvinio įklijavimo 161 numerio didelės raiškos nuotraukos vaizdo internetinis adresas yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/1cva/IMG_20211231_111047.jpg
nuotrauka - knygos „Masinės žudynės ...“ 312-313 psl. to puslapio nuotraukos vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/minske/kn-mas-zud-pagr-citata-312-osl.jpg>
atmetė Generalinė prokuratūra 2015-01-22 raštu Centrai Nr. 17.2-829 atmetė ir to atmesto rašto internetinis adresas http://genocid.lt/UserFiles/File/Titulinis/2016/20160210_krikstaponis_03.pdf
LLKS 1 - kad NĖRA OBJEKTYVIŲ DUOMENŲ, Generalinė prokuratūra 2016-01-22 raštu Nr. 17.2-841 atsakė Lietuvos laisvės kovotojų sąjungai (toliau LLKS), kur to rašto kopijos vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/gagarino-nuzudymas/laiskai/tyrimai/luk-pirat/impul/falsifik/gen-pr-llks-ui.jpg>

-242,5-

...17-toji tema: **Kur elementariausia etika moksliniame žurnale?**

Šiaip, nuo pastarojo nelabai ką geriau atrodo garbingo mokslinio žurnalo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2022 Nr. 1(51) 13-14 psl. visai ne garbinga „mokslinė?“ pastaba tokia: „34 LLKS pirmininkas J. Burokas rašė, kad 1944 m. pabaigoje tardoma J. Krikštaponio sesuo Veronika Juodienė teigė, kad brolis visą laiką buvo Lietuvoje, nebuvo išvykęs į Baltarusiją, tarnavo generolo Povilo Plechavičiaus Vietinėje rinktinėje ir savo tėviškėje net slapstėsi nuo raudonųjų partizanų. Esą J. Krikštaponio dukterėčia pasakojo, kad jis pabėgo iš bataliono, nes netikėjo nei sovietais, nei vokiečiais. *Šiuos liudi-jimus reikia vertinti rezervuotai, nes artimieji galėjo būti suinteresuoti nuslėpti jo tarnybą 2-ajame batalione, žr.: J. Burokas, „Kas apgins pulkininko Juozo Krikštaponio garbę?!“, prieiga internete:*

krikštaponio-garbe/ [žiūrėta 2022-01-12]“. (P.S.: sakinį padidintu šriftu ir kursyru paženklinau violetine gėdos spalva, ties ko reikia susimąstyti, į kur istorijos mokslas eina.)

Visų pirma, dėl, neva, dėl „*artimųjų, galėjusių būti suinteresuotais nuslėpti*“ kažką, tai, paprastai, TURINTYS KAŽKĄ NUSLĖPTI, NIEKADA SU KRAŠTOTYRININKAIS NEBENDRAUJA ir šią taisyklę istorikas turėtų žinoti, o ne niekus rašinėti net moksliniame žurnale.

Ir, apamai, skaitant, ale, „citata?“ J. Buroko, net negalima suprasti, kur cituojamojo žodžiai, o kur jau tos citatos komentavimas. Neįsigilinus, galima ir lengvai apsigauti, kad, neva, jau „Burokas iš artimųjų tyčiojasi“, nes jei po puslapio apačioje duodamos citatos su nuorodomis į tą citatą, tai **pagal mokslinę logiką reiktų komentuoti pagrindiniame puslapyje, o ne sugrūdus mažu šifru, kad skaitytojas apsigautų.**

Todėl tokia manipuliacija jau panaši į „mokslinį chuliganizmą““, jei, apamai, toks egzistuoja? Tuo, labiau, kad, tame straipsnyje aptikau net keliolika manipuliacijų, skaitytojams apgauti, dėl, ko, matyt, ir minėta Komisija apsigavo, kurios nariu ir autorius yra. Mokslininkui moksliskai reiktų atpasakoti kad ir „*Esą J. Krikštaponio dukterėčia pasakojo, kad jis pabėgo iš bataliono, ...*“. Pirmiausiai, „pabėgimą“ dukterėčia gali maišyti, su iš Raudonosios armijos dezertyravimu. Be to, neaišku katra dukterėčia, nes vyresnė sesuo Elena negyveno su tėvais ir apie brolių Juozą galėjo mažiau žinoti. Todėl natūraliai prisiminimai išsikraipo.

Todėl mokslininkui priedėlis „Esą“ jau kertasi su moksliniu principu ir yra iš patyčių sferos, nes lygiai tą patį teigė ir buvusi J. Krikštaponio žmona, tik jau ne bet kur, o NKVD tardytojams, ir istorikas privalo tą teiginį žinoti. Tik ten žmona realiau pasakė, jog vyras jos „... BĖGO iš vokiečių ...“. Jei būtų „PAbėgęs“, tai būtų sušaudytas už dezertyravimą. O pasakymas, kad „bėgo“ - tai jau apie ilgą bėgimo procesą daug ką pasako tas vienas žodis, - apie tai pratęsiu aiškinimą žemiau ...

Juolab, ir atrinkta citata žemiau kritikos, kurio tokios moksliniame žurnale neturėtų būti, tokius niekus rašant, kaip „*sesuo Veronika Juodienė teigė, kad brolis visą laiką buvo Lietuvoje, nebuvo išvykęs į Baltarusiją*“, Pirmiausiai, mokslininkas privalo žinoti, kad J. Krikštaponio sesuo ištekėjo, jau grįžusi į Lietuvą po keliolikos metų kalinimo ir tremties. Ir istorikas privalo žinoti, kad tame tardymo protokole

žodžio „Baltarusija“ būti ne kaip negalėjo, nes apie ją artimieji žinoti nieko negalėjo, išskyrus, dukterėčias, kurios apie šią Rytų kaimyninę šalį tik iš čia aukščiau paminėto Evaldo Bačiūno sužinojo.

-244 -

Taip, kad jeigu E. Burokas neturėjo galimybių atsiversti karo laikų baudžiamąją bylą ir laisvai žurnalistiškai prikūrė du žodžius, tai istorikui derėtų geriau klaidas oponentų taisyti, o ne iš jų tyčiotis. Kitaip gaunasi labai grubus skaitytojų apgaudinėjimas.

Taip, kad, APIBENDRINIMUI SAKAU, KAD JEIGU NEBŪTŲ KRAŠTOTYRININKŲ FIKSUOTŲ DUOMENŲ APIE J. KRIKŠTAPONIO SLAPSTYMAŠI NUO VOKIEČIŲ, TAI ŠIO TYRIMO NIEKAS MANE NEBŪTŲ PASKATINĘ ATLIKINĖTI.

Dar kartą ATSIPRAŠAU, kad šis darbas dar nebaigtas - jį reikės daug metų tęsti - tęsti, visų pirmą, manau, kad privalės visi, kas su istorija yra susiję, nes jau ne sovietiniai metai ir archyvai jau visiems prieinami. Todėl istorikai, gyvenantys praeitimi, privalėtų nustoti piktnaudžiauti archyvais.

Šios archyvuose surinktos
ir apibendrintos medžiagos autorius

Vytenis Aleksandraitis

2024-08-09

Jonava

[Paskutinis lapas](#) su parašu